Liber sm̄ Sc̄e Crucis Conuēt⁹ Maneparis We.
Kyngesberyth. Orcis pro scriptore hui⁹ libri.

C 25

Secūdū ordinē alphabeti Tabula sup exposicionē Regle bti Augustini: quā ajgr iussert ad petacionē fris pdicatorū cpilauit.

Abstinētie et ieunia rigide sūt obseruāda. nec ē cra hoc fatale dispēsādū. lj.

In abstinētijs discretio ē seruanda. lij. Qz religiosis valde cauēdū ē ab oī nota cra vinū, q mlte sūt. et de malis ptrys religiosis q fuat vinū. liij. De potēcia abstinēdi q ē i hoīe mlta. liij.

Accusare. Nō dt illos q accusat mala itētoe. lxxxix. De nōbulis et dubitabilibz cra accusatoēz. xx.

Ambulare isil et sil stare. lxxj.

In ābulādo ql hmda ē disciplia. lxxj.

Arcts reginis ē seruāda. clxij.

Auditor leōis i qbz rpbēdit. cxl.

Austeritas vite. Nō dt illo i qb perijt vite austeritas. clxxx.

Balneū. Nō. de qbusdā nō bilibz cra balneū. cxxvij.

Item de eodē. cxxij. Iuxē. clxj.

Boni et mali quō se habēt ad in

Qāt vocalis i oronibz plēs habet ualitates. xlvij.

Qarita q nāa sit pditōi vij.xx.

Qarnalis cupia plura mala faat. lxxxij. In carlibz cupijs sbditis nō ē satisfaciēdū. cxx.

Qarnis maceratio ptinet ad pdicatorē mlt⁹ de causis. xlix.

Qenobial vita excellit vitā soliariā i mlt⁹. xij. Item. lxv.

Qodex. Quō mādatū de codicibz petēdis sit seruādū i ordie nro.

Qognitio. Qm bonū cxlv. sit cognoscē pros defectus. cix.

De cognitiōe sui. cxxv.

Qomedē. De extraordiaria cōfessione. lvj. Qōt illos q i comestibilibz melj pauāt q alij. cvj.

Qōpletoriū xlj. Libēt veniēdū sit ad cpletoriū. xlj. Post cpletoriū qre libēt sit orandū. xlj.

Qōitas. Nō de cōitate. xvij. Item. lxv.

Qōitas rex cmēdat. xviij. Item. xix.

De qstiōibz cra distributionē rex muniū. xviij. Qstiones cra cōitatē pmitiue ecclie. xviij. De illis q nolūt septa sua cōicare xvj. Item.

Qōes res mōstrij se diligēt seruāde.

Qont illos qui singularit melj procurāt q alij. cvj. Item cxj.

Qōt illos q p se nō p cōitate labore res date ponēde sūt i cōi. cxij.

Qz de rebz cibz magis idigētibz ē mistrādū. cxiij. Item clxxvj.

Qōsolari debz plat frēs suos.

Qouetū debet seq frēs et nō de rephēsibilibz cra sbtrahere se ab eo. lxv.

Qorrēcio et correptio frna ecia de vcialibz q ordie fieri debēat. lxxxvj.

De ordie fine correctionis. lxxxvij.

Ex correctione frna sequūt sex frēs.

Porro de frna mōicoe 86. lxxxvij.

Qorrēcio debz vigere i platis. clxvij.

Item. qre accusatio et caplin seqs de correctione faciēda cora plato et qntū sit cauēdū a lesioe fame alicjs. xcij.

Qōt illos q i religiōe aliq vicia corrigit et aliq tolerāt. xcvj.

Qorrigēda sūt vicia maiorū magis q minorū. c. Item. clxij.

Qorrigēdi sūt asperius magis di

In correctione quō seruari debeat dilāo hōim et odiū vitiorū. xcviij.

Qustodia mutua debet ee in viris religiosis. lxxxvj. cix.

Defectus pros cognoscē q bonū.

Delicta cfessa leuius puniēda sūt q pbata. et quare. cj.

Deliciat uide. Diserticordia.

Dilāone fratna debēt lre frēs.

Dilectiōis mod int frēs. clxv.

LAUDES-
NRHD STADT-
BIBLIOTHEK
DÜSSELDORF

Dilā mḡr aspi sē corrigēdi clxij.
Disciplina ī ābulādo lxxj ⁊ lxxij.
Disciplina in quiescendo. lxxiij.
Disciplina in habitu. lxxiiij.
Disciplina ī moribz sui gestibz q̄ ostitit ī mēbioꝝ motibz ⁊ ī mō se habēdi oī tp̄e ⁊ ī oī statu ⁊ cū oīb⁹.
Disciplinā exterior val ¶ lxxv.
de decet scōs viros. lxxvj. In disciplina p̄lati nō debēt ee mol les ad sb̄ditos clxxxvj ¶ cxlij.
Disputatores ī aliq̄bz ep̄hēdūt.
Diuin⁹ ituit vt ad acquēdū pām.
Diuine spūales ex ¶ lxxxiij. cellūt diuicias corpales. Et q̄ ī e is multū abundāt qui sustinet paritatē. lxvj. Item. lxv.
Diutes ītrātes religionē nō de bēt hīe fastidio frēs suos. xxix. Nec eaā frēs suos dīt fastidie ꝑ de eoꝝ societate gloriari. xxx.
Doctores ī q̄bz ep̄hēdūt. cxxxviij.
Ecclesia ē hōrāda ⁊ ī ea orād q̄ loc⁹ sacer ꝑpt⁹ mlīa. xlv.
Electio. Nō ēm electiōez firm xcv.
Exēplū bō⁹ dīt hīe ꝑlati clxxiij.
Fama. Laudū ē a lesiōe fa me alī⁹ ī cōrōne. xciij. Nō. de odore bone fame. clxxxvj.
Firma dilāo hīnda ē a frib⁹ clxv.
De ēmissiōe fratīe īiurie. cliij.
Fratres īneti clxxv ¶ tā cxiij.
Fur. Nō. de pena celātis rē colla
Gloria hūana vana dr ⁊ q̄re.
Gloriari debēt di ¶ lxxvij. uites religionē ītrātes de paupe rū frm societate. xxx. Verū ali q̄ gloriosio sit liata xxxj. ¶ cxcvj.
Grās actio dr sp ee de bōi acceptū.
Gula. Ingluuies vētris ī religi one mlīa mala facit. l. Cōt illo⁹ q̄ excedt ī q̄ntitate victualiū. lxij.
Habit⁹. De ep̄hēsibulis ēm ha bitū religiosoꝝ. lxviij.
Habit⁹ vilis xpet⁹ ꝑdicatōi lxxx.
Habēda ē disciplīa ī habitu lxxiiij.
Honor. De hōre mutuo. xxxv.
Hōrādi sūt prelati. clxx.
Honorādi nouē st⁹ modi. xxxvj.
Horis ⁊stitutis maxīe ītendē de bēt religiosi oīonibz. xxxviij.
Hore canōice q̄ ⁊ q̄t st. ⁊ q̄re pl⁹ ī illis instādū ē oīonibz. xxxix.
Hūilitas ī ꝑdicatore maxīaz cau sat utilitatē. xxxiij. ¶ clxj.
Humilitas quoīūdā ep̄hēdit.
Ieunia rigide st⁹ obseruāda nec ēm ea facile dispēsandū lj.
Ieunare aliqui nō p̄nt lv.
In abstinētijs discio ē hīnda. liij.
Incorrigibil⁹ quō eiciēd⁹ ē vl nō xxv.
Indigētibz magis de bonis cōibz ē mīstrādū. cxiij. ¶ religiosis. lvij.
Infirmi⁹ seruīe progatiā mīe ē in
Infiniores alit ēttandi st⁹ nec est habēdū alijs p malo lxx. ¶ nor lx.
Infinor⁹ stat⁹ nō ē ita felix sīc sa
Infimi seu debiles st⁹ ī religiōe ēcreādi.
Infimitā frm ē tolānda cx ¶ lxiij.
Infimi⁹ de bōis cīb⁹ mḡr ē mīstrid cxij ad īfimo⁹ q̄libt⁹ plat⁹ se hīe debeat.
Ingeti frēs. clxv. ¶ clxxviij.
Iudicare. Nō. Accusare.
Labor. Cōt illo⁹ q̄p se ⁊ nō ꝑ cōitate laborāt. cxj.
Lectio mēse. Qr viri religiosi debēt log⁹ de edificatorij ī mēsa seu ī oi uijs exēplo xpi lviij. De ēmēda tiōe lāonis sacre. cxxxij. De ep̄hē sibulis ēm auditores lāonū. cxl.
Libri diuini st⁹ peandi. cxxx.
De lib⁹ ecclīastic⁹ nō corrigēd⁹ clviij.
De custodia librorū. cxxxi.
De ep̄hēsibulis ēm lib⁹. cxxxix.
Librorū ꝑditōe ī q̄bz ep̄hēdūt cxlij.
Licēcia ⁊ sine licēcia alic⁹ accipe ꝑ malū sit. xcix. ¶ xcv.
Licēcia ab ordīe quō sit danda.

Lingua. ¶ nō. de malis et bonis q̄ fiunt p̄ linguam. clviij.
Lis. De litibz cauēdis. cxlix.
De litibz exōitis ato īminādis et de causis huiꝰ. cl. ¶ vestiū cxv.
Loco. ¶ nō aliq̄ nōbilia de locō
Locꝰ sacer ē fregrād et ī eo o rādū ꝑ mlta. xlv. ¶ nūu xlix.
Macerratio carnis. Quē. Jeiu alu et boni quō se habeāt ad īuicē. cliij. ¶ gosis cxviij.
Medicinalia sī mīstrāda reli
Mens. ¶ nō. de rebz salutaribz habēdi ī mēte cxviij. ¶ xvj.
Mīstrāda sī seruus dei large nāa.
Miserecordia habēda ē ēa īfirmos q̄ magne ē ꝓgatiē. lvij.
De misēdijs faciēdis ēa debilita tos. lxj. ¶ ad salutē xxviij.
Monasteria q̄busdā nō ꝑsuit
Mōstij rē jēs sī diligēt suāde. cij.
Monino fīna quō dēat fi. lxxxvj.
Mulier. Ex ītuitu mulieꝝ ml ta mala orta sūt. lxxviij. De re ꝓhēsibilibz ēa mulierū aspectꝰ q̄nus nō sit ꝓhibit. lxxviij.
Mulieres appetē vl ab ipis appe ti velle quō sit ēnūo sū et quō utrz cauēdū. lxxix. Ad sit dictū q̄ aſ pectu appetit et appetit ꝺcupīa fēi narū. lxxx. Ex figēs odīm ī fēīnā nō ꝺz putaē se ab alijs nō vidi lxxxij.
Mulier fāliaritas ē vitāda ꝑt mlta pida. lxxxviij. ¶ malū sit xcix.
Munusda a mlieibz accipe q̄
Mūdꝰ. q̄ūdū ꝺcēpnēs exinde nō debet supbie xxxij. ¶ trīs. cviij.
Murmur. ¶ nō ꝺt vicīū mīmu Sine mīmuie dīt frē seruie cxxix.
Necessaria sī seruis dei large mīstrāda xvj. ¶ da cxlvj.
Nīa ꝑ frēs sī sū mīmuie mīstū
Negligēa. ¶ nō ꝺt negligētia cxxij
Obedīētia. De q̄ nota clxxj.
Odōr maluā valde ꝺna ē hōesta
Odōr fixio q̄d sit et ¶ ti lxxvij. de mal q̄ orta sī ex ītuitu mlieꝝ.
Odōr ī pudicicia lxxxj. ¶ lxxxviij.
Oculo figēs ī fēīnā nō debz puta re se ab alijs nō vidi lxxxiij ¶ cxxvij
Officiū. ¶ nō. de officialibz ꝺstituēdis.
Ꝑbo facie nō ꝺz exīn supbie zz
Oratio. Ꝺrōnis effm ipedit ran cor. clv. In oꝝonibz hīnda ē sāta et ex quibz orit et de effu oꝝonū sāa. clvj. ¶ lit vligiosi xxxviij.
Oratibz ꝺstituti isiste dīt spēa nō. q̄re ꝓt oꝝones ex̄ordiaria nō sūt dimittēda alia ordiarie faciē da nec corpales actiōes marīe a frībz lauis. xlvj. Itē de horis q̄re et de matutīs. xxxix. Quare li bēt surgēdū ē ad diuinū officiū de mane. xl. Itē q̄re libēt veni ēdū sit ad ꝛpletoriū xlj. ¶ xlij.
Orādū libēt ē pꝰ ꝛpletoꝝ. et q̄re.
Orādū ē ī stātius ī festis et ī ieiu nijs et rogatiōibz et alijs q̄busdā tpib nouū emigētibz nātibz xliij.
Ōnes secrete et ex̄ordiarie ꝺmē
Orādū q̄re ī loco sac rhy ¶ dat xliij.
In oꝝonibz cor ē habēdū xlvij.
In oꝝonibz cātus vocalis habet plures utilitates. xlviij ¶ sacer
Oratoriū. q̄re ubi ēctia. et loc
Ordo. ¶ nō ꝺt ordinē nō seruā tes. clxxxvij. Itē nō. ꝺt nō ser uātes ordinē integre. clxxxvi.
Pauper q̄ fuerit ī sclo ī vligiōe nō ꝺnt viuē delicate lxij.
Pauper q̄ fuerit ī sclo. sī ī vligiōe debite recreandi lxiiij. explo.
Pēa q̄ gues sordes sit. xxvj. De pēi placētia et ei recidiuo cxxviij
Pām ad cauēdū vz dīm ituit
Pām q̄ue vulnē. xcij ¶ lxxxvij.
De notabilibz et dubitabilibz carta peccata cōuincenda. xciiij.

Peccata ī religione magno zelo sūt ꝑsequenda. xcvii. capl̄o.
Pcā ꝓfessa leui⁹ puniēda sī q̄ probata. et quare. cj. capl̄o.
Pcā ꝛmissionē q̄ fecāt. cxcix.
Pcia. ¶ nō de oꝝbz pñie. xxxvij.
Placē. An licitū sit velle bñ placē hoīnibz. et quo licitū. lxx. cā.
Predicare magis ꝛpetit religiosis q̄ secularibz. ij. ¶ aug⁹. iij.
Predicatoꝝbz q̄re ꝛpetat rgla b.
Preditoꝝb⁹ mag⁹ ꝛpet⁹ stat⁹ paupt⁹ q̄ abūdātie. et q̄re iij. ¶ 8 et 9.
Predicatoꝛi ī gñe aīas nēā ēt
Predicatoꝛibz nō ē diffidendū quin hēant nēa. xvij. capl̄o.
Predicatoꝛ debet ēe hūil⁹ ꝓpt⁹ mltiplicē utilitatē. xxxiiij.
Pertinz ad ꝓdicatorē mltus de causis carnis macerato. xlix.
Predicatori ꝛpet⁹ vili⁹ hit⁹? lxix.
Predicatori an licitū sit volutatē hīe placēdi hoībz. lxx.
Prelat⁹? De varietate eoꝝ. clxxs.
Prelati ad officiū q̄ ptinz. clxxj. De caritatiō subdito ꝑlati. clxix. ¶ In ꝑlati⁹ q̄ correctiō vrgē debz. clxxiiij.
Prelatoꝝ de bono exēplo. clxxj.
Prelat⁹ debz ꝛsolari frēs. clxxvj.
Prelat⁹ q̄liē se dēat hīe ad īfir.
Prelat⁹ q̄ patiē ¶ mo⁹. clxxvij. ter se dēat hīe ad oē⁹ sbditos. clxxix. Cōt ꝑlatos et alios maiores q̄ delinqu⁹ viuūt q̄ subditi. clxxxj.
Prelati nō dēnt ēe molles ad subditos ī disciplina. clxxxij.
Prelato nēcariū ē ut timeat.
Prelat⁹ timeat. clxxviij. ¶ clxxxj.
Prelato magis curādū ē de a mōe sbditoꝝ q̄ de tūre. clxxxiiij.
Prelat⁹ habz cogitāe et rēdē rōnē de suo regimine. clxxxv.
Prelati sūt hōrandi. clxx.
Prelatoꝝ de ꝑiculo. clxxxvj.
Preposit⁹ et ꝑsbit⁹ q̄d vocet. xcv.
Proclamatio. Q̄z aliq̄ rēt hīūt a ꝑclamatoꝛibz faciēdi causa tūoꝝ. xcj.
Prospa nō st⁹ q̄rēda ī rligiōe. xxiij.
Prosperitat⁹ piculosa ē ill⁹ q̄ fuerit pau
Proxiōrū utilitat⁹ ¶ pes. xxiij.
ē ꝓfenda utilitat⁹ ꝓpē. Et nō repre
hensione eoꝝ q̄ sē h⁹ facūt. x.
Pudicaa. Vide Custodia mutua.
Pusillanimitas. de q̄ nō. clxxvij.
Quies. Quō disciplina habē da ē in q̄escendo. lxxiij. De frībz inq̄et⁹. clxxv. ¶ clv.
Rancor ipedit effm ōionis.
Rancor quō dimittēd⁹ ē et recōciliatio q̄rēda. cliiij. et clv. ¶ cliij.
Recapē ¶ nō cautelā cā rapiēdi.
Recidiuū malū et quō cauēdū.
Recreacōes ut rea ¶ cxcviij. ptāt viri sā st⁹ spellēdi. cxix.
Regimis auctis ē ꝑsuāda. clxxij.
Regla bti aug⁹ q̄mēdat. i. cā.
Regla bñ aug⁹ q̄re ꝛpet⁹ ꝑdi⁹.
Regle titul⁹ expōit. v. ¶ iij.
¶ de exposicōe regle sumope te
Regla h⁹ op⁹ q̄re dē vj ¶ tuli vij. Verū oīa q̄ st⁹ ī regla sūt ī ꝓcepto occasiōe illi⁹ vbi ꝓpim⁹ xj. De cura debita cca rglaz obseruādā
Regla frequēt⁹ ē legēda. xviij. ¶ clxv.
Regla q̄n tīsgredit⁹ de h⁹ ē dolēd.
Religio. ¶ In rligiōe ñ st⁹ ¶ cxcvij. q̄renda q̄ qs ī sclo hīe nō potuit. xxj.
¶ In religiōe ꝓuidendū ē illis q̄ fuerūt paupes ī sclo. xxij.
¶ In rligiōe ꝑfa nō st⁹ q̄rēda. xxiij.
¶ In rligiōe paupes nō debēt superbire. xxv. ¶ In religiōe paupes nō dēnt superbie de soāete ditū. xxv.
Religiois īgssū q̄bdā nō ꝓdest. 28. ¶ē. q̄bz ꝑsit. q̄ aliq̄ ebz de causis tīrāt religionē. Vide eodē cā. Ad religionē q̄ diuites venerūt. nō debēt hīe fastidio frēs suos. xxix.

Religiosi debēt de paupm fim
soaetate gloiari. xxix. ¶ In relgi
one ĩgligues vētus mlta mala
faat. i. ¶ tē. nō. cca tēpanīa vini
erga religiosos. lvj. cōt illos q
qi ĩuiti faciūt ⁊ nō ex aīo q faci
ūt i religiōe. cxcj. ¶ sclaribz. vj.
Religiosi mg⁹ opet⁹ pdicare qꝫ
Religiosi pl⁹ qꝫ alij debēt ĩstare
ordinibz ⁊ spāliē hoi ⁊ tpi⁹ dstituā
Religiosoꝝ disciplīa ¶ xxxviij.
qlus ee deat. lxv. ¶ nō. dt religio
sos q nō seruāt ordinē clxxxvij
¶ tē. nō dt illos religiosos q nō ser
uāt ordinē suū integre clxxxviij.
Religiosoꝝ statꝰ in cenobijs p
fectui anachoritis. xij. caplō.
Remissio. ¶ nō de his q valent
ad remissionē habēdā. cxcviij.
Res. ¶ verū ītā qꝫ laudabil' xiij.
Rerū de ꝓpietate ibidē ⁊. xiiij.
Rerū supfluitā cauēda a fīb⁹ xv.
Rerū ī affluēcia cor ē eleuādū
sursū mlta mod⁹. xxvj. ¶ de cuj.
Res dēs mōstij st' diligēt' seruā
Res date ponēde st' ī cōi. cxij.
Rem collatā ælatus q pēa cxiij.

Satisfactio. De satisfactione p
offēsaī vbo faciēda. cliij.
Sciēna nō ē tāte progatiue qñ
te virtus. cxxxvj. ¶ cxxxvij.
Sciēna sine vtute q mala faat.
Sciēta st' nciāda. ⁊ nō vepherisio
nē coꝝ q hoc nō faciūt. xx. caº.
Sciēta sac. nō lic̄o de ymēdacōe
lōnīe sacre. cxxxiij. ¶ no fim cxxviij.
Scruicaū. ¶ nō de mutuo serui
Scruiat fīb⁹ sū mmuie cxxix.
¶ nō. de caritatiō suico plati ad sb
ditos clxix. ¶ tranda xvj.
Scruis dei large st' nciā mus
Scrus dei nō ē diffidēdū qñ ha
beāt nciā. xvij. ¶ cxxj. caº.
Scrui dei veri p q aliq appent.
Scruis dei nciā sū moza st' mis
Sigularitas. ¶ nō dt ¶ tnda cxlvj.
illos q sigl'arit' meli⁹ pauā qꝫ a cvj.
¶ tē. nō dt platos ⁊ alios maiores
q viuūt delicati⁹ qꝫ subditi clxxxj.
Soaetas sca qꝫ utilis ⁊ q bona ex
inde sequūt. xij. De discessōe faaē
da ī assoaatōe fim. cxxiij. cōt illo⁹
q socijs suis se oneroso⁹ reddūt cxxiij.
cōt illo⁹ q nolūt socio⁹ n̄ pua vo⁹ cxxv.
Studiū. De utilitate studij ī ordie
fim predicatoꝝ. cxxxij. De stu
dio philosophico cxxxiij. De illis q
negligūt religionē ꝓpt studiū 131.
De repherisibilibz cca studiū cxxxvij.
Subditis nō ē satisfaciēdū ī car
libz voluptibz cxx. ¶ verbis. clx.
Subditi pnt ī pherisi aliqn duris
Subditi pnt repherisi. Ad subditos
platy dz se paacēt hīe clxxix. ¶ tem
ad ifirmos clxxviij ¶ herisibil' ē xxv.
Supbia paupm ī religiōe qꝫ rep
Supbia puat hoīez octo utilita
tibz. xxxiij. De remedijs dt supbiā
de ꝓpis bonis seu dt elationē xxxvij.
Supbie nō dz hō de bono ope seu
de mūdi cōtēptu xxxij. ¶ sciū ⁊ qre xl.
Surgē. Surgēdū ē mane ad dinū of

Tempaliū verū supfluitā ca
uenda ē a fīb⁹. xv. caº.
Tēpalēs res dū affluūt cor ē ele
uandū multis modis. xxvj.
Terrena oīa dicūt vana ⁊ spēa
let hūana gloria ⁊ qre xxviij tē zz.
Terēoꝝ dispsioēz sequē vij utili
Tēptatio. ¶ nō. de tēptacōibz et de
modi causis ⁊ utilitatibz. cxxviij.
Timor dz ee ī plato clxxj ¶ clxxxij.
Tieri dz plat⁹ et hoc ē nciariū.
Timor nō dz vehē aliq⁹ a pda
macōibz faciendis. xcj. caplō.

Venia petēda ē. Et nō de di
usitate quorundā circa
veniam petendam. clvij. caº.

Venia petenda ē a dño ⁊ a ꝓbz. Et nō ēa hymōi cas⁹ nōbile. clxiij.
Verbū dei. ℣ nō ubi tāo. Ad vbū dei pdicātes q̄ ptinēt. xlix. a°.
Verbox ⁊ duriciam. clviij.
Verbis duris pnt uti plati aliquādo ad subditos. clx. ca°.
Vestis. De vestitu. c ij. ca°.
De puidēdo fribz de vestibz cuiꝰ. cv.
De malo ⁊ bono mō puidēdi de vestib⁹ cōt illos q̄ melius pauāt ꝙ alios. cvi.
Vestes abiectas diligēter ꝓ ad sbdos, Ad vestiū lōgonē nō aliq̄. cvij. cviij.
Vestiū superfluitas cauēda ē a frib⁹
Vestes vīe siūt cuꝰ ℣ bz. cxlviij.
Vodiende. cxlviij. Itē nō habuit.
Vicia ꝙ graues sordes. cxvj.
Victꝰ ℣ nō de excessu in victu. lxvij.
Vinū. Ex religiosis valde cauēdū ē ab oī nota ēa vinū q̄ mlte sūt. et de malis ⁊ rus religiosis q̄ faciat vinū. lvj. ℣ sāgz. cxxxv.
Vt ℣. De p̄rogatiua vtutis sup̄ De mal' q̄ faciat sāa sn v°. cxxxvj.
Vtutū de spūali plētu. clxxix.
Visio dei. Diuin⁹ ⁊ tuit⁹ valet ad cauendū pēa. lxxxiij.
Visus. Quere. Oculus ℣ xij.
Vnitas ī religiōe facit mlta bō.
Voluptas. ℣ n carnalibz vo luptatibz subditus nō ē satisfaciendum. cxx. caplo.

Incipit ꝺcd̄m ordinē Caplōrū. Tabula libri sequētis hui⁹. Itē de laude Auctoris. Ex vitis frūm pdicatorū. Itē de eodē. Ex libro Apū. Itē plogꝰ. Itē ꝓfatio.

De laudibz vīglē b. Aug⁹ ca. p.m
Quāe pdicatio magis xpe tat statu religioso ꝙ sēlari. ij.
Quare regula bī Augustini magis xpetit pdicatoribz. Capl'. iij.
Ex stat⁹ paupitatis xpetit magis pdicatoribz ꝙ abūdātie. Cap. iiij.
De exposicōe titli regle. Capl'. v.
Vire h⁹ opus de regula. Capl'. vj.
De exposicōe regule siue de ope re tituli. Cap. vij. ℣ tor. Cap. viij.
Ex caritas ī gene nēia sit pdicatoꝝ
Ex caritas sēdm utrūq; differētiā nēia est pdicatoꝝ. Capl'm. ix.
Reprēsio eoꝝ qui ea q̄ siūt p̄rimi pferūt ꝓpe utilitatē. Capl'm. x.
Verū oia q̄ siūt ī regla st ī p̄cepto occasiōe illi⁹ vbi p̄apim⁹. Cap. xj.
De ūitate ⁊ vnanimitate. Cap. xij.
De laude cōitatis rerū. Cap. xiij.
Questiōes ēa distinctōez cōi. xiiij.
De sēfluitate cauēda a fribz. xv.
Ex seruis dei large siūt mūstrāda
Ex nō ē diffidēdū ℣ nēia. Cā. xvi.
seruis dei ⁊ maxīe pdicatorib⁹ quin habeāt nēia. Capl'm. xvij.
Questiōes ēa ūitatē p̄mitie ecīe. xviij.
Questiōes ēa distinctōez cōi. Cā. xix.
De ill' q̄ nolt scīpta cōiare. Cā. xx.
Cōt illos q̄ ḡrūt ī religiōe q̄d in sēlo non habuerūt. Capl'm. xxj.
Cōt illos q̄ nō puidēt sufficiēt ill' q̄ fuerūt paupes ī sēlo. Cā. xxij.
Cōt illos q̄ ḡrūt pfra ī religiōe. xxiij.
Ex magis p̄iculosa ē pfra ill' q̄ fuerūt paupes. Capl'm. xxiij.
Cōt paupes q̄ ī religiōe supbiut de sōcietate diuitū. Capl'm. xxv.
Ex in affluēcia rerū cor est eleuā

dū surſū multis modis. Cā. xxvj.
Quare oīa tīrena dicūt vana et
ſpēalit gloria hūana. t q̄re hec
nō ſūt querēda. Capl'. xxvij.
Qr mōsteria q̄busdā nō ꝓſūt ad
salutē. t eīā q̄ ad alia ſūt iutili
a q̄busdā. t q̄bz ex causis. t de ſu
pbia pauperū. Capl'. xxviij.
Qr oīa tīrena. t eīā tīrenu modicū
q̄d reputāt a ſāis. Capl'. xxix.
Q̄re diuites nō debēt faſtidire
pauperes. t poc' glām de eor ſocie
tate q̄ de pntū ditū dignūt. xxx.
Vtr aliq̄ glātio ſit liata. Cā. xxxj.
Qr de bono ope. t ſpēalit de mūdi
cēptu nō ſit ſupbiēdū. Cā. xxxij.
Octo utilitates q̄ ſolēt ſeq̄ ex diſp
ſiōe tīeor q̄b aīa ꝓuat ꝓ ſupbiā.
De remediis cōtra elatio. Capl'. xxxiij.
nē de bonis ꝓpīs. t de utilitate hu
iuatis ſpēalit i ꝓdicatōe. xxxiij.
De hōre mutuo exhibēdo. xxxv.
De varijs modis hōrādi. xxxvj.
De opibz pñe. t ꝓ de oīoe. xxxvij.
Sedm Caplm Regle. Dīoibz. xxxviij.
Quare religiosi pl' q̄ alij debēt
ſtare oīonibz. t ſpēalit horis. t
tpibz cōſtitutis. Caplm. xxxviij.
Que. t q̄t ſt' hore canōice. t q̄re pl'
i ill' ſtandū ſit oīonibz. xxxix.
Quare libēt surgēdū ſit mane
ad diuinū officiū. Caplm. xl.
Q̄re libēt eūdū ſt' ad ꝓpletōm. xlj.
Qr frāosū ē orare p' ꝓpletoriū
et p' matutinas. Caplm. xlij.
Quae i festis ſtāa ē orādū. t ie
iunijs. t rogacōibz. t alijs q̄busdā
tpibz. nouis emgētib' nēcibz. xliij.
De ꝛmēdacōe oīonū ſecretariū
ſiue exordiariarū. Capl'. xliij.
Q̄re libēt ē orād i lo' ſac'. xlv.
Qr ꝓpt' oīones exordiarias nō
ſūt dimittēda alia ordīarie faca
ēda. nec corpales actōes. t maxīe
a frībus laicis. Caplm. xlvj.
De corde hūdo i oīonibz. xlvij.
De utilitate cāt' vocalis. xlviij.
Qr ad ꝓdicatorē ptinz multis de cau
sis macerato carnis. t q̄re. xlix.
De malis q̄ fac' igluuies vētis i ē
Qr abstinētie. t ie. Iugiōe. Cā. l.
iunia rigide ſūt obseruāda. nec ē
ea h' facile dispēsandū. Cap. lj.
Qr discreto seruāda ē i abstinē
Qr religiosis valde ca. tis. lij.
uēdū ē ab oī nota ēca vinū q̄ ml'
te ſt'. t de mal' ōtrijs religiōi q̄ fa
cit vinū. Cā. liij. Multa. Cā. liiij.
De potēcia abstinēdi q̄ ē i hoīe
De ūalidis ad ieunādū. Cā. lv.
De exordiaria comeſtiōe. t q̄re li
bēt comedēdū ſit i quētu. Cā. lvj.
De progatiua misedie ēca ifirmo
sup rigore religiois. Capl'. lvij.
De lāone mēse. t q̄re viri religio
si dīnt loq̄ de edifitōij i quiuij. lviij.
Qr ifirmor' alit' tītādi ſt' i victu
nec alij debet displicē. lix. Cā. lx.
Qr feliciōr ē stat' sanor' q̄ ifirmor'.
De misedijs faciēdis ēca delīc. lxj.
De illis q̄ i ſēclo fuerūt pauperes et
i religiōe volūt mūdē deliciē. lxij.
Cōtra illos q̄ exceđt i ꝓpitate vic
De recreacōibz. Mutualiū. lxiij.
faciēdis debilibz eīā ſi fuerūt pau
pes in ſeculo. Caplm. lxiij.
De ſcīpdo quētu. t de iꝓhētibilibz
ēca sbtrahēte se ab eo. Cap. lxv.
Qr diuine spuales pcellūt corpales.
t q̄ i eis ml'tu abūdāt q̄ ſustinēt
Qr min' habē. Patiē. Cā. lxvj.
tes. t min' egētes ſt' meliorus
ꝺicōis q̄ q̄ pl' hnt. t pl' egēt. lxvij.
Tāu Caplm Regle. Nō sit nō. xc.
De ꝛphētibilibz cum habitū re
ligiosoū. Cā. lxviij. Cap. lxix.
Qr vilis habit' quēit ꝓdicatoū.
De voluntate placēdi hōibz. an li

atū sit. ⁊ q̄re ꝺuēat p̄dicatoꝝ. ⁊ in
q̄bꝫ ꝺsistat. Cap. lxx. ¶ Capl'. lxxj.
De ābulando siml' ⁊ insiml' stando.
De disciplina ī ābulādo. Cā'. lxxij.
De disciplina ī q̄escendo. Cap'. lxxiij.
De disciplina ī habitu exīoꝝ ves
tiū q̄ tēn abinte est. Caplm. lxxiiij.
De disciplina ī motibz sū gestib' q̄
ꝺsistat ī mēbroꝝ motibz ⁊ ī modo se
habēdi. ōi tpe. ōi loco. ōi statu ⁊ cū
ōibz. Cā'. lxxv. ¶ Caplina. Cā'. lxxvj.
Q̄ntū deceat viros scōs exīor dis
De malicia odōꝝ ⁊ eoꝝ corrupcōe
cā ipudicicā q̄ mlīū sētia ē hōes
De malis q̄ ortū st' ¶ tati. lxxvij.
ex ītuitu mlīeꝝ ⁊ de fixione ocu
lorū quid sit. Caplm. lxxviij.
De ip̄hēsibilibz cā mlīeꝝ aspēm
q̄uis nō sit phibit? Cā'. lxxix.
Quo appetē mlīere vl' ab ip̄is
appeti velle sit cīnōsū ⁊ quo utꝫ
q̄z cauendū. Caplm. lxxx.
Qd sit dictū q̄ aspectu appetit ⁊
appetit ꝺcupīa feiarū. Cā'. lxxxj.
De ipudicicia odōꝝ. Cā'. lxxxij.
De mal' q̄ fit ꝺcupīa aūr'. lxxxiij.
Qz q̄ ī fēīa figit oculū, nō ꝺz pu
tare se alīq nō videri. Cā'. lxxxiiij.
De ꝺdicōibz dīni ītuit ⁊ quo valz
ad cauēdū pēm. Capl'. lxxxv.
De mutua custodia. Cā'. lxxxvj.
De fīna monitione. Cā'. lxxxvij.
De ordīe fīne correpcōis in q̄bꝰ
cassbz ē seruādus. Cā'. lxxxviij.
Cōt fūliaritatē mlīeꝝ. lxxxix.
Cōt illo' q̄ accusāt mala ītēcōe. xc.
De nōbilibz ⁊ dubīnbilibz cā ac
cusacōes. Cā'. xcj. ¶ causa tōtū. xcij.
Qz alīq rēthūt' a pelācōib' facēdis
Qz gīue vuln' sit pēm. Cā'. xciij.
De nōbilibz ⁊ dubīnabilibz arta
pēa ꝺuinēda. Caplm. xciiij.
Qd vocet' pbr q̄d ꝓpositū ⁊ de nō
bilibz cā explīonē fīm. Cā'. xcv.
Cōt illos q̄ alīq vīca corrigūt ī re
ligiōe ⁊ alia tolerāt. xcvj. ¶ xcvij.
Q̄nto zelo pseq̄da sē pēa ī religiōe.
De dilāone hōim ⁊ odio vīaoꝝ ser
uādis ī correcōne. Caplm. xcviij.
Q̄ntū malū sit accipe aliq̄d sn̄ li
cētia ⁊ papue minuscla a mlīb'.
Qz vīca maioꝝ magis st' ¶ xcix.
corrigēda q̄ minoꝝ. Cā'. cēteſim.
Qz vīca ꝺfessa leuī' sūt puniēda
q̄ pbata ⁊ quare. Caplm. c.
De vestitu. Cā'. cēteſim sdm. rē.
Q̄rtū Capl'. Regle. Veste vīās. rē.
Qz res cōes mōsterij st' diligēt' ser
uande. Cā'. ciij. ¶ Capl'. ciiij.
De puidēdo fratribz de vestibus.
De malo ⁊ bono modo puidēdi
de vestibus. Cā'. cv. ¶ q̄ alīq. cvj.
Cōt illos q̄ singlāt' melī' pauāt
Qz ad pfectū subditū ptinz magis
abiectas vestes diligē q̄ nimia
aūa lr̄e de hīs p̄ se. Capl'. cvij.
Cōt vicū mīmurīs. Cā'. cviij.
De ignoscēdis iēnī' defūbz. cix.
Qz īfinitū fīm ē tolānda. Cā'. cx.
Cōt illo' q̄ p se ⁊ nō p̄ ī laborāt. cxj.
Qz res date ponēde st' ī cōi. cxij.
Qz de bonis cōibz magis īdigētī
bz ē mīstrandū. Caplm. cxiij.
De pena celāti rē collati. cxiiij.
De q̄ustā nōbilibz ptinētibz ad
vestiū lotionē. Cā'. cxv. ¶ cxvj.
Qz q̄ues sordes sūt pēa seu vīca.
De q̄ustā nō ꝰ cīa balneū. cxvij.
Quāe medīcīalia ⁊ q̄ue sit mīs
trāda religiosis. Caplm. cxviij.
Qz appellēdi sūt ad rēcacōes viri
sā q̄ eas recusāt. Caplm. cxix.
Qz nō ē satisfactēdū subditis in
cārīlibz volūtatibz. Capl'. cxx.
P̄ q̄ appmt alīq veri sui dei. cxxi.
De q̄ustā nō ꝰ cīa balnea. cxxij.
De discīpe hīnda ī assoca. fīz. cxxiij.
Cōt illo' q̄ rēdt se onīosū ī soca. rē. cxxiiij

Cōt illos q̄ nolē soāos ñ p̄ sua vo
luntate. Ca. cxxv. ¶ mis. Ca. cxxvj.
De magna cura habēda de ifir
De officialibz sñiēdis. cxxvij.
De mutuo seruicio firm. cxxviij.
Cr sñ nimie suiat frībz cxxix.
De libis dñis paurādis. cxxx.
De custodia librox. Capl'. cxxxj.
De ymēdacōe sac̄ lēonis. cxxxij.
De utilitate studij i or̄e p̄di. cxxxiij.
De studio philosophico cxxxiiij.
Cōt illos q̄ negligūt rūgiosēz p̄ studiū
De p̄rogatiua vtut̄ sup̄ saāz cxxxvj.
De mal' q̄ frāt saāa sñ vtutē cxxxvij.
De ēphēsibilibz ēca studiū. cxxxviij.
De ēphēsibilib' ēca libs. Ca. cxxxix.
De ēphēsi' ēca audītōe. Ca. cxl.
De ēphēsi' ēca doctozes. Ca. cxlj.
De ēphēsi' ēca oditōe libz. cxlij.
De ēphēsi' ēca disputatōe. cxliij.
De cautela ēca īrepēdos. Ca. cxliiij.
Quo mādatū de ordinabz petēdi ēca
hoa suiat ī ordīe nēo. Capl'. cxlv.
De nāt' sñ mora mīstrādi. cxlvj.
De cauēda sifluitate ī vestib. cxlvij.
De custodia vestiū. Caplm cxlviij.
¶ Mitū Ca. K. De fīna dilōc̄ lit̄ ā nullī.
De litab' cauēdis. Ca. cxlix. ¶ sq̄ h̄. Ca. cl.
De litab' exortā cito finēdis & de cau
De satisfāōe possēsa ī v. faciēda cli.
De īmissiōe fīne īiurie. Ca. clij.
De his ī quibz se habēt mali ma
le & boni bn ad īuicē. Cap. cliij.
Quo nāt' ip̄ed' effīm oroni. cliiij.
De sānate ī oroib' hīnda & ex quibz
oriāt & de effīu oronū sānāz clv. ¶ lvj.
De diūsitatib' q̄d ēca ve. petēda.
Cōt duricīā vbox. Ca. clvij.
De mal' & boni' q̄ fiūt p̄ līguā. clviij.
Cr terēdū duris vbis p̄nt uti pla
ti ad suos sb̄dtos Ca. clix ¶ clx.
De q̄b' dā ēphēsi' ēca hīnilitatē.
De aūte vīginī ōsuanda. clxj.
Cr mḡ dilā se aspi' corrigēdi clxij.
De modo dilōnī ē frēs. clxiij.
¶ Septū Ca. Regle. Vō tp̄ p̄ū ob.
De obedīētia. Caplm. clxiiij.
¶ Septim Ca. Regle. Ut q̄ ordia ista
De cum debīm ēca reglāz obsuādā
De varijs modis ēca pla ¶ clxv.
tionē se habēdi q̄ ad ābitiosos et
quo ad bonos. clxvj. ¶ clxvij.
De cautīo suicio p̄latu ad sb̄dtos.
De hōre exhibēdo p̄lato. clxviij.
De tīore ī q̄ debz ee p̄lat. clxix.
De varietate eox̄ que pt̄inēt ad
officiū prelati. Caplm. clxx.
De bono p̄latox exēplo. Ca. clxxj.
De coīctione q̄ dz vigē ī p̄lato
De pusillanimitate clxxv. ¶ lxxvj.
De mō p̄latī se hīndi ad īfīmos clxxvj.
De pēna p̄latī ad oēs sb̄dtos. clxxviij.
Cōt rūgiosos ī q̄b' periit vite auste
ritā. clxx8. ¶ delicia hīp sb̄dti clxxix.
Cōt p̄latos & alios maiores q̄ viuūt
Cōt p̄latos molle ad sb̄dtos ī dis'. clx
Cr nēm ē p̄lato ut tīeat clxxxj. ¶ xx.
Cr mag' curādū ē de amore sub
dītox q̄ de tīore clxxxij. ¶ clxxxiij.
De cogitādo a p̄lato de rēdēda rōe.
De pīclo p̄latox. clxxxv. ¶ clxxxv.
Cōt rūgiosos q̄ nō suiat ordiez suū.
Cōt illos q̄ nō suiat ordiez suū ireg. cl
De spūali plēnē. clxxxvij. ¶ xxxvj.
De odore bone fame. Ca. clxxxviij.
Cōt illos q̄ qī iuuti & nō ex aīo fa
ciūt ea q̄ faciūt ī religiōe. clxxxix.
Cōt negligētiā. Caplm. cxc.
De rebz saluūrib' hīndi ī mēte cxcj.
De regla frequēt legēda. Ca. cxcij.
De cognicōe sui. Ca. cxciij.
De grāriāctiōe p̄ bonis. cxciiij.
De dolōe se ēm̄ gressiōe ē. cxcv.
De pēna placētia & ei ēdiuo. cxcvj.
De his q̄ valz ad ēmissionē hīnda.
De tēptacōibz. cxc8. ¶ cxcvij.
De frībz īgetis. cxcviij. ¶ cxcviij.
De ꝛsolacōe faciēda frībz a p̄lato.

¶ De laude Auctoris hui⁹ libri. ex vitaſſim̄ p̄dicatoꝝ. pte q̄nta.

Anno dñi mͦ. cc. xl. Capl̄o vo xl. ecclie⁹. electꝰ ē in magiſtrū in vngaria apud budam. ubi viuēte adhuc mḡro iohāne fuerat aſſignatū arplm̄ ob deuotionē regis ⁊ regine. fr̄ hūbertus natione burgōdus: de dyoceſi viēnēſi. villa q̄ dicit romania oriūdus. Hic cū adhuc iuuenis cēt miſſus fuerat pariſius. cū rexiſſet in artibꝫ ibidē. ⁊ poſt. ius canonicū aliq̄nto tpe audiuiſſet: ingreſſus ē ordinē. circa āno dñi mͦ. cc. xxv.ᵐ. anteq̄ rediſſet ad patriā: pus dño hugone cardinali. q̄ fuerat mḡr ſuus. ſeculi in eodē xpoſito decurrēte. Hic vir fuit actꝰ aſpectibꝫ gratioſꝰ religioſis q̄ ſpeculū ⁊ imago: obijtq̄ opibꝫ bonis plenꝰ. Iſte fuit magiſter ordinis quītꝰ. ¶ Iterē de eodē. Ex libro Apūlib. ſecō. cap̄o lvj.

Venerabilis humbertus. vir generoſꝰ ⁊ ſpectabilꝭ genē. de burgondie ptibꝰ natꝰ: qui gra p̄dicatoꝝ inſigni. lectoꝝ fim̄ aneq̄ in mḡrim p̄ficēt emicauit. Hic poſtmodū in tuſcie ptibꝫ priorꝫ puncialis fim̄ p̄dicatoꝝ factꝰ. adeo romane curie gratioſꝰ et carus fuit. ut eū plures cardinales in papā eligerēt: eo tpe quo dñs innocēcius q̄rtꝰ. in aplicū ē aſſūptꝰ. Qui poſtea puncialis francie factꝰ: mḡr tocꝰ ordīs ē effectus.

¶ Incipit p̄logus in expoſitione regule bī Auguſtini epī: ſedm̄ fr̄em hūbertū. ordīs p̄dicatoꝝ aſſḡm. ⁊c.

Cogitāti michi de sermone qui erat int' frēs de regula bēti augustini noto vobis. et timēti ne forte sermo huiusmōi aliqbz nīoz cēt occasio minoris deuocōis: ad ipsā tīstuli partē studij: cui libēt cū vacat. itendo ad cogitādū de ea. Et ecce occurrūt michi quedā q̄ pertinēt ad laudē ipsius: q̄dā p q̄ patet q̄ expetent cōuenīat statu p̄dicatorū. cū additione quorūdā q̄ ad pauptatē ptinēt: quedā in pscriptiōe eiusdē exposītiōis. q̄ declarāt quō mores fratrū p̄dicatorū ex regula sūt eruti: et alia quedā q̄ legē volētes frēs edificare possūt in multis ut puto. et ipos in amore et reuēntia ad ipsā formare. et alios nō paucos fructū spūales afferre: q̄ redacta in scpto. dilectiōi vestre q̄ in hmōi delectari solet. mittere dignū duxi: ut p diligentiā vestrā examinata pus. postmodū frībz. si visū fuerit expediēs publicēt: quorū utilitati cōi desidero qd sū. qd sapio. qd possū. sicut nouit secretorū inspector q̄ diu vitam ero deseruire.

Iterū. P̄fatio.

Patris religiosis nō modicū expedit. ut dare itelligāt totā sentētiā regule sub q̄ viuūt: ut sciāt ad qd tenētur ex obligatiōe ex pfessione cōtracta. Expedit eā. ut aduertāt. q̄ rōnabilit' sūt in ea tradita: ut ex hoc maiorē habeāt deuotiōnē ad illā. Insup q̄ multū prodest eis ut videant utilitatem eorū q̄ tinent in ea: ut libētius illa obseruēt. Vnde cū regula bēti augustini tineat quedā obscura. et quedā valde rōnabiliter ordinata. q̄ multi nō solēt aduertere. q̄ mlta eaā eor q̄ tinent in ea. imo fere oīa sint putilia: exposītio sequēs declarat ipius dubia. elucidat rōnē eor q̄ ibi sūt tradita. ondit q̄ utilia tineāt in ipa: ut degētes sub illa. et maxime frēs p̄dicatores q̄ sub ipsa viue elegerūt sciāt ad qd obligātur ex illa: et ad salta deuotiōnē habeāt. et ex deuocōe hmōi diligētius obseruēt q̄ tinētur in ea: opitulāte gīa dñi nīri ihu xpi.

De laudibz regule bēti augustī: P̄mū Capl̄m.

Inter mltas et varias regulas sub quibz religiosi diuersi militāt in ecclesia. q̄dā sūt q̄s tradiderūt viri quidā. q̄ scōr ca thalogo nō assēbūt: alie sūt q̄s sci quidā ediderūt. et tales q̄ nō fuerūt eminētes in sapiētia: alie vero. q̄s et si sancti et pfecti in sapia tradiderūt. tamen non fuerūt mlte auctoritatis. Certū ē āt. q̄ scītas in aīa viri. plīterdū valet ad pferēdū sūas q̄ sapia: mltū āt sīplicitas licet sca. si p sapiētiā nō dirigat. minus laudabilit' pfert sūam: sūa vō plata a scītate et sapia q̄bz deest auctoritas minus acceptatur.

Quãta ergo ⁊ quali acceptõe digna ẽ regula: q a viro sãctissimo. sapiẽtissõ ⁊ eximie aũctis. bẽo scz augustino epo tradita reperit? Amplius. Cũ in pncipio oriri cepissent religiões in ecclia: fuerũt duo genera religiosoꝝ: scz anachorite siue solitarij ⁊ cenobite scz i congregacõe viuẽtes. Post tẽpus ml'tũ bẽs benedict' cui regla est i grandi auctõe i ecclã dei ꝓposuit regulã ad exẽplar vite cenobitarũ ꝑfectiõ: sicut patet ꝑ ea q̃ dicit i fine regule siue de regula basilij ⁊ istitutis ꝑtm. Beat' vo augustin' suã formauit ad exẽplar vite aplice: ut patet ꝑ illud qd de eo cãtat ⁊ legit. q cepit viuere secũdũ regulã sub scis aplis ꝓstitutã. Et i quodã sermõe dicat ipse. Aplica ei vita volum' viuẽ. Nos ãt dubitat vitã aplicã vite cũctoꝝ viuẽtiũ ꝑferẽdã? Quãta ergo magnificẽna extollẽda ẽ regula: q a tali ẽ deducta exẽplari? Amplius. Antiq̃tas ml'tũ ꝓfert ad laudẽ scripturarũ: q̃ q̃nto scptã ãtiq̃or: tãto ꝑ plurũ legentiũ examen tñsiens nec passa est cõtumaciã iudicio pluriũ appbatur. Cũ g̃ regula bẽi augustini nõ solũ modernas regulas. sz ecclãs regulã bẽi benedicti i multis ãnis ꝑcesserit. sicut patet ex cronicis ⁊ ecclã oẽs alias q̃bz utuntur ecclia latinoꝝ ⁊ ꝑ tot virorũ illustriũ ⁊ ꝓfectoꝝ iudicia tñsierit: q̃s audeat amodo i ea aliq̃d calumniari? Cõsiderantib ergo quis eã fecit. ⁊ ad qd exẽplar ⁊ quo tẽpore: apparet laus ei' ꝓsurge. ab auctoris ꝓdicõe: ab exẽplaris a q̃ fuit educta ꝑfectione: a tẽporis ãtiquitate. Preterea ml'te sũt regule q̃ ipsonũt ml'tas obseruãtias cõrpales: regla vo bẽi augustini ꝓsistit magis ẽ spuales actiones. ut sũt dilcõ dei ⁊ primi. vnitas cordiũ. cordia morũ ⁊ silia: ut patet fere ꝑ totũ. Qs ãt nesciat ex ea spualia ꝑ quale exercitacõibz corporalibz: sicut spus ꝑualet corpori. et ler spualis legi carnali? Quãto ãt plus versat ẽ spualia q̃ ẽ corpalia: tãto dignior ẽ laude maiori. Itẽ. quedã sũt regule q̃ tot ipsonũt i humeros ei' se supponẽtiũ. q eo fre quẽt' obruũt ꝑ ml'titudie oneris: alie vo sũt. q̃ ⁊ si grauia quedã ipsonãt: tñ adeo pauca. q i pcalosa lẽbitate q̃nq; relinquũt quo ad ml'ta ꝓfessores sui. Regula vo bẽi augustini talis in hoc seruat medio critatẽ: q nec nimia ml'titudine vl' paucitate mãdatoꝝ cadit i extremũ vicios ũ: sz remanet in medio. ẽa q̃d oĩs virt' ꝓsistit. Itẽ. notãdũ ẽ: q bẽs augustin' i regula sua ꝑmo ponit mãdata: sz q tradita nõ ꝓfuit nisi seruẽt': ideo scdo ponit ea q̃ fiunt ad eoꝝ obseruãtiã. ubi dicat. Ut ergo cũcta ista ⁊c. In tradicõe vo mãdatoꝝ ꝑmo ponit mãdata dei dicẽs. Ante oĩa: scdo sua. In tẽdendo ãt sua ꝑmo ponit modũ tradẽdi dicẽs. hec igr sũt ⁊c: scdo explicat singula. Et nota. q religio ẽ stat' degentiũ in simul: ideo requrunt in ea q̃da ptinẽtia ad statũ ꝓgregatoꝝ: ẽa q̃ tradit mãdata dicẽs ꝑmũ ꝓpt qd ⁊c. Itẽ. est stat' agentiũ penitẽciã: ⁊ ideo tradit mãda ẽa opa pñie dicẽs. Oronibz ĩstate ⁊c. Itẽ. ẽ stat' excellẽtis honestatis: ⁊ ido tradit mãdata ad hoc ptinentia. dicẽs. Nõ sit notabilis hũt' vr ⁊c. Itẽ. ẽ stat' subiacẽtiũ ml'tis nãti

tatib; ꝑt paupt̃ate: ⁊ ideo ꝺ̃dit mã/
data ꝙ q̃ caritatiue subueniat ꝑ/
dictis n̄ãib; dicẽs Vestes vrãs ⁊c̃.
Itẽ. ē stat⁹ spũalis finitatis: ⁊ nõ
tradit mãdata ĉa mutuã dilã/
onẽ. q̃ specialius ī frib; reperiri
debet dicẽs Lites aut nullas ha
beatis ⁊c̃. Itẽ. ē stat⁹ subiectiois:
et ideo ꝺ̃dit mãdata ĉa obedien
tiã dicẽs Preposito tuo patri. ⁊c̃.
Et de his oĩb; suffiacẽter det̃mĩat:
sicut patebit ī expoſiõib; seq̃ntib;.
Ad obsecro plus oportz tradi ī ali
q̃ regula: q̃ mãdata dei ⁊ hoĩis ē
ea ꝑdicta ſex. ⁊ ĉa obſeruãtia hoꝝ
aduttoria: Que oĩa ꝛtinet regla
bñ augustini: ⁊ sic ꝛtinet plene. q̃
ī religione requirit. Cõsurgit igr
laus ei⁹ a mãdatoꝝ spũalitate. q̃
ad substãtiã: mediocritate. quo ad
q̃ntitatẽ: plenitudiẽ. quo ad suffi
cientiã. Quare ꝑdicatio magis
ꝛpetat statu religioso q̃ sĉlari:

Dicto de lau ij. ĉaplm.
dib; regule bñ augustĩ:
anteq̃ dicat quõ ꝛpetit
statui ꝑdicatoꝝ notãdũ ē: q̃ stat⁹
religios⁹ magis ꝛpetẽs videt ꝑdi
catoꝝ q̃ stat⁹ sĉlaris. mlẽs de cau
sis. Certũ ē enĩ: q̃ stat⁹ religios⁹ ex
celsior ē q̃ stat⁹ sĉlaris. Sicut ei pre
dicatorus ē ī alto stare cũ ꝑdicat⁹: ita
⁊ altius stat⁹ ꝛpetit ei: iuxta illꝰ ysa.
xl. caplo. Sup mõtẽ excelsũ ascẽde
tui q̃ euãgelizas syon. Magis ergo
ꝛpetit stat⁹ ei religios⁹: q̃ secularẽ
qui ē stat⁹ imus. Itẽ. ꝑdicatorus ē
nõ solũ ꝓcepta: ſz ⁊ ꝯsilia ꝑdicare.
Quõ at credet alius de ꝯsilijs illi⁹
qui illa renuit acꝛpe sibi? Vocũ
videt. q̃ illa reddat alijs suſpecta.
cũ ipe nolit ea sibi. Itaq̃ ergo ꝯ
silioꝝ q̃ expedit ĩterdũ ꝑdicare. q̃
religios⁹ iplet. magis ꝛpetit ei ꝓ

dicare q̃ seculari. q̃ nõ iplet illa: q̃
possũt in eo ꝑdicãte ꝯsilia. scãdalizã
ri mlti: ⁊ dicẽ qd̃ dictũ ē de phariſe
is. Dicũt ei ⁊ nõ facũt. Hec sequit
illi⁹ exẽplũ q̃ cepit facẽ ⁊ docẽ: act. j.
Itẽ ꝑdicatorẽ oportz ꝑdicare non so
lũ bonis ⁊ malis. ſz ĉa ꝑfectis ⁊ ī
ꝑfectis: mũdanis ⁊ mundũ ꝛtẽp
nẽtib;. carnalib; ⁊ spũalib;. utẽtib;
ꝓpa volũtate ⁊ nõ utentib; ⁊ õni
varietati nõ solũ bonoꝝ ⁊ maloꝝ.
ſz ĉaã bonoꝝ ⁊ melioꝝ. Quis ãt du
bitat qui magis ꝛpetat illi ī quo
plura signa maiorũ bonorũ appa
rẽt. ꝑdicare illis q̃ sũt ī maioribz
bonis: q̃ illi ī quo nõ apparẽt hmõi
signa? Certũ ē ãt: q̃ ī religios⁹ ma
nifeste sũt plura signa maioꝝ bo
norũ q̃ ī sĉlaribz. Et inde ut ꝑus.
Itẽ. status religios⁹ ē stat⁹ ꝛtẽplati
onis. Ea vo q̃ ꝑdicãt maxie colli
gũt in ꝛtẽplacõe: iuxta vbũ bñ
ggr. dicẽtis. In ꝛtẽplacõe hauriũt:
qd̃ postmodũ ī ꝑdicacõe effundũt.
Pbabile ergo ē. q̃ stat⁹ religiosus
plus habeat qd̃ ꝑdicari oporteat
q̃ secularis. q̃ magis ē ꝛtẽplati
uus: et sic magis ei ꝛpetit ꝑdica
tio: q̃ nõ solũ ꝓ via doctne. ſz ĉaã
ꝓ viã ꝛtẽplacõis habet qd̃ ꝑdicet
abunde. Itẽ. hõi qui ē in sua libta
te timẽdũ est de sua ꝑsũptõe si sit
facilis ad ꝑdicandũ. cũ ꝑdicatio sit
opus excellẽs: si vo sit tardus. ti
mẽdũ ē ei de negligẽtia. Magis
ergo expedit alieno ĩperio ꝑdicãe:
q̃ motu ꝓpo. Vñ qd̃ dr̃ Io x. Quo
ꝑdicabũt nisi mittãtur? Quis ãt
magis tenet statũ nũcij q̃ religi
osus? cui dicit vade ⁊ vadit. vẽi
⁊ venit? Et inde ut supꝛ. Itẽ. ī exe
cutiõe officij ꝑdicacõis de facili ⁊ ī
mlts ꝛtingit offendẽ ꝓpt⁹ q̃ fructꝰ ꝑ
dicacõis ĩpedit? aut cũ ꝑdicant

nō ꝑdicāda. ā aī nō seruat tēp⁹ aut
mod⁹ ā mediocras: ⁊ aliis mod⁹
īmutabilibz. Expedit ergo ꝑdica
torē habē correctorē ī multis: ne
cursꝰ ꝑdicacōis īpediat. ¶ Ido mi
sit dñs discipulos binos: ut v
nus corrigēt ꝑ aliū. ¶ Nec debz
odire disciplinas correctionis: q̄
aliis enarrat iusticias dei. Cer
tū est āt. q̄ religiosi frequētiori
et diligētiori subiacēt correctioni
q̄ sclares: ⁊ ido securi⁹ ꝑ eos ex
ercet ꝑdicatio. Et inde ut sup.
Consideratā ergo vnde oporteat
ꝑdicare. qr de excelso. ⁊ que. qr ꝛ
silia īterdū. ⁊ q̄bz. qr nō solum
malis vl' bonis quibusdā; sed
cūctis ī magno cumule bonorū cō
stantis. ⁊ vnde hauirire q̄ predi
cant. qr ī ꝛeplacōe. ⁊ qs debeat
īpellē ad ꝑdicandū. qr nō ꝑpus
mot⁹ sz alienū īperiū. ⁊ q̄ sit ꝑ
dicatori cauēdū ab offendiculo.
ꝑpt̄ qđ necessaria ē ꝑdicatoꝝ frequs
correctio: patet liquido. q̄ magis
expetit ꝑdicatio statui religioso q̄
sclāri. Et hoc confirmat cōsolē sē ma
xiū. sē illo vbo. exiēs iesus de domo:
dicēs sic. Ostēdit nobis ex hoc lo
co: q̄ parētes ⁊ domū ⁊ cētā hēdi
relinquē debet. q̄ fit ppli ꝑdicatoꝝ.
Et ḡg; ī illa oēlia designau iesus:
dicat sic. Cum ꝑdicacōis officiū
susceperit. dignū nō ē ut onus re
rū sclārū portet: ne dū hoc ei⁹
collū depmit. ad ꝑdicandū ce
lestia non assurgat. Q⁹ regula
bt̄ augustini magis expetit
ꝑdicatoribz: iij. Cā.
Quia āt ꝑdicatio mag⁹
expet religioso q̄ sclāri:
notandū q̄ int̄ regulas appro
batas ab antiq⁹. regla bt̄ au
gustini magis conuenies ē predi
catoribz q̄ alie. Constat ei q̄ ꝑdi
catores debēt ee līati. Cū conuenies
ergo ē. ut sub regula viri tā excel
lētis līature. q̄ suos discipl⁹ vnle
adeo studiosos ee. q̄ nulla dies ꝑ
tereat quin codices reuoluāt. ut
patz ex ipa regula ubi dr. codicē
cūa hora singulis diebz petāt: iudi
cēt illi quoz ē assidue discē ⁊ docē.
¶ Rē. cū bēs dñicus pr fm ꝑdicato
rū ꝓfectū ī oi bono ⁊ fructu cūa sa
lute aiarū q̄sierit sub regla ista:
q̄ conuenies est ut ei⁹ filij ī hoc ei⁹
imitatores existāt: ut ad eius si
milē ꝓfectū ꝓueniāt. ¶ Rē. cū regla
bēi augustini deducta sit tanq̄
ab exemplari a vita aplica. qua
ꝑdicatores oēs debēt imitari: mlt
omagis expetit ista regla ꝑdicato
ribz q̄ alie. ¶ Rē. cū regle mōchoz
⁊ iura diāt mlta. ppt̄ q̄ videt q̄
monachi. q̄ diat vni⁹ custos. sit
sibi soli vacare. qđ ē ot̄ statui ꝑdi
catoꝝ. nichil āt tale diat de regla
ribz canonicis p regulā eoz vel
iura. ymo cū prochias habeāt. et
q̄ ī modico differāt a statu cleri
cali. cū expetit cūa alios vacare:
patet q̄ magis expetit hec regla
ꝑdicatoribz q̄ alie regle mōchoz.
¶ Rē. qdā fuit regle q̄ iponūt mlta
p q̄ sui ꝓfessores multū differūt
a cōi vita hoīm. sicut ī habitu
cuculiato. vl' ī officio duodecī lāo
nū ⁊ q̄busdā alijs: hmōi āt diuersi
tates q̄nq; īpediūt fructū aiarū.
⁊ econtrio conformitates operiūt fruc
tui: ppt̄ qđ paulus fiebat oīa oī
bus. eis se conformās ut oēs lucri
faceret. Cū ergo regla bēi augustini
nō iponat aliqs hmōi extēsiuitates:
magis ꝑdicatori expetit. ¶ Rē.
ī statuēdo nouū ordinē ꝑdicato
rū. oportuit aliq̄ noua videre sta

tuta ĉa studiū pauptatē ⁊ hm̄oi: q̄ adderet sup regulā eox. Oportuit ergo talem eligē regulā que nō habēt aliq̄ q̄ straiaret hm̄oi statuēdis: ꝛ talis eēt au hm̄oi que niēt supaddēnt ⁊ aptaret. Talis āt ē regla bti augustini. Cū enī pauca ꝺtineat n̄ spualia q̄dā et q̄ rano dictat mādata. qđ nō iuenit ī aliis regulis: ꝺueniēt posse ei apponi statuta oīa ptinēta ad statū p̄dicatox. Et inde ut sup̄. Cōpetit ergo hec regla frib⁹ p̄dicatoribz rōne auctoris sui: ratiōe prūs eox: rōne exēplaris a quo deducta ē: rōne vite actiue a q̄ non excludūt ei⁹ pfessores: rōne ꝺformitatis cū vita hōim cōi: rōne statutox p̄dicatoribz ꝺpetēcaū q̄ ꝺdonec veapnt. Q⁹ stat pauptatis magis ꝺpetit p̄dicatoribz q̄ abū

Sed no dantie: iij. Cā. tādū: q̄ licet sub regla bti augustini liceat habē possessiōes ⁊ rēdit: et non habē: meli⁹ tn̄ fuit p̄dicatores sub ea degētes hīs carē q̄ eā hec habē: q̄ mlto plus ꝺpetit p̄dicatio euāgelica paupi volūtario q̄ diuiti. Rđ sic patz. Certū ē: q̄ p̄dicatori euāgelij incūbit p̄dicare xp̄m paupere ⁊ euāgelicā pauptatē. Q⁹ āt dubitet: quin hō⁹ predicatio maiorē effectū habeat ⁊ magis deceat ī ore paupis q̄ diuitis: ℣ tē. null⁹ dubitat quin expediēs sit p̄dicatoribz modernis imitari vitā excellētiox p̄dicatorū q̄ min⁹ excellētiū: ctū ē āt. q̄ apli fuerūt excellētissimi: ergo ꝺueniēs ē vitā eox imitari q̄ alioz quoruūq̄. ℣ p̄i vo pauprimā vitā duxerūt ī p̄dicatōe. in fame ⁊ siti ī frigore ⁊ nuditate: ij. cor. xj. Et dictū ē eis. nichil tuleritis ī via: lu. x. Et īm ut sup̄. ℣ tē. tpalia mlti⁹ occupāt: ⁊ indu cūt sollicitudinē mlti⁹. Q⁹ āt adeo voluit p̄dicatorē ēe vacuū ab oī occupacōe eū ipediēte: q̄ pter hoc eā dixit. ℣ Neīnē in via salutaueritis. Et paul⁹ ne retrahēt a p̄dicatōe: cessabat eā a baptisando. Stat⁹ āt pauptatis nō habet hm̄oi ipedimēta. Vnde q̄dā zelator aiarū cū lōgo tpe p̄dicass ī tanta hūilitate q̄ nolebat duce n̄ asinū: tandē exp̄t⁹ q̄ cura ⁊ sollicitudo quā habebat de asino modo cogitādo q̄d comedēt. modo ne eū amittēt. modo ne male custoditet ⁊ filia. dimisit eū ⁊ posuit se ad cūdū pedes: ne ei⁹ āimus sic ipediret eā asinū: ⁊ liberius vacaret p̄dicatōi. Q⁹nto g⁹. magis dimittēda sūt p̄dicatōi maiora: q̄ eū posset ipedire: Et ide ut sup̄. ℣ tē. p̄dicator ē p̄dicāe nō solū in locis populosis. ꝛ ī modicas eā ⁊ paupibz: exēplo illi⁹ q̄ ībat p castella docēs: ⁊ illoru q̄ p̄dicabāt ubiq̄. Quo ergo hoc p̄nt īplere p̄dicatores diuites. q̄ ducūt equos ⁊ familiā: p q̄bus delectabilia q̄bz uti solēt nō solū nō ꝺuenirēt. ꝛ nec eā nctia p equis ⁊ fāilia: ℣ tē fruct⁹ p̄dicationis colligit in ꝺfessiōibz ⁊ ī ꝺsiliis aiarū: ⁊ ideo talē expedit esse p̄dicatorē ad quē fiducialit accedūt oēs audientes p hm̄oi. Certū ē āt. q̄ p̄sone paupes ⁊ miserabiles audacius accēdūt ad virū paupem ⁊ ī habitu hūili q̄ ad diuitē in habitu gloriosō: q̄ filia ad sibi filia facile soaāt. ctī xiij: ⁊ eox copiā magis habere possūt. ℣ nō āt solū hm̄oi p̄sone.

ſz eciã magne pſone tã viri q̃ mulieres nobiles ⁊ diuites. eciã lr̃ati ⁊ laici ſicut ẽtiũ ẽ p experiẽtiã facilius iſtis ꝟmittũt aiarũ ſuarũ ſecreta: q̃ diuitibz ⁊ abundãtibz ĩ ſeculo. Et ĩ ut ſ. Ite. ad faciẽdum fructũ ĩ p̃dicacõe req̃rit interdũ magna mora ĩ vno loco: ſz expẽſe quas req̃rũt diuites. nõ ꝑmittũt eos lõgã morã ĩ vno loco ꝛ habere: paupes vo ꝑmittũt facile ĩ vno loco diu morari. cũ expedit ꝓpter fructũ aiarũ. Et ſic patz q̃ magꝰ expedit ſtatꝰ pauptatis volũtarie q̃ ſtatꝰ abundãs p̃dicatorib⁹: q; oportet eos pauptatẽ p̃dicare: ⁊ excellẽtes p̃dicatores expedit imitari: ⁊ liberos ẽe ab occupacõibz aliis: ⁊ loca pauptati ſubiecta ẽe: et tales ẽe ad q̃s fiducialit oẽs ꝑ ꝛſilys ſaluus accedẽ velit ⁊ poſſit: qui poſſit interdũ diu morari ĩ vno loco p fructu aiarũ. Et ex hoc patet. q̃ ⁊ ſi magis ꝛpetat p̃dicatoribus regla bti augustini q̃ alia: tñ ad dend⁹ fuit ſtatꝰ pauptatis ſupra ipſã regulã a frãbz predicatoribz: ut ꝛiũctis ĩ vnũ religiõe ⁊ pauptate. q̃ duo ſicut oſtẽſũ ẽ. ꝛpetẽtia ſũt valde p̃dicatoribz. ut eoꝝ p̃dicatio efficatior redd̃atur. De expoſitiõe tituli regle: v. Caplm.

Iam ad expoſitionẽ accẽdẽdo notãdũ ẽ. q̃ cũ hoc opuſculũ ꝑmo ponit̃ titul⁹ opus: ſcdo opus titli. Titulus ãt talis ẽ. Incipit regla bti augustini epi. Dr attendendũ ẽ: q̃ q̃dam libri habẽt ſpeculũ ubi hic dicit̃ regula. Propt̃ hoc ẽt q̃d in fine dicit̃: vt ãt vos ĩ libello hoc tã q̃ ĩ ſpeclo ⁊c. putauerũt q̃dã. q̃ regula bti augustini eẽt ille liber q̃ dicit̃ ſpeculũ augustini: ⁊ ideo dixerũt in titulo. ĩcipit ſpeculũ bti augustini: ſz hoc ẽ erroneũ. Speculũ ẽi bti augustini nõ dicit̃ eius regla: ſz ẽ liber quidã ĩ quo collegit mãdata dei: q̃ dicit̃ ſpeculũ. q̃ ĩ eo legẽdo ꝑ ꝗlibet vide q̃ntũ ꝓfecerit vel q̃d ei deſit: ſicut dr ĩ legẽda beati aug⁹ ĩ fine. Poſſz tñ dici. q̃ ſicut duplex ẽ ſpeculũ. ſcz generale. q̃d q̃nq; ponit̃ ĩ aula eccl̃ie ĩ quo reſpiciũt oẽs ⁊ ſpeciale q̃d ponit̃ in camera ĩ quo reſpiat ſe dña: ita duplex ẽ op⁹ augustini quoꝝ utrũq; dicit̃ ſpeculũ: ſz vnũ ẽ gñale ſcz liber ſuꝑdict⁹. q̃d ꝓtinet ad oẽs: ⁊ alterũ ſpeciale. ſcz regla. q̃d ꝓtinz ad ſolos religioſos ſue ꝓfeſſiõis. Melius ẽ tñ. ut ponat̃ in titlo. regla. q̃ ſpeculũ. Sz uterũ notãdũ: q̃ regula q̃dã ẽ diuina: de q̃ dr ꝓphet⁹ ija. ĩ eadẽ ꝑmaneam⁹ regla. gloriãtur die viuẽdi. ⁊ hec habet diuina ampla. de obla. ꝓmiſſa. ieiunij. ſilẽtio: ⁊ hmõi mlẽs: alia humana: q̃ ſcdm diuſos modos recte viuẽdi q̃s tradiderũt diuſi ꝓphet⁹: ut dicat̃ alia baſilij. alia benedicti. ⁊ ſic de aliis. Cũ ergo dr hic regla bti augustini: dicat̃ ad differẽciã regule dei q̃ ꝓtinet ad oẽs xp̃ianos: et ad diam aliarũ regularũ que tradite ſũt ab aliis viris diuſis.

Quare h⁹ op⁹ dr regla: vj. Caplm.

Dicat̃ ãt hoc opuſculũ regula dupliciter. Regula enim vno mõ dr a rectitudine q̃ rectula. ſicut ẽ illa q̃ utũt̃ ſeptores ⁊ lignarij ⁊ cemetarij: alio mõ dr a regẽdo: ⁊ ita dicit̃ regula ĩ q̃ manuã ⁊ aliis ſacrijs. Juxta ꝓmũ modũ dr hoc opus regla. q; p rigulã diſtorta dirigit̃: nec ille ſenece: niſi ad regulã prauꝰ nõ dirigẽs. Sic p hoc op⁹ diſtorte vite dirigit̃. ⁊ fiũt ꝓua ĩ directa: ⁊ fiũt

semute recte. Itē. p regulā gibbi re
mouēt: ut patz ī cœmētario. Dic p
hoc op⁹ gibbi superbie et superfluitatū
explanāt: et mōtes et colles hūiliāt.
Itē. p regulā res q̄drant ut q̄terni et
lapides: iuxt̄ i. iij. tē. vj: ope q̄dro
ad regulā. Dic p ist̄ud op⁹ fiūt ho
mines q̄drati ī virtutibz cardialibz
ut patz ī textu: ut sint aptores e
disno celesti. Itē. p regulā abluūā
tur res duīse ut fiāt aptē iūctioī
ī vnū: ut patz ī cœmētariis. Dic p
ist̄ud op⁹ fiūt duīsi vnū ī dño: vnāi
mes habitātes ī domo. Itē. p regle
applanatiōē relinquit in pgame
no duīse linee recte et mlte: sic p ist̄
ud op⁹ creatiōi mādatū duīse vir
tutes ī hoīe: q̄ nichil aliud sūt q̄ li
nee recte. q̄ virt⁹ ē bona q̄lit̄ mē
tis q̄ rē vnit: vnde ois virtus ē q̄
dā rātitudo. Itē. sicut scriptor q̄ de re
gula nō aurat frequēt distorte scri
bit: si āt ea utat recte: sic discipli
bū augustini regulā neglegēte dis
torte vivit: q̄ āt scdm eā opāt. rec
tissime. Itē. sicut ex applicatiōe regle
q̄nz res q̄ videbāt recta apparet dis
torta. vl gibbosa q̄ appebat plana:
sic paldubio si diligenē pparet vi
ta mlt̄oz sub hac regula degentiū
ipi regule: apparebit vl distorta
vel gibbosa pl⁹ q̄ antea crederet.
Iis ergo de causis et aliis silibz: rē
dicat hoc opus regla primo modo
dō mō eaā pt dicta regla: qa si
cut regla ī scēcijs docz artē scēdi:
sic ist̄ud op⁹ artē viuēdi. Et sicut p
regulā regit se q̄s ī scīa: ita p hoc
op⁹ vita. Et tn sicut regla habet
exceptiōnē: ita regula interdū ex
q̄rit dispēsatiōnē. Notādū āt: q̄
ta tāgit ēm auctorē regle hr̄: q̄ fua
it ad vtl⁹ regle excellētiā: scīas
ei dr bñ. lēatura ei dr augustini.
auctoritas. ei dr epi: q̄ ita nō inue
nit ī aliq⁹ aliaz reglaz auctore.

De expositiōe regle. siue de ope ti
te nule. vij. Caplm.

Hoīa frēs karissimi di
ligāt deus: deinde pr
im⁹: q̄ ista p̄cepta sē
p̄ principaliter nobis data. Quia
mādata dei nō sūt reliqueda p̄t
mādata hoīm. ymo sup illa debet
oīa alia fundari. q̄ sine illis alia
nō pfūit: ido augustin⁹ āte māda
ta sua duo dei mandata p̄poit: onde
illa papue seruāda ei dicat. Quia
ista p̄cepta sūt principaliter nob data.
Qa ergo plenitudo legis ē di
lāo caritatis ad deū et primū. ido
nō ponit mādata singula vitās
pluritatē: sz hoc solū ī quo oīa ali
a cōplent. Et utinā attēdent p̄di
catores hui⁹ regule. pfessores: q̄n
tū hoc mādatū de caritate eos ī
plere ꝺueīat. De caritas ī genere
nēīa sit predicatoris. viij. Caplm.

Licet āt oīi hoī nēīa sit
caritas: tn specialit̄ p̄di
catori. Dr ei lignus hoīm
et angelor loq̄t caritatē. āt nō ha
beat. facit ē scdm aplm i. cor. xiij.
velut es sonās aut cymbalū tiniens:
q̄d aliis pdest: eos vocās: sibi vero
nocet. seipsū ꝺfringēs. Qd āt no
dest hoī si totū mundū lucret: de
trimentū āt sue salutis. Itē. p̄dicato
ris interest istructū ee maxīe de ne
cessarijs ad salutē: iuxt̄ illud q̄d dr de
p̄dicatore egregio. iohāne scz: ad dā
dā scīam salutis plebi ei. Certū est
āt q̄ interdū ubi deest alia scīa. cari
tas istruit de his plene: iuxt̄ illud
i. io. ij. unctio scz caritas. docz vos
de oībz: scz necessarijs ad salutē. Itē.
utilius ē ī p̄dicatiōe insēde cyn
strue. Dr sicut dicit scīas q̄dā. qui nō

ardet p caritatē nō īcendit: qz ca-
ritas īflāmat ꝺba ꝫ faat ut facu-
lā. Qm modice igit efficatie ē pdi-
cato: si caritas desit. ¶ tē. grande vi-
ciū ē in pdicatore tepor vel pigria:
ppt qđ dr ei pū. vj. Disaurre festi-
na. Et iterū ij. thīo. iiij. ¶ nsta o
portune īportune. Laūa at nō solū
solliatat pdicatorē. sz ecām xpellit.
nec qesce ꝓmittit: iux i. ij. cor. v:
caritas xpi viget nos. ¶ tē. dr j. jo.
iij. Qui habuerit sb̄stām hui⁹ mū-
di ꝫ viderit frem suū nēcitē habe.
ꝫ clauserit visceꝝ sua ab eo: qūo ca-
ritas dei manet īeo: Ergo q habet
caritatē xpauit alijs ī suis nēcita-
tibz tpalibz: mlīomagis ecām ī spū
alibz. Caritas ergo īducit xpassi-
onē ecām aiās. Sine hmōi at xpas-
sione nūq̄ debet ee pdicator: exē-
plo illi⁹ q dicit ij. cor. xj. Qs infir-
mat: et ego nō īfirmor: Qs scan-
dalizat: et ego nō uror: ¶ ppt qđ
dr īiob xxxix. de pdicatoribz: ¶ ne-
uāt ad fetus suos: scz p xpassiōez.
¶ tē. valde vicios ē in pdicatore: ī
sua pdicatiōe aliud q̄ q dei sūt q̄-
rē. Caritas at ī hoc dirigit: qz se
cūdū aplm j. cor. xiij. caritas nō q̄
sua sūt q̄rit: sz q̄ ihesu xpi. ¶ tē pdi-
catorus ē mītēde sūmopē edificatiōi:
ꝫ studiū suū ꝫ vitā ad hoc dirigē.
¶ hoc at fit p caritatē. Qa ꝫ si scia
īflet: ꝫ ecām inflatoria versēe cāuta
te cuīēres: tn caritas edificat: ꝫ q̄
rit q sūt edificatoria ꝫ sermoēs bo
nos. qui sūt ad edificationē. ¶ tē. qui
manet ī deo ꝫ deus ī eo. hic fert fē
tū mltū. sicut dr jo. xv. exēplo vitis
ꝫ palmitis: sz q manet ī caritate
ī deo manet ꝫ deus ī eo. sicut dr
jo. iiij: ergo talis ē apt⁹ ad fructū
mltū afferēdū. Sēdm hec volūtas
dñi ē ī pdicatoribz: iux i. qđ ei dr.
ut fructū mltū afferatis. Qntū g.
ncām ē eis caritas sine q̄ fructu ca-
rēt: et q̄ valet ad tantū fructū af-
ferēdū: ¶ tē pdicatoꝝ īcūbit mlta
sustinē ī pdicatiōe: exēplo illi⁹ q dicit:
oīa sustineo ppt electos. Caritas at
ē q oīa suffert. sēdm aplm: qz fortis
ē ut mors au nichil mortale vesti-
rit: et aq̄ multe tribulationū non
pnt eā extīgue. ¶ Patet ergo qz ca-
ritas nām ē pdicatoꝝ: qz faciat p
dicatiōnē suā utilē nō solū alys sz
ecām sibi: qz īstruit eū ecām nām ad
salutē: qz inflāmat ꝺba sua ad ac
cēdendū: qz monet ad xpatiēdū:
qz dirigit ad ea q̄ dei sūt q̄rendū:
qz solliatat ad subueiendū: qz va
rie faat utilibz ad edificādū: qz
offert ad fructū plurimū affendū:
qz fortificat ad oīa ī pdicatiōis la
boribz sustinēdū. Qz caritas sēdm
utrāq̄z differentiā nām sit pdica
tori: ix. Ca.m

Non solum at caritas ī gene: sz sēdz
duplicē dr̄az q̄ scz diligit
deus ꝫ prim⁹ē nām pdicatoꝝ.
¶ deo binos ꝫ binos misit dñs disci-
plos ut diat cfrs: qz q̄ dilāone dei
ꝫ prīmi nō habet. si sape pdicatio
nis officiū nō debet. ¶ nō ei ita p
dicator debet curare de alioꝝ sa-
lute. q̄ suā negligat: nec⁹ de se tīn
ee solliat⁹ q̄ alijs nō subueiat. Est
ergo sibi dilāo dei nām ppt se: pxi
mi at dilāo ppt ipsū prīmū. ¶ tē.
pdicatoris ē intēdi vacare ctēpla
tioni ecām ea q̄ dei sūt: iterdū vero
itendē actiōi ecām prīmū. Ad pmū
erigit dilāo dei: cura sēdm fac⁹ des
cendē dilāo prīmi. ¶ tē. in pdicati
one q̄renda ē dei gloria. iux i. ysa.
xxxiij. ī doctīs glorificate deū: et
sal⁹ prīmi. iux i. lu. j: ad dāda sci
entiā salutis plebi ei⁹. ¶ Primū fa

at grē dilāo dei: sēm dilāo pxi. Et sic expellēre ārritate faciebat paul⁹: q̄ dixit 1. cor. 9. Sine mēte eradim⁹ deo. id ē ad glorīā dei: sū sobrij sum⁹ vobis. id ē ad utilita/tē vrām: ārritis ēi xpi virgz nō. Ité pdicatoris ē pdicare nō solū aliis sz etiā sibi: ne sit filis illi cui dicit. Qui alios doces: teipm nō does: ¶mū egredit ex dilectio/ne primi: sēm ex dilāone dei. q̄ dē ē cū dilāone sui. ¶ Ité pdicatōr euāgelia ē hoies īducē ad ista du/o mādata: tū q̄ ī ipis pendet u/niūsa lex & pphete q̄ sūt hoibus pdicanda: tū q̄ sūt specialia mādata noui testamēti. Nūo āt ista pdicare poterūt: nisi ipi ipleant & ¶mo faciāt q̄ de/bēt alios specialit docē: Sic er/go patet q̄ utrūq; p̄ceptū ārri/tatis pdicatōi ꝓuenit: q̄ et de se & de alijs curare debet: et q̄ utrūq; vite scz ꝛēplatiue & actie vacare debet: et q̄ dei glorīā et primi salutē grē. & nō solū aliis sz eāā sibi pdicare: & utrūq; isto/rū mādatorū debet specialit pdicare. Patz eāā ex his: q̄ ordo pdicatōz ppt̄ ista duo mādata debet hābe aliq̄ statuta & cōsue/tudies q̄ pineāt ad dei dilāonē sicut sūt statuta ēca diuinū offi/cū, silētiū & hīmōi obseruātias claustrales: et alia q̄dā ptinen/tia ad dilāonē primi: sicut statu/ta ēca pdicatione. doctrīā. & cōfes/siones audiēdas. & silia. ¶ Expre hēsio cōz q̄ ea q̄ sūt primi pre/fert ꝓpe utilit: x. Ca.

Quia vō pl⁹ sibi q̄libet tenet q̄ ꝓxio. & plus de/bet quiescē in ꝛēplacōe q̄ labōa/rē actiua. sicut oparij salomo/nis pl⁹ q̄escebāt q̄ laborabāt: et pl⁹ ea q̄ dei sūt. q̄ que primi sūt grē. et pl⁹ sibi q̄ alijs pdicare. & dilāo/nē dei dilāoni primi pferre. q̄a illud ē maxim & ¶mū mādatū. et ideo ponit ordo ī his: ideo rēe dicat. Ante oīa diligat deus: de/inde ꝓxim⁹. In quo rēphēsibiles' appārēt ōtra sanctes: scz q̄ ea q̄ ptinēt ad dilāonē ꝓximi pferēt his q̄ ptinēt ad dilāonē dei: siue q̄ in āctoibz ptinētibz ad primū se tota die occupāt & claustrū fas/tidiūt. Nō ēi sapiēs nō magis co/gitet de passioe ꝓpa q̄ aliena: et de ꝓpa infirmitāte q̄ alterius: Nō habēs ꝓximū mortuū ī domo. ī luc/to eo vadit ad plorādū alienū: vel causā ꝓpriā reliquit p aliēa: Denicz q̄ sibi nequā ē. cū bonū erit: et q̄s nō debet aīe sue magis miseri q̄ alteri⁹: Ad hoc nōndū. q̄ quidā religiosi vocāt se dnos: pdicatores vō frēs vocāt. Et tra/hit ꝛsuetudo ex hoc: q̄ augustin⁹ pfessores regule sue frēs vocat. hic dicēs. frēs kmi: et infra. si āt sint tui vulni⁹ habz &c: et ali/bi ī locis infinitis. Patz eāā q̄ ma/gis ꝛpetit patri ordis. subiecto fre/quēter vocare frēs q̄ filios sue lo/quēdo sue scribēdo: cū ipe augus/tin⁹ subditos vocet frēs. Et sic a/postol⁹ eāā faciebat: q̄uis ēi int/dū vocaret subditos filios: tñ fre/quētius vocabat eos frēs. ¶ Hec igit sūt: q̄ ut obseruetis ꝓprium⁹ ī monasterio ꝛstituti. Traditis mādatis dei: ia tradit mādata sua. Vnde cū ꝓmo loq̄ret ī tra ꝓ/sona de dilāone dei dicēs. diligat deus: &c. q̄ ista p̄cepta sūt ꝓnci/palit nob data. īnuēs q̄ ista pre/cepta tā sibi q̄ alijs sē a dō data:

nūc loq̄t in scā psona. aliis ipo
nēs sua mādata. dicēs. obserue
tis. In tēndo āt sua mandata.
p̄mo ponit i gen̄e suū modū ob
ligādi i vbo ꝓposito dicēs papi⁹:
scō explicat singula mādata di
cēs. p̄mū ppt qđ ⁊c. Sciendū āt:
q̄ qđā hīc iapiūt regulā. nec ha
bēt p̄cepta p̄cepta. Et hoc acad
ex hoc: q̄ augustin⁹ scribēs q̄bus
dā mlieribz sue dyocesis religio
sis. inserit i fine epistole regulā
istā: quā tradit eis obseruandā:
in q̄ nēs ita. Hec igit sūt. In regu
la āt quā tradit viris ꝓponit ān
illud duo mādata caritatis: ⁊ in
cipit ita. Ante oīa frēs ⁊c. Dui
ergo iapiūt regulā sic Hec igit
sūt ⁊c. iapiūt scdm modū regle
tdite mlieribz: ⁊ tinuat hec dño
igit. sequēta cū p̄missis i epla.
Dui vo sic iapiūt Ante oīa ⁊c.
iapiūt scdm modū regle tdite
viris: et tūc tinuāt sequēta cū
duobz mādatis p̄cedētibz: ut cū
illa duo ipleāt. ꝓponūt p̄cepta
sequēta. Si āt q̄rat q̄re augus
tin⁹ i regla mlierū nō p̄misit du
o mādata de dilāone: dica p̄t. q̄
amor spūalis i mliere de facili
degenerat i carnalē: ⁊ ideo timēs
dare huic degenāōi occasionē.
noluit eis aliq̄d ponē de dilēi
one p̄mi. Vtrū oīa q̄ sūt i re
gla sūt in p̄cepto, occasione illi⁹
vbi papa ⁊ rx. Ca⁹.

Sed nunqđ oīa q̄ tinent
i regla sūt in p̄cepto?
Videt q̄ sic. Cōstat ei. q̄ hoc pro
nomē hec demōstrat oīa q̄ tinē
tur i regla: et de his dicat papa:
ergo oīa sūt i p̄cepto. Cad si dica
tur: sequit q̄ p̄fessor regle p̄cat
mortaliter. q̄cūq̄ faciat ꝛ aliquid
qđ sit i regla. Ergo si nō domat
carnē suā ieuniis ⁊ abstinētia es
se ⁊ pot q̄ntū valitudo p̄mittit. vl
si nō versatur in corde qđ p̄fert in
ore q̄n psallit ⁊ i silibz: p̄cat mor
taliter. Ad hoc dicit q̄dā. q̄ hoc pro
nomē hec. cū sit demōstratiuū rei p
pe posite. nō demōstrat ibi n̄ duo
mādata ꝓpe posita. sz de vnitate
cordiū ⁊ de cōitate rerū: ⁊ hec duo
solū st i p̄cepto i tota regula. Sz
si hoc ēet verū: sequēret q̄ illud qđ
remote dicat ꝓposito tanq̄ p̄ti o
bediat. nō ēet i p̄cepto: qđ cōstat
ee falsū. Ideo dicit alij. q̄ oīa sūt
i precepto: sz cū p̄cepta affirmati
ua nō ligent ad semp. nō ē nacē
q̄ peccet mortaliter p̄fessor regle
q̄ncūq̄ nō ipleat oīa q̄ ibi dicit:
et ideo q̄uis nō semp afflugat
carnē suā q̄ntū valitudo p̄mitt.
nec semp versetur i corde qđ p̄fert
i ore: non ideo sequit q̄ peccet mor
taliter. Sz si hec rēsio vera ēet: sequ
ret saltē i negatiuis q̄ obligant
ad semp. q̄ quicūq̄ ꝛ faceret pec
carz mortaliter: ergo q̄cūq̄ faceret
i oratorio aliud q̄ id ad qđ factū
ē. vl quicūq̄ iret alicubi sine so
cio. ⁊ in silibz negatiuis peccaret
mortaliter. cū ista intendātur: qđ di
ce ēet crudelitas. Ideo dicit alij. q⁹
si oīa p̄cepiat augustin⁹ tn̄ p̄fes
sor regule ei⁹ nō peccat mortaliter
faciēdo ⁊tra: q̄ nō p̄mittit obiam
augustino sz plato: nec vouet ali
q̄s regulā bēi augustini. Sz scdm
hoc null⁹ peccaret mortaliter faciē
do ꝛ aliq̄d qđ sit i regla. nisi q̄n
sup̄ vba bēi augustini adderet
p̄ceptū plati: qđ manifeste falsū
ē. Ideo dicit alij. q⁹ tota regla est
i precepto nō tn̄ singulis. sz p̄fes
soribz oībz insimul i eadē domo

crisétibz: sicut si p̄familias p̄ci
peret tota familie ut purgarz tali
die tale āp̄u. totū p̄aperet oibz
insimul nō singulis: & sufficēt qz v
nus faceт vnā ptē alius aliā: & sic
de singulis dūmodo totū fiet ab oīb
simul: ita eaā ipleт p̄ceptū de to
ta regla seruāda qñ i eodē uentu
seruat totū: licz nō qlibet ipleat. Sz
sēm hoc sufficēt qz i eodē uētu ali
qs seruarz abstinetias. alius faceт
oēs. alius portaret habitū debi
tū: & sic de singulis. dūmodo totū ser
uaret: qđ ē ridiculū dicē. qz nullus
pfessoz nisi ad ea sibi dētermina
ta obligaret. nec qlibet spectaret
ad quēlibet. qđ absurdū est. Ideo
dicit alij qz obseruātia regle ē in
p̄cepto. sz nō singula q̄ ptinēt ad re
gulā: sicut obseruātia euāgelij est
i p̄cepto: sz nō singula q̄ exp̄mūt in
euāgelio. Sz hoc iterū videt min⁹
bene dictū. Cū enī dr. hec ugit sūt
q̄ ut obseruetis p̄apim⁹ hoc p̄mo
mē hec cū sit discretiuū. potius de
mōstrat singula mādata q̄z man
data i genere: & ita pocius p̄pi
tur obseruātia singulorz q̄z obser
uātia i genē. Ideo rēdētis p̄dic
tis rōnibz. dicēdū qz q̄dā reperi
unt i vbis diuinis q̄ habēt in se
modū & itentionē p̄cepti: ut ē illd.
hoc ē p̄ceptū meū ut dilīgatis īui
cē: q̄dā vero q̄ habēt p̄ceptū in ītē
tione. q̄uis nō i modo. ut ē illd nō
furtū faces: q̄dā q̄ habēt modū p
cepti. sz nō intentionē. ut ē illud de
samarōe surdi & muti. ajr. vij. p̄cep
eis ne cui dicēnt. Qñ ēi audeat di
cē. qz itendēt eos dñs p hoc ligare
ad mortale. et qz peccassēt mōrtl
p̄dicādo miraculū pl⁹ et plus. q̄to
plus & pl⁹ p̄ipiebat eis ut tacē
rēt: & tale ē istud: hec ugit sūt & ē.

Nō euī ē pbabile. qz vr tā sapiēs. et
si p modū p̄apiēdi loq̄ē. intēderit ō
nia ponē sub p̄cepto: & tāta dāpna
tionis materiā mīstrare accēdētibus
ad regulā suā p salute q̄renda. Sz
out ex hoc q̄stio. q̄re posuit verbū
p̄apiēdi ex quo nō itendit p̄ape.
ex hoc ēi qz sic loquit. videt mīstra
re occasionē scrupulox mlīox: & p
sequēs pēcox. Rñsio. Licet nō in
tēdat oīa ponē sub p̄cepto: tñ sue
itentionis ē. qz mltū vult oīa suari. Ad
expressionē ergo itentionis sue et
volūtatis. utit vbo p̄cepto io po
ius qz alio vbo siplia: ne daret
ex tenui modo loquēdi pigritie
hūane occasio min⁹ curandi de
mādatis regule. Et ē silē i euan
gelio ajr. vj. Precepit eis ne quid
tollēnt i via: nisi virgā tm. Illud
ēi vbū p̄apiēdi pot ipōrt itentionis
volūtatis: qz veritatē p̄cepti. Sz
iterū surgit alia q̄stio. Si ēi illud
vbū p̄apim⁹ nō ipōrtat veritatē
p̄cepti. sz solū intentionē volūtatis:
ergo nullū p̄ceptū ē in regula.
Rñsio. Verū ē. qz nullū p̄ceptū ē
i regla ex vtute hui⁹ vbi p̄api⁹:
sz mlta sūt i intentione. qz uis nō sēz
expressionē i modo loquēdi: sicut
i diuina scptura cū nobis eodem
modo loquit. tñ q̄dā reputāt sī
plices exhortatiōes. q̄dā p̄cepta:
sicut lu. vj. cū dr. si qs p̄ussерit te i
vnā maxillā p̄be ei & alterā. re
putat silū: & cū dr i eodē cā. mu
tuū date nichil inde sperātes. licz
sit idē mod⁹ loquēdi. reputat pre
ceptū. Si vō querat. quo possit
hec distīgui & ognosci: rñdeo. per
rationē. Ratio ēi bene dispōita
maxīe p vnctionē. pt de facili iu
dicare. qz vr sapiēs itendit ob
ligare. p̄fessores sue regle ad ea

q̄ ptinēt ad obiam. ad castitatē. ad vnitatē ⁊ filia: nō aūt eqz ad ea q̄ ptinēt ad ultimā domatiōnē carnis. vl' cauēdū oēm notabilitatē in ōni motu vl' gestu. et silia. Sicut ergo ī diuinis scptis p rōnē ⁊ doctrinā sapiētū docemque sūt p̄cepta ⁊ q̄ osilia vl' exhortacōes sūplices. ubi scptura loq̄t vnifōrmi modo: ita ⁊ ī hoc ope. Patet igit ex p̄dictis. q̄ modꝰ t̄ dēdi mādata huiꝰ regłe liczꝫ sēz vba p̄ceptorius videat: tn̄ sēm ītentionē nō t̄ p̄ceptorius vnū salt̄. Sz q̄d t̄ qđ dr: observetis in monasterio ostituti: Nūq̄d non ert̄ mōsteriū sūt ea seruāda: Rnsio. Sūt q̄dā q̄ dependēt a loco. ut petitio oditū ⁊ hmōi: ⁊ ad hec nō tenet aliqs ert̄ mōsteriū. Quedā vo sūt q̄ nō dependēt a loco. ut habit⁹ honestas ⁊ hmōi: ⁊ hec ubiq̄z sūt seruāda: q̄ hec determinatio ī mōsterio. nō determinat hoc vbū observetis. fz hoc nomē ostituti: ut sit sens⁹. Vos ī monasterio ostituti observetis hec. Sed cū mōsteriū dicat̄ statio vl' statꝰ monachoz: q̄re vocat locū regulariū q̄ nō sūt monachi mōsteriū: Rnsio. Sicut oēs regulares p quādā extēsionē dicūt monachi: ⁊ iudicāt nō ad ipara sēm iura. sic ⁊ loca regłariū oim dicūt mōsteria: ꝓpe tn̄ loc⁹ regulariū dicit canonisia. a canon qđ t̄ regula. Sz poꝰ posuit nomen monasteriꝫ p illud. q̄ magis sapit religionē: illud ei ꝯuenit tā sclaribz q̄ regularibz canonicis.

De cōitate ⁊ vnanimitate. xvij. Ca.m

Posito modo t̄dendi mādata. tradit sīgula ordinate: et ꝓmo mādata ptinētia ad statū ogregatorū: ītert̄ q̄ ꝓmo tradit mādatū ptinēs ad aiox vnitatē dicēs. Primū ꝓpt̄ qđ ī vnū estis ogregati. ut vnanimes habitetis in dōmo: et sit vobis aīa una ⁊ cor vnū ī deo. Nōndū aūt p vnū mādatū dicit̄ ꝓmū ad aliud dupliciꝫ: sz rōne dignitatis: sicut t̄ illud mādatū. diliges dnm deū tuū ex toto corde tuo. Dicit̄ ea ꝓmū int̄ oia mandata ordie t̄dicōis: sicut dicit fire quēt̄ illud mādatū ꝓus alio ab auctoribz qđ ꝓus tradit̄. Juxta q̄ modū dixit luc⁹ act. j: ꝓmū q̄dē sermonē fec⁹ t̄. Istud ergo mandatū nō dicit ꝓmū rōne dignitatis: q̄ mlta alia sūt digniora ī regula. ut t̄ mādatū de obia ⁊ q̄dā alia: sed dicit ꝓmū rōne t̄dicōis. q̄ ꝓmo tradit̄: ⁊ hoc nō sine causa. cū ꝓmū sit ī intēcōe. In q̄ patz q̄nta debeat ee vecūdia religiosis negligētia huiꝰ mādati: sicut discolis scolaribz vecundia eēt discētibz gīmatica. q̄ nō ꝓma litram ognoscēt alphabeti. Jt̄ sāedū. q̄ sicut sūt duo genera auiū. sz solitariaꝝ ⁊ gregatim volātiū: sic t̄ duo genera religiosoꝝ sz anachorite siue solitarij: sicut olim fuit ioh̄es lu. j: q̄z mores imitat⁹ dauid ītert̄ dixit. ecce elōgauī fugiēs ⁊ t̄: et cenobite sicut cōiter viuētes sz ī ogregacōe. sicut olim fuerūt cunei ꝓphetaꝝ: sup q̄ laudauit dauid dnm dicēs: cōfitebor tibi dne ī toto corde meo. ī cōsilio iustoꝝ ⁊ ogregacōe. Dicūt aūt anachorite ab ana qđ t̄ sursū. q̄ solū sursū cor habētes: cenobite vo a cena qđ t̄ cōe. q̄ cōit̄ viuētes.

De excellēcia vite cenobitaꝝ sr̄ vi

Licet aūt utrq̄z tā anachoritarū.

uita sit laudabilis. tñ scđa ꝓcellit ī
dr: sz ī ꝑmio. hoc post mortē: ī
securitate. hī morte: ī emolimēto
mlāplia. ⁊ hoc ī vita. ℣ dē ꝑmū dr
ī vēpr. qꝫ eū eēnt ostēse cuđa vio
sō ꝗtuor ordies ī cēlo. sz ifirmā
tū ⁊ grās agentiū. seruētiū ifir
mis in hospitalitatibz solitarioz.
et viuētiū in ꝯgregōe sub obīa.
et ꝗrī appāret sublimioz: ꝗrenti
ur hoc. dictū ē. Qa oēs facūt qđ
fiaūt sđm ꝓpriā volūtē: hi aūt
q sub obīa ꝑm viuūt. nō sđm ꝓpā
volūtē fiaūt qđ fiaūt. sz sđm
alīus volūtē: ⁊ ideo maioris vir
tutis sūt. Seneca. Hoc solū ⁊tuti
adiacs: qđ ꝓpie volūtati detrectas.
Et idō ai maioꝝ ⁊tute maꝝ pre
mū debeat: vuētibz sub obīa de
bē magis ꝑmū. Ideo dr de xpōphi
lip. ii. factus obediēs usqz ad mor
tē. ꝓpt qđ deus exaltauit illū: ⁊ de
dit illi nomē qđ ē sup oē nomen.
℣ dē sđm dr de quođa hēmita vi
ro sc̄o. qꝫ ai reuelata fuissz ei hora
mortis ꝑpriq: accessit ad cēnobi
ū ꝑpinquū petēs ibidē recipi. Cui ait
abbas eidē in hoc difficultatē ex
hibēt timēs ne eēt eis ī gḡuamē
ꝓpt senectutē et debilitatem. ⁊ ꝓpē
triderēt ne hoc timēt. qꝫ ato mori
tur. eēt ut sibi fuerat reuelatū. ⁊
abbas ꝗrēt. ḡre ergo vis mutāre
statū tuū ꝑ tā modicū tpe. cui mlti
er hoc possit scāndalizari ⁊ turba
ri: respōdit: qꝫ securus erat tñ
situ pđosi. tñ fuisse ī soaetate qꝫ
solū. Et ideo ai tñ sit mortis eēt
pđosissimē. affectabat illū magis
tñ fuisse ī soaetate qꝫ solū: expauescēs
illos ūmicos q ibidē expectabāt.
Et receptꝰ post paucos dies mor
tuꝰ ē inter frēs: ī eoꝝ soaetate secu
rus ꝑtinsies tñ situ mortis. O qꝫ
tū expauescebat tñ situ. istū bīs bꝰ
nardꝰ: q dicebat. O aīa mea qs
erit ille pauor: cū tibi ocurrēt
actuatim illa tetrima monstra
videbis: O qꝫ felix ⁊ securus: au
diat illud ꝑ. xxvi. Si dormieris nō
timebis: quiescēs ⁊ suauis erit sōp
nus tuus: ne tēas repētino ter
rore. ⁊ irruētes tibi potēcias ī pior:
dñs ei erit ī latere tuo. Dr qnto feli
cior ⁊ securior: q dñm nī exerci
tu nō solū āgelor, sz eā firmū sōr
habebit ī latere: Magna igit in
morte securitas degēti ī ꝯgrega
tione. ℣ dē trīū dr eēs iiij. Melꝰ
ē duos ee simlr qꝫ vnū: habēt ei
emolimētū soaetatis sue. Qnto
magis qn nō solū duo. sz qꝫ multi
sūt: Habēt ei emolimētū mlti
tūdē soaetatis. Nō. nouē emolumē
Sūt aūt hmodi e / m vite cōis.
molimēta nouē. ℣mū ē: sānitatis
acqsitio. Si ei tāta ē ⁊tꝰ soaetatis
cū mliere fideli. qꝫ sāfiat vir infi
delis ꝑ mlierē fidelē. sicut dr ī. cor
vij: qnto magis sāfiat qs ex soa
etate mlior bonor: Et idō dr in
ps: cū sc̄o sc̄s eris. Qnto magꝫ cū sās:
Sđm ē: sānā ī bonis caleſactio. Si
aut ei carbo frigidꝰ accēdit cū ad
iūctione cū aliis ardētibz: ita eā
tepidi ex soaetate feruētiū caleſi
ūt. Eccās iiij. Vnꝰ quo caleſiet: Et
si fuerīt duo: caleſiēt mutuo. Ter
cūs ē: in bono coroboratio. ℣ xviij. Frater q adiuuat a frātre:
qꝫ ciuitas firma. Sicut ei ī ciui
tate firma vnꝰ murꝰ aliū corro
borat: ⁊ tūris turrī: ⁊ sic de aliis: sic
ī corpe vnīus ꝯgregacōis vnꝰ ex
alio coroborat ī bono. Igit ex
soaetate sc̄a tā ꝑdicta sequūtur:
⁊tutis acqsitio: ⁊ hoc q ad īcipien
tes: ⁊tutis feruor: ⁊ hoc quo ad

pfiacētes: ūtutis firmitas: t hoc quo ad pfectos. Virtū ē cadētis subleuatio: q̄ mlēis ē nāīa. Eccēs iiij. Si vn⁹ ceciderit: ab alt̄o fulciet. Ve soli: qr si ceciderit nō habet subleuātē. Virtū est hostiū ipugnatio. Ibidē. Et si q̄spiā p ualuerit ꝯ vnū: duo resistēt ei. Sextū ē: opis auiuslibet pfēo. Qd ei nō pt̄ q̄s p se facē: alt̄ius adiutorio ꝯpletur. Iu. v. Annuerūt soc̄js q̄ erāt ī alia naui: ut venirēt t adiuuarēt eos. Venerūt: t sic op⁹ ē ꝯpletū. Hoc igit̄ ē tplex adiutoriū qd̄ assequē quis ex soc̄etate sc̄a: scz adiutoriū in resurgēdo. ī pugnādo. ī opando se aīdū tā pdicta. Septim̄ ē: delecti īdulgētia. Gen. xviij. Si īuenero ī zodomis q̄nq̄gīta iustos ī medio ciuitatis: dimittā oī loco ꝓpter eos. Si āt rōne soc̄etatis hoc tā modicē pat⁹ fuit parcē tante mlītudini t tātis sceleribz: nūq̄d nō pcet paucas t tā culpis modicas ꝓpt̄ soc̄etatē bonor⁹? Octauū ē: collatio spūalis gr̄e. Aya. xviij. Vbi duo vl tres ꝯgregati fuerūt ī nōie meo. ī medio eor⁹ sū: scz p aliquē effectū gr̄e. Sic ei dicat ī homībz t int̄ hoīnes habitare. Ho nū ē: precū oīm exaudiāo. Obtinet ei mlītudo. q̄d nō obtinet q̄s sol⁹: sed in illud. Impossibile ē ei pces mlior⁹ nō exaudiri. Aya. xiij. Si duo ex vob ꝯsenserīt sup tiram de oī re quācūq; petierīt: fiet illis a pr̄e meo. Vbi tomagis ubi nō duo vl tres sī maxia mlītudo ueniet ad rogādū aliq̄d obtīebit? Exēplū act. iiij. Cū oraſſet mot⁹ ē locus ubi erāt ꝯgregati: repleti sūt spū sc̄o ōes: t loq̄bāt cū fiducia v̄bū dei. Glo: hoc postulabant. Oro igit̄ ꝯgregator⁹ obtinuit q̄d petebat. Et hec sūt ēa bn̄fiaa dei: scz delator⁹ īdulgētia: collatio gr̄e spūalis: precū exaudicio. Et sic ex sc̄a ꝯgregacōe lucrat q̄s tplicē statū ūtutis. tplex adiutoriū. triplex dei bn̄fiaū: q̄ sūt noue emolimēta. Ex his patz q̄ volētibz religiosā vitā ducē. cautius ē eligē viuē ī ꝯgregacōe: q̄ ī solitudine. Licz āt egregi⁹ p̄dicator t ꝓuilegiat⁹ roljes baptista fuerit hēmita nō indigēs hūanis auxilijs. edoct⁹ et missꝰ a deo: tn̄ cōuē p̄dicatoribz magis ꝯpetit stat⁹ cenobitarū q̄ anachoritarū: sicut patet ex pluribz rōnibz suppositis ad hoc q̄ magis ꝯpetit p̄dicator⁹ statū religiosꝰ q̄ sēcularis. Venētes āt ad ꝯgregationē ꝓpt̄ vnanimitatē diam ꝯgregari ī vnū: q̄ t si ꝓpt̄ salutē tanq̄ finē ultimū sum⁹ ꝯgregatus. tn̄ ad ꝯsequēdū istud qd̄ alias ꝯseq̄ potera⁹ eligim⁹ vnanimē cū aliis vitā ducē. ut p hāc viā ad salutē venirem⁹: t ita vnanimis finis ē imediat⁹ ꝯgregacōis. t finis sub fine alio. Quicūq; ergo sentit aīm suū ab aliis dissidere: recordetur finis hui⁹ t dicat sibi. Ad quid venisti ad ꝯgregationē? Nōne ut vnanimis cū aliis habitares: sicut dicat tibi ꝑ tuus augustin⁹? De Quarta istā vna ꝑtē vnitate. nimitatē attendū ē: q̄ tplex ē unitas nāīa seruis dei in vnū cōgregatis. Una ē ī ope: de q̄ dr̄ sopho. iij. Seruiēt ei humero uno: qd̄ fit cū ꝯcordit ꝓpt̄ nomē ei⁹ ī aliquo laborat. Alia ī ore: de q̄ Ro. xv: vno ore honorificetis deū. Tcia ī corde: de q̄ philip. ij: nēinē habeo tā vnanimē. Vt dicat. Et si mlt̄os habeā vnanimes. id ē vnum

meū aīm habētes: ñ thēothe/
us pl⁹ meū ē vnāimis. Dz ex ul/
tima ſeq̄t ſeda ⁊ ꝑma. Vñtio xv.
diat apls orādo ut vnāimes.
ecce ultā: et ſeq̄t. vno ore hono/
rificetis deū. ecce ſeda: ⁊ ꝑ pau/
lulū ꝓpt qđ ſuſcipite iuicē. ecce ꝑ/
ma. Suſceptio ei mutua: vnitas
ē in ope. De vnitate aīoꝝ nōbila.
Qua ergo vnitas aīoꝝ iduat
alias: meli⁹ fuit ⁊ ſuffecat circa
cā trāde mādatū. Hec ē vnitas
p q̄ dēote filij rogauit prēm⁹
Jo. xvij. Pr ſcē ſerua eos qs dediſ/
ti mihi: ut ſit vnū ſicut et nos.
Quā vnitatē cordiū voluit eos
habē: quā voluit eē ſimilē illi q̄
ē int ipſū ⁊ patrē: Hec ē. au⁹ exe/
plū tota mlitudo ꝑmittunc eccle
nobis reliqt: ſicut ſeptū ē act. iiij.
Multitudis credētiū erat cor vnū
et aīa vna. Hec ē quā adeo apls
affectabat i diſaplis. ut eā cōple
mētū tot⁹ ſui gaudij reputaret:
dicēs philip. ij. Implete gaudiū
meū ut idē ſapiatis: eādē caritatē
habētes: vnanīes. idipſū ſentiē/
tes. Qi dicit. Et ſi mlta ſit i vo
bis de qbz gaudeā: nō ē mult⁹ple
nū gaudiū ſine vnitate hui⁹modi:
hec ē ſola q̄ meū gaudiū pfit cō
plere. De illis: qs tā efficax ōro
filij ad patrē. tā bēe mlitudinis
exēplū. tantū apli deſideriū. non
dū mouit ad ſectāda ⁊ ſeruāda
modis ōibz fraternā vnitatē. Item.
certū ē. q ois congregatio fideliū ē
vnū corp⁹ i xpo. Pres ei ⁊tra na/
turā ē. ut vnū corp⁹ habeat plu
res ſpūs: ⁊ idō requirit vnitas cor/
pis vnitatē ſpūs. Et idō ſignant
diat apls ephe. iiij: vnū corp⁹ et
vn⁹ ſpūs. Qi dicit. Sicut eſtis vnū
corp⁹ ſic debetis vnū ſpm habē.
Preterea hoīes q̄ tendūt ad diuſa
ſolēt int ſe diuſificari i actibz
et i volūtatibz: ſicut ſi exiſtētes i
nauī tēderēt ad diuſos portus: et
hoc oriret in eis volūtates ⁊ act⁹
adeo diuſi q vn⁹ nauigaret ⁊ vel
let nauigari ad vnā ptē ⁊ alius
ad aliā. Dz ubi tēdūt oēs ad vnū
portū. nō habēnt hmōi diuſitatē
i ſe: ſz vnāniter cōcordarēt i idē. V
nitas ergo finis. vnitatē ſolet in
ducē cordiū. Cū ergo oēs q̄ ſūt in
congregatōe tendāt ad vnū finē. q
vnū petūt ⁊ vnū requirūt: debent
eē oēs ita vnāniles. Et idō addit
apls ſupdicto vbo ⁊ dicat. Vn⁹ ſpūs:
ſicut vocati eſtis i vna ſpe voca/
tionis vre. Ad hec dicat hugo ſup h̄.
i expoſitōe regle. Qđ pdeſt ſi cōti
net nos vna dom⁹: et ſeparat di
uſa volūtas: Et ego addo. Vnita
ypocriſis. ut idē ſit habit⁹ idē of
ficiū. eadē ꝓfeſſio. eēdē obſeruan
tie: et animi ſē diuſi: Nōne vni
tatē q̄ ſeruāda ē interius i mētib⁹
repſentat vniformitas exterius
ſeruata i moribz: cū exteriora hoīs
ſedm ſcptura enūciēt de illo: Igit⁹ v
nitas corpis q⁹ ad naturā. mē/
tionis q⁹ ad finē. exterior quo ad for
mā. requirit vnitatē i fratribz. Hec
vnitas valet ad impetrādū: qđ ei
nō obtinet vn⁹. obtinēt frequēt⁹
mlta vnāimit petētes: iuxta qđ
ſcptū ē in euāgelio ata. xviij. Si
duo ex vob⁹ conſenſerit ſup tēra de
oī re quācūq⁹ petierit: fiet illis a
pre meo. Idō dr iudith vj. Cōmū
lantes deū ⁊ fletu vnāimes pre
ces dño effuderūt: ⁊ hoc ſcz ut ef
ficaciores eſſēt pces. Item valz ad
triūphādū: ſicut vnanimitas i exer
citu. Vn ab⁹. Qis pugna vnanim⁹
aggreſſa parit victoriā. Idō dr ꝑ

&k xi. de ãtiqs bella crubz. Egressi
sũt qĩ vir vn⁹. Jtẽ. valet ad pfia
endũ in ỗu bono. Bonũ ẽi qd
cõit appbat: ato & fraale pmouet.
Jdo dr j esd iij. Steter iosue & filij e
ius & frẽs ei⁹. cednuel & filij ei⁹ et
filij iuda. qĩ vir vn⁹: ut ĩstarẽt si
cos q fraebãt opus. Dicũt ãt ste
tisse qĩ vir vn⁹ ppt vnitatẽ quã
habebãt ĩ ope pmouẽdo. Jgit va
let hec vnitas ad ipetrãdũ a deo:
ad trũphãdũ de hoste: ad pfraen
dũ ĩ bonis. Qd ãt ĩstis utilius no
bis? Discordia q̃ mala ĩduat.
Jtẽ. defect⁹ huj⁹ vnanitatis ĩ
habitãtibz ĩduat amaritudinẽ.
Amarũ ẽ ei ỗi homi cohabitare
cũ vxore vl socio: cũ qbz nõ conc
nit ei. Et idd dr econtrio. Jucc q̃
bonũ & q̃ iocũdũ habitatẽ frẽs
ĩ vnũ: id ẽ vnanitet. Jtẽ. causa
ẽ ỗimode dissipacõis: sicut diui
sio ĩ ciuitate. Jdeo dr lu. xj. Oms
regnũ ĩ se diuisũ desolabit. Jtẽ.
fugat spm scm: sicut diuisio cor
poris anima. Jdd dr ozee x. Diui
sũ ẽ cor eor: nũc iteribũt. Qd ei
ẽ interit⁹? nisi recessio spũs: Ma
ledicta diuisio: q̃ tot & tã gran
dia mala ofert. De his q̃ stabant
Jtẽ. faendũ: q̃ vnitatẽ spũs.
huj⁹modi vnitatẽ solẽt mlta ba
re: quor vnũ ẽ ppij sensꝰ abũ
dantia: cũ alj⁹ dicat sic. alj⁹ aliter
de eodẽ. Cõit qd dr j cor. j. Obsecro
ut idipsũ dicatis oẽs. & nõ sit in
vobis scismata id ẽ diuisiones: in
nuẽs p hoc q̃ hjmõi sensꝰ abun
dãtia diuisiõẽ facẽ. Aliud ẽ sapie
diuisitas. Cũ ei alij sapiẽcã sup
nã acceptãt. & sedm eã ãbulãt
et diligũt. alij vo sapiam ĩfimã.
mũdi carnis vl̃ diaboli: fit diui
sio. & turbat vnitas ꝓdicta. Jdo
dr hec dr ij cor. xiij. Jdẽ sapite: id ẽ
eãdẽ sapiam habete, ppt duo p
dicta dr j cor. j. Ditus pfecti ĩ eodẽ
sensu. q ad pmũ: & ĩ eadẽ scia quo
ad sedm. Et hec duo surgũt ex se
sus singlaritate. Aliud ẽ: amor
fãuliaris ad alterũ. Hac ei occa
sioẽ diligit q̃s frequẽt ab alijs
q aliud diligit. Contẽ qd dicat a
pl's philip. ij. Eandẽ caritatẽ ha
bẽtes ad ẽ dilacõnẽ cõem. ut qd⁹
nus diligit alĩ diligat: & nõ inue
niat ĩ aliqbz dilão fãuliaris. Aliud
ẽ: amor ppe ꝑmoditatis. Cũ enĩ
nõ q̃ritur cõit ab oĩbz q̃ sũt ihu
xpi. sz q̃rit ysbe qd suũ ẽ. ille vo qd
suũ ẽ: ozit dissensio & ãimi diui
dũt. Jdo dr hoc dicat apl's j cor. x.
Neo qd suũ ẽ q̃rat. Et hec duo p
ueniũt ex amore ꝓpato: vel ad
aliũ vl ad se. Aliud obstinatio vo
lũtatis: qd ẽ cũ aliqs ĩduc nõ pt
ad acqescendũ alijs. Quo dr ĩ
ps. Jn domo dei ãbulauim⁹ cũ
sensu. Cũ sensu ei ãbulãt. q sibi
facile mutuo acqescũt: & hoc mltũ
facit ad cordiũ vnitatẽ. Aliud ẽ:
auersio a volũtate diuina. Cũ ei
ipa sit vna. q adhereẽt ei vni⁹ sũt
volũtatis: et q auertũt ab ea ferũ
tur ĩ diuisa: & habẽt aios diuisos.
Jdeo iquirẽda ẽ volũtas dei sedm
aplm ro. xij. & facienda: put pet
tur ĩ ozone dnica aya. vj. cũ dr: fi
at volũtas tua. Et hec duo oriũt
ex ppia volũtate. Cũ ergo solliate
seruare de beam spũs vnitatẽ, sedz
aplm. ephe. iiij: cũ q̃nta attẽtõe
cauẽdũ ẽ abustus ser siẽpdãs. que
ipsã vnitatẽ ỗino pturbãt: Ex
istis pdãs patz cũ vnitatẽ. q ai
plex sit vnitas: cũ vnã ser aior
ponit hoc mãdatũ. Jtẽ. patẽt ta
motiua ad hjmõi vnitatẽ: ite ta

q̄ repr̄it eā: ntē. tplex ei⁹ effect⁹: ut ēa mala q̄ sequūt ex ei⁹ defectu: ntē ēa ex qbz oriūt sex q̄ ipsā paurbāt. De mala vnitate.

Sed nōndū: q̄ postq̄ dixit. ut vnāmes habeatis ī dōmo: sbūx it. et sit vobis aīa vna ⁊ cor vnū ī deo. Sūt ei quidā q̄ ꝺueniūt in his q̄ sūt mūdi. aut mis vl̄ dyabo lū vnanimit̄. j. cor. xj. Non laudās: q̄ nō ī melī⁹ ꝫ ī deterius cōueniūt. Hec vnitas nō ē laudāda: ꝫ pniciosa. Unde. sī illo ubo job xli: membra carnīū ei⁹ cohērencia sibi. Unde sicut pniciosū ē si desit vnitas bonis: ita pniciosū ē si nō desit malis. Sequūt̄ āt tā mala ex hmōi vnitate. ꝑmū ē incorrigibilitas. Ido dr job codē cā. corpus dyaboli spactū squamis sūt defēsionis: sese pmētibz. Una uni ꝺiungūt̄: ⁊ ner spiraculū q̄dē sez exhortacionis ceḋit p eas. Ergo q̄ diuisi corrigi poterāt iniquitatū suaz̄ pticipacionē pdurāt. Et iterū. Puerros vnitas tūmagis incorrigibiles. q̄nto vnāimes fiunt. Sēm ē: audacia ī malicia. Act. vij. Impetū fecerūt vnāniter ī eū. Ideo ei q̄ vnāimes: audacius irruerūt ī eū. Ergo puerros vnitas roborat: dū eos ꝺcordat. Robur āt fiat audacia. Terciū ē: durior ꝑ scelus bonor̄. Unde. sī ꝑdō verbo job. mēb carnīū ⁊c. Reprobōrū vnitas bonor̄ viā tāto durius p̄mit: q̄nto se ei p collectionē durior opponit. Ista vnitas nō ē in deo: ꝫ poa⁹ dr deū. Josue ix. Congregati sūt ut pugnarēt ꝑ iosue aīo vno cadēq̄ sentēcia. Repellere ei⁹ cōrōnē. audact̄ p̄petrare maliā. pseq̄ bonos crudelit̄. nō ne ē pugnare dr verū iosue salua

tore nr̄m ihesū xp̄m: Et ve hmōi vnāimitas malor̄ ē dr deū. Impugnāt ei eū intēdū corde: intēdū ore: iterdū ope. Corde: iux illd. ps. Cogitauerūt vnāniter sil' adūsū te. Ore: iux illud. Aperuerūt sup me os suū. Nō diat ora ꝫ os: q̄ vnū habēt os dr deū. Ope: iux illd act. iiij. Conuenerūt ī ciuitate ista adūsū puerū tuū ihesū q̄ vnxisti. herodes ⁊ ponc⁹ pylat⁹ cū gētibz ⁊ pplis isrl': facere q̄d manꝰ tua et ꝺsiliū tuū decreuerūt fieri. Ista societas nō ē sectanda. ꝫ poa⁹ fugiēda: iux illud gen. xlix. In ꝺsiliū eor̄ nō veniat aīa mea: ⁊ ī cetu eor̄ nō sit gloria mea. Sz sūt alij q̄ licz nō sint ī vnitate cū malis. tñ nō habēt cor vnū ī deo cū aliis: q̄ resistūt bono ⁊ opponūt se reformacōibz. correctionibz. restrictionibz. nouis ꝺstitucōibz licz bonis. et silibz q̄ valēt ad boni ꝓmocionē: iux illud act. vij. Dura ceruice ⁊ t̄: vos sp̄ sp̄ui sc̄o restitistis. Sp̄ui sc̄o resistit: q̄ bonū q̄dcūq̄ q̄d a sp̄u sc̄o ē sp̄ ipedit. Quo dr ja. iiij. de sapia: bonus ꝺsentiens. Sz sī alij q̄ tāta aīcicia adherent aliqbz. q̄ sp̄ nō tm̄ ī bono. ꝫ eaā ī malis adherēt eis: iux. ī job xlj. Una uni adhēbunt: ⁊ tenētes se. nequaq̄ separabūt̄. Sz hec ē amicicia sclārus ⁊ falsa: q̄ sc̄dm tullū. hec ē lex ī amicicia vera: ut nūq̄ turpe q̄d rogem⁹ neq̄ rogati faciam⁹. Ut dr hoc sicut dr ī valerio maxio. cū q̄dā rogaret quēdā amicū suū ut faceret q̄dā ihonestū p eo. ⁊ ille rndēt. q̄ non poterat q̄ ihonestū erat. ⁊ rogāt dicēt. q̄d ergo michi pdest aīcicia tua si p me nō facēs nisi hōestū: ille rndit. Imo q̄d michi valeꝛ

amicicia tua: si p te fuerit inho/
nestū: ¶ Quīq; igit̄ ita adherēdū
ē alicui: q̄ eū seq̄m̄ī malo. Et q̄
d̄ fuerit. nō habēt cor vnū cū a/
lijs ī deo solo: qz habēt ⁊ ī bono et
ī malo cor vnū cū alijs. De his ī q̄
Prouī/ bz ꝺ sistit bona vnanim̄.
dendū ē igit̄ volēti seruare man/
datū de vnitate cordis ī deo. ne ꝺ
ueniat cū alijs ī malo ut faciūt
p̄mi: ne dissideat ab alijs ī bono
ut sedi: ne ꝺsēnat cū aliq̄ ī ī bono
⁊ī malo. sic ergo: si solū ī his q̄ dei sūt
cū alijs sp cor vnū habeat. ¶ Hec ē
ei vnanimitas q̄ hic mādat: sez ī his
q̄ dei sūt. Tales vnanimates sūt
iste: de q̄bz dr j. pe. iij. ¶ In fide oēs
vnanimes: sez idē sentiēdo vl' eā u/
nanimit̄ defendēdo. Et philip̄. j. In
uno spū vnanimes. collaborātes fi
dei euāgelij: sez p̄dicāde vl' ope
xplēde. Act̄ j. Erāt oēs vnanimit̄
pseuerātes ī oīone. Et act̄. viij.
¶ Intēdebāt ebe his q̄ a philippo
dicebāt: vnanimit̄ audientes. Et
act̄ ij. Cotidie pduratēs ī templo
vnanit̄. glo. ecce ꝺ templacio: ⁊ frā
gentes cib̄ domos panē. glo. scīm
vl' corpalē. Et act̄. v. Erāt oēs v/
nanit̄er ī porticu salomonis ⁊:
glo. ī domo saplētis: ubi sil' doct̄
ne vacabāt. ¶ Felix vnanitas q̄
facit vnanimit̄ idē credē ⁊: vnanī/
ter fidē defendē. vnanimit̄ opa fi
dei īplere. vnanit̄ fidem p̄dicare.
vnanit̄ oīonibz īstare. v̄bo dei ī
tēdē. vnanit̄ ꝺ templacī sedere. v/
nanit̄ misēdie opibz itendē: vna/
nit̄ doctīne vacare. ¶ Sīmōi ei vna
nitates ⁊ siles q̄ sūt ī his q̄ ad de
ū p̄tinēt. vē sūt vnanitates in
deo: ad quā restringit aug⁹. vna/
nitatē cū dicit. Et sit vobis cūa
vna ⁊ cor vnū ī deo. ¶ Hāc āt v/
nanitatē specialit̄ facit adhesio
ulla. q̄ q̄s soli deo adheret. Si ei q̄
adherz deo vn⁹ sps ē cū eo. j. cor. vj.
oēs q̄ adhēnt ei vnū sūt cū eo:
q̄cūq; āt vni ⁊ eidē sūt eadē. inter
se sūt eadē: segit̄ q̄ oēs ei adherē/
tes vnū sūt ī deo: ⁊ est tria. q̄ ad
herēt alijs q̄ diuisa sūt ⁊ varia.
diuisi sūt: ⁊ facile dissentiētē. ¶ Da
tēt ex p̄dīs ēra p̄dictū mādatū
q̄tuor: sez ordo. cū dr p̄mū. auctō
ritas. cū dr ppt̄ qd ī vnū estis cō
gregati. finalitas ei huic sibi p̄sti
tat auctē: ītē. substātia cū dicit.
ut vnanimes habuetis ī domo:
restrictio siue determinatio cū dr. et
sit vob cūa vna ⁊ cor vnū ī deo.
Quīta sollicitudo sit habēda p̄dicā/
tina āt tozibz ī vnitate seruāda.
attēdāt illi q̄ p̄dicatoz statū ha
bēt: q̄ntū ecīa p alijs exigit ab
eis p̄dicta vnanitas. Dicat enī
sponsꝰ sponse. can⁰. vj. Vulnerasti
tu cor meū ī vno oculo tuo: ⁊c. glo.
ī vnitate p̄dicatoz. ¶ Ipi sigdē si
lli. de q̄bz dr psa. lij. Cū pulchu
sup mōtes pedes euāgelizātiū
pacē. Quo āt alijs pacē predi
cabūt q̄ ipsā nō habēt: ei vr sāc
ecīa īt illos q̄ pacē oduīt debe
at ēe pacifica. exēplo psalmiste:
¶ Ītē. ipi sūt q̄ habēt alaciō offer
re pacifas oblacōes aīarū. Quo
āt erūt acepte. nisi p̄us reconciliē
tur frī suo: cū dns dicat ⁊a. v. vo
lēti offerre ad altare ⁊ recordāti
q̄ frē suus habet aliq̄d aduſ eū.
q̄ reliquat ibi mūn⁹ ⁊ vadat p̄
us reconciliari frī suo: ¶ Ītē. nonne
ipi sūt q̄ habēt op⁹ grāde. salutis
sez agere. ⁊ aduſarios multos:
Quo āt hoc poterūt: nisi ꝺcor
dit̄ p̄cedāt: ¶ Ad ꝺ philip̄ j. Vna
nimit̄ collaborātes fidei euāge/

lij: ℣ nullo tr̃eamꝰ ab aduſarijs. Vbi nuit: qꝫ vnanimes valz ad ꝓpādū opꝰ fidei euãgelij. ℟ aduſarios debellādū. Cogitādū ē ecã ā qꝫ magnitudo ꝑſonarū facile diuat ī clauſtris ꝺtētionē diuiſuã vnitatis: ſicut ecã ī ciuitatibz ī qbz ē magna mlitudo potentū plures ſiūt ꝺtētiones. Iudic̃ v. Magnāimor repta ē ꝺtentio. Nōne ℟ hoc fecit diſcipl'os ꝺtē de quodãmō. qñ facta ē ꝺtētio inꝰ eos qꝫ eor ēet maior: ſicut de lu. xxij. Itē. magnificēta actuū fa/ale ḡnerat inuidiã. Vñ cuidã q̃renti quō nō habēt inimicos: vñ dix ꝑns. Si nichil magnificū fe/ris. Inuidia vō parit ꝺtētionē: iux illud j. cor. iij. Cū ei ſit ī vob zela ⁊ ꝺtētio. Notabiliꝫ ei ꝓmittit zelū ſcz inidie ꝺtētioni: qꝫ ab ipa ꝓcedit ꝺtētio. Itē. varietates nationū ꝙt varios mores ⁊ affectiões diuſas. difficile ē inter/uenire ī vnū. Act. vj. Creſcente nūo diſcipl'oꝝ: fām ē murmr̃ gre/coꝝ adūſ hebreos. Cūm facile ei/ḡ ꝑdūt vnitatē inuictam in re/gia q̃ magni ſiūt aut ī ſcena aut ī domꝰ alijs: q̃ cotidie videt in ſo/cietate ſua alios magnifica agẽ/tes aut ī ꝓdicãdo. ā in docẽdo. et alijs hmõi. q̃ ꝺgregati ſiūt de di/uſis locis ⁊ nacõibz: ñ dono dei et ſolliatudie magna ꝑdicta ſcã vnitas ꝺſeruet. Vnde ⁊ ſi ōibus ſpẽalis ſolliatudo ſit habẽda de ſeruãda ſps vnitate iux vba a/pli ephe. iij. ⁊ ōibz ſub regla au/guſti. ſpẽaliꝫ ꝙt mãdatū regle: tñ ſpẽaliſſia fribz ꝑdicatoribz ſup hoc iabit ſolliatudo ꝙt ꝑdã: q̃ tenẽt ad h ghãli. ſpẽali. ſpẽaliſſia cauſa. De laude cõitatis rex. xiij. Lã.

Quia vō ī ꝺgregacõe religioſa nō ſolũ aīoꝝ vnitas. ſz ecã rerũ cõitas ĩuenīri debet: ſubdit aug⁹. mãdatū de hmõi ꝯitate dicẽs. Et nō dicatis aliq̃d ꝙpriũ: ſz ſit vobis ō/nia cõia. Et vide q̃ntũ voluit aug⁹ iſtã cõitatẽ ſeruari. Donat enī nō ſolũ ꝓceptū cãa vtutẽ cũ dicit. ſz ſit vobis oĩa cõia: ſz phibitionẽ cãa vicioꝝ oppoſitũ dicẽs. ⁊ nō dicatis aliq̃d ꝙpriũ: exẽplo ꝓmittꝫ et deſie. de qua dr act iiij. Nec aſqm eorũ q̃ poſſidebãt aliq̃d ſuũ ee dicebat. Sz nũq̃d mortaliꝫ ꝑcat fr. q̃ũq; dicat meus liber. mea cappa. ⁊ ſilia: Rñſio. Si dicat ex lapſu lĩgue nō peccat mortaliꝫ: ſi ãt ex ꝓpoſito ⁊ aio aſſertuo q̃d ē ꝓpe dicẽ: peccat mortaliꝫ. Sz q̃ritur iterũ. Qs erit reus tñ ſgreſſionis hui⁹ ꝓcepti. ⁊ ſit vob oĩa cõia. ſi nō ſeruet: cũ nullꝰ ꝓpiat aliq̃d p hec vba: Rñſio. Quicũq; fac vl omittit aliq̃d eor q̃ ad eũ ꝑtinẽt p q̃d ꝓceptũ ipedit. ut ꝓpetuꝫ vl plato nō cõicans oĩa modo debito: peccat. ⁊ hoc ꝓceptũ. Cui⁹ ei hoc ꝓceptũ nō fiat alicui ꝑſone ꝓpe: tñ p reſolutionẽ deuenit ad ꝑſonam. Eſt ei ſenſ⁹. Sit vob oĩa cõia. id ē habeatis oĩa cõia: ſicut cũ dr. ſit ſermo vr. eſt ē. nō non. ſẽſus ē: loq̃do dicatis ſolũ ē eſt nō nō. Circa cõitatẽ vo ꝑdictã nõnda ſũt q̃ũq; ꝙmo de laude ſtat⁹ hmõi: ſcõ de fructu: tio de occaſioibz ꝓpetatis ī religioſis ⁊ remediis: q̃rto de ꝑſecucõe hꝰ vicij: q̃nto vo de q̃buſda dubitabilibz cãa ꝓpetatẽ. Circa ꝙmũ attendũ ē: q⁹ ī ſtatu natẽ ãa pcm erãt oĩa cõia. Vñ yſidor⁹: Ius nãle ē cõis oĩm poſſeſſio: ut habet diſ. j: ⁊ gloſat. ī ſtatu ãte pcm.

Ite. ī pmordijs ſtat' gre: act. iiij. E
rāt illis oīa cōia. Et videt' hoc du
raſſe uſq; ad tpa cōſtātini: ſic ḡt
xij. q. j. futurā. Ite. ī ſtatu future
glorie erūt oīa cōia. Beda ſup p̄
dicto vbo act. iiij. Qui ita viuūt
ut ſit oīa cōia ī dom̄o. cenobite vo
cāt' q̄ vita tāto felicior ē q̄to ſta
tū futurū imitat' ī quo erūt oīa
cōia. Cū ergo nō ſit recipē meli
orē ſtatū nat̄e q̄ ſtatū aīe p̄cūr'
nec ḡtie meliorē q̄ p̄mittuū. nec
glorie q̄ futurū: q̄ felix ē ille ſta
tus. q̄ tales ſtatꝰ nature. ḡtie et
glorie imitat'. De fructu cōitatis.
Quīta ſcdm aduerte: q̄ ꝑpetus
frequēt' ē occaſio p̄turbacōis cū
p̄rio. Seneca. Quietiſſīe viuēt
hoīes: ſi tollent' hec duo p̄nōia
meū & tuū. Hres ei cōes nūq̄ ſt
materia litis: ſi cū ex occupīa volt
eas appropare q̄s. ſurgūt turba
cōes frequēt' vl' cū habere nō po
ſūt. vl' cū habite auferūt: & ī ple
tur p̄ubū ſalōnis p̄u. xv. Cōtur
bat domū ſuā q̄ ſectat' auariciā.
ſz ꝑpetus. Ite. dat occaſionē vic
torie ī mico: q̄ p ꝑpriū p̄t ī mic'
eū tene. ſicut detinet' q̄s ab adu
ſario p veſtē. Bg. Cū veſtitus cū
nudo luctat' eīus dicat': q̄ ha
bet vñ teneat'. Vñ ī vit' pr'. Cū
q̄dā fr̄ veniſſ ad ſenē volēs re
linq̄re ſcīm. ſz retinē aliq̄ modi
cū ꝓp' nēcitatē: dixit ei ſenex'.
Si vis ēe monach': vade ad ma
cellū & eme carnes crudas & po
ne ſup dorſū tuū: & ſic veni ad
me. Qđ cū feciſſ: īuaſerūt eū
canes & occaſioē carnīū dilani
auerūt. Et cū veniſſ ad ſenē
ſic tract' ': dixit ei ſener. Sic di
laniāt' a dēonibz: q̄ abrenūcia
tes ſclō aliq̄d retinēt ſibi. Ite.
ipedit aīm ab his q̄ dei ſūt. Vbi ei ē
thezaurꝰ hoīs ibi ē & cor ei': et ſic ē
trahit' a deo. Unde quida zelator
aīarū cū diſcaret ī aſino q̄ ſolū
retinuerat p̄dictas aſſidue. & cū ſe
mel ītraſſ ecclīa quāda causa o
rādi relicto aſino ad portā: aīq̄ orādo
finiuiſſ p̄r nr̄ ſemel. cogitauit de
aſino mlīoc̄ utrū forte furā
ret' eū aliq̄s & ſilia. Qđ attēdēs
exies diſtraxit eū: nolēs ab illa
hora habē q̄d cor ſuū a deo ret'
heret. Ecōtrio igit': ex cōitate ſe
quit' fruct' ꝑplex': ſcz pax cū p̄rio.
ſecuritas ab hoſte: & libertas in
deū. De occaſiōibz ꝑpetuis & rime
Qurca tāū ē notādū: q̄ta diſs.
ſūt q̄ dare ſolēt occaſionē habēdī
ꝑpetuis. Primū ē. idigena. Ma
gis ei eligūt aliq̄ aliq̄d habē aum
pēno: q̄ idigere. Quot' dr̄ ī p̄s
de viro iuſto. Ego vō egen' & pau
p̄ ſū: q̄ dicēt. q̄r ipa idigena non
mduat ad aliq̄d habēdū. ymo pau
per rmaneo. Cōt' iſta occaſionē
duplex ē remediū. Unū ē libēa
litas p̄latoꝝ: ſcz ut liberalit' ad
miſtrēt de cōi: ut tollat' occaſio
hmōi. Act. iiij. Diuidebat ſīgulis
p̄ut cuiq; op' erat. Et i eodē. Nec
q̄ſq̄ egens erat int' illos. Aliud
pāna ſbditoꝝ. Sūt ei q̄dā ſcdm
gg. q̄ paupes ēe volūt. f. ſine de
fectu. Nō ſic apls: q̄ dicat phylp.
iiij. Scio abūdare. & penuriam
pati. Q̄ q̄ penurias ſuſtinuit
in victu & veſtitu: q̄ dix'. ij. cor. xj.
In fame & ſit': ī neiunijs mltis:
ī frigore & nuditate. Hui' ergo
exēplo maxīe q̄ aliis p̄dicāt pe
nitēcīā: pacīēt debēt ferre indi
gētias p̄s. Bene pacīētes erūt
ut ānūciēt. Scdm ē. diffidētia ꝓ
ꝓuiſione diuina. Sūt ei q̄dā ſbz

q̄uis nichil defuerit: tñ sp timēt
t humanū sibi deesse. Cōē q̄s dr heb.
xiij. Sit mores sine auaritia: cō
tēti p̄sētib. Ipe ei dicat. Nō te de
seram neq; delinquā. Remediū
aūt hm̄oi diffidētiā ē in q̄rentib
regnū dei ⁊ fortasse dñica: quam
faciat ūbo ⁊ exēplo siue p̄missioe
et rōne. Verbo: cū dicat aia. vj.
p̄mū q̄rite regnū dei ⁊ iusticiā
eius: et hec oīa adicient vob. Exem
plo: cū dicat ibidē. Cōsiderate vo
latilia celi: nō serūt neq; metūt
et p̄r celestis pascit illa: q̄nto
magis vos modice fidei? Licz aūt
sēm hec oēs q̄rētes regnū dei
p̄nt fiduciā habē magnā de p̄ui
sōe diuina: tñ p̄dicatores q̄ suā
et aliox salutē p̄curāt magis.
Beda. Tāta p̄dicatoru ī deo de
bet ēe fiducia: ut p̄ntis vite ne
cessaria q̄uis nō p̄uideat: tñ sibi
nō deesse certissime sciat. Q̄ cū ē. car
nalitas. Sūt enī alię adeo ēca
cate carnis illecta ī cibis ⁊ ī vesti
bz ī mediamis ⁊ silibz. q̄ nō sūt
ordinata naturis q̄ eis ꝓpetenē mīs
trāt: et ideo iordinate p̄curāt
alia ad satisfaciēdū carnalita
ti sue. Cōē quos dr Ro. xiiij. Car
nis aūt ne feceritis ī desideriis.
Bonū remediū aūt hoc. ē ꝯsidera
no finis: ad quē ducat hm̄oi car
nalitas. Ro. viij. Si sēm carnē
viuentis moriemīni. Naxie aūt
p̄dicatoru cauēda ē hm̄oi carnali
tas: ⁊ tīnēd⁹ q̄uior finis. Vñ
apls ī. cor. ix. Castigo corp⁹ meū
⁊ ī seruitutē redigo: ne forte cū
aliis p̄dicauerī. ipe reprobus effi
ciar. De pseq̄do viaq; ꝑfectōis ī re
Q̄ura q̄rtū nōndū. q̄ lugiōc.
sūt tā generea pcōr. q̄ pseq̄da
magis sūt q̄ alia. Unū est p̄am
qd ē aūt rēpublicā. sicut furtū ⁊ si
milia: ⁊ p q̄ ledit̄ p̄xim⁹. Et ideo
aūt hoc dicit̄ ē exo. xxij. Maleficos
ne patieris viuē. Aliud ē p̄am
qd hz plures occasiones euadendis.
Aliū ei si cessarz psecutio hm̄odi
pcōr. ia nō reputaret pcā: et
facile omittent ab oībz: ⁊ finiti
p p̄am hm̄oi dāpnaret. Et ideo
ecclia usurā q̄ ē p̄am hm̄oi nec
sāt pseq̄t. Ps. xxv. Unde stulto sēz
stultitiā suā: ne sibi sapiēs vide
at. Si ei ecclia hm̄oi stultis usurāz
q̄ nō reputāt usurā p̄am. nō rēde
ret p penas p̄dictorum abhōi
nātes eos dē ⁊ silia: ia sibi sapiēt
sēme videnē. Aliud ē p̄am quod
habet cōtinuitatē: sicut superbia
tus. Hm̄oi ei p̄am facētes st̄ in
malo ꝓposito ꝯtinue: ⁊ ideo q̄uis
peccāt. Uñ auctis. Dam tāto q̄uis
ora sūt: q̄nto diuinis obligatam
tenēt aiam ī felicē. Et io ecclia cō
cubinarios seruēt pseq̄t exēplo
pauli. q̄ fornicatore corinthū tra
didit satane. nō solū ꝓpt magni
tudinē sceleris ꝫ ꝓpt ꝯtinuitatē:
vñ dr de illo q̄ uxorē p̄ris sui ha
bebat q̄i sua: ī. cor. v. Et exēplo io
hānis baptiste: q̄ ī herode pseq̄bz
hm̄oi ꝯtinuitatē. dicebat ei. Nō
licz tibi habē uxorē fris tui: aūt vj.
Si ei semel vl sēdo hm̄oi p̄am cō
misisset ⁊ nō esset ꝯtinue ī pcō:
nō ita viri sc̄i inardu issēt ī eos.
Cōstat ergo. q̄ ī pcō ꝓpetuis tre
sup̄dicte cause ꝯcurrūt. Ipsū ei ē
ctra rēpublicā. q̄ de cōi fiat ꝓfic:
ipsū videt q̄ nō ē p̄am ꝓpt occa
siones euitande nocūitatis q̄ ad hz
iducūt: ipsū ꝯtinue detinz ꝓpetra
tū: q̄ de lapsu carnis vl de cer
uicositate īobīe ⁊ silibz cito resur
get q̄s: ꝫ si ī isto q̄s inuolut⁹ fuerit.

cōtinue morat̄ ī eo. ¶ Nūm ergo debet sc̄a religio pseq̄ pc̄m hm̄odi habēs tp̄lice cāstaaā p̄dict̄a: q̄ q̄libet sola faat oē pc̄m ī quo reperit sic odiosū. ut sine dissimulatōe sc̄ūs zelus ī ip̄sū debeat exerceri: ¶ Dāt aūt hm̄oi p̄secutōis et punitōis exēplū. sc̄a p̄res q̄ fuerūt ī religiōibz. Vñ ḡgo⁹ p̄cepit sepeliri ip̄etarū ī sterquilinio. dicētibz fīlibz ōibz. pecūia tua tecū sit ī pditōne. ⁊ pcētibz tres aureos q̄s fuerat ūcetus habere cū eo ī sepulchro: ut habet ī dyalogo lib̄ iij. ¶ Dāt eaā exēplū ip̄i fundatores eccl̄ie p̄mitiui. ¶ Ad ei pc̄m graui⁹ ē punitū ī eccl̄ia primitiua. q̄ p̄cm ananie ⁊ saphire: q̄ de eo q̄d cōe ē debebat. sibi modicū aliq̄d retinētes. ad vbū bti petri morte subitanea sūt perempti: ¶ Et fīs ē tūc magn⁹ ī vniūsa eccl̄ia. ⁊ ī oēs q̄ audierūt. sic habet act⁹ v. Dat eaā exēplū de hoc ip̄e pplus carnalis ātiqu⁹: q̄. vniūs⁹ achor q̄ fuerat de anathemate iericho furat⁹ ī figūa ip̄etrā orū lapidāuit: ⁊ oīa q̄ eius erant ⁊ ip̄sū ī igne. sicut dr̄ ios. vij. ¶ Non ē ergo hm̄oi pc̄m dissilāndū. nec parc̄ēdū talibz: q̄ nec deus parc̄ cāsdē. ¶ Vñ. ¶ Monacho habēti pp̄ū. negabit deus suū pp̄ū: q̄d ē miser⁹ ⁊ parc̄. ¶ Questiōes cū ip̄etrē. ¶ Aūra q̄nā q̄rit. ¶ Nō. o möche. Vtrū plat⁹ possit dispēsare cū subdito suo religioso sup ip̄o habēdo. ¶ Rñsio. q̄ nō. q̄ūcūq̄z auctus sit. nec eaā papal⁹ ex̄ de sta. mō. Cū ad mōsterū: ubi sic dr̄. ¶ Nō existimet abbas. q̄ sup habēda ip̄etate possit cū aliq̄ monacho dispēsare: q̄ abdicatio ip̄etratis. sicut custodia castitatis adeo ē ānexa r̄gl̄e monachali: ut dē eā nec sūm⁹ pontifex possit lic̄eā indulgē. Dz nūq̄ cū religioso possit dispēsari ad habēdū usū rei alicui⁹? et si nō cū ip̄etate rei habēdā: ¶ Rñsio. Duplex ē usus: sc̄z certus et ūcert⁹. Certus usus q̄ nō p̄t auferri: ūcetus q̄ ē ī volūtate alt̄ius. ut auferat cū ei placuerit. ¶ Circa ēt̄ū usū sedm hūc modū nō p̄t dispēsari? sp ei debet volūtas religiosi ē subiecta p̄lato: ut resignet q̄n voluerit. Circa vō certū p̄t ex causa rōnabili. Sz q̄d vocat causa rōnabilis ī hoc casu? ¶ Rñsio. Duplex p̄t ē causa dispensādi ī hys: sc̄z nc̄itas ⁊ utilitas. ¶ Rē. nc̄itas p̄t ē duplex: sc̄z p̄pria et cōis. ¶ Priuata. ut cū cēdit ī mōasterio paup̄ē. ī quo de cōi nō p̄t haberi nc̄ia. moniali. ut q̄d habeat ad usū nc̄itatis sue: cū posito tñ sp resignādi cū fuerit requisita. ¶ Cōis. ut cū cēdit aliqui offic̄iali cōi aliq̄ ad expēdendū in usus ⁊ nc̄itates aliorū. ¶ Rē. utilitas sic p̄t ē duplex: sc̄z p̄pria ⁊ cōis. ¶ Priuata. ut cui⁹ cēdit alicui religioso liber aliquis vl̄ ad dicēdū alīq̄s ōnes. vl̄ ad īformādū aīm suā ī hys q̄ p̄tinēt ad salutē: licz nō habeat graciā docēdi alios. ¶ Cōis. ut cui⁹ cēdit alicui libet. q̄ p̄t ex studio suo alios p̄ficē. Licz aūt hm̄oi nc̄itates et utilitates sīt int̄dū causa sufficāes dispēsandi ī supdictis? tñ nō ois nc̄itas vl̄ utilitas sufficiat ad dispēsandū. nisi sit valde rōnabiles ⁊ manifeste: ut sūt ī nc̄itatibz cotidianis q̄ p̄tinēt ad victū et vestitū. ⁊ ī utilitatibz q̄ p̄tinēt ad aīe salutē. Et ē valde caūēdū ne ī hm̄oi facile dispēsēt: p̄p̄ter spē mali. ¶ Vnq̄z ei ⁊ si subsit alia causa ī hm̄oi dispēsacōibz: tñ spēs

malū remanet ibi. ¶ Ite ꝑpē ostēdit
qualiū. ¶ Quale cā ihūs fingit causa
ubi nō ē. ⁊ mētit iuētas sibi: petēs
hmōi dispēsationē. ¶ Ite ꝑpē sēqla.
Trahit cā dispēsatio q̄ fit cū uno ex
causa bona de quali ad obsequēdā
alīo: in quo nō subē eadē causa.
Ex esto. q̄ dispēset cū aliq̄ cōm usu
rer aliquē et incertū. ſz tū ſn causa:
utq̄d excusat a uitio ꝑpetuis si ha
beat aīm resignādi cū fuerit req̄
sit? ¶ Rñsio. Excusat a pēo ꝑpetu
is. ſz mi nō a pēo: imo peccat tū
dispēsās. q̄ recipiēs dispēsationē
i hoc casu. ¶ Si q̄rat. quomō pcēm
sit ex quo nō ē ꝑpetuis. ¶ Rñsio. In
dispēsante ē abusꝰ ꝑtinus: q̄ data
ē cā nō in destructionē ſz in edificatio
nē: ⁊ ꝑcipiēs abutit ea in destructionē.
In recipiēte uō ē auaritia: cū re
neat aliq̄d sine rōnabili causa:
ut pote lucrū uł aliq̄d hmōi. de q̄
possit aliq̄s ꝑsūere: tm̄ ꝑ pecuniā in
sudario q̄ dari debuit ad lucrū ap̄a.
xx: ⁊ ideo dissimā de hoc oportebit
eū reddē rōnē. ¶ Nichil ergo dicat
ꝑtūs: ſz sit oīa cōia. ¶ Hec ē ei differē
tia inter frēs carnales ⁊ ſpuales in
religiōe: q̄ illi diuidūt q̄d cōe est.
ſcdm q̄d dicit ē dño a quodā luxu.
dic frī meo ut diuidat mecū possēs
sionē: ish uō q̄d diuisū est. i cōi po
nūt iuxta morē ecclie ꝑmutue.
Act. iiij. Precia coꝝ ā pedēbāt po
nebāt ātē pedes apl̄oꝝ. ¶ Et q̄ hꝰ
modi cōi mīstrādū ē singulis nō
ēqlr ſz scdm exigentiā: subūgit
de hoc mādatū: ⁊ dr. ¶ Et distribu
at̄ uniq̄q; uīm a ꝓposito uīo vic
tus ⁊ regumentū: nō ēqlr oībz. q̄
nō ēqlr valentis oēs: ſz pocio uī
niq̄q; sicut cuiq; opus fuerit.
Ista uō oīa debēt ee cōia: possit ere
di. ꝙ qlibet de cōi posset accipe tā
q̄ de suo ꝓ libitu. Quē errorē ex
cludēs subūgit de modo accipiēdi:
dicēs q̄ nō ꝑpa auctē sūt res acci
piēde. ſz p distributionē. Circa uō
distributionē q̄uor determinat: ui
delicet quibz sit distribuēdū. ⁊ a q̄.
et quid. ⁊ qualit̄. Quibz: uniq̄q;.
A quo: a ꝓposito. Quid: uict⁹ ⁊ te
gumētū. Qualit̄: nō eqlr oībz.
In quo duo determinat. Excludꝰ ma
lū modū. dicēs nō ēqlr ⁊c: ⁊ po
nit bonū. dicēs ſz pocius ⁊c. Quę
stiones cōm distribuēdez i cōi: xiiij. Ca.
Sed q̄rit cōm distributionē
istā: utrū religiosi accī
piēs ꝑpa auctē aliq̄d de
cōibz bonis sine distribuēde tali. p̄
cet. Et videt ꝙ nō: q̄ sicut ꝓpe ne
cessitatis oīa sūt cōia oībz. ita et
religiosis oīa sūt cōia: ſz i cāu nēci
tatis licz accipe quilibet auctē ꝑ
a sine distribuēde alt̄ius de cōibz: ig
silit religiosis. ¶ Rñsio. Quedā sūt
ita cōia alicui uniuersali q̄ licz qui
libet accipe ptē ꝑ suo libitu: sicut
nemus alicui⁹ ville ⁊ silua. Quedā
uō sūt ita cōia q̄ totū a toto possi
det: ⁊ nichil ꝓpr̄ a ꝓte: sicut sē aliq̄
bona ītelligūt alicui⁹ capituli i cōi.
Tēpore necītatis oībz sūt oīa cōia
scdm ꝓmū modū: ⁊ usus licet accī
pe quilibet de cōibz usus. Religiosis
uō sūt oīa cōia scdm secūdū modū:
q̄ nulli i singulari licz aliq̄d possi
dē: ⁊ ideo nō ē sile. Preterea necītas
nō subest legibz: religioso uō subest
legibz: ⁊ ideo nō licet religiosis ac
cipe de cōibz nisi scdm leges tradi
tas. Ite religiosꝰ nō ē sui iuris: et
ideo multo minꝰ debet sibi facē ius
cēā i alijs rebz sine alt̄ius auctē.
Sic ergo patz tā a ꝓte natē cōis
q̄ cēā religiois q̄ ꝓsone religiose.
q̄ nō licet accipe religioso de bonis

cōibz ꝓpa auctē: q igit acquirit ꝑtēt. Pt tñ cū hoc peccare pl⁹ t min⁹. Dt ei in bonis cōibz q̄dā q̄ nō solēt distribui. ut thezauri ecclē: t q̄dā q̄ solēt distribui. ut victꝰ t hm̄oi. Ite int ea q̄ distribuūt q̄dā sē maioris nāītatis. ut victꝰ t vestitus: quedā minoris. ut liber ꝓgamenū t hm̄oi. Ite. int ea q̄ sūt alicui⁹ nāītatis q̄dā sūt q̄ nō sūt distributa. sz sūt ad huc i cōi: q̄dā vo iā sūt alicui assignata. Ite. int distributa q̄dā sūt que nō ꝑnt accipi sine ꝛbatōe alteri⁹: q̄dā vo ꝑnt sñ turbatōe alti⁹ accipi. Sed in igit differētias istas pl⁹ peccat q̄ accipit qd nō solet distribui. ꝙ q̄ accipit qd solz distribui: t plus q̄ accipit qd ē minoris nāītatis ꝙ q̄ qd ē maioris: et pl⁹ q̄ assignatū iā alij. ꝙ q̄ nō assignatū: t plus q̄ cū turbatōe. ꝙ q̄ sine turbatōe alteri⁹. Ite. Querit cū ꝓmū qd determinat de distributōe dictōs. vnicuiq; tē. Si forsitan aliq̄s cēt excōicatus: nūq̄d ista cēt aliq̄d distribuēdū: Rnsio. Si ꝑt habē absolutionē et nō curat. nō ē ei aliq̄d distribuēdū: ꝓpter si sit ei fomētū malicie. Si āt nō ꝑt habē qr forte ē ca⁹ ꝓtinēs ad papā vl hm̄oi: cū religios⁹ sit pauꝑ ꝑt ei dari seq̄stratim aliq̄d. dūmodo dans faciat hꝰ causa hūanitatis. nō ex tēptu excōicatōis: et recipiēs ex hoc nō negligat laborare p absolutōe: sz cōsilio ꝓlati parat⁹ sit i hoc stare. Vñ gl̄. xj. q. iij. Excellētissim⁹ dicit sic. Si q̄s excōicatus ad sustētatiōnē nō sufficit. sz hūanitatis causa aliq̄d dare voluerit: nō ꝓhibem⁹. Vbi ca⁹ ꝓter id qd dicit plane arguit⁹ ꝙ si hm̄oi sustētatio cēt ei occasio negligēdi absolutionē nō debēt ei dari: qr qd causa hūanitatis accidit. nō debet cē fomētū malicie. Ite. Querit cū ma sed ny. qd ītelligit ꝙ ꝓpositū. Si dicat q̄ ꝑnaut⁹ rerū t paluū q̄ alicubi vocat cellārius. aliq̄bi alijs nōibz. qr ad ipsū videt ꝑtinē distribuē nāīa fr̄ibz. hoc videt cē falsū: qr īferius ubiciūq; loq̄t de ꝓposito attribuit ei talia q̄ ad ꝓlatū ꝑtinēt: ut ē illud. ꝓposito tanq̄ ꝑri obediat⁹. et illud. sed mar bitrio ꝓpositi ḡiu⁹ emēdet. et silia. Igit dicēdū. q ꝙ ꝓpositū intelligit ꝓlatus. sed in vbi apli heb xiij: obedite ꝓpositis vr̄is. Cōstat ei. q ibi vocat ꝓlatos ꝓpositos. Ē odē modo hic aug⁹ vocat ꝓlatū ꝓpositū: qd patz ea q̄ ex hoc q̄ in regla quā scribit ad mlieres vocat ꝓlatā ꝓpositā. t silit in epla quā scribit ad eas dē ingq̄ inserit illā regulā: et hoc ea māifeste tēnet exposito regle sup̄ loco. Si āt dicat. nūq̄d ipe ꝓlatus debet distribuē victū t hm̄oi: vñdet. q ꝙ si hoc faciat i ꝓpa ꝓsona dūmodo nō ipediat⁹ a meliorib⁹ bonis. nō ē ei⁹ ea⁹ ge lui: cū dicat Luxvij de expo. exēplo ꝓlator⁹. Ego āt i medio vr̄m sū: sicut q̄ mīstrat. Potest tñ t hoc facē p alios. Huiꝰ ergo distributio facēda ē a ꝓposito. ꝙ se vl ꝙ alios. Sumit⁹ āt ex hꝰ duplex argumētū. Vnū ē. q ꝙ ꝓlatus debet cē magis solliciꝰ de tēporalib⁹ q̄ subditi. Cū ei habeat distribuē nāīa subditis t sicut ꝓcogitare de nāītatib⁹ filior⁹: ita⁹ q̄ debet gerē maiorē sollicitudinē ut hec habeat q̄ alij. Alit ei nō posset distribuē si nō habēt. Alī argumētū ē. q ꝙ sol⁹ sine ꝓsilio alior ꝑt ꝓstituē officiales: q̄ habent hm̄oi distribuē si velit. Cū ei regla

ponat ei soli distributione pdicta: ꝛ sit q̄ sol⁹ p se vl⁹ p alīū pt̄ ea ex causi mādare. Circa ea tāū nota dū q̄ nō solus vict⁹ et vestit⁹ accipiēda sūt p distributione. ſz oīa alia necaria. ſz de his sūt aliq⁹ magis mētione. q̄ sūt maioris nāitatis ⁊ cotidiane. ⁊ de q̄bz magis posſz videri q̄ possit sumi pp̄ a aūte. vñ p̄ sequēs relinq̄tur. q̄ sine hec nō p̄nt sic accipi. multo min⁹ alia q̄cūq̄z. Itē. nōndū. q̄ laudabilior ē ꝯsuetudo religioso rū. q̄ nō dāt eis tpe ēt̄ vestē. ut pote tunicā vnā i āno vno. vel cappā i duobz vl⁹ hīmōi. ſz dāt sedz idigenā. q̄ ꝯsuetudo illoz q̄ dāt eis vestē certo tpe. cū dicat tegumētū dandū non sēm equalit. ſz sēm q̄ aliq̄z op⁹ fuerit. Certū ē āt q̄ aliq̄s pl⁹ possz indigere vl⁹ min⁹ q̄ vna tunica i āno. ⁊ sic de aliis. Illa āt ꝯsuetudo q̄ dat certā peaniā eis tpe p vestibz aut aliis necessariis cūlibet. ōino ē reprobāda. nō solū q̄ ē materia ꝓpetuus. ſz q̄ ē ꝯtra regulā. q̄ dicit nō peaniā. ſz victū ⁊ vestitū distribuēdū ee. Circa q̄ tū nōndū. q̄ hoc q̄ dicit nō equalit oībz ee dandū victū. videt ee ꝯtra bīi benedict⁹. q̄ i regla sua dicit. certā mēsurā panis ⁊ pot⁹ dandā oībz. Dz ad hoc tīndet. q̄ bīs bīn dicit⁹ i eisdē capīlis i quibz de hoc loquit. mittit abbati ut plus ē bibat si necitas hoc req̄rit. Itē. ex hoc q̄ dicit nō eq̄liē oībz ee distribuēdū tegumētū. patz q̄ tā lerabile ēi ordīe. si forte melioē vestes vl⁹ plēs a pluribz dant ēt̄ eis vni q̄ alīj. dūmodo sub sit causa rōnabilis ⁊ papue ne ssitas. Et idē de abis ē iudicā dū. Itē. ex hoc q̄ dicit. ſz poss⁹ vni cuiq̄z sicut cuiq̄z op⁹ fuerit. patz q̄ i q̄etu possit ītendū aliq̄d dari aliau q̄ aliis nō dat⁹. cū hoc req̄rit nāitas vl⁹ infirmitas vl⁹ natē. ut pote cū aliq̄s nūq̄ pt̄ uti cibis cōibz vl⁹ ppt̄ infirmitatē vel ꝓpt⁹ natē abhōinatione. Aliter vō nō ē extendēda hīmōi dispēsatio. ne sb pallio nāitas pagat negociū voluptatis. Itē. p hīc q̄ dic⁹ sicut cuiq̄z op⁹ fuit. nō sicut q̄sq̄z voluerit. i nuit q̄ caueda ē supfluitas ⁊ nimia tenacitas. relinquēs indigentiā. Necessitas ei mīstrata nec superfluitatē habet nec indigentiā.

De supfluitate cauēda a frib⁹. xvi. ca.

Circa supfluitatē vō notādū. q̄ licz oī xp̄iano sit caueda. uxē ull⁹. j. tūnicā. vj. habētes alimēta ⁊ q̄bz regamēnis ꝺēta sum⁹. tm magis caueda ē clericis. uxē illud. j. cor. x. Qui altario deseruit. de altario viuat. Bñ. Viuat iḡm. nō superbiat. nō ditet. ⁊ silia. Maxie vō religiosis. Nu. vj. Vir siue mlier cū se voluerit dīo ꝺsecrare. a vino ⁊ oī q̄ ieb̄are p̄t abstinēbit. Qs nō videat. q̄ i mīn⁹ sonet vict⁹. q̄ alimētū ⁊ tegumētū. et i mīn⁹ abstinētia a vino q̄ victus. Hoc āt signat in capillis. q̄ significāt supfluitatē. Layci ei absandū aliquid de capillis. ſz plus clerici. ⁊ plus religiosi. Licz āt oī religioso sit caueda. tm nobis specialius. ⁊ hoc rōne pdicādis ⁊ rōne pfessē pauptatis. Ex ꝺcōe pdicādis tplici de causa. Prima ē. ne impediat. Cui ei difficile sit assueta delinquē. q̄uis assuescit supfluitatibz. vix poterit indigētiā sustinē. Seneca. Voluptatibz assueti cave nō p̄nt. Dz discretē

ppt̃ indigentiã aiarũ: mlt̃as o
portz ĩdigẽtias sustinẽ. Tali igit̃
refugiet p̃dicatiõẽ ut declinet ĩ
opiã: ⁊ sic ĩpediet p̃dicatio. Ido e
dtio diat ps̃. Benepaacẽtes eĩt
ut ãnũciaẽt. Hoc ẽ: ad hoc ut ãnũ
ciẽt. nãarũ ẽ eis ut sciãt bñ pati.
Seda ẽ: ne ipi. p̃dicatio dãpnosa
fiat. Cedit eĩ ad dãpnũ p̃dicatis
pniam: nisi ⁊ ipe arte viuat. Ido
diat apls j. cor. ix: castigo corpus
meũ ⁊c. Taa ẽ: ut efficatior ĩ at
trahẽdo fiat. Nichil eĩ ẽ. qd magis
attrahit ad p̃dicatiõnẽ: qm fama
p̃dicatoris. Int opa vo de genẽ
bonor nõ ẽ aliq̃d qd tã famosũ
hoĩnẽ reddit: sicut paratas. Ut
ergo p̃dicatio sit efficax ad attr̃
hẽdũ. cauẽdũ ẽ p̃dicatori ab oĩ
supfluitate: ymo acq̃rẽda ẽ sibi
fama p paritatẽ ĩ victu ⁊ vestĩ
tu: exẽplo ihũ baptiste. q ex hoc
et fama sãctitatis acq̃siuit: ⁊ efficaciã
hoĩes attẽdi. Ma. iij. Ipe ei
ihũs habebat vestimẽtũ de pilis
camelor. Esca ãt ei. erat locus
te ⁊ mel siluestre. Et seq̃t. Tũc ex
ibat ad eũ oĩs ihĩrosolima ⁊ oĩs
iudea ⁊c: qi attracti tali fama.
Paucõe ãt pauptatis. ẽplia silit
de causa: cauẽdũ ẽ nobis a sup
fluitatibz. Ad qd sciendũ. notan
dũ ẽ p̃mo: qm eleosine dãt boni
viri ĩtuitu nãtatis. Vñ ho xij.
Necessitatibz scõrũ cõicãtes. Ido
diat. delicijs vl̃ supfluitatibz. Ite
ut frequẽt̃ fiãt de dantũ nãta
tibz. Lu. xxj. Hec vidua ex eo qd
deest illi. oẽm victũ suũ misit in
munera dei. Preĩea si ista nõ ac
cipent: haberẽt alij q̃ suã inde
supplent nãtatẽ. Vñ ad sr̃flue
expẽdẽtes eleosinas. vor ẽ pau
perũ sedm bñ. Vita vĩa credit
vobis ĩ supfluas copias: nũs ne
cessitatibz subtrahit. q̃ q̃d vũs acre
dit vãitatibz. Isa. xxxj. In via sc̃o
rũ iuq̃ gessit. Bñ. Tã iuqua gerẽt
ĩ via scõr: ut sit pẽdijs q̃ sufficãt de
beãt mũme ꝫtenti. supflua q̃bus
egeni sustẽtãdi erãt impie cõsu
mẽ nõ verẽt. Pẽsandũ ẽ diligẽt
q̃le sit illud qd nãtatibz pauper
subtrahit: qd de nãtatibz danẽũ
extrahit: qd p nãtate veleuãda por
rigit. supflue expẽdit. Sedo nõn
dũ. qm elemosine dãt p pãis: ⁊ hor
illor quor aliq̃ ardent ĩ inferno:
aliq̃ in purgatorio: aliq̃ adhuc
caupijs ĩ mũdo. Sũt igit̃ hmodi
eleosine panis dolor ⁊ luctus.
Qs ergo mẽte sanus audeat de
his festũ aut supfluitates faciẽ:
et nõ poĩ cũ timore ⁊ tremore cõ
edẽ: Vñ leuit iiij diat aaron. Ob
lata ẽ hodie victĩa. ppter̃ ẽ post.
Quo potui comedẽ eã: aplacẽ
dño ĩ cerimonijs mẽte lugubri:
A simili. quo pt̃ qs facẽ festũ de
his q̃ reqrit̃ luctũ: Tao nõndũ ẽ:
qm eleosine q̃ dãt sũt de alieno. Nõ
reputat ãt deus: qm qs de alieno
corpe faciat lõgas curias. Item.
acq̃rit̃ p laborẽ frm nõ modicũ.
Dauid ãt noluit bibẽ aquã ac
quisitã a tribz fortibz cũ labore ⁊
periculo: sicut di. ij. li. xxiij. Iccẽ. op
tet de earũ dispẽsatiõẽ reddẽ dis
trictã rõnẽ. Bñ. Qd deliciae illi
bi sapiũt: p qbz tã diue temetipz
obligas raci: Et loqt̃ de ĩstis ele
mosinis viuẽti. Parcius ãt solz
qs viuẽ de his de qbz oportz eũ
reddẽ rõnẽ: qm de his de qbz non
oportz. Qua ergo ꝫsciẽa audeat
se exponẽ ad expẽdendũ sr̃flue
elẽosinas nũas: q̃ aliũde adqi
rit: ⁊ cũ labore multo alior acq̃

rūt: r de ꝙbz distīcta raõ reddēda
ē: ꝑté nec rõe recreacõis. nec rõ
ne hospitalitatis. nec rõne cuplī.
nec alia q̄cūq; : laxāde st̄ habene
aliq̄ten/ sup fluitātibz. ℣ Rephēsi
bilior āt ē sup fluitas cū fit loco
vl̄ re ī digēne: ut cū qs sit ebus
cū prim/ esurit. ℣ Tē. cū sit coā ex
traneis: q̄ in hoc male edificāt.
℣ Cū ī nullo ꝙ iusus res quertūt.
℣ Sic legit̄ tlib. collac. q cū fr̄ q̄da
mūdaz legumīa: t cæadisset ad
terrā tā grana lētacule p eo/ icu
riā: fr̄a est magna q̄stio ī fr̄es
de tali negligētia: eo q res sibi cō
missas sic fr̄ille deperīe pmisisset.
Cōdēt murū si sup fluitātes nō
fuīt a pauperibz q̄rende: cū rex sa
lomon solū nāturia penerit dicēs
pi/ xxv: tātū metui meo tbue ne
cessaria. ¶ Quomodo deus large fuit
ministrāda nāia: xvj Capm.
In distribuēdis vo nāis non
debet ē tna aatas: ꝫ large
put fidelibz pmittit st̄ mi
nistrandi seruis dei. ℣ Certū ē ei q sic
deus fecit hoīē ad seruiēdū sibi:
ita fecit oia ad seruiēdū hoīi. ℣ Et
ideo q̄ nō seruit ei: sedm aug⁹ nō ē
dign⁹ pane q̄ vescat. ℣ Cū ei nō red
dat seruiciū debitū creatori: nō ē
dign⁹ illis q̄ sibi debēt. ppt̄ hoc
seruiciū. ℣ Tēt vo. oia st̄ iusto/:
sedm aug⁹ xxiij. q. vij. c. j. ℣ Et ī dc.
apli j. ad. ij. iustis: oia vīa st̄ blo.
ad seruiēdū vobis data. ℣ Dignū
ē ergo ut de his oibz q̄ sua sūt sal
tē eis nāia mīstrēt: ymo quāto
laudabilius ei seruiūt. tāto dig
nior es fit pusioē melioru. ℣ Et ꝫ
affirmat q̄d legit̄ ī vit̄ pr̄. de quoda
hēmita: cui dñs p āgelū mitte
bat panē deliciū ad sustētacōez
sui. ℣ Cū cepisset superbire. missus est
panis aliq̄ntulū grossior: t cui pl⁹
et plus crescēt ei⁹ pcīm. sp panis
grossior mittebat: t tāde ꝙsūma
to pāo nichil ē missū. ℣ Ex q̄ patet
q̄ q̄nto qs melior. tāto dignior ē
pusioē meliorū: t q̄ malo ē idig
nus ē oni pusioe. ℣ Pretēa. lucet
dñs sōs suos pmisceat variis pe
rire martiriis: tñ nusq̄ legit̄ q̄ p
misit alq̄ fame vl̄ iedia ī terie. ℣ Vñ
cū helyas fugiēs absc̄ōdit̄ eēt ī tor
rēte carith. mittebat ei dñs p cor
uos nāia: iij. ti. xvij. ℣ Et cū daniel
eēt ī lacu leonū ī babylone. misit ei
dñs p āgelū de sēnē habacuch de iu
dea prādiū: dan. xiiij. ℣ Et paulo p⁹
hēmite mittebat panē cotidie. ℣ Ad
d̄ heb. xiij. ℣ Nō te deseram: glo. q̄n dem
nāia: neq; dēliquā: glo. dēliquet.
q̄ fame periz. ℣ Cōstat igit̄ q̄ volū
tatis ei⁹ ē q̄ seruis suis mīstrent
nāia: cū ipē ubi deest alia pusio.
eā miracl̄ose puideat. ℣ Tē. q̄n dñs
pauit turbā sequēt̄ se de q⁹ habet
jo. vj. ita ab⁹de panē mīstrauit q̄
mlte supfuerīt reliq̄e: tātū dedit de
putācia. q̄ habuerīt de pisabz q̄ tū
volebāt. ℣ An vo scat virū ī nup
tijs nō fecat ꝙlecūq; ꝫ optīm: jo. ij.
℣ An misit helye p corvos victū. nō
solū panē. nō solū semel ī die. ꝫ bis
ī die misit carnes t panē: id ē ma
ne t vespe: iij. ti. xvij. ℣ An pauit po
pulū ī deserto. ita deliciāte dedit eis
panē. q̄ hēbat oē delectamētū sua
uitatis: sap̄. xvj. ℣ Quo ergo ē pba
bile q̄ velit suos ita artā vitā du
cē: q̄n mīstrēt eis saltē nāia abū
de: ℣ Dist̄ buēdū ē ergo vnicuiq; sic
aliq̄ op⁹ fuerit. ℣ Deq̄ āt ex hoc t
pler fiuet: ℣ Habētes ei nāia abun
de boni viri: ex hoc assurgūt ad lau
dē creatoris. ℣ Ps. ℣ Edēt paupes t sa
turabūt: t laudabūt dñm tc. ℣ Nu

ei nō requirit deū nec curat de eo. nō sic facit: ſz poci⁹ abutit istis ad voluptatē ⁊ pcā. Item inopia m̄las religiosis occasio ē malorū. Ex hoc ei aliqñ fit i murmure: vel p aliquā ꝓpietatē releuat iopia: vl' mutat qñq; statū suū meliorē i peius. Eccl xxvij. Mult' iopiā mlt' deliqrūt. P pusionē aūt suffiacentē cauetur ista pcā. Item cū deficiūt nāia. deficiūt mlia corpaliter: et fiūt mlt' egaēs min⁹ potēte ad opa actiue: i q̄bz subueniāt pximo. Sap. ij. Qđ ifirmū ē. iutile iuenit. Et exīno cū vres assūt: efficacia⁹ deseruiūt utilitati pximorū. Et id⁹ puidēdū ē eis i palibus ꝓpetēter: ut possit hoc facē. P. Et herbā seruituti hōim. Glo. tpalia hūilibz: q̄ p xp̄o seruiūt hōinū utilitati frēm intendētes. Ex pusione igit nāturoū. i bonis virs ꝙcēt dei glorificatio: pcōz multoz deuitatio: ⁊ priōz subuēcio.

Qz nō ē diffidēdū seruis dei ⁊ maxime p̄dicatoribz q̄n habēt nāia:

Non ē at diffidēdū mīstrātibz q̄ habēt i pnti seruis dei: q̄ deficiāt i futo. Nō ei dat dñs pcia tm q̄ diu habet: ſz postq̄ totū expēdit tūc dat ei plus. Iu. vj. Date ⁊ dabit vobis. Ad excludēdā at hmōi diffidētiā: dr aza vj. Nolite sollicti ē dicētes. qđ mādūcabim⁹ aut qđ bibem⁹: scit ei pr vr: q̄ his oībz indigetis. Querite ergo p̄mū regnū dei ⁊ iusticiā eius: ⁊ hec oīa ſz q̄bz indigetis. adiacent vobis. Sūt at tā: q̄ hui⁹ rei fiduciā pnt dare. P mū ex pte dātis. Si ei nobilis q̄libet familie sue puidet: q̄ tomagis nobilissimꝰ et largissimꝰ deus. Iu. xij. Nolite sollicti ē dicētes ⁊c. Glo. Indecorū ē homi cui re decabo vl' veste: q̄ militat dei regno. Nouit ver. q̄ admodū familiā suā pascat: a lat ⁊ vestiat. Sed m ex pte tripidētis. Vñ sq. ps. Benedicā dñm d. glo. Pascebat ꝙtrēmētē sc. ⁊ nō pascētē timētē se. Cau ex pte dati. Na. vj. Nōne aīa plꝰ ē q̄ esca ⁊ rē. glo. Qui maiora dedit id ē vitā ⁊ corpus: dabit minora. id ē victū et vestes. P. Et hec igit cū dī fiducia dicat pīs. Tiete dñm oēs sc̄i eius q̄m nō ē iopia timētibz eū. glo. tpaliū. Nō ē ergo diffidēdū de diuina puidētia seruis dei q̄bz q̄q; ſz min⁹ p̄dicatoribz. Ipiā nō solū rōne bōitatis puidz pietas diuina: ſz tanq̄ oparijs debēt alibus. Na. x. Dignꝰ ē operarius cibo suo: glo. Ecce q̄re p̄cepit michi ferre: q̄ oīa debēt eis. Pretia oībz sperātibz i eū puidētia diuina mīstrat: iux illud. Oculi oīm in te sperant dñe: ⁊ tu das escā illoz i tpe opportuno. Q̄n tomagis dabit seruis suis i eū fidētibz: q̄ tomagis operarijs salutis aīaꝝ: Igit aī oī fiduciā p̄dicatoris mīstrare debēt de his q̄ habēt i pnti seruis dei: ⁊ maxīe illi q̄ vacāt saluti aīaꝝ. Deq̄. ¶ Sic cī legitur i actibz apl̄oz: q̄ erāt illius oīa cōia: ⁊ distribuebāt vnicuiq; sicut cuiq; opꝰ erat. Hec verba nō sūt ita p̄cise i actibz: ſz extēdūt de ij. ⁊ iiij. capl̄is. Et nota. q̄ duo dicebat sup. ſz q̄ sit oīa cōia: et q̄ distribuāt nō eq̄liter oībz. ſz pro q̄libet vniuerso sicut cuiq; opꝰ fuerit. In q̄bz duobz differt fr̄nitas spūalis a carnali. Fr̄es ei carnales q̄ cōe ē diuidūt: ista vō q̄ diuisū ē. i cōi ponūt. Item fr̄es carnales nō diuidūt: sed m eq̄litatē nō sēm

nitatē diuidūt: isti vō e contrario
ad ostendendū ātr rōnabile qđ di
at de zitate ⁊ de distributōe. īduc
exēplū de vita aplica: ppt qđ di
cher regla ⁊ statuta sub scīs aplis.
dicēs. Hic ei legitis ⁊c. ¶ Sñioēs
cm cōitē pmitiue ecīe: xviij ca.

Sed qrit hic cīa pmū. Ppo
utrū ista cōitas ecīe p
mitiue eēt ex voto. Si
á nō erat ex voto: nō videt bo
nū exēplū īducē ad cōitatē relu
gosoz. q surgit ex voto. Si āt di
cat q ex voto erat: quo pt hoc as
seri cū nō ineniat scīptū. Pretea
quo ē pbabile q tota illa mlitu
dō q mercebāt vouēt se nichil in
anta possidē. Rñsio. Nō credo q
eēt ex voto: z solū ex pfōne ca
ritatis. Vñ se ī. lu. xiij. n qs r nū
quauit oībz q possidz ⁊c. dic glo.
Renūgare z uenit oībz. q ita lici
te mūle mūdanis q possidēt: ut
tñ mēte tendāt ad etnia. Reliquē
vō oīa pfōz ē īmmodo: q oīa
tralia postponūt ⁊ solū etnis ī
hiant. Ex quo patz. q solū pfōne
caritatis sanat ītendū oīa reliqre
sine voto: sicut fuit ī ecīa pmitiua,
Iudithomi) tñ bonū īducit
exēplū: qz nō ē intētio augt. īduc
it illud exēplū rōne voti. z solū
rōne cōitatis: ut sicut tūc erant
oīa cōia. sic cīa sit oīa zīa degē
tibz sub regla sua. Sed qrit: q re
īmutat sit stat ille zitatis. Rñ
ei licet dicē. q nō fuerit bonus. Si
ergo fuit bon: q rōne. succes
res q fuerūt minores auctē au
si sūt illi statū aplicū mutare.
qđ pot imitari debuerūt. Rñ
sio. Quedā sūt ita cēntialit bo
na. q nō reapiūt p aliq̄ tpe mu
tationē. z diligē deū ⁊ similia:
q̄dā vō p tpe reapiūt mutationē.
Sūt ei quedā. q vno tpe magis ex
pediūt qz ī alio. Cū ergo dilata
ta fuit ecīa p orbē ⁊ habuit pa
cē. visū ē successoribz aplōz. ap
qbs remānsit ptās cor. q magis
expediebat. q ipe possessiones
q̄rū pcīi cū cēnt vēdere dabat
eis ut distribuerēt credētibz. reti
nēnt ⁊ darēt ipis. ut ppetuo pos
sēt inde subuenire pluribz. qz q
more solito vēdēnt. Et vō muta
uerūt statū illū. Et pmo sole ma
trices ecīe hm̄oi habebāt posses
siōes ⁊ puidebāt aliis: postmod
vō dilatatū ē usq ad alias ecīas.
Et de hoc hēt xij. q. j: videtē. Vi
det ām. q cīa tpa cōstātini facta
fuerit pmo ista mutatio p app
bationē mūsalē: q forte ptcula
rit fca fuit ante. aliq̄ mutatio
ptcularis, xij. q. j. Futuā. s. Ab
illo ergo ⁊c. Tao qrit: utrū illa
cōitas sēt apud oēs xpianos in
ecīa pmitiua. Rñsio. Nō credo
q eēt: ñ solū apud ecclīā de iude
is. Vñ ⁊ paul) facās collectas
apud iusos de gētibz. p illas de iu
dea: dicebat ipse. xv. Unusq̄sq
put destinauit ī corde suo. Ergo
unq̄sq habebat ppū. Fuit ām hō
rei ratio multiplex. Pmo. rōne p
fōnis. Maior ei grā spūs scī
effusa ē ī iudea q ī gētibz: q eos
ita fecit ebos caritate ⁊ ad tāta
pmouit pfōnē: ut oīa ptēpne
rēt p amore dei ⁊ ppt amorē
pximoz. qbz ut oīa melius īpare
posset. vēdebāt possessiones. et
ponebāt pcia ī pīate aplōrū.
ut distribuerēt aliis: sic patz act.
ij ⁊ iiij. Sedo rōne psecucōis fu
ture ī iudea. qua puidēte apli
noluerūt ibidē aliqd possideri a

se vl'a disaplis suis: ut habilioes
esset ad tñ smonā dū. xij. q. i. scu-
turā. Tao. rōne exēpli. Cū ei ab
illis de iudea descēderit pmo fidē
xpi: iusti fuit ut ⁊ ipi maioris
exēpla pfectionis habēt: ut effi-
cacius p ipos dilataret ubiq;.
Ysa. xl. Sup mōtē excelsū scz pfe-
onis. ascēde tu q euāgelizas syon.
Actuoes ām distribuēdā. xix.
Quia secdm ordinatiōem cā-
ne ei' qd dr. distribuebat
ē vnicuiq; ⁊c. Videt
primo q errēt illi q intrāt religi-
onē pauperē ubi nichil ē quod
distribuat: papue cū nō vēdāt
oia nec ponāt oia ām pedes p
latoz: ut de pcijs possit puideri
fribz. sicut fiebat i pmitiua ecīa.
Rñsio. Religio paup q ē int' fide-
les q' sūt diuites nūc habet pba-
bilē spem q puidebit sibi deuo-
to fideliū: et ideo nō oportz q q
libet itrās apportz sua sicut i pmitiua
ecīa q erat int' ifideles ⁊ pfecu-
tores: a q'bz nō poterat sperāe
se aliqd habitura. Et i hac spe.
facte sūt rōnabiliē religiōes pau-
pes his tpibz. Sed videt. q i pmi-
tiua ecīa nulla habēt indigē-
tiā: cū dicat: distribuebat' vnicu-
iq; sicut cuiq; opus erat. Qd ergo
ē qd dr i. cor. xij. i fame ⁊ siti: ⁊c.
Rñsio. Sicut dicit ysidē. beleth. be-
at' stephan' lapidat' fuit i ano
ipo a festo pētecostes dñi i die q celebrat'
iuētio corpis ei': et a festo pen-
thecostes usq; ad tēp' illud habu-
it q'tēcuiq; pace ecīa i iudea: ⁊
i illa pace indigētia nō habebat.
Tot ei erāt pauperes q vēdebant
et fiebāt ōnia: q' plene sufficiebat
eis. Act. iiij. Nec q'sq' egēs erat i
illos. Erant at possessores agroz
aut domoz erāt: vēdētes affere-
bāt pcia eoz q vēdebāt. ⁊ pone-
bāt āte pedes ap'lorz. Diuidebat'
at singulis: put cuiq; op' eāt. Pro
illo ergo tpe qd satis modicū erat
verū est q' null' egēs erat i illo-
rz. Postq' pfecutio orta fuerat q
icepit a morte bti stephani dis-
si sūt: ⁊ habuerūt mltas indigētias:
de q'bz mltū loquūt' scpture. Tao
nōndē. q' sic illo vbo act. ij. diuide-
bāt illa oibz put cuiq; op' eāt. di-
at glo: nō secdm honorē sz secdm in-
digētiā. Et ido q'rit' utr' i cōi victu
degētibz. plato. min' indigēs licet
pl' dare causa hoīādi eū. Ite. act.
iiij. sic' eodē vbo dicat glo. nō secdm
psonas ⁊ munera: sz secdm indigen-
tiā. Ido q'rit' vtrū illi q fuit diues i
scło vl' nobilis liceat pl' dare: licz
nō indigeat plus. Et sēbl' q'rit de
illo. q dedit mltā domui q̄ frūit.
Iste ei glose videt hoc negare Rā.
Sicut duplex ē supfluū scz respū
nate ⁊ respū psone: sic duplex ē
indigētia. scz respū nate ⁊ respū
psone: ⁊ ē aliqd q' psona indiget. nō
nata. Potest inter viuētes i ci ce
aliq' psona cui ppē aliqua psone
cōstantia. pl' ē inedū i casu dese-
rēdū. cū moderamine tū: q̄uis na-
tura nō indigeat. Vñ plato vl' illi
q fuit diues ⁊ nobilis i scło. vel q
pluri dedit mōsterio: pt pl' inter
dū dari. Et q̄n fit cū moderamine:
fit secdm indigētiā nō nate sz psone.
Si at fiēt sine moderamine debito:
iā nō fiēt secdm indigētiā psōe ne
q nate: et tūc dicēt fieri rōne hō-
ris vl' muneris vl' psone accepte:
et hoc nō licēt. Sequit. Quidā vē
aliqd habebāt i scło: q̄n ingressi fu-
erint mōsteriū. libēt vel licet illud ⁊
cōe. Traditis mādatis cū ⁊ aliq' ē sēfluū nē. qd tñ nō ē sēfluū psōe: ⁊

rerū q̄ ad res cōmūdas. ⁊ quo ad
distributionē earū: ita tradit mā
data ēt vita q̄ ēt cōmūitatē oriri
solēt. Quor vitior sūt duo ḡna:
scz ꝓmaria ⁊ secūdaria. Ꝓmaria vo
duor scz volūtas nō cōmūdi: ⁊ vo
lūtas ipsa habēdi. Ꝓmū ⁊ mal⁹
accidit ut frequēter i his q̄ aliq̄d in
sōlo habuerīt: ⁊ nō tradit ēt h̄ mā
datū dicēs. Qui vō aliq̄d hēbāt ⁊c.
Sēdm ⁊ mun⁹ i his q̄ fuerīt i seculo
pauper: ⁊ tex dicit mādata ēt
hoc dicēs. Qui vō nō habebāt ⁊c.
Sz vidit q̄ ēt ꝓmū min⁹ bene di
cit. Qui ei aliq̄d habuerīt i seculo:
aut dederūt illa aliqbz i sōlo cū i
ḡressi sūt mōsteriū: et tūc non de
bēr velle illud cē alior: q̄ cēt iniu
ria: aut dederūt mōsterio: ⁊ tūc
nō oport eis facē mādatū ēt hoc
cū iam illud fecerūt: aut nichil de
reliquerīt de rebz illis: tū cū inter
dū posset illas expēdē i aliqs cau
sas ītpas sicut si deducent i ꝑi.
nō sūt amādi ad dādū illa mōas
terio. Cōr illos q̄ secularit diligūt

Respōsio. Quidā reputāt. suos
qui luz religrint scīm: tū adhuc ni
mis sclariē diligētes suos. plus di
ligūt eis sua relīquē ecīa sine pia
causa: q̄ mōsteriis. Sīc luz nati sūt
i xp̄o: tū adhuc ligati sūt i mūdo
cū umbilico: q̄ ē carnale vīculū q̄
ligat puer cū matre. Vñ ei q̄ tali
cōmōs loquēs ait. In die ort⁹ tui nō
ē p̄cīsus umbilicus tuus. Sīc diligētes
q̄ mūdi sūt. suis ⁊ sibi pauptatem
faciūt. Et p̄cepīt illud carnāli. Lu.
xi. diliges ꝓximū tuū sicut teipsū.
glo. ad illud ad q̄d teipsū. Hoc est
opus pharaonis: q̄d faciebat filiis
isrl volēbz recedē de egypto.
Cui cōmō poterat eos retinēr. vo
lebat saltē retinē bona eor: sicut
habēt exo. x. Sz dixit moyses. Nec
remanebit ex eis ungula. Et hoc
exēplū habem⁹ ab illis q̄ ī ꝓmuti
ua ecīa iuitebāt: de q̄bz dr act. iij.
Erāt possessores agrorū ⁊ domor
erāt: vēdētes asseb̄āt ꝑa eor q̄
vēdebāt ⁊ ponebāt ān pedes aplor

Cōr illos q̄ timūt sibi aliq̄ ēpuari.

Alij reperiūt. qui q̄ sua sūt defen
tes ad mōsteria tū diffidētes de
cōi ꝓuisiōe nolūt totū ponē i cōi:
sz ꝓpt senectutē vl ī firmitatē vel
aliquā aliā causā vl nātatē. a
liquā ptē sibi reseruari ꝓcurāt
vel aliqn totū: i hoc peiōres ana
nia ⁊ zaphira: q̄ solū ptē reser
uaueīt: act. v. Sīc seculū dimit
tūt ⁊ tū veri religiosi nō sūt: ymo
ptim religiosi ⁊ ptim secularē. Vñ
cuidā tali q̄ fuerat senator scnele
sio nōie, sicut habet ī vitis pr̄. dixit
basilius. Et senator ēe desista: ⁊
monachū te nō feasti. Nō debēt
q̄ h̄modi sūt sibi facē ꝓ sacerdā: q̄
licēcia eos suffiaēt excusēt. Exē
plū ī vitis pr̄. Quidā fr̄ rogauit
senē dicēs. Vis ut ītinēa duos so
lidos ꝓpt firmitatē: Et videns se
nex cogitationē ei⁹ q̄ vellz ītinē:
dixit. Retine. Et ingressus fr̄ cellā:
cēpit colluctari cū cogitacōibz di
cēs. Putas bene dixit tibi senex
an nō: Exurgēs at reūsus ē ad se
nē: dicēs. Vdī deū dic michi vei
tatē: q̄ ꝓturbor ꝓpt illos duos so
lidos. Dixit ei senex. Ea vidi te
habē volūtatē tenēdi eos: dixi
tibi ut tenēs. Verūtm nō ē bonū
pl tenē: q̄ nōce ē corpori. Duo q̄
solidi sē spes tua. Et si ingrit ut peāt:
nūq̄ nō deū cogitat de nob: Jacta q̄
ḡtū tuū ī dño: q̄m ip̄i cia ē de nob. Et
vide q̄ ītū ꝑt ēe piculū ī h̄ cenobio: si
fuit piculū anachorite. Attēdendū

ē eaā. q dñs iterū indignat. ⁊ tales. ⁊ et q min⁹ de eo sidūt. reliquit eos sibi. nec cogitat de eis eor nāturalibz donec penitēat.

Fuit qdā ortolan⁹ q ōnē laborē suū pter nāturales expēdebat in eleōsinā. Subijt ergo cogitatio in cor ei⁹. ut aliq̄ segregarz ppt nātatē ifirmitatū in senectute. ⁊ sic gauit lagenā plenā de nūmis. Cōtigit aūt eū infirmari. ⁊ putrefieri pedē ei⁹. Et cū nō posset aurari. assignata ē dies a medico ut scinderēt pes ei⁹. ne tot⁹ putresceret. Et ecce nocte p̄decessus ad cor. cepit cū fletu rogare dñm dicēs. Dñe memor esto opm meor⁹ p̄ oīū. Et ecce āgel⁹ apparuit ei dicēs. Et ubi sūt illi denarij q̄s collegisti. et ubi ē spes tua de q̄ tractasti. Cui ille intelligēs petebat veniā. p̄mittēs se de cet̄o talia nō facturū. Et tūc āgel⁹ tetigit pedē ei⁹. ⁊ sanat⁹ ē pes ei⁹. Et cū sūmo mane iuisset ad op⁹ more solito. veiens medic⁹ cū ferramētis. ⁊ inueniēs eū sanū. glorificauit deū. Nō fuit talis q̄dā senex et lepr⁹. de q̄ legit i vit̄ pr̄. q cū q̄dā obtulisset ei pecuniā ut ppt⁹ i firmitatē ⁊ senectutē seruaret. noluit eā accipere dicēs. Ecce q̄dragīta āños habeo i infirmitate mea. ⁊ nūq̄ in aliq̄ defuit. dño m̄ p̄uidēte spr⁹. et tu post tot āños venisti auferre mihi pauno rē meū.

Cōtra illos q̄ cōmittūt sua in alio reperiūt. q̄ licz bona q̄ nitique habuerit i seculo cōcessit. tñ fa uit hoc poa ex nātate. q̄ bona uolūtate.

Ista sic sunt dicta vulgaria. et oīa ⁊ obla amittūt. hoc est meritū ⁊ rē. Nō ei rei⁹ sz uolūtatibz mēmur. Cū igit aliqs rē dat et aīo bono nō fuit. ⁊ res amittit. et meritū paruū vl nullū habet. Unde hoc dicit paul⁹ i. cor. ix. Non ex tristitia. vl ex nēcitate. hilarē ei datorē diligit deus. Unde hoc eadē dicebat tobias filio suo. Libēter impartire de. Sic. Voluntas a deo pēsatur. nō dat⁹ q̄ tristat⁹. Ex p̄dīs patz q̄ illud q̄d dicit. q aliq̄d habebāt in seculo libēter. velit illud ee cōe. dicat ad exclusionē triū viaor⁹. illor⁹ sz q̄ sclāri amore adhuc detēti. plus diligūt sua carnalibz aīas relinq̄re q̄ fr̄ibz suis spūalibz. et illor q̄ diffidētes de cōi pusione. sibi aliq̄ reseruari p̄curāt. ⁊ illor q̄ ⁊ si sua cōicēt realit. nō tñ libēt. Et in his casibz intelligit vbū p̄dictū. Et licz possit excogitari casus aliqs vl milia i quibz vbū p̄dictū nō hēat veritatē. tñ nichilōin⁹ hm dictū ē. q p̄cepta affirmatiua nō obligāt ad sp. neq; i oī casu.

De illis q̄ nolūt scripta cōicare. xx. Caplm.

Cogitādū ē aūt q̄nūi teneant cōicare res i vlgi one nobis cessa. si tenem cōicare res olim nr̄as. ut pote sotulares. cappas ⁊ cooptoria. et hmōi. spēaliē scripta. Ido quēr de fr̄e q̄ nō vult res ⁊ hmōi scripta spēaliē oi aure aliis. utrū peccet et q̄nūi. ⁊ gliē peccet. Rāsio. Fr̄ de q̄ queritē. aut habet p̄ceptū rēdi scripta hmōi. aut nō. Si sic. peccat mortaliē nisi tradat. Si nō. ā est ei licitū. utpote q̄ habet licētiā tradēdi vl ēo suetudo q̄ eaā sūi licētia tradi p̄nt ā nō. Si non. nō peccat i aliquo. Si aūt ē ei licitū. aut alter idiget ā nō. Si nō. i nullo peccat nō tradēdo ei. Si aūt alē idiget. ā ipē iterū idiget ā nō. Si nō indiget neq; quo ad p̄ns neq; i altera.

ē iudicādū ē de illo. sicut de illo
q̄ pecuniā dñi sui ligauit i sudario:
ut̄a. xxv. Et p̄t̄ peccare mortaliē et
nō mortaliē: et pl⁹ vl' min⁹ sēdm
tensionē dilēctionis ī ordiate quam
habet ad hm̄oi sēpta: et sēdm q̄ntā
tē fructy q̄ fierz p aliū de hm̄oi
sēptis que ī pedit hm̄oi sēpta ītus
te detinēdo. Si vō ī diget sicut alē:
ā ī diget pl⁹ ā eque vl' min⁹. Si
pl⁹ vl' eque nō peccat nō tradēdo:
q nō pl⁹ tenet aliy q̄ sibi. Si vero
minꝰ dūe tū pua possit ī digēna
ēisti et tā magna alteri q̄ peca
ret nō tradēdo? et ex ipso. tā parū
posset credē ī digēna alteri ī digē
nā ēsti q̄ nō peccaz nō tradēdo:
et ītā hoc dez vnctio. Si vō nō ī di
ger ad pmissa. si ī antea sibi sit nāia:
tūe attendēdū ē. utrū p ēdiationē
talē possit illus tpe nāritatis. si nō.
tūe iudicādū ē sicut sup dictū ē de
illo q̄ pecuniā tenet ligatā ī suda
rio: Si sic. tūe distinguēdū ē ut supra.
q̄n utrūq; ī diget. Quāq; sī causē. q̄
Non ōia regātur nō cōtīnt scripta.
ūt q; ydā retinuīt ab hm̄oi mutu
atōe. q nolūt q; sciat. q; illud q̄d mē
dū dicit sumāt de sēpturis hz si eoz
igno atribuat: et hoc vanitas ē.
Ēdōta festa pnocta magnī. Ipse
ī festo bēe marie magdalene. se
mel pdicās pl̄o verbo ad vbū ex
posuit omelīā bti gr̄y. sī euāgeliū
dicit illā quōdā demō tenēte libꝝ
iuxta se dicēte sibi ī latino. q̄d ipe
exposuit ī vulgari. Et cū post s'mo
nē ēsti fuisset ab eo ḡre sic fecisset.
cū exposīt ēet ī aliys dicēdis si vo
luisset: rndit dicēs. Vt addiscāt ere
plo meo sup̄bi nō vēīdari: si pdicat
q̄ī sēpsa alox īueniūt. Alij vō. q̄
a volūe sibi solis ēe nota q̄ ī sēptis su
is habēt: et hoc īudice gen⁹ ē tabes
cētis. Cōē q̄d dr sap̄. vj. Ponā ī luce
sciam illis: et nō pterībo veritatē: nec
cū īudicia tabescēte iter habebo. Alij
vō ex tenacitate auaritie. Qui ēi
nichil fruāt de sēptis: nī adeo dili
gūt libros q̄ abscōdūt eos et repo
nūt: sicut ꝯtū denarios. de q̄bz ni
chil fruat. Sz utinā attēdēnt q̄d dr
ap̄a. xxv. de seruo. q̄ abscōdit talētū
dñi sui: q̄ ī tenebras exteriores eiect̄.
Alij vō. q; timēt detōnē vl' dete
riorationē librox̄. et p̄ponūt hoc dā
pnū spūali utilitati maiori: et hz
defect⁹ caritatis ē. Si ēi debeā aīa p
fībz ponē. sēdm vbū j. Io. iij. q; ꝯ oma
gis libros exponē: Vñ ī lib collat.
dicit senex. Tāt̄ q̄dus āiatē ē: ut
oīa nāia et talia. bono caritatis et
pacis postponas. Alij vō. q; sibi in
terdū ab aliys negāt? et hoc viciū
talionis ē: dr illud j. pe. iij. Nō red
dētes malū p malo. Alij liberali
ē et libēt cōīcāt. mēdū timētes non
solū viciū. sz eā nōtā p̄petrāt me
tē: iux illud j. thessa. v. Ab oī specie
mala abstinete vos. Ne dū p̄cauē
tes turbationē fīnā ī domū īducē.
q̄ fregēter nasat cū hm̄oi nō sīcāt:
iux illud p̄u. xv. Cōturbat domū su
ā. q̄ sectat auaritiā. Ne dū hūiliter
cogitātes. q; fruct⁹ maior fiat p alios
os de sēptis hm̄oi q̄ p se: vl' q; sic du
plex fiat p se et p alios. Cūm ī felix
et q; abhominād ē. q; nō sustinet q;
elīcat ī vnic fructy de re de q̄ pt
duplex élicī: p̄sertim cū ī hoc clarius
cet p̄ ut fructū plurimū affeam⁹.
sicut dr Io. xv. Q̄nq; cupientes sibi
meritū cumulare: et p̄sidentes. q;
ex hm̄oi tradīōe acquirit meritū.
Si ēi traditio pot⁹ aīe frigide refri
gerātis corp⁹ nō ē sine mercede. si
cut dr ap̄a. x⁰: q̄ ꝯ magis ēdicio sēp
ture ī frigerātis animā. maiorē

habebit mercedē. Quāq; spēnte
inde se recepturos bñficiū sēe ab
illo. q̄ dicat. date. ⁊ dabit vob. lu. vj.
dū ipi alijs libēt cōicāt scām suā.
Quo ꝛt. Bnardo reseruāti q̄ dā
q̄ alio tpe dicēt fīlijs. dictū ē. Nūm
dū ſtuid seruabis: aliud nō dabit
tibi. Porro de mutuādis libris.
videt exēplū dedisse paulus: q̄ aīa
po discipło suo reliq̄t libros: sicut
dr ij. thīo. iiij. Nō ei ē discredēdū:
q̄n illos reliq̄rit illi ad utēdū illis.
Sequē. ¶ Huu vō nō habebāt: nō
ea q̄rāt i monasterio. q̄ nec fo
ris habē potuerūt. Cōē illo⁹ q̄ q̄rit
i religiōe qđ i sclo nō habuerūt:

Nec ponit mā. xxj. Caplz.

Datū cū voluntē impe
bā pl⁹ habēdi: qđ ē vicīū
secūdū cām viaā ꝓmaria q̄ oīuntē
cām cōitatē. ut dictū ē supa. Sz q̄rit
cā hoc. Nūq̄d nō licz illi qui fuit
adeo paup q̄ nō habebat necīa.
q̄rē i mōsterio ab illo q̄ habet mi
nistraē illa. Cōstat q̄ sic. Ergo vi
dē q̄ ſtuid mādatū sit irrōnabi
le. Rnsio. Quidā reputāt. qui de
pauptate venētes. querūt i reli
giōe abūdantiā. Jho. ad heliodor
epm. Quidā sūt monachi: q̄m
fuerūt sclaues. Alij nō solū abun
dāciā: sz eaā delicata. Vñ idē ad
nepotianū i psona taliū loq̄ris aut.
Nat i paupe domo. i tugurio rus
ticano. q̄ vix milio ⁊ cibario pa
ne vētre rugētē saciare poterā:
nūc similā ⁊ mella fastidio. Alij
vō nō solū hec q̄rūt. sz ⁊ honores:
ut ipleat tnarū infelix. primēs
ad diuicias ⁊ delicias. ⁊ sēbiā vite.
Hinc i euā missū ē. sc illo vbo. cere
ā alia dñi. Plerīq; i domo dei nō
pacīūt habere ꝛceptū. q̄ i sua nō
nōceptabiles ee potuerūt: ibiq;
volūt hōrabiles videri. ubi honōē
ab ōibz ꝛcēpnūt. Magna abusio.
ut i loco pauptatis ubi diuites in
currūt penuriā. pauper q̄rant
abūdāciā: i loco q̄ffrictōis ubi de
licati mortifiāt. hoīes rusticani
q̄rāt delicias: i loco ubi vir hōne
ti eligūt abiti. ubi abiecti q̄rāt hōno
ri. Sz maior abusio. q̄ iterdū q̄ hā
sūt. cū pū de labōe viuēt. ibi volē
ociosā vitā ducē. ubi quōdā ociosi
fuūt laboriosi: ꝛt mēdicū aplī dicē
tis ij. thessa. iij. Qui nō vult labo
rare. nō mādūcet. Jte. mēdū tanā
cuiā habēt de mediā alibi: ut ubi
alij venerūt vitā pdē inꝛ ꝓsiliū sal
uatous aīa. xvj. ibi inꝛ ꝓsiliū ꝓpo
ratis. videāt venisse saluāe. Jte.
iterdū ubi q̄dā clari veniūt absq̄
dubio ut sit⁹ meā eoꝝ absēdita aī xpo
i deo. colo. iij: ibi ipi ꝓpis ignota vo
lūt sibi nomē acq̄rē. Hinc ōclusi
missi ē. Quid ātea i suo opido vel vico
vix ognitī fuerāt? modo cūctis
puncīas. ⁊ curias frequātes: regū
noticias ⁊ ꝓncipū familiaritatē as
secuti sūt. Qui eā ꝓfo ē. q̄ a paupe
ribz i talu loco talia q̄rant in q̄a
diuitibz otia affectāt. Jsti sūt qui
pl⁹ habē volūt i deserto. q̄ habue
rūt i egypto: i q̄ se peiores ostēdūt
illi ꝓplo q̄ respuit mānā i deserto:
et suffiebat ei posse habē vilia q̄
habuerat i egipto. Nu. xj. Immen
tē venīūt nobis cucumēs. pepōnes.
porri. ⁊ cepe. ⁊ allia. Jstud ē. q̄d
nō solū nocz aīabz: sz ⁊ coꝛpibz. Fre
quēt ei ꝓbatū ē. q̄ vim labiosa
et aspēm ꝓsuetā saluberē hōi: q̄
delicata. ⁊ iōsuetā. Vñ medicina
mutat i tali casu ad ꝓsueta. Vñ los
i vitepī: q̄ q̄dā mōchus romanus
venit i syciā. Et cū sterilis ibi xvij
ānis: fact⁹ ē magne fame. Venit

ergo ad eū q̄dā mōch⁹ egyptius. ⁊ ait ei tere recepisti eū ⁊ tractasti ca
mitatuē. ipe vides eū laxiorē vitā
duc̄ q̄ ēet mos⁹ i egypto: recede
bat scādalizat⁹ i eo. Cū ād eū ille ad
iūxit: feat eū reuocari. Et cū redi
set iterū suscepit eū cū gaudio: et
volēs sanare eū ītrogauit eū. Ex
q̄ pūcta es tu: Et ille dixit. Egyp
tius sū. Et dixit ei. Cui⁹ ciuitatis:
Et ille. Ego nō sū de ciuitate: nec
ūq̄ habitaui i ea. Et dixit ei senex.
Nūq̄ ēes monach⁹ q̄d opabaris:
Et ille. Custos erā agroꝝ. Et dixit
ei. Ubi dormiebas: Et ille rīndit.
In agro. Et senex. Cuō vuebaꝝ:
Et ille. Cū adducebā panē sicci
et ī iueniebā q̄dūq̄ de salsamē
tis: ⁊ bibebā aquā. Et senex. Erat
ibi balneū i possessiōe tua: Et
ille. Non: sed i flūine lauabar.
Cūq̄ hec ōia exegisset ab eo se
nex: volēs eū p fiac̄ narrauit ei
vitā suā dām. Ego miser q̄ vidē
de ciuitate illa magna romā sū:
et habui i palatio locū magnū
apud ip̄eratorē. Reliqui ergo ro
mā: ⁊ veni i solitudinē. Habui
domos mltas: ⁊ to ep̄nēs eas. ve
ni i cellā istā. Habui lectos mltos
vestitos ex auro. lintes p̄ciosissi
mos: ⁊ pullis dedit m̄ dñs h̄
tatū de virgis ꝓpositū: ⁊ pelle
hāc quā vides. Et vestes mee e
rāt magni p̄cij: ⁊ p illis utor his
vilib⁹. In mādio meo mltū aur
ex̄pēdebat: ⁊ pullo dedit m̄ dñs
modica olera: ⁊ puulū caluē vi
ni. Erāt q̄ seruiebāt m̄ plurimi:
et p illis ip̄cauit deus istū fāulo
q̄ vides ut seruiat m̄. Ꝑ balne
o āt p fūdo modica aq̄ ad pedes
meos: ⁊ caligulas utor ꝓpt̄ in fir
mitatē meā. Ꝑ cythā āt vl' alio
ope musico q̄ delectabar i psuuis⁹
dico m̄ duodecī p̄salmos i die, et
duodecī silr i nocte. Sz ⁊ p pcī me
is q̄ faciebā āte: modo cū reḡe ex
hibeo puulū mīsteriū deo. Bn ro
go te abba: ut nō sis scādalizat⁹
i me. Hec audiēs egyptius ille: cō
pūct⁹ et i se reuis⁹ dixit. Ve m̄. q̄
ego de mlta tribulatōe ⁊ plīmo la
bore sdi magis ad ip̄ausādū ve
ni: ⁊ q̄d nō habebā tūc. nō habe
o. Tu āt ex mlta delectatōe sdi ꝓp
volūtē vēisti i tribulationē mltā:
et ex mlta gloria discessisti. Et fās
ē ei amicū decipere. Ad hmōi er
go exēplū. q̄ pauper fuerit i sdo.
cū maioa ītuenīt i mōsterio q̄
habuisset i sdo: debēt sup se gemē
nō illa q̄rē. Et io rōnabilit̄ man
dat aug⁹. dicēs. Huu āt nō hēbāt
sez aliq̄d i sdo rē: ⁊ itelligit̄ dēpti
nētarijs. sedm q̄ i p̄cedētia māda
to p aliq̄d itelligit̄ diuīe alicui
p̄ter nētitatē. Ista āt. q̄ stat q̄ nō
sūt q̄renda: ⁊ sic pz rīnsio ad q̄stio
nē. Vt ⁊ aliter dicā. si itelligat⁹ eaā
de nāturis: ut sit sens⁹: nō ea q̄
rāt. ad ē nō p̄ncipaliter itendāt. ad
ē. nō ad hoc p̄ncipaliter sit i mōs
terio: ut ista ibi habeāt. Et hoc ē
dē illos q̄ ad hoc itrāt vl' sūt i re
ligiōe: ut habeāt ibi nēcia vite.
vl' alia tirena. Isti sūt socij eoꝝ q̄
seqbāt dñm. nō xp̄m. vtute s. xp̄t
panes de q̄bz eos saciabat: Jo. vj
tē. eoꝝ ī sup sūt imitatores q̄ ve
tē suū fecerūt deū suū: de q̄bus
loq̄t ap̄ls. philip. iij. Quō ei non
fecerūt vētrē suū deū suū: q̄ oē
seruitiū q̄d alij faciūt deo veo. ip̄i
faciūt xp̄t vētrē. Nō sūt isti dis
cipli xp̄i spūalia sectātes: sz moy
si. q̄ tirena sectabāt: de q̄bz dr Jo. vj.
Isti sē q̄bz dyabol⁹ eruit de extros

oculos id ē ſpūale ītētionē: ⁊ ſic
facti ītepti ad bellū de facalu ſuccū
būt ī ōni bello ſpūali: q̄ figūa hēt
j. R. xj. Iſtā minera religiōis ī q̄
ab alijs q̄rit ⁊ īuenit aurū opti
mū p̄ aoſarū ūtutū. q̄rūt plūbū
ſcz vilitatē trenoz. illo ōtēt: in q̄
tāto apparēt ifeliaores. q̄to pmū
q̄rendo utrūq; īuēiret: nūq̄ illū
lu. xij. Querite pmū regnū dei
et iuſticiā eī: ⁊ hec oīa adiacēt
vobis. Iſta ſicut aīalia bruta. ca
put habēt ad trā ſcz ītentionē ad
trena: ī hoc ōtrij figē hūane ⁊ vo
bo pauli dicētis colo. iij. Que ſur
ſū ſūt ſapite: q̄ ſurſū ſūt q̄rite. Et
ſacēdā dicēti ī miſſa ſurſū corda.
cotidie mētūt: rūdētes. habem⁹
ad dūm. Iſti nō nouerūt piſcari
nī ſiniſtra nauigij: ⁊ ideo nichil
capiēt nīſi ſolā tpalia q̄ nichil
reputāt. Cōt q̄s dr̄ Io. xxj. Mitte
te ī dexterā nauigij rethe ⁊ īuēi
ētis: ſcz aliq̄d q̄d valeat. Iſti ī in
greſſu dom⁹ ponūt ſiniſtrū pedē:
cui⁹ ōtriū ē fracēdū. Vñ ſapiēs
cīa hoc reddit cauū. dicēs. eccl⁹.
iiij. Cuſtodi pedē tuū īgredie⁹ do
mū dñi: ut ſcz videas q̄e p̄mo
ponas. Ve ei illi q̄ ī ecīa dei q̄ū
p̄mo ponit pedē ſiniſtrū: habēs
p̄mā ītentionē ad trena. Iſta ſē ſi
cut aliq̄ paſſi plagā diuīna. q̄
habēt fracē p̄oſteratā: habētes
cauū fracei ad ea q̄ retro ſūt: ⁊
nō ātē ſcz ad etna: ſedz ī ihē. vij.
Iracūdi ſē ī retro ⁊ nō ī ante. Iſti ſē
ſiles viris q̄s vidit ezechiel. hīn
tes dorſū ad tēplū: ſic dr̄ ezē. viij.
Nō ei curāt de eis q̄ ad tēplū pti
nēt: ſz ſolū de cura carnis. Iſti p
ter ītentionē p̄uā dāpnāt q̄cq̄d fa
cūt ī religiōe. q̄d alias ēet bonū:
q̄r cui⁹ finis malus ē. ipſū quoz
malū ē. Ma. vj. Si oc̄lus tuus id ē
ītētio tua fuit nequā: totū corp⁹
tuū. ſcz ogeries operū. tenebroſū
erit. Nō vult dñs tales habē diſ
aplos. Et iō q̄ēdā volētē eū ſeq̄
p̄ lucrū tpale ⁊ dicētē. mgr̄ ſe
quar te q̄cūq; ieris: repulit dicēs.
Vulpes foueas hīnt ⁊ c̄. aja. viij.
Ara ergo tot īuēiēcia ſequit
cū p̄mo q̄rit trena q̄s ī religiōe:
iuſte ītendiat hoc aug⁹. illos q̄ fue
rūt paupes ſedm iſtā expoſitio
nē ſolā. Et iō eaā īgredientiz relu
gionē exponūt ⁊ ponūt auſtē
tates: ne forte q̄s ōtria velut q̄rē.
Poteſt tn̄ ⁊ aliter mō exponi:
ut ſit ſenſ⁹. Nō ea q̄rāt: id ē q̄ru
loſe nō petāt. Et hoc ē p̄ quoſdā.
q̄ q̄uis ī ſcl̄o fuerīt paupes: mn̄
magis q̄ruloſi īueniūt ī moſtie
q̄ illi q̄ ī ſcl̄o diuites fuerūt: et frequē
cius ītendū mīnurāt q̄ minorē p
ſone fuerīt: q̄ q̄ magne. Exēplū hz
īuenit ī veī teſtamēto. Quis ei q̄
dā magnū de ſerto mīnuauerīt ſ
moyſen ⁊ deū. ut maria. nu. xij. et
chore ⁊ dathan ⁊ abyron. nu. xvj. nō
tñ p̄p̄ defm neōz. ſi ex alijs cauſis.
pplares vō ⁊ mīores ſup hoc mur
muraſſe legūt: nu. xxj. Cepit pplō
tedire itineris ⁊ laboris: loquēz⁹ cō
deū ⁊ moyſen. aut. Cur eduxiſti nos
ut morēm ī ſolitudie: deeſt pāis:
aq̄ nō ſūt: aīa nr̄a nauſeat ſr̄ abo
ſto leuiſſimo. Nota q̄ dicat pplm: p q̄
ītelligūt mīores. Iſti āt mīores et
vilīores. nō ſolū mīnurāt: ſi eaā
alios tñūt ſeāi ad mīnuendū. Et
dē. xj. Vulg⁹ pmuſauū q̄d aſcēdat
cū eis. flagrauit de ſidero cremū
ſedēs ⁊ flens: nūctis ſibi p̄ filijſ ſr̄.
et aut. Quis dabit nobis ad mādu
cādū carnes: Et attēde q̄ iſti mī
murāt ſup eo q̄d ī egypto nō dabāt

sē habuisse: ſz vilioza nōiāt. Cū
ā yerāt carnes. nō tñ dicit se eas
habuisse ī egypto: ſz solū pisces. et
alia q̄dā vilioza. Vñ sequit̄ imedia
te. Recordam̄ pisaū qs comedeba⁹
ī egypto gratis. Jn mēte veniūt no
bis cucumēres ⁊ pepones: porrag ⁊ al
lia. Q̄ murmur odibile: q̄ tā ylia cōe
debāt ī egypto: ī deserto mimurāt
p carnibz nō ptēti mānā. Vtinā e
ox siles attēdāt: q̄ntā tale mimur
rā dei zacauit ptē eos. Jpē hoc ēi
misit ī eos ignē q̄ deuorauit extre
mā ptē castroz: nu. xi. Jpē ḡ misit
ī eos serpētes ignitos qui plīmo⁹
interfecerit: ec dī xxi. Plures q̄z fu
isset in utraz plaga ītēptā: ñ mo
ysēs pabz suis plagas cessare feci
sset: sciat pz ī eisdē aplīs. Qui hō
sūt. lōge sūt a religiōe. Vñ abbas
pastor ī vita pr̄. Qui q̄rulosus est:
monachꝰ nō ē. Quō ēi bene renūci
auit ḡbaz: q̄ p defectu rerū mimu
rat? Quō carnē suā mortificare ī
tēdit: q̄ deficiēte mānā ozi sustinē nō pt̄?
Quō voluptatē suā reliquet? cui al
teri⁹ gubnatio nō sufficit? His igit̄
cōsiderat̄s patz: q̄ merito illis q̄ fu
erūt paupes ītendat ecā nāroz
petno q̄rulosa. Luc. āt hīmōi petna
ō q̄rulosa eis ītendat? tñ cuitati
ne pudēdū ē eis. q̄ntūcūq; fuerit
ī sēlo paupes. Et nō ne q̄s credat
hoc nō fiendū: ponit̄ ēm hoc mā
datū ⁊ dicit. ¶ Dz tñ eox ī fiumita
ti q̄d op⁹ ē tribuat: ecā si paupta⁹
eox q̄ fous erāt nec ipa nāturia
potent inuenire. Cōsuetudo lau
dabilis ē ubiāq; sēa viget religi
o. q̄ nulla magna cura sit sui? ſz pī
nā rum de filijs ⁊ fīna mītū de frī
bz cogitet ita solliate: q̄ ecā ipsis
mātibz adiuat ⁊ iḡrat de ipoz ne
cessitatibz ⁊ pie subuēiat eis. Et ha
bet ad hoc argumētū ex isto ⁊ pce
dēti mādato: ī quoz altero q̄rulo
sa petno ītendit: ī alio vo caritā
tiua pusio īponit. Jtē. argumētū
ē hic. q̄ ppt̄ mimur nō ē q̄s puniē
dus ī subtractiōe nctioz: eo q̄d dr.
Dz tñ eox ī fiumitati q̄d op⁹ ē tribu
at. Q̄d itelligt sic: q̄uis sup̄dicto
modo mimurauerīt. Jcōndū ē tñ:
q̄ stricte subuēiendū ē illis ⁊ par
ce. Jcō ei dicit. ut eox cupiditati. ſz
eox ī fiumitati: nō ut q̄d superfluū. ſz
ut solū q̄d opus ē tribuat. Cōr illoꝝ
q̄ nō pudēt suffiaēt illis q̄ fuerūt
paupes ī sēlo: xxij. Ca.m

Ordo nulli debet desse re
ligio: ſz cōit nō illis solū
qui diuites ī sēlo fuerūt. ſz ecā illis
q̄ fuerīt paupes debēt ncāria mīstrī:
ī victu. ī vestitu. ī medicinalibz ⁊ a
lijs q̄busq; Alit ēi fraētibz: timē
dū ē valde de pcīo acceptois psōa
rū. Ja. ij. Si introierit ī cōuētū vestrū
vir anulū habēs aureū. ī veste cā
dida: introierit āt ⁊ pauꝑ ī sordido
habitu: ⁊ intendatis ī eū qui īduit⁹ ē
veste pclara: ⁊ dixeritis ei, tu sede
hic. bene: pauꝑi āt dicatis. tu sta
illic. aut sede sub scabello pedū me
orū: nōne iudicatis apud vosmet
ipos ⁊ facti estis iudices cogitatio
nū iūqrū. id ē iuque iudicatis ī cogi
tacōibz vīis. diuites pauꝑibz p̄sēn
do. q̄d ē acceptio psonarū. Jtē. cū
mīstrat diuitibz pt̄ ēe alia causa
hūana mouēs: que nō habet me
ritū apud deū. Jn mīstrādo vo pau
pibz de facili nō ē causa: n̄ sol⁹ deus.
Jpē q̄d dr aga. xxv. Q̄d vni ex mi
nimis meis fecistis. m fecistis. Q̄ī
dicēt. Jdo hoc michi factū ī puto: q̄
talis facti ego sol⁹ fui causa mouēs.
Jn tali ergo mīstracōe certius est
meritū: q̄ in illa que fit diuitibz.

Jtē. ostat sēm scōs ⁊ iura: qp bona
ecīaꝝ. bona sūt pauperū. Jgit̄
ille religios q fuit ī sclo paup: ecia
ā si cēt adhuc ī sclo. debēt ēe par
ticeps ī sua nīāte bonoꝝ ecīe
hmōi. Quīta ergo audelitat ⁊ ēp
tū sacīegū reputarī debet. si nūc
qn de pauptate nīaria tīsit ad
volūtariā. de sclari statu ad reli
giosū. de extīneo ad domestīcū. ei
subtrahat. qd ecīa aīn debebat?
p̄cipue cū ei tāto nūc ap̄li? debeat
puideri de ānona xpi. qnto pl⁹ labo
rat ī seruicio xpi? Jux ī. ayax. Dig
nus ē opari? cibo suo. Et ill? apli
j. cor. ix. Qui altario deseruit: de
altario viuat. Jtē. ex defectu talis
puisionis dat mūoꝝbz occasio mi
murādi. ⁊ maiores? iudicādi a
lios. fastidiēdi statū suū. capiēdi
mlās malas ꝛcepcōes: viuēdi
t̄stīcia ⁊ silēcio amaro. Qd āt a
liud ē hoc. qp scādalizare mūoꝝ?
Sz qd dicat euāgīsta ayax. xvij? Qui
scādalizauerit vnū de pusill⁹ ist⁹
q ī me credūt: expedit ei ut suspē
dat mola asinaria ī collo ei? ⁊ de
mergat ī pfundū maris. ꝑ ꝓ. h⁹.
reddit nos cautos dns: ⁊ dic. aya.
xviij. Videte ne ꝯtēpnatis vnū ex
istis pusillis. Cōtēpnit āt paulū
bio: qñ nō subuēit ei ī suā nīāte
sicut maioꝝ. Jtē. cū ī religiōe ali
q̄ paup ꝯtēpnit ⁊ diuīti puidet:
fit talis religio silis mūdo. Vnde
glo. sr̄ i. ja. ij. si ītroierit ī cuētu
vīo ⁊ c. dicat. Nūd paupē ē abic
diuīte colit: ēst fides xpi doctr. Jā
qd nō magis tenēda ē fidei doc
na qp assumēda imago mūdi? p
apīce cū dicat apl̄s ro. xij. nolite
cōformari huic sclo: Jtē. legit cū qdā
dicēt coīā quodā pīho de quodā pau
pe ⁊ alio diuīte qp amica esset: ītu
lit ille pīhs. dicēs. Quo igit vnus
paup ē ⁊ alī? diues? Amic? nō ē:
q̄ fortune p̄ceps nō ē. Sulic dicat
quīda dixisse de q̄busda religiosis:
quoꝝ alijs mūstra bat lautius q̄ ali
jis. Jrēs īquit sūt: sz scutelle nō sī
soꝝes. Quo ergo vera fīnita ⁊
fīna dilāo potīt iudicari? ubi ali
esurit. ali? ebrius ē. ⁊ nō git oīb⁹
marīe ī nāījs puidet? Jtē dicat
qp cū salahadinus soldan? magn?
semel comedēt cū xpianis. ⁊ adduc
ti fuissēt paupes. ⁊ comedēnt ītra
et vilius q̄p alī tractarēt: ⁊ pe iq
sicōe facta sup hoc. ītellexisse q̄p erāt
paupes q̄bzp deū dabat ad cōe
dendū? scādalizat? ī hoc dixit. qp
nō viderat int xpianos qd ita dis
plicēt ei: sicut illud. qp paupes
dei sui ita vilit tractarēt. Qs igit
dubitz. qñ cedat ad magnā inhu
mīā religiōis ⁊ scādalū ecīe sīla
riū? cū audiēt qp minores male tr
tāt. ⁊ sic mlti iuste nō solūabigres
sui religiōis. sz ecīa a deuocōe ad e
ā retrahūt ⁊ elōgāt ab ea? Vn ba
ruch iij dicat. ihrlīm q ē figū religio
nis. Aml⁹ dēlicta sū. ꝑ ꝓ ꝓta fi
liox meox: qz declinauerūt a lege
dei. Que ē ei lex dei nīa nīa? fīna?
q mādat haberi cura de q̄bzp̄ie
Quā dēligūt ī dubitāt: paupes
et mūores ꝯtēpnētes. Jgit ī oī reli
giōe caritatiue puidēdū ē illā q̄ de
pauptate venīūt ⁊ mūoꝝbz p̄pu
e. ut pīaliū acceptōis p̄sonarū eui
tēt. ut cernus meritū habeat. ut
qd suū ē eis reddat. ut occasio scā
dali submoueat. ne religio mūdo
assīmulet. ut vera fīnitas ī ea re
piat? ⁊ ne paupes q̄ fregūt ī religi
one ml̄tū pfiaūt. ab īgressu religio
nis vētant. Verū qz abūdanaa
nēcioꝝ fregūt mlt̄bz ē occasio malī?

ad euēdū hmodi malū subdit.
¶ Nō mideo se putēt ee felices: qz
inuenerūt victū ⁊ requmētū q̄le
forus inuenire nō potuerūt. ¶ Tradi
tis mādatis ca via pmaria q̄
ciuit ca cōitatē: hic incipit ponē
mādata ca via secdaria q̄ se ad
supbiā pnēcia. ¶ Hoy ait q̄da ve
perūt in his q̄ fuerūt i scō pauper
res: alia vō i his q̄ fuerit i scō diui
tes: de q̄bz ibi. ¶ Ruiss eaā illuīt. ¶ A
a vō supbia i paupe detestabilior
ē. uñ ē. eccī. xxv. tres spēs odiuit
aia mea. q̄r vna ē paup supbz:
do pmo pseq̄t de hmōi supbie de
structōe. determinās ca hanc tria p̄o.
ē ponit mādata ad destruēdū q̄d
malū ē. Scdo. ad iformādū ca hoc
q̄d bonū ē: dicēs. fz sursū cor. ¶ Tio
reddit hoy causā dicēs: ne incipiat. ⁊
Porro solet iterdū oriri q̄da extol
lētia hmōi pauperibz: rōne rerū
q̄s uenerit abūde. Iterū ei affluē
tia. solet seq extollētia. ꝑ q̄d di
at apls j. thio. ult. Diuitibz hui⁹ scli
pape nō altū sape. Quiq̄z vōe so
cernas gloriose: iux i. eccī. iij. se
cūdū vnā expositionē. pōd⁹ supb
bie sup se vollut: q̄ honestiori se cōi
mat. Ad destructionē igit utilisz po
nit mādatū duplex. Pmū cū dic:
nō mirēris. Scdm cū dicit: nec eri
gat se. Cōr illos q̄ q̄rit pspa i re
ligiōe: xxiij. Lā.
Quia pri
mū vō nōdū: q̄ aliq̄ re
pūit. q̄ liz ad religionē
ab iugo venerint aīo sustinēdi pe
nuriā. aīo mortificādi carnē. aīo
assequēdi abiectionē: in lapsu tē
pis mutati i viru alteru. fz nō i vi
tute deuē excelsi. cū inueniūt in ea
rerū copiā. carnis delectabilia. hō
ris gloriā: sic illecebriāt. q̄ pme ca
rentis obliti. ea omno refugiūt q̄ p
mo q̄siert. ⁊ ptria totis uiribz ap̄lex
tuit. ¶ Hic ē q̄ uidet in q̄bz occurrit
adiusa horret ⁊ fugit: ad illos vō
i q̄bz inuenit pspa suspirat. ⁊ ab
illis auelli nō possit: mutatōe de
locis pspitatis ad ptria sustinē nō
pnt p utilitate aiax: vl̄ necitate or
dis q̄ritatiq̄z. Contria vō peuratēs
p posse. cū his q̄ in volūtate eox fit
aliq̄d inueniūt minꝰ obedientes: in
curruit mmura ⁊ pusa iudicia. su
os iudices iudicates. ⁊ alia mala
q̄ plura. Cuiz i uētribz sua deside
ria assequ nō pnt. disarrt exteius.
tñ seuit libet ad stādū i curijs: et cū
oportūitas occurrit. facile recipiūt
dignitates. ꝑ quē misere carnis cu
rā: pch dolori i felicitatē reputātes.
iopē ⁊ penosā ⁊ abiectū sp ducē
vitā. Sz heu q̄ lōge recessert isti
nō solū a sapia scōx: fz eā sapi
ētiā hui⁹ mūdi. ¶ Nō sūt isti de o
pinionē plioz illoz. q̄ dixerūt sa
mū bonū pauptatē: fz poa⁹ de o
pionis illoz errore repbanssē:
q̄ felicitatē posuit pspitatē suo
cessuū. sicut tāgit plīs. j. ethicoz.
¶ Nō sic fecerūt sā prēs: de q̄z mul
tis legit i vitis eox. q̄ ipi fugiētes
honores sibi exhibitos. ⁊ alia ps
pera i locas suis. se ad alia trans
fēbāt i q̄bz his carent: venientes
ad ꝑphā dauid hmōi solacōe ha
bē. ¶ Nō sic fecit bīs pz scs dñicus:
q̄ libētius morabat cartasane.
q̄ thoiose: ꝑ hoc q̄ plures ibidē
sustinebat psecutoes. ¶ Nō sic dēiz
fecit: scūq̄z verā p̄cepāt sāctē.
¶ Nō ei gaudet i pspis: fz tiret. Vñ
ꝑ. Dā vir pl⁹ pspa q̄ adiusa for
midat. ¶ Nec mirū. Plures ei pere
unt i pspis: q̄ i adiusis. ꝑs. Cadēt a
latere tuo mz sinistro adiusitate mil
le: ⁊ decē milia a dextris tuis mz pspi

tatis. Qđ ãt mirũ cũ amatores
vite pñtis formidãt ⁊ fugiũt loca
i qbz plures moriũt? si sãcti amatores ppe salutis formidãt pspera?
Jtẽ sup illo vbo ja. j. oẽ gaudiũ existimate frẽs. diat glo. Nali nidul habẽt i cælo: vos ãt nudul in
mũdo. Ergo pars maloꝝ ẽ pspe
rtas i hoc mũdo. Jgr nõ ẽ signũ
i bonũ sez elãonis: sz poa i malũ sez repbacõis. pspitas tpalis.
Qđ confirmat ggr? dicẽs. Cõtinuũ
sucressꝰ tpaliũ: etne repbacõis ẽ
i diaũ. Quo ergo pt gaudẽ vir scs
solliat? de salute? qñ videt i se ista
signa? Jdo petebat dirui. dauid
dicẽs. Fac mecũ signũ i bono. Jtẽ.
grẽ xlviij. legit. q iacob cũ ellau
man? i bñdictiõe filoꝝ ioseph: sup
illũ quẽ ĩuenit ad sinistrã ponẽs
dextrã. ⁊ econtrio. Qđ dicit sã figurã ẽẽ bñdictiõis xpi fugie in die
nouissio? q sup illos qs ĩueniet
ad sinistrã aduisitetũ ponet dextrã felicitatis etne? ⁊ sup illos qs
ĩueiet ad dextrã pspitatũ poẽt
sinistrã infelicitatis etne? sic patet i diuite ⁊ lazaro. de qbz dixit
abrahã: recepisti bona i vita tua. ⁊ lazar? silr mala? nũc vero
hic cõsolat? tu vo cruciaris: lu. xvj.
Qs igr sane sentiẽs. nõ timeat
ĩueniri i dextera mũdi huius? Jtẽ.
cũ qs venit ad hospiciũ alterius
sero ⁊ comedit i mane splẽdide:
nõ solet ei parari cena magna.
Timẽ ergo debẽt pculdubio qui
hic nimis ĩplent? ne pua cena
habeãt i fine. Et idõ dr lu. xvj. Ve vobis q saciati estis: q esurietis. pua
sez vl nullã cenã habẽdo i fine. Jtẽ.
nõne ĩueniũt alq opary. qbz lauta volẽtibz viuẽ i die mutuat patres familias sup mercẽ? et tãto min? in
sero recipiũt de mercẽ. qñto plus aperiũt i labore? Timẽdũ ẽ ergo illis
q mlta habẽ volũt cũ adhĩ i labõe sẽ. ne
parũ ĩueniãt de mercẽ? et dicat illi
q tali ẽi vbũ lu. xvj: recepisti mercẽ tuã. totã vl i pte. Jdẽ dicit ggr i pastorali. Qui utiũ hoc mũdo. tanq̃ nõ
utanẽ? ut videlicz sic q nobis suppetãt exteri⁹ seruãt: qren⁹ a supnis
lãois studio aĩm nõ iflectũt. Jtẽ ã
monẽdi sũt q tpaliẽ pspãt. ne animã
cuncta ad votũ surrepãt. dantẽ quẽ
neglugãt: si i hys q dantẽ aĩm figãt.
Qs ãt hic habẽs pspa. gloriari pt
qñ i his aĩm nõ figat? q eoꝝ occasione a supna dilãone nõ retrahat?
Qs ergo ille ẽ. q his utat ut debet?
Qñtũ ergo timẽda ẽ eoꝝ abũdãcia
a seruis dei? q ita difficile ẽ bñ uti?
Jdo expietate subtrahit puidẽcia di
uina istã electis: ne p abusũ i malũ
eis obsit. Cõgr. Electus suis deus ẽ
asperũ facit: ne dũ dilatẽ mens.
obliuiscãt eoꝝ q sũt i pria. Recessit. qbz ista pspa auferũt cor a re
lestibz ad se? Jtẽ. adulatores multos
eruditos: sz pspitates infinitos decipiũt. In eis enĩ latet hamꝰ sub esca.
Vñ dr i pphia abacuc. j. Totũ in hamo sublenauit. Qs igr sapiens
debet ãplexari pspa? et nõ potius
formidare? Jdo dicat ẽ sollicitudo. Cui ois
fortuna timẽda sit: magis timẽda ẽ pspa q̃ aduisa. Illa ei semẽdo
erudit: ista blãdiẽdo seducat.

Magꝰ piculosa ẽ pspitas illis qui fuerit paupẽ. xviij. Ca.

Licet ãt oĩbz seruis dei sit timẽda pspitas ut patz
ex pmissis: magis tñ illis q de paupertate venerũt. Mutationes ei adria morbos generãt? sic si ishs:
ex q mlta solẽt oriri pcã. Jsta ãt sic
siant q exeũtes de tẽdia carceris ⁊

sicut ursus famelic⁹ plus solet exce
di fructibus pfpis. Inde ē. q⁹ salō
mōni reddit pu xxv. illū q̄ hmōi ē
dicēs. Nel iuenisti qđ sez ante non
habebas: comede qđ sufficit tibi. Is
caā foranis adhe intes delicijs. fu
gūt & pl⁹ exhorrēt āgustias pene.
tangē expti miserias: sicut canis ex
ustus semel. pl⁹ timet aquā calidā.
Inde ē. q⁹ caā hemias. hē. xxx. vij.
negat regē zedechiā dicēs. Ne rēdu
cas me i domū ionathe: ne moiar
ibi. Apud eū ei fuerat i mlīa āgus
tia & fedia. Sh ei solēt pl⁹ ianiē glo
riari: ūi illis q̄ dicūt zach. xj. Bene
dic⁹ dns: diuites facti sum⁹. In ish
caā pl⁹ sol: grā ab sorberi a pfpis:
sicut aq̄ fraal⁹ absorbet hoīē q̄ nō
i aq̄ nutrit⁹. q⁹ pisē q̄ cotidie fuit
ibi. Genes. xl. Sucre debitū pfpis.
oblite ē pietna iterptis sui. Is ta
metū abūdāna solet i istis rebellio
nē indurā. Deut. i cātico. Inuēit eū
i tra deserti: i loco horroris & vas
te solitudis & post. Incrassat⁹ ē
dilect⁹ & recalcitrauit. Fraale ingrē q̄ fu
erūt paupes pl⁹ exceduē tūctis
pfpis: plus adherēt. pl⁹ gloriāt i
anit: plus sopit⁹ in eis ratio: & ido
pl⁹ rebellāt. Et filij isrl pl⁹ peccāt
se legīē habita abūdātia i tra pro
missois: q̄ i angustia egypcaā ce
seruitutis. Ita ingrē i istis tā pcipio
sā & ēspūalis vite: aug⁹ ipis extollē
nā de hmōi inediat. Non ei vē de
bēt miles se reputare felicē si poā
us ifelicē: ai eos fraale tot mala
sequāt⁹ ipfpis. Sc̄ē. Nec eigāt
cerniē: q̄ soāt eis ad quos fous
aīe dē nō audebāt. Cōt paupes
q̄ religiose sup būt de sanctitate
scripturus diuitū. xxv. Cā'.
nis armatum ānas. sonat i ipu
gnatiōnē. Vñ job xv. dr de impio.
Et p̄ualuit eū sē exaltā trā: ut ꝛedeat
fructus agroꝝ & sugēt mel de petra. Pinguū cuice armat⁹ ē: sez adiuto
deū. Induratio sonat i rebellio
nē. Ihē. xix. Induruerūt ceruice
suā: & nō audierūt sermonē me
ū. Erectio vō sonat i elatiōnē: ut
hic. Vñ spūs elatōis repit q̄ q⁹ se
disse i ceruice. Exēplū i pūbz ānq̄
Cū q̄dā senex vacasset diu sibi: fra
ē ad eū vox. ut exiret ad pdicādū.
At ille. Dñe aufer a me spm ela
tōis: ne elat⁹ sup frēs meos. ca
dā ab ōibz bonis tuis. Et vox ad
eū. Pone man⁹ tuas ad cuices tu
as & apphende qđ reppereris & cō
cula pedibz tuis. Et fecit sic. Et in
uenit q̄ quēdā parvulū ethyo
pē: & calcauit eū. Et fra ē vox ad
eū dicēs. Vade secure. Et fact⁹ ē
maxim⁹ et fructuos⁹ pdicator. Er
go q⁹ spūs elatōis i ceruice residz
tangē i alto: recte p cervicas erecti
onē elatio itelligit. Et nōdū. q⁹
pauperibz ut ēdū ē societate diuitū
et magnox i bonū. Debēt eū ex
hoc ee grati. & sideratēs qđ fecit eis
deus: iux qđ dr i ps. Ās sicut dns
deus nr: & ē. Et post. Suscitās a t
rā inopē: & de sterc̄ore erigēs pau
perē: ut collocz eū cū pncipibz. Et
simile habet. j. Re. ij: i cātico ānē.
Ie. debēt ex hoc moueri ad amo
rē religiōis. q̄ eis dnūt qđ mūd⁹
dare nō potuit? sicut & paulū gra
xpi eleuauit: iux qđ dicebat. j. cor.
xv. Ego sū minim⁹ apl⁹ox. Et p⁹. Gra
at deī sū id qđ sū. Ie. debēt ex hoc
eleuari i spem fute societatis. Si
ei i statu graie ascēdūt ad statū
maiox: qnto magis i statu glorie
ubi nulla est ōino psonax acceptio? Vñ j. Io. j. ōnubz idifferēt loquē
dicat. Qđ vidim⁹ et audiuim⁹ a
nūciam⁹ vobis: ut societatē habeatis nobiscū: & societas nostra

sit cū pīe ⁊ filio ei⁹ ihu xpo. Sz pch dolor miseri q̄da q̄ talu soietate ut debēnt ī bonū ad tā p̄da: abutūt ea ī supbiā. Cū ei fuerūt filij pau/ peru ⁊ ignobiliū ⁊ quōdā egestā/ te ⁊ fame sterules. squalētes cala/ mitate ⁊ miseria: ꝑpe sdicōis obli/ tā religiōe. supbe se habētes ad ī/ tiscos: eq̄parāi volūt illis cū q̄/ rū aūbz fortassis ī sclo poni non posset. ī victu ⁊ vestitu ⁊ ī reareaū/ onibz ⁊ medicinalibz: ⁊ pl⁹ p eis o/ portz laborare ī seruicijs ⁊ officijs ⁊ hmōi mlīs. Ad extīneos vo audēt attēptare mlīa supbe. q̄ nec cogita/ re audebāt: et cū nichil sit. se aliq̄d ēe p̄sumūt cōrā oculis maiestatis di/ uine: dei nr̄i gr̄ā ī vocāde ad so/ ietatē talē sibi factā ī supbiā tūrse/ rētes: q̄ tāto deteriabiliores ē. quāto specialiores dit dns supbiā ī pauper/ tē suā m salōnis: ꝑ apue ī loco hu/ militatis ⁊ inē hūiles ꝑpetrauā. Et ī/ o post mādatū datū ad destruen/ dū extollētie malū q̄d orit ī paupi/ bz vēientibz ad religionē rōne abū/ dātie rerū: subūgit bn̄ augs mā/ datū ad destruēdū elacōis malū q̄d orit ī eisdē rōne soietatis sublī/ miū p̄sonarū: q̄bz positis. ponit ī formatiuū ētra hoc q̄d bonū ē: do/ ces q̄lit ētra hoc debēt se hīe. dicēs.

¶ Sz surſū cor habeāt: ⁊ trena va/ na nō q̄rāt. Q̄ ī affluētia rerū cor/ ē eleuandū surſū mltis modis:

¶ ī abūdātia rerū nō xxvj. Caplm.

ē apponēdū cor. sicut fra aūt illi q̄/ ex his reputāt se felices: uxi p̄s. diuitiae si affluāt. nolite cor apponē. Cū ei cor apponit: capit hō in illis sicut pisces ī hamo. Sūt āt hec habē/ da ī usu ⁊ nō ī affectu: ⁊ hoc ē sēm aplm. ita mūdū tūq̄ nō utēdo. Sic fra/ebat hester regina: q̄ dixit dño.

Hosti q̄ nūq̄ letata sit ā filia tua ex/ quo huc trāslata sū. sz ad regnū us/ q̄ ī p̄nte die: ñ i te d⁹ abīa deus fo/ tis sup oēs. Hui⁹ ergo exēplo hz. abundātia cor surſū habēdū ē. Ad/ uertēdū ē ei vnde mittat: q̄a deo. Ipse ei est q̄ pluit bñficia larga sī/ cet ido regnādū ē ei. uxi ē. ī oībz gr̄ā/ agēte. Cogitādū ē eā q̄ta sit abū/ dantia illoz bonoz q̄bz illuc frue/ mur sēm q̄d dr̄ pū. ij: cū tāte sit mi/ se inde audetes sup tra. Et ideo illuc sp suspirādū. Sic fra/ebat bīs bn̄/ dictēs. O ciuitas celestis: p̄ia tota/ ī ruinēs q̄d delectat. Recogitādū est/ ut erū. q̄ p̄ū q̄rem habem⁹ ī celis. a/ quo ē oē datū: q̄ nobis liz ex q̄/ p̄ceptis. ita abūdanē q̄uideri ex/ lio: mittēs nō solū panē cōdiamū/ petitū. sz tot ⁊ tāta. Et ido debem⁹ vē cāidari de malicia aī eū missa aī/ p̄digo filio. Bn̄. Quia fōte audeo/ extollē oculos meos ad tū p̄ū p̄ce/ tā mal⁹ filius: Ire. ꝙ sideādū ē. q̄ ta dāt nobis ad utēdū. nō ad fru/ endū: ⁊ ido debem⁹ ea dirigē ad/ dei gr̄iā. 1. cor. x. Siue mādūcat⁹ siue bibitis siue aliud q̄d faciatis: oīa ad dei gr̄iā fiate. Insup at/ tēdendū ē. q̄ cū bñficia obligēt. q̄/ cū reliquim⁹ obligati illi a q̄ tot/ et tāta recipim⁹ cessanē. Et ido de/ bem⁹ ēe sollicti de retribuēdo cū p̄s dicēte. Q̄d retribuā dño: p oībz q̄/ retribuit mihi: Pēsandū est ergo q̄ ta q̄ mittit nobis. sūt q̄ ocalia q̄/ p̄uocātia ad amorē suū: ⁊ ve illis q̄ amorē q̄ē ad deū debēt mitte/ retinēt ī illis. Aug⁹. Ve illis q̄ mu/ tus tuos dilexit p te. Hoc ē ergo ī/ rerū abūdātia surſū habē cor. cum/ surſū gr̄ie hīe referūt: cū sursum/ suspirat. cū de magnitudie pie/ tis p̄ris celestis sup nos recogitat:

ci⁹ ⁊ sus oim illuc dirigūt⁹: cū sursū
tūo benefactori nos obligatos ꝛrog
nosam⁹: cū ex hoc ad illā amorē ex
amī. Et sic ad locū vnde exeunt
fluūa abūdāte tpalis reuertūt⁹.
Sm̄ varios modos: ut dr eccs. j.
Et hoc ē qđ dicat⁹ sursū cor habeāt:
sci necessarijs q̄ uenerūt. Quare
oīa tirena dicūt vana ⁊ spealit⁹
gloria hūana: et q̄re hec nō sūt q̄
rēda: xxvij. Ca⁹.

Dostmo
dū nōndū: q⁹ oīa tirena di
cūt vana. Eccs. j. Vidi
cta q̄ fiūt sub sole: ⁊ ecce vniuersa
vanitas. Nō dicat sup̄ solē: sz sub sole.
Hec at̄ sūt tirena. Sūt igit⁹ oīa talia
vana. Et bñ dicūt vana: sūt ei fra
gilia ⁊ defectua inūtēti: ⁊ fracūt ip
si accidere. Vnde qđ egypt⁹ id ē mūd⁹
expat baculo arundineo: ysa. xxxvj.
Et dr vana: q⁹ vanū ē vno modo
qđ nō affert fulamētū inūtēti. Itē.
nō ꝛplent animā. Sopho. j. Anima
sua nō saturabit: ⁊ vētres eor nō ꝛ
plebūt. Unde qđ diuites q̄ habēt oīa
bona tirena dicūt dimittū ianē. Et
nō vana: q⁹ vanū ē aliq̄d q⁹ nō affert
plenitudinē ⁊ mēti. Itē. labor ī tire
nis nō adducat fructū. Eccs. j. Qđ
habet ap̄lus hō. nisi tm̄ vānitatē de
vnoquoq; laboze suo q̄ laborat sb sole:
Cū dicit ī tirenis. Et nō vana: qa
vanū ē aliquō qđ nō affert fructū
laborāti. Iux qđ dicūt malichi.
iij. Mal. Ē qui seruit deo: q̄ nō ꝛsmo
mandatōrū sui seruierit laboriosi. Itē.
qđ ato tristit⁹ vanū reputat⁹. Unde qđ
homo dicat⁹ fuit⁹ filis vānitatis ī ps.
Dre ⁊ ⁊ste: sap. v. Transierūt oīa tanq̄
umbra ⁊ tanq̄ nauis pauures q̄ cito
transit⁹ ⁊ tanq̄ nauis q̄ pertransit fluctuā
tē aquā ⁊ hoc cuius ⁊ a quis q̄ trans
uolat ī aere ⁊ ꝛh cito⁹: ⁊ tanq̄ sagitta
emissa ⁊ ꝛh citus. Itē. qđ pretendit
aliq̄d. cui nō rndet existētia dicat va
nū: scdm quē modū ydola frequēt
ī scptā vocāt vānitates. Unū iuxta
vj. dr. Vocātes dnm deū ⁊ scl'i va
nitatibz suis. Talia ei dicūt tirena.
Videt ei multa bona habē q̄ nō ꝛue
niūt ī eis realit⁹: ⁊ ido vocāt vani
tates. ⁊ cecā mēdacū. Unū ps. Ut
qđ diligitis vanitatē ⁊ q̄ritis mē
dacū⁹. Itē. qđ nō habet soliditatē q⁹
teneat⁹ vanū dicat⁹: ut fantasma
et sōpnia. Eccs. v. Ubi multa sōpnia
⁊ plurie vānitates. Talia at̄ sūt ⁊
hec: iux illud eccī. xxxiiij. Qui q̄ ap̄
hēdit ūbrā ⁊ seqt⁹ vētū: sic q⁹ attēn
dit ad visa mēdacia. Ido dicebat
aug⁹. Et si aliq̄d arripisz tedebat
apphendē: q⁹ pene aīg⁹ apphēdis
sē anolasset. Itē. rebz vanis illudit
hoibz. ut patz ī incātatoribz: ī q̄bz
cū aliq̄d videt⁹ stati nō apparz. Sic
tirenis illudūt hoies. Job. xxvij. Di
ues cū dormierit aperiet oculos su
os: ⁊ nichil inueniet. Exēplū ī vitis pi.
Cū duo religiosi ī habitu paupēre
trānsirēt cū duobz diuitibz ⁊ magnis
viris ī naui ⁊ ī medio silētio: dixerūt
eis illi diuites. Bñ vos: q⁹ sic mūdo
illusistis. At illi. Ve vobis: q⁹ vos
mūdus sic illudit. Ido dr nec. j. Va
nitate seducti sumꝰ. Licz at̄ oīa tire
na dicāt vana: tm̄ spealius gloria
hūana. Unde ⁊ ipa spealit⁹ sibi obti
nuit nomē vanitatis. Nō ei dicat⁹
vane diuicie vl' vane delicie: sz dr.
vana gloria. Ipa ei mund⁹ cōfert
fulamētū: q⁹ diuicie vl' deliciē. Unde
qđ dr jo. viij. Si ego glorifico meip
sū: gloria mea nichil ē. Qđ at̄ ni
chil ē. cui fulamētū prestare pt⁹:
Minor replet. Unde qđ dicat⁹ ianua glo
ria: lu. ij. Diuites dimisit inanes.
Qđ at̄ ianue ē: ī nullo replē pt⁹.
Minorē fructū affert. Ysa xl. Qis

gloria ei⁹ q̄i flos fenū: q̄ nullū ad
duat fructū. Jtē. ei⁹ tristis: ⁊ nō
significat ꝙ grauis gloria ⁊ ij. ma
chi. iiij. Dicēdū aūt intp̄tat sēdm
quosdā. est nō est: ⁊ talis ē gloria
hūana ꝙt velociter trāsitū. Jtē. mi
nus habet subsistē in trīsecy. j. mach
ij. Gloria hoīs sicut⁹ ⁊ vermis:
sez iterū⁹ q̄n tū cū gz luceat exteri⁹
Jtē. min⁹ habet soliditatis. Jdeo
apls ro. iij. dicit iudeo. Vbi ē gloi
atio tua: Qui dicēt: anolauit. Jtē.
vehemēter illudit. Jacat ei gloiā
de alieno q̄i de suo. j. cor. iiij. Quid
habes qd nō accepisti: Si aūt acce
pisti qd gloriaris q̄i nō accepis:
Hec ergo sūt trena vana de q̄bz
dicit aug⁹: et trena vana non q̄
rāt. Et secūdat ei apl⁹ dicēte. co
lo. iij. Que sursū sūt q̄rite: nō q̄
sup trā. Nec mirū. si plus illa u
bent q̄re q̄ ista. Illa ei p̄ciosa:
ista vilia. p̄s. Qd ei michi ē i ce
lo: et a te qd volui sup trā: Glo.
Quātū ⁊ q̄le ē illud qd paratū ē in
celo: ⁊ q̄ vile ē qd volo sup terrā.
Jtē. illa q̄ cū gz q̄rit uenit: q̄ de il
lis intelligit. q̄rite ⁊ inuēietis: hec
aūt a multis q̄runt. ⁊ nūq̄ inuēiunt.
Jtē. illa iuēta nūq̄ amittūt: hȳ aūt
nāte ē ato pde. Luxij. Hec q̄ para
ti cui erūt: Qui dicēt. Nūq̄d rema
nebūt nbi: Nō utiq̄: ⁊ ato deseret
te. Quātū stultū ergo ē omissis cele
stibz trena vana q̄rē. Adhuc ei
ecīa dicat celū cui⁹ suprema pars
ē religio: qd ē aliud i religiōe q̄rē
trena: q̄ i suprema pte celi q̄rē ter
rā: Jtē. cū religio sit loc⁹ hūilitatis.
qd ē aliud i religiōe q̄rē vānitatē
aliquā: q̄ venerū ꝙ pflare solet i
mōtibz q̄rē in valle. Et si nullꝫ
q̄renda sūt trena vana: multo mi
nus i religiōe. Et nō dicat religio
sis: et trena vana nō q̄rāt. Secūt.

Ne iaptāt monasteria ee diui
tibz ut lia ⁊ nō pauperibz: si diuites
illuc hūiliāt. ⁊ pauperes illuc iflāe.
Sūt aliq̄ p̄ceptores: q̄bz ē p rōne
volūtas. Nō fuit de talibz numero
aug⁹. Jpe ei tradēdo mādata. sub
iūgit rōnē. i his p̄cipue q̄ nō sūt
liquide iusticie p̄ma facie: ut ē.
Nō a vobis exigit. ut a vob⁹ subdi
tis venia postuletis. Cui subiūgit
ratio cū dr. Ne apud eos q̄s opor
tet ee subiectos. dū minuū seruat
hūilitas: regēdi frāgat auctās. Et
sūt hmōi mādata i reglā cū vi
bz āneris q̄i decē ⁊ septē: q̄ facile
dilectēs lēx iuēiet. Jne q̄ sputa
da sūt ꝙrio p̄dicta. q̄ reddiē ra
no. cū dr: ne iaptāt mōsteria ⁊c.

Q̄ mōsteria q̄busdā nō p̄sūt ad sa
lutē ⁊ ecīa q̄ ad alia ſt̄ utilia q̄b⁹
dā. ⁊ q̄bz ex causis ⁊ de supbia pau

Eliciat aūt p. cor. xxviij. ca⁹.
ex hoc vbo: q̄ aliq̄ repe
riūt i mōsteriis q̄bz nō
sūt ipa mōsteria ad salutē. Duo
ei eis erūt ad salutē. q̄bz nō sē utī
lia: Primo cte nō aliq̄: sz mlti. Inde
ē qd septē ē i ecīa. apa. xxiij. Duo
erūt i electo vno. sez i q̄eto statuen
placēs: vn⁹ assumet ⁊ alē relīq̄t.
Terribile vbū. q̄ nō dicat plures
assumēdos q̄ relīquēdos. Hec est
desolatio ꝙphē ozee dicētis: ozee x.
iij. Cōsolatio abscōdita ē ab oc
lis meis: q̄ ipe int frēs sez inser
nus diuidet. Jpe ei i fernū felic⁹
religiosos diuidet a fribz suis: ci
exeuntibz āgelus ⁊ separātibz ma
los de medio iustoꝝ. mittēt ad cū.
Hic ē fletus illi⁹ sci abbis siluani
de q̄ legit i vitis p⁹. q̄ cū existēs mi
frēs. raptus ē t extasim: ⁊ cū ad se fleret i cōsolabilit⁹ lamēta

dere tñ fres instruēt solliate ut dicēt eis qđ vidisset ihc fle-
rent: mdē ad instāciā eoꝝ mlta. ñ
des dicit. Fres ad iudiciū dei rap
tus sū: et vidi mltos de sclāri ha
bitu eūtes ad regnū: et mltos de
habitu nō eūtes ad tormenta.
Et lugebat senex: et nolebat ex
ire de cella de incepto: et si cogeba
tur exire. cepiebat caputio ca
put: et dicebat. Ad nāe ē videre
lumē istud: i q̄ nichil utile est:
Scēdū āt. q̄ tres sūt causē ppt
qs priuāt aliq̄ i mōsteriis fruc
tu salutis: una gēalis et due p
ticulares. Cgeneralis ē peccatū
mortale qđcūq̄. Hoc ei facit: ne
pōt religioso ad salutē habite vl'
pfessio vl' soctas: vl' opa exteriora
bona vl' nomē vl' fama: vl' dedi
catio sue domꝰ vl' loci. Et iō dr ecclī.
xxx. Salus aīe i sctate iustrae: nō
i sctate habite vel pfessionis vel so
cietatis vl' operū exteriorū vl' nōis
vl' fame vl' sctionis vel loci. In sā
tate mēte iustrae. Nō potest āt esse
sctas iustrae ubi ē aliq̄ īmūdicia
pēs mortalis: qđ sanctū idē est qđ
mundū. Per mortale igit pēm
q̄ mittit illudi religiōe puenit sa
lutē: q̄ nichil aliud pdest eis ad il
lā. Sđ dicat ihō. Nō ihersolimis fu
isse: et ihōsolis bene vixisse laudā
bile ē. Alia causa et ptcularis ē
fratrū offensa: de q̄ infra. Qui nū
q̄ vult petē veniā aut nō ex aīo
petit: sine causa ē i mōsterio ecīa
si inde nō pcēdat. Hec ei q̄ facit re
pbat a deo q̄cqđ ei offert: nec pōt
deus hoīm placari nisi pus frat
placet ipi. Inde ē qđ dr i ecīa: aya.
v. Si offers munꝰ tuū ad altare: et
ibi recordat fueris q̄ frī tuꝰ habet
aliq̄d adūsū te: relīque ibi munꝰ
tuū āte altare: et vade pus rec
siliare frī tuo: et tūc veniēs offer
munꝰ tuū. Tercia causa et pcla
ris ē superbia: de q̄ hic habet. Et ha
bet de hoc exēplū i vitis pr: ubi dr.
q̄ qđā scs pr vidit i visiōe. q̄ duo
sedētes i equis portātes trabē. ac
cedebāt ad ecclīā quādā. Et cum
appropīquaret: uterq; pcedē vel
let suū xpare: ipis i tñsuerso collo
catis. neuter itrauit. Et q̄ visū os
tēdebat. dixit ad eū. Vis sūt q̄ por
tare volūt iustitiā cū superbie iugo:
et nō hūiliāt se. ut hūiliter ābulent
i via xpi: et idō remānebūt fores a
regno dei. Inde ē qđ dr i ecīa. aya.
xviii. ipis aplis: qui erāt sūme p
fectōis. Rusi nisi fuerīs et efficamī
ni sicut puuli: nō intrabitis i regnū ce
lox. Sūt ergo tria. q̄ mōsteria faciūt
inutilia aliq̄bz quo ad salutē: quoꝝ
duo ultima videlicz vnū delictū i
primū. alterū i deū: tangūt pprie et
pcīaria augēt. tāgit i regla. Primū
vo tāgit q̄ndale. et ad alia mlta pti
nēs nō tāgit. Dz nūqđ sūt utilia
mōsteria superbis q̄ ad mlta alia:
et si nō quo ad salutē: Cōstat q̄ sic.
Quare igit dicat ea supplicat nō ee
utilia pauperibz superbis: Rnsio. In
utile reputāt qđ ad salutē nō va
let: q̄ oīs utilitas alia pter sui
modicitatē i ppacē ad istā p ni
chilo reputāt: iux i. aya. xvj. Cđ
pdest homi si vniūsū mūdū lucre
tur: aīe vo sue detimētū patiat:
Vel aliter. dicūt mōsteria inutilia
superbis: q̄ pncipales utilitates re
ligiosis aufert eis superbia. Ad qđ i
telligēdū nōndū ē: q̄ tibz de causis
pncipaliter solēt aliq̄ ingredi reli
gionē. Una ē: ut ibi sibi melius ca
uēāt a pcīis. a qbz vix sibi cauere
possūt i statu sclāri. Alia ē: ut ibi

demissis iā purgēt. Taa ē: ut ibidē plꝰ meretes mai⁹ i futuro letic̄ie pmiū ꝫ sequat. Istas āt tres utilitates ꝫfert religio. Ecc̄i j. Religiosꝰ custodiet. ecce pmū: et iustificabit cor. ecce scdm: iocunditatē atq; gaudiū dabit scz i futuro. ecce tciū. Obstinatio ei nōis letic̄ie: īmēsitatē gaudij īportat. Superbia vō aufert ista tria. Superbia ei ē causa aliox malox: et ꝑ ipsā mlti religiosi conuert in alia mla mala. Ecc̄i. x. Initiū oīs pcī superbia: q̄ tenuerit illā iplebit mlē dictis. id ē vicijs. Glo. De superbia nasc̄it hereses. sasmata. detractiones. iudicia. vbositas. iactāc̄ia: et hmōi: et sic aufert pmiū. Item. superbia impedit iustificationē. Iuxta. Descendit hic scz hūilis pcōr. iustificat⁹ ab illo scz iusto superbo: et sic tollit scdm. Item. superbia puat bona opa finali merede. Vñ ifra. Superbia bonus opibz insidiat ut pereāt: scz finaliter. Ecc̄i. x. Merita scz ꝑ superbiā exornauit deus scz ornatu virtutū puauit q̄ malox: et destruxit illos usq; in finē scz retribucōis: et sic destruit tercia. q. quo ad meritū et quo ad pmiū. Bene ergo dicit mōsteria nō ē utilia paupibz superbis: q̄ superbia aufert eis pncipales utilitates religionis. Qd āt mirū si superbia pauperibz faciat inutile claustrū: cū angelicas spiritibz faciat inutile celū. pmissa peccatibz padisū. et iusto pharizeo sc̄issimū templū. Sic ē. q. licz oīs superbia detestāda sit i religiōe. exemplo dñi dicētis amos vj. detestor ego superbiā iacob: tñ horribilius ē i pauperibz detestāda. iuxta exēplū eiꝰ dē dicētis p sapiētē. ecc̄i. xxv. Tres species odiuit aīa mea: et aggrauor valde aīe illox: pauperē superbū. Hanc āt huiꝰ ē: q̄ sicut ꝫmēdabiliter hūilitas i psona excellēti ata magis ē repbāda superbia i psona abiecta. Et ideo dr ecc̄i. x. Qd superbit terra et cinis: Nō dicēt: vilis psona. Hoc. Intolerabilius ipudētie ē: ut vilis vermiculꝰ inflet: et tumescat. Cū ergo pauper sit abiecte psone: q̄ tū detestāda ē eox superbia. Superbia vō diuitū mltā habet occasionē. Ipe ei diuitie sūt magna occasio ad superbiā: et mlta sūt hec iuncta. Ꝑ qd ꝛiūgūt opes et superbia: tāq; substātiuū et adiectiuū. Vñ dr. pu vius. Opes superbe. Et aug⁹ dicit. Vermis diuitū superbia ē: q̄ sicut ex putredie nasc̄it vermis. ita ex diuitijs superbia. Pauper vō modicū habet vnde possit superbire. Cū ergo ḡuius sit delictū qd minorē occasionē habet: q̄ desimbuitur ē superbia pauperū q̄ diuitū. Item. ad hoc q̄ diues superbiat nō oportet q̄ faciat magnā vim: q̄ mlta habet vñ extollat. Pauper vō nō sic: nisi ifletur scipsū. Sicut dr i fabula de busone: q̄ videns bouē crassū i pascuis: inflauit se ut ei silis fieret. Sic eaā dyabolus qui pauper erat i respectu dei. inflauit se dicēs. filis ero altissimo: ysa. xiv. Cū igit i oī genē pcōr pcipua curatū grauius sit q̄ pcm nō curatū. ut i luxuria. gula et similibz: ꝫ stat q̄ grauior ē superbia in pauperibz q̄ in diuitibz: tū q̄ abiectiores sūt psone. tū q̄ minora habēt vnde superbiāt. tum q̄ habēt superbiā pcuratā magis q̄ se ultro ingerētē. Et iō aug⁹ opinē talē superbiā appropiato nōie vocat inflationē: cū dicat: et pauper illic inflatur. Inflatio ei ꝑtinet

ad res viles: ut ē vesica ⁊ hmōi. ¶ Ē surgut qui ex nichilo: sci ex aere. q̄ qui inane reputat. ¶ Tē. fit p̄ quādā violētiā: ut patz in bufone q̄ se iflat. ⁊ ī vesicā aū iflat ab alio. ¶ Tertēdendū ē eciā. q̄ res ē iusticia superbire diuites: res vō iusticia superbia ī paupe: ymo tā ei ē āexa paupertī hūilitas. ut vnū acquirat p̄ alio eciā a saluatore qua v. ubi dr. beati paupes: q̄ sedm̄ scōs expositores paupt̄as vocat hic hūilitas sedm̄ vnū se sū. Er ō q̄ superbia nō solet iuenīri in paupe sicut ī diuite. dicit aug⁹. ne ia pīat mōsteria ee diuitū rē: qui res nouas ⁊ qui res ēō suetas sit. ¶ Dat ergo q̄ superbia ī paupe ē ⁊ ī ria religiōi: ⁊ hoc q̄ faciat eis mōstrū inutile. ¶ Tē ē valde gue peccatū: q̄ vocat inflatio. ¶ Tē. ē res superuacū. ai di. ne ī capiat. Et ideo ꝛuenies ē q̄ sca religio laboret modis oībz quibz pt. ad superbiā hmōi rēpmendā tanq̄ vicioū subi valde grauiū: ⁊ q̄ ī se graue ē ⁊ nō ino iusticiā. Colligit ex iā dictis sedm̄ diuisos paragraphos. q̄re q̄busdā dictus ab augustino adūgue cause. q̄ religiōes q̄busdā nō p̄sūt ad salutē. et q̄ hmōi cause sūt tres: q̄ eciā ī nulla sūt mōsteria superbis pauperibz quo ad tres utilitates p̄ncipales religiōis: q̄ superbia grauior est in pauperibz q̄ in diuitibz p̄pt̄ tā ⁊ nō vocat inflatio: et q̄ reprimēda ē valde ī religiōe superbia pauperū: p̄pt̄ ira q̄ tangit aug⁹. Sequitur. ¶ Cursus eciā illi q̄ aliq̄d ee videbāt ī sclo: nō habeāt fastidio fratres suos. q̄ ad illā sanctā societatē ex pauperte uenerūt. ¶ Magis autē studeāt nō de paretū diuitū dignitate: sz de pauperū fratrū societate gloriari. Sicut ī paupibz vēientibz ad congregationē. duplex inuenit vicioū ptātes ad superbiā ut p̄dictū ē: ita eciā ī diuitibz duplex hmōi vicioū iuenīri ostēdit: vnū et min⁹ occultū ee reū: aliud q̄d ē dit mādatū inf. dicēs. nec extollāt ⁊ rē: aliud ratione psonaꝝ ⁊ maiꝝ: et ideo ponit ēga hoc mandatū p̄mo. dicēs hic. Cursus eciā illi ⁊ rē. Et nota. q̄ superi⁹ ubi loq̄batur de rebz scīs: nōiauit eas aliq̄d. dicēs. Cui aliq̄d habebāt in sclo. Hic vō loquēs de habētibz eas. vocat eos aliq̄d nō sedm̄ rē: sz sedm̄ visionē dicēs. Cui aliq̄d videbāt ee in sclo. Ex oīa tirena et eciā tireni modicū q̄d reputāt ex quo a sās: xxix. Ca. nouiat. q̄ ī oclis scōrū bona tirena sūt modicū quid. ⁊ eciā ipī habētes ea sē modicū q̄d: ymo hoc ipsū q̄d ee vident. nō tā sūt q̄ videt. Ratio āt ad p̄mū ē: q̄ oia tirena sē modicū in oclis dei sublimis. ⁊ de excelso p̄spiacētis. Sap. xj. Ci momentū statere ⁊ q̄ gutta roris ātelucani: sic āte te ē orbis terrarū. Datū āt cū ipo queri sanctī celis. sedm̄ aplm: ⁊ nō ipis inde ītuētibz. oīa pua videt. Cōcordat āt ad hoc. q̄d dr ī macrobio: de sōpnio scipionis. Ex orbe inq̄t lacteo michi oīa ꝛtēplāti terrena pua visa ē: ut me ī peritj nūri quo vix p̄ctū ei⁹ attīgim⁹ peniteret. Qd āt murū. si in oculis scōr tirena pua videt? cū in oculis phi eaq̄ tot⁹ orbis q̄ p̄ctus videbat. Hic ē q̄ phia logys hoc tio. dixit. Qdēm terre ābitū sicut astrologias demōstracibz accepisti: p̄cti ⁊ stat obtinē rōnē.

Vnde plinius de hystoria naturali phie. de rebus mundanis. dic. Terra nō ē aliud i vniuerso: q̄ mundi punct⁹. Hic ē materia gloie nre. hic sedes. hic honores gerimus: hic exercem⁹ imperia. hic opes cupim⁹: hic tumultuat humanū genus. hic istauram⁹ bella: mutuisq; cedibz laxiorē facim⁹ terrā: hic extendim⁹ pellim⁹ furtoq; vicini cespitē solo nro addim⁹: et similia. De scdo dr ysa. xl. Ecce gentes q̄si stilla situle: et momentū statere reputate sūt. Et post pauca. Oēs gentes q̄si nō sūt sic sūt coram eo: et q̄si nichilū et vane reputate sūt ei. Ecce q̄ parū q̄d oēs gentes. imo q̄s multi magnates fuerūt. extiterūt i oclis xpi: q̄s cōparat gutte situle. momento statere. et eccā nō entia et nichilo et vanū. Cura tamē patz: q̄ vnuscli nō sūt vere id eccā q̄d vident. Videt ei diuites: sz nō sūt vere. Vñ? Si vē frēs diuites ee cupitis: verā diuicias amate. sz vtutū. Videt ee honorati: sz vē nō sūt. Idē. Si culmen veri hōris q̄ritis: ad celeste regnū tendite. Videt ee gloria cādata: sz nō habet verā gloriam. Idē. Si gloriā dignitatū diligitis: i illa supna agelor curia assarbi festinate. Et sic ē i ꝯsilib⁹ multis. Vt q̄d res hmōi dicant medacū: q̄ nō sūt vē q̄d videt. Pō. Vt q̄d dilectis vanitatē: et q̄ritis medacū: Cū ergo illi q̄ tā modicū q̄d sūt. imo min⁹ sūt q̄ vident. q̄r hoc nō habeāt occasionē alios strepnendi: bene dicā q̄ aliq̄d ee videbāt i sclo. Nec diuites nō debēt fastidire pauperes: sz poā gloiari de cor⁹ soietate. q̄ de puncti diuitū dignitate: xxv. Ca⁰ⁱⁱ

Et vide q̄ q̄dā dicūt frēs ee natura ut oēs hōes: quidā fide ut oēs xpiani: quidā religiois ꝯformitate: ut religiosi eiusdē pfessiois. Cū igit nullus frater sit strepnend⁹ aux illud malachi. ij. quare despicit vnusq; frem suū: q̄nto min⁹ ille i quē q̄ currūt tres pdicte causē firmant. Ite. si strepnt i soietate ysa pauper a diuite. et ignobilis a nobili: nō ē mirū. In soietate vō scā. oēs vnū debēt ee in xpo. Gal. iij. Non ē iudeus neq; grec⁹: nō ē seruus neq; liber: nō ē masculus neq; fēa: oēs vos vnus estis i xpo. Cūm igit ꝯ natura talis soietas: q̄ vn⁹ alium fastidiat. Ite. angelor natē sublimitas pauperes nō fastidit: imo astat eis et ministrat. Et ꝯ dr aza. xviij. Videte ne strepnatis vnū de pusillis istis: dico ei vobis. q̄r agēli eor⁹ et c. Nec eccā angelor factus mortalis i mūdo. nō fastidiuit eor⁹ soietatē: imo dimissis ōnibz aliis. istos elegit i soiet. Ja. ij. Nōne deus elegit pauperes in hoc mūdo: Ipe eccā factus immortalis legit frequēter apparuisse i specie pauperis: ut ortolani. pegrini: et alijs multis modis. sicut legit i dyalogo. Vñ bēs martin⁹ dyabolo sibi apparēti i specie diuitis. q̄ dixerat xpc. dixit. Xpm purpuratū non noui. Nā si eos fastidirz: eorū formā nō assumēret. Quo igit fastidē di sūt a diuitibz illi: q̄s nec angelus nec agelor cer mortalis neq; immortalis fastidierūt: Patz ergo. q̄ q̄ magni fuerūt i sclo. nō debēt fastidire i mōsterio alios q̄ venerūt ex paupate: nū q̄a frēs in soietas scā. tū q̄ pauperes: q̄ma tāgit augꝰ i lra. Magis at debēt

dare operā glāri de eox soaetate. q̄ de pnūi diuitū dignitate. Iux̄ qd nōndū: q aliq̄ reperūt q̄ gloriāt. q scīūt ee generosi. Quo ꝫ legē de sō allegio. q fuit de nobilissimis romanox̄ ⁊ de mlā aliox̄ scās. q fugerūt ut lateret eox nobilitas: ⁊ i tm latuit. ut ipe sub forma pauptis eleosinā acciperet et a seruis suis. Alij vō fuit q̄ dīne se nō pūt. quin inter dū aliqd verbū pferāt: p qd se genosos ondāt. Quo ꝫ pūarche nobilissimi iudeox dixerūt coīā pharaone. Viri pastores sumꝰ: gen xlvij. Isti si vē serui xpi eent. nō onderēt se nobiles: ⁊ pocꝰ ⁊ triū cū agata nobilissīa dicente. Anella xpi sū: et ido offēdo me seruilē psonā. Sūt uterū alij q̄ his nō ptenti. q̄nqz fauit se maiores q̄ vē fuerūt i seculo. Quo ꝫ moyses negauit se filiū filie pharaōis. heb xj. qd ere di poterat: nolēs se ertolle sup illud qd erat. Cūgit hec oīa ⁊ silia sapiāt gloriā de dignitate paretū. inter dicēs hec: ubi hoīm gloriaco phibet. Vez aliq̄ gloriatio sit l

Sed nūcia: xxxj. Caplm. qd oīs gloriatio mala ē et pēm: Cur igit dic ⁊ si studeāt gloriari de pauptm sīm soaemte: Rñsio. Quedā ē gloriatio q̄ sp ē mala. sez q̄ ē de malo: de q̄ pō. Qd glāris i malicia: Alia est q̄ sp ē bona q̄ de bono ē. ⁊ est bona ee mutuū: de q̄ ij. cor xj. Qui gloriat: i dño glorietur. Alia est. q̄ est indifferēs: q̄ pt ee bona vl mala. Hec āt ē q̄nqz cū ps pa. ⁊ est magis pdosa: nō eni pt ee de facili nisi vana: q̄nqz cū adūsa ⁊ raro ē nisi bona: qi ī hīmōi nō oēs igit glāri de facili nisi ꝓpter deū.

Ad hīmōi glatonē pūnet illa de q̄ dicto. v: gloriam i tribulacōibus: et illa. gal. vlē: michi absit glāri nisi i cruce dñi nr̄i ihu xpi. Silit et ista de q̄ fit hic mētio. Et sic patz q̄ nō solū ē luxuria. sz eaā vtiosa: cū ē cū difficile ⁊ nō pt de facili fieri n̄ ꝓpter deū. Et idō dicat aug? studeant. inuēs q̄ ē difficile: ideo cū hoc laborādū. Magis ergo gloriādū ē de pauptm soaemte. q̄ de diuitū dignitate: qi isti gloria vtute habet: illa pcm. Ja. j. Glorietur diues i hūilitate sua: hec nō in diuitijs nō i poteāa. et hīmōi. q̄ cedūt i malū. sz in eo qd habet hūilitatis: hec ei ē sibi occasio meriti ⁊ vtutis. Cont illos

Inter q̄ erubescāt de pauptate hec āt adūtedū ē. q̄tū sit suox: repīhēsibile. q̄ q̄dā qui fuerūt pauptes i scło tā vehemēt erubescāt pauptatē suā ⁊ suox: cū diuites iubeant de pauptm soaemte gl̄ari. Fuit q̄dā episcopus de paupe genē natꝰ: ad quē cū accessisset mater p̄aosis i duta p reuerētia ei: noluit eā agnoscē. sz dixit. Hec nō ē mr̄ mea. Mater eni mea ē queda paup mulier: vilibz i duta. Cui illa deposītis p̄ nosis ⁊ resūptis vilibz. reuertēs ad eū agnita ē ab eo: et hōrifice valde tractata. Nūq̄d nō debēt religiosi pauptes nō erubescē genꝰ suū: exēplo p̄lati tāti ⁊ secularis: Dicat in fabula petri alfonsi. q̄ cū quereret vulpes a mulo pasci in prato aiu filiꝰ eet: rndit. q̄ eet nepos auusdā dextrarij de hyspania: ostentās illud qd erat melius i genē suo: ⁊ tacēs illud qd erat vilius. de genē asinino. Sic isti

si qđ ẽ vilitatis i genẽ suo illud
occultãt: ℣ si qđ ẽ honoris illud li
bẽt ostentãt. Quo. ℟. dñs fili⁹ dei
et hoĩnis. nõ vocabat se filium
dei: ꝫ filiũ hoĩnis. Dauid qz tã
nobilis nõ erubuit dicẽ: ego ãt
mẽdic⁹ sũ ℣ paup. Denigz nõ
ne ipe dñs vocaꝛi voluit fili⁹ fa
bui: et ognatos voluit habẽ jaco
bũ ℣ iohãnẽ. q̃ á deo paupe erãt
q̃ fiebãt retia: ℣ nõne ℣ matrẽ
habuit paupere. quã ih̃s nim⁹
vocat questuariã: ℣ Denigz ℣ ipe de ta
lib⁹ erubuit. q̃ sedẽs apl̃s hebr. ij. nõ ꝛ fũ
dit nos vilissimos ℣ abiectos frẽs
vocare: ℣ Vñ ergo ista ꝛfusio: ut
miser hõ fili⁹ putredis. frat ver
miũ. erubescat de genus paupta
te: ℟ eqt. ¶ Nec extollãt si cõi vi
te aliq̃d de suis facultatibz itule
rit: nec de suis diuitijs magis
supbiãt q̃ eas mõsterio parti
unt: q̃ si eis i sclo fruerẽt. Hoc ẽ
dicẽ mãdatũ ad cauẽdũ supbiã:
q̃ solet i diuitibz oriri occasiõe re
rũ. Differũt ei re. ista duo g̃na
supbie. sz pdictũ ℣ istud: qz pdca
supbia ẽ carnalis cũ oriatur ex
dignitate parẽtũ: ideo maioꝛ:
sed spualis ℣ minoꝛ. cũ oriat
ex bonis opibz. Circa hoc autẽ
mãdatũ tã determinãt. ℣ mo po
nit mãdatũ: sc̃o ponit causa ẽ
dicẽdis huius mãdati. ibi. alia q̃ppe
q̃ũqz ꝛc. tco ponit causa obser
uacõis eiusdẽ. ibi. et qđ pdest ℣ ẽ.
℣ Nõndũ ergo. q̃ dyabol⁹ ĩimic⁹
tocꝫ boni nitit ipedire ne bonũ
ꝓpositũ ꝛcipiat: qđ cũ nõ pt. ipe
dit ne ad effectũ pducat: qđ cũ
nequit. pdẽ elaborat. ℣ poc. xij.
Draco stetit ãte mulierẽ q̃ erat
paritura: ut cũ pepissz filiũ ei⁹
deuoraret. ℣ hic ẽ. q̃ mlt⁹ q̃ cõ
tẽptũ mũdi ad effectũ pduxerũt
tẽptat de supbia: ut bonũ rã ꝛsu
matũ pereat. Est ãt duplex sup
bia: q̃da latẽs i cogitatiõe q̃ dicit
extollẽtia. Cõi xi. Nõ te extolla
i cogitatiõe ꝛ ẽ. Alia apparẽs ex
tiseꝛ in aliq̃bz. q̃ dicit ꝓpe supbi
a: qz supbire ẽ sup alios ire: qđ
fit p aliquẽ actũ exteriorẽ. Cõi xii.
Qui cõcauerint supbo: i duer su
pbiã. Qđ i duimur apparz exte
riꝰ. Volẽs ãt aug⁹ neutrã su
pbiã latentẽ vl̃ apparẽtẽ relqu
in diuitibz ex mũdi tẽptu. dicit
duo sz nec extollãt ℣ ẽ ℣ hoc ꝓpe
primũ: nec de suis diuitijs mag⁹
supbiãt: ℣ hoc ꝓpe sedm. Et nota
q̃ religionẽ vocat i vno cõem vi
tã i alio mõsteriũ: supius ãt vo
cat eã scãm societatẽ: ℣ sic ytra
nõina eaã hic ta designãtur. q̃
ptinẽt ad tria vota. dicit cũ scã
societas. ꝛ ĩmũdiaã. cõis vita
tra ꝓpetatẽ: monasteriũ. qđ est
monachoꝝ sm̃ao ꝓpr obediẽtiã.

Qr de bono ope ℣ spẽ aliꝰ de mũdi cõtẽptu nõ sit supbiẽdũ: xxvij. q. j.

Et nõndũ: q̃ oĩa bona nr̃a
sũt valde deformia. ℣ Isa.
lxiiij. Oẽs iustitie nr̃e q̃
pãnus mẽstruate. ℣ ẽ. si qđ sut a
deo sũt: ℣ nõ a nobis. ℣ Isa. xxvij.
Oĩa opa nr̃a opat⁹ es i nobis.
℣ ẽ sũt debitũ. non g̃tuitũ Lu. xv
ij. Cũ oĩa bene fecerit⁹ dicite.
q̃ serui inutiles sum⁹: qđ fac de
buim⁹ fecim⁹? Que ẽ ergo mar
ria supbiẽdi aliq̃i de aliq̃bz bo
nis: cũ ita sit turpia. cũ nõ sit ab
ipo. cũ hoc ipsũ qđ sũt sit debitũ:
Ads ei solet de solucõe debiti supe
bire: Adhuc de dispsiõe õim spũ
lis q̃s audeat supbire: ℣ Nõne mi
ri phi hoc fecerũt: ℣ Nõne inua

biles hẽna: ¶ Nõne ⁊ ipe iudas ⁊ ẽ plures alij. q̃ oẽs a dño sũt re/
pbati: Bene ãt diat illus q̃ diu/
tes fuerũt ĩ sẽlo: q̃ de collatis in
monasterio nec extollãt ĩ corde
nec superbiãt ĩ ope. Ne vo q̃s cre/
dat q̃ hoc mãdatũ tradat ⁊ superf/
luc: subiũgit dicẽs. ¶ Alia q̃ppe q̃
cũq; ũq̃s ĩ malis opibz exercẽt
ur fiãt: superbia vo ecã bonis ope
ribz ĩsidiat ut pereãt. Q̃ dicit.
Bene nãq; ẽ quic a p̃dicta sup/
bia: q̃ ẽ mortẽ aliox pãox superbi
anõ solũ ẽ in malis opibz: ymo e
tã medũ orit ex bonis. Et ido ex
collatõe suox in mõsterio pt q̃s
facile superbire: ⁊ ido ad hoc cauẽdũ
expõ mãdatũ ponẽs: q̃ quo vere ẽ q̃ dr a
lia q̃dq; ũq̃ mal' opib' exerc̃ ut fiat. Nõ
ne acrdia bõ opib' eã admisceat ⁊ exerc̃
ut peãt: Sẽ so ẽ dr miquitas exerceat
ut aliq̃d malũ fiat: ut acrdia q̃ fu
at opus acrdiose q̃d malũ ẽ. ⁊ sup
bia opus superbũ q̃d malũ ẽ: ſz sup
bia habet sup alia hoc. q̃ post bonũ
pctm ex ipa oriẽs ipsũ destruit.
Ju. xviij. de pharizeo iusto q̃ ml'ta
bona opa habuit. de q̃bz superbiẽs il
la amisit: ⁊ publicanꝰ dicẽdo iusti
fiat' ab illo. Aliud exẽplũ in vita
ꝓbis hẽmite. Erat q̃dã monachꝰ
ĩ spelũca manẽs vir sũme abstinẽ
tie. victũ cotidianũ de labore ma
nuũ q̃rens: ĩ ozone die ac nocte
ꝓsistẽs. aĩeti q̃ aĩ virtutibz florens:
ſ hiis eas sue ſessibz ẽ elatus. Hãc
ãt ãi ei' ꝑsumptionẽ tẽptator intu
ẽs. q̃dã die ad vesperã ĩ specie mu
lieris anilis dã nimio decore niten
tis. oberrãs ĩ hẽmo. ostiũ ei' accre
dẽs intꝰ se ꝓiecit: lassabũdã se si
mulãs. petiit ibi nocte illa q̃escẽ:
ne noctius bestijs preda efficiatur.
Acq̃escit ille pietate motꝰ: sequit
ur

ũba: ⁊ ũba solacia: solacia tract?
Q̃d ml'ta? Ad ultimũ captiuꝰ duc
tur miles xpi. Cũq; se parat ad tẽ
ꝑmixtionẽ: illa ut erat ũmbra
tenuis euanuit. Ipsũ vo ipsã seq̃
tẽ p̃ianes anus. mulctando dẽonũ
astus ad spectaculũ clamare ce
pit eũ archiũo: ⁊ dicẽ. O monache
monache. q̃ te usq; ad celũ extolle
bas? quo dimersꝰ es usq; ĩ ifernũ?
Ille vo ĩfelix nõ sustinẽs deceptõis
sue pudorẽ. relicta spelũca ad secu
lũ redies. tradidit se oi ĩpudicicie:
ꝑuat' oibz bonis q̃ ante ml'tis an
nis ꝙgregauerat. ꝑ̃ sue dẽte cla
tionẽ. Hmõi superbi fact̃ sicut a
nimal ceruiens ad molẽdinũ: q̃d
cõmedit opis q̃d fert. Vñ i vit' pr' dr
q̃dã senex. Nisi velarz pistor oculos
aĩalis ad molã ceruicẽtis: sueuerit
se aĩal. ⁊ comedet labores suos. Ja
et nos velamẽ acipiam? ne vide
am? bona q̃ opamur: ⁊ bũficia
nosmet ipos. p̃dam? mercedẽ nos
tra. Vẽ hoc religiosis cũ tẽptacõe
superbie venit ẽ pugnãdũ. Vñ Ju
q̃ in ꝙgnacõe es. bene vinis: si vi
uis humiliẽ. Humiliẽ dico? ut eũ oĩa
bene feceris. spm superbie q̃ ex hmõ
di nasci solet. studeas exsufflare: ⁊
q̃ntucũq; ipsũ senseris. sp negare
o sensũ coneris. Tãgit ãt aug' tã/
q̃ ẽ q̃ superbia p̃dicta valde timen
da ẽ religiosis. Primũ ẽ. q̃ ĩsidiat:
ĩ quo ĩmuit q̃ latet apud eos. Jho?
Superbia ĩ cẽ ⁊ eligo latet. Plus
ãt timẽdus ẽ occult' hostis q̃ ma
nifest'? qi min' ꝑt nocere. Secdm
ẽ. q̃ ĩsidiat bonis opibz. Religio
si vo dictores sũt ĩ bonis spualibz:
q̃ ĩplent nõ solũ ꝑcepta. ſz ecã q̃
silia? et ĩsudat diligẽtius ꝙgregã
dis virtutibz ⁊ meritis: ita ut eis
ꝙpetat ĩ ſ. cor. j. In oibz diuute fa

os.as ī illo. ℣ Mercatoꝝ qñto diti
or ē: tñto pl⁹ timēd⁹ ē latro spoli
ans. Terrā ē: q̄ dicat. ut pereāt.
Invidia ei dolet de bono: actidi
a differt bonū: ira similat bo
nū: q̄ qđ facat videt ei iustū. q̄
uis iustitiā dei nō opet. Ja. Lux
uria desipit bonū ꝓpt̄ ifectionē
palatī: auaricia auertit a bo
no. tr̄enus ex toto ītenta: gula
nō curat de bono. dicēs ysa xxij.
Comedam⁹ et bibam⁹: cras enī
moriem⁹. Venialia maculant
bonū. Sz supbia qđ peius ē: dest
truit oē bonū. Vñ. Supbia oēs
vtutes destruit. Hic ē q̄ job xxv
ij. supbia vocat vētus vrens: q̄
oīa destruit sicut vēt⁹ vrens. Ad
tū timēda ē supbia p̄dicta religi
osis apud quos latitat. ℟ q̄ tā di
uites sūt ī bonis: ℟ q̄ oīa oīo dest̄ē
tendit. Seq̄t. ℣ Qđ ei p̄dest dis
pergē dādo pauperibꝫ ℟ pauper
fier⁹: cū aīa misera supbior ef
fiat diuitijs ꝛc. ℟ nēdo. q̄ fuerit
possidēdo: ℟ reddita rōne tradi
onis mādata p̄dicti: hic reddit rō
nē obseruacōis. q̄ dicēt. Hoc mā
datū nō sine rōne ē trāditū: ℟ ra
tio req̄rit ut seruet. Qđ ē p̄dest. ℟.
Et nota q̄ qđā fuerūt q̄ dispserūt
sz nō dederūt. ut mlti plāt ℟ hēta
ri: q̄ ī signū ꝛc. ℟ mūdi p vicos ℟
plateas dispserūt pecūias. Qui
dā vō sūt qui dispgūt ℟ dāt pau
pibꝫ ℟ nō fiūt paupes: q̄ nō dāt
oīa: ut boni elēosinarij ī sēlo re
manētes: silēs illi de q̄ dicat: dis
plicuit dedit pauperibꝫ. Alij vō sic q̄ dispg
ūt ℟ dāt totū pauperibꝫ ℟ fiūt pau
pes: qđ sup oīa alia ē: q̄ ei hoc fa
cit. illi nichil deest. Vñ lu. xviij. do
min⁹ loquēs adolescēti q̄ mādata
seruauit: dixit. Adhuc vnū tibi
deest. ℣ inuens p hoc. q̄ si illud habe
ret. qđ erat oīa dare pauperibꝫ ℟ pa
perē fieri: nichil illi deesset. Cui ār
nichil deest. ī sūmo ē. Octo utilit̄.
q̄ solēt seq̄ ex dispsiōe tr̄enor: q̄ ꝛ
aīa p̄uat ꝓ supbiā. xxxiij. Cā.

Sed ve talibꝫ q̄ñtūcūz sē
magni: si ex hoc supbi
āt. Priuāt ei ex hoc ꝛ
to utilitatibꝫ: q̄ secm eu āgelūs
q̄ solēt ex tali dispsiōe. Tales ei ex
hoc fieri solēt discipli dñi: lu. xiij.
Dīs ex vobis q nō renūciauerit
oībꝫ q̄ possidet: nō pt meus esse
discipul⁹. Vñ a ꝑtio sensu q̄ his
renūciat. a seq̄t ei⁹ discipulatū.
Sz supbia facit ee de fūlia diabo
li: iux. illd job xl. Ipe ē rex sup oēs
filios supbie. Et sic p̄uāt utilita
te pma. Ite. a seq̄ solēt amittē
p̄fectionis: ana. xix. Si vis p̄fectus
ee: vade. vēde oīa q̄ habes et da
paupibꝫ. Pfectū ār ē: cui nichil
deest. Sz supbia q̄ nichil habet
homo. ꝛ ipsū ex toto ānichilat. Ea
xxi. Dom⁹ q̄ nimis locuples ē: ā
nullabrē supbia. Et sic p̄uat u
tilitate sēdā. Ite. a seq̄ solēt sup
diū celestis desiderij. Contpl
ei tr̄enus: cor eleuat ad celestia.
Ma. xiij. Simle ē regnū celor thē
sauro abscōdito ī agro: q̄ cū in
uenit hō abscōdit: ℟ p gaudio
lū vadit ℟ vēdit vniūsa q̄ h. ē.
Secm glo. thezaur⁹ ille celestis de
siderij ē: ager disciplina studij
celestis. Ex distractiōe ergo oīm
acq̄rit in vita disciplinam celes
te desiderū: sz supbia deiect de
celo. Lu. x. Videbā sathanā sic
fulgur de celo cadēte: sc. ꝓ spe
pbiā. Qñto magis a celesti dest
dero: Et sic p̄uat utilitate cer
ta. Ite. a seq̄ solēt p̄ gustationē ꝛ sola

nōis ītrne: sēz gaudij celestis. Lu. xviij. Nemo ē qui reliqrit domū ſē: q nō recipiat cētiēs tātū nūc i hoc tpe. Glo. Dēs q ppt dei regnū tpalia ſpernūt: in hac vita regni gaudiū pgustāt. Sz ſupbia pdicta letari fuat i alio: ſēz i bonis pſpis. Quo ꝛ dicat Job xxxj. Si letatū ē in abſcōdito cor meū: ⁊ osculat⁹ ſū manū meā ore meo. Osculari qppe manū. ē delectū i opibz ſuis: i quibz qs ꝛsolatiōnē habet pdict⁹ ſupbis. puat diuina. Hn⁹. Delicata ē diuina ꝛsolatio: ⁊ nō dat admittētibz alienā. Et sic puat utilitate qrta. Itē. pmittit eis thezaur⁹ i celo: Lu. xvij. Oīa qcūqz habes vēde et da pauperib⁹: ⁊ habebis thezaurū i celo. Dispserāt oīa apli: sz dictū ē illis q erāt sūme pfectois. Ni si efficamū sicut parul⁹ nō intrabitis i regnū celoꝝ: aya. xviij. Ergo ſupbia excludit ecīā pfectō a regno. Qui āt nō intrabūt? quo ad thezaurū illuc pueniēt? Ergo ſupbia puat illo thezauro: ⁊ sic puat quīta utilitate. Itē. pmittit eis honoz iudicandis i die iudicij: aya. xx. Vos q secuti estis me sz relictis oīb⁹: sedebitis sup sedes duodecī. iudicātes duodecī tribz ſrl. Sz i die illa ſupbz erit subt⁹ et nō sup. Psa. ij. Dies dñi sup oēm ſupbū ⁊ arrogātē: ⁊ hūliabit. Ergo ſupbia puat illo honore: et sic utilitate sexta. Itē. pmittit illis possessio vite etne: aya. xix. Oīs q reliqrit domū ⁊ ſē: vitā. et nā possidebit. Sz ſupbia duc⁹ ad mortē etnā. Psa. xviij. Detracta ē ad īferos ſupbia tua. Ne ecīā puat vita etna. sicut patz i luca xvi: ⁊ puat utilitate septīa. Deni qz xp̄c tali pāo ꝓparat⁹: aya. xiij. Inuēta āt vna pciosa margarita abijt ⁊ vēdidit oīa q habuit: ⁊ emit eā. glo. xp̄m: sz ſupbia auft ipſū. Ps. Et alta alōge ꝛgnoscit. Glo. Idō hoc agit ſupb⁹ ut min⁹ pfecte videat a deo: sz ut nō sit cū illo a q⁹ videt. Et sic ſupbia puat utilitate octaua. Bene ergo dic. Ad pdest dispgē dādo pauperib⁹ ⁊ paupere fieri: cū aīa misera ſupbior effiat diuīcīs ꝛtēpnēdo ⁊c. Ita p hmōi ſupbiā puat oī utilitatē: q seq solet ex hmōi dispsione. Ve aīe q tāto fructu puatur p tā inutili ⁊ vana ſupbia: ve illi q p medicamētū īfirmitatē īcurit: ve illi q p iter vtutū tendit ad vicia. Esa. Qui de vtutib⁹ habitis extollit: qi de medicamēto īfirmat. Ve ei q hīc depauperat. et tū ptē nō habet i regno celoꝝ: hīc luget ⁊ ibi nō ꝛsolabit. Ve illi q de via celi sz āgusta: faciat sibi viā īferni. Ecīā ꝛfusio erit cū diuites seli cū hūilitate videbit celos a sēdētes: se vo cū paupertate ſupba i baratrū īferni p capitur. Et idō bene vocat aug⁹ aīmā hmōi. aīmā miserā: cū aīa inqt misera ſupbior effiat diuīcīs ꝛtēpnēdo ⁊c.

De remedijs ꝛc elationē de bonis ꝑpīis: et de utilitate hūilitatis ſpēaliter pdicatoꝝ: xxxviij.ª

Sacēd pdicatoꝝ: xxxviij.ª

Sāt q ꝛc hmōi elationē de bonis ꝑpīis ē vemedū optimū ꝛsideratio ꝑpoz defectuū: q⁹ subiacz homo. Vn i vitis pr⁹ dixit q dā senex. Cū cogitatio elatōis ītraverit: scrutare ꝛsciam tuā. si dñi mādata custodisti: si īimicos diligis. si gaudes i aduersis gloficatōe. si cō

tristaris ī mīoratōe eiusdē: si cognosas te seruū iutilē. si recognōscas te plus ōibz pōdrē. Dic ät faciebat abbas moyses: q̄ fuit ī seculo magn⁹ pōris: postea magne pñie. Cū eī tēptabat de elatiōe: recūrebat ad pāa sua cogitāda. Vnde frā ē ad eū vox demonū dicēs. Vicisti nos: qr cū te exaltam⁹ tu te hūilias. Ecā xj. In die bonoꝝ: ne sis īmemor malorū. Aliud remediū ē: cōsideratio melioꝝ. Que ei nobis restat superbiēdi occasio: si cōsidēm⁹ q̄ p̄ pua sit nr̄a bona ī cōparatiōe ad illa q̄ alij īuiabiles fecerūt: Ōgr. Dicit ieremias: sibie ē respect⁹ eternoꝝ: ita cautela hūilitatis ē cōsideratio melioꝝ. Aliud remediū ē cōsideratio īcōparabilis valoris opm nr̄oꝝ: qr et q̄nq; qd̄ reputam⁹ magnū: nichil ē ī oculis dei. Ōgr. Dolet int dū ī oculis iudicis: qd̄ fulget ī oculis actoris. Cūs ergo audeat superbire de aliq̄bz bonis opibz: cū nō sedm suū iudiciū. sz sedm iudiciū dei pōderet: Cōsideratio ergo p̄ pōr malor. cōsideratio melioꝝ. cōsideratio īcōparabilis valoris opm nr̄oꝝ: sufficies sūt remedia ad elatiōnē p̄dictā. Quus ät ōibz sit nāturale hūilitas cū vbi tubziuē illud. q̄nto magn⁹ es humilia te ī ōibz: tñ p̄dicatoribz spēalit valet ad tria: valz ī p̄dicatōe ad aliox cōuersionē: valz ī studio ad itelligētia scīptuaꝝ: valz ī bonis opibz ad p̄pā salutē. Apoc. iij. Ecce dedi cōrā te ostiū apt̄ū ī cēlo q̄d nēo pt̄ claudē: qr modicā habes virtutē: id ē nō superbā. sz modicā p hūilitatem. Glo. Ostiū id ē cor da hōim pu dura. ecce p̄mū: vl scīptūs obscuras. ecce sedm: vl meipsū q̄ sū ostiū ad vitā etnā. ecce tria. Datz ex p̄dictis. q̄ viris sās nō solū cauēda sūt mala: nō solū fugiēda sūt bona: sz etiā hūilitas ī bonis q̄ buscūq; cū magna diligētia est obseruāda. Sequit. De cōcordia.

Oēs ergo vnanimit⁹ cōcordes viuite. Vuietibz vō ī vnū ī gr̄a dē nō solū ē necīa vnimsā mox⁹ cōitas rerū. de q̄bz p̄dōm ē: sz etiā cōcordia actionū. de q̄bz hic ponit mādatū. Est aūt duplex actio: scz intrinseca et extrinseca. In harū utraq; debet ee cōcordia. Et q̄nt̄ p̄mā dicit hic vnanimes: q̄nt̄ sedam dr cōcordes. In extrinseca ei magis attēdit cōcordia. Nōdū q̄ sex sūt q̄ mltū solēt turbare cōcordiā: et p̄cipia horū ipsā īducūt. Primū ē diuisitas fidei. et qd dicit ē mādatū sup̄ cū dicit. vnanimes habetis ī domo ē dei ē q̄etas rerū. Neū ei et tuū facit discordiā: et qd datū ē mādatū cū dicit ē: et nō dicatis aliq̄d q̄pū. Cui ē acceptio p̄sonaꝝ ī distributōe cōium: et qd dicit ē mādatū cū dicit ē: et distribuat vnicuiq; sicut cuiq; opus fuerit. Virtū ē sinoꝝ īcōtinatio: et qd dicit ē: q̄ aliq̄d habebāt ī seculo. libēter velit illud ee cē. Virtū ē voluntas īpba nimis habendi: et qd ē dictū: q̄ ät nō hēbāt ī seculo. nō ea q̄rāt ī mōstero. q̄ nec fons habē potuerūt. Sexti ē superbia. Superbi ei nō p̄nt bene cōcordare. Cōē quā tangit mltū abūdāt. data sūt mādata mltā. ab illo loco. nec erigāt cornua ē. Hyeusq;. Cū ergo p̄ p̄dicta mādata destruāt sex p̄dicta turbatiua

cordie. ⁊ induat ⁊ira valeãa
ad cordiã: bñ dicat aug⁹ cludẽ
do. Oẽs ergo vnãimit ⁊ cor
dit viuere. ℣ Pretmissa vo vnãi
mitate de q̃ multa dicta sũt sup̃.
ãa cordia nõndũ ẽ: q̃ ĩ natia
spũali sup̃ma ẽ cordia. Job x
xv. Qui fuat cordiã ĩ sublimib⁹
suis. ℣ Tẽ. ĩ corporea ifima dap̃.
ult⁹. ℣n se elemẽta ũnunt: sicut
ĩ organo q̃litatis son⁹. Glo. Sic
ĩ organo soni diuisi ad cordiã
melodie tpamẽto ꝯsentiũt: ita
disparãda elemẽta. Q̃m dig
nũ igit ẽ ut ĩ media natã que
ẽ ĩ hoĩbz ũeniat cordia: ut sic
ipleat ordinatio diuina q̃ or
dinauit ee cordiã ĩ vnũ so. ut
vbũ bã gẽ⁹ dicẽtis. Qui cuncta
mirabilit creat: ut sibimet cõ
ueniãt ordinat. Ve illi: q̃ tali or
dinacõi dei resistit. ℣ Tẽ guerra
ꝑe ymet ad patriã. sedicio ad
ciuitatẽ. discordia ad domũ: ⁊ q̃
tãto peior ẽ. q̃nto int vicinior ẽ:
et ideo expellẽda ẽ oĩno sedz plm.
℣ Ho⁹ ⁊ iouinianũ. Pytagore se
cepta. fugiẽda sũt hec oĩbz mo
dis ⁊ abstãdenda: lãguor a corpe.
ĩperitia ab aĩo. luxuria a ven
tre. sedicio a ciuitate: discordia
a domo. Pretea pi. vj. dr. q̃ sex
sũt q̃ odit dñs: ⁊ septim detestat
aĩa ei⁹. Qaulos sublimes. linguã
mẽdaẽ. manꝰ effundẽtes sãgui
nẽ ĩnocuũ. cor machinãs cogita
cões pessimas. pedes veloces
ad curendũ ĩ malũ: ꝓferẽtẽ men
dacia. testẽ fallacẽ: ⁊ eũ q̃ semi
nat inter frẽs discordiã. Glo. Enu
merat sex capitalia crimina: q̃
tũ ĩ ꝓximõe discordiã seĩnã
tis minora reputat. Q̃ritũ ig⁹
malũ ẽ frna discordia: Pretea
ĩ archa noe q̃ fuga ẽ religiois. dicat
q̃ oĩa aĩalia ceaã ĩmixta pacata
fuerit. Q̃ritũ igit malũ ĩ fuga ẽ.
q̃ hoĩnes q̃ oẽs mãsueta sẽ natia.
discõueniũt. ℣ Ido dr ysa. xj. Habi
tabit lup⁹ cũ agno: ⁊ pardus cũ he
do accubabit: vitul⁹ ⁊ leo ⁊ ouis si
mul morabũt: id ẽ cordiẽt. Et p
bat ilho⁹ q̃ hoc intelligi nõ debẽt ala
libz: sz de hoĩbz ĩ tpe gr̃ie. ℣ Tẽ. ĩ reli
gioẽ cordiẽt ẽ viuẽdi. rõne cohabi
tacõis. rõne finitatis: ⁊ rõne re
ligioõis. Seq̃t ãt tplex ex lr̃a noi cõ
cordia fluct. ꝓm⁹ ẽ pfẽs ĩ bono.
Amb⁹. ℣ res pue cordia creseũt:
res vo ceaã magne discordia dila
bũt: sicut patz ĩ musica mũdia
li. sz ĩ cordi ꝓportõe elemẽtorũ.
℣ Hec ẽ ei q̃ fuat mũdũ stare ⁊ psi
ce. Siliter ẽ in oi elemẽtato. Sed⁹
ẽ hostis fugiẽdo. ℣ Ri. xvj. Quãcũq
sp̃s dei mal⁹ arripiebat saul. da
uid tollebat cytharã ⁊ pcutiebat
manu sua: ⁊ refocillabat saul. et
meli⁹ habebat. Glo. Diuisor⁹ sono
rũ rõnabilis moderat⁹ q̃ cẽtus:
ceãe vnitatẽ signat. ℣ Grit hec cor
dia vnitatis fugat dyabolũ. Vñ
et alia glo. ibidẽ dicat sic. ℣ Refert
boeci⁹ ꝓphm quẽdã tactu cytharę
demonẽ ab obsesso corpe depulsse.
Si igit dyabol⁹ tactu timet cor
diã sonor⁹: quãto magis cordiã
morũ. Tã⁹ est delectatio regis ce
lestis. Sicut ei melodie delectant
magnates: sic ista cordia regẽ
supnũ. Cãt. xxv. In tribz placa
tũ ẽ sp̃u meo: ⁊ post. cordia fra
trũ. ℣ deo dr ĩ ps. Laudate eũ ĩ tỹ
pano ⁊ choro. Gg. Qsqs corpus
affligit. sz cordiã deserit: deũ
q̃dẽ in tympano laudat. sz nõ in
choro. ℣ In tympano nãq pelli fo
ris ꝓcussa resonat: ĩ choro vo

uotes sotietate cordat. Hõndũ
q̃ q̃ sicut armonia nõ sp̃ cõsist
in õimoda cõlutate vocũ. sz in de
bita pportiõe earũ: ita cordia
nõ req̃rit sp̃ cõlutatẽ õino: sz de
bitã pportionẽ int̃ supiores t̃ in
feriores in eleuatiõe t depressiõe
ueniẽti. Tãtũ ei posz int̃du su
pior eleuari vl̃ depmi q̃ nõ cor
daz cũ infiori: silit infior tanũ
posz depmi vel eleuari q̃ turba
ret cordia cũ supiori. Odẽs igit̃
cordit̃ viuut: q̃n infiores cũ su
pioribz t supiores cũ infioribz in
pportiõe debita t siguli cũ cõlibz
in cõlutate debita se habẽt. Qz
si aliq̃s turbat cordia: separã
dus ẽ a choro scõz laudãtiũ no
men ei. Segẽ. ℣ Et hõorate deũ
in vobis iuuẽ: cui tẽpla facti estis.

De honore mutuo exhibendo:

Ex dicto xxxv. Caplin.
dia fregter seqt̃ exhi
noratio mutua modo
vbis iniuriaz in pnia: infamiaz
onũ in absentia: modo facti p
iuurias vl̃ in rebz vl̃ in psonis. Ido
dr pu xr. Honor ẽ hoim. id ẽ ho
nor suus remanet hõini: qui se
parat se a pticibz. Nã ex ptici
one suũ frequẽt amittit hõrẽ.
Bene igit̃ post mãdatũ de cor
dia ponit mãdatũ de hõre mu
tuo: q̃i sequla ad illud. A de hõra
tiõe mutua valde ẽ cauẽdũ in cõ
gregatiõe. Nichil ei ẽ. qd̃ hoies
pl̃ solẽt diligẽ q̃ honorẽ suũ: t
ideo offendũt de tali iniuria. Vñ
et dñs pacientissim̃ ad oẽs ali
as iniurias iudicez: de hac q̃rit
cũ dicat io. viij. Et vos ihõrastis
me. Iniuria vo q̃nto pl̃ offendit:
tãto pl̃ ẽ grauior. Q̃nta igit̃ ẽ
hmõi iniuria. Itẽ. cũ q̃s in rebus
iniuriat̃ auferẽdo cas. pt emẽdãe:
honorẽ vo. nõ sic. pu xxv. Que vi
deriit odi tu ne pferas in iudico
ato: ne postea emẽdare nõ pos
sis cũ dehonestaueris ãicũ tuũ.
Itẽ. hmõi ihõratio nõ solũ homi
fit sz ipi deo: q̃ sume ẽ honorãd
Ma. xxv. Qd̃ uni ex mĩnis meis
feastis: mi feastis. Qd̃ itelligit̃ ei
in bono q̃ in malo. Quicũq; ergo
ihonorat vnũ de ptribz suis eã
mĩnis: deũ ihonorat. Cõe in
hõre exhibito homi: hõrat deũ.
Qd̃ sic patz. Hõrandi sunt õnes
hoies indistincte: iux̃ illd̃ pe ij. Oẽs
hõrate. Et qd̃ hõrat in hõine: nõ
imago dei. Honor vo q̃ exhibẽ
imagini: illi cui ẽ imago pot̃
exhibẽt. Itẽ. hõrandi sunt plati
spealit̃: iux̃ illd̃ ecia x. In medio
fiũ rector illoz in hõre. Cui at̃ ẽ
honor ille: ñ ei cui sẽ mĩstri.
Vñ maxi in smõe qda. Dignitã
q̃ defert mĩstris: illi aut̃ mĩstri se
exhibẽt. Itẽ. hõrãdi sunt deuoti vi
ri sca. Ecia x. Semẽ hõrabit̃ hoc
qd̃ timet dñm. Hoc at̃ fit ut̃
ihabitatẽ sp̃m dei in illis. Sic
cathedra hõrat̃ pt̃ reliqas ex
emplũ in barlaam. Quida vero ob
uias duobz religiosis in pauc
habitu: descẽdit de equo. t exhi
buit eis magnã reuentiã. Re
phensꝰ vo a suis. cũ veniss̃ do
mũ fecit apportari duo sarcina
quoz vnũ erat vacuũ sz extra
valde ornatũ: aliud vo plenũ
thezauro. sz exterius deforme.
Cũ at̃ dedisz rephensoribz suis
optionẽ iudicãdi qd̃ cẽt melius
et illi pferrẽt illud qd̃ erat ext̃
ornatũ: aptus utriusq; ostẽdebat
eis qd̃ latebat in utroq; dicens.
Sic sunt sclares exterius ornatis

aut istud exteri⁹ ornatū ⁊ iteri⁹ vasaū⁹ pauper vō religiosi sic istud deforme pleni sūt thezauro celesti: ⁊ ido hōrandi. Bene igit aug⁹ ponēs mādatū de honore mutuo. nō dicat. hōrate vos inuicē: sz hōrate ī vobis deū inuicē: qz ī fre nō ipe. sz poa⁹ deus honorat. Honorat. qz deus specialit in rebū sibi segregatis. ut sūt oblacōes⁹ tē porū sibi dedicatis. ut sē dies fes ti: locis sibi ꝓsecris. ut ē tēplū. Et sicut honor q exhibet tēplo ꝓputa tur honor dei q habitat ī tēplo. qz vnū ē ꝓpt alterū: ita hōrare frem ē hōrare deum ī fratre ei⁹ ē tēplū: iux illd apli. j cor. iij. Tēplū dei scm ē. qđ estis vos. Qđ specialit ꝓpetit viris religiosis⁹ qz ⁊ ipi sūt deo de dicati ut tēplū: tei⁹ habitatio speci alis p graiaū ut tēplū ē specialis do mus dei: ⁊ excellēs nobilitatis e dificiū ut tēplū. Et ido bn dic aug⁹ cui⁹ tēpla facti estis. Reuocādū est ad mēoriā. qz pōpeius nūq⁹ fuit fortunat⁹: postq⁹ tēplū fuit a suis ī hōratū. Qui igit timedū ē illi⁹: q nō illud materiale sz istud spuale deo ca rius ī ipa psona ihonorat⁹. Cū sū ma igit diligētia seruādū ē mandā tū ꝑdicti⁹. ut honorēt seruicē. ymo de um ī se: cui⁹ sūt tēpla seruī dei. Vnde hōrandi sūt ꝓlati oēs tanq⁹ ꝓpe⁹ nūr illud ysa. honore ora vobis ꝓlatū⁹ sit vobis: papue vō boni. j. thio. v. Qui bene ꝓsūt plūr: duplia hōre digni ha beant. Honorēt seniores etate scdm illud leui. xix: honora psonā senis. Honorēt pores ī ordie tanq⁹ ymo geniti: q sup alios hōrabant ī vete ri lege. Vñ gen xlix. dr ruben ymo genito. nō cresas. sz sup alios. Glo. scdm mgrm ī hystoriis: id ē. ad hōre ymogeniture nō aspīdas. Ex quo ī nuit⁹: q honor ymogēito debeba tur. Honorēt qui aliq̄d mai⁹ fu erūt ī scō⁹: ut vēientes ad nupti as xpi. q̄nto hōratiores fuerūt tā to pl⁹ honorēt: scdm qđ dr lu. xiiij ī pabola de inuitato ad nuptias ī illo vbo. ne forte hōratior te sit. Honorēt sacdotes⁹: ppt qđ dr eccli viij: hōrifica sacdotes. Hōrent q sūt ī gradu ordis supiore scdm grad⁹ suos⁹: ppt docet ordo ꝓnapat⁹ in media ierarchia. de q dr ī diffinu dē ierarchie illi⁹: sui ptiapes me scalari reuentia ī signiēs. Qđ io dicat. q docet ordo ille oēs reuerēi scdm grad⁹ suos. scdm aplm dicē tē ro. xiij: cui honorē. honorē. Ho norēt missi a maioribus papue ad aliq̄ officia specialia exercēda: ut ē visitatio ⁊ hmōi. Philip. ij. Et hā hōre habeore⁹ ⁊ loqr de epafrodi to. quē ad hoc miserat ad eo⁹. Ho norēt ꝓfessores ⁊ saluris mīstri. Eccli xxxviij. Hōra medicū. Qđ si verū ē de medicis corpoy⁹: q̄nto magis de medicis aiaz⁹: Hōrēt dono sapie ꝑditi. Sap. viij. Vter hāc scz sapiam. habebo hōrē ap⁹ seniores. Honorēt specialit laborā tes ī doctrīa ⁊ ꝑdicādo. j thio. v. Max ime q laborāt ī vbo ⁊ doctrīa: scz hōrent. Honorēt eccīa scīatē ꝓcl lētes. Eccli xiiij. Qui opat illd scz op⁹ electū ⁊ peminēs scīatē: hō rabit ī illo. Hōrēt eccīa. ymo hō re ꝓueniāt oēs. Ro. xij. Hō re inuicē ꝓuenietes. Credēdū ē ei q q̄libet habeat dnū aliq̄d. luc lateat. q nos ꝓcellit: ppt qđ se hō rādi. Philip. ij. In hūilitate supi ores sibi inuicē arbitrātes. Glo. aug. Nō ita debe⁹ arbitri. ut nos estīa re fingam⁹: sz estīem⁹ vere posse ee aliq̄d occultū ī alio quo nobis

supior sit: eciã si bonũ nr̃m quo
illo videm supiores nõ sit cõia
se occultũ. De variis modis ho
norãdi. xxxvj. Cã.
Pmodꝰ hõrandi. diuisos
sedm grad suos. ī modꝰ
diuisis t mltis ꝺsistit: q fragile nu
meari nõ pñt vl̃ ꝓhendi. Vnꝰ
ẽ. diligẽt prestãe audiẽciã loqti.
Vñ sap. viij. loquẽs sapiẽs de hõ
re quẽ ꝓpt sapiam habitur ẽ. di
cit. Loquẽtẽ me respicãt: et sed
mocinãte me plura: manus or̃i
suo ī ponẽt. Quo ꝛt sũt quida p
aurẽtes: int quos eciã viri mgi
ni vir habẽ pñt auditũ. Alius.
loqui t alloq̃ reuenit. Eccl. v. Ho
nor ī sermone sensati. Vir eũ sa
piẽs reuenit t cũ honore loquit.
aucũq̃ loq̃t. Alius ẽ. assurgẽ ve
niẽti. Leui. xix. Coram cano caput
ꝺsurge. Quo ꝛt excusat se rachel
geñ. xxxi. ad pẽm suũ laban. di
cẽs. Ne irascat dñs meus: q̃ co
rã te assurgẽ nequeo. Alius ẽ.
decent assistẽ sedẽti more ãgeli
co. Ysa. vi. Vidi dñm sedentẽ. Et
post. Seraphin stabãt iuxt illud:
sc̃z soliũ sedẽtis. Dan. vij. Decies
milies centena milia assistebãt
ei: sc̃z sedẽti. Aliꝰ ẽ. ꝺcomitari in
cedẽtẽ. ij. tẽ. xx. Vnuꝰ si serui re
gis ibãt iuxta eũ. sc̃z regẽ ꝺd;
q̃ ꝺcomitãtes eũ cũ egredẽt de
iherlm. fugiẽs absolone. Alius ꝺ
sistit ī signis hũiliacõis: ut sit
iclinatio. genuflexio. ꝓstratio t
hmõi. Eccl. iij. Et ab hũilibꝫ hono
rat. Qꝺ si verũ ẽ de deo: eadem
rõne de quocũq̃ cõra quo nos
hũiliam. Aliꝰ ī seruitij exhibi
cõe: ut ẽ lotio pedũ. mĩstratio a
que ad manꝰ t silia. Eccl. iij. Q̃
timet dñm hõrat parẽtes: t q̃
dñis seruiet hĩs q̃ se genuerũt.
Aliꝰ ī muneriũ hõrabiliũ olla
cõe: ut ẽ hõrabilius ferculũ. vel
vestis. t silia. Vñ nu. xxiij. dixit
balach ad balaam. Decreueraã
quidẽ hõrare te magnifice sc̃z mu
neribꝫ: sc̃z deus ꝓuauit te hõre
disposito. Aliꝰ in ꝓpe magnifi
cie depositõe: ut fit cũ q̃s seruũ
caputiũ deponit cõra magnat.
Apoc. iij. Cũ daret illa q̃tuor a
malia hõrẽ sedẽti sup thronũ. vi
gintiq̃tuor seniores mittebãt co
nas suas ãte thronũ. t hoc pro
reuerẽtia t hõre sedẽtis in thro
no. Aliꝰ est. ī alteri ꝓpositõe: ut
fit cũ ꝓponit in sede vl̃ ī via vel
ī actu quocũq̃ hõrifico: iuxta d.
eccl. xxxij. Loqre maiorꝫ natu: de
cet eũ te. Et ideo plan dicit ꝓpo
siti: heb. xiij. Memẽtote ꝓpositoꝝ
vĩoꝝ: videlicet q ꝓponũt in hꝰ
modi. Sũt t alij multi modi: q̃s
ratio t vnctio sedm psonarũ q̃li
tatẽ pro tpe ꝺcet exhibẽ. Hic ẽ
minat ꝑmũ caplm. ī quo tradi
ta sũt mãdata ptinẽtia ad religio
nẽ inq̃ntũ ẽ status ꝰgregatiꝰ. que
sũt. vnitas cordiũ. de quo ibi. ꝑmi
ꝓpt qꝺ ī vnũ rẽ. cõitas rerũ cũ qui
busda ãnexis: de q̃ ibi. et nõ dicit
aliq̃d ꝓpriũ. cordia actionũ cũ sci
la sua q̃ ẽ honor mutuus: de quo
ibi. oẽs ergo vnanimes. ff. De opib
ꝑmũ. t ꝑmo de oõne. xxxvj. Cã.
Sedm Caplm tertiũ.
Hac ꝛibꝫ instare: hortat
tẽporibꝫ ꝺstitutis. Tradi
tis mãdatis ptinẽtibꝫ ad religionẽ
ī q̃ntũ ẽ status degẽtiũ ī vnũ in
ꝓcedẽti caplõ: tradit aug. in hoc
caplõ mãdata ptinẽtia ad religi
onẽ inq̃ntũ est status ꝰpenitẽtiaꝝ. Sũt
ãt tria ad q̃ reducũt opa ꝑmi: sc̃z

ratio. q̄ erigit aiam̄ in deū. q̄ ipugnāt vicia aimi. mortificatio carnis. q̄ anim̄ insurgit i corp̄ ppiū. q̄ ipugnāt vicia carnis. opus misericordie. quo mouet anim̄ pie in primū. q̄ impugnāt vicia mūdi. Et cū hec tā tradit mandata. circa tam̄ ibi. et si eis q̄ venerit ex moribz delicatoribz ꝛc. cōa sc̄z ibi. carnē vām ꝛc. cōa pmū hic. orōnibz istare ꝛc. Dūt aūt tria cōa orōnē valde ꝓpetēa religiosis. sc̄z instātia i frequētādo. intētio i cogitādo. maturitas i cātando. cōa q̄ tāgit hic aug̃ mādata. Circa sēm ibi. psalmis ⁊ ymnis. cōa tāū ibi. ⁊ nolite cātare. cōa pmū hic. Et tradit duo mādata circa hoc. vnū primēs ad orōnes ordinarias. aliud primēs ad orōnes extraordinarias. ibi. ī oratorio nēo aliq̄d agat ꝛc. Ad ista dū igit orōnibz ordinarijs tradit mādatū dicēs. orōnibz instate.

Quare religiosi pl⁹ q̄ alij debz istare orōnibz ⁊ spēaliť horis et tpib⁹ statutis. xxxviii ℔.

Et nōndū. q̄ licet ōnibz ī standū sit orōni. sēm id̄ q̄d dicit. oībz idistincte ko. xij. orōni instātes. tñ spēalius ꝓpetit hoc religiosis. Illis ei qui sūt in tēptacōibus ⁊ statuti. cū ab his nō pnt se defendē sine adiutorio altissimi. tuo tandū ē instant diuinū auxiliū. Vñ ma. xxvj. Vigilate ⁊ orate. ne intrēs i tēptationē. Itē. cū sēdz. gg. dona dei facile amittūt. nisi a lateribz custodiāt. ⁊ q̄libet habēs aliq̄d donū dei recurrē debet ad latebrā ut custodiat. ⁊ q̄ pl⁹ habet. plus debet recurrē. Sēm hūc modū dauit gg. orare vnūsalē ecclesiā. in oratōe q̄ dicit. Custodi ī noua fāilia tua sp̄m adoptōis quē dedisti. ꝛc. Itē. in rebz difficilibus papue solet ī uocari diuinū auxiliū. Vñ dauid ⁊ sideratus q̄ difficile sit p semitā artā ⁊ siluosā incedē usq̄ ī finē. orabat dicens. Dirige gressus meos ī semitis tuis. ꝛc. Cū igit religiosi pl⁹ ipugnēt a tēptatōibz q̄ alij. cōi. ij. filii accedēs ad seruitutē dei sta ī iustitia ⁊ timore ⁊ ꝓpara aiam̄ tuā ad tēptationē. et plus habeāt de donis celestibz ⁊ habeāt pre manibz opus valde arduū. op⁹ pfectionis duce ad ꝛsūmationē. incūbit eis triplex necessitas plus orādi. sc̄z tēptationū assiduitas. amittendo⁹ bonorū facultas. ꝓpter negocij difficultas. Preterea multū faciat ad oportunitatē orādi. occupationū subtractio. Vñ di. cōi. xviij. Ne impediaris orare semp̄. id ē. ne assumas tibi ea q̄ impediant te ab orōne. q̄ sūt occupationes ⁊ negocia varia. Itē. multū faciat ad idē. loca ꝛgruitas. Vñ. Ad orabim⁹ in loco ubi steterūt pedes ei⁹. Itē. multū faciat ad illud. sc̄a et deuota sodalitas dicētiū verbo ⁊ exēplo. venite adorem⁹ ⁊ p adam⁹ ante deū. Cū igit religiosi paucas habeāt occupatōes retrahētes ab orōne. ⁊ habuēt ī loco orōni ꝛgruissimo. ⁊ habeant ad hoc sodalitatē mltiplicat attrahentē. habēt oportunitatē triplicē ad orādū. videlicet rōne libertatis spūs. rōne loci. rōne sodalitatis. Preterea stat⁹ ⁊ tēplatiu⁹ magis obligat ad orandū. cū sēm bn̄. orō pars sit ⁊ tēplacōis. Imach⁹. iij. Locus orōnis erat ī masphat. q̄d ītērpiat ⁊ tēplatio. Itē. viuētes de eleōsinis. tenent orare ꝓ

benefactorib⁹: ex̄emplo pauli ora⁹
tis ij⁰ thi⁹. j. Det miserico⁹dia do
mui⁹ onexiphori domui⁹: q̄ sepe
me refrigerauit: & cathenā meā
nō erubuit. Itē. sicut diuites q̄ nō
possūt multū orare. supplere de
bēt in elemosinis hūc defectū.
pcā sua multis eleosinis redi
mētes: sic qui nō possūt dare e
lemosinas. debēt hoc i oīonib⁹
recōpensare. Vnde multi nō ha
bētes substātiā quā dent pau
pib⁹. dant eis oīones: ip̄lentes
hoc modo verbū illud luc vj: oni
petēti te tribue. Q̄ūtū igit̄ tenēt
religiosi oīonib⁹ instare. q̄ sūt in
statu ⁊ tēplatiuo⁹ quib⁹ fere oīa q̄
habēt et quib⁹ sustentāt. dant i
spe cōsequēdi oīonū suarū suffra
gia: Quu cū nichil habeāt ꝓpriū:
elemosinā facē nō possunt. Sic
igit̄ racōe necessitatis. et racōe
oportunitatis. & rōne debiti: pl⁹
alijs debēt instare oīonib⁹. Vñ
aperte monstrat̄ act⁹. x: ubi dicit.
Cornelius vir religios⁹ deprecā⁹
deū semp. Licet autē ipsis multū
instandū sit oīonib⁹: tamē horis
et tēporib⁹ ꝓstitutis. ē eis magis
instandū. Hoc enī sicut dicit sup
hūc locū Labertus scā rufi. expo
sitor huius regule: nō est solū ora
tio. sz obediētia. Constat āt. q̄ du
plex bonū melius ē q̄ vnicū: et
oratio cōdita obediētia q̄ sūme
deo placet acceptior ē eide. Itē.
horis & tēporib⁹ ꝓstitutis cōuēit
nō solū vnus cōuent⁹: sz īmūa
multitudo p̄ vniūsū orbē ad ora
dū. Cū igit̄ sicut dicit auctoritā.
impossibile sit multorū preces nō
exaudiri: spernere debet q̄cūq⁹
cōuenit tūc ad orandū. q̄ & si nō
rōne sui: tn racōe multitudis
tūc orātis cui se adiūgit. debet ex
audiri. Itē. pbabile est. q̄
sint locis deputat⁹ oīonū frat̄
ad hoc ut p̄ces ibidē exaudiant̄
actus q̄ alibi. secdm illud ij. paral⁹
vij. erūt aures tue erecte. ad oīo
nē ei⁹ qui i loco hoc oauerit. Sz
pbabile ē. q̄ tēpus statutū a
ritu sco fiat ad hoc idē: secdm il
ysa. xlix. Tpe placito exaudiui
Cū igit̄ ecclia que spū dei regit
statuerit aliquas horas et tpa
ad orandū: credi debet. q̄ orātes
illis cia⁹ exaudiāt: sic & pau⁹
veniēs ad elemosinā abbatē
hora ad hoc cōstituta actus ac
capit. q̄ veniēs alia hora. Quot
quot sūt hore canonice. & qre pl⁹
illis īstandū sit oīonib⁹: xxxx⁰

Sz āt q̄rat̄. que sint
iste hore. & q̄ sit ista
tēpora statuta. di
cendū q̄ hore cōstitute vocant̄ur
hic hore canonice: q̄ secdm usum
antiquū. et eccā secdm cōsuetu
dinē quorūdā religiosorū quib⁹
usū adhuc tenentib⁹. dicūt esse oc
to: videlicz matutine ꝑme. & ma
tutine laudes. & alie sex hore di
ei. Secdm enī usū istū. matutine
laudes diuisim ab alijs matu
nis dicūt in p̄ncipio aurore. Sic
octies in die naturali laudat de
us ab ecclia i nouo testamēto. sic
et octies laudabat in veteri. sicut
habet nee. ix: licet secdm aliū mo
dū distinctiois horarū. Ista āt di
stinctionē horarū tradit bñd i re
gla sua. ostēdēs sic faciēdū. exem
plo optimi oratoris. ꝓphē dicēs
dicētis. media nocte surgebā ad
cōfitendū tibi. et hoc quo ad ma
tutinas ꝑmas: et alibi. septies
i die laudē dixi tibi. & hoc quo ad

alias septē horas: quarū pma
ē laudes matutine. dicēde in pn
cipio diei sēdm usū quo appar
ē alia hora ab aliis matutis:
et hoc qi habet suā ppriā ī expa
mē sz deus ī adiutoriū: ympnū
ppriū sicut ⁊ alie hore. Verū sēdm
usum eccē ⁊ modernū ambe ma
tutine ſimul dicūt et cōputāt p
una hora. nī p vnā oronē termi
nent: et sic reducūt hore canoni
ce ad numerū septenariū. qui ē
numer⁹ sacratior. Et sic illud da
uitici septies ī die laudē dixi tibi
ītelligitur de die natūli. ut vna
laus sit ī nocte artificialī: ⁊ alie
ser in die noctis eiusdē: sz pma
tertia. sexta. nona. vndecima q
ē vespe: ⁊ duodecima q ē cpleto
riū. Si autē queratur. q̄re potius
iste hore q̄ alie sit ad orandum
vel ad laudandū cōstitute; dicē
dū est. q̄ istis horis legūt sancti
oronibus seu laudibz diuinus spe
cialit vacasse. Vñ dauid. Media
a nocte surgebā ad cōfitendū ti
bi. una. Et iterū. Vespe ⁊ ma
ne et meridie narrabo ⁊ anūn
tabo: ecce alie tres. sz vespera
pma ⁊ sexta. In tercia vō ora
bāt apli: cū receperūt spūm scm.
Petrus vō et iohānes ascende
bāt in templū ut orarēt ad horā
nonā: ut dr act. iij. Cir
ca duodecimā vō horā q̄ dicit
cōpletoriū. dicit xp̄c orasse. cū
post nonā effudit oronē ad pa
trē: sicut habet io. xvij. Ite. hore
iste sūt insignite quibusdā ope
ribz insignibz: ad redēptionem
nostrā ptinētibz. Nocte enī sal
uator natus ē: circa pmā horā
diei resurrexit: circa tertiā spi
ritū scm misit: circa sextā ascen
dit. circa nonā mortuus ē in cruce:
circa undecimā ad ē vespe. corpus
suū ⁊ sanguinē in sacramentū
tradidit ī cena: circa duodecimā
ē sepultus. Iuste igit hore iste de
putate sūt ī gnalibz diuinis ⁊ ora
cōnibz plus q̄ alie: in quibz nō le
git aliq̄d factū hmodi cōtigisse.
Ite. ayā. xx. legit patrē familias
misisse operarios pmo mane q̄d
ē pma. silr tercia. silr sexta. si
milr nona. silr undecima q̄d ē
vespe: et sero q̄d ē duodecima hora
siue cpletoriū ad mercedē vo
catsse. Cū igit diuinū officiū dica
tur opus diei: iuste hore iste cpe
tūt diuino officio. Qz āt addit
supā illas ser horas diei opus di
uinū in nocte. nō ē inconueniēs:
qa opus vite cōtēplatiue non so
lū diei. sz eaā nocti cōpetit. Unde
iacob dicit nocte luctat⁹ fuisse cū
āgelo: gen xxxij. Ad ex̄ponēs g̃gō⁹ di
cit. luctā hmodi cōtemplationē.
Porro ista tria q̄ sūt causa has
horā deputādi diuno officio: sc̄ eaā
causa instātius tūc orandi. Libē
tius enī orare debem⁹ horis q̄bz
scī legunt orasse: puilegiatis
horis. redēptoris opibz insignitis
ut eox sim⁹ participes: horis di
uinis opanis attributis. Quae
libent surgēdū ē ad matutinas.
Licet āt ī oībz istis horis no
bis instandū sit diuino officio:
tū spēalibz rōnibz specialius ī
quibusdā horis. sz matutinis pma
⁊ cōpletorio ē frequētandū
officiū scm. Quo dr. sūt aliqui q̄
vix surgūt ad matutinas: sz oc
casiōibz fraliē reptis. q̄ sēp
remanēt: q̄ sufficiat eis diuis
laudibz ītereſſe solū de die. Nō
vident isti ptinē ad illā sanctā

turbā. īmobilē astantē añ thro
nū dei: de qua dr apoc. vij: qy nō
solū de die. ymo die ac nocte ser
uiūt ei in tēplo ei⁹. Nō fuit ist
de illis aīalibz sanctis. que non
solū de die. sz nec die nec nocte
requiē habēt. dicēta. scō. scō. scō.
sāct⁹ dñs deus ōipotēs. qui erat
et qui ē. et qui vēturꝰ est. apoc.
iiij. Nō fuit ista de illis custodib⁹
ecclie sancte. qui nō solū de die.
sz eciā tota die et nocte. ꝓpetuo
nō tacent sz laudare nomen
dñi: sicut dr ysa. lxiij. Exaltat
qui hmodi ē: p ꝓphetā ihemiā.
dicentē tre. iij. Consurge id ē cū
alijs surge: et lauda īnocte. Da
uid enī nec occupacōibz regijs
diurnis. nec nocturnis delicijs
vxorijs retrahebat. quin de noc
te surgēt. et valde cito. ad laudes
diuinas: ut scriptū ē in ps. Me
dia nocte surgebā ad cōfitē
dū tibi. Xpc interdū nō solum
partē noctis: sz eciā totā noctē
expendebat orādo. Lu. vj. Et erat
pnoctās in ōratione dei. Paulus
et silas nō angustia carceris ī
pediebāt: quīn media nocte
laudarēt deū. Act. xvj. Media
nocte paulus et silas adorātes
laudabāt deū: et audiebāt eos
qui ī custodia erāt. Infelices sōp
nolēti illi: qui talīū et tātorū ex
emplo nō exaltant ad surgendū
de nocte ad matutinas. Pretēa
mulieres solēt surgē de nocte pro
solliciudie domus sue. Vnde. De
nocte surrexit: deditq; predam do
mestias suis et cibaria ancillis su
us. Itē. artifices magnā partē noc
tis vigilāt p lucro. Eccī xxxviij. Sic
oīs faber ferrarius et architectus:
q̄ noctē tanq̄ diē transigit. Itē. stu
dētes sapiētie. ciciis artifiabz sur
gūt de nocte. Jho. Demosthenes di
cat se oēs artifices vigilijs puenis
se. Si ergo studiosi p sapīa acqui
renda. artifices pro lucro. mulie
res p cura dom⁹ sue sic surgūt de
nocte: q̄nto magis decet seruos dei
p seruicio regis etiā surgē de noc
te. Unde ē qđ dicat paulus. ij. ad. vj.
In ōnibz exhibeam⁹ nos sicut dei
mīstros: et subūgit. in vigilijs:
īuuēs. qy nō sit verus dei mīster.
qui refugit sacras vigilias. q̄n
tēpus nocturnū aptius ē actibus
cōtēplatiue: q̄ quietius et liberius
ab occupacōibz. Et idō dr ī ps. In
die mādauit dñs misdiā suā. et
opa actiue: et nocte cāticū eius. qđ
est cōtēplatiue. Itē. bñdictio dei nō
debet solū de die sz eciā de nocte.
iuxta illud dan. iij. bñdicat nocti
et dies dño. Itē. hostis eccīe nō so
lū impugnat de die: sz eciā de noc
te. Unde. Nō dormitabit neq; dormi
et. qui ipugnat isrl. Cū resistit p
sacras vigilias. I. mach. xij. Cum
sol occidisset. pcepit ionathas su
is vigilare: sz ꝓter aduersarios
quos audierat nocte supuenīe.
Itē. sōpnolētos frequēter cōmutāt
carnales tēptacōes. ꝓter qđ. her
duo diūgit apls paulus fornica
nō in cubilibz et impudicaā. Has
enī vepmūt honeste vigilie: iux
illud eccī. xxvj. Vigilia honestam
tabefaciet carnem. Itē. surgē ad
matutinas ē valde penale: im
pauly int⁹ labores suos ij. ad. xi.
enūat vigilias dicēs. in vigilijs
multas: et ideo magis satisfacto
riū. Itē. sicut dñs veniebat ad la
cam de nocte. sicut habet mat. xxv.
ita frequētius ī huiꝰ silentij tēpe
visitat animā. et īmittit cōsola

tiones īternas. Job. xxxv. Qui dat carmīa in nocte: id ē cōsolationes gaudiosas. Ite. surgētes ad matutinas multis modis corpus alit se purgāt: sez p excreacões et similia: qđ multū cōfert sanitati corpali. Surgendū est ergo libenter ad matutinas: ne temp⁹ aptissimū oīoni amittamus: ut debitā benedīcionis deo plene reddam⁹: ut īpugnate ecclesie succurram⁹: ut tēptacões aurus cuadam⁹: ut meritī satisfāonis nobis aquiram⁹: ut cōsolationū sāctū partiapes effiaam⁹: ut cor pou in dei seruitio de sanitate prouideam⁹. Et ad hoc nos inuitat. sermo ꝙphetae dicēs. In noctibz extollite manus vras in sancta: et benedicite dño. Quare libenter surgendū sit mane ad diuinū

Quot ite officiū: xl. Capl'. Quū aliqui qui dulcedine sōpni matutini detēti. vix surgūt mane ad p̄mā vl' ad oīonē matutinalē: iam lucis ortū sēpe non surgētes. Contēnūt quos ē illud apli ad. Ro. xiij. Hora ē iā nos de sōpno surgē. Et subdit causā: dicens. Nox precessit: dies aūt appinquabit. Et nota. q malicia sciat valde mane euigilare. Job xxiv. Mane p̄mo cōsurgit. id est ai sācta surgit homicida. Ite. ne attenditis humana. Ps. Ortus est sol. Et post. Exibit homo ad opus suū. Ite. naturā. Unde aues inci piūt mane cantare: qđ est ad verecundiā hominis pigritātis in lecto. Unde āb. de officiis. Nūs xp̄ianus nō erubescat sine psalmo tū modulacōe diē transigē: cum minutissime aues sollēni modulatione ortū diei preueniāt: Dirigit malicia. si necessitas. si natura sic euigilat in variis negocijs: q̄to magis aurtas debet mane exurgere in obsequiū creatoris! Sic mane non tm̄ pro se. sz eā pro filijs suis surgebat Iob: de quo scriptū est Job. j. q cōsurgēs diluculo. offerebat holocausta p singulos: et hoc cūctis diebz. Sic dauid: qui nō solū se. ymo eciā instrumenta sua musica incitabat ad surgendū. Sciū mane ad laudes diuinas. Ps. Exurge psalterium et cythara: exurgā diluculo. Sic ysaias: qui dicebat xxvj. In pcordijs meis de mane vigilabo ad te. Sic ip̄e xp̄c. de mane ibat ad locū oīonis cōem: Jo. viij. Diluculo iterū venit ad tē plū. Cūq; ad locū oīonis secretū: aīt. j. Diluculo cōsurgēs egressus ibat in desertū locū: ibiq; orabat. Sic denicq; facat oīs iustus. Ecce. xxxix. Justus cor suū tradet ad vigilandū diluculo ad eū qui fecit illū: et in cōspectu altissimi deprecabit. Et notandū: q vigilia matutinalis. oīonē eciaīs facat exaudiri. Cuius rei sūt duo testes. Unus baldach iuuites: Job viij. Si diluculo cōsurrexeris ad dīm et omnipotentē fueris deprecatus: et post sequit: statim euigilabit ad te. Alius testis dauid: dicēs. Cūm ad te orabo dñe: mane exaudies voce meā. Ite. dulcedinē diuine cōsolacōis frequent' recipit. Unde manna qđ ipsā significat colligebatur in mane: sicut dr exo. xvj. Et p̄u. viij. Qui mane vigilauerint ad me. inuenient me. Dicat exo. xvj. Mane videbitis gloriā eius. Et eiusdē. xix. Aduenerat dies tertius. et mane inclaruerat: et tūc data est lex. Quid dulcius. q̄ inuenire

dñm: q̄ vidē gloriā ei⁹: q̄ audie
eū tradentē mādata vite: q̄ oīa
sc̄dm p̄dictas auctes. fiūt ī mane
vigliāti. Sicut ei ca q̄s īuenit in
domo sua ī mane: ita ⁊ deus ī cor
de. Ē eiā aīa maiorē habēs lūp
ditatē: aptior ē ad ōtēplādā glou
ā dei. Ppt̄ qđ dicat p̄s. Mane astā
bo tibi ⁊ videbo. Tūc eiā sic mgr
q̄ mane legit. edocet aīam: uxē ī
ysa. l. Mane erigit m aurē: ut au
diā eū sicut mgrm. Jtē. ī hmōi vi
gilia frequēt' ofundit' dyabol⁹ cū
exercitu suo viaor. Exo. xiiij. Jā
aduenerat vigliā matutīa: ⁊ ec
ce dñs respicies sup castr' egyptior:
mīsit exercitū eor. Heu q̄ dor
miētibz tūc ēstīno accidit: et irru
ēs dyabol⁹ sup eos. ipōs īterficat:
sicut solēt hostes īterdū capē ī ma
ne castra. dormiētibz hoībz. Ex
go fructuosa vigilia matutīa: in
q̄ et p̄ces ca⁹ audiūt ⁊ ōtēplacōe
diuine frequētius recipiūt: ⁊ hos
tes victorioſius deiciūt. Pretēa
illa hora aptior ē. ad erigēdū cor
ad ipsū deū: ānḡ aīa distracta ad
diūsa p occupacōes. vl' ī pedia
tur a fātasmatibz collectis. Ppt̄
qđ dr de iusto ecc̄i xxxix. tradidit
cor suū ad vigliādū diludō: q̄si
tūc magis habēs ī p̄mte cor suū.
Pretēa tūc ē maior nēcitas recur
rēdi ad deū ut dirigat ī actōib⁹ ⁊
casibz diurnis: sicut fiebat dauid
q̄ dixit: et mane oīo mea p̄ueniet
te. Dirigēdū ē igit' libēt' ad dñm
de mane ad dinū officiū: et ꝑter
fructū p̄dict⁹: ⁊ ppt̄ y doneitatē hore
ei⁹: ⁊ ppt̄ nēcitatē. Et sic dr sap. xvj.
oportz p̄ueire solē ad bndīcōnē tu
ā. ad ē. ad te bndīcēdū: ⁊ ad ortū lu
as sic te adorare. Quāe libēt' eūdū
sit ad cōpletoriū: xlj. Capitulū.

Sunt iterū aliqui. q̄ ꝛplem
riū fugiūt: ⁊ eū ejt' ei mg
na diligēcia cauēāt frēs
religiosi. ne iḡ ista hora omittat'
et hoc mlīs de causis. Cōstat ei. q
hora ista ē in q̄ de labore actiē. mit
itur ad q̄etē ōtēplatiē: ꝑt' qđ tunc
cātat. nūc dimittis seruū tuū dñe.
Bonaz. āt mētiū ē libēt' hmōi mi
sitiū frat': nec occupacōes actiē ul
tra die plōgare: sc̄dm t' p̄s. Ex
bit hō. sc̄z q̄ rōne utit' ad op⁹ suū.
⁊ ad opationē suā: usq; ad vesp̄a
sc̄z ⁊ nō ultra. Jtē. eū sit tēp⁹ mādi
et tēp⁹ loq̄di. ecc̄s iij. ista hora ē in
q̄ ī cipit silētiū apud religiosos q̄
oēs libēti⁹ debēt actr ptāe q̄ locu
tōes. Augt'. loq̄la sit ī mēsura:
ta etūtas ī ro. ūdinē. Jtē. ista ē
hora ī q̄ aīalia silā. q̄nḡ vadūt
ad exīora: ⁊ reūtūt ad mādā. Jn
et ī p̄ncipio dr. Cōuertnos deus sa
lutaris nr': sc̄z ab exīoribz ad in
tiora. Istud ei valde ꝑtinet ad bo
nā mētē. Jtē. sc̄dm mōrē nr̄m ꝛplē
torio ānere sūt oīones secrete: q̄
rū frāus fregit' amittit' q̄ nō mi
sit'. Ma. vj. Tu āt cū oraūis intra
ī cubiculū tuū. sc̄z secretū cordis ⁊
clauso ostio sup te ora patrē tuū:
et p̄r tu⁹ q̄ vidit ī abscōdito rēdet
Et bñ sic cātica. Q̄ serena ⁊ plan
ta oīo: nllo pt̄ebata clamore. Jn
illa hora fuit mlīa q̄ alijs hor
nō fuit. q̄ habēt aliquē effām gre
ꝛferre. sicut ē aspīo aq̄ bndicat.
bndīo p̄ris sc̄z p̄lati. q̄ firmat do
mos filioz: ecc̄i. iij. Jtē. remanē
tes a ꝛpletorio. ut frequēt' pmā
exp̄ēdūt tēp⁹ illud: q̄ remanētes
ab alijs horis diurnis. Jtā ab a
lijs remanētes. vl' ꝛfessiōib: vel
studio. vl' alicui opi frūtuoso fre
quēt' ītendūt'. ab illa vō hora re

manētes: oratoris vl' recreatoīb' carnalibꝫ itē dūt. Quātū igit' cauē dū ē ulubet' ne tēp' qd' sē expē dāt ab alijs. ab ipo male expēdā tur. Ecā. xiij. Filii ꝓserua tēp'. hoc ē. cū alijs serua tēp'. sz ut sicut ꝑcepta tu bñ expēdas. Item hō. remanētes. solēt alios inq̄etāre frēq̄r' suis vigilijs & clamoribꝫ. et tardo ingressu ad dormitoziū. qđ valde cauēdū ē ēra seruō dei. Qui cū pos inq̄etat: spm̄ sēm habitātē in eis ꝓstat. Vbi. i dyalogo. Cū vir sēs ad ira facēdū trahit'. ꝙs ali' ad ira facēdū q̄ ē. i habitator erat. Item nō solū inq̄etāt alios: sz eā scādalizāt. Videtes ē eos remanētes a ꝓpletorio nō de bitū habēt rōnē iudicādi. q' remaneāt n̄ ex causa mīe' suffragij: sz ex eis scādalizāt. Si at illi q̄ scādalizat vnū de pusillis. expedit ut suspēdat' mola asinaria ī collo ei' q' put dr aya. xvij°. qđ de illo sentendū ē. q̄ quētū vnū scādalizat. Item. nos solēnit' rez̄mēdam' nos bñ vigilare in ꝓpletorio. Cōstat at. q' valde efficax ē rez̄mēdatio tā sollēnis. Vñ mgr' iordan' narrauit. q' audiuit a qđā viro religioso. q' qñ frēs dicebat ega ergo aduocata n̄ra. videbat beata vgine flexis genubꝫ r̄ mēdāt' ordinē filio. Q' stulte ago ē. q̄ hmōi rez̄mēdatōi nō libēt' intēdit. Ne sit ergo ꝓpletorio frēs sa libent': ppt' amorē silentij. ppt' amorē ꝓplacōis. ppt' curā sāe ꝑe. ppt' fructū secretor' & orōnū. ppt' a sequēdū effectū aliq̄rū grāz. ppt' cautelā tpis nō inutiliter expēdēdi. ppt' vitandū iq̄etudinē & scādalū frēm. & ppt' deuotionē ad vginē gliosā. Qđ at minus si viri spūales adueniāt sēte die libēt' tūc sedeāt ad q̄etē. cū eā aues garrirūt tūc dimittāt & q̄escāt. Ymo ut dicit plin'. tota mltitudo apū i alueari ad sonitū vni' ērūuolantis illa hō'a q̄escat sīl' strepitu usq; in mane: & tūc ad sonitū eiusdē ērūuolātis & exanimatis ꝓsurgūt. Denigꝫ nōdū. q' tpm q̄ ꝓstituta sē ad orādū. qđ sē cotidiana & deputata secretis orōibꝫ ap' nos. sez matutinū post matutinas: & vesptinū p' ꝓpletoriū: q̄dā vō sē annalia. ut sē dies festi. dies reiunior' & die' rogationū & alia silia: q̄dā q̄ emergētib' nouis curisꝫ & negocijs ad hoc deputāt' inter dū. ¶ Qr̄ frūosū ē orare p' ꝓpletoriū & p' matutinas. xliij. Capm̄

Quoꝛo duo ꝑdām tpa cotidiana apta sē secretis orōibꝫ: q̄ matutinū p̄cedit occupacōes diurnas. vesptinū vō seq̄t' et ita utrūq; libeū est ab occupacōe: & sedz bñ sē cātū. aptius ē ad orādū. Et io nō sē ꝑmittēda ista tpa. q̄n sp' i illis orem'. siue i quietu sū ex' pl' vl' min' ꝑ tpe. Ista sē. q̄ eā dauid orator optim' obseruabat i suis orōibꝫ. Obseruabat matutinū: & io dix'. Et mane oro mea ꝑueniet te. Obseruabat vesptinū: & io dix'. Eleuatio manuū mearū sacrificiū vesptinū. Hic eā faciebat xp̄c: exēplo suo nos ꝓuocans. Orabat secreto mane: ar. j. Diluculo valde ꝓsurgēs. egressꝫ ibat i desertū locū: ibiq; orabat. Orabat & sero secreto: aya. xiiij. Ascēdit i mōtē sol' orare: vesperi erat frō sol' erat ibi. Ista sē illa duo sacrificia legalia. nō carnalia sed spūalia. sez matutinū & vesptinū: q̄ cotidie iubebāt offerri exo. xxix. Orādū ē spealiter i mane et in

sero: ut p̄mordia ⁊ vlcia actionū
nr̄ax offentes ipi q̄ ē alpha ⁊ o.
p̄nap̄ū ⁊ finis: debitas p̄miaa
ichoacōis ⁊ decias ꝑsūmacōi p
solua ⁊ eide. Jtē. orādū ē mane.
ut i actōibz diurnis orōe durga
mꝰ: ⁊ h̄. sonat oro q̄ dr i p̄ma. orā
dū ē i sero. ut orōe ꝑ tēptacōes
noctnas mūiam: ⁊ h̄. sonat oro
q̄ dr i xpletorio. Jste āt orōes nō
mutāt sicut orōes q̄ dicūt i alijs
horis sedm diūsa tpa: qr̄ imuta
bilit̄ his de causis sp orare debem
i his duobz tpibz eaā si alio tpe
ēt hoc aliq̄d vaurem. Jtē. orān
dū ē i mane ꝑ fut̄a: orādū ē in
sero ꝑ p̄terita. Jho. ꝛ iouinia.
lib. j. Pytagore p̄cepta sē hec: duo
rū tpm maxie habēdā curā: scz
mane ⁊ vesp: id ē eoꝝ q̄ acturi
sum ⁊ q̄ gessim. Et iō orādū ē ut
futa bñ fiāt: ⁊ orādū ē ut p̄tā
male fca nr̄ mittāt. Nre istāc in
festis ē orādū ⁊ i ieunijs ⁊ rogā
cōib ⁊ alijs q̄bdā tpibz nouū cm
gētibz nc̄ūbz: xliij. Ca.

Quīta festa vo nōndū ē: q
dies illi debēt ēe vacāi
ab oī occupacōe. xo. xx. Dē op
nō facietis i eo. Jtē. pbabile ē. q i
ill dieb q̄ sē festa dei. rex celoꝝ tā
q̄ i festo suo det largi mūcm. sic
assuer i festo p nuptijs hester. larg
git ē mūera iuxta magnificēcām
p̄nap̄alē: hes. ij. Jtē. i festis q̄n deo
meli debet seruiri: dones magis
i festāt hoies. Jmach. ij. Erat antio
chꝰ statuit aduſ iudeos pliū. i
die sabbi. Patz igit̄ q̄ magis ifest
tēdū ē oroibz i festis: q̄ ad vacām
dū deo sē instituta spēalit̄. q̄ ma
ior spes tē habet de largitate ei
q̄ rogat: q̄ hosti tē magis ifestā
ti ē fort ⁊ resistēdū p orōes. Sup hoc
āt nob datū ē exēplū ab āquo: j
mach. xij. Sine it̄missiōe i diebꝰ so
lēnibz mēores vū sum i sacrificijs ⁊
obseruacōibz. Notāt ēt i hoc: q̄ spēa
lit̄ orabāt i sollēnitatibz. Circa ie
unia vo nōndū: q̄ sicut ieunū
ē ad sāficādū a vicijs carnalibz:
ita orō a vicijs spūalibz. Jho. Ieu
nio sanāt pestes corpis: orōe
pestes mētis. Ad pfectā āt sānat:
q̄rit purgatio ab utroq. ij. cor. vij.
Emūdem nos ab oī ifectiōe carnis ⁊
spūs: pficientes sāficationem.
Misēda ē ergo orō ieunio. ad as
sequēdā pfectā sāficationē. Jtē. q
dā ē genꝰ dēonū. qd̄ ipugnat de
vicijs carnalibz: q̄ddā q̄d ipugnat
de vicijs spūalibz: q̄ddā i utrisq;
et hoc genꝰ tēp fortē nō expellit̄ n
p orōnē ⁊ ieunū: sic dicit̄ ap̄s.
Est āt pbabile: q̄ hoc dēmo nō p̄sis
tit n p eade. Misēda ē ergo orō e
iunio: ut sic oī genꝰ dēonū fortē
resistat. Jtē. ieunia mlta sē. q̄ nō
sūt deo acepta. Isa. lviij. Ieunauim
et nō aspexisti. Ve āt acepta sit:
laborādū ē ut sit sca. Joel. ij. Sci
ite ieunium. Pbabile āt ē. q̄ sāctē
ieuniū p orōez sic ab sāctāt p orōez sic de ista dr.
Et iō misereda ē orō ieunio: ut ieu
nū p orōnē sāficatū fiat deo acep
tū. Et sic petit ecclia i orōe i q̄ dicit
ca diat: nr̄a ē q̄s dne sit acepta ie
iunia: ⁊ i mlt̄is silibz orōibz. Nō
cebat orōnē ieunio dauid: q̄ dr.
Humiliabā i ieunio aiam mea
orō mea i sinu meo conuert. Sic dr
el ix. diat. Posui faciē meā ad dm
deū meū: rogare ⁊ deprari dnm i
ieunio. Sic esdras. x. dicit. Ieuna
uim ⁊ rogauim dnm: ⁊ euenit nob
plpe. Sic niniuite: jone. iij. Homi
es et iumēta ⁊ boues ⁊ pecora nō gst
tēt q̄cq̄. Et p. Et clamēt ad dm i

fortitudie. Sic iosaphat. ij. paliꝑ xx. se nō sualit ad rogādū dnm: ⁊ ꝑ duxit ieuuniū. Sic āna ꝓphissa lu. ij. ieuuniis ⁊ obsecrōibz vacās do die ac nocte. Sic apli qz dicit ieu asse ab ascēsioe dñi usqz ad pēthe sten. De eoz oꝛōe āt in q̄ tue erāt: dc act. j. Circa rogacōes nōndū: q ꝑplex solz ee causa apud mgnates dādi large munera. Vna. magf nicudo curie. Cū ei ꝓnapes teneꝫ magnas curas. q̄to sc̄ maiores curie tāto largius i mūeribz se ef fidut: iux. i. hes. ij: ubi dr. q assue rus feat nimiū ꝓmagnificū cūc tis ꝓnapibz ⁊ seruis suis. Et post. Et dona largit ee: iuxta magnifi cā ꝓnapale. Alia ē, truꝑh vic qnt: uix. i. j. ℞. xxx. Dixit dauid il lis q̄ phibebāt ne illis q̄ remanse rāt ad sarinas aliq̄d daret de p da. Nō sic facaens frēs de his q̄ tra didit nobis dñs: equa ei ps eit des cēdens ad ꝑliū: ⁊ remanentis ad sarinas. Alia ē, magnitudo mē assionis: uix. i. iij. ℞. ij. Dixit salōn mei sue. Pete qd vis: neq ei fas ē me q̄q negare tibi. In ascēsioe āt dñi fuit maior aura i celo q̄ unq̄ fuiss: q̄ āte soli ageli erāt ibi: tē ārt ꝓuarhe ⁊ ꝓphē. ⁊ ois illa bēa cptas. qua xp̄s duxit secū. Ite. ascēdit ut roguz patrē p nob. ⁊ apparet in cspectu vultū dei p nob. Cān in ergo ocasio fuit deo pī largit dādi i die curie tāte. i festo de triū pho tā nobili: ad itercessionē tanti aduocati. In mēoria ergo huiꝰ. cōa ān ascēsionē fiat pces ⁊ roga nōes: speras i tali festo se specialꝫ ⁊ efficaꝫ obtinē: ⁊ io tue ē oibz de uor oādū. Circa q̄rtū nōndū: q xp̄iana religio saēs q̄ oia fuit diuina ꝓuidētia. ⁊ i manu dñe

Nē. illud festū fuit de tūpho xp̄i: q triū phator sc̄ ōcēs celos ascēdēs. victor tūpho nobili ad dextrā p̄ris residet.

potēte oia sūt ꝓstituta. ꝓsueuit re curre ad pietatē ip̄i i necēbz suis: sicut p serenitate. sue. p pace ⁊ silēb: cē plo ānquoꝝ q̄ clamabāt ad do minū cū tribularēt. Sup hys salōn rogauit dnm. iij. ℞. vnj: videlicz ut clamātes ad eū i templo p varijs ne cessitatibz exaudiret. Est āt fructꝰ huiꝰ clamoris ꝓplex. Cānz ei dns sic clamātes adiuuat ut possint portare tribulacōes: q̄nq liberat: q̄nq ꝓtit i magnā utilitatē. Ps. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiā eū: cū ipo sū in tribulacōe scz muā do. eam ꝓmū: et ꝑficiā eū eam sedm: ⁊ glificabo eū. eam trāū. Cū igit fructꝰ ysti sit tā gliosi. libēt ē oran dū i hmōi casibz emgētibz: ⁊ max ime cū indicat oꝛō sup hoc ab ecīa. Cānto ei plures oānt. tāto acꝰ flect tē pietas diuina. qi aut dic autoritas: i possibile ē pces mltoꝝ nō exaudiri. Sēqt. De nōie oratoꝝ ⁊ q̄re fuit ꝓstitutū: ⁊ q̄ nō sē ibi

In oratorio nemo faciēda. aliq̄d agat nisi ad qđ ꝺnāt ē vnde ⁊ nomē accepit: ut si forte aliq̄ ecīa ꝑter horas ꝓstitutas si eis vacat oꝛare voluerit: nō ei sit ipedimēto q̄ ibi aliq̄d agendū putauerit. Hic ꝺdit mādatū ecīa oꝛōes extraordīarias: et q nō sūt nēāis ⁊ volūtatis. nō ꝺdit māda tū ut fiat: ⁊ mādatū ne ipediāt. Et nota ꝓmo ecīa exposicionē hꝰ vbi oratoꝝ: q dns vnūsoz nō solū de ꝑsonys ꝑtinuit ad mīstū dū sibi aliqs ut mīstros ecīe: ⁊ ⁊ de rebz decīas ad mīstroꝝ sustē tationē: de ꝑtibz dies sollēnes: et de locis sibi aliq̄ spealit appāuit ad seruiēdū sibi i illꝰ: item q vnū gen̄ē oratoꝝ. qđ dr ecīa. id ē cō gregatio. rōne eoz q̄ ibi ꝛueniūt.

dicat eaꝫ ēplū. rōne ei⁹ i au⁹ no/
mīe ꝺueniūt: sz dei. Ēplū ei⁹ di/
a thēos qđ ē deus. ⁊ platea: ꝯsi/
dei platea. Et oratoriū. rōne ei⁹
qđ ut fregit⁹ et ꝑncipali⁹ fit ibi
dē: sz oro. Sedo ḡrit de hoc vbo.
ad qđ factū ē. Videt ei. q⁹ i tpe ḡ/
cie nō debet eē loc⁹ aliq⁹ ꝑus ad
orādū. Mulier ei samaritane q⁹
rēti jo. iiij. ubi eēt loc⁹ orādi: rnd⁹
dñs. dicēs. Veīt hora. i q⁹ veri ad/
oratores adorabūt patrē i spū: er/
go nō ē aurādū de loco. Rñ. Nō
ē in loco ponēda talis fiducia. q⁹
credat aliq⁹ se alibi nō posse audi.
siaut fra ebāt iudei: sz aurādū ē ex
aliis causis de loco. Si ei nō esset a/
liq⁹ loc⁹ orōibz deputat⁹. ad tē ne/
sciret. utz oraret hōies vl nō:
mlti omitterēt orare. Itē. cū vad⁹
qs ad locū deputatū orōi: pl⁹ la/
borādo pl⁹ mereret. Itē. ipe loc⁹ ad
hoc deputat⁹ ad h⁹ iuuat: sic. loc⁹
deputat⁹ cōfessoi ad comedēdū.
⁊ silia. Et nō licz orōis vbi sit i spū:
tū deputat⁹ aliq⁹ loc⁹ orōi. ut sit
ecīa cīa de orōne fideliū: tut ipi
illuc eūdo pl⁹ meant. ⁊ ad orādū
efficaciꝰ iuuēt. Terao ḡrit de iu/
stitia q⁹ mādauit: nēo aliq⁹ agat.
⁊ t. Videt ei sēdm ull⁹ q⁹ nō licear
i oratorio ꝑdicare vl cōfessiones
audire. ⁊ silia: hoc ei nō ē orāe.
Rñ. Ista spūalia exercicia q⁹bz āi
i deū erigūt. sēdm quādā nōis ex/
tēsionē vocāt orōes qnz: q⁹ oro
ē a sēsu āi i deū sēdm qndā diffi/
nitionē. Vñ glo. sup. c. aga. xvij. h⁹
gen⁹ dēonioꝝ nō eicit nisi p orōne
⁊ ieunniū: dicit. Oro q⁹alis. nō
solū ē i vbis: sz i orōz q⁹ i obsequ
deu ⁊ fidei deuotionē gerim⁹. Sic
ergo sub pte satisfactionis q⁹ ē ieu/
niū ꝯprehendit oīs carnis afflict
o. ⁊ sb eleosia oē genꝰ pietatis: im
sb orōe oēs actiones spūales. Cū er
go dr. q⁹ i oratorio nō agat aliq⁹
q⁹ orare: nō phibēt ꝙ hoc fiēt ibi
dē actiones ꝑdē spūales. Dr. ulterꝰ
q⁹rit. Nūqd nō licet i cāsu ibidē
comedere vl iacere: Rñ. Nō regla
rit: sz dispēsatiue ex causa. Dr. ite
rū q⁹rit. Nūqd licz ibi dispēsative
emere vl vendere sic. cōcedit: cū dñs
eicerent emētes ⁊ vēdētes de ē/
plo: Rñ. Nō: q⁹ista q⁹ nūq⁹ exer
cēt sn̄ pcō. Et ex his colligē q⁹ ac
tiones spūales regulariē ꝑnt ibi
fieri: actiones corpales q⁹ se nātas
⁊ sn̄ pcō. ꝑnt ibi fieri dispēsative
actiones vo q⁹ vix aut nūq⁹ se sine
pcō. nll⁹ aten⁹ debet ibi fieri: nisi ex
te i necīte pegnacōis. De ꝫmēda
cōe orōnū secretaꝝ siue cōe. de
Quinquagesimo. xxxiij. capl.
Quarto attēdēdū ē. q⁹ i
hoc ꝙ aug⁹ phibet i
pedire illos q⁹ fortassis ēdū ora
re volūt pret horas ꝑstitutas. ma
nifeste ꝫmēdat hmōi orōnes se
cretas: q⁹ paldubio signū sūt au
dētis sācti⁹: ⁊ a viris sāctis cū di
ligētia sectāde. Hui⁹ exēplū re
liq⁹t nob⁹ saluator⁹. q⁹ cū nllō ōdi
gerz. to aēs tū legit orasse: sic ut
nos ad h⁹ puocaret⁹ suo exēplo.
ecīa exēplū reliq⁹it nob⁹ aplī
mīsteriū mēsaꝝ ꝙt h⁹ reliquē
tes. dicūt act. vj. Cōsiderate vi⁹
ex vob. q⁹s ꝑstituā sup hoc op⁹
nos vo orōi īstātes etim. Hui⁹
exēplū reliq⁹it nob⁹ fere ōnes
antiq sc̄i: sicut patz i gestis eor.
Vñ ⁊ paul⁹ ꝑmo hēmitā mortu⁹
iuēt ē apodiat⁹ ad arborē: ex
⁊ māibz i celū extēsis. q⁹ cum.
Hui⁹ exēplū spēale reliq⁹t nobis
bēs dominicꝰ pr̄ nr⁹: q⁹ tū fregit

eccā pnoctabat ī oroibz aurēs lec
to. Ne cēplū reliq̄rūt nobi pmi
nui frēs: sicut dicūt illi q̄ viderūt
sanctū ordīs pmitiuū. Vn ai q̄dā fr̄
de pmitiuis frēs fratri ut credit ex
numia deuocōe vēissz parisi. et q̄
dā die ītrassz ecclīā nr̄az q̄ nūc ē.
t nullū frem iuenissz ibi oratē: et
recordat quō eccīa pma pmula
q̄ sp erat plena frībz orātibz ī tpe
quo ān ibi fuerat. q̄ sisset. cui essz il
la eccīa q̄ nūc ē. et dictū fuissz ei. q
essz frēm pdicatoz: aut. Absit. Hec
nō ē eccīa frēm pdicatoz. Eccīa vō
eoz ē q̄dā eccīa pua plena frībz
orāntz ātē altaria. pstitus p tota
ecclīā: hec āt nō ē talis. Ex q̄ pa
ret. q̄ assidui fuerūt illo tpe frēs
i hmōi oroibz. Ad rmēdatiōnē
āt hmōi oronū sacēd. q̄dz alios p
rogamus sī oroes sollēnes. q̄ si
ut ordinarie horis et tpibz ostituti
ī offīo eccīastico. Illa ei q̄ sī ī cōi
offīo eccīastico: pt maiōi pte ma
gis sī laudes q̄ petitiōes. Laudes
vō magis ptinēt ad patriā. q̄ ē i
plenitudīe petitiōis: iuxt ī. Io. xvj.
Illo die me nō rogabitis q̄q̄. Ē
ūtro. ad viā ī q̄ ē statī idigētie ma
gis ptinēt petitiōes: iuxt ī. Io. e. cā.
Petite huc. sz q̄ntū ad oroes: et ac
apiens ī huō gloriā q̄ntū ad dina
laudes. Secrete vō oroes magis sī
petitiōes q̄ laudes: et nō ī pntia ma
gis nātē. Preterea ī cōi offīo cū i
lis petitiōes fiūt. sī certe iterdū ta
les: q̄bz q̄ int est nō ml'tū idiget.
hmōi oroibz vō secretis petit q̄libz q̄
sibi placz sedm idigētiā suā: sedm
modū aug. dictus ī oroe sua. Mu
ser fu miseicors es: ifirmi sū. me
dic es. xpe. Quibz āt magis nātā
nūē. magī laborāte p eo q̄ magis
idigz. Preterea oroes cōis offīi sī de
ī stitutiōe eccīe: oroes vō secrete de
ī stitutiōe dei: iuxt ī. aga. vj. Tu vēo
clauso ostio ora patrē tuū. Et de
sic orādo legit expressū dedisse: de
alio vō modo orādi nō. Et nō sī ma
ioris nātis: vn ad oēs ptinēt. Ex
his igit ptz patz: q̄ sī maiois nā
tatis. Itē habēt ī se aliq̄: ppt q̄ vi
dēt ee maiorus efficacie. Sūt enī
magi mētales q̄ vocales: hoc āt
ml'tū fraat ad efficaciā oroīs. Ps.
Cū iuocarē. id ē. int dū vocarē: ex
audiuit me deus. Preterea generant
maiorē affīonē. Pt ei sic orans
pl's morari cū singula meditāda:
et ex hmōi morosis cogitatiōibz
generāt maiōes affīonē desi de
riox scōz. Hmōi āt affīonē ml'
tū fraūt oroes efficatiores: iuxt
ī. pīs. Desiderū cordis eox ex au
diuit auris tua. Preterea sī puiorē:
q̄ nichil vānitatis eis admiscerī
pt sic de fratribz sicut vocalibz q̄ sūt
extra hōibz. Oro vō q̄nto puriox:
tanto efficatior ē. Dīi sī cātū. Cū mū
da et sicera ē oro: nulla ī spiāe
tis laude vl' adulatiōe tēptata. Ex
his igit ptz patz: q̄ hmōi oroes sī
efficatiores. Itē. libēius effūdit:
sedm ī. pīs. Effūdo ī ospēu tuo oro
nē meā. Que āt ī ospū hōim fi
ūt: nō ita libē: q̄ habēt iterdū ipe
dimētū ab eis. Preterea magī propt
tu pnt haberī: q̄ ad oēs idiget
q̄s libris et dū loco et sociis: medū
et tpe. Iustus vō nō sic: sz oī tpe
oī loco et sm socio pt orari. Die pīs:
apud me oro deo vite mee: q̄ di
cet. ī ptate mea ē. Preterea defecerūt
eccā verbz corpis huani: nō opor
tet defice spm. Vñ de bto martio
ī firmo dr. Inuictū ab oroe spm
nō relaxabat. Nō āt sic ē de offi
cio dino. Ex his igit ptz patz: q̄

fraali ẽ sic orare. Cũ igit̃ sit magꝭ
nãrie ⁊ magis effimares q̃ ad mꝭ
ta. ⁊ fraali p̃nt emuntꝰ. ꝟstat q̃ hm̃t
progatiuas mꝭtas sc̃as orões ordi
narias: ppt̃ q̃s sc̃ã oi deuocõe sec
tãde. Quare libẽ ẽ orãdũ i loco

Quito no saaro. xlv. Cam
tãdũ: q̃ licꝫ hm̃oi orões
i oi loco p̃nt fieri, scdm
aplm dicẽtẽ. i oi loco leuãtes pu
ras manꝰ tñ ꝛpetẽaꝰ et frãiosiꝫ
i oratorio effudiũt: qđ mult augꝫ
cã ipedimẽta ꝟstrꝫ orõnũ i orato
rio fieri ẽdiat. Qđ apparꝫ ex rõibꝫ
mꝭtis. Pue ẽi credit̃ q̃ dñs fraaliꝰ ex
audiat orões: q̃ fuit i loco ad hoc
sibi deputato, ij. pal'. viij. Oeli me
i erũt apti: ⁊ aures mee erecte. ad
orõnẽ ei⁹ q̃ i loco isto orauũt. Jt̃ ꝛe
dẽdũ ẽ. q̃ sc̃i angeli loc̃i talẽ sactũ
magis freq̃ẽt: q̃ ẽ domꝰ dei. Vñ
hui⁹ argumẽtũ vidit iacob. gen.
xxviij. angelos dei ascẽdẽtes ⁊ desc̃
dẽtes: i loco q̃ dicit̃ ẽ bethel. id ẽ
domꝰ dei. Jpi ei sc̃m q̃ natũrij sc̃ oraꝫ
tibꝫ: ad defendũ orões eoꝝ cora
deo. Jt̃ pbabile ẽ. q̃ dẽones q̃ libẽ
ter impediũt orões. nõ audẽt ita ac
cedẽ ad hm̃oi loc̃i scñm sicut ad a
lia: p̃ timore quẽ ꝛcutit eis. Gen. e
odẽ. ca. Qm̃ tribulus ẽ loc̃s iste. Ad
verũ ẽ papue dẽonibꝫ. Jt̃ ꝛe oa
toriũ ꝟsectũ ẽ in hore aliau⁹ sactũ.
Duũ ẽ aũt credẽ. q̃ sc̃s patronꝰ ecie
sp̃ialẽ aurã habeat de q̃ẽ ciẽtibꝫ
ad loc̃m sui p̃onat⁹. sicut p̃ceptꝫ
re de hꝭ q̃ q̃ẽũt ad loc̃m sui do
minij: sic ẽueiũt de sc̃o iacobo ⁊ mꝭ
tis alijs sc̃is. q̃ sp̃ialit iuuãt accedẽ
tes ad oratoriũ suũ. Cũ ergo sit
orãtibꝫ nõ modicũ adiutoriũ sc̃o
rũ nãturũ. q̃ sẽ potẽtes a pꝰ deũ.
scdm i. Job. v. ad aliq̃ sc̃oꝝ q̃ũrẽ: cõ
suleus oat i loc̃s sactis q̃ alibi.

Jtẽ. ibi ut freq̃ẽt ẽ corpꝰ dñi ⁊ reli
q̃e sc̃oꝝ. Qs aũt dubitet. ꝟ in ista va
le possit q̃ mlt̃ũ ad orões salubriꝫ
p̃mouẽdas. Si ei p̃ceps fraaliꝰ
recapit petiões i ꝟspũ magnoꝝ
et marie amicoꝝ sibi factas: gre
nõ idẽ ꝟsperãdũ ẽ de dño. Sed sicut
dr heb. ix. mãna qđ sigfiabat ꝛ
pus dñi. ⁊ vgã aaron ⁊ table ꝛ
si. mãq̃ eoꝝ reliq̃e custodiebãt i ꝛ
cta tabnaculo ꝟsꝰ oraculo ⁊ nõ alibi: tm̃q̃
ꝛpetẽa orõi ⁊ ꝛpiacõi. Jtẽ. ibi ꝟ
imagies cruas fieri. hẽ vgis ⁊ sc̃oꝝ
ãgelorꝫ ut freq̃ẽt. Hec aũt i mẽte ꝟ
sibiliꝫ introduciũt hoꝝ meouã. q̃ in
troducta mlt̃ũ valꝫ freq̃ẽt ad cõ
tãdã deuotionẽ: deuotis vo affis
sume fraat orõnẽ effimã. Aug. ad
pbã. de orãdo deo. Diligit: sequet̃
effect⁹ q̃ feruẽtiꝰ p̃cedit affectꝰ. iuꝛ
ꝛ. ij. cor. j. Ad affectũ igit̃ orãdi ꝛspt̃ dr
Ex hꝭ igit̃ patꝫ: q̃ libẽ fraaliꝰ ẽ
orões secrete i oratorio ꝟsꝰ alibi dic
at fraacbat egregiꝰ oratoꝛ dauid:
q̃ dicebat. Ad dorabo ad tẽplũ scm
tuũ. Sic eciã fraacbãt boni ⁊ mali
q̃ndã. Lu. xviij. Duo hoies ascẽde
bãt i tẽplũ ut orarẽt: vn⁹ phariseꝰ
⁊ alt̃ publicanꝰ. Sic eciã fraacbãt a
pli magni. Act. iij. Petꝰ ⁊ Iohẽs ad
cẽdebãt i tẽplũ: ad horã orõis nonã.
Qz ppt̃ orões ẽ ordiaria nõ sꝭ
mittẽda alia ordiarie faciẽda nec
corpales actões ⁊ marie a fribꝰ

Serto no laici. xlvj. Cã
tãdũ ẽ. q̃ licꝫ ad seruos
dei deuotos ptineat sꝭ
libẽ orare: tñ ppt̃ hm̃oi orões ẽtor
diarias nõ debẽt dimitti ea q̃ ordi
narie sꝭ faciẽda. Et ro diat aug⁹
si eis vacauũt ⁊ inuẽs ẽtrio. q̃ si
stãt alie occupacões ordiarie. nõ sꝭ
q̃ hm̃oi orões ẽordiaria dimit
tẽde: qđ ꝟstat mltas rõibꝫ euidẽter.

Qui ēi ꝓt' oīões hmōi dimittit fa
c' qđ debet sedm votū pfessiois ē si
ue usurarius: q̄ lībēā dat qđ non
debet. q̄ reddit qđ debet. Quo ꝫ bo.
xiij. Reddite oīb debita. Itē. insis
te oīb hmōi. relictis oīb occupa
ōib sapit sigl'arit. Nec ē āt. q̄
ml'ēū noct i religiōe: sicut fera i vi
nea. Dñs. Singularis ferus depast' e
cā. scz vineā dñi. Itē. ista ꝓdit ex
ꝓa volūtate. illa āt ex aliena oīdi
nacōe. qđ magis acceptat de i dis
cꝑlis suis. Jo. ult. Ali' te ēget. & du
cet q̄ nu nō vis. Itē. oīo ē ad ipetrā
dū. q̄ faca. qđ debem. facē. Ergo fa
c' qđ debem. finis ē oīois: finis āt
melior ē. q̄ illud qđ ē ad finē. Patz
ergo. q̄ melius ē facē oīa. q̄ sic oāe.
cētū vij. Melior ē finis oīois q̄ pn
cipiū. Itē. sicut ē duplicāt ꝑdicare.
scz vbo & ope: sic duplicāt ē oāe. scz
vbo & ope. Vñ auctus. Nō cessat o
rare: qui nō cessat bn facē. Sz effi
cacior ē ꝑdicatio opis. q̄ sermonis:
cā rōne. & oīo opis efficacior est
ꝑ vbis. Nō sūt ergo opa relīquē
da. q̄ malūt ficī ꝓt oīonē. Itē. il
le q̄ facit qđ alij facūt. nō habet in
vnde vana gloria repetet: sicut ille
q̄ nō ē sicut ceteri hoīes. Oīo ergo
extraordinaria facta. fermētat' va
nitate. q̄ cōis operatio. ergo ē mi
acepta deo: qz noluit deus in le
ge. q̄ i aliq̄ sacrificio offerret' fimen
tū. Idō dicit ꝑ amos. iiij. derīdēdo.
Venite i bethel. & post. et sacrificate
de fermētato laudē: & vocate volū
tarias oblatōes. Vđ idō dz: q̄ ille
volūtarie oblatōes oīonū. facta le
fermētāt. Itē. hij q̄ relictis cōib
ꝑsistūt se i oīoibz hmōi. sē sicut
ouis segregata: quā facta ē a
lupo. Sūt ecā sicut thomas: qui se
gregat' ab aliis dñm vidē nō me
ruit. Ad istos videt ꝓphē. qđ dixit
iudas. Hij sūt q̄ segregāt semetip
sos. aīales: qz sicut aīalia. facta se
a grege segregāt: & idō spīm nō ha
bētes. Ita sicut bon' abbas facit
q̄q; pitanciā i cibo. & nō vult.
q̄ habeāt q̄ nō intersūt cū aliis: ita
dñs spūales grās & cōsolatōes fa
cit gregatas i ope cōi. q̄ nō sē ꝑ
ticipes. q̄ se ab aliis seqstrāt. Scīē
dū āt. q̄ nō. solū spūales occupa
tōes. ut lectio. officiū eccīe. nō sūt
dimittēde ꝓt hmōi oīones: sz nec
ecā corpales actiones. q̄ sūt ad vite
sustētationē necārie: ut sūt ꝓpria
tio necitatū. opa officioꝝ. & seruī
tia varia ꝑ frēm nāturabz. Certū
ē eī. q̄ ex his occupatōibz sequē a
liq̄ vitalis. & de oīone vō sua nesc'
aliqs utrū sit mte efficacie apud
deū: q̄ sibi vl' alijs ml'ēū ꝓfit. Certa āt bona ꝑfenda sūt inuīti. Aug'.
Tene ceū. & dimitte ceterū. Itē. sub
pallio hmōi oīonū. q̄ vite cōtēpla
tiue frequēt' nutrīt' acadia: & ꝑfu
gūt' opa laboriosa. ut ē ecīa vij.
Ne oderis laboriosa opa: & rusti
cationē ab altissīo creatā. Vn gen.
xxxj. legit' rachel. q̄ ē fugā vite cōtē
platiue. aliqn habuisse ydola in
absēdito q̄ se nō mouēt. & signi
ficāt acadiā. Itē. aī. qs vacat op̄
bz ꝑ q̄ alijs subuenit. & fraī op̄
pietatis. qđ ē sup oīa opa: ipse ꝫ o
pus suppletoīonē i eo. Ecīa. xxix.
Cōdude eleōsinā i sinu pauperis:
et ipa orabit ꝓ te. Et eadē rōne.
i alijs opibz pietatis. Oīo vō. nō
supplz nōīntes: q̄ pauārāt ꝑ opa
pietatis i laborādo ꝓximē. Si ei
ꝑ orarēt. & nō laborarēt i seruī
tio mūtuo: mltas idigētias susti
nerēt. Exēplū i vitis. Venit q̄
dā frē ad abbatē siluanū i mōte.

et vidit frēs laborātes: ⁊ dixit ei. Opamī nō abū q̄ perit. Maria ei optimā ptē elegit. Et dixit abbas discipulo suo. Voca zachariā: ⁊ dic ei ut ponat frēm istū in cellā ubi nichil sit. Et feat sic. Cū āt fuisset nona: accedebat ad ostū ut videt si vocaret eū ad mādūcādū. Cū āt eū nullus vocaret: iuit ad abbatē ⁊ dixit ei. Abba hodie nō comedēt frēs? Et dixit abbas. Caā tā comedērit. Et dixit fē. Et q̄re nō vocasti me: Et dixit abbas. Tu hō spūalis es. ⁊ nō indiges abo istō. ⁊ optimā ptē elegisti. Nos āt carnales sumꝰ: ⁊ pp̄ea labora ut mādūcē? Ad cā audiss set frē ille. pstitit se pēitēcā agēs. ⁊ dixit. Ignosce mī abba. Ido aug? i lib de opē mōchoꝝ reph̄ēdit monachos. q̄ abstinētes auctē euāgelij dictis. si dare volatilia celi nō laborāt: dicebāt mōchus nō ee laborādū. sz tm deo vacādū. Iste. p hmōi opa exq̄rūt alij o'atores maiois efficiae. Job ule. Sūte vob septē tauros ⁊ septē arietes ⁊ ite ad seruū meū iob: ⁊ offerat p vob holocaustū: ⁊ ipe o'abit p vobis: facie ei? susapiā: ne non vob īputet stultiaa. Iste. p hoc pt fiei oīo magis ominia ⁊ īplēi me lꝰ vbū apli dicētis. j. thessa. v: sīe ītimissioe orate. Vñ dī ī ewpi. Venerūt q̄dā frēs q̄ dicebāt curiste ee orātes: ad abbatē lucīū. Et dixit eis. Ad ē op? vīm: Et dixerūt. Nō nō habem? aliq̄d op?: sz sicut dicat apls. sine ītimissioe oram. Et senex dixit. Et nō dormitis aliq̄n: Et rndūt. Et nō mādūcatis: Et nesciūt q̄d dicēt. Et dixit eis. Ignoscate mi: q̄ nō facitis q̄d dicitis. Ego oīnda vob. q̄ maiꝰ operor: ⁊ sine mīmissioe oīo. Et dixit. Ecce sedeo ⁊ fundo mī pauca palmas. ⁊ fac plectā: ⁊ dico. Miserē mei de? scdm magnā misdiā tuā. Q̄o ē an nō: Et dixerūt. Sic. Et ille. Cū sic ymāsero tota die. ⁊ lucrus fuco ser denarios vl' pl' vl' minꝰ: do duos ad ostū pauperibz: reliqs mādūco. Et ipi dū mādūco vl' dormio, oīat p me ⁊ sic p gr̄ām dei īplet illd apli in me. sine ītermissioe orate. Iste. hōines cruīt sicut āgeli dei. sz nō dū fuit q̄ mdigēt alimonia. Et iō nō ē hōinis modo ex toto vacare deo: sz nāturaliq hūanis habet ītendē. Et ēplū i vite. Dixit abbas iohes breuis statur. frī suo maiori. Volo ee sicut āgeli. nichil opātes. Et exutus vestibz mīuit hēmū. p fundā. Cū āt ibidē stetissz p ebdomadā: redijt ad frēm suū. Et cū pulsarꝰ: dixit frēs es tu: Et dixit ei. Ego sū iohes. Rndit Iohānes inter āgelos ī: nullū inter hōines nō opāret. At ille. Vno vno. sū iohes. Frēs āt nō aperuit ei: sz manet: dimittēs eū affligi. Postea vō aperiēs ei dixit. Si hō es: op? habe op̄ā ut pascaris. Ille āt pēitēcā agēs dixit. Ignosce mī q̄re peccaui: Et ⁊ cognoscēs q̄ hōis ē īpm nō solū deo vacare: sz eā laborare. pp̄ē nāturaces corpis: q̄d nō dū spāle sz aīale ē. Et iō dicat apls. j. thessa. iij. Si q̄s nō vult op̄ari: nec mādūcet. Iste. illi q̄ relīquīt hmōi labores aliis ⁊ ipi nolūt laborare. frī gūt pēitēcā vnūsaliē iūctā i plona p̄mox pnciōibz: de q̄ gen. iij. In sudore vultꝰ tui nō alieni vesceris pane tuo. Atē dē dū ē āt. q̄ licīt iōibz frībz reph̄ēsibile sit dimittere laboriosa opa q̄bz frm nāturaliꝫ subuenit. pp̄ē oīones hmōi: tm magis ē reph̄ēsibile ī frībz laicis. Nō ei essent

dabile q̄ a p̄fectūlias vocat⁹ opari⁹
ad laborādū i vinea sua: ill⁹ dimit
tit p̄ oīonē lōgā quā faceret i ecc̄ia.
Pi at frēs laica vocati sc̄t ꝑ̄e ad labo
rādū: sicut decra ad alia spūalia. Et
ō debēt illud ad qđ vocati sc̄t diligēt
exercē. 1. cor. vij. Vnūsq̄q i ea vocatōe
q̄ vocat⁹ ē: i ea pmaneat. Itē. diuisi
ones grāz date sc̄t ad hoc: ut iuuēt
se iuuēt seruu dei ex illis grāis. Sic
igit decra mīstrāt eis spūale⁹ grās
doctīe ⁊ offiaj: ⁊ hm̄oi q̄s acceperit:
ita ⁊ illi debēt eos iuuare ex grā of
fiaj vl laboze ꝓut acceperit. 1. pe. iiij.
Vnūsq̄q sicut accepit graciā: i alte
rutrū illā admīstrātes. Itē. i corpe
qđ vnū ē sc̄t mlta mēbra habēta
aūt ⁊ officia diūsa: vnūqđq mēbz
sortit de offio suo: ⁊ officiū alteri⁹
nō assūit. 1. cor. xij. In idipsū p̄uiuēt
solliti sc̄t mēbra. Laica igit q̄ sc̄t ma
trus au⁹ ē opari. melⁱ faciūt h⁹ sol
liciate agēdo: q̄ si assumerēt ocli offi
ciū ꝓplacōi ulē modū vacādo. Itē.
sūt ꝓplātū ē alt⁹: stat⁹ aūt laborā
tiū hūlis ē. Melⁱ ē aūt i domo dei
curre ad hūilia ex ꝑa voluntate: q̄
ad sublimia cū ad illa nō cogit vo
catio. Et ido melⁱ ē eis laborāe: q̄
ulē debitū orāe. Lu. xiij. Cū inuita
tus fuis ad nuptias: recūbe i no
uissīo loco. Itē. cogitāe debēt. q̄ illi
q̄ sustētāt ꝓdicatores. sicut palus
sustētās vitē. ꝓcipes sc̄t bonoz q̄
ꝑ eos fiūt⁹ aja. x. q̄ recapit ꝓphetā
i noīe ꝓphe. mercēde ꝓphe recapiet:
⁊ lūbet debēt laborāe ꝑ sustētatōe
fīm ꝓdicatōi ⁊ fructū aiāz de
putatoz. Itē. hōies scli de ꝑpo la
boze pascūt ⁊ sustētāt sacerdotē.
q̄ q̄q̄ ē in scīus q̄q̄ mal⁹ ꝓpter
spūalia q̄ ab ipo recapiūt: ⁊ ad h⁹
tenēt sedm sētenciā apli. 1. cor. ix.
Si nos vob⁹ spūalia seminam⁹?
magnū ē. si vīa carnalia metam⁹?
Quātū igit debēt laboraē fīes laica
ꝑ clericas: a q̄bz tot spūalia doctīe
tociēs ⁊ tā bona exēpla. ⁊ tot alia
bona spūalia recipiūt. Itē. hoīes se
culi laborāt tā assidue tā vehemē
ter tā solliciate: ꝑ vita sua quoquo
modo habēda i mūdo. Si ergo illi
sic fracūt ꝓ mūda nichil aliud ex
pectātes: q̄d debēt facē serui dei ꝓ
deo. a q̄ gloriosa expectāt remūera
tionē. si laborāt i vinea ei⁹? Ma. xx.
Cū sero fīm esset: dixit dns vinee ꝑ
cūatōi suo. Voca oparios: ⁊ redde
illis mercedē. Pē hoc igit laudabi
lior ē iudicād⁹ fē laica⁹ qui suaciate
dictis oīoibz ad q̄s tenet⁹ dimittit
solēnitatē ⁊ mlitudinē missaru.
⁊ pluritatē officij i matutīs ⁊ alio
tpe. ⁊ occupacōēs i seruiēdo i mis
sis ꝓuatis. ⁊ oīoēs ē ordiāria. ut
pl⁹ de tpe expēdat i laboze corpa
li: q̄ qui i hīs se detinēs ⁊ occupā.
min⁹ opat tpe opandi siue de die
siue de nocte? ꝑ aque cū nō sit sn
magno pīdo i ordie paupe et de
eleōsinis viuēte. hm̄oi eleōsinis
pasci illi q̄ nō ē apt⁹ ad seīnandū
aliq̄ spūalia: n̄ ꝑ fructū sui labo
ris hm̄oi eleōsinā ꝛeꝛōpēset. Deqt.
Ūre cōia pl⁹unt psalmis q̄ scp
turis aliis i oīoibz: ⁊ q̄re adūicī

Psalmis ⁊ ymnis ūt cantus,
cū gratis deū: hoc versat
in corde. qđ pfert i ore. Hic tradit
mādatū arcta attētionē: quā debz
orād⁹ hīc vir ꝛligios⁹ i hīs q̄ dicat. Si
videt inēuenīt loq̄ cū dicat. psal
mus ⁊ ymnis. cū oīs psalm⁹ sit
ymn⁹ sicut patz ex titulo psalteij.
q̄ talis ē liber ymnoz. Rñ. Licet
ꝑe loquēdo. oīs psalm⁹ sit ymn⁹.
tñ q̄ ymn⁹ et laus dei cū cātico.
q̄nq̄ restrīgit ad alios ymnos q̄

habēt notabiliores cātus: et ido
accipit hic p̄ullus q̄ i officio habēt
distinctū modū i cātu: psalmodia
at ut sit sensus. Cū orans deū i psal
lēdo siue aliquō: hoc vsq; i corde.
Vel aliē. Psalmis id ē oīoibz se
cretis. i quibz ut fregit dicit psalmi:
et ympnis id ē oīoibz sonoris sc̄z pb̄
licis. Est aūt sūpta hmōi modi loq̄di
a paulo dicēte ephe. v: i psalmis et
ympnis. Et nōndū inuēt hoc. quāe
cūq; i oīoibz pl̄ utunt psalmis. q̄
alys sc̄ptūis canonicis: ut ē. ire alī
os ympnos siue cāt̄ adiuenit q̄ nō
sint de corpe sacre sc̄pture. Ad p̄mū
dicēdū: q̄ mēoria dauid. q̄ de tāto
pāore facta ē tant̄ ꝓfūdā: maxime
valet ad elevationē spei nr̄e. Ho
āt elevatio mētis ē nāturia orāti.
Ite. nulla sc̄ptura canonica habet
tot oīones i mixtas sic̄ psalmi.
Sere ei q̄q̄ ē i psalmis ē oratio:
ymo oīones sāpissime et deuote. Ite.
oīones fuit ad assequendū salutares
effect̄: nulla āt sc̄ptā tot habet.
Vñ auctis. q̄ dr ee augē. Cantate dō
psalmos ānglos inuitat i adiutoriū. effugat dēones. efficat sānitatē:
refectio mētis ē. sicut sol illūinat.
sicut oleū defluit. volūtatē illici
tā extinguit. uacuitatē fugit. oīa
penetrat. oīa ipleat. hōinē deifi
cat. sēsū aperit: desiderū regni
celestis ēbuit. ignē spūalē i corde
accēdit. radices oīm malorū ex
pellit: solatio doloris ē. notitia
veri lūinis ē. tediū aīe detrahit.
Qui diligit psalmos cāticū assi
duū: nō pt agere pcām. Hōe igit
auctoris. et rōne ipoz psalmoz. et
rōne effect̄ eoz: uisse i oīoibz as
sumūt. Ad aliud vo dicēdū: q̄ ānq̄
fiebāt cāticā noua sēdm sc̄p
ture auctē de tbz causis. Scilicet
ꝓpt̄ mirabilia. Ps. Cantate dño cā
ticū nouū: q̄ mirabilia fecit. Vel de
bñficiis acceptis. Ps. Eduxit me de
lacu miseriē et de luto fecis: et
posuit pedes meos sup̄ petrā nouū. Vel de spe
futorū bonoz. Ps. Cantate dño cā
ticū nouū: laus ei in ecclā sanctoz. Vel
Qa bñplacitū est dño in ꝑplō suo: et
exaltauit mānsuetos i salutē. Et
ultabūt sc̄i in gloria et c. Cū ergo
tpe gr̄ie deus fecit plura mirabilia.
et plura fecerit bñficia. et maiorē
spem futuroz: q̄d mirū. si i hoc tpe
fiant ecclā nouos cātus. De eo
Habēdo i oīoibz: vtrū
ed q̄rit de hoc mādan
utr obligēt. Rñsa. Aug.
ex canonica sc̄ptā q̄dā poīt regla.
q̄ nō tā sūt p̄cepta q̄ iammēta ad
bonū: de q̄z nūo hoc ē mū. Nō
tute regle nō obligāt ad ꝺ aliqđ
aliē: q̄ obligēt ex iure dīno. Sed dō
vo. q̄ cū cor euagationē patit in
oīoibz: aliqn̄ accidit ex infirmitate
hūana. aliqn̄ ex negligētia: aliqn̄
ex ꝓposito. Nec aūt tm̄ sit ꝑpēsibile:
tm̄ cāū magis q̄ sēdm: et sēdm
magis q̄ ꝑmū. Ite. sī q̄dā cogitatio
nes aūdā nāturales: sicut ai mā
bit aliqđ alicui de q̄ oportz eū cogi
tare: de q̄bz habet sapi. Terrā
habitatio dēpmit sēsū mlta cogi
tē. Alie vāitates. Ps. Dñs scit cogi
tatiōes hōim: q̄m vane sūt. Alie.
iūgitatis. Sap. i. Puīse cogitatiōes se
parāt a deo. In oīoibz cauēdū ē a p
mis: s̄z pl̄ a sēdis: et pl̄ a reis. Ite.
q̄dā oriūt ex imissiōe dēonū: q̄dā
ex culpa p̄cedēti: ut ai q̄s in oīone
ē adeo vagus q̄ nulla oīssiōe cor
rūt ei orādo. sicut si sēpiādo q̄ p
sū impediūt: q̄dā ex culpa p̄cedēti
q̄s dicēdo officiū occupat sc̄i alius.
ꝓprimū malū: sēdm pe. Rau pes

simū. Ité. ī orādo occrūt q̄nq; cogi/
tacões q̄dā utiles ⁊ de ptinētib⁹ ad
orōnē: ut cū occasioe alic⁹ vbi occrē
t ī orōe. cogitat q̄s aliq̄ utile ad ſmo
nē. Q̄nq; q̄dā utiles. ſz de iptinē
tib⁹ q̄nq; ⁊ iptinētes ⁊ iutilē: ymo
q̄nq; nocue. Pme habēt aliq̄a
crusationē: ſcđ minorē: terrae
mūmā. Scđm igit̄ p̄cēdētes diffēn
tias cogitationū p̄t aduti q̄n pl⁹
debet q̄s timē ⁊ ſcīae ſue: cū patit̄ e
uagacões cogitationū ī orādo. Si
vo q̄rat. utr̄ teneat repetē horā
debitas ille q̄ nō cogitat ī hīs q̄ di
at⁹ p̄t dici. q̄ tāta possz cē euagatio
et tā aliq̄bilis ſcđm ſup̄ notata.
q̄ tenēt: alias vō nō. ſz ſufficiat de
mōi ⁊fiteri. Judiciū vō iſtoz̄ re
liquēdū ē vnctiōi ⁊ rōni. Vel p̄t
dia. q̄ ī illō casu cū q̄s dixit ho
ras orē. tenēt repetē: qr obligati
o nō trāsit⁹ ſr̄ actū exteriē. Por
vo mlti debēt hoīes ⁊ maxīe re
ligiosi dare operā. ut orādo lī vſet
i corde q̄d p̄fert ī orē: alia⁹ orō eo
rū cēt ſine affectu. Sīmea ei ī tēdū
labia mouet ad modū orāt̄is: licz
ne ſciat q̄d dicat. Ysa. xv. Pplūs hic
labijs me hōrat: etc. Ité. ī docēdo.
ī disputādo. ī fabricādo. ⁊ ī oī eā
actiōe corpali fatu⁹ reputat̄ qui
nō cogitat ī eo q̄d facit: ſcđz glo.
dicēt ſr̄ a p̄s. psallite ſapienter.
Ramo sapiēt agit. q̄d nō ītelligit.
Imo magis ī orādo. Eccī. xxi. Os
sapiētiū ī corde ipoz̄. Ité. cū q̄s lo
q̄t p̄rio suo. cogitat ī eo q̄d dicat:
et tāto magis. q̄nto maior ē cau
loq̄. Cū igit̄ orādo loq̄mur ſū
mo deo. q̄nā cogitare debet q̄
liberi orōne sua. Hīe. Cū ad o
rādū in eccliā intueris. fluctuā
tiū cogitationū tumultū relīque
exteriā: ut ſoli deo vacare possis.
Ad ō dr: q̄ q̄ dicit. vſāt ī corde ipoz̄

ſiei nō p̄t ut cū deo loq̄t̄: qui cū to
to mūdo eā tacēs fabulat. Ité. orō
cibus ē cordis. Sicut igit̄ amittit
dulcedinē boni morſelli. q̄ nō maſ
ticat eū: ſic dulcedinē ſpūalē orō
nū: q̄ nō cōtexit dētibz ītelligētie
orōnē. Hie. Cibus ī ore. psalm⁹ ī cor
de ſapit: nō negligat aīa illū terē
dētibz ītelligētie: ne ſi forte ītegz
gluciat. fruſtret ſapore palatum.
dulcore ſup̄ mel ⁊ fauū. Ité ī orō
ne petim⁹ ut deus nobis ītēdat:
iuxē illd. intēde m⁹ ⁊ exaudi me. Quo
at ē ꝓbabile q̄ hoc faciat: ſi nos
nobis nō ītēdim⁹? Hie. Quo m⁹ ī
tēdit? q̄ m⁹ nō ītendo. Ité. q̄d ma
gis efficax ē ī orōe: ē ex pte cordis.
Aug⁹. Voci⁹ ad vocē cordis q̄ cor
pis. aures ei⁹. Et ysidor. Orō cordi
ē, nō labior. Neq; ei vbo deprecā
tis deus ītēdit: ſz orātis cor aſpic.
Qui igit̄ cor nō habet ī orōe: ſub
trahit q̄d melī⁹ ē ī orōne. Ex his
igit̄ patz: q̄ nocīa ſit ī orōe cordis
ītēto. Vñ hoc dicebat ꝓpha dauid:
ij. Reg. vij. Inuenit ſeruꝰ tuꝰ cor ſuū.
ut oraret te. Et paul⁹: j. cor. xiiij. O
rabo ſpū: orabo ⁊ mēte. Et de iuſ
to q̄dā dr. eccī. xxxix. Justus cor
ſuū tradet ad vigilādū diluculo
ad deū q̄ fecit illū: ⁊ ī ſpū altiſſi
mū deprecabit. Et ad hoc iuuat petrus:
j. pe. iiij. dicēs. Vigilate ī orōnibz.
Glo. Ne aīa⁹ cogitet aliq̄d. q̄et
id ſolū q̄d precat. Q̄d ut melī⁹ fiat:
recolligēdū ē cor. ne accedat ad orā
dū. Interdū eā respuēdū ē in li
bro: ut melī⁹ cor applicet ad ea q̄
dicit. Solet eā aliq̄ medū q̄ idē
dicēdo psalmos. psalmoz̄ nocare
vſo: ⁊ alia hīmōi remedia adiue
nire. Scīēdū tn. q̄ licz ex īfirmita
te hūana nō possit q̄s habere cor
mlt̄ū intētū ī orōibz hīs: tn non

ppt hoc tepestēdū ē ab oīōe: quia
pauy licz nō sp clamet. tū sola ista
tia corpis diu sedēdo ad portā mo
uet dnm dom ad miserīā: t mul
to magis ē de miserīa dni q fidēdū.
Pretēa ipe voces oīonū ut pie cre
dit habet mltā efficaciā: ut ýba q
icantāt serpētes. Itē. cū a pncipi
o oīonis fuerit itentio meritoria
totū op qđ seqt ē meritoriū: licet
nō sp actu cogitet de illo: et valet
op oīonis: t si nō p modū oīonis.
Et noli tū p modū meitu dicere
te cantare: nisi qđ legitis cē cāta
dū. qđ āt nō ita septū ē ut cāteť:
nō cantet. Hic tradit mādatū ē
ca maturitatē in cātando: man
dās ut nō alio q sp septū ē ut can
tet. cāteť. cū dicat. nolite t c: nec a
lie cū dicat. qđ āt nō ita t c. Habe
tur āt argumētū ex his q hic dicū
t. q cātus eccīastic habuit origi
nē. nō solū a tpe gregorij. sz lōge āte:
cū augustin fuerit lōge āte. Itē. q
diligēs cura habēda est de libris
eccīastici officij habēdis: cū nec a
liud. nec aliqđ aliē q sit septū sit
cātandū. Itē. q cauēdū ē diligent.
ne qs audeat attēptare eā officiū:
ñ qđ a maioribz ē traditū i septis.
Itē. q cū oporteat secdm traditio
nē factā i septis officiū facē: cura
ē habēda ne cuilibet cui icūbit offici
ū dicē vl facē. ut sciat q scriptū in
libris. De utilitate cātus vocalis:

Quarta pmū xlviij ca.
nōndū ē. q licz hereti
cē reprehendāt cātus voca
les eccīe: tū ecclia nō sine mlta rō
ne ipsos īstituit. Habet ei hmōi
cāto seu iubilus. multos utiles ef
fectus. Unus ē: q cor lāfiat in af
fectū sēm. Un cāt de scō augustīo.
Flebat āt uberrīe i ypnis t cāti
cis. suaue sonātis ecclie vocibz vehe
mēter affect. Itē. mētē eleuat. Dic.
Oculos cordis attollit iubilus lau
dis. Un multi rapiūt in extasim
i hmōi iubilacōe. Et ido posūt dici
tū ē in psalmo. i ecclīs bndicite dō
dño: sequit. ibi bēyamyn adole
scētulus: i mētis excessu. Itē. mīas
cāā malā depellit. Glo. sr illo ido
ja.v. tristat aliqs vīm. t c. Crebra
psalmodie dulcedie. nocuā tris
tie pestē depellit. Ido dicit dauid.
Exultabūt labia mea. ad ē ita re
plebor gaudio q i labijs apparēbu
nt cātauero tibi. Itē. pparate vias
cordis dño ad ifusionē mlte fecun
dū gratiā: Sgr. sr exedi. Cum vox
psalmodie p ītercōez cordis agit. dispo
nit dño uter ad cor ppat. Ps. Psal
mū dicite nomī eius. Et septē. face
te ei q ascēdit sup occasū. Et
iiij. t iij. Cū cānet psalmus: fūs ē
sup eluzeū manū dñi. Et sīlr sē q
tuor effect in aīa. Itē. dyabolum
fugat. j. t. xvj. Dauid tollebat cy
tharā t psallebat manu sua: et
refocillabat saul t leuius habe
bat: recedebat ei ab eo spūs mal.
Itē. deū delectat. Un i cāne dat
ecclē. Sonet vox tua i auribus me
is. Itē. militātē ecclīa vertit īfir
mitatē trīū phātus: q sp iubilat.
Un sr cāti. Auchulī tris ita pīe re
p̄sentat quēdā celestis habitacō
onis statū: sicut alacritas laudā
tiū deū. Itē. īimicos ecclē xpī.
j. pal. xx. Cūq̄ cepissēt laudes ca
nere. vertit dns īsidias īimicoz
i seipsos: t pcussi sūt. Felicis effec
tus ist t felix illa iubilatio: que
duriciā cordis resolvit. q terrenā
mentē eleuat. q tristiciā scī de
pellit. q ad susceptionē bndictiōis
diuine pparat. q dyabolū fugat.

dū delectat: militātē ecclīa trū/phāte assimilat hostes qz ipi⁹ ofū/dit. Porro ēa libros ecīa astricos bñ currēs: ⁊ bñ legibiles habēdo. ē magna diligēcia adhibēda. Ꝑ pōs ei dirigim⁹ i ea q̄ ptinēt ad xū: ꝑ scolasticos vō. in ea q̄ pti/nēt ad ꝓfim: ut ē dicē. ꝑdicare. et hmōdi. Magis vō auctōdū est de his q̄ ptinēt ad deū: q̄ de his q̄ ptinēt ad ꝓfim. Itē hmōi libu/ꝝ cōes ⁊ ōnes illis utūt: nō at sic de scolasticis. Cōia vō ꝓponē da sūt ꝓpis. Itē. ad istos necesse habēt recurrē ⁊ senes ⁊ male vi/dētes ⁊ min⁹ ꝓuecti. ⁊ hmōdi de quib⁹ habētes: ⁊ io magis nāte ē. ut de his ꝓcetēt ꝓuideat. Itē. pti/nēt ad ornatū ecīe: et io melio/res debēt ee: sicut ⁊ alia q̄ pti/nēt ad ornatū ecīe. Itē. ex de/fectu eoꝝ fiūt defectus ⁊ errores i of/ficio: vñ plures turbacōes ⁊ scan/dala oriūt q̄ ex insufficiēcia alio/rū librox: q̄ sūt valde cauēda in officio diuino. Cauēdū ē at aultz/ne alī vl' aliē q̄ scptū ē i libris an/tiq⁹ vl' legat ex ꝓpio sensu. Magis ei sequēda ē auctis q̄ ratio: q̄a hoc habet hūilitatē: illud at ꝑ/sūptionē. sicut dicat expositor. Ꝑ/ticularis iste vult cātare aliud q̄ scp/tū ē: nulle silie: fiūt diuisiones et turbacōes i officio. Itē. tolerabi/lius ē aliq̄d min⁹ bñ cāture vl' legi dūmodo nō sit error ītolābilis. q̄ nisi q̄ inuenit i libris: q̄ fieri ē/batiōnē i officio: ⁊ ido sp facēdū ē officiū sēdm libros. Deinde facēdū: q̄ valde auctōdū ē aulibet ut sā/at q̄ scripta sūt de officio. Si ei stu/deāt cātā diligēcia i illis ad q̄ nulle tenēt: q̄ tomagis i ill' ubi addiscūt hoies illa ad q̄ tenēt:

⁊ liē sāa salutaris ꝓnēs ad salu/tē. Sequit. ¶ Carnē vigiam domare ieiunijs ⁊ abstinēcia esce ⁊ pot⁹: q̄ntū valitudo ꝓmittit. Hic ē du/mādatū cōe sedāz ptē ꝓfie: q̄ pti/net ad carnis macerationē. Et dat tū cōa hoc mādata. Ꝓmū ptinet ad potētes ⁊ sēdm ad ipotētes. ibi/ū at aliqs: tāū ad utroslz ibi. cū acrediis. ⁊c. Et vide. q̄ sēdm sur/git ex ꝓmo: ⁊ tāū ex sēdo. Cū ei di/cit. q̄ntū valitudo ꝓmittit. q̄ pos/set aliqs dicē. q̄d facēdū ē ergo de ipotētibz ⁊ subiūgit. cū at aliqs ⁊c. et i illo dicat nō tū ert hoiā pran/dij ⁊c: ido subiūgit. q̄d i prādio u/trūlz sit agēdū. cū dicit. cū acrediis. Circa ꝓmū vō dans manda/tū dicit q̄d carni ē facēdū. q̄a do/māda. nō extinguēda: et ꝑ q̄. q̄ ꝑ duo. scz ꝑ ieiunia ⁊ abstinēcia du/plicēs. scz esce ⁊ pot⁹: et q̄ntū. q̄ q̄ tū valitudo ꝓmittit. ¶ Ad ꝓdica/torē ptinz milēs de causis macēa/tio mentis ⁊ sēce: xlix. la.ᵐ

Et nōndū. q̄ liez ad ōnes seruos dei ptineat car/nē domare. sicut legit fere fecisse oēs sā. uz illi. gr. ecce electi dei carnē domāt: tñ spēaliē requirit hoc a ꝓdicatore. Predicatoris em ē. frequēt ꝓdicare thesū xpm: ⁊ hc cruafixū: ⁊ ad hmōi cruafixionē alios īducē. Q̄nta at vēcūdia est hmōi ꝓdicare a corpe ieiunatoꝝ. Ihō sp̄ mucheā. An nō confusiōis et ignōiuie ē. thesū xpm ⁊ hūc cruafixū. magnū pauperē atq̄ esuri/entē fatuis ꝓdicare corpibz ⁊ ie/iuniox⁹ doctiā rubētes bucca: et tumētia ora ꝓferre. Itē. ꝓdicato/ris ē modo i ꝓdicatoibz. modo i ꝓfessioibz. mō i ꝓsilijs. i ponē aliqs vl' psuadē ut carnē suā domēt. Nō

ãt ꝓdest ꝺ̃ho mĩ uta cẽ ſolliciatũ de
alijs cũ iſtar et ꝓſalute ſua digi
to nolle talia tangẽ: Et ido aplꝰ
ẽtio dixit. j. cor. ix. Caſtigo cor
pus meũ ⁊ i ſeruitutẽ redigo. ne
forte cũ alijs ꝑdicauerit ipe reꝓbꝰ
efficiar: ſez nõ curãdo de mẽ ſic
de alijs. Jtẽ ꝑdicatoris ẽ diſcurrẽ
i mũdo int̃ fr̃as ⁊ alia ĩcẽtiua
ad malũ ĩnũtilia: et ĩo ſi corꝑ
ei nõ fuit edomitũ. de facili ꝑci
pitabit eũ i ꝓpria ꝺ̃ho uicioꝝ:
ꝓꝓ ꝗ ſi remanẽt i domꝰ ĩ duſu
ſicut equꝰ i domitꝰ in ſtabulo. Et
ido dixit ſcã ſimplicitate i mẽte: Je
iunũ frenũ ẽ monacho ad ꝓcã
uitãda. Qui ergo abiat ieiunijs:
ſicut equꝰ feruẽs deſiderio fr̃ne
repit̃. Jtẽ ꝑdicator nũcꝰ ẽ miſſꝰ
a rege cẽleſti. Jnõ ſolet ãt credi nũ
cio: niſi oñdat ſigna ꝓ q̃ oſtat ipm
ẽ ueri nũcij ⁊ de familia illiꝰ a
quo diat ſe miſſũ. Vñ ⁊ dñs. q̃n
miſit moyſen ad filios iſrl: dedit
ei ſigna ꝓ q̃ credẽt ei. Predicator
igit̃ debet ſigna dñi ſui portare
mãifeſte: Hec ãt ſũt, carnis ma
ceratio. Gal. v. Qui xpi ſũt: car
nẽ ſuã crucifixerũt. Jtẽ ꝑdicatoris
ẽ. ꝓ fama ſãctitatis. mũdũ ad ſe t̃
here. Nulla ãt ſt̃ opa ũtutis q̃ fa
ciũt hõiẽ tã famoſũ i ſãctate apꝰ
hoies ſicut abſtinẽtie: q; ꝯ videt
magis ſẽſibilit̃. Et ido ꝑdicatoꝝ
debet i his abũdare: ut ſic meliꝰ
hõines attẽdat. Et ſic repit̃ de ſcõ
iohãne baptiſta ꝙa ihũ ubi eũ
dictũ fuiſſe, eſca ei erat locuſte ⁊
mel ſilueſtre: ſtatũ ſeq̃t. Tũc exi
bat ad eũ oĩs ihoſolĩa et oĩs
iudea: ⁊ oĩs regio circa iordanẽ. Jtẽ.
ꝑdicatoꝝ xpi q̃ docuit aĩas ꝑdẽ.
ſũme ẽ ꝑtria ſecte epicurei: qui di
cat corꝑa ĩpiguãda. Vnde diffe
rũt q; epicurꝰ habet i ſuo armẽ
pĩgues pecudes: xpc vo manſue
tas. Vñ ihꝰ ad iouiniã ſectatorẽ
epicuri dicat. Ds bucas rubẽtes
video. de tuo armẽto ſũt: de noſtro
grege triſtes ⁊ pallidi. Ad ãt inde
ctius: q; ꝑdicatorẽ xpi uidẽs
apud epicurũ: Jtẽ ꝑdicatoris
laudes dei dulat ꝓſonare. Bella
ãt pĩguis nõ bñ reſonat. Et ioh
aut de pellibꝰ deſiccatis fiũt tꝑa
na ad bene cãtandũ: ſic dulat re
ſonat laudes diuinas ꝑdicatoris
aus q; pĩguis. Et ĩo ſeq; q; dicit
laudate dñm i tꝑano: qđ ſez fit
pelle deſiccata: Jtẽ ꝑdicatoris ẽ
dicere de ſcĩis ſãs: ⁊ ido debet ſe
aptare ad penetrãdũ ſpialia ihũ
ad ſecretas ĩtellectũas. Ad hoc
mlt̃ũ valet carnis macratio: q;
ſedm ihꝰ. pĩguis uiter ſenſũ non
grignit teneꝝ. Exẽplũ de daniele:
cui ueſcẽti legũmĩbꝰ ⁊ aq̃ dat ẽ i
tellectũs uiſionũ. Jtẽ ꝑdicatoris
ẽ i ducẽ hõines ad uitã xpi tenen
dã: ut ſicut ipe ãbulauit. ita ꝙ
ãbulẽt. Melius ãt dicꝰ pingẽ: q; nõ
ſolũ uba. ſz eaã imaginẽ oñendo
docet. Et ĩo ꝑdicatoꝝ debet uitam
xpi nõ ſolũ uobis ꝑdicare: ſz eaã i
ſe oñdẽ. Et ĩo dicit paul. j. cor. iii.
Ꝙ mortificationẽ ihu i corꝑe
nro circũferentes: ut ⁊ uita ihu i cor
pibꝰ nr̃is mãifeſtet: id ẽ mãifeſ
te appareat. Ad ãt fuit uita ihu
ñ q̃dã corꝑis mortificatio: ꝯ
hoc igit̃ q; tã ꝓuenies ẽ ꝑdicatoꝝ
carnẽ domare: ſtatuẽt nõ imo
dres nĩi. ut ſũma ieiunia q; iueni
unt̃ apud aliq̃s religioſos. ſz a
feſto exaltacõis ſcẽ crucis uſq; ad
paſca. ⁊ ſũmas abſtinẽtias ſz a
carnibꝰ habẽt. De malis q̃ ſcan
dalizãtur ĩ religiõe. q. ca.

Sed sūt qdā miseri rūgio
si. q̄ nō sedm spm. sz sedz
carnē ābulātes. vētris
ingluuie supati. hȳ vite austitatē
quā sūpserūt volūtarie. post expu
gnā exhorrescētes: i quenientia
nlla. hac occasiōe ymutūt. ¶ Hoc ē
ei. qđ iterdū fugat eos de statu da
ustrali: sicut dicit de lupo frēlico.
q̄ fames fugat eū de nēmōe. nō
dū occurrat opportūitas facile tūse
ūres ad dignitates. ītēpto pīdō cu
re aīarū: modo si hoc nō pūt. libē
ter morātes ī curijs eccīa ī statu vi
cidia pleno. mō ad aliā religiōez
se trāsferentes. nō aīo austiorē vitā
ducēdi. sz laxiorē: mō qđ pei ē. cū
apostasie cmune ad egiptū sedi
que ex abaria reuītētes. ī his oī
bz vētris refectionē q̄rētes. ¶ Dch
dolor cū eā iuenerīt. nō pūt ab e
a separari. sz ī ea detēti. nūq̄ re
uertūt ad claustrū: sicut eoru ad
heres ad dauerī. nō ē postmodū
ad archā reuīsi. ¶ Hoc ē. hoc ē. qđ ī ma
nātibz ī claustro q̄busdā: faat eis
īdūsicll displiceē ut carnē. Vidi
ego quēdā frēm de morātibz in
curijs. q̄ cū capt fuissz cū dño suo
a dño frederico. et dixt cuidā ciui
ad custodiā: laborauerīt frēs. ut cū
eis posset morari. Qđ cū obtinuis
sēt. cū eis aliq̄t diebz fuissz: vide
nsterā vitā eoz. magis elegit re
dire ad carnē: q̄ cū eis ā plu mo
rari. Hoc ē. hoc ē. qđ faat aliq̄s q̄ ī
ūnio discursu ēē. nec pūt ī claus
tro tenerī: locus ī q̄bz laute pcu
rāt ertius. ītimie ītendētes. Cū
aūt sūt ī quētibz ī q̄bz melī pcurā
tur. q̄ ert. vix pūt ad aliqua ne
gocia eccīa sēa emittī. et facti sūt
similes hystōnibz. q̄ sp frequēt lo
ca. ubi sūt ruīnia meliora. Tōt. q̄
dr ecīs vij. ¶ Melū ē ire ad domū luc
ius ī q̄ sz male comedit. q̄ ad do
mū ruinų. ubi sz sē epule ī abūdā
tia. Sīc q̄ sic verāt ab ista peste. sē
q̄ nō pūt r̄sidē ī oīōe. nec ī stāe la
ou. nec hmōi spūalibz vacāe. sz as
sueti p domū ēcurre. mō explorāt
qđ cōedit. mō expectāt si aliq̄d de
fors apporet. mō solē aliquā q̄
tū ascēdit. mō sacīstā molestāt nō
pulsātē ad horas. eo q̄ nō sicut hoa
cōedēdi. mō morāt. ppe hospicū.
si forte occrīt occasiō q̄ ibidē ruīre
tur. Si desint aliq̄ mmurāt: sicut
filij isrl ī deserto. Si r̄sticōes cm or
palia fuīt. p̄ q̄ vnibz se opponūt. Si
dat pēnia ptinēs ad abstinētiā. a
nō faciūt. aut tm differt q̄ sepelit ī
obliuiōe. In dispēsacōibz secū faa
ēdis sr abstinētijs: nātē vl rōnē
aliquā nō attēdūt. ¶ Plato ēcia hȳ
fracles optimos r̄putāt. et ymen
dāt: rigidos vō ī his. ītolābiles re
putātes. q̄ ato pūt eicīūt. Si vō in
firmitate vl senio stīgat eos debi
litatī: tūc cūrā carnis habēt ī me
diā alibz ī rēcea cōibz. hmōi. q̄ ab
his auellī nō pūt: lutz eccīa hmōi a
liqū visi fuerīt nō curāe. Et sic dī
lūb collatō. silēs sē aqlus: q̄ ī alto
volātes subito se deicīūt ad cadā
uer: ipi isepabilit adhēnte. Ined
dū at ppe hmōi cadauer ī cadūt ī via
ū p̄ētus cuidā: sp pauātes ap
aliq̄s haberī aliq̄d ad qđ recurrū
habē possīt: pudēda dīna defica
ēte eisdē. ¶ Nēdū vō ī tm excedūt ī
abis et medicīalibz ī cenis seroū
nis. q̄ carnē miserā cui fomenta
mīstrāe debuerāt destruūt. more
ullox q̄ pueros qs debēt balneare.
iterdū suffocāt et extīguūt. Ns his
ofidatis. nō iudicat. q̄ nabuzar
dan p̄uceps coqz. id ē gula. domū

dñi ſcz religionē totā destruit ⁊ īcendit. ſicut dr iiij. tr. xxv. ca.

Qz abstinētie ⁊ ieiunia rigide ſt̄ obseruāda. nec ēm hī facile dis/

Proinde pēsādū. hj Ca.

disaplīa abstinētiaz. ſi/ cut statuta ē debet ri/ gide obseruari a q̄libet. ⁊ a plat⁹ ē sup̄ hoc diligēt vigilādū. ne fa/ cile ēm hī relaxet aliq̄d. Ad q̄d pt̄ dāpna p̄dēm q̄ p hoc deuitāt. ſut multa alia īductua. Repiēt ēi. q̄ u/ dei cū tāto rigore obseruabāt abstinētias ſuas. q̄ poa⁹ elegeb/ āt mori q̄m ꝑt facē. ſicut patz ij. ma/ chi vi. ⁊ vij. Hoc idē ī hēnas ⁊ ſarra/ cenus plibz īuenit. Q̄nm ergo vēiā/ dia ē. q̄ hoīes q̄ reputāt ſūme p/ frōnis tē xp̄ianos leues īueniāt in/ ſuis obseruātijs relaxādis. Jtē. nō īuenit aliq̄d pēm hūanū q̄ui⁹ pu/ nitū. q̄ fractio abstinētie ip̄ose tē/ pm⁹ pncipz. Q̄nm ergo ex hī exē/ plo pena īfligēda tādē ē illi. ⁊ q̄ tā facile debitus abstinētia frāgit. Jō dr zach. xiij. Ada crēplū meū ab adolescētia mea. Jtē. abstinētia mlīos habet ip̄ugnatōes. Ipsa ēi ip̄/ pugnat cāo. ipsa ip̄ugnat creatē/ visu pl̄chre. ⁊ ad vescēdū suaues. ipsa ip̄ugnat dyabol⁹. sic̄ patz ī/ pm⁹ pncipz. ipsa ip̄ugnat q̄ ma/ gis ē ratio. q̄ facile ꝑt ea īuenit ml/ta arg̃umēta. Jtē. societas. q̄ fre/ q̄ꝫ ſua ip̄ortūitate ēm hī ipsa mo/ lestat. Et iō tāto virtuosior. si p̄ dū/ rat. q̄to magis ip̄ugnat. ſcdm au/ toritatē q̄ dicit. q̄ mlīū adiuat ad/ virtutē. vt̄ lacrimis. Et iō viri virtu/ tū q̄bz dr. viriliter agite. distrīcte. de/ bēt ea ſeruare. ut ex hī fiat ī virtu/ bz gloriosiores. q̄ q̄to pugna g̃/ uior. tāto victoria gliosior. Jtē. liez ciro ml̄ta posſit. tñ inter dū simulat se ip̄orētē. ut sic asseqūt̄ q̄d cupit. ut trutan⁹. ⁊ sicut vulpes q̄ i ortu si/ mulat se mortuā. ut possit capē gallinā. ⁊ iō nō ē ei passim credē/ dū. ſz cauē dū ne decipiat. Matthe viij. Ab ea q̄ dormit ī sinu tuo ſrīo/ q̄pia carnali. custodi clausuras ſz clausurā oris tui. ne ſz ea edē/ ale aperias. Jtē. vēter ē ſc̄i mal/ episcopi. q̄ p̄uarionē quā ſcmo/ actepit. nec exigit. licz nō habeat ius ī ea. Et iō sic̄ clerici. q̄ h̄ ꝑfi/ tūt epō ī pma ī receptōe. sic facē dū ē vētri a bono viro. Job iij. De cē exactōi ſz vētris. nō ēraudit. Jtē. ſp̄ūs habet ius ī hoīe. ſilr ⁊ u/ ro. debet ei sibi hō suā nām mitē/ sicut ī terdū duo nobiles hñt uxo/ ſua ī eōdē castro. Cōsuet̄ ēt no/ biles hmōi. nisi bn̄ cordēt mlīe/ rauē. ne alt̄ acq̄rat aliq̄d iure/ alt̄ri. Cū ergo caro ⁊ ſp̄ūs sibi inuic/ adiuēre. ⁊ q̄tū debet mulier ſpūs ne/ro acq̄rat aliq̄d suy cū. Certū est/ ēt. q̄ hō nō debet carnē mācdē/ volūtatē suā. ſz solū scdm nāturā/ iuxt̄ dictū. Leuit. viij. Debitores sum⁹ nō/ carni. ut scdm carnē viuam⁹. id ē/ volūtatē carnis. Et iō valde mue/ dū ē spūi. ne ulterius nāturā carnā/ liq̄d mūstret. ne ex hoc caro sibi mu/ sua ī hoīe āpliet sup̄ spm. Jtē. cū/ diarie recreatōē. q̄ p̄ cursū ſuc/ tū mēdū recipiūt. solēt q̄nq; ſf/ mutates. Cap. xxj. Vigiliar⁹ volēs/ et rotura a viro ifrunito: glo. id/ ē gulosō. Jnsuetudo. Preterea cū ſuetudo fa/ cit hoīnē poētē nocē. iuxt̄ q̄d ma/ le fers. assuescere feres. et iō cū sup/ no ſuetudīs fraat mīa. poterit/ Et iō frāgētibz facile abstinētia/ ſp̄ē difficili⁹ ad ſuetā redit. ſic/ phatū ē ī mlīs. Jtē. hmōi dispēſa/ cōes ī terūpūt p̄cepta dñi.

qđ er⁹ suetudīe stinua acq̄rit ſpūs
ſuꝑ carnē. ℣ mōi at ītrupcões p
ſponū solēt caueri. Cū ergo hō
rreacões ⁊ corpales ifirmitates
generēt ⁊ difficultates īducāt in
us q̄ sustinē oportz ⁊ dñūm ſpōs t
ꝑhāt⁹ q̄tū ſt timēde ⁊ cauēde:

Qđ disceto seruāda ē ī abstinē

Sacēdū tn. q ꝯ ijs: lij cā⁹.
luz abstinētie districte
sic obseruāde: tn sp ha
bēda ē ī his discreto ⁊ cauendū
ne qđ nimis: et hoc ꝑcipue apud
frēs: ⁊ rone sotietatis. ⁊ rõe pau
pras ⁊ rone offic. Cū ei qs afflu
gt carnē suā ī discrete. ītrit ī dū
ifirmitatē ⁊ ipotētiā: p quā ꝯdit
aliis onēos⁹. Prudētis at ai ē. alios
ab ifirmōi onē ꝑcauē: nec ī his cor⁹ ꝛ.
Sine onē me vob⁹ seruaui ⁊ sua
bo. Sē cū aliq̄s hac occasiōe ītrit
ifirmitatē. oportz plēs expēsas
p vo ſiēi: qđ cauēdū ē diligēt ubi
pauptas. Exēplū ī vitis⁹ de q
dā pape. q de hēmita fact⁹ epūs
faciebat abstinētias plēs ī epatu
q̄ sūt: et req̄sit⁹ q̄re: vñdit. q cū
esset ī hēmo ꝛ seruabat corp⁹ suū
ut poterat bono mō. cogitās q si
ifirmaret nō habēt nāia: ī epatu
tū nō tiebat hīs: q ī illo patre e
rāt sibi ꝛ solacões ī ōni ifirmitate
sua. Sē prudētis viatorus q habet
ſē mlt⁹ dietas ē. cū mlta dilu
gēna equū suū custodire. Multo
magis vivo q habet ī pdicacõe vl
aliis ꝓmētibz ad actiuā vitā assi
due occupāi. cauēdū ē: ne defia
at a equ⁹ ꝑpr corpis. Si ei deficiat
equ⁹ viatori. ꝑt aliū q̄rē. vl ipsū
reliquēdo pedes ire. vl aliq̄ custo
diā ei ꝺmittē: hic vo nō sic: q̄a
corp⁹ aliud nemo sibi acq̄rē ꝑt.
nec ipsū relīquē: nec sic aliq̄ cus
todiēdū ꝺmittē: q̄n ⁊ ipsū. eidē op
teat seruīe. Sō dicebat p⁹. Sortu
dinē meā scz vires corpis mei.
ad te custodiā. ꝑt h⁹ notabiliē eā
diat aug⁹ carnē domādā. nō ex
tīguēdā: domādā scz ne lasciui
at ut pull⁹ ī dom⁹. ne rebellz ut
seru⁹ mal⁹: ne desciuat ut fera ē
delus. ꝑt hoc dic. gr⁹. ī mō. ℣ ab
stinētiā st vigā extīguēdā nō ca
ro: et tāto sibi q̄s debet ꝑsse mo
derāmīe. ut ⁊ p culpā caro non
supbiat: ⁊ tn ad effectū rītudis
ī ope subsistat. Hic ē. q vini sā so
let ītdū illas abstinētias libētius
facē. q ⁊ parū nocēt corpi. ⁊ tn
mlt⁹ valet ad vtutē: ut st abstī
nē a frūbz. a ītijs sue ꝓplexioni.
nō solū ꝑpt sanitatē. sz ⁊ ꝑpt vtu
tē: ab herbis ⁊ fructibz cōdi. a sal
sis aliq̄bz. a mlt⁹ tudīe feruloꝝ.
a cibis sūptuosis: ⁊ a cūose pa
tis. ab ē⁹ ordīarijs cōfectōib⁹: ⁊ ab
ōi notabilitate ī potu: ⁊ silib⁹ mlt⁹
ns: p q̄ ⁊ vigia carnis domātur:
nec ledit mlt⁹ corpalis valitudo.

Qđ religiosis valde cauēdū ē ab oī nom cū vinū q̄ mlt⁹ st: ⁊ de malis ītijs religiōi q̄ facit vinū: liij cā⁹.

Nomādū vo. q̄nis aug⁹ ī
ponat abstinētiā tā
esse q̄ pot⁹: tn oi religi
oso cauēdū ē spēaliē ab excessu
cū potū: ad qđ st mlta īductiua.
Sarracenī ei sedm legē suā ꝑpe
tuo abstinēt a vino. Itē. rechabi
te ī veti lege nūq̄ bibebāt vinū:
jē. xxxv. Itē. nazarei type ꝛ sectō
nis sue nō bibebāt vinū vl ali
ud qđ posset ebriare: nu. vj. Cū ät
hec oīa fiāt ab eis ꝑpt falsā reli
gionē. vl figurā nre religionis:
q̄ repbensibilis ē ī vris religiosis
excessꝰ ī vino. Itē. sicut narrāt

hystoie. karol⁹ nō bibebat ñ ter ī
mēsa. Ludowic⁹ rex frāc⁹ ī vase
de q⁹ bibit dicat habuisse signū uſq
ad qđ mīstrabat ei vinū: et ꝛsidu
ū totū īplebat aq̄: ꝛ eat fere ī ea
dē q̄ntate cū vino. Jtē. ī rḡno a
pulie ubi ē maxīa copia vini. ī
mlīas curijs nobiliū mīstrat⁹ in
mēsa vinū ēpis viabz: ꝛ ī cto nūo
p mēsuras. Di vō h⁹ fraiūt sclarē⁹
q̄nta vēcūdia ē q⁹ rlīgiosi ex edūt
ī potu. Jō dr ysa. xxiij. Ebe sce
syon aut mare. Possūt āt mlīa
ee rephēsibilia ī rlīgiosi cā potū
vini. Vnū ē cā q̄ntitatē. Jō dr jhū.
v. Modico vino utē. Vñ bñ. ad
mōdū. Si tātū vob placz auctori
tas ap̄li de bibēdo vino: obsec. ne
tradat⁹ obliuiōi. q⁹ dicat. modico.
Aliud ē cā fortitudinē vini. Dr ī
ꝺsilio gīali. Ex de. vi. ꝛ ho. de. c. Ira
pula. plat⁹ sibi vinū ēpet: et se
vino. Ostomachis h⁹ fracēdū ē rlī
giosis. Ecā. xxxj. Ne suffiacē ē hoī
vinū exīgnū: id ē debile sic dr in
vulgō. Aliud ē. cā vaietatē vi
nox. Et nō. q⁹ nō iueūt ecā apud
ḡtiles. q⁹ ī nobilissīo iuuio qđ
ūq; ī pcēbat factū ap⁹ eos de q⁹
hēst. i. mīstra fuerīt vina diūsa.
ſz vinū abūdās ibidē mīstrabat.
nō vina: ut dr hes. j. Ne ideces ē q⁹
rlīgiosos nō ee ꝺtētos uno vino:
ſz vaietates nō paucas ī uno ꝺ
iuuio ꝺgregāe. Aliud ē. cā paosita
tē. Jō ei ē viri rlīgiosi ī haustu vi
ni pcāu ponē: vñ mlīa paupē pnt
ꝺmode sustētāi y dic. Vñ vox illa
sāpij. vino paoso nos īplea: nō ē
honox: ſz hōim pessiox. Aliud ē.
cā ex ordīarias potacōes q⁹ solēt
fieī ex horā cōedi ꝛ bibēdi. Si ei
equ ꝛ asimi nō adaquāt ñ ētō ho
vis: q⁹ ideces ē viro rlīgioso toto
die bibē. mō hic. mō ibi. Quidā mō
siūt: sī illi morātes ī vino. de q⁹ dr
pū. xxiij. Cui ve ꝛ cētēr. nōne his q⁹
morāt ī vino. Aliud ē. cā. vbalē
ei aliq. q⁹ fere p totā ītēdū mēsā lo
quūt de vinis ꝛ pūabz ꝛ ablcab⁹
dicētes. h⁹ ē tale ꝛ illd ē tale. ꝛ hmōi.
Dzec. viij. Sup vinū vīna bē. Si
miles rlīgiosi cā eēt ī mēsa cū ali
dā spūalibz viris. q⁹ ml̄tū loq̄bāt
de vinis: dixit. P dco hmōi. nō loq
mi tātū de vinis: ſz biba⁹ de melio
ri sine tot vbis. Aliud ē cā sb̄latē
tē iudicādi de vinis. Sē ei q̄dā q⁹
sciūt ita sb̄tilit⁹ iudicāe de valor
vinox ꝛ dicēe: q̄i esset mḡr i ista
arte. Quo dē ueīt de cāq̄s rlīgio
sis: q⁹ bibebāt ītēdū oleū y vinū. Ꝛ
deo habebāt sēsū mortificatos ad
modū berzellai: q⁹ dixit. ꝛ exc.
Nūq̄d vigēt sensus meus ad dscīne
dū suaue ꝛ amarū. Dicēdū ē. q⁹
vinū abutētibz eo. ml̄a sol⁹ fac⁹
mala: q⁹ sē ꝺtra valde rlīgiōi ho
nestati. Rḡiosos ēi sūme decet
ꝺtinēta vōne voti: vinū āt iam
ad libidinē. Pū. xx. Luxuriosa res
ē vinū. Jtē. sī ī societatē q⁹ debeāt
habē cox vnū ꝛ caritatē mā ēi aliis:
vinū āt fuat ēbationē ad aliōs. ī
xxxj. Vinū ml̄tū potatū ut mā
nē fuat. Juat ei pūs pe ad mala ē
ba: y q⁹ alij ut rītāt. Jtē. ipox ē lau
dibz dīnis īsistē: hoc āt fac⁹ blasphe
mare. Glo. sē. i. y. cox. x. sue cōedi
tas sui bibitis. ētē. Si vinolēta ac in
guerginis: q⁹ sāiq̄ laudes dīgnā ei
sonet: vita blasphemat. Jtē. ipox ē
vitā disapliatā habē. aliq̄n sāc
ja. vana ē cox rlīgio: hoc āt fuat
fatue loq̄, y. esō. x. Vnū fuat p ma
lēta loq̄. Jtē. cox vita debet ēe ilu
tu: hoc āt ī cātāt ad vanā letiā.
Esō. eod. Oēm mētē ꝺtūt ī scauri

tatē ⁊ hoīditatē: ⁊ nō meminit oēm
ſtinā. Itē ipōz ē ꝺ tēplacōi vacāe.
modo meditādo. mō legēdo. mō re/
uelacōēs ſuſapiēdo: vnū āt obſcu
rat itellectū nālē. Glo. ſi i. pū. xxiij:
au ſuffuſio oc̄oz. Immoderatus
hauſt⁹ vinu. iāious ⁊ exīoꝝ⁹ viſ
ſigerit ceatatē. Impedit q̄ ſaām
aq̄rēdā. Ido dicit ſalōn. eccē ij. Et
aīm meū mſſerē ad ſapiām:
ogitaui a vino abſtīẽ carnē me
ā. Silit ſaām iſūdēda. Ido dr̄ da
niel. Triū ebdōdaꝝ diebz aīo ⁊ vi
nū nō itroierūt i os meū: q̄n ſcz
aſpirabat ad r̄uelatiōnē. Itē. q̄d
ꝓfūt eis oīa: ñ ꝓſeuēnt uſq̄ finē:
Hoc āt auſt vinū. Ezā xlv. Vinū
apoſtatare faciat. Ad ad lr̄ām vez
ē ut patz i goliardis: q̄ freq̄ē oc
caſiōe vini r̄liquūt abbatiā ſuā.
ut ꝓ tabnas diſcurrē poſſit. Cū g.
tot tpes madās generz vnū i re
ligioſis ⁊ tāū eis nocēat: nō mo
dū i eis nēcia abſtinēcia nō ſo
lū a vino: ſz ab oī potu q̄ eadē pt
idē. Et ō bn dicat aug⁹ i religioſis.
nō ſolū abſtinēcia eſſe: ſz eciā ab
ſtinēcia pot⁹ carnē domādā. Ad
āt mirū ſi h⁹ i religioſis dicit. cū ip
ſe ſaluator dixit apl̄is ſuis lu. xx.
attēdite ne gr̄uēt corda vra ēpula
e ebietate: Nēcia ſiq̄dē ſē natiue
ab⁹ ⁊ pot⁹: ido facile ſub pallio ne
ceſſitatis. hmōi vicia ſubintrāt. e
ā apud ſcōs. De potēcia abſtinē
di. q̄ i hoīe ē mlta: iuxta.
Sed nūq̄d tenēt oēs pfeſ
ſores h⁹ regl̄e ad domā
dā carnē q̄ tū pnēt: cū dicat aug⁹
ſpūs valitudo pmittit: hn. Nue
dā ſi regl̄a ſicut ⁊ i dīna ſcptā.
q̄ poaꝝ ſūt ic̄ita mēta ad bonū q̄
obligatōia ad p̄ceptū: ⁊ h⁹ ē de ta
libz. Nō ꝺo. q̄ natā hūana q̄ val
de fortis fuit i p̄ma ꝺie ſui. nō
ē adeo debilitata. q̄n mlta poſſit
i abſtinētijs: q̄d patz ex abſtinē
tijs magnis ⁊ l̄ōgis q̄s ſuſtinēt i
uita i aurcribz: ⁊ q̄s faciūt aliq̄ p
ſāitate acq̄rēda vl̄ ꝺſeruāda: et
q̄s fecerūt ⁊ faciūt adhuc mlta ſcī.
nō ſolū viri ſilis nob⁹ natē: ſz eaā
mlieres fragiliores nob⁹ natā. Si
cī tām ſuſtinēt iiuu. ſi tāta ſuſtinēt
aliq̄ ꝑ corpe. ſi tā fragilis natā: q̄
tū poſſet hoīes ſi eſſet volūtāi ſi
tātū diligēt aīas ut corpa: Ifō
ſi ꝓbaret vires ſuas: iuēirēt ſe pl⁹
poſſe q̄ credāt. Sz ꝓbāt hoīes q̄ tū
poſſūt i piaēdo lapidē. q̄ tū i cren
do. q̄ tū i luctādo ⁊ ſilibz: i his āt
q̄ dei ſūt nō ꝓbāt vires ſuas. Bñ.
Ignoſce dñe ignoſce: diſſimulam⁹.
tergiuēſam⁹: ⁊ i his q̄ ad te pīnet
vix ē q̄ velit exp̄ri q̄d poſſit. Di
cūt filij zebedei ad ih̄m xp̄m. poſſum⁹ ſcz
bibē calicē paſſiōis: et nob⁹ nō poſ
ſum⁹ leuē abſtinētiā ſuſtinē: Dicit
paul⁹ ꝓ philip. iiij. oīa poſſū i eo qui
me ꝰfortat: et nos aliq̄ nūq̄ deeſt di
uinū adiutoriū diffidi⁹? nos pauca
poſſe: Dubio. poſſum⁹ mlta: ſz no
lum⁹? Ihō. Nō poſſe dicūt ee i cau
ſa: cū nō velle ſit i cl̄pa. Seq̄t.
Cū āt aliq̄s nō pt̄ ieiunare: nō tñ
ert hora prādij aliq̄d alimētoꝝ ſu
mat ñ cū eg̃rotat. Hic dit māda
tū ad ieiunia q̄ ad ipotētes: ⁊ ē ſē
ſus. Cū aliq̄s nō pt̄ ieiunare nō te
neat ad ieiunia: tñ ne ſolutio ieiu
nij cedat i diſſolutionē. nō cōedat
ert hora prādij: ñ forte nō ſolū ſit
ipotēs ſz eciā infirm⁹: cū ifirmi⁹ nō ſit
lex poſita: q̄n cōedāt q̄ tūcaiz nāta
h⁹ reḡrit. Cuiuē āt ex h⁹ mādato ta
pmū ē: q̄ multi ē agēdū i ieiunijs cū
debilitz q̄ cū fortibz. Sedm ē. q̄ cauē
da ē exordiaria cōeſtio i clauſtro

diligēt cōit viris religiosis: cū eccā debilibz eā inhibeat aug⁹? Ccū ē. q̄ opa pietatis ecclā ifmos p̄fenda sē rigori religiōis: cū eox cōfessio sub ecta lege nō claudat. De ūalidi ad ed ieunādū: lv. Capl̄z.

Sqrit ēm p̄mū: quo plato ⁊stituit de debilitate frīs. Si ei vbo ip̄i ⁊stādū ē: mlās potit ee occasio mētiēdi. Rūsio. Qz diu habetur bona opinio de frē q̄ sit seruus dei: credēdū ē ei de debilitate quā dicit se habē. Si vō p̄sūpnoēs male habēt de eo: nō oportz sp credē vbo suo: n ⁊stet p alia arguméta. Sz q̄d fiet de illis. q̄ nō dicūt suā debilitē? Rn. Dij plati ē ignoscē vultū peccis suis. utrz maale cū sit an pigue: t ee solluatū nō solū de aiā. ⁊ ecclā de corpe ip̄i? Debet ecclā frībz iūgē. ut sit iuicē solliciti adiuē. si fr aliqs aliqm patit nēcitē. t ecclā sibi caritatiue idicāt: et cox maxīe: q̄ p̄ hūilitate et vecūdia solēt de his tacē. Sz nūq̄d potit plat dispesāe i ieuniis ecclie grialibz: Nō credo q̄ possit. Sz cū credēdū sit. q̄ ecclā nūq̄ intendit obligāe ad ieunia ipotētes: p̄t uidiāe de ipotēcia subditox. q̄ oriē rōne vl' iuuētutis vl' senectutis vl' infirmitatis ⁊ filiū: t ei⁹ declatiōnē p̄nt subditi cū bona ⁊scia tenē. De ēē ordiāria cōfessiōe: et q̄re libenē comedēdū sit in quēti: lvj. Capl̄z.

Quran sēdm vō nōndū: q̄ exīt horā p̄ndij comedēt. si q̄ fortassis frēs q̄sq̄ cōcedēt exīt mēsā: qđ ē valde cauendū viris scīs: nec ē modicū iputādū. Nōne tot⁹ mūd⁹ dāpnat⁹ ē pro hmōi cōfessiōe p̄mox p̄ntū? Nōne mōialis tūsiēs p ostiū t cōcedēs lacticiā. cū lactucā cōcidit dyabolū: sic refert ḡg⁹ i dyalogo? Jō viri religiosi mlā debēt resistē tēptatiōis hmōi. Exēplū i vitis de qdā: q̄ cū fuiss tēptat⁹ de cōcedēdo cuiusmē i orto⁹ suspēdit illā cella ān oēs suos: t sic mlā ab aspectū illā se cruciabat. Jtē. q̄dā archiepūs vir magne honestatis. cū se posuiss i mēsa q̄ portarē fuisset ei fiabs q̄s mlā degebat? accepit vnā volēs cā cōcāān bñdictionē: quā ēt dicēdā oblitus oni. Cū āt hoc aduertiss deposuit eā et dixit gule sue. Dña gula animā festinabatis? et nō fracta? hāc penā cā: q̄ hodie nō cōcedētis fratrī sic strāgz fratrz cōtra se: nō cōcedēs eis p totā mēsā. Jtē. exīt horā cōcā q̄ fugiētes cōcm refectionē frīs. ap tāt sine rōnabili causa horā vl' loci aliū: ut aliq̄d melī habeāt. Et dē. viri religiosi dāt ōnē operā ut cōcedāt cū quētu: t h̄ nō pasāt nō solū corpe. sz t spū ex rōne. Vñ nō.

Nō solū vob fauces sumāt cibūq̄ et aures esuriāt vbū dei. sed ut vtēt dissolucōes q̄ frequēt solēt accidē in cōfessiōibz exīt quēti. t maxīi ī his. qui q̄ punit legit duces i lingua in inferno lu. xvi: ut refrigēt lingua meā. Glo. Nō. sicut mos ē inter curiosos: loq̄ tota studē. Jtē. ne fructuosa dāt. q̄ seqt ex moderata refectiōne de q̄. dicat Crisi. sic epla heb. Nichil sic salutē. nichil sic sensui opat⁹ acumen: nichil sic egritudinē fugare sic modeata refectio. Hmōi ām modeāmē melius seruat i quētu q̄ ex Jtē. ut ēt iores sit de soacitate xpi. Cū ei xp̄c sit ubicūq̄ duo vl' tres ā gregati sē i noīe ei⁹ sic. dicta ymago ctius ē ipsius ee ubi plēs sit t magis spūalit qui ipsū ogregat. Jtē. qui melioē seqla h⁹ refectionis. Vñ cū refectiōne. sequūt grauitates actiōes. visitatio ecclie. oiōes secrete. medita

tiōis sēc. officiū mortuoꝝ frequēt. et
silla. illā ät vigilie. locutiōes. pota
cōes. et alie dissolutiōes: more illoꝝ
de q̄bꝫ dr exo. xxxij. Sedit pplꝰ mā
ducare et bibē: et surrexerūt ludē. Jtē.
ppē scādalū frīm vitā dū. Sicut ei se
quētes nocētū. mltis st ad exēplū
i bonū: ita cōtrarios ordiarie.
mltas st occasiō iudiciꝝ mltoꝝ tū
murmuris et detractiōis: q̄ st valde nocē
tia. Vñ apls j cor. viij. Si esca scāda
lizat frēm meū: nō mādūcabo carnē
ī ētnū. Hec igit et alia q̄dā
nō st mala nūnia ordiaria secta
tōr: nec sectatores eoꝝ imitāndi. Et
hō dr ozee iij. Vī vacca lasciuiēs
declinauit isrl: q̄ scz sepat se ab ali
is ipa sanus. Et ꝓ. Dimitte eū: sepa
ratū ē idolū eoꝝ. Dz nūq̄d nouicij
et alij debiles q̄ cōcedūt añ horam
prādij trīsgrediūt hoc mādatū?
Rīdeo. nō: dūmō cōedāt ī hora et
loas statutis a maioribꝰ. Hoc enī
ꝑ sēm statutū fit: hora debita re
putat. Jtē. nūq̄d q̄ media alibꝫ utat
vel bibit ext hora prādij: trīsgredit
hoc mādatū? Rñ. Nō. Et hoc patz
ex hꝰ q̄ dicat alimēta oꝝ. Media alia
ci et potꝰ luc ītēdū nutrīat: tū sīplia
ter nō vocāt alimēta. Jtē. q̄n quēt
nimis grato cōcedit tpe ieiunij: nōne
ꝑterit istud mādatū? Rñ. Cā grato
posst cōcedē: q̄ sic. Vñ sēm more pa
trie et q̄litatē diei. ē hora prādij de
mināda. Dicat āt expositor. q̄ ho
ra prādij tpe ieiunij. ē int nonā et
vesp̄as: alio vō tpe. ītēriā et sextā.
Et vide q̄ viri religiosi nō debēt os
suū aperīe ad cibū sicut bestie: que
nō observāt vel vices vel locū vel tē
pus. Ipi vō cōedē nō debēt. nī certis
viabꝫ: q̄ semel vel bis: et cto loco et c
tis horis ut dr hic. Et iō ad maiorē
gule ifrenationē statutū ē apud
eos. ut nō comedāt vel bibāt ni sedē
do et ꝑcedēte bñdcone: nec bibāt nisi
cū duabꝫ mānibꝫ. Jtē. nō. q̄ vult aug.
q̄ habeāt ēte hore ad orādū. ut supꝰ.
orōibꝫ ī state horis et tpibꝫ ꝓstitutis:
et ad legēdū. ut ifra. cōdices ēta ho
ra singulis diebꝫ petāt: et ad come
dēdū. ut hic.

De ꝓrogatiua misēdie cōtra infirmos sup rigore religiōis: Qua tēū nōn lvij. Ca.

Quia tēū nōn dū: q̄ q̄dā sub ꝓtextu re
ligiōis exercēt quasdā
austeritates cōtra infirmos i cibis et
silēnijs et aliis hmōi: ꝑterēdes hoc
austeritatē opibꝫ pietatis: et ī hoc
putātes se religiosos. Hec ē āt re
ligio pharisēoꝝ maledīcta a dño:
ma. xxiij. Ve vobis scribe et phari
sei. q̄ decimatis mētā et anetū: et
reliquistis q̄ grauiora sūt legis: iu
diciū et misēdiā et cētā. Hec nō est
religio quā jacob diffinit dicens.
Religio mūda et īmaculata apd
deū et ꝑrem hec ē. Visitare pupil
los et viduas ī tribulatiōe eoꝝ: et
cadē ratiōe ī firmos. Dr ī vitis ꝓr.
q̄ fuerūt duo frēs. quorū vn mlt
tū ieiunabat: alter seruiebat in
firmis deuote. Quesitū āt erat a
quodā sene: q̄s eoꝝ essz maioris
meriti. Et dixit senex. Si frat ille
ieiunās appendat se p nares: nō
pt peruenire ad mēsurā illi q̄ ser
uit infirmis. Mandat dns. lu.
vj. ut simꝰ misericordes: sicut et
pater celestis misericors ē. Dz mi
seratiōes eiꝰ sup oīa opa eiꝰ: igit
et ī hōine ꝑualet misēdia sup ō
nia alia opa ei. Nō ē āt maior
misēdia: q̄ q̄ exerceat cōtra īfirmos. Jhū
ī passat ē sitiēs. potat sitiēs. vestīs
nudo parat: lect fatigato. ut ēt
neo in hospitalitate: visitat: ligat
vinculo infirmitatis: et tandem

mortuo exhibēt offīa humanitatis: ¶ sic i hoc ope. oīa mūsdie opa adiplēt. Pretēa j opibz rigoris religiosis. seruit q̄nq̄ de uno sensu vl' mēbro: ut i abstinētia de gustu: i vigilijs de visu: i aspero vestitu de tactu: i silētio de lingua: i clausura de pedibz: in ope vō pietatis cū infirmos seruit ei oail' vigilādo ¶ i ēdū horrēda vidēdo: olfact' fetores sentēdo. audit' dura audiēdo. tact' infirmitātē gēdo: gust' ppt' eos cōfessionē solutā i mutt'ēdo. lingua. eos cōsolādo. pes p eis discurrēdo: ymo totū corp' p eis diuīsimode laborādo. Quē āt religio huit' potest parari. i q̄ sic homo seipsū relegat. et totū se deo relugat. ut ei ex toto se seruiat: ymo ¶ ei ¶ primo. seu ei i primo. ¶ prio i eo: Hui' religionis sectāde dedit nobis exēplū dñs. q̄ tā benignū se exhibuit infirmis. eos visitādo. dulat' alloquēdo. frequēt' sanādo: q̄ aplō mutt'ēdo. de eis iungēdis ¶ sanandis mādauit: q̄ p iacobū aplm speciale sacramentū i structuit ad alleuiationē infirmitatis humane ppetuo valituru. Sequit. ¶ Cū aute dicas ad mensā donec inde surgatis. qđ vobis sēdm̄ consuetudinē legit' sine tumultu ¶ ētētioe audite: ne sole vob fauces sumāt cibū: sz et aures esuriāt vbū dei.

De lōne mēse: et q̄re viri religiosi debēt loqui de edificatoriis

Hic pōit i decimū: xviij. Lā. mandatū: qđ tā ptinet ad potētes q̄ ad ipotētes. Qđ ei hic dī. ptinet ad utrosq̄. Et nota. q̄ i cōsilio toletano statutū fuit. q̄ i diuinio sacdotali sy habēt' lectio de scripturis diuinis: sicut dī dist. xliij. p reuerēcia. Hui' aute statuti. triplex potuit ee causa. Prima ut ibidē nō solū homo exterior: sz etiā interior pascat' verbo dei. Quo dī Job. xxiij. de iquo. Paut sermōē q̄ nō parui sz carnē. ¶ vidue nō būfeat. sz aīe sue: q̄ in pēna solacio uri sui sz xpi caret. Secūda aut ītenta diuine lāoni. ac p hoc magis retracta a delectatioē alior: p hoc magis ac magis peccatū caueat. que ex hmodi delectatione nubz solet nasa. Quo dī dī i epla jude de quibusdā. Animales. spūm nō habētes. Quia sicut aīalia j sūt sine racōe. ex toto capia essēdūt se sup esca: ita ¶ ipi. Unde de ipīs pmutt' in eadē epla. Hi sūt i epulis suis macule cōuiuantes sine timore. Tertia. ut p hoc euitētur nociua verba. q̄ solēt i cōuiuijs oriri: ppt' q̄ dñs epulo legē apud inferos punit' in lingua. Et licet est i cōuiuijs valde laudabile. ire ad natalē epm. Cōuiuia tñ ex caritate veracit' prodeūt: cū in eis absentiū nulla vita mordet. nullus ex illusioē reprehendit: nec cū negotioz sclārū ianes fabule audiūt'. Porro hoc statutū olim seruatū fuit. cū clerici solebāt insimul comedē: ¶ adhuc ap aliqs seruatur qui sic comedūt. Sz quia pauca sūt tales: multū euanuit ap eos. Seruat' tñ ab epis ppt' magnis viris: qui tum ppt' sui honestatē. tū ppt' multitudinē frequētiū comedētiū hoc obseruāt. Et religiosis vō ppfectus obseruādū ē. Ipsi ei plati int' dū lōne habēt i pce. xviij. Sz religiosi debēt habē p totū. Et ō dicit aug'. donec de surgatis. Ite. apud eos ē tanta humilitas. q̄ vix lāo pt audire. Sz apud

religiosos seruat silētiū: ut lectio
q̄nus audiat. Et ī ō dicat: sine tu
multu⁹ & sēcīōe audire. Jtē. apud
eos pauca st̄ qui aīm ad lōnē ap
plicēt: religiosor⁹ vō ē auidus lēc
onē audire. q̄ abū sumē. Et ideo
dicat: ne sole vobis fauor⁹ sumant
abū: h̄ et aures eius rāt vbū dei.
Et attendendū ē. q̄ ubi sūt uri spūa
les et maxīe p̄dicatores ī aliquo
cōuētu. ubi nō est lector: cōuenit
q̄ eos aliq̄ edificatoria dicē ante
finē cōuiuij: ut nūq̄ abus carna
lis sit sine abo spūali. Hinc ē. q̄ cā
delabrū q̄d signat lumen septuor.
erant ī mensa panū ī tabernaculo
triplo: et tabule testimēti erant
ī manna ī archa: heb. ix. Hinc est
iccirco q̄ dign⁹ mēoria willelm⁹
pisien. in mēsa sua vbis edificatoi
is solebat affluere: et dicebat se a
liū lōtē nolle habē ī mensa sua.
Hmodi eā ēplū reliquit nobi⁹
saluator: qui ex quo p̄dicare cepit.
nō legit in cōuiuio fuisse. in quo nō
dixit aliqua edificatoria. Comc
dit cum pharizeo cum iuitante:
et dixit ibi. Symon habeo tibi ali
quid dicere. & ecīa. lu. vij. Jtē. fecit
ei cenā cōuiuiū in domo sua: & pha
risais minurātibz qa cū pcoribz
manducaret: dixit. Nō est opus
valētibz medicus: ava. ix. Jtē. intē
ut ī domū cuiusdā p̄nāpis phāi
eorū sabbo māducare panē: et
itendēs quō p̄mos accubit⁹ eligē
tēt iuitati. dixit ad eos: lu. xiiij.
Cū iuitat⁹ fueris ad nuptias. non
recūbas ī p̄mo loco: & ecīa q̄ seq̄t.
Jtē. comedit cū zacheo: et dixit.
Hodie huic domui salus facta ē:
lu. xix. Jtē. fcā ē ei cena ī bethania:
et ibi orta mīmuratiōe de vngenti
effusiōe sup eū. mīca dixit edifica
toria in ercusatiōe & laudē ma
rie: io. xij. Jtē. cenauit cū discīpulis
suis: & ibi multa dixit edificatoria:
sicut patz lu. xxij. et io. xiij. Jtē. post
resurrectiōe comedit cū discipu
lis offerētibz ei ptē pisces assi. et
fauū mellis: & dixit eis. Hec sūt
vba q̄ locut⁹ sū vobis: lu. xxiiij. Jtē.
in die ascēsionis suescēs p̄cepit eis
ab ihōsolimis ne discederēt & cē. act. j.

¶ Qui īfirmi sūt ex pristina cō
suetudie. si aliq̄ tractant ī victu:
nō debet alius molestū ee. nec in
iustū videri eis. qđ facit aliq̄ ex suc
tudo fortiores. Traditis mādatis
cīa duo q̄ ptinēt ad duas ptes pe
nitēcie: tradit hic q̄dā q̄ ptinent
ad triā. q̄ est cīa opa misedie. Ca
vō nō ē ei⁹ intentio tradē cīa hoc ple
narie oīa. h̄ solū que ut frequētiū
religiosis sūt magis nēcaria: tra
dit hic mādata circa abusiones q̄
apud eos oriri solēt cīa miscdia⁹
q̄ solēt fieri apud eos. vl' cīa egro
tātes ut hic: vl' circa delicatos. ibi.
et si eis q̄ veneri⁹: vl' cīa circadō
post īfirmitatē: ibi. q̄ admodū āt
egrotātes. Et nota. q̄ aliq̄ solent
molestē ferre quo ad voluntatē. &
iustū reputāt quo ad rōnē: qm q̄
busdā egrotātibz fiūt ītdū miscdie
alique in victu. Contra quā ab
usionē ponit hic mādatū. Jtē. so
lēt isti reputare tales ee meliou⁹
cōdicōis: & cōt hāt abusionē poīt
aliud mandatū dicēs. Nec illos
feliciores putēt: & cē. Circa p̄mū
notādū: q̄ infirmi ex p̄stina ⁊ sue
tudie. dicūt illi q̄ solēt frequēr egro
tare. Jstis siue actu egrotēt siue nō:
facilē fit aliq̄ miscdie ī victu. mō
ī infirmitorio. modo in hospicio.
interdū cīa ī cōuentu: dūmodo eorū infirmitas sit manifes

ta. et in cōsimilibz. Et hoc est. a
liter in victu tractari. Qr ifirmi
ores aliē tractādi sīt i victu: nec
aliq; debz displiē: hz tā.

Quod aūt sic faciēdū sit. pa
tet. Dns ei aliē tēnauit
i victu hūanā naturā i statu fir
mitatis: et aliē i statu ifirmitatis.
In pmo ei statui sufficit ei i victu fr
tus arbor tm: i sēdo vō sufficit ei pa
nis et herbas: et carnes post diluui
ū: ut patz gen. ij. et ix. Ptēa ars me
dicine hz pceptū: et ipa ordiata ē a
deo: ergo q huic resistit. ordinacōi
dei resistit. Itē nōne aplūs pcepit thi
motheo ut utat vino ppr frequētes i
firmitates: qd nō legit aliis pce
pisse q nō habebāt hmōi ifirmi
tates: Porro. q hoc moleste ferūt:
ifirmāt de aliox mediana. Itē. sī
deteriores iuda. q mīmurauit de
effusiōe vngēti supxpm sanū: ipi
aūt mīmurāt de effusiōe misēdie si
ipsū ifirmū. Itē magne imisēdie
ē nō facē misēdiā: maiorus ē. non
diligē: fz maxīe gūt eā ferre. Nā
te igit imisēdie sūt hmōi hoies: q
eā factā ab aliis moleste ferunt:
Sūt aūt qd grauiē q dā. q hz iustū iu
diāt: estimāt. qr qr oīa oīa sī int
fīēs: oīa diuidi debeāt eq liē. Ad
si verū esset: igit iuste fec̄ret a
pli. q nō diuidebāt oīa cōit: fz po
tius vnicuiq; sicut cuiq; op⁹ erat.
Itē. eā dē rōne oīs homo iuste a
gēt: q maiorē curā habēt de mē
bro ifirmo. qz de mēbro sano: ma
gis q eo erpētēt. Itē sēdm hz iuste
agēt pūfalias. ptē dom⁹ debiliorē
et magis ruinosā mīgr̄ fiacēdo: q
oīa falsa sūt. Patz ergo. qz hz nō de
bet iustū videri. Et attēdendū. qz
vī oī afflictiōe exptus eā. melius sat
iudicare de suo simili: qz ex his q
passis est itelligit melius q sē ipm
sui. Sic pauper de paupibz tēpta
tis de tēptatis. infirmi de ifirmis. et
ī silibz. melius norūt iudicāre: et ex
rio diuites de paupibz. ītēptati de
tēptatis. fortes de ifirmis. minus
iudicare soleuerūt. Et dō non se
hoc mādatū ōibz hūmōi fortibz cū di
ceat aliq; suetudo fortiores fē
tales faciliusī hoc errāt. Qz vō di
cit. suetudinē hōnē facē fortio
ē veritas aduersione digna. Con
suetudo siquidē et usus i ōibz vnē
admīstrat: ut patz ī oparijs ōis la
boris difficilis. Et idēo de pūē q
fugūt laboriosa ut seruēt fortu
dinē. Porro. ē eis assuescēdū: nullo
et sic fortior effiat hō ad illa: aūt
illud. Qd male fert: assuescat frēs.
Patz. er dicēs ergo. nō hz mādā
tū. Sequit. Nec illos felicēs putēt
qr sumūt qd nō sumūt ipi: fz sibi
poti⁹ gratulēt: qr valēt qd nō
valēt illi. Hic ponit mādatū se
cūdū: cēta abusionē sedam pdictā.

Qr felicior ē status q̄ infirmi
tas nota. qr ifirmi
et liez pl⁹ sumāt: nōsē re
putādi felicores q sani.
pmo. qr maiorē habēt dignitā:
qd nō ē felicitatis fz misērie. Sēdo
qr frequēt⁹ qd sumūt: cū magna ēgri
dia sumūt et āgustia. Certo qz
illa q sumūt: liez melioā: nō eo mo
tū delectāt ut sanos minus bona.
Quārto. qr cū hīs ōibz habēt multas
afflictiōes alias q eos vexāt. Ēs
to. qr puāt mltis ysolacōibz spūalī
bz qbs habēt sanī: ī lēcōibz ī ofīcijs
cēāe. ī studijs et hmōi. Decto qz oper
tet eos eā īmitos alios in multis
portare ut ipi portent: qui ēa pa
cius habēt miseriā. qr felicitatē.
Porro. q sani sē et fortes i religione

habēt multā materiā gaudēdi in dño: & ei grās agendi. Sentꝫ ät infirmitatis ē mlt̄is occasio mūmurꝫ et ipacīe & accidie & aliox pcozū mlt̄oz̄: & ab hac occasione sūt liberi. Itē. sūt liberi a mlt̄a seruitute: q̄ sūt infirmi subiecti plat̄is & offrialibz. occasione sue nēcitatis. Itē. libēnus i oi cuētu habēt et gerunt. Itē. onera ordis sūt eis leuiora. Itē. habēt plus vnde lucri possūt i meritis: q̄nto potēciores sūt ad plura opa. i quibz oibus pūt meri. Itē. iocūdiorē eāā in plurib⁹ solatōibz & sine tedio vitā ꝺuāt: p q̄ patz rō huj⁹ mādati. Dcīt. Et si eis q̄ venerūt ex moribus delicatoribz ad monasteriū aliq̄d alimētoz̄ū. opimētoz̄. vestimētoz̄ū ve dat. qđ aliis fortioribz et ideo feliciorib⁹ nō dat? cogitāe debēt quibz nō dat. q̄ntū de sua seclāri vita illi ad istā descēderūt: quis usq; ad aliorū q̄ sūt corpe firmiores frugalitatē puenie nō potuerūt. Due sūt abusiōes: q̄ cōtigūt mēdū occasiōe misēdiaꝝ q̄ sūt delicatis apud alios q̄bz hec nō fiūt. Una ē. q̄ nō ꝓsiderāt rō nē huj⁹: et ꝛ hāc posuit istud mādatū. Secūda. q̄ volūt idē sibi: ꝛtra quā posuit sequēs mādatū. Hec debēt velle oēs. De misericordijs faciēdis ēa delicatos: lxj. Ca'.

Circa istud vō notādū: q̄ i religiōe faciēde st' alīq̄ misēdie illis q̄ fuerūt in sēlo delicati. Primo ne ex nimia duricia resipiscāt: vl' de ingressu peniteāt. Secō. ne i firmitatē incīrētes: ꝓpetuo sibi & aliis ḡues fiāt. Tercio. ut iocūdius dño seruiāt. Quarto. ne sclāres hec audiētes religiōē horreāt. Quinto. ne i religiōe oīb⁹ odibilis ruſticatus īueniat'. Sexto. ne religio irrōnabiliox sit natā: q̄ mēbro nobiliori & tenēriori delicatiora mīstrat. Septimo. ne carcer dñi crudeliox sit carceribz tyrānorū. Quis ei tyrān⁹ vl' ei ā sarracen⁹ nobilibz & delicatis i carceratis apud se nō faciat i aliq̄ maiorē misēdiā q̄ aliis? Octauo. ut ex hoc ad meliora ꝓuocēt. Nobilis ei ānim⁹ magis ꝓuocat ad bonū p misēdias & grās: q̄ p duricias. Sz sciēdū. q̄ q̄dā sūt grāe q̄ vergūt i dissolutionē. ut nimia lībtas loquēdi: q̄dā i sclārita tē. ut seruicia i discalciādo & hj̄: q̄dā in pciālū. ut nimia frequēta tio pntū & silia q̄ nō st' nēcitati. Circa vō ēa ista nō expedit fieri misēdias. sicut ēa illa q̄ sūt nēcitatis. ideo nōinat ta ēa q̄ faciēda sit misēdia: scz alimēta. vestimēta. opimēta: q̄ oīa st' nēcitati. Circa ista vō cauēdū ē ab excessu nimio. Primo. ne religio pereat: secō. ne alij iuste scāndalizēt: tercio ut ipi q̄bz fit misēdia. ab excessu sclāri p mediū tpantie paulati tim ꝛseāt ad religiōis frugalitatē. Et ideo notabiliter dicat. aliq̄d alimētoz̄ū & nō aliq̄: qđ sonat i modicū. Itē. attendendū. q̄ iterdū solēt aliq̄ subditi mūmurare ꝛt faciēte misēdias cū nesciūt causā facti: ideo pfūlias reddidit rōnē ꝛt murmurātes. ꝛa. xx. An nō licet mihi qđ volo facē? Solēt ēaā q̄nq; scāndalizari ꝛt recipiētes: cū nesciāt nēcitates eox̄. Ideo dñs pharisēos scāndalizatis ꝛt discipulos ꝛfricantes spicas i sabbato rēdēdo: ostēdit eox̄ nēcitatē. Sic & dauid sili nēcitate comedit panes q̄s non licebat: ꝛa. xxj. Solēt iterū q̄nq;

se ꝑferre illis ī corde suo: cū nō v
tant ꝙlibz. Sz ꝓpano stat ad sta
tū mslō: tollit hmōi supbiā. Exē
plū de monacho egipto dure vi
te. q fuerat rusticꝰ ī slō: q cū vi
simssz arsenū q delicate vivebat
ꝑmo scādalizatꝰ ī eū. cū itellexis
set qntū fruissz ī slō delicate: dixit.
De mr qr tu de delicijs venisti ad
durā vitā: ego āt de dura vita
veni ad delicias. Bene ergo dicit
q cogitare debēt qbz nō datur. tē:
viz ut ꝯsiderātes rōnē facti. ꝓtra
factes hmōi mscdias nō mur
murēt: attēdētes vo eoz nāltā
tē. in recipiētes nō scādalizent: ī
suū vo statū sclārē illoz statui
ꝓpantes. illis se ī religione nō ꝑ
ferāt. Seqt. ¶ Nec debēt velle ō
nes qd paucos videt āplius non
qr hōrant. sz qr tolerāt accipe:
ne ꝓtīgat detestādi pusitus: ut
ī monasterio ubi qntū possūt
fiūt diuites laboriosi. fiāt pau
pes delicati. Hic tdit mādatū
cū abusionē scdm ꝓdictā: duob⁹
duo: vnū ī quo ē substātia mā
dati: aliud qd exprmit causā mā
dati. cū addit. ne ꝓtīgat. Et no
ta. q nō dicat. ne velit. tē: qr tm
prudēs ī suis mādatis deuitat
plula. Qz āt homo nō velit ea
que ptinēt ad recreationē car
nis valde ē difficile: et idō ut nō ī
ciat laqueū ad peccādū nō di
cat. nō velit: dicat āt. nō debent
velle: ut magis mouēt ad hoc
qd dicat. Pl ei mouē solet rō ꝙ ser
ta ī mādato: ꝙ ipsū mādatū. Et
idō dicit. nec debēt velle oēs. qi di
cēt. caā sine oi mādato. hoc p se
ē debitū et rōnabile. Et vē. nō de
bēt velle oēs accipe qd videt nō
mltos sz paucos accipe: qr dispen
satio q solet fieri ī paucis. nō ē re
digēda ī ius cōe. Ite. si fiēt ī aliqū
depressionē et ad eoz exaltationē
possz ee ī firmis occasio idē volen
di: hoc āt nō fit qr ipi hōrent sup
alios. sicut dicit. Ite. fit ex pia cau
sa sicut dicit. viz ut tolerent scdm
plm: q frem ī finātē iubet toler
ri. Iustū ē ergo sicut dicit. qr nō d
bēt velle oēs accipe qd pauca sz
et nō ī ꝓceptū eoz sz ex causa pa
Aliq̄n ocurit pusitas detestādi: ut
ī mōstero ubi qntū possūt fiūt di
uites laboriosi: fiāt paupes de
cati. Pusū ei et detestādū ē valde
q paup velit fieri delicatꝰ qd ē di
uitū: sz magis. q ī mōstero qd ē
locꝰ pūie. nō deliciarū: sz maxime
ubi videt exēpla añ oculos suos ad
ōtrariū valde motiua. viz diuites q
fiūt ibidē qntū possūt laboriosi.

De illis q ī slō fuerūt pauperes et ī religione volūt viue delicate:

Sed heu michi ꝛc̄ Caplm. Lomin⁹ hec nō cognoscebant quosdā. q ī slō in tenui statu fuerūt. qn in religiōe viue velūt delicate: ubi q magnū fuerāt ī slō. asperis se ꝓtēti. Dicit⁹ q ipe et socij ei⁹ q erāt de gnē regū. ī aula regis babylonis. ꝓceptas ab is regijs et vino de q ipe bibebat: ꝓtenti erāt q̄busdā vilibz. sz legumibz et aq̄. Et isti de gnē rusticali ꝓceptis vilibz: volūt nutriri ab is et vino regalibz ī domo xpi. Ite. dr ysa. xi. Leo q̄si bos comedet paleas: et exponit de xpo adue tus xpi: et scdm ihō. ad hūm nū q̄ adipletū ē. nec implebit: sed ideo dicit. qr nobiles sicut leo ī illo tpe sic hūiliati sūt. ut esset ꝓceptis ab is rusticanis sicut boues. q ois rusticꝰ designāt. Isti vo pcipue

ista tpa ī alia ꝓmutātes nolūt ut
boues comedē fenū: ſz ſicut leo cō
cē abū nobiliū. ¶ tē. īmuit aug⁹. q
ī archa noe nobilia aīalia ut leo
et aquila ⁊ hmōi nō habuerīt ri
baria ꝙ ſueta ſcz carnes q̄bz ſole
bāt veſci: ſz tenta erāt caſtanea
ſicu ⁊ hmōdi vilibz. Et iſti in pau
pe religiōe volūt q aīalia ignō
bilia habeāt abaria nobiliū aīa
liū. Nō igit̄ mirū ſi nec ſcs hmōi
alpā vocat pūſitatē. ¶ Notādū i
terū. q malicia auīrit hoīnē a
deo. Iſa. lix. Auſi ſum⁹: ne uem⁹
poſt tergū dei nr̄i. Et q̄ntū ad h
diat pāter auerſo. q. vtit hoīnē
a deo q̄ debēt habē añ ſe. ad ea
q debēt habē retro: iux̄ i⁹. the. vij.
facieq; ſūt retrorſū ⁊ nō in ante.
¶ vtit hoīnē a ſupioribz ad īfei
ora: iux̄ i⁹. baruch. ¶ facti ſum⁹ ſb
tus ⁊ nō ſup̄. Et q̄ntū ad hoc di
at pāter ſubuerſo. iux̄ i⁹ ty. ij. qđ
dat de īcorrigibili: ſubuerſo eſt
q eiuſmodi ē: viz q tanq̄ vas ſb
uerſū nichil boni recipit vel re
tinet. ¶ tē. cūtit hoīnē ab īteriōribz
ad exteriora. Act. xv. Audiuim⁹ q
quidā exierūt aīas vras. Nō id
diat: q a lege ſpūs īteriora vole
bāt eos īducē ad legē exteriorē
moyſi. Et q̄ntū ad hoc pāter diat
eiſus id ē exī verſo ab ītimis:
xī i⁹. gen. xxiij. ¶ Ingredē bñdicte
dñi: aut foris ſtas: Verū cū dica
pāter auerſo vl' ſubuerſo vl' eiſo
ꝓpt̄ cauſas ſpeciales: puerſo inde
diat ꝓpt̄ oia q̄ pfecte verſa. ſcz ab
āte in retro. a ſup̄i ī ſubtz: ⁊ ab in
rioribz exī. Ꝓpt̄ hoc dī ecclēs. j. Puer
ſi difficile corrigūt. Cū igit̄ puerſi
tas tantū malū ī portet: non eſt
ꝓuidēda culpa quā vir ſpū dei
plen⁹ vocat pūſitatē. ¶ Nō ſolū aūt
vocat eā pūſitatē: ſz pūſitatē deteſ
tādā: et bene. Sūt ei tria q ſpēaliū
dñs deteſtat. Ꝑmū ē ſupbia. Unde
amos vj. Deteſtor ego ſupbiā ia
cob. Secūm ē crudelitas. Ꝓu. vij. La
bia mea deteſtabūt īpiū: id ē illū
q ē ſine pietate. Tertiū ē ſeminato
diſcordie int̄ frēs. Ꝓu. vj. Et ſepti
mū deteſtat aīa ei⁹: ſcz illū q ſeī
nat īter frēs diſcordias. Sane nō
ē ſine ſupbia. nec ſine crudelitate
īcōpaſſiōis. nec ſine occaſiōe diſ
cordie int̄ frēs: cū paupes volūt
equari illis q fuerūt diuites. ī re
creacōibz: ⁊ ſilibz ſibi facēdis: et
ideo vē ē hmōi pūſitā deteſtāda.
Seq̄t. ¶ Sane q̄admodū egrotā
tes nōce habēt min⁹ acripe ne q̄
uēt: ita ⁊ poſt egritudinē ſic tēta
di ſūt ut cib⁹ recreent. ecā ſi de
hūilima ſcli pauptate venerīt: tā
q̄ hoc illis ꝑtulerit recētior egri
do. qđ diuitibz anterior ꝙſuetudo.
Traditis mādatis ēca illas abu
ſiones q ſolēt oriri ēca miſedias
q fiūt īfirmis vl' deliatis: tradit
hic mādata ēca eas q oriūt area
recreādos poſt īfirmitatē: q ſt̄ due.
Una ex pte plator̄ q̄n eas nō fa
ciūt: alia ēca recipiētes cū eis ab
utūt. Circa ꝑmū ponit hoc man
datū: ēca ſedm īfra. cū dicit. Sz cū
vires: tē. Et nota ex p̄dictis. q ſūt
mādata tradita hucuſq; ēca abu
ſiōes videtū miſedias: hic aūt ēca
abuſiōes facētū mīas: ī ſequēti
vo clauſula ēca abuſiōe recipiē
tiū. Cont̄ illos q̄ exredūt ī q̄ntate
victualiū: lxiij. Capl̄z.
Notādū aūt hic ꝑmo ēca id
qđ dicit. min⁹ acripe ne
grauēt: q̄ exceſſo ī q̄ntitate cibi
vl' potus gūat: quo ad corpus. q⁹
ad aīam. quo ad famā. Quo ad

corpꝰ: qꝫ aufert ꝗetē ſōpni. Ecce
v. Saturitas diuitis nō ſinit dor
mire eū. Itē. genat infirmitatē: qꝫ
ſedm ſenecā. multa feraula multos
morbos fecerūt. Eccī xxxvij. In mul
tis eſas erit infirmitas. Itē. addu
at graues dolores. Job xx. Cū ſa
aty fuerit arctabit: et oīs dolor in
ruet ſup eū. De his tribꝫ habet
eccī xxxj: ubi dr. Vigilia et cōlera
et tortura viro infirmito. id ē hōi q̄
ē ſine frugalitate: q̄ ē paritas in
victu. Vigilia quo ad pmū: cole
ra q̄ ad ſedm. ut accipiat ſpealiꝫ
p genē: ut ſit ſenſꝰ. id ē infirmitas
q̄ genat frequēt ex cōlera: et tor
tura id ē torſiones q̄ ad tertiū. Di
at hor facit hō excessū etiā in ſano:
q̄ntomagis in infirmo. Vn̄ paul
dubio et aufert ꝗetē ſōpni. et plō
gat infirmitatē: et adauget dolo
res: q̄ oīa valde grauāt corpꝰ ei?
Itē. grauat q̄ ad aiām: qꝫ obtun
dit aiē cordis: ſicut dr in lib collā
tionū. collatōe j. Jho?. Nichil ad
obſtruit itelligētiā ſicut comeſſa
tio et ebetas: que ſꝫ faciūt excel
ſū p̄dictū. Ido ecclīo dr dan. j: qꝫ
puerīs abſtinētibꝫ data ē ampliꝰ
itelligētia. Itē. confundit mēoriā:
ut nō recordet q̄s agēdoꝝ. Tullī?.
Recta mēte uti nō poſſunt: nu
mio cibo et potu repleti. Dicit ei
mēs a memīnēdo. Tales ei fre
quēt nō remīſcūt eorū q̄ recta ſē
et ptinēt ad deū. Ozee xiij. Satu
rati obliti ſūt mei: ſcz eorū q̄ ad
me ptinēt. Itē. inatat aurnalem
decipiam. Jhe. v. Sataui eos: et
mechati ſūt. Na g. ſedm hec nō
ſolū grauat corpꝰ ſꝫ etiā mꝫ q̄ ad
itelligētiā. q̄ ad mēoriā. q̄ ad pa
piſētiā: dicat dñs diſcaplis ſuis lu.
xxij. Attēdite ne q̄n grauent corda
vrā crapula et ebetate: nocturne
dieēdo corda. Itē. grauat quo ad fa
mā. Dicūt ei iſti ſilēs zodomitē
de q̄bꝫ dr eze. xvj. Hec fuit iqtas
zodome: ſaturitas panis. Et nō
ſicut dr in lib collationū. q̄ dic pa
nis: q̄ ſaturitas in abis etiā vi
bꝫ ē cauēda. Itē. tales fingūt de
tire ſuo deū bel: de q̄ dr dan xiij.
ne tibi videt ee bel deus viuens:
Nōne vides q̄nta comedat et bi
bat cotidie? Itē. ſolēt dia ſicut a
nes: q̄ tantū comedūt q̄ oporter
eos vomē. Ysa. lvj. Canes impu
dentiſſimi neſcierūt ſaturitatē. Cū
ergo excessꝰ p̄dictꝰ grauet q̄ ad in
p̄dicta et cauēdū ē valde infirmo
lugioſo viuēti in gregatōe. et pter
corpꝰ qꝫ infirmꝰ et ppt aiām q̄ reli
gioſꝰ: et ppt famā. q̄ inē alios vi
uēs celare nō pt q̄d fiat. Ad hꝰ
dat faciēdū. instruit nos natia:
q̄ dedit hōi mīnꝰ os ſedm ſui cor
pis q̄ntitatē q̄ rōnabilibꝫ cōa
libꝫ. Instruit eciā mediana: vñ
cū q̄ſitū fuiſſꝫ a galieno. q̄d ēet
fecta mediana: rndit abſtinen
tia. Et cū iterū q̄ſitū fuiſſꝫ ab eo
q̄re parū comedēt: rndit ut vita.
Instruit eciā ſcōm pīm doctōa: de
q̄ ſic legit in lib collat. Sup ciū
orū modo haut fas ē pt vnſer
mus regla cuſtodiri: q̄ nec par
fortitudo mētis in eſt ōibꝫ: nec v
nū in eſt robur cūctis corpibꝫ. Ido
talis ſuphī dat diffinitio: ne quis
vnq̄ vel q̄lſcūq̄ cibi ſaturitat
oneret ingluuie. Cū ergo hor ſit
dt dōaūmētū nature et mediāe
et ſpūalis doctīe: nō imēito vtr
dr dt itriū facētes: ſedm ꝓ
Māducauerūt et ſaturati ſe nu
mus. Et poſt. Adhuc eſce cōis e
rāt in ore ipōꝝ et ira dei aſcēdit

sup eos. Q; si ppt dei offensa nolut se cohibe. inferēda ē natas illis q; sit sub disaplina; sicut fit brutis q; br; ponit chamꝰ et frenū i ore. asi no ser; equo: ne comedāt q̄tū volut. Ps. In chamo & freno maxillas eoꝝ astringe. Et ido bn dicat virgs. nāe habēt minꝰ accipere: ne cessitate impī intrīseca ppt rōnes pdictas: & extrīseca a plātis eaā ruinis illata: si se volūtarie nō cohibēt. Et felix nātas: q; ad meliora cōpellit. De recreacōibz faciēdis debilibz eaā si fuerūt pauperes

Secūdo i sdo: lxiiij. Cā. notādū eā illud. sic tota di sūt & c: q; sī quida pla q; eā recreacões faciēdas debilibz iueniūt ut dū duri nimi. Hij sūt de nūo pastoz illoz: de quibz dr ezech. xxxiij. Cū ō ifirmū fiut. nō solidastis. Sūt aūt tā. que solēt eos ab hoc retrahe. Pmū ē. spēs religois. Sub ptextu ei religois tractāt fiēs iterdū dure. Sz debet cogitare. q; religio mūda & i macolata apud deū & patrē. de cuius iudicio magis ē curādū q; de iudicio hūano. hec ē. sēdm ja. j. cath: visitare pupillos & viduas i tribulacōe eoꝝ: qđ ē opus misēdie: igit ē ad rōne. i oibz opibz mīe ē vēa religio. Cū igit recreatio debilū sit opus misēdie: maioꝝ ē i hoc religio: q; q̄n ex quoda nefario quo rigore. p mittit viscera eoꝝ storq;. Sēdm ēnaatas auaricie: sub spē pauperis quā allegāt. Sz debēnt cogitare. q; si eēnt largi dispēsatoēs sēdm dn̄i sui volūtatē: dn̄s q; diues & largꝰ eis nātura mīstraret. Cōsueūt ei dn̄s dispēsatori mīstre expēsas: postq; oia expendit. Et ideo dr lu. v. Date & dabit vob. Tāu ē duricia cordis. Sūt ei quida q; iduratī ad suos q; nō sūt sui. ut struthiones: fatales ad duricias. duri ad iustā misēdias. Sz debēt attēdē q; i scripturis plāe vocāt matres. Hō ad plātos. Disere vos mīes ēe. non dnōs: et hoc. ut sicut mīes pia gestēt ad subditos viscera: sicut faciebat paulꝰ. q; dicebat. j. thess. ij. Facti sum⁹ i medio vr̄i: tanq; si nutrix foueat filios suos. Sic & docebat scbēs ad thymotheū plātū. et dicēs. Exerce teipsū ad pietatē: j. thīo. iiij. Cessātibz igit causis pdictis minꝰ bonis. sic tractādi sūt debiles i refectionibz q; ad cibū: i requiescōibz ne ad labores grauēs cogāt: i dispēsacōibz cā religionis rigorē ut aiaꝝ debilia genua roborēt. & roborati p recreacões ogruas. ad religionē p quo videt hmōi plāti zelare aiaꝝ reūtatē: ne expēsas q̄s timēt. ex diurnitate lāguoris oporteat adaugeri: et ipi p ope pietatis. sequāt promissionē vite q; nūc ē & futūe. Sz cū dolore notādū. q; sūt quida prelati q; hmōi recreacões faciūt miꝰ idigētibz ppt aliquā eoꝝ magnitudinē: & de hūiliorib⁹ q; busda magis idigētibz nō curāt. Hō. Videm⁹ multos q; qđ crassū ē assumētes. qđ debile ē piaūt: qđ valde cauēdū ē. Pmo. ne viaū accipiois psonaꝝ i domo dei iueniat. Si ei nō est deferēdū pauperi i iudicio iustitie & diuitē. sicut habet i lege exo. xxiij: multo minꝰ deferēdū ē diuiti & pauperē vl pusillū i opibz misēdie. Secūdo. ne iustica ledat. Si ei tāta ē vis pietatis. q; i nātate aliena fiat ppa: q̄ntomagis iusta ē ut cōmunia frī idigēta cōcēdat. Hō est igit hoc solū misēdia: sz debitū.

de qd dr ecia iuj: de ope pietatis. Et redde debitū tuū. Nō ē ergo ⁊ trū: si fiat sine iustitie lesione. Ideo. ut maj⁹ meritū habeat. Cū ei qd fit mīmis suus. deus sibi fieri ꝛputat? qnto qs ē minor tāto magis sibi fieri reputat: ⁊ tāto habet acceptius: ⁊ tāto magis r̄munerat. Et ido notabilit dr ana. xxv. non solū de minimis. si ⁊ de mīoub⁹ Qz diu inqt nō fecistis uni de minoribus hjs: mihi nō fecistis. Ad cauē dū igit psonarū acceptionē. ad seruationē iustitie. ad meitoz̄ augmētū. pie tractādi sūt frēs i hjmōi recreacōibz. eciā si de hūilima sdō pauptate venerūt: tāq hoc illis ꝛtulerit recētioz eģtudo qd diutinis antioz ꝛsuetudo? hoc ē. tanq hoc illis fiat rōne ifirmitatis p̄decētis de nouo: qd diutinis mt dū fit rōne ꝛsuetudis ātique quā i sdō habuerūt. Et ē argumētū ex hoc: q ꝛdescēdū ē aliquibz i aliq rōne ꝛsuetudis p̄decētis. Vñ dr. q bēs bnard⁹ cuidā monacho qui mltū timebat frigus i capite: nō cessit ꝛt morē ordis ut portaret capellū sicut i sdō ꝛsueuerat. Qd cū fecisset aliq diebz. ⁊ semel existēs i choro vidēt alios monachos senes ⁊ iuuenes ertitis capucijs cātātes i frigore virilit? ꝛpuctis se ipo extractū capellū de capite. pecat i medio chori: ⁊ postea nunq̄ voluit portare. Ite dr de quodam abbate scō: q q̄busdā iuuenibz monachis tēptatis de carnibz anserū qs i sdō libent comedebāt. ꝛcessit ut clanculo patus comederēt. Qd cū facerēt. i ipsa mēsa ofisi i scipis surrexerūt? et i trātes claustrū pl' sato cymbalo ītrauerūt refectoriū: et fabas cū alijs comederūt. Ite.

de quodā alio viro magne religionis ⁊ magne fame: q cuidā subrecto suo q recederat i ethnicā ꝛcessit vellere i aliq⁹ loco occlto. sicut i sdō optime facē ꝛsueniat: ⁊ dixit eidē valuisse q ad aiam ⁊ quo ad corpus. Hec igit ⁊ silia ⁊ si nō sint trahēda ad ꝛsequētiā: tñ si fiat interdū ⁊ raro a viris sciis. credēdū ē q fiat illo īspirāte: q pplō suo suspirāti ad ollas carnū ꝛsuetas. dedit ꝛt morē vaste solitudis carnes i abūdātia i deserto. Sequit Et nō vires pristinas repauerūt. redeūt ad feliciorē ꝛsuetudinē suā: q fidelos dei tāto āplius decet q̄to mag⁹ digēt? ne ubi eos voluptas iā teneat vegetatos: quos nāturus leuarat ifirmos. Due sūt abusiōes: q medū repiūt i illis i quibz recreatiōes musicē ipendūt. Una. q post sufficiētē recreationē nō facile redeūt ad ꝛsuetū: ⁊ quā ponit ⁊ illud mādatū. Alia. q feliciores estimāt illos q diutius fuerūt? q̄nus ut eis videt talia facilit? ꝛpendūt: ⁊t quā ponit sequēs mādatū. scz illos estimēt. ⁊c. De sequēdo dñm tū ⁊ de repēhēsibilibz cia subtrahē

Eres se ab eo: Ivo. Caplm. Et notādū cm illud q̄ dicat? q natā ad hoc q̄libet āno repat vires i terre natalibz: ut resūptis viribz ferāt fructū ꝛsuetū. Ite. ad hoc dat āno copiosius equo: ut fortior effectus meli⁹ faciat dictā suā. Ite. ad hoc diuisit deus tēpa. i tēpa q̄etis saltē noctē. ⁊ tēpus laboris scz die: ut sopno refect⁹ ar tubz i nocte. de die ereat hō ad opus suū. Sic ⁊ seruis dr repatis viribz p recreatiōes debēt reduci ad labores ꝛsuetos nitēt? et hoc ē deū diligē ex totis viribz.

sicut ꝑapit deut. vj: cū scz ex eis a
more ei⁹ seruicū expedim⁹ uire
mꝰ. Bene ergo dicit vir scs. ꝙ
aī uires pstinas repauerīt? rede
at ad feliciorē ⁊ suetudinē suā scz
ad uitā quētalē: modo ⁊ sueto ⁊
sequēdo chorū. refectiū. capl'm. sco
las. collacões. ⁊ alia facienda. q̄ so
let a quētalibz exercer. Et vide
nīta mala solēt puenire mt̄ dū
ilus: q̄ se subtrahūt a sequēdo cō
uētū. Vnū ē. refrigeratio caritā
tis. Vn̄ bn̄. cuidā monacho tēp
tato de solutudie. dixit. Carbo ar
dēs cū aliis ardētibz. sepat⁹ cito re
frigesat: ymo ēte ⁊ nigresat ⁊ fu
mū reddit. Sic ecā tiāo ardēs
daret cū aliis: segregat⁹ hec ea
dē mārt. Ita monach⁹ segregat⁹
a quētu facilit refrigesat a feruo
rē corde: et denigrat⁹ ꝺ̄ sacōe: et
reddit fumū male fame. Aliud
ē indignatio regis etni. Dis ei
gregato scā. ē q̄ quidā exact⁹
dū: uix i. can. vj: tribulis ut cas
mōū aaes ordiata. Solēt āt mlt̄
ū indignari reges ꝺ̄ suos: q̄ nō
sequūt exercitū suū. Quo ergo
nō idignabit rex regū ⁊ dns dōi
nātū ꝺ̄ tales? Indignabit̄ siqui
dē ⁊ nō modicū. Ideo i hui⁹ figurā
duid idignat⁹ ꝺ̄ myphiboseth
liez claudū: dixit ei. ij. Reg. xix. Cur
nō venisti mecū myphiboseth.
scz aīs q̄ erat i exercitu meo.
Et ablulit ei medietatē possessi
onū suarū sedm more pncipū:
q̄ punire solēt a suo exercitu remā
nētes. Aliud ē peculū latronū.
Solet ei pegrin⁹ separās se a so
cijs. facili⁹ inade i latrones. Ideo
pegrī pgētes romā cū tūs eunt
p terrā guerrarū solēt expectā
re magnā societatē: ⁊ illā ꝑapu
e m̄ q̄ potestas vl aliq⁹ magn⁹ est
ducēs eos. Ita ⁊ religios⁹ debet se
sp ūigē m̄ l'tuidi quēt⁹: ꝑcipue cū
dns sit i eo semp. tanq̄ i bona cō
gregacōe. Zach. viij. In diebz illis.
apphendēt fimbriā viri iudei. dicē
tes. Ibim⁹ vobiscū: audiuim⁹ enī
q̄m dns vobiscū ē. Aliud ē nota
ifidelitatis. Cū ei dns mittat reli
giosis tanq̄ oparijs i vinea su
a laborātibz q̄cq̄d boni habent?
quo ꝑt se excusare ab ifidelitate
ille opari⁹ religios⁹ scz. q̄ vult cō
ede onia bona q̄ mittit. modo i
ifirmitorio. mō in mane. modo i
cena. mō cū extneis. mō cū frib⁹
hospitibz ⁊ nichil sustinē laboris
i quētu? sicut vespilio. q̄ dicat bi
bē oleū lāpadar i ecclia ⁊ nichil
laborat i cātando. Ideo dr Job. ij.
ecōtrio. Si bona suscepim⁹ de ma
nu dñi. mala āt q̄re nō sustine
am⁹? ut scz sim⁹ ptiapes laboris.
sicut ⁊ ꝺ̄ solacōis. Aliud ē errozis
iuuū. Quis ei segregatu a grege.
de facili vadit ꝑ multa iuia: sic ⁊
isti ꝑ mlīas dissolucões ⁊ irreligi
ositates ⁊ isolētias, i. pe. ij. Sicut
oues errātes: scz q̄n nō eratis in
ouili ecīe. Aliud ē exclusio a por
tu celesti. Sic ei solet accidē peg
no stulto eūti ult̄ mare? q̄ cū na
uis applicat ad aliq̄ portū solet
egredi ad ciū causa alicui⁹ rei ace
dis: ⁊ iterī flāte vēto alij ꝑfici
cūt ad portū optatū ⁊ ipe rema
net i litore. Ideo dr e duūso de dis
cplis dñi q̄ de sapiētibz: ca. viij.
Ascēdēte ihu i nauicula secuti se
eū discipli ei⁹: nolētes scz i litore
remanē. Patz ex his. q̄ iacurrit
ish scz mala: scz refrigeratione ca
ritatis: ⁊ hoc q̄ ad se: idignatione
regis etni. ⁊ hoc q̄ ad deū: ꝑculū

latronū: & hoc q̄ ad hostes: notā infidelitatis. & hoc q̄ ad socios: nullū erroris. & hoc q̄ ad viā: carentiā porte. & hoc q̄ ad patriā. ¶ Itē. notādū. q̄ vita q̄etualis habet sex p̄rogatiuas: q̄s mlti debēt diligēt seruū dei. Prima ē in meliori occupatione. Est q̄etū ei frequēt occupāt aliqui in aliqbz minꝰ bonis. In q̄etu vō ē q̄ continua occupatio in aliquo bono: & de hoc valde curādū ē bono vio. Vñ jo. Sēp aliq̄d boni opis fiato. Secda est. in maiori securitate. Securior ē ei q̄s ab hoste suo cū ē intꝰ socios suos: q̄ꝫ q̄n ē extra. Et ideo cayn nō interfecit fr̄em suū q̄n erat in domo cū p̄rē & suis. sz eductū in agro: sicut habet gen iiij. Tcia ē in maiori ordinatōe. Dia ei magis ordinate fiūt in q̄etu. Si āt oībz fidelibz curādū ē de hmōi ordinatione sēdm d. apli. i. cor. xiiij. dia sēdm ordinē fiat in vob: q̄ntomagis illis q̄ viuūt in ordie & ordinē sūt p̄fessi: Quarta ē in maiori vtute. Qđ ei fit in q̄etu fit sēdm motū alienū: cū modo hoc signū & hoc ad hoc. illud ad illud: & sic de singulis. Qđ āt fit nō sēdm p̄pā volūtatē sz alterius: vtuosius est. Seneca. Hoc solū vtuti adimit: qđ p̄pe volūtati detraxeris. Quinta ē in maiori vniformitate. Vita ei q̄etualis ē vniformis: sicut motꝰ celestiū. Boni ei viri debēt se libent ꝯformare celestibz: et ideo dicūt frequēt in septā. celi. Et valz eis mltū vniformitā vite hmōi: qz varietas turbatione induc & corpis & aīe: vniformitas vō q̄etem & pacē. Ps. In pace in idipsū: dormiā & requescā. Hoc ē. p hoc qđ ē idipm id ē idē sine vnū: dormiā in pace & quiete. Sexta ē in occasiōe maioris humilitatis. Deēstrato ei singularitatis ecā in bono habet occasionē illā superbie. de q̄ dixit pharizeus. lu. xviij: nō sū sicut ceteri hoim. In societate vō cū nichil fugat q̄s p̄ q̄ aliq̄: nō ē occasio hmōi superbiēdi āt magis cauēdū ē vnusq̄sq̄ superbia. Tobie iiij. Superbia in tuo sensu id ē mente nūq̄ dnāri p̄mitas: in ipa ei facili supplāt omes p̄dicatores. Sic ergo patz. q̄nte p̄rogatiue sit vita q̄etualis. ¶ Itē. cōsiderādū q̄ q̄etū sē congregatiōis sp̄ seq̄t ille magnꝰ abbas cui fecꝭ p̄fessionē et obediētiā. deus. q̄nūcūq̄ pauci sūt ibi: cuꝫ in. q̄a. xviij. Vbi ei sūt duo vl tres congregati in nōie meo: in medio eorū sū. Itē. sēdm regulā euāgelij. q̄cūq̄ humiliores sē minores apparēt: maiores sūt apud deū. Isti vō sūt: q̄ solēt meliꝰ seq̄ q̄etū. Itē. in hmōi q̄etu frequēt fit p̄uāaa gr̄ārū & p̄solationum sp̄ualiū. Vñ apli congregati accipiebāt sp̄m sc̄m. Itē. ibi dat bndām nē nō ebdomadarius. nō abbās. nō epūs: sz maiori his. viz sūmꝰ pōtifex deus. Ps. Habitare fr̄es habitāt in vnū. mādauit dns bndām nē: ut nullꝰ subtrahat se de isto q̄etu. Heb. x. Nō deserētes collāōnē nr̄am. id ē societatē in simul collectā. sēdm glo. Itē. subtrahētes se solēt q̄rere dāpnificari. Saul recedēs a samuel q̄ps amittebat graciā sp̄hemlē: j. reg. x. et xix. Thomas sepat a choro aplōz p̄uatꝰ ē visione dñi. jo. xx. Judas exiēs a societate aplā colligat se cū inimicis xp̄i. fēs ē ei p̄ditor: luc. xxvi. Cū igitur p̄sentia abbatis in q̄etu & sequla

ꝓz maiorū q̄ ipſū ſequūt. puta
ne bone. bñdō magne ꝓſone. ſta
tutū forte. puniro ḡuis ſe ſubtrhē
tū. ſoleāt mlti mouē monachū
ad ſequēdū ꝙuentū? q̄ puer ſq̄ ē
religoſ; q̄uē ad ſeq̄dū bñ ꝙuētū
nō mouet ꝓntia diuina: nec co
aſſiſtēcia maiorū. nec puīcia q̄
ciarū. nec bñdō dei. nec ſtatutū
ꝓlicū. nec tā ḡuis puniro trans
greſſorū. Miſerabilis ē igit ꝙſuetu
do illa de q̄ habet. heb. x. ſicut ꝙſue
tudīs ē quibuſdā: ſcz deſerē collā
onē id ē ſil' collectos. Et ex. bīa
ꝙſuetudo illorū q̄ libēt ſequūt ꝙ
uētū ubiq; cū ſicut ꝓdictū ē. tot
mala ꝓueniūt ſe ſubtrhētibz. tot
bona ſint i vita ꝙuētuali: et tot
ſit rōnabilit motiua ad ſeq̄dū.
Et ido bñ vir ſcs vocat iſtā ꝙſue
tudinē felicē: nō ꝓ opatiōnē
q̄ rta ſit felix: ſz ꝓ oppoſitū q̄
illa ſit miſerabilis valde: iſta vo
valde felix. Porro iſta bīa ꝙſue
tudo ſi oēs ꝺeꝛet. tñ magn illo
q̄ min' idigēt: ſicut dicat. In quo
rēphendūt illi ſpecialit: qui ꝓter
neātē morāt in recreatoibz.
Iſti ſūt ſicut trutāni q̄ recipiūt in
diuitibz hoſpitalibz cauſa infirmi
tatis: et poſtq̄ ſanati ſūt fingen
tes adhuc ſe infirmos ibidē ꝙmo
rāt: ꝓpt bonos lectos et bona ci
baria. Quo ꝛt ſic dixit dñs ayar.
ij. paluero ſanato. ſurge tolle gra
batū tuū et vade i ꝺomū tuā: ſic
dat lūcta trutāno. Ite. horū cor
pus ē ſicut aſin? q̄ habēs i ſtabu
lo pabulū bonū et paleas ad q̄eſ
cendū. i mane cū ē temp? q̄ va
dat ad onera ꝙſueta fingit ſe
ꝺaydū: ſi cū pūgit vga et ꝙpel
lit ad onus: iuenit fortis. Sic fa
cēdū ē tali corpi. Et cū xxx. Ciba
ria et vga et onus aſino. Nō dicat ſo
lū cibaria: ſz poſt cibaria vgā ꝙpel
lentē ad onus. Ite horū caro ē ſic.
murilegus clauſtroꝝ q̄ i refectorio
ſolz viuē de cruſtis panis: ſz poſtq̄
ꝙſueuit ire i infirmitoriū ubi iue
nit morſellos et reliq̄as carniū. nū
q̄ vult redie ad refectoriū: ſz ſp freq̄
tat infirmitoriū q̄ntūcūq; exclame
tur et ꝙfundat ibi. niſi i vno caſu.
ſcz q̄n nichil dat ei ibidē: tūc em re
dit ad refectoriū. Et ſic ſubtrahēda
ſūt hmōi delābilia carni: ut reuer
tat ad ꝙſueta. Exēplū lu. xv. de filio
ꝓdigo? cui poſtq̄ defuerūt deliciae:
rediit ad panes mercenariorū i ꝺo
mo pīs. Et inderēs ē: ut fūulus
dei ſit tanq̄ trutān? vl' aſin? ficti.
vl' murilegus. Ido bñ dicat: q̄ fūu
los dei tāto ap̄lius ꝺeꝛet. q̄to min?
idigēt. Verū in hoc ꝙſuigit. q̄ illi q̄
fuerūt valde ſpūales et ꝺeꝛeplatiui:
poſtmodū voluptate cibor illecti.
ita fiūt carnales. q̄ vix poſſūt a
uelli ab hmōi cibis. Exēplū de aq̄
la: q̄ ſicut ꝺr i lib' collac. pīm. cū
volat i altiſſis ſubito ſe ītrodū de
iat ad cadauer. et ita fortit adhe
ret q̄ vix auelli pt ab eo: ita et ſi
ti. Et ido ꝙfudit eos ap̄ls: dicēs
gal'. iij. Sic ſtulti eſtis: ut cū ſpū
cepitis. nūc carne ꝙſūmamini.
Dicat fabuloſe. q̄ vīſus ideo habz
puas aures et puā caudā: q̄a cū
vellēt eū introducē ad locū melli
ut comedēt. fecit tantā difficulta
tē in ītrando. cū trahent eū p au
res q̄s habebat lōgas: q̄ ſaſſe ſūt
i manibz eoꝝ et decurtate. Cū at
igreſſ? inueniſſ mel et nimis aui
de deuorare et vellēt eū retrhē p
caudā quā habebat lōgā valde:
ita fortit adheſit melli: q̄ i retra
hendo eū retro. rupta ē cauda. et

facta ē pua. Q ꝺ̄ sūt et fuerūt. q̄ cū magna difficultate ītroducti p̄mo ad recreationē: vix postmodū possūt auellu a melle dulcedⁱ illi⁹. Cont̄ quos ꝺ̄t pū. xxv. Mel īuenisti. cōmede qđ sufficiat tibi: ne forte dicēt: nō nimis. sz moderate. Dicat iterū. q̄ fiunt q̄dā plus mlt̄ū usty: et audax ī dicēda veritate. Cū āt multū audaci obloq̄ret de rege suo et auria eⁱ⁹ q̄erēt mlt̄i carnales: rex sapiēt: et nō p̄ potēciā volēs sibi prudē. usus ꝯsilio prudētiū vocauit eū ad curiā suā ut eēt ꝯmēsalis suus: et assisteret ei ī ꝯsiliis. Cū āt. luz quo dāmodo coactꝰ ꝯsensisset: p̄ lapsū tpis et paulatī incepert ei tīm placē delicie aurē et solacia carnalia. q̄ amisit cor dicēdi aliq̄d ꝯtra regē et auriā suā: et sic rex et sui. dimissi sūt ī pace a lūgua sua. Ds āt nesciat. q̄ mlt̄i magne austeritatis q̄ solebāt dure loqui ꝯtra hm̄oi carnales et p̄ozes eis ī hoc habenas laxātes: postꝫ ꝯpererūt eis silia. ex placentia quā īueniūt ī eis irretiūt: et ꝺ̄t talia iā loq̄ nō audēt. sicut ꝺ̄ de cane. q̄ piecto ei pane a latrone. iā cessat a latratu. Et ideo ꝺ̄t eccl̄i. xx. de xenijs q̄ p̄nt huc vocari pitācie recreationū collate a p̄latis et officialibz et aliis hs utētibz: q̄ q̄ multus ī oze aiūt ī crepacōēs. Cū igit voluptas abarioz viros spūales efficiat carnales. et carnalia q̄ pus fugiebāt faciat nimis sequi. et os apt̄ū ad hm̄oi claudat a rephēsioē aliorū salubri: bñ dicit vir sēs. q̄ caueāt. ne cibi cos teneat voluptas vegetantes. Tenet eq̄dē q̄nq̄ eciā viros bonos ī vīculis. hm̄oi voluptas. Vidi ego quēdā bonū religiosū. q̄ cum fuisset ī infirmitorio aliq̄nto tpe. et appropiq̄ret dies ī quo oportebat eū redire ad q̄etū: aduertēs q̄d agebat in aīa sua: dixit ī quo dā solacio et hūilitate: q̄ ita videbatur ei difficile reuerto ī firmitoiū re dire ad q̄etū: sicut fuit ei difficile a p̄napio reuerto sc̄lo intīre ordinē. Et ideo valde cauēdū ē eciā viris sās. ab hm̄oi illaq̄ōe. Sequit. Illos estimēt ditiores: qui ī sustinēda paritate fuerit fortiores. Melius ē ei minꝰ egē: q̄ plus habere. Quidā exp̄ti solacia recreationū apud se magnificāt illos q̄ ditiores fuerūt: quibz ut eis videt hec frequētius īpenduē: et hec ē ab usio sc̄da p̄dicta. ꝺ̄t quā ponit hoc mādatū. Nō ei diuites p̄ hoc debēt reputari meliores ꝺ̄t: sz potius q̄ fortes sūt ad sustinēdā p̄ cautē. debēt ditiores estimari. Et ponit in hoc mādato p̄mo mādati substātia. ibi. illos estimēt ditiores: sc̄do causa mādati. ibi. melⁱ⁹ ē enī. ꝛc. Q̄ ꝺ̄ diuitie spūales p̄ferūt corpales. et q̄ ī eis mlt̄i salubrius dāt qui sustinēt paritatē. Ixvi

Et notandū. q̄ sūt duo genera diuitiarū. Corporales ut patet: et spūales de q̄bz ii. cor. viii. ꝺ̄t nos fact⁹ ē egen⁹ cū ēet diues: ut eⁱ⁹ ꝑopria diuites ēem⁹. Glo. ī spūalibz. Nō ei ad hoc paup fuit xp̄c ut ēem⁹ diuites ī tpalibz: sz ī spūalibz. Cōsiderā āt iste diuitie spūales ī virtutibz. Eccl̄i. xliii. Diuites ī virtute. ꝛc. i opibus earū. i. thi. vi. Precipe diuitibus hui⁹ sc̄li: diuites fieri ī opibz bonis. Que duo vno nōie p̄nt dici usticia q̄nalis: q̄ ꝯsistit ī virtutibz. ī opibz earū meritorijs. Et attende

ginta sit differentia. inter ista duo ge
nera diuiciarū. Dr ei pu. xvij. Ad
quid est habe diuitias stulto? cū sapi
entiā emere nō possit? Ergo ppter di
uitias corpales nō pt haberi sapi
entia ergo mlto magis nec iustica
q melior ē: ergo nec regnū celorū
qđ ē maius. Sz p quolibet ope ius
tiae meritorio q̄ntocūq; modico.
haberi pt regnū celor: ergo meli
or ē iustica inō pabilit oibz diui
nis mūdi. Sicut ergo aureus dena
rius excedit denariū plūbeū i va
lore. ita ⁊ diuitie spuales corpales;
q; p illas nō pt haberi nisi vile qđ
sz pale aliqđ: p istas vo pt habe
ri possessio regnū celorū. Itē. solēt di
uine tales iterdū p esse possesso
rī suo ad hoc. ut si forte ex aliq; of
fensa caderet i manꝰ dñi sui ad pe
nā mortis: p illas liberet i aura
illa. Nō sic erit i die nīgne necitas: nō
ei tūc subueniet: iustica aūt subue
niet. Pu. xj. Nō p derūt diuitie in
die ire nois: iustica vo liberabit a
morte. Itē. diuitie corpales nō pos
sūt trasferri ad aliud sclm. Job xx
vij. Dues cū dormierit. nichil se
cū auferet. Opa vo iustice illuc
deferūt. Apoc. xiiij. Opa ei illoz
sz bonoz. sequūt illos. Differt ergo
sinat pbenda quā habet aliqs in
ecia aliq. q̄ ert nichil ei valet: et
pbenda quā habet qs q̄cūq; vadat
ubicūq; moret: q reputat me
lioris condicois. Itē. diuitias corpa
les mlti volūt habe. ⁊ nō pnt. ppt
qđ dr pu. xxiij. Ne erigas oculos
tuos ad opes qs habe nō pote. sz
corpales: q̄ vix haberi possūt. Et
spuales finale pnt habe q̄cūq;
volūt. Eccli xv. Ante hoiem bonū
et malū: ad qđ voluit extendet ma
nū suā. Ergo q̄cūq; vult hñe bo
nū i quo ꝺsistūt diuitie spuales: pt.
Itē. iste possūt pcire tuto dño suo.
Eccs v. Pereūt i afflictōe pessia.
Cui ei vl auferūt ab aliis vl a morte
vl a mutata fortuna euolāt: si nō
tuto possessore hec euenirēt. nō
relinquēt afflictio. Sz q; ipo q̄ tu
q̄cūq; tuto hoc fit: relinquūt pessi
mā afflictionē. Spuales vo non
pnt auferri a nolēte. Ideo dr ozee
viij. Vicat isrl bonū. Nō ei pt a
mitti bonū n; vicat ab hoīe. iux
illud qđ dicit phia boecio. Caligo
tibi aurea abstulerat? sz vtute:
q nisi pius abscessēs. tuta te
fortunate tuerēt: Itē. iste habēt
ānexā mltā amaritudinē. Na
ii. iij. Cui⁹ dulcis mare. sz amaritudo. Est ei labor i acquirendo.
timor i custodiēdo. dolor i amittē
do: anxietas i dando. pudor i nō da
do: angustia cū expēdendo miōrat.
miseria i vita cū nō expēdūt. Qđ
aūt sūt ista oia: n amaritudines:
Ille vero iocunditatē. Pūs. In custo
diēdis illis retributio mlta. Glo. In
custodiēdis dicit. nō p custodiēdi:
q; i pnti gaudiū habēt ⁊ iocudi
tatē: q tanta ē. q; dici nō pt. Itē.
iste sūt iterdū nocue dñs suis.
Eccs v. Diuitie ꝺseruate i malum
dñi sui: i malū sz culpe. Eccli xj.
Si fueris dives. nō eris imunis a
pēa. Et malū pene quo ad pse
i. thīo. vj. Qui volūt diuites fieri.
incidūt i tēptationes ⁊ i laqueum
diaboli: q diuites eos illaqato ad
futurū sclm ponit i statu i quo
incurrūt penā dāpni: iux i. aga.
xix. Facilius ē camelū trāsire p
foramē acus: q̄ diuitē intrare in
regnū celor. Et penā sensꝰ: iux
i. Jac. v. Maducabit carnes ves
tras tanq; ignis: sz aurū ⁊ argē

tū. Et hec duo quo ad futurū. Verū extrō. nichil utilius ī vita ē hōibz. diuiciis spūalibz sez vtutibz: sic dr de q̄tuor cardinalibz. sap. viij. Cū igit diuitie spūales sicut ex his patet. plus valeāt ad acq̄rēdū magna. ⁊ sustinūt in die magne nāitātis. ⁊ portari possūt ubiq; ⁊ facili acq̄rant. ⁊ difficili amittūt. et habeāt secū ānexā iocūditatē. et sūmā ofertūt utilitatē. q̄ oia desūt ī corpalibz: patz q; excellēiores sūt ī comparabilit ille illis. Et ido vocāt sapbe opes a sapīa id ē excellētes: pū. viij. Necū sūt opes sapbe. Glo. Neq; donor fidelibz celit dat. scd mūdi opibz excellētius ē. Sane isths diuiciis multū abūdāt illi: q; fortes st ad sustinēdū patatē. Habēt ei meritū abstinētie: qd ptinet ad tēperātiā. Itē. meritū pacīe. sustinēdo qd carni ē molestū: hoc ptinz ad fortitudinē. Itē. meritū obedīētie sequēdo cōia statuta: ⁊ hoc ptinet ad iusticiā sicut spēs eis. Itē. meritū prudētie spūs. q; ē ofria prudētie carnis: et ipsā habet elidē sup peditādo carnē: ⁊ hoc ptinet ad prudētiā. Itē. meritū fidei. Qs ē nī nisi fides xpi monet eū eligēt hic affligi cū bonis ī patate: Heb. xj. fide moyses elegit affligi cum pplō dei. Itē. meritū spei. Vnī ei sī exponūt corp; ī pūti ppt spē quā habēt recipiē di iteriū in resurrectiōe: sicut miles exponit equū suū ī seruicio regis libēalius: spēās q; si amittat eū. restituet ei a rege. Ij. mach. viij. dr vn; de septē frībz respiciēs mēbra sua: q; exponebat martirio. ppt leges dei hec ipa despicio: q; ab ipo me ea receptuū spero. Itē. meritū caritatis: q; ppt deū hic sustinet: yux ī. ps. Propter te mortificam tota die: id ē ppt a morē tuū. Cū igit fortes in sustinēdo patatē habeāt merita q; tuor cardinaliū. ⁊ triū theologicarū vtutū ut patet ex his. valde sūt diuites diuiciis spūalibz q; q̄nto alijs pualēt. tāto veri sūt diuine reputāde: sicut diuitie auri sūt veriores q; eris. Et ido bñ dicit vir sēs. q; tales diuiores sūt estimādi: q; q̄ndoq; alij ppt diuitias corpales. Q; minꝰ habētes ⁊ minꝰ egētes sūt meliorus cōdicōis. q; qui plꝰ habēt et plus egent: lxvij Capitū.

Quod āt itelligat de diuiciis spūalibz patz p hoc qd subiūgit. melius est ei. ⁊ c̄: melꝰ ei respuat ca q; sit ditatus: ⁊ ē sensꝰ. Melꝰ ē ei minꝰ egē ⁊ c̄. hoc ē melioris dicōis ē ille qui minꝰ eget ⁊ minꝰ habet: q; q plus habet ⁊ plꝰ eget. Vbi ḡria. Melioris dicōis est sanꝰ q; minꝰ eget medicinalibz ⁊ habet minꝰ q; infirmꝰ q; plus eget eis ⁊ plꝰ habet: ⁊ fortis q; minꝰ eget vestibz ⁊ minꝰ habet: q; debilis q; plus eget eis ⁊ plus habet: et potēs ꝛ frigus q; minꝰ eget vestibz ⁊ minꝰ habet: q; passibilis a frigore q; plus eget vestibz et plus habet. ⁊ sic in silibz. Sic natura hūana melior fuit ante pcīm q; minꝰ eguit hmodi ⁊ minꝰ habuit: q; post pcīm q; plus eget ⁊ plꝰ habet. Et agri q; minꝰ eget simo ad fructū suū fructādū ⁊ minꝰ ibi ponit: melior ē illo q; plus eget ⁊ plꝰ ī eo apportat. Et hoēsta nūa qbz scdz aplm minorē honorē cūctam; q; minꝰ egēt. meliora reputāt thoēstis.

q̄bz maiorē honorē ēxhibendū. quia magis egēt. Sic q̄ melioris cōditiōis ē. q̄ min⁹ egēs min⁹ habet: q̄ pl⁹ egens pl⁹ habet. Huiꝰ ār est maō mlt̄iplex. p̄ma. q̄ talis pl⁹ habēs q̄nto plura habet tāto de plibz habet reddē rōnē: uix ill⁹ cui pl⁹ mittit: pl⁹ ab eo exigit. Scđa. q̄ q̄nto pl⁹ oportz ei mīstrāri. tāto magis ē aliis onerosꝰ: q̄d valde cauēdū ē seruo dei: iuxt̄ illd̄ apli. ij. cor. xj. In oīb⁹ seruauī me vobis sine onē. & seruabo. Tcia. q̄ mins̄ q̄ repit ē dnō suo: sicut nicenāus q̄ plus merc̄ēdē ī sero reddēdā. q̄n vo plura req̄rit ī pauratōe diurna: tāto magis est tediosꝰ dnō. et min⁹ acceptꝰ. Ideo ytam rex tyri regi salomoni petēti famulos suos ī suū seruitiū & p̄mittēti dure q̄d vellet: volēs ei placē nō petijt p eis superflua. & tm̄ nāria. Et tu ī q̄ p̄bebis nāria? non dixit superflua: ij. Reg. v. Nūmq̄ ē ī maiori solliciūdie cotidiana p suis s̄cz nāribz: hoc ār nō modice ē miserie. Ideo lu. x. p̄ferēt ps marie sine solliciūdie pti marthe: q̄ erat sollicita circa plima. Cōtra. q̄ oportz eū q̄ in seruitutē redigi eoꝝ a q̄b oportz eū hīmōi abundāciā recipē: sicut mutuās seruꝰ ē fenerantis ꝓpt̄ suā nāritatē. pi. xxij: q̄d valde strictū ē libitati. ī qua debēt mutuē sub grā ꝙstitui. Vñ dicit apls. ij. cor. viij. Nolite effici serui hōinū. Secūdo. q̄ min⁹ patꝰ ē ad obiam: sicut diuites q̄ indiget mlt̄is equis et mlt̄is nāriis ī via nō ita cito p̄sit se mouē: sicut paup q̄ nō habet ñ psonā suā. Seruꝰ ār dei debet sp ee patꝰ sicut de āgelo dicitur. v: et quasi ad ābulādū patiū. Ju. xij. Et vos estote pati. Cū ergo hīmōi pl⁹ habētes de plibz habeāt reddē rōnē. & magis sit oneroꝰ si socijs: & min⁹ acceptꝰ dnō ī suo seruicio. & ī angustia sollicitudis. et ī seruitute maioꝝ: & min⁹ patiad obīe exactionē: b̄n dicūt min⁹ egētes & min⁹ habētes. melioris ꝺicōis q̄ isti. Et hoc ē q̄d dicit: meliꝰ ē ei min⁹ egē q̄ pl⁹ hīe. Se.

Virtū caplm regle

Nō sit notabilis habitꝰ vestī: nec affectetus vestibz placē sed moribz. De reprehēsibilibz circa habitū religiosoꝝ: xxviiima.

Hic ē tcīū caplm regule. q̄d ē de ptinētibz ad religionē: ī q̄ntū ē statꝰ honestatis excellētis. Ad hīmōi vo honestatē ptinēt. honestas ī habitu. de quo hic: honestas ī soactate. de q̄ ibi. q̄n p̄cedius: honestas ī moribz. de qua ibi. ī incessu &c: & sup oīa inhonestatis correctio. de q̄ ibi. dñs q̄ sil' estis &c. Porro circa honestatē habitꝰ ē dit hic duo mādata: vnū circa exteriorē notabilitatē: aliud circa īteriorē affectionē ex q̄ causat. Vnū ibi: Nec affectetus. Circa p̄mū vo notādū. q̄ habitꝰ ī religioso p̄t ee notabilis ex septē. Scz ex p̄fositate. Ps. thio. ij. Scz de mlieribz. nō ī veste p̄fosa: q̄nto magis hoc seruādū ī viro religioso pauptatē p̄fesso: Exēplū de ipso augustīo: qui dicit de se. Fateor de veste p̄fosa erubesco: nō decet hāc p̄fessionē. Itē. ex mollicie: q̄ nō decet viros p̄fite hīmōi mollicies. Et rō dicit dns q̄a. xj. Ecce q̄ mollibz vestītī ī domibz regū sūt: vbi scz nō ē locꝰ p̄fite. Innuit q̄ hoc a strictis: q̄ ubi ē locꝰ p̄fite, non debet hīmōi habitꝰ inueniri. Itē. ex pulchritudie: q̄ sapit superbiā. Ideo dicit apls. j. thio. vj. Habētes q̄bz

tegam: hns ꝺcēta sum? Et nota. q̄ dicat tegam: nō. ornem. Glo. sup aza. iij. ibi. ꝑe iohēs habebat vestimētū de pilis. ⁊c. Seruꝰ dei nō debet habē vestimētū ad decorē: ꝫ tm ad tegēdū nuditatē. Si āt hoc dez oēm xp̄ianū? q̄ntū ꝺtrū ē indecēs ī religioso? Itē. ex iusitatōe: qđ fit q̄n ē alterius colorꝭ vel forme vl' q̄litatis. vl' alio modo quocūq; dissilis vestibꝰ q̄ deferūt cōit' ab aliꝭ socijs. Et hec ē vestis pegrina: de q̄ dr sopho. j. Visitabo sup oēs q̄ ī diuꝫ sūt veste pegrina. Et ē argumētū q̄ nō debēt parē visitatores ī talꝫ articlō cuicūq; q̄ talē ī duxit deformitatē. Itē. ex secularitate? qđ fit q̄n sotulares vl' manice sūt nimꝰ stricte vl' nimꝭ formate: vl' aliꝭ aliq̄ lasciua vl' curiositate vestis q̄ūq; ī aliq̄ notāda. Sicut ei vestis aliq̄ntulū religiosa ī sclārī. ostēdit eū mētē habē religiosā: ita sclāritas ī veste religiosa oñdit eū habē aīm sclārē. Ecci. xx. Amicꝰ hōis ānūciat de illo. Itē. ex superfluitate? viz cū q̄s habz vel capellos superfluos vl' tunicas vl' alia q̄ūq;: p̄ter nēcitatē iusti. Cū quidā religiosꝰ fatigatus ꝛ itinē ꝛc̄ssetꝛ ī via: quidā puꝰ puer accedēs ad eū ⁊ sedēs iuxta eū. ⁊ videꝫ ī eo tres tunicas gradatim apparētes. ⁊ capuciū. et cappā desup: cepit ꝛputare et dicē? j et ij et iij et iiij et v: ⁊ q̄ scādalizat? dixit tale vel sile ꝛbū. Vt q̄d habetis vos tot tunicas? cū ego nō habeā nisi vnā? Si āt puer fuit sic scādalizat? q̄s dubitat. ml'tos ī hmōi malū ꝛceptū accipe? Ideo dns volēs cauē ab hmōi scādlo discipulos: dixit eis ega. x. Neq; duas tunicas habeatis. Et dicat ihō? Duas: nēcuriā ⁊ superfluā. Ex q̄ ꝛstat q̄ superfluitas ī credēdā ē discriplis dñi. Itē. ex nimia ꝛpositione? aut nimis ī tendit ī tendi aliq̄. aut ī parādo caputiū. aut ī ligādo sotulares ⁊ silibꝰ: qđ ē muliebre. pō. filie eoꝝ ꝛposite. Cōtꝫ qđ dr exo. xxij. Nō induet vir veste muliebri. Tantū āt de decet hmōi ꝛpositiōis solliciturꝫ virū religiosū: q̄ntū indecēs reputat in scripturis viros fieri effeminatos. Patz igit. q̄ habitꝰ vir religiosi nō debet ē notabilis vl' in p̄cio. vl' ī mollicie. vl' in decore. vl' ī extēcitate ī ūsimia: vl' ī alia curiositate sclāri. vl' ī superfluitate. vl' ī nimia ꝛpositiōe.

Qz vilis habit⁹ cōueniat p̄dicatori. Si vō sit p̄ ꝛtō: vtr. cū dicatoꝛ? sup oīa deceat eū vilitas in habitu: qđ sic patz. Sup illo vbo zach. xiij. nō opiētur pallio sacino: dicat glo. ihō. Mos erat pphis ī dui sacco: cū pplīm ad p̄niam puocabāt. Itē. ama. iij. dr de erimio p̄dicatore p̄nie. Ipe āt iohēs habebat vestimētū de pilis camelorꝫ ⁊ zonā pelliceā ē ca lūbos suos. Itē. apoc. xi. dr de enoch ⁊ helia. Ml'habūt die mille ducētis ꝛcingitos amictis saccis. Si igit p̄mi p̄dicatores penitētie. ꝛc. pphe ī vet̄i lege ⁊ me dius int' legē ⁊ euāgeliū saluꝫ iohēs. ⁊ ultimi ī fine vētur ꝛc. enoch ⁊ helyas. q̄ oēs fuerūt de gene iudeoꝝ nō curātū de abiectiōe xp̄i. tā vilibꝰ vestibꝰ nisi fuit vel utēt ad mouēdū efficacius ad p̄niam? q̄to magis ꝛpetet p̄dicatori euāgelice pauptatis

et q̄ specialit̄ ē ad p̄dicādū peni
tēā deputat? vilitas vestis? ¶
do dicat glo. sr̄ illo vbo aȳa. j. cāt
iohes vestit⁹ pilis camelorū:
vestis nouiciēs p̄dicatori. ¶ bene
dicat nouiciēs. ¶ sili⁹ ei dei cū volu
it p̄dicare ī mūdo. ī duit valde
vilē vestē: sez cauēnē hūanam.
Zach. iij. Et ihesꝰ erat īdutus
sordidis vestibz. ¶ dr̄ exponit⁹
sēm ihō. de vestibz nr̄e morta
litatis: cū iuentꝰ ē habitu ut
homo. ¶ predicatorus vō ē sup ō
nia xp̄m imitari: ⁊ maxīe ī his
q̄ p̄dicationē ꝛtīguūt. ¶ tē. p̄dica
torus ē debellare glorīā mūdi.
Hec āt p magna pte ꝛsistit in
vestibz p̄ciosis. Quō āt p̄t gloi
ā mūdi ꝺceptibilē redde. ille in
au⁹ toto corpe hm̄ōi gloria vlu
cet? Cōtigit parisius: q̄ q̄dā ma
gist⁹ theologie sclāris. p̄dicabat
ī vniūsitatē īduty optima cappa
noua ī p̄ncipio hyemis. Cū aūt
muit ī primeret vba sua ī cor
dibz auditorū: quidā fatuus q̄
erat ī medio eor⁹ scolariū surr̄e
it: ⁊ dixit. Tace: illa vestis p̄cio
sa quā habes. nō p̄mittit te au
dire dicē veritatē. Et feat ei
mirabilē ꝛfusionē. Nōne ⁊ ipe
apls eandē ꝛfusionē fuat facē
nbz ꝺ suā p̄dicationē. cū dic⁹ ro.
vj. q̄ p̄dicans nō furādū furū: ⁊.
dr̄ habet locū ī ōni sili casu. De
bet igit⁹ qui habet mūdi p̄dicare
ꝺceptū. cauē: ne ī suo habitu ap
pareat aliq̄d q̄ mūdi gloriā p
tēdat. ¶ tē. vilitas vestis fuit quō
dā signū veri ꝓphē. Vñ zach. xiij.
dicitur: Nō operiēt pallio sacci
no. ut mētiant. ¶ dr̄ exponit⁹ de
falsis ꝓphis: q̄ volētes vidēi ve
ri ꝓphete. opiebāt se saccis. Sic⁹
ei cooptum saccꝰ signū fuit veri
ꝓphe ⁊ a deo missi: ml̄tomagis nr̄
ē signū veri nūcij dei? cū ⁊ ipsi a
pli missi a xp̄o nō fuerūt sicut ī
solētes nūcij mūdi ī gloria vesti
ū: sz ī ml̄ta pauptate apparue
rūt ī hoc mundo. Predicatorꝰ vēo
ml̄tū debet curare ut habeat signa
p q̄ appareat verꝰ nūcius dei ut ei
melⁱ credat: et ideō ꝛuenit ei vestis
vilis. ¶ tē. p̄dicatori ml̄tū curādū ē
de bona fama: qr ipa attīhit mū
dū ad eū. ¶ hm̄ōi āt vestis reddit
hōnē in sītate valde famosū: q⁹
sēm senecā. argumētū bone vo
lūtatis ē grabatū ⁊ pānꝰ: cū ap
puerit aliquē nō ex nēcitate. sz ex
volūtate hoc pati. ꝺ ꝛsequēs āt
attīhit ml̄tos. ſ Na. iij. ¶ pē iohes
hēbat vestimētū de pilis camelo
rū: ⁊ zonā pellicēā cīca lūbos suos.
Et seqt. Tūc exibat ad eū ihēsꝰ
lima ⁊ oīs iudea: ⁊ oīs regio cīca
iordanē. ¶ tē. p̄dicatorus ē exēplo
ostēdē: qd̄ dicat vbo. Cū igit⁹ ut fre
quēt⁹ habēt p̄dicare pñiam: de
bet eā ostendē ī se. Aboc. xj. Phe
tabūt amicti saccis. Glo. Predicā
tes pñiam: ⁊ exēplo oñdētē. Nō āt
apparz ita pñia p̄dicatorus ī ie
iuniis vl' oīōnibz vl' aliis afflicti
onibz q̄busq̄q. cū hm̄ōi nō fiat
ī publico: sicut ī vestibz q̄ sp sūt
ī apto. Et ideō ꝛuenit. ut vesti⁹ ei⁹
vilitatē pñialē p̄tēdat. Et ideō dic⁹
glo. sr̄ ī. aȳa. iij. de pilis camelor.
dr̄ pñiam p̄dicat: habitū pñie
p̄tendit. ¶ tē. ad p̄dicatorē p̄tinet.
nō solū vbis ꝫ factis docē? sic⁹ xp̄c
ī ōni sua actiōe docuit. ⁊ ꝓphe oli
factis suis docebāt: ut patz eze. xij.
ī vasor tuis migrōe. Et ideō dicat io
hes vox. q⁹ nō solū vbo ꝫ tot⁹ cla
mabat: sicut q̄libz ps vocā ē vox.

Porro vilitas vestis. mlīplicat doctrinam. Docet ei qꝫ sicut ipa q̄ extrinsecus ē vilis: ita oīa exteriora sūt vilia. Itē. docet qꝫ nūc ē tēp̄s nō festiuū qñ solēt ferri vestes p̄ciosę: ꝫ feriale ad laborandū: qñ solēt viliores deferri. Itē docet qꝫ nūc sum⁹ ī via. In via etenim viliores vestes deferūt: ēciā a diuitibz ī itinere: qꝫ qñ sūt ī domo. Itē. docet qꝫ debem⁹ ēe fr̄ūli dñō seruientes. Viliores ei vestes deferūt ab hīmōi. Itē. docz qꝫ habem⁹ nūc causā luctꝰ. p̄ luctu enī solēt viliores vestes deferri. Itē. docz qꝫ nos debem⁹ nūc ītendere placitis diuine: sicut ninuite viles vestes assumētes. Et alia q̄ mlta salubria docz vestis hꝺ. Cū igit̄ vilitas ī vestib⁹ xp̄o assimilet ī sui p̄dicatōe: et valeat ad mūdi gloriā debellādā: et signū det de vitate nūcij celestis. et valeat ad famā. et exēplū p̄fectionis. et doctrinā frūctuū mlīplicē. q̄ oīa valde sūt ōni p̄dicatori necessaria: patz qꝫ decet p̄dicatorē vilitas vestitus. Et q̄nto vestis ē magis exterior: et plus videt̄ ut sūt cappe: tāto magis ē in illis vilitas obseruāda. De voluntate placēdi hōibz an liciti sit. et q̄re cōueniat predicatori. et in quibz consistit. lxx. Capl̄z.

Qua vo vestis p̄dicte notabilitas exterior: prede solet ex affectu interiori placēdi: seq̄t̄ mādtū ēm hoc cū dr. Nec affectetis vestib⁹ &c. Vñ ait dr vir religiosus ne affectet vestib⁹ placere. Hoc ei ē mētricari. Vñ cyprianꝰ ad mlieres. Fugiant vgines et pudice. cultus et habitꝰ ī pudicꝰ ī pudicarū ī signia mētricū. Si ait mlieres bone hoc fugere debēt: qꝫ tomagis viri sc̄i? Nō ē siqdē eis hmōi placētia imitāda: ꝫ poci⁹ deplorāda. Exēplū. de bēto martino: q̄ cū vidiss̄ quādā mētricē ornatā. dixit. Ignosce mihi omnipotēs deus: qꝫ ista mētrix tātū p mūdo exposuit: et ego tibi dñe placere p̄posui: et filia p̄ mea negligētia nō ī pleui. Et ī vitis patrū dr qꝫ cū abbas pambo descendēs ī alexādriā vidiss̄ quādā mulierē theatricā: fleuit. Et interrogat⁹ q̄re fleret: dixit. Due res me mouēt. Una de p̄dictōe illi⁹: alia qꝫ ego nō habeo tale studiū placēdi deo: sicut ista tpibz hōibz. Nō igit debēt querere viri sc̄i placere ornamēto vestiū. ꝫ ornamēto morū: p̄ qđ subdit. ꝫ moribz. Dz nūqđ vel le placere moribz luctuī ē. cū dicat apl̄s gal. j: si adhuc hōibz placerē. xp̄i seruꝰ nō essē: Ītrōsio dicat appetatꝰ excellētie si ibi sistat. est p̄cium sp̄: si ait petat excellēta p̄ter deū. ut qꝫ sez maiorē fructū p̄ q̄s ibi facē. vl̄ filia. nō ē p̄cium. sic et volūtas placēdi hōibz sistēs placētia ultimꝰ finis sp̄ ē p̄cium. vo dirigat ad finē meliorē: p̄t ēe sine p̄cio. Vñ glo. sup hūc locū. dlis nō se hōibz placere recte dicebat: qꝫ ī corpo. ut deo placēt nitebat. Et ido dr ephe. vj. de seruis. Nō ad oculū seruientes q̄si hōibz placētes: ꝫ ut serui xp̄i. Qui ei intēdit placere hōibz p̄p̄ xp̄m: ī tali placētia seruit xp̄o. Itē. talis placētia aliqn ē adeo ītensa: qꝫ p̄p̄ eā fiat aliq̄s aliqđ qđ displiceret deo. Act. xij. Vidēs herodes qꝫ placēt iudeis. ītulit ioz sez iacobi: apposuit apphēdere et petrū. Hmōi aūt ītensio. fiat placēta tale culpabile. Vñ ī eo dē sup

illo vbo. an qro hoibz placè. dicit glo. sicut qñ lras recepi a sacdotibz ad ordinè dñi xpianos. ℣ nō. Na si adhuc hoibz placè vellē ut oli xpi seruꝰ nō essē. ¶ Et ido dr ro. xv. Unusqsq; pximo suo placeat i bono. Ad dicit ad drām illoꝝ. quos tali placēa ducat ad malū. Duplex igit ex causa pt eē hmōi placēta cul pabilis. vel ex pte finis. cū pōit ultimꝰ finis i ea. vl ex pte itētois q̄ tanta ē q̄ iducat ad aliq̄d deo displicēs. Alit vo pt qs secure vel le placè hoibz. sez ppt deū et i bono. Et sic faciebat paulꝰ. q dicit i. cor. x. ℣ oia oibz placeo. ¶ De q̄ matie pdicatoꝝ aurādū ē. ℣ Ntarū est i ei nō modicū ut libēt videat quoūq; declinat. et ut libēt audiat. et ut facile sua doctna exeat nōi mādet. et ut facile sibi in suis ꝛsilius acqescat. et ut cor nōes sue pacēt sustineāt. et i suis nītatibz si i digeat deuo ne subuēiat eide. Qs āt hec vl istoꝝ aliq̄d exhibebit hōini displicēti. Unde nō solū bonis. sz eā malis. et nō solū amicis sz e nā aduſariis. nō solū domesticis sz eā extrneis. ymo et oibz. exēplo apli laborādū ē pdicatori ppt deū placè. Aliq̄n parū p ficiet apud eos ad qs mittit si displiceꝰ. sicut sedm gregoriū. parū apud deū pficiat. cui is q displicet mittit ad itredē dñi. ℣ Porro ad hmōi placēta acquirēda valt mlta. ℣ mū ē. ut caueat ab offensa cui libet. Un i. cor. x. cū dixiſſ apls. sine offensione esto ecclie dei. sicut et ego p oia oibz placeo. inuēs q̄ p hoc oibz placebat. Un glo. ℣ oia oibus placè. ē sine scādalo cuiuscūq; agè. Scādalū vo idē ē. qd offensa. Sedm ē. ut alioꝝ utilitatē opa ipedit. Un ibidē apls cū dicit. p oia oibus placeo. subdit imediate. ℣ Non q̄ rēs qd mihi utile ē. sz qd multis. Glo. ℣ oia oibz placè. ē agè ad pfectm aliorū. Certū ē. ut p q̄libet libēter qd petit fiat. Cytri. si illo vbo. seruos dñus suis i oibz placētes nō ait dicētes. dicit glo. ¶ Hoc mō poterūt placè si nō minuaueriſt. cū dñi eis aliq̄d iusserit. Si āt facè sine minuere siue libenter qd mādat dñs. facit seruꝰ placè suo maiori cui magr tenet. qs dubitz. qn multomagis hoc faciat quēlibet alij placè cui minꝰ tenet. ¶ Certū ē. ut infirmitates alioꝝ pacēt portēt. Ro. xv. Debemꝰ ibecillitates infirmoꝝ sustinē. et nō nobis placè. Glo. ℣ nō qd nobis placeat vēdicare sz qd fratri. inuēs p hoc. q valdē placet cuicūq; fratri et pximo. cui ei i firmitas pacēt portat. ¶ Untū ē. cū qs aliorū moribz se ꝛformet. ℣ Natale ē ei. ut ꝛplaceat sibi cui libet i suo sili. ℣ dr qd dr pu. iij. Pr i filio ꝛplacz sibi. qi i ymagine sua. Et ido nō ē mirū. si paulꝰ placebat oibz. q oibz oia factꝰ. ō nibz se ꝛformabat. Certū ē. ut nichil p potēa vl duricia. sz p rōnē et benignitatē apud oēs agat. Et ideo i vita scā clemēti dr de eo. q̄ ita mox hoestate et ornamēto polebat. q̄ iudeis. gētibz et xpianis placebat. Et subdit. vō i hūc modū. Diligebāt eū gētiles. q̄ nō execrādo. sz rōnē reddēdo ostēdebat. hij qs deos dicebāt. ex hīs eoꝝ vnde nati essēt. et qlis deus esset. Iudeoꝝ vo gra utebat.

ex eo q̄ legē eoꝝ sactissimā mēo
rabat: p̄mūiq̄ eos locū habituꝝ.
si sue legis sacīmēta seruarēt. ¶ A
xp̄ianis vo diligebat: q̄ singula
rū regionū iopes septos habebat
nōinatim. ⁊ eis p̄uidebat. Ex q̄b
patz: q̄ rō ⁊ benignitas eū pla
cē oīb⁹ faciebat. Cū ergo hec vale
āt ad hm̄oi placētā acq̄rēdā. q̄
p̄dicatorē ē nc̄ia: debet p̄dica
tor sapiēs dare operā ad hm̄oi
exercēda. Qđ si forte faciēs qđ
ī se ē. nō placet aliq̄bz: iā ē illoꝝ
viciū nō suū. Dauid ei q̄ pulcher di
cit aspectu desiderabilis. ⁊ cēt ac
ceptꝰ ī ospectu regis achis: tñ
satrapis nō placebat ꝓpt eoꝝ
iudiciū. sicut hēt. j. ℟. xxix. Seq̄t
¶ Dñ p̄ditis simul ābulate: cū
veneritis quo itis simul state.
Dñm mlti decz viros scos hoēste
ābulare ad eos q̄ foris sūt. sic dr. j.
thes. iiij: ido hic ponit mādatū ē
ca honestatē q̄ pueuit ex societa
te ī ābulādo. De ābulando in
simul. ⁊ īsimul stādo: lxxj. Ca.
Et notādū. q̄ q̄lis vir
cū socio ptineat ad ho
nestatē religiosi cuiuslibet: tñ specialit hoc ptinet ad
discplos dñi. ꝓpt ei negocia dis
curretes p mūdū. ¶ Hic ē q̄ dñs
misit ī egiptū p suis negociis moy
sen nō solū: sz aaron assocauit
eidē: exo. iiij. Venerūt igit simul
moyses ⁊ aaron: ⁊ congregauerūt
cūctos seniores filioꝝ isrl. Et p̄
fregit dicit. q̄ insil' ītrabāt ad
pharonē: ⁊ insil' loq̄bāt. ⁊ in
sil' rndebāt eidē. ¶ Hic ē causa. q̄
xp̄c discplos suos misit binos:
sicut dr lu. x. ¶ Hic ē causa. q̄ sps scs
paulū ⁊ barnabā q̄ntūcūq̄ esset
sufficiētes. solos nō assūpsit ad
opus suū: sz insil' associatos. Seq̄
gate m̄ inq̄t sez sps scs. paulū et
barnabā ī opꝰ ad qđ assūpsi eos.
act. xiij. ¶ Nūq̄d iterū collegiū a
plorū qđ erat ī iherlm cū audisset
q̄ recepit samaria vbū dei. misit
solū petrū vl' solū iohānē? quoꝝ
uterq̄ vir tāt⁹ fuit: ¶ Nō utiq̄: sz
insil'. ¶ Miserūt inq̄t petrū ⁊ iohā
nē. act. viij. ¶ Tē. nūq̄d reseruatur
solꝰ enoch vl' solꝰ helyas ad ve
niendū ī fine mūdi ꝛc̄ antixp̄m:
et ad subuertendū electos. ¶ Costat
q̄ nō. sz insil' veniēt: sicut pat
apoc. xj. ¶ Tē. iosue nō vnū soli
sz duos exploratores misit ī tra
ad diuisariorꝝ: jos. ij. ¶ Tē nūq̄d tho
bias mittē voluit filiū suū ad
trā lōginquā sn̄ socio ꝙ pecūia
rehabēda: ¶ Nōne deo ordināte
dat⁹ ē ei āgelꝰ ī sociū? speat m
ri. ¶ Jo. v. ¶ Unde q̄ntūcūq̄ sint
aliq̄ viri spūales vl' etiā sapiē
tes: nūq̄ debēt soli ābulare vl'
soli stare: ubicūq̄ declināt. In
cui⁹ figā ī tabnaculo nō erat vn⁹
solꝰ cherubin. sz duo vsis vultu
bz se respicientes: exo. xxv. Ad
sciēdū an q̄ntū ꝛferat hm̄oi so
cietas ad honestatē: notādū. q̄
dyabolꝰ aliq̄ tuadit vl' pauca
tuadi ad tēptādū de re ihōsta
solū q̄ associatū: sicut latro a
cius tuadit pegrinū solū q̄ ei
soco. Gen. xxxix. Acadit ān dic
quadā ut ioseph ītraret domū
et opis q̄ppiā absq̄ arbitrio fa
ceret: et ulla sez uxor putifari de
mini sui apphesa lacinia vesti
mēti ei⁹ dicēt: dormi mecum.
Nūq̄d mēterx illa laqus dya
boli ī petiss̄ eū de ptuidie: si
socii sei habuiss̄ arbitriū? Cō
stat q̄ nō. ¶ Tē. cū aliq̄s ē solus.

fratlus ꝙsentit tpi tẽptacõi: quia mlta sũt tpia q̃ nõ dimittũt ꝓpt dũ hõines: q̃ ꝓpt hõines dimittt. Vñ ecñ xxiij. dicat fortunatus. Qs me videt: Tenebre circũdãt me: & parietes cooperiũt me. Quẽ verecor: Et ideo fratlius cõ sentit i pcãm. Vñ dicat de quoda monacho. qꝫ cũ mãsiss q̃dragita ãnis i claustro vgo & innocens: ultiõ ãno missꝰ solꝰ ꝓ negociꝭ abbatis sine socio monacho. increns tẽptationẽ & ꝙsentiẽs vgi nitatẽ amisit: & eodẽ ãno mor tuus ẽ. Itẽ. si stigat aliquẽ ca dẽ i pcãm & habeat sociũ q̃ hoc adiuuat: festinat soci ad ei eleua tionẽ. Si ãt nesciat? nichilomin ꝰ spũãte deo ipe ad cor recurrit int dũ: & ꝙfitẽdo ei auxilio nitat re surge. Qꝫ si solꝰ fuerit. nec habe at ad quẽ recurrat. vel q̃ ei manũ porrigat: diutius morat i pcãto: sicut q̃ cadit i luto nec habet ad uocẽ. Et ideo dr eccles iiij. Ve soli: qꝫ si ceciderit nõ habet sublenã tẽ. Cũ igit sit patꝫ ex his. qꝫ societꝰ ꝙsit ad hoc. ne tã ato tẽptet quis de aliq̃ inhonestate: vel tẽptat nõ ita fragile ꝙsentiat. vel cadẽs cito resurgat: ꝙstat qꝫ mltũ va let q̃tũ ad illã ptẽ honestatis. q̃ declinare a malo. Itẽ. bonoꝝ sociꝝ ẽ se iuicẽ iactare ad bonũ: sicut pegni solẽt se iactare i via vl ad mane surgẽ dũ vl fortit ã bulãdũ & silia. Exẽplũ de auguꝫ tino: q̃ lectans scã ãthonij. dixit socio suo alipio. Qd patim? qd ẽ hoc qd audisti. Surgũt indocti et celũ rapiũt? et nos cũ doctinꝰ nris sine corde. ecce ubi vsam in carne & sanguine. Et pastores di cit ad iuicẽ: lu. ij. Trseam usqꝫ bethleem: & videam hoc vbũ qd factũ ẽ. Itẽ. cũ ois homo habeat de fectꝰ: ubi sũt duo. supplet vn fre quẽt defectũ alterius: sicut aaron defectũ moysi i loquẽdo. et ipse moyses erat ꝓ eo apud deũ. Unde exo. iiij. dixit dns moysi. Ipe loqt ꝓ te ad pplm et erit os tuũ: tu ãt eris ei i his q̃ ad deũ ptinẽt. Et sic i mltis alijs se iuicẽ iuuabãt. Itẽ. dns nõ solũ ẽ i domo ubi duo vl tres sũt congregati i nõine ei: sz ecã i via insil ãbulãtibꝫ se ad iũgit. Lu. xxiiij. Et ecce duo ex il lis ibãt ipa die. Et post. Et factũ ẽ dũ fabularẽt & secũ qrerẽt: et ipe appropiquãs ibat cũ illis. Ds ãt dubitat. qñ dns sit i illis? cũ q̃ bꝫ ẽ in adiutoriũ ois boni. Patet ex his. qꝫ societꝰ valet ad ihabi onẽ i bonũ. ad ꝙplemẽtũ boni ꝙ alterius ꝙsupletionẽ. ad habẽdũ di uinũ adiutoriũ i bonũ: q̃ oia mltũ valẽt ad ptẽ illã honestatis q̃ i bono fragilẽ ꝙsistit. Verũ discipu los dñi discrentes ꝓ mũdũ nõ solũ dꝫ hõestus sedm duas differẽtias ꝓdictas iustitie: sz decẽt eos alia q̃dã ptinẽtia ad honestatẽ: qꝫ ipa addit sup iustitiã. Et ẽ vnũ. clãi tas opinionis: qd mltũ facit ad pulchitudinẽ honestatis. Sap. iij. O qꝫ pclara ẽ casta generatio cũ cla ritate? id cũ clare et liq̃ de ꝙstat de castitate: ita qꝫ nlla sinistra suspi tione offuscat. Ad hoc ãt multũ facit societꝰ. Cui ei ouis suspiti o sinistra ãt ãbulãtẽ vl manẽtẽ solitarie: qꝫ ãt associatũ. Et ideo di cat bn ad eugenũ. Bonos stabi nales habeas: q̃ vite & hõestatis tue custodes sit & testes. Aliud ẽ: statꝰ dignꝰ honore. Vñ dns ꝙcipit de iudeis io. viij. qꝫ ipsũ missũ a

patre nō hōrabāt: ⁊ vos iḡt inho
rastis me. ¶ Maiori āt honore
videt dignꝰ q̄ vadit associatus si
aut ꝓsueuerūt ire ꝑsone hōrabilē:
q̄ ꝙ solꝰ vadit sicut solēt ire ꝑsōe
ꝛeputabiles. Aliud ē: ratio credēdi.
Quu eī vadit ad negocia dñi: si
nō credat ei. ī quo ꝓficiet: Est igī
talibz necessariū: ut habeāt ꝙ q̄d c
dat eis. ¶ Hoc āt ē societas: q̄ ī ore
duorū vl trīū testiū stat oē vbū:
aya. xviij. Cū igit societas frāulō
dei faciat dare fame: ⁊ ponat in
statu digno honore: ⁊ faciat eis
credi. q̄ oīa sūt eis valde necia cū
aliis supdictis: bñ dicat eis. Cū
ꝑceditis sil ābulate: cū venitis
q̄ itis. sil state. Et debēt ꝓfessōes
regule augustini. caue ī via vel
ī hospicijs. ne se q̄libꝫ occasiōe
diuidāt. ecia ꝓpt fructū aiarū. nisi
ꝓpt ineuitabilē necitatē: q̄ melꝰ
est eis aliorū utilitatē negligē:
q̄ cū dāpno ꝓpo. mādatū siue ꝓfes
sionis ꝑterire. Sequt ¶ In icessu sta
tu habitu: ⁊ ī oībz motibz vūs ni
chil fiat qd aliq̄ offendat aspec
tū: sz qd vestrā deceat sctitatem.
Quedā ē honestas q̄ surgit ex re
extinseca ⁊ irrōnabili. ut ē habit⁹
et ē magna. Quedā q̄ surgit ex
re extinseca ⁊ rōnali. ut ē societ⁹:
et hec ē maior. Quedā q̄ oritꝰ ex re
intinseca ⁊ rōni āexa. ut ē disci
plina ī actibz: ⁊ hec ē maxia. Tra
ditis vo mādatis cia duo ꝓma or
dinata. tradit hic mādatū cia ter
tiū: et ꝓmo ī gnali: scdo ī ptclari
ubi dicat. ocli vri: ⁊c. Et nōdū q̄
scdm hugonē de scō victore. disci
plina ē ꝺisatio honesta. cui pari ē
malū nō facere: sz studet ecia ī hiis
q̄ agit ꝙ oīa irrepℏēsibil' appare.
Et ido tradit hoc mādatū ꝺtinēs
duo: sz q̄d cia hoc sit emendū.
ubi dicat. In icessu: ⁊ q̄d agendū.
ubi dicat. sz q̄d vestrā deceat sci
tatē. Et q̄ aliq̄n in ābulādo. a
liq̄n in q̄escēdo. aliq̄n cia habitū
exteriē. aliq̄n cia gestū vl' mo
torpis ītrīsecos talia fiūt a q̄bꝫ
dā que oculos mlīoꝝ offendūt: po
nit mādatū istud cia hec q̄tuor.
ut sic disciplinate se habeat seruꝰ
dei ī hiis oībz ⁊ irrepℏēsibilit: ut
nullꝰ istoꝝ q̄tuor aliq̄ offendat
aspām. dicēs. In icessu statu ha
bitu: ⁊ ī oībz motibz vūs. hoc ē
gestubz: ⁊c. De disciplina ī am-
Notā bulando: lxvij. Cū
dū vo. q̄ cia icessū mā
bulādo. mlta solēt rep
hēsibilia repiri. Sūt ei quedā q
numus festine ierūt: in tīm ut ī
terdū ꝓpterēt semetipōs. Isti
sūt siles hieu vuro sāguinarie
de quo dr iij. Reg. ix. Ꝑceps ei gra
dit. Hoc āt nō ē sine offensa vi
dentiū. Pu. xix. Qui festinat ꝑe
dibz offendit: nō solū se. interdū
cadēdo. sz oculos ītuentiū: maxie
si sit vir religiosꝰ sic ꝑceps. Alii
sūt q̄ ita lente icedūt: ⁊ pedetem
tim: sicut solēt incedē q̄ numerāt
pedes. Qd āt miriū si ī viro hor
ē rephēsibile: cū ecia ī mlieribz
delicatis filiabz syon hoc diis re
plendat: ysa. iij. Et pedibz suis
ꝓposito gradu icedebāt: qd dicit
ī rephēsionē earū. Ido dī ī oppo
situ exe. j. de scās aialibz. Plāta
pedis eoꝝ. q̄si plāta pedis viri
li. Dos ei mlīū lente icedit: ⁊ vi
tul⁹ nō tā lente. sz tñ nō mlīer
rit: q̄ iste debet ee mod⁹ in viro
scō. ut nec nimis cito nec numis le
te icedat. sz modo mediocri qd ē
maturitas: sicut tāgit ī glo. ggg.

sup illū locū. Alij sūt. q̄ ita īcau
te īcedūt sine puidētia. q̄ mō
offendāt ad lapidē. modo ponūt
pedē i luto: mō ipingūt i aliq̄.
modo adūt i via. modo tenēt
viā nō bonā: ⁊ hoc ē ābulare
sēm modū cerui. Sopho. p̄.
Ambulabūt ut cerua. Cor̄ q̄s dr
pu. iij. Palpebre tue p̄cedant
gressū tuos. Ad hoc ei spēcialit
data sūt oculi: ut dirigāt gressū.
Alij sūt. q̄ īcedūt collo extēto.
ut filie syon: cernuice erecta ut
cerui: pectore p̄minēte ut gal
lus: cū humone scapularū et
brachioꝝ vētilacōe q̄ remigā
tes: cū cubitoꝝ angulacōe se p
vētē tenēdo ut domicelli. vl' a
los irreuerēt p̄cedēdo: q̄ oīa st
superbie signa: ⁊ valde dedecēt vi
rū religiosū. Ido dicat apls ephe.
iiij. i exhortu. Obsecro vos. ut
ābuletis cū oī humilitate. Alij st.
q̄ īcedēdo sp videt tristes: nec nē
salutātes. nemi se eis adiūgēti
affabilitatē ōndētes. nūq̄ sola
cū aliq̄d suo socio facietes. nullū
i aliq̄ vbis bonis edificātes: sz
q̄ i amaro silētio tota die pgē
tes. Sup q̄ scripm dauid repreh
dit dicēs. Quare tristis īcedo. Q
ar. di. act. vj. de eunucho baptisa
to. Ibat p viā suā gaudēs. Si aūt
filij isrl' ibāt i dzlim gaudēte: nec
illud. i domū dñi letātes ibim⁹: q̄
tū gaudēdū ē cū seruo dei i oī vi
a sua. cū sit ei via ad cēlū. Alij st.
q̄ cū debēt i via se i psalmis vl'
orōnibz dicēdis. vl' i sacis medi
tacōnibz vl' colloquicōibz utilibz oc
cupare: effūdūt se i leuitatibz ⁊
nō sine offēsa ītuētū. Accidit. q̄
cū q̄dā p̄dicator religiosus laudā
bilit p̄dicasset i quadā prochia:
et fō prādio recedēs cū eēt ext
villā īcepit se leuitatibz dare cū
socio. sicut fit ītercūdū ab aliq̄bus cū
modo pautūt socū. mō faciūt e
ū cadē. mō extēdūt ei caputiū. ⁊
silia. Seqbat aūt eos q̄dā vetula
q̄ erat i sermone. ⁊ hoc nō aduīte
bāt: q̄ īcepit dicē mlīocaēs. Dñe
vos nō estis ille. q̄ hodie p̄dicau.
Cū aūt audīret vocē ⁊ respicēte
vetulā vidēt: q̄sierūt q̄d dixis
set. At illa dixit ei q̄ p̄dicauerat.
Dñe ego dixi: q̄ vos nō estis ille
q̄ hodie p̄dicauit. At ille. Et q̄re
hoc dixisti: cū ego sim vē ille qui
hodie p̄dicauit: At illa. Dñe nō
habem⁹ quēdā sacdotē iuuenē. qui
valde bene cāntat missā: sz ītrā
ea die q̄ celebrauit discūrit p do
mos: ⁊ ītrā cū īuenit iuuēculas
ponit manū i sinū earū ⁊ pal
pat eas. Et cū dicat ei. dñe q̄d est
q̄d fractus. hodie celebrasti: rsp̄o
det ⁊ dicat. Ego nō sū ille q̄ celeb
rauit. Sacdos ei celebrauit: sz ego
sū q̄dā iuuenis ⁊ ludo modo. Ido
dñe dixi. q̄ vos nō estis ille qui
hodie p̄dicauit: exēplo sacdotis
nri. Valde ei vos aliq̄ mō habetis
i ludis: q̄ i sermone hodierno.
Q̄nta cōfusio fuerit illi religioso
sup hoc: ⁊ q̄ntū scandalū vetule.
q̄ legit ītelligat: et caueat a sili
bz salē exēplo mlieris illi: q̄ dix
tob. iij. Nūq̄ cū ludētibz me misci
i: neq̄z cū his q̄ i leuitate ābulāt
practicē me p̄bui. Sūt alij tā mo
biles ut cōsistē secū nō valeāt: sz
nūc ibi. nūc ibi subito cōparēt: sp
discrētes. nusq̄ q̄escētes. Ista st de
ppō illo: de q̄ dr ihe. xiij. Quū di
lexit mouē pedes suos ⁊ nō quie
uit: ⁊ dnō nō placuit. Et hos vo
cat bēs benedict⁹ gyrouagos. Duo

ꝛ dixit dñs aplis ut q̃ escæret. saltē q̃sq; abūdãtiã spūs sc̃i tã tã haberet: q; eos exteri⁹ ĩduere. Sedete ĩgit ĩ ciuitate q̃usq; ĩduamī vtute ex alto: lu. ultio. Sūt alij. q; vadūt nō solū leuit' sz ꝛ iutilit': nichil boni facẽtes vl' tpalis vl' spūalis ĩ tot viis. Quo ꝛt. dr aplis. Vt cat's. et fructū afferatis. Sūt alij. q; nō solū ĩfructuose sz eã dãpnose. facẽtes ĩterdū vias nouas ꝛ frã gẽtes sepes. ꝛ ambãtes sata: ꝛ si milia q̃dã cū dãpno pauper. ꝛ scãdalo plimor. Quo ꝛt dicebãt filij isrl' regi edom: Nu. xx. Non ibim⁹ p agros nec p vineas nec bibem⁹ aquas de puteis tuis ꝛ: sz g̃diem⁹ publica via: nec ad dexterã nec ad sinistrã declinãtes. Cū igit hec p̃dicta ml'a ocl'os soleãt offendē ꝛ: cauãdū ē nō mo dicū seruis dei. ꝛ illis p̃apue q; ml'tū habẽt discrẽ. ꝛ spectaculū factꝰ sū mūdo et hom̃ibz ꝛ sicut dies clara illūinata doctꝰ is iã fere apud ōnes: ita ut ōino nãte sit q; sic honeste ãbulẽt q̃ ĩ die ꝛ et tã disciplinate. q; ĩ ĩcedẽdo nō appareãt notabiles vl' ĩ nimia festiuitate vl' ĩ nimia tarditate: vel ĩ ĩpudẽtia vl' ĩ aliq̃ superbia. vl' ĩ mō conuenienti ꝛ sticitate: vel ĩ leuitate dissoluta vl' ĩ fragilitate discurrẽdi. vl' ĩ discursiõe ĩfrūosa: vel q̃d' grauiꝰ ē dãpnosa. De diſciplĩa ĩ q̃ſcẽdo: lxxiij ℔a.

Quarta statū vō sic acceptū ml'a sūt reprehẽsibilia. Vnū ē eī q; nō p̃t secū stare sz sp eī aliꝰ: q; sedz senecã. signū bone mẽtis ē secū sistẽ. Et iterū dicit. Quocãs ĩ hoĩnes fui: mingh̃ō redij. Ideo dr exo. xvj. Vnãsq; maneat a pud se. Aliud ē. cū q; ecã si sistat secū: tū stat oraꝰ ab actiõ. Mat. xx. Ad hic stat⁹ tota die ociosi: Ad dr de gregoriꝰ q; q̃us ĩfirmat⁹ q̃uit ꝑ abstinẽtias ꝛ oraꝰones. tñ sz aut orabat à legebat: aut scribebat à dictabat. Ad ecã de ml'tis aliꝰ scꝰ reperit. Aliud ē. cū q; vacat ab exterioribz actiõibz. q; nō sz p̃t illis aliq̃s occupari: ꝛ tñ nō exercet interi⁹ mẽs ei⁹ ĩ sacris ꝛ tẽplacõib⁹. Ad hoc ei ĩ sabbo vacabat ab opibz corpalibz: ut liberi⁹ mẽs posset ꝛ tẽplacõi diuine ĩtẽdẽ. Vñ ps. Vacate ꝛ videte. Vnde vir scꝰ q̃ escẽs ꝛ nō occupat⁹ exteri⁹ debet speculacõi ĩtendẽ sicut speculatoꝛ q̃ escẽs ĩ speculo: qui nō ãte. modo retro. mō sup̃. modo ĩfra. mō a dextris. mō a sinistris. subtilit' dirigit suū ituitū. Psa. xxj. Sup speculã dñi ego sū stãs. Et bñ dixit. dñi: q; ad ea q̃ dei sūt ꝛ nō ad alia dirigit' ꝛ tẽplatꝰ o vir scꝰ. Reprehẽsibile ē igit' in viro scō q̃ escẽte. cū vl' secū stare nō p̃t. vl' cū stans secū stat ociosꝰ ab ope. vl' cū iuste vacat ab ope. speculacõi nō vacat ꝛ: ut mō sup̃ celestia. mō infra ĩfernalia. mō ãte futura. mō retro p̃terita: mō a dextris pspa. mō a sinistris aduersa ꝛ tẽplet. Horo ĩ mozã do cū aliꝰ sūt ml'a reprehẽsibilē. Sūt ei aliq; qui nimis libẽter mo rãt' mt' mlieres: q̃d nō ē sine no

ta ⁊ offensa videtur. ¶ Legit. q̄ cū
q̄dā iuuenis coram pytagora di
ceret se libentius int̄ mlieres q̄ it̄
phōs uſari: dixit pytagoras.
Et sues libentius i cœno. q̄ in a
qua pura uſant. ¶ Itē. Zacl. xij dr.
Fūlie domꝰ dauid seorſū: ⁊ mlie
res eoꝝ seorſū. Fūlie domꝰ na
than seorſū: ⁊ mlieres eoꝝ seor
ſū. Fūlie domꝰ leui seorſū: ⁊ mli
res eoꝝ seorſū. Fūlie domꝰ se
mei seorſū: ⁊ mlieꝰ eoꝝ seorſū.
Oēs fūlie reliq̄. Fūlie ⁊ fūlie
seorſū: ⁊ mlieꝰ eoꝝ seorſū. ¶ Itē. dr
q̄ ꝑ hoc maria ⁊ ioseph ami
serūt puerū ihesū. q̄ erat ꝯſue
tudo q̄ uiri ⁊ mlieres ibāt seoꝝ
ſū: ⁊ credebat utiq̄ q̄ eēt tanq̄
puer i ſocietate alicuius. Di igit̄
phi detestāt sic. ſocietatē uiri cū
mlieribꝫ. si inde tanta diſſictio
nē int̄ hos fraebāt. si eciā parē
tes dñi ipsū ihesū ꝑ hoc neglexerāt? q̄ntū cauendū ē uio ſco
q̄ ꝑ pculū ⁊ ꝑ famā. ne libēs
moꝛet int̄ mulieres. ¶ Iō dr eccli
xlij. In medio mlierū noli ꝯmo
rari. Sūt et alij. q̄ libentius ꝯmo
rāt int̄ leues q̄ int̄ bonos: ꝛ
doctina senece dicētis. Inē illo ō
uſare: q̄ te meliorē faciat ſt. Ita
xxvij uiro ſco assiduus esto. Sūt
et alij q̄ libentius moꝛāt int̄ mg
nates: q̄ int̄ ꝯſiles. Quo ꝛt eccli
xiij dr. Aduocatꝰ a potētē disce
de. Si aūt aduocato ē discedēdū:
(mundo) ſm̄ tomagis ē bono viro ne ſe in
gerat: hō at sic de ꝯſilibꝫ. Eccli
xxvij. Volatilia ad sibi ſilia cō
uenit: sic ad moꝛādū. Nōne
colūba libentius moꝛat cū colū
ba: q̄ cū magnis aq̄lis ⁊ vultu
ribꝫ: Patz igit. q̄ uir diſcipliat?
cū ei ꝯmoꝛādū est int̄ alios. li
bentius stare debet int̄ uiros q̄ it̄
mlieres? et int̄ uiros libentius it̄
meliores: ⁊ int̄ bonos. libentius it̄
ꝯſiles q̄ int̄ magnates. ¶ Itē. q̄ntū
ad loca sūt q̄dā reph̄ēsibilia. ecia
ſtātes. Sūt q̄dā q̄u libentius stat
i locis publicis q̄ i abſcōsis. ſile
ypocritis: de q̄bꝫ dr aya. vj. Amāt
i angulis plateaꝝ stāte orare.
Quo ꝛt dr. Heb. xj. de sāis. In spe
lūcis ⁊ i cauernis t̄re. Vñ ecia de sa
ule cū bonꝰ fuit ante regni ſuscep
tionē: dr j. Rē. x. Ecce abscōditꝰ ē
domi. Alij vō sūt. q̄ nimis libēt
stat i locis publicis. ut sūt locu
toria i quibꝫ i lingua peccāt? ſpec
tacula in q̄bꝫ uisu peccat: diuſo
ria hoſpitioꝝ ⁊ i furnaria. i q̄bꝫ
i gula ⁊ i multis aliis peccatis.
Quo ꝛt dr de dauid. j. Rē. xxiiij. q̄
habitabat i loco tutiſſimo engad
di: q̄ uir ſcs i locis q̄ magꝭ ſecu
ra sūt a pcīs libentius debet stare.
Sūt itē alij. q̄bꝫ videt q̄ue stare
i ecclia ⁊ i hoīmōi locis sācis: qđ
ꝓ timōre dyabolo nō ē dubiū fie
ri q̄ hmōi loca horret. Quo ꝛt dr
Io. xix. Stabāt iuxta crucē ihesu
maria mr ei? et soror mris eius
maria cleophe: ⁊ maria magda
lene. Et iterū eisdē xx. ¶ Maria sta
bat ad monumētū. Dicat eciā de
quodā sene sō sacerdote: q̄ cū non
habēt aliq̄d facē. stabat sp i eccia:
sedēs i choro. Interrogatꝰ vō q̄re hꝰ
faceret. dixit q̄ faciebat ſoacietatē
dño suo: itelligēs de eucharistia
q̄ erat sup altare. Et hoc ē qđ dr
lu. ij: i ꝯmēdatōe anne ꝓphetisse.
Que nō discedebat de templo. Pti
net igit ad uirū scm libentius i
abscōso moꝛari q̄ i publico? li
bentius i loco securo q̄ i loco pe
riculoso: libēci i locis sācis q̄ i locis

cōibz. Et sic patet. qꝯ sūt ta repē
hēsibilia cīa statū. ex pte solitu
dīs: ta ex pte societatis: ta ex p
te loci: a quibz cauēdū ē ꝓpter
disciplinā suādā i stūdo. De disciplina i habitu exteriori vestiū. qui tm

Quarta abīt ē: lxxiij cā.
Hoc vō qđ subiūgit de
habitu possz alicui vi
deri. qꝯ idē sit qđ hic dr de hītu. cū illo
qđ supꝫ dictū ē: nō sit notabilis
habitꝰ vr. Ad qđ pt dici. qꝯ habi
tꝰ pt duplex ex causa ee repē
sibilis: vel ex sua natā. ut cū est
nimis ꝓcax vl' mollis: vel ex
di: vl' ex actu hūano. videlz cū
aliqđ fit i ipo vl' ab artifice. vel
a defente qđ ē repēsibile. Ad
pmū ptinet qđ supꝫ dictū ē: ad
sēdm qđ hic dicit. Vñ signāt ibi
dr. nō sit notabil' hītꝰ vr. qī de
se: hic āt dr. nichil fiat. sz ab ali
quo. Vñ sicut dictū ē. illd ptinet
ad hoēstatē illā q surgit ab ertō
seco: illud vō ad illā q surgit ab
actu intrīseco. Ut igit nichil fi
at i hītu qđ nō ꝓtendat di sciplī
nā: puđē dū ē seruo dei qꝯ vestis
sua nō sit nimis lōga vel nimis
breuis. nimis lata vl' nimis stc
ta: nimis fissa vl' nūs clausa. ni
mis formata vl' nūs īformis.
nimis defluēs vl' nimis succīc
ta. nūs ꝓsita vl' nūs īꝓsita.
nimis nitida vl' nūs sordida. ni
mis lauiata vl' nūs repeciata.
nūs aptata vl' nūs īepte relic
ta. nimis dissuta vl' nūs cāuōse
suta. Ea vō ad habitū ptinēt
oīa q exterius deferūt. cauēdū ē
eā idē cīa pānīculos. sotulare.
corrigias. cīgula. cultellos. am
pullas. tabulas. bursulas. sacel
los. sigilla. manubria: silia:
ne aliqđ fiat i illis. qđ ex ꝓno vel
supfluitate vl' curiositate vl' se
cularitate aliq vl' alias sc̄iqz
modo repēsibile possit iudicā.
Hoc ei sc̄a vir i religiosis mlīū so
lēt detestari. Vñ hugo de sco vic
tore i libello de disciplina. post
singlarē nōiationē mlīoꝝ talīū
ordēsstiū. sic dicit. Tedet me nōia
re oīa: i quibz stulta ꝫ vecordes.
mlieribz studia sua auferūt. et
pene cū habitu sexū mutauerūt.
Sūt ei mille modi: qbz vanissi
de se spectaculū hōibz ꝓbēt i ha
bitu. dz hec oīa debet seruꝰ dei de
spicere: cū videat nullos nisi urbi
one dignos talibz deseruire. Hec
ei oīa vē religiōi ctria sūt: et q
bis studiū adhibēt. hōibz magꝭ
viles ꝫ ꝛeptibiles fiūt. Qui vō
hec despicīūt: coꝝ deo ꝫ hōibz
curiores ꝫ hōrabiliores fiunt.
De disciplīa i membz sū gestūs q cōsistūt i mēbroꝝ motibz ꝫ i modo se habēdi. oī tpe. oī loco. oī statu.

Quarta cū ōibz: lxxv. cā.
Illud qđ dr de motibz.
scādū. qꝯ nō accipiēdū
hic motꝰ ꝓut ꝛtrat quies:
ꝓut dicit actꝰ alicuius mēbri vl
pluriū. q aliqn vocat gestꝰ. Est
āt gestus sēdm hugonē. mod' et
figuratio mēbroꝝ corpis. ad ōne
agēdi vl' habēdi se modū. Et id
ꝯuenit viro sco: qꝯ puđeat aīe
te qlīt i ōni motu mēbroꝝ ꝫ i
modo se habēdi appareat disci
plinatꝰ. Porro disciplina i mo
tibz mēbroꝝ cōsistit i hoc. ut vnū
mēbrū alterīus officiū nō accipi
at: ꝫ vnūqdqꝫ debīt exercēat ac
tū suū. Vnde dr. pū vj. de apō
tata: cui⁹ mēs ē auersa a deo.
Gradiēdo ore pūso: ānuit oculis.

tent pede: digito loqē. Et hugo de hac materia sic dicat. Sūt q̄ dā q̄ sine buccis p̄ātēbz auſcultare neſciūt: et q̄ palatū ad ūba aperiūt. Alij q̄ i agēdo vl' audiēdo q̄ manes ſi tiētes līguā p̄tē dūt: et ad ſingulas actiōes labia velut molā torquēdo ēmūdant. Alij loquētes. digitū extēdūt. ſupālia erigūt: et oculos i orbē rōtātes. auigdā itūſecq; magnifice conati) oñdūt. caput iactūt. comā exaltāt. veſtimēta coaptata ꝓponūt: et latera q̄ cubitā do. pedeſq; extēdēdo. ridiculoſā formā ſue oſtētacōis faciūt. Alij alterā tm̄ auriū voci opponūt: q̄ ābe nō fuerūt ꝓpe ad audiēdū. Alij int' vidēdū. alterū tm̄ oculū aperiūt. Alij maiori ridiculo. cū medietate oris loquūt. Sūt p̄ terea mille larue. mille corruptacōes naturē: mille distortiōes labioꝝ. q̄ decorē diſcipline detur pāt. et pulchritudinē faciei que ē ſpecialū diſcipline: cui tāto cuſtodia maior ē adhibēda. q̄nto minꝰ q̄d i eo p̄cūm fuerit celari p̄t. Huc uſq; hugo. Qualit' āt p diſciplinā caueāt q̄ hmōi ſūt: docet bn̄ dicēs. Diſciplina cuicē ſubmittit. deponit ſupalia: ꝓponit vultū. ligat oculos. cohibet cachinnos: moderat līguā. gulā frenat. tūicā cedat. formatū incеſſū. Licet āt vno diſciplinato cauēdū ſit ab oībz p̄dictis. tū magis cauēdū ē a geſtibz riſoꝝ q̄ ſez ītāt ad ridēdū: vl' turbatus q̄ a loco tūgat. vl' deriſoꝝ p q̄s alij deridēt: vl' ſymiatꝝ p q̄s alioꝝ geſtꝰ repſentāt ſicut ſymie faciūt: vl' tpibz ut ribaldi faciūt. vl' ioculatoꝝ ſ ut faciūt hyſtriones. Hec ēi q̄to maiora ſūt īdecētia: tāto magis dedecēt viros deditos hoēſtati. Patet ex iā dictis: q̄d cauēdū ſit i actibz mēbroꝝ. Sz q̄ geſtꝰ ecia ultra hec ſe extēdūt ad modū habēdi. ido vidēdū ē q̄liter vir diſciplinat' debeat ſe habē oī tpe. oī loco: et i oī ſtatu: tā oībz: et i q̄buſdā actionibz ſuis aliis a p̄dictis. Sciendū igit' q̄ aliq̄ debet ſe habē in die q̄ actiue. opibz piis erga p̄ximū inſiſtēdo: aliq̄ i nocte. q̄ cō tēplatīe deo vacādo. Ps. In die mādauit dñs miſerīā ſuā: et nocte cāticū ei. Aliq̄ i ferys: q̄ tūc ē magis corpalibz neīcitatibz ītendēdū. Exo. xx. Sex diebz opabe ris: q̄d itelligit' de ptinētibz ad corpꝰ. Aliq̄ i feſtis: q̄ tūc ſpūalibz oīno ē vacādū. Eodē. Memēto ut die ſabbi ſāctifices: id ē ipſū ſanctū habēdo opibz ſānctis intendas. Aliq̄ i tpe tribulacōis: q̄ gaudēt. Iu. vj. Gaudete i illa die ſez tribulacōis. Aliq̄ i tpe p̄ſpitatis: q̄ nōrate. Ecclīa. Magis timēda ē fortuna p̄ſpa q̄ adūſa. Īt̄ tē pore ſilētij debet ſe habē tacite. Eccīa iij. Tēpꝰ tacēdi ſez tēpꝰ ſilētij. Īt̄. tpe ſurgēdi ſtrēnue Eccīa xxxij. Hora ſurgēdi nō te tricē: id ē nō pigre te habeā ſicut mulieres illa hora ſe tricātes. Īt̄. tpe ieiunij lete. Ma. vj. Cū ieunatis: nō eritis ſicut ypocrite triſtes. Et ſic de aliis variis modis. ſedm exigētiā tpm duūſoꝝ duūſimode: ſz ogruēt tpi debet ſe habē. Eccīa iij. Oīa tēpꝰ habēt: ſuū ſez et diſtinctū. Ad tū ad locū vō notādū: q̄ i religione ſē loca duūſa. Quida loca oīoīs ut oratoriū: q̄da diſcipline ut ca

pitulū. q̄dā dotīne ut scole ⁊ loc⁹ sermonū: q̄dā studij ut celle. ⁊ dā nāitatis hūane. ut refectoriū dormitoriū. infirmitoriū. hospitū. camere ⁊ alie offiane: q̄dā ad diuisarū nāitatū officia deputata. q̄dā ad recreacōis solatia p̄tinēcia. ut locatoriū. pratellū ⁊ orti: in q̄bz oībz vr sēs i modo se habēdi debet se oī dē disciplina tū. In oratorio siq̄dē exist̄s i choro debet se habē mature. Vere? Abusio clausti ē vna. dissolutio i choro. Iuxta altare reuerēt. Idē. Alia abusio. ur reuēntia uxta altare. Iuxta reliq̄as tīorate. Leui. xxvj. Pauete ad sanctuariū meū. In apl̄o stans i loco iudicij corrigēdi: debet se habē sicut dñs coram p̄side. De quo bn? Stat ihs āte p̄sidē dimissis aspectibz. vultu hylari. risu. ad verba. patu ad obprbria: patus ad vbera. In scolis ⁊ loco sermonis attente. Ps. Attēdite pp̄le meus legem meā: id ē attēte audite. In cella utilit: vacādo sez utilibz. Ihe. vij. Bona fratre studia vra: id ē utilia. In refectorio i mēsa ⁊ i oī comestiōe sic religiose. ut sedm doctrinā hugonis lūguā a log̃do restringat: oc̄los non curiosicat: et cetā mēbra cū oī modestia cohineat: sup̄fluā esū se nō effundat: sic mūde comedat ut cetis abhominationē vl̄ displicētiā i alig̃ nō faciat. In dormitorio sic q̄te: ut alios nō inq̄etet. Cū enī seruire deo regnare sit: q̄ est sc̄i? seruū q̄ seruiūt ei die ac nocte. sūt reges. Dic āt. j. Reg. xxvj. Tu q̄s es q̄ inq̄etas regē: id est saul dormiētē. Si āt hoc assēptū ē audacie: q̄ tomagi sedm deū sūt reph̄ēsibiles q̄ tot reges celi q̄escētes i quietāt: In infirmitorio nō q̄rulose. Exēplū de lazaro: q̄ fuit plen⁹ ulceribz ⁊ cacēs ad ianuā diuitis cupiēs satiari de micis q̄ cadebāt de mēsa diuitis: licz nemo illi daret. nō tñ legit̄ mimurasse. Lu. xvj. In hospicio lete. Vñ q̄bbas iosephi in tal p̄m dicit. Reddēda sunt q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ q̄ sūt dei deo. dā ergo ē p̄sētia frm. cū gaudio debēs eos suscipe: q̄n aūt soli sum⁹ opus habes lugē. Exēplū de zacheo: q̄ letus suscepit i hospicio dñm: lu. xix. In armeris vēnāde: et ideo fuit i absc̄ondito: vel mur ad locū absc̄onditū p̄ nāitate vētris. j. Reg. xxiiij. Ingressus ē saul spelūcā: ut purgaret vētrē. Bernr. In aliis officiis nāitatis seruāda ē disciplina q̄ nūq̄ mens apareat nisi p̄ iusta nāitate: ne filius sit mlieribz illis de q̄bz dicit apl's. j. thīo. v. Odiose discurrere domos: ⁊c. In locutorio vō debet se sic habē: q̄ nō onosa vel peiora. sz utilia loq̄t. ut. pe. ij. Si q̄s loq̄t: q̄ sermones dei. In orto vō vel prato. sic meditare. q̄ ex ispectis trahat aliquā edificationē: exēplo dñi dicētis aya. vj. Cōsiderate lilia agri: q̄ mō crescūt. Et rex. lu. xij. Videte ficulneā: ⁊ oēs arbores. Cū p̄ducūt iā ex se fructū: satis quappe ē estas. Ita ⁊ vos cū videritis hec fieri: scitote q̄ appe ē regnū dei. Sedm igit̄ diuisitatē locor̄ p̄dictā ⁊ alia q̄dā loca: diuīs sunt modi se habēdi p̄nētes ad disciplinā. Porro q̄ntū ad standū: q̄ i statu plati debet se habē vir bonus solliciter. Ro. xij. Qui

pest: ī sollicitudīe. ¶ In statu subditi subiective. ¶ Heb. xiij. Obedite p̄positis vr̄is: qđ ē qñ non exigit subiect⁹ ī plātū. ¶ In statu sanitatis laborioſe. ¶ Ma. viij. Dimisit eā febris: ⁊ surrexit ⁊ ministrabat eis. ¶ In statu ī firmitatis ꝑsolatorie. To. v. ¶ Forti aīo esto dicit āgelo ad tobiā ī firmū: qđ ē ꝓ illos q̄ ī infirmitate nimis aīo deiciūt. ¶ In statu iuniorus ut sūt nouicij. q̄ ignorāt. Ecclī xxxij. Adolescēs loquē ī tua causa vix aī nāt̄ fuerit. Si bis int̄rogat⁹ fueris: habeat caput ī ꝓnsū tuū. ¶ In mlīus esto q̄ insanus: ⁊ audi tacēs sil' ⁊ q̄rēs: et loq̄ ī medio magnatorū ne p̄sumas: ⁊ ubi sūt senes nō ml' tū loq̄ris. Ydia. qđē hec. sūt signa ignorātie. ¶ In statu seiorus sapiēt: utilitatu scz cōi vacādo. ¶ mach. viij. Senes de bonis tē tractabāt: qđ ptinz ad sapiētē. ¶ In statu sublimitatis hūiliē. Ecclī iij. Quāto magn⁹ es: hūiliare ī oībz. ¶ In statu ī feriori cōstāt⁹ ut scz li statu⁹ tēt⁹ nō aspiret ad sublimiorē, ¶ i. cor. vij. Servus vocat⁹ es nō sit tibi cure: ſz si potes liber fieri magis utē, scz seruitute. Si aūt hoc ī statu seruitutis seruādū ē qui ē vilissimo stat⁹ int' ī fimos: ⁊ q̄nto magis ī aliis. ¶ Qui aūt reddit rōnē glorioſ. ¶ Ma. q̄nto q̄s ē despectior ī hoc scło ꝓpt̄ deū: tāto magis ex altabit⁹ in futō. Sic ⁊ ī aliis ml' ¶ Ad diuſis statibz diuſa ꝓpetūt. ¶ ī q̄libz vir disciplinat⁹ diuſimode se debet habē: sicut ⁊ xp̄c ī q̄ntū deus. ī q̄ntū hō. ī q̄ntū rex. ī q̄ntū sacerdos. ī q̄ntū mgr. ī q̄ntum dñs. ī q̄ntū iudicād⁹ ī quantū iudex. aliter ⁊ aliter se habuit ⁊ habebit. ¶ Notandū ēā: q̄ diuſio debet se habē cū diuſis seruis dei. Ad ꝓlatos obedīēt. ¶ Heb. xij. Obedite ꝓpositis vr̄is. Ad sonos cōēles amabilit. ¶ Bn. Sonabilit. ut amare appetas ⁊ amāi. Ad minores patre: scz eorū edificatiōi intendendo. sicut xp̄c docebat discipulos suos. ⁊ et tobias filiū suū: ⁊ apls q̄ dicat ¶ i. cor. iij. Tanq̄ pmulis ī xp̄o lac dedi vobis. Cū officialibz tranquille: nō ptrubādo eos. ¶ i. thess. v. Vt op⁹ illorū pacē habeāt cū illis. Cū discolis pacifice. Ps. Cū his q̄ odērt pacē erā pacifici. Cū viris sanctis sēē. Ps. Cū scō scs eris. id ē sē te habebis: nichil cōtrā eis facies ōtrū sānitati. ¶ tē. cū fouēsis sapiēt: qr ne sat' qđ itendāt. Colo. iij. ¶ In sapīa ābulate ad eos q̄ foris sūt. Cū mlieribz pudice. ¶ i. thio. iij. Anus obsecra ut matres iuuēclas ut sorores ī oī castitate: videlz ut sīt cū eis et int' eas vba casta. ītuit⁹ castus. gest⁹ castus: ita ut ī oībz appareat pudicicia. Cū pauprib⁹ affabilit. Ecclī iiij. Cōgregacōi pauperū affabilē te facito. Cū diuitibz curialit. ne scz exaspēt vel aspnēt: ſz q̄dā sagaci curialitate attēdant ad bonū. ¶ Nōne curialit se habuit dñs ad zacheū diuitē ītuitādo seipsū ad comedēdū cū eo. sicut dr. lu. xix. et comedēdo cū pūblicanis. q̄ erāt diuites ⁊ pdōres. sicut dr aya. xv. Cū domesticis sedm carnē spūalit: sicut bnard⁹. q̄ sex frēs suos attraxit ad ordinē suū. Et sicut paul⁹ q̄ dicit ro. ix. Optabā ego ipe anathema

ee a xpo p frib; meis: q̃ st̃ ogn̄ati mei sedm carnē. Qd dixit sedm glo. ad exprmēdū mgnū desideriū qd habebat p salute eox: q̃ sibi sedm carnē attinebat. Cū aduſariis pacēt: ſicut oues it̄ lupos. Pro. xij. Nō vosmetipos defendētes kīi. Demq; debet i ꝺuſacōe ſua bonū ex eplū ondē oibz. Pro. xij. Ꝺuidētes bona nō tm̄ cor̄a deo: ſ; etiā cor̄a oibz hoīb;. In suis actibus māſuete ſe habe ad oēs, ij. thio. ij. Siūꝺi oportz māſuetū ee ad oēs. Cū oibz de eor̄ utilitate agē: ut oēs deo lucfacē laboet. Cra xxxvij. Cū viro irreligioſo tractu de ſcīate. cū iuſto de iuſtia. et cū mliere de his q̃ emulat. cū timido de bello. et cū negotiatore de tiectiōe. cū emptoe de vēdicōe. cū viro liuido de q̃ris agēdis: cū ipio de pietate. cū i honeſto de honeſtate. cū opāo agratio de oī ope. cū oparo ānuali de ꝺſūmacōe āni. cū ſeruo pigro de mlta opacōe: et ſic de aliis ſedm doctrinā bti gḡo. i paſtorali. dicētis q̃ alit et alit ſūt docēꝺi diuſi. Et paul⁹ diuſimode īſtruebat diuſos: ut seruos et dnōs. mlieres et uiros. ſenes et adoleſcētes. vgines et cōiugatas: epos. pſbros. ꝺyacones. et alias diuſitates hoīm. Postremo notāꝺū. q̃ ſūt actꝰ q̃ꝺā q̃bz homo ſtat i ſe. alij q̃bz ordinat ad deū: alij q̃bz habet agē cū prio: i quibz oibz ſeruāꝺus ē modꝰ ſe habēꝺi diſciplīatus. Primi ſūt: ſtare. ſedē. iacē. Stādo āt debet oculos dimiſſos habē. exēplo publicani pītētis: i cuius laude dicit. q̃ nec ocu los ad celū audebat leuare: lu. xviij. Sedēdo vo. nō debet tibias diuaricare ſeu pedes diuidē: cū hoc etiā i meretrice reprehendat. Exe. xvj. Diuiſiſti pedes tuos. Iacēdo cauē debet ne ſe diſcooperiat. ſicut noe ebrius. Gen. ix. Inebriat⁹ ē: et nudat⁹ i tabnaculo ſuo. Sedi ſūt illi q̃bz ſeruit deo. et mīme i officijs ꝺuinis: i q̃bz obſeruādū ē ut fiāt reuēnt. Heb. xij. Seruiam⁹ illi cū metu et reuētia. Itē. q̃ fiāt diligēt. Quo ꝺ. thē. xlviij. Maledict⁹ q̃ op⁹ dī fraat negligēt. ſedm quādā lecturā: luc; ſedm aliā diat fraꝺulēt. Itē. q̃ fiāt timide. Ps. Seruite dno i timore: ſicut fāuli regaſtates et ſp timētes ne i aliq̃z min⁹ bn̄ faciāt. Cerci ſūt quāꝺā corpales: ut cū hoīb; i tpalib⁹ mīſtrat: qd faciēꝺū eſt ſedule, iij Ki. viij. Ecce ſedule i oīb; mīſtraſti nobis. Alij ſpūales. qd ꝺoce: i quo cauēꝺū ē bono viro ne ſe i aliq̃ magnificāe videat. ſicut faciebat helin ioh xxxij. i ḡtuor ſeḡtibz caplis: qi ipetrat ps. ut diſpꝺat dns līguā magnī loquā. Itē. corrigē. ſiue ad ptē. ſiue publice acuſā ꝺo: qd faciēꝺū ē modeſte a ſeruo dei, ij. thio. ij. Modeſte corripiēꝺo. Qd fit: cū nō excedit modꝰ i aggrauāꝺo vl aſpitate loquēꝺi et ſilibz. Iuꝺicare. ut cū oportz aliq̃ culpā i aliq̃ ꝺēprnare: i quo ſp ſeruāꝺa ē miſeꝺia: exēplo ꝺni q̃ ſp punit citra ꝺignū. Cū. In iudicādo eſto miſericors. Iuꝺeferre ſiue diſputādo. ſiue alio modo: i quo cauēꝺū ē a lite, ij. thio. ij. Seruū dei nō oportz litigare. Itē. ꝺſule iterꝺū: i q̃ agen

dū ē pudē. Dñs de sebastiano dicit
ō filijs puid? Talis eaā fuit iose
phi: qui tanq̄ puid ō filio dixit
pharaoni. Pudeat rex virū sa
pietē & ī dustriū & pficiat eū tibi e
gpti: gen. xli. Itē. aliq̄n aliq̄ sibi
mussa agē: qđ faciēdū ē pudēter.
j. Reg. xviij. Egrediebat dauid ad
oia q̄cūq̄ mittebat eū saul: & pudē
ter se agebat. Sic igit̄ facē debz
seruꝰ dei ī his actiōibz spūalibus
ad primū: ut ī docēdo se nō mag
nificet. ī corrigēdo seruet modestiā.
ī iudicādo ad penā nō deriquat
mīsericordiā: ī offerēdo sit sine lite: ī
filijs sit puidꝰ: in agēdis prudēs.
Et sic patz de disciplina seruāda ī
gestibz & q̄ntū ad actiōes & q̄tū
ad modū se habēdi ī oibz: et quo
ad tēp? et q° ad locū: & q° ad statū.
et quo ad hoīes: & quo ad quasdā
spēalit actiōes: p quā cauet offē
sa hoīm ītuēcāū seruos dei: & fit
q̄ decet sānitatē eoꝝ. Q̄ntū deant
uros scōs exteriori disaplīa: lx

Quarta qđ notādū: xvij. La.
q disaplina ī exteriori cō
uīsacōe mlīū decet uros
scōs. Est ei exterius uīsacōis disa
plina. q̄ quidā ornat? j. pe. iij. Sic
ei sē mlieres ī deo sperātes orna
bāt se alīq̄n. Et loquit ibi de mo
tū ornatu: sicut patz ex eo qđ sb
ūngit dicēs. Sicut & sara obedie
bat abrahe. dīm eū vocās. Ex q̄
reliquit. q̄ mores disaplinati sē
q̄dā ornat? Dñs vo q̄ oēs ptes v
uūi ornauit pter ifernū: pulch
ꝝ ornauit celū. Cū igit̄ viri sā ī
sacra scptura dicāt celū: q̄ ideēs
ēt si nō eēnt ornati. Ido dr iob
xxvj. Spūs ei ornauit celos. Qđ
ītelligit nō solū ad lūam. & mis
tice de sīs sēdm ggōs: quoꝝ orna
mēta. sūt grie extrius fulgētes a
spū scō eis date. Itē. tēplū dei nō
solū debet ornari īterius. & eaā ex
teri?: ppt qđ fuit ymagiēs scē & si
milia ī portaūbz. Cū igit̄ viri sci
tēplū dei verius sit q̄ tēplū lapi
deū. uīē illud. tēplū dei sanc ē qđ
estis vos. j. cor. iij: magna ē ide
eaā nisi exteri? sit ornati. Ideo
j. machi. iiij. ornauerūt facē tē
plū: qđ ītelligēdū ē ee factū de v
no & faciēdū de alio. Itē. viri sci
sūt vasa nō ī otuēliā & ī hōnē:
ī quibz mīstrāt dño varia genā
potuū. aboū. aromatū. lūmū &
hmōi. Vasa āt tēpli & tabnacli
oia erāt pulchrima nō solū ite
rius & eaā exteri?: sicut eaā ē ī
vasis ī quibz nūc mīstrat regib?.
Decet igit̄ ut viri sci tanq̄ vasa
ī qbz seruit regi regū sit decent
ornati. Et ido dicit de viro scō.
ecīi. v. Tanq̄ vas ornatū oī la
pide pciosō. Qa igit̄ viri sci rōe
sānitatis sūt celū & tēplū dei: & va
sa ī honorē regis etiū: decet eoꝝ
sānitē. ut sit exteri? p disaplinā
ornati. Preterea uīsatio exterior
dicit vestis: vñ dr ephe. iiij. Depo
nite veterē hōinē sēdm pstinā ꝝ
uīsationē. Et post: Induite no
uū hōinē. Ex q̄ intuit. q̄ uīsati
o vet? et noua. sit q̄ vestis ve
tus & nova: & sic ois uīsatio ex
terior ē q̄ vestis. Nouo pcharie
vestes decēt auriales: q̄ sicut dr
hes. iiij. ī dutū sacco nō ūtebat ī
trare aulā regiā. Et regina sa
ba admirata ē vestes assisten
tū salomoni: iij. Reg. iij. Cū igit̄
soli viri sā sit de aula regis et
ni. q̄ oēs alij sūt de aula dya
boli: q̄ntū decēt vestē pulchre
uīsacōis exterius? Ido dicit pau

lus. colo. iij. ¶ Induite vos sicut electi dei sc̄i & dilc̄i: qui dicit. Cū sit ab eo elc̄us & sc̄ificatus & spēcialit dilc̄us, et ideo sui spēcialit induite vos nō sicut ribaldi. nec sicut decet famulia tanti regis. viscera miserie. benignitatē. & alia q̄ sequūt: q̄ oīa faciūt ad gloriā ihūsacōis extrius. ¶ Itē. sacerdotes decēt pulchre vestes. Vñ et aaron habuit veste poderis: in q̄ depict erat totius orbis terrarū. Et dr de vestibz ei⁹ ecc̄a xlvi: q̄ sic pulchra ātē eū nō fuerūt. Cū igit viri sc̄i sint dñi sacerdotes. et sacrificātes die ac nocte hostias laudis. mlīū decet eos hmōi vestis pulchitudo. Et ideo dr ī ps̄. Sacerdotes tui induāt iustitiā: id est sic induāt. q̄ exterius appareat ī eis p totū iustitia: q̄ est genāle nomen vtutū. ¶ Itē. mlieres nobiles solēt indui pulchius. Cū igit aīe sc̄e oēs sint filie regis etēr: q̄tū decet eas pulchra vestis: ideo dr ī ps̄. de filia regis ornatus: circūamicta varietatibz. Patet igit. q̄ viros scōs & rōne curie de q̄ sint. & rōne sacerdotalis officij. & rōne nobilitatis. decet pulchitudo nō solū intrinseca. & ī vtutū habitibz: sz & extrinseca ī morū disciplīa: ut sicut scptū est pū. ult. de domesticis ecc̄ie. sit vestita duplicibz. scz interi⁹ et extrius. Preterea disciplīa exterior signū est mōtis status: viz bona bonis. & mala malis. Ecc̄i xix. Amictus corpis. & risus dentiū. & incessus hōis: enūciāt de illo. ¶ Indecēs vō est nō modicū viro scō. signa hītie viri mali. sicut hōestē matrone habēt signa pstitute: et ideo debet laborare ad disciplīnā exteriorē: ut nō solū sit. sz ea⁹ appareat seru⁹ dei. ¶ Ideo dr. j. cor. iij. Sic nos existimet hō ut mīstros xpi: q̄ dicēt. Sic nos exhibeam⁹: ut videntes ihūsationē nr̄am extrius. talē de nobis habeāt hōies opinionē. ¶ Itē. sicut alias pelles habēt oues alias lupi: ita iusti sunt ut alia ihūsatio exterior sit malorū. alia bonorū. Sz malor est nigra sicut ethyopū: treni. iij. denigrata est sup arbones facies eorū: & ideo bonor debet ee alba. Ecc̄s ix. Omni tpe vestimēta tua sint cādida. Et q̄us ypocrite q̄nq; induāt se talibz nō ideo dimittēda est vestis hmōi a bonis: q̄ sic dicit glo. sc̄i aug. vij. ones non debēt deponē vestimēta sua: et si lupi eis q̄nq; induāt. ¶ Itē. opa hōis exteriora sunt fructus ei⁹. Arbor ārbona fructus bonos facit: et arbor mala frūtus malos facit: sic dr aug. vij. Quīm ītueniēs igit ecc̄t: si arbor aliq̄ plātata a dño ī orto suo nō q̄ electa. nō facit fructū sibi expetentē. ¶ Ideo dr gen. j. Germinet terra lignū pomiferū. faciēs fructū iuxta genus suū. Debet igit bonus vir tanq; bone arboris hōis exterior ihūsacōis frūtibz abūdare. Et sic patet. q̄ntū deceat sānctē bonor exterior disciplina. Sequit. ¶ Qui autē vult & si iaciat in aliqua fēinas: ī nulla figat. Datū est mandatū precedēs ecc̄a disciplīnā motuū in genāli: hic āt traditur mādatū ecc̄a disciplīnā pticularis sensus. nō āt ecc̄a q̄libet sensū sz solū ecc̄a oculos. nec ecc̄a q̄libet obiecta visus. sz solū ecc̄a fēinas. Imo āt ponit mandatū: secūdo tradit causā ēdūctionis mādati. necz ei & ē: tria rōnē ēre observiādi ē mādatū. nec dicatis vos hīe & ē. Ut āt sciat q̄re potius pseqt de disciplina oculor: q̄ aliorū sensuū & q̄re potius ecc̄a fēinas q̄ ecc̄a alia visibilia: nota

dū ꝑmo. q̄ oculi sūt magis abiles ad occasionē peccādi q̄ alij sēsus: secō. q̄ ipudicicie ī eis ē corruptio maior q̄ ī aliis sensibus: tcio. q̄ ipudicicia ē magis ctīria honestati q̄ alia vicia. **De malicia oculoꝝ et eoꝝ corrupcōe cū ī pudicicia. que multū cōtraria est honestati: lxxvij ca°.**

Circa ꝑmū notādū: q̄ visus irritat gulā. Gen. iij. Vidit mulier lignū q̄ esset bonū ad vescēdū et pulchrū oculis aspectuq; delectabile: et tulit de fructu illi⁹ et comedit. Itē. ipudicicia cupiditatē. Ysa. iij. Cōfidit ei oīa regna mūdi et gloria eoꝝ: ut sez ipudicicia ret eū ad cupiditatē illoꝝ. Itē. iflammat libidinē. Ecclī. ix. Ꝑ speciē mulieris multi pierūt: et ex hoc ocu pisceia q̄si ignis exardescit. Itē ꝑ ducit superbiā. Vñ dī ī fabula. q̄ bos ꝑpt hoc se iflauit ī prato: q̄n vidit bouē magnū pascētē: et voluit assimilari ī magnitudīe. Sicut cā dīcit de lucifero: q̄ videns filiū dei eqlē ꝑri. voluit assimilari ꝑri. sicut viderat filiū sibi similē: et dixit ī corde suo: similis ero altissimo: ysa. xiiij. Itē monuet ira. Ysa. xviij. Videtes pcussuri ei⁹ q̄ fiebāt: et stulti sūt valde. Itē. ducit ī iudiciū. Ier. ij. Videbis emulū tuū ī templo: ī vniūsis ꝑspis isrl. Et post. Ut deficiāt oculi tui: et tabescat aīa tua: sez iudicia hoc videdo. Et socrates. Dignos ee censeē inuidos. ut oculos habent ī oībz ciuitatibz: ut ꝑfectibz oīm torqueāt. Ira fouet accidiā. Accidiosi ei ē. visa ītēperie aeris nō exire ad opus: sz torpescē ī domo. Ecclī. xj. Qui cōsiderat nubes nūq̄ metet. Sic igit oc gen⁹ pcti ꝑ oculos ge nerat. Et ideo dī. ysa. vj. Si oculus tuus fuerit neq̄. totū corp⁹ tuū tenebrosū erit: q̄ oēs tenebre ꝑ cantoꝝ ꝑ malos oculos īducūtur: iuxta illud plm. Oculi nos ī oīa cotidie vicia ꝓpulsāt. Itē. alij sensus nō sp habēt obiecta ī ꝓmptu: ut patet ī olfactu. auditu. gustu. et tactu. Sz visus sp habet aliquid qđ videat si velut ī q⁹ pt peccare: nō pt q̄i icessanter peccare. ij. pe. ij. Oculos plenos habētes icessabilis delicti. Itē. act⁹ oculi velocior ē q̄ aliorū sensuū: ꝓpt qđ apls ad hūgit eū cū momēto: dicēs. j. cor. xv. In momēto ī ictu oculi. Et ideo facile ꝑ ipm peccat. Judith x. Cū intrasset añ faciē ei⁹ stata cepit ē ī oculis suis. Patz ex his: q̄ ꝑ oculos ꝓmitti pt ꝑtm multiplicat. et icessanter: et facilē. Et ideo dī ecclī xxvj. Nequis oculo qđ creatū est. Ꝑ quē sez tot ꝑta ꝓmittūt. et tā assidue et tā facile. Circa sēm notādū: q̄ ipudicicia viget ī oībz sensibz. Viget ei ī olfactu. cū in odoribz meretricijs delectat: de q̄bz dicit mētrix ꝑu. vij. Aspsi cubile meū murra et aloe et cynāomo. Itē. ī auditu: cū ex auditu vbox mulieris cor īflāmat. Ecclī ix. Colloquiū illi⁹ q̄si ignis exardescit. Itē. ī gustu: cū ex quibusdā cibis ea libido ꝓuocat. ꝓpt qđ dī ecclī ix. Cū muliere aliena nō sedeas ōino: nec accūbas cū ea sup cubitū: et nō alterius cū ea in vino: ne forte declinet cor tuū ī illam. Itē. in tactu. Ꝑu. vj. Qui ingredit ad uxorē ꝓximi sui: nō erit mundus cū tetigerit eā. Itē. ī oculis. ij. pe. ij. Oculos habētes plenos adulterij. Verū licz vigeat hec corruptio ī oībz sēsibz: tñ magis

ī visu. Tact⁹ ei⁹ siplex solā suauitatē carnis: audit⁹ solā dulcedinē eloquij: olfact⁹ solā fragrātiā odoris mētrici papiūt de mliere. Gustꝫ vo ī quuādo nichil de ea papiut ppe: ꝫ solū de his mqbz cū ea cōuiat saporis affectū ptrahit. Visꝫ vo de ea papiut figurā. colorē. gest⁹ ornatū. membra sīgula: ⁊ tōa⁹ corpis dispositionē: q̄ q̄nto pluria sūt. tāto magis īflāmāt cupiam: sic ligna q̄nto pluria sūt. tāto maiorē faciūt ignē. Et ido bn dr ecā ux. Et ex hoc scz visu mlieris. cōcupiscētia q̄ ignis exardescat: qui scz tāto plꝰ ardet. q̄nto sūt pluria ligna. Sic igit patz: q̄ visꝫ magis īflāmat ad libidinē q̄ alij sensꝫ. Itē. frequētius pt habē copia sui obiecti ī mlie q̄ visꝫ q̄ alij sēsꝫ: q̄ frequētius pt videri. q̄ tāgi vl audiri. vl haberi solatiū de eo⁹ quuio vl aromatibz. Dan. xiij. Videbāt cotidie eā scz susānā senores. īgredietē ⁊ deābulātē. Et ido frequēti⁹ mittit īpudica p visū q̄ p alios sensꝫ. Itē. oēs mulieres vnā⁹ cuutatis pnt mt dū videri. nobiles ⁊ ignobiles. quigatē ⁊ vgiēs. religiose ⁊ sdares. attinētes ⁊ nō attinētes: ⁊ sic de aliis. Nō at sic pnt oēs tāgi ⁊ audiri. vl habēi ī quuio. vl de ppe redolē: et ido oculꝰ cū plibz faat peccare q̄ alij sensꝫ: q̄ ī oibz q̄s videt pt peccare. Vñ lubrica discretes p cuutates ad videdū mlieres. cū īuiabilibz peccāt oculis suis: ⁊ iplet ī eis illud tren. iij. Oculꝰ meꝰ depdatus ē aiam meā: ī cūctis filiabz urbis mee. Itē. oculꝰ audaciꝰ peccat ī mliere q̄ alij sēsus. Audet ei q̄s mlieris vidē q̄s nō audet tāgē vl cū eis comedē: vl ad loq̄ dū vl alias alīqtenꝰ appropiquare. Vñ amon lōgo tpe deperiit ī amore thamar quā videbat speciosissimā: nec tū audebat eā tāgē vl ipetē de turpitudine: sicut eliat ex iij. Reg. xiij. Itē. oculi īpudicaa nō ita paciūt ab alijs: sicut vbor vl tact⁹ vl alior sensuū. Et ido sicut ille q̄ non pciat se videre securus fornicatē: ita ⁊ oculꝰ securꝰ agit īpudice. q̄ alij sensꝫ. Et ido dicit aug⁹ īfr. Nec puniere debet q̄ ī femīa figit oculū. ab alijs se nō videri. Inuēs p hoc q̄ mlia sūt tales q̄ sic puniāt. ⁊ ideo securꝰ figit. Ite. alij sensꝫ pnt habē impedimētū de fraali ab exterioꝝ cōa mlieris: q̄ pletio actꝰ eoꝝ dependet ex facto alieno. Vñ nō pt q̄s tāgē mlierē. vl loq̄ cū ea vl comedē. vl mōari ppe eā: sine eo⁹ assēsu. Visꝫ vo non sic dependet ex fro alieno. ꝫ solū ex voluntate videntis si leuet oculos. iuxt⁹ illud. psa. lx. Leua oculos tuos ⁊ vide. Et ido liberius peccat ī mliere: q̄ nō pt ita īpedīri sicut alij sensꝫ. Itē. īsacabiliꝰ peccat. Cia⁹ ei fastidiū tact⁹ ⁊ audit⁹ et alij sensꝫ ī mliere illud ī q̄ delectāt: q̄ visus. Ergꝫ. Nō sacat⁹ oculꝰ visu. Cū igit sicut patet ex iā dictis visus vehemēti⁹ īflāmet ad libidinē ⁊ frequētius ⁊ cū plures psonas: et peccet audacius ⁊ securi⁹ et libēius ⁊ īsacabiliꝰ: ꝫstat q̄ ī ipis oculis est maior corruptio cōa īpudicaā. Ad qd dicat plīs. Oculi nri nēa luxuria. Circa triū notādū. q̄ vir religiosꝰ ē res deo valde sacrata: sicut reputabat sacꝝ qd sepaba

tur ab ipsis cōibz: et deo offerebat. Et ideo designat religiosi p nazareos. Nazareus ei. idē ē qd sēm: qz ipi religiosi debēt ee ipa sanctas. Ite in seruitio qd exhibet magnati nichil ē tm videres. seu negligēta seu aliqd aliud sicut imūdicia. Pt qd dicit dauid. Ambulās i via imaculata. hic mihi ministrabat. Ite licet oē pctm sit imūdicia. tm illud q ait de corde exeūt hec coinquināt hoīnē. adulteriū: fornicatio luxuria ē maior imūdicia. Pt qd mlier fornicaria. apta stercori ceu ix: q ē maxia imūdicia. Cū igit imūdicia qūcūq valde inhoneste sedeat i re sacra qūcūq: et in seruitio trēno hoīni exhibito: q tū ē imūdicia tāta seu ipudicicia in deūs i uxo tā specialit deo dsecrato et eide seruiēti die ac nocte: Et sic patz qntū sit vitia ipudicicia hoīnata. Pinde cū itendat aug: et de mādata ecia motuū disciplinā pinēte ad honestatē: nō fuit vte ps de motibz hmōi tradē mādatū gene. nisi: et specialit psequet de oculis: i quibz ē maxia corruptio cōis honestatē pudicicie. dicens Odi vū: et si iacat in aliqua fēia tū: i nulla figat. De malis q octa sit ex inuitu mulieriū: et de fixione oculoū quid sit: lxxviij. Caplm.

Et sāe dū: q mlia euēire solet ex mlieriū aspectu Ben. vj. Videtes filij dei filias hoīm q ēent pulchre: acrepuit vxores sibi ex oibz qs elegerāt. Et hec fuit pmaria causa diluuij: iquo fuerāt submisi. Ite ex gde xij. Viderūt egipcij vxorē abrahā. q erat pulchra nimis: et nūciauerūt pharaoni: et laudauerūt eā apud eū: et sublata ē mlier i domū pharaonis. Pt qd flagellauit dns pharaonē plagis maxis: et domū ei. Ite ei de xxxiij. Cū vidisset sychem filius emor pncipis tre illi. dormiuit cū ea: et coglutinata ē aīa ei cū ea. Pt qd iterfect ē postea ipe: et emor: et oēs masculi illi ciuitatis. Ite iudic. xiij. Descēdit sampson i thamnata: vidēs q ibi mlierē de filiabz philistiim. acrepuit eā. Postea: et ipsa pdidit eū: et fuit occasio mortis sue. Ite. ij. Reg. xj. Vidit dauid mlierē lauātē se ex aduso sup solariū suū: erat āt pulchra valde: et post. missis nūcijs tulit eā. Et hec fuit sibi postea occasio homicidij: et pdicōis: et maxie ire dni de eū. Ite iudith xvj. Scandalia ei rapuerūt oculos ei: pulchitudo ei captiuā duxit aīaz ei. Et hec occasiōe fuit capute trūcatus. Dan. xiij. Videbāt susānā senes cotidie ingredietē: et deābulātē: et exarserūt i cupiam ei: qd fuit eis postmodū occasio lapidationis. Hec sīdē: et alia mlia mala legūt euenisse: ppt mlierū cupiscētiā ex oculoū intuitu generatā. Et cauēdū ē vtro sēo: ne exposito respiciat mlierē. Qz si casu viderit: cauēdū ē ei ne oculos figat i ea. Verso oculos figē dicit quis tpliciter. Uno mō cū morose respicit: qī iudicās de figura: et pulchitudie. Sic faciebāt illi: de qbz dr iudit x. Et erat i oculis eoz stupor: qm admirabāt pulchitudinē ei. Et post. xj. Dicebāt alter ad alterū. Non ē talis mlier sup tīā: i aspectu: et pulchitudie. Nunqd nō bene morose respexerāt illā: cui pulchitudinē oībz alijs fēinis pferebāt. Alio mō. cū respicit ad cupiam iacūdā: iuxta. qd dr. aya v. Oīs q viderit mlierē ad cupiscēdā

eā: nā merhat ē eā i corde suo. Alio mō. cū videt cū concupia: nupta illud qđ dixerūt senes fusāne ā te se posite. In concupia tui sum. Licet at pm modi se nō videat ee mortalis sicut alij duo: tn qz est occasio valde pxia ad mortale p hibet oīs hmōi fixio oculor nō p modū pceptorū. sz p modū valde dissuasorū: sicut in mlīb silib i regla tuenit. Vn reddēs causā huj mādati subdit dicēs. Neqz eī qñ preditus fēinas vide phibemi: sz appete vl ab ipis appeti velle cmūe ē. Nec solo tacto affectu: sz aspū qz affectu appetit et appetit concupia fēinarū. Rndeat. Ideo nō visione simplicē. sed fixione oculor phibeo: qz appetitus mlierū ē cmūosus: q sez appetit surgit vl ē cū aspū et nō in solo tacto affectu. De reph̄ensibilibz cū mlier aspūm. qui non sit

Quarta phibit lxxij ca. hoc vō qđ dicit hic. q fēinas vide nō sit phibitū. notādū ē. q qnus nō sit phibitū. ppt pricli trīs gressionis qz difficile eet hoc seruare: nō tn ē tutū. Dicat i libro barlaam. q cū qdā rex gētilis nutriuisset filiū suū lōgo tpe i abscōdito. ne posset ei xpiani loq et iducē ad fidē suā: tandē cū iā eet adolescēs fecat eū educi ad videdū delicabilia mūdi. q eū ad se allicerent. et sic magis elōgaret a xpi doctīa. Cū at inter alia vidisz mlieres qs usqz tūc nō viderat. et ālisz qđ hoc eet: dictū fuit ei. Iste sūt dēones. Cū at postmodū qreret ab eo. qđ sibi magis placuisz inter oīa q viderat: rndit. Demones q seducāt hōines. Ex q patz. q multū ē allectiua spēs mlieris. Cū igit mlīa alliciat: et nō liceat eas cōcupiscē: nō ē securū eas vidē. Greg. Nō ē tutū ituē: qđ nō licz concupiscat. Et nō ē p̄sonus. Vn legit i vitas pm. q cū monach qdā occurrēt qbusdā scās mlieribz et ppt eas diu tēt a via: dixit ei vna illarū. Tu si fuisses pfect monach nō diuertisses a nobis: qz nō tm respexisses nos q posses discerne utrū essem mlieres an nō. Et nō ē religiosū. Vn repit i vitas pm. q cū qdā diues mulier et valde nobilis venisset a remotis pties ad quēdā virū valde religiosū ar seniū: et int alia rogasset eū ut oraret p ea: ille rndit. Rogo deū: ut tollat meoriā tui de corde meo. Cū aut ipa scandalizata sup hoc. rediss dixisz hoc cuidā seō epō: ipe cōsolās eā dixit ei. An nescis q mlieres: et q dēones solēt viros sōs p ymaginatōes et meorias mlierum vexare: Ideo hoc dixit tibi: nā p aīa tua sp orat. Scilit legit ibidē: q qdā fr dixit cuidā seni. Pat nr senuisti: eam vide mūdū. Cui senex. Vbi nō ē mulier fili eam. Et frat. Vbi ē locus ubi nō ē mlier nisi solitudo. Et senex. Ergo fili i solitudine me tolle. Legit eiā ibidē: q qdā valde religiosa ppīa matre venīē ad eū visitādū nolut vide. Cū igit vir religiosi nolīt habē memoriā mlierū i corde. nec ee ubi eas posslt vide. et eiā refugiāt pximas mīes vide: q virū ē religioso vide mlieres. Et nō ē cautū. P visū ei durat spēs ad aīam: que ipsā impugnat velut nolit: nec pt facile se ab ea hō expedire. Ds at sapiēs velut i domu sua inducē hmōi tribulatōnē.

deo sup illud iob xxxj. pepigi fedus cū oculis meis: dicat glo. Fedus cū oculis pepigit: ne pus ītaute aspiceret. qđ postea ītuit amaret. Ite. nō ē fidelitatis deo debite. Quo ei fidelis ē dño suo q̄ castra sibi ꝛmuſ si portas aperit ītimicis suis: ⁊ sic auferūt ei castrū. Ido post illd. pepigi fedus cū oculis meis ut nō cogitē de vgine. iob xxxj. subiūgit. Quā ei pte habet ī me deus desup. Qui dicit. Nōne sic amitteret deus. q̄ scd̄ā te habebat ī me. Ite. nō ē angelicā. Vnde ei āgelica pudicia ut āgeli: nō debēt ītueri mlieres. Ido dr. j. cor. xj. Debet mulier velāmē habē sup caput ꝓpt̄ āgelos sc̄z āgelicos hōines. scd̄m glo: ne eā aspiciāt. Īgit nō est āgelicā ītueri mlieres. Ite. non est philosophicū. Legit ei phs quidā ut dicat iho. eruisse sibi oculos ꝓpt̄ fātasmata īgrediēta p oculos: que īpediebāt eos a sapiētia. Cū igit fātasmata mlierū īgrediēta p oculos sūme īpediāt a sapia nō tēporali ſz etiā ⁊ sēa dalizet ad mortē aīam: q̄les phi sūt. q̄ sic ꝓmptos habēt oculos ad mlieres aspēm. Ido dicat dns aya v. Di oculi tui scādalizat te: erue eū ⁊ pice abs te. Qđ q̄uis nō sit sic ad lītām ītelligēdū ōno: tñ mltū accordat huic fīne. Ite. hmōi visio. pauratio ē diabolica. Vñ legit ī vitis ꝑr. q̄ cū q̄dā abbīssa in monastio fuiſſz nutrit dēones cū iā arcuiſſz. ondebāt ei formas ⁊ habitū mlieres de nocte. Qđ cū retuliſſz ꝑri et cū sene dese dixiſſz cū eo ad scdm. vidiſſetq̄z ibi mlieres: iterū dixit ei. Ecce iste sūt: q̄s de nocte videbā ī cella. Et mirat ē senex de fraude dēonū. Pauāt igit dēones hmōi visionē. cū alit copia nō habeāt. et ecā ītendū ī formas hmōi se trāsformāt: ꝓpt̄ qđ sucubi vocāt. Cū igit vidē mlieres. nō sit securū. nō sit ꝑfectū. nō sit religiosū. non sit cautū. nō sit fidelitatis. nō sit āgelicū. nō sit phīcū. ymo pauratio diabolica: q̄uis nō sit phibitū: tñ ꝓpt̄ hmōi īcōueniēcia ē valde cauendū. Quo appetit mulieres vl ab ipīs appeti velle sit ēminosū: et quo utrūq̄z cauēdū sit: lxxx. Cap.

Ite. circa hoc qđ dicat. q̄ appetere mlieres vl ab ipīs appeti velle ēmōsū ē. ꝑt queri. q̄re hoc dicat ēmōsū. cū sit occultū: et crimen sonare videat īfamiā. Ad qđ soluēdū sciendū ē. q̄ crimē q̄tuor modis accipit. sicut dicit gracian⁹: et ꝓbat p dicta sc̄oz. di. xxv. Uno mō stricte: ⁊ sic dicat ēmē mortale pcm cū īfamia. Vñ ibidē. Crimē vocat ēminalis īfamia. Et trahit de vbo iho. Scdo mō large: et sic dicat oē pcm mortale siue cū īfamia siue sine īfamia ēmen. Vñ ibidē. Multi deapiūt: dū credūt q̄ si sup fundamētū xp̄i capitalia crimia edificēt. ipa p ignē tribulatoriū possit purgari. Et trahit de vbis aug⁹. Cōstat āt ibi ēmialia vocāri q̄cūq̄z mortalia. Tuo mō largius. Sic dicat crimē qđcūq̄z pcm siue mortale siue venīale. qđ nō ē ex infirmitate vl ignorātia: ſz ex deliberacōe ꝛmittē. Vñ ibidē. Crimis appellatio alias late dicat: cōpletens oē pcm qđ ex delibacōe ꝓcedit. Et trahit a vbis bede ⁊ aug⁹. Arto mō largissīe: ⁊ sic dr crimen oē pcm siue mortale siu venīale. Vñ ibidē. Nōine ēmis oē pcm intellīgit. Et trāt de vbis iho. Ex his patz. q̄ appetit ꝓdict cū sēp sit

mortalis. dicat amen. iux̄ sedam
acceptionē ōnūs p̄dictū. Et nota
q̄ sola cogitatio de mliere nō ē in
se aliq̄d p̄cm. Delectatio vō i hḡ di
cogitatōe p̄t ee et mortalis et vēi
alis: sedm diuisas ēuīstātias. Ap
petit vō mlieris: sp ē mortalis.
Porro cogitatio ē origo delectatōis
p̄dicte: et delectatio īducat appetitū.
Est ei hmōi cogitatio sicut scintil
la: de q̄ septū ē ecclī xj. A scātilla au
get ignis. Jte. sicut fermētū mo
dicū: de q̄ i. cor. v. Modicū fermē
tū totā massā corrūpit. Jte. sicut
caput serpētis: de q̄ ihō. Lubric⁹
ē coluber tortuos⁹: et nisi capite
teneat tot⁹ labit. Jō vir sā net
hāt ad hmōi delectationē vl appeti
tū. laborāt circ hmōi p̄marias co
gitatōes. extīguētes scātillas hmō
i: fermētū expurgātes. caput
serpētinū frāgentes: exēplo illi⁹ de
q̄ septū ē. gen. iij. Ipa frāgit caput
tuū. Circ ām ea q̄ valēt circ hmōi co
gitatōes. Pmū ē. clausio oculor ab
aspū mlieris: p q̄ introducte cogi
tatōes hmōi i mēoria relinquūt.
Job xxxi. Pepigi fed⁹ cū oculis meis
ut nec cogitarē de virgine: hoc ē. ut
post visū virḡis nō remanēt i me
mēoria. faciēs me cogitare de ea.
Sedm ē. occupatio cordis i cogitatī
onibz sās. Sicut ei dic⁹ q̄dā senex. cor
hōis ē q̄si molēdinū: q̄d molit ill⁹
q̄d ei mīstrat: et cū molit vnū. nō
pt aliud molē. Et ido cū bonū bla
dū sānt cogitationū molit. nō re
apit malas: si a diabolo vl aliū
de apportāt. Et ido bn dr eccli. iij.
Que p̄cepit tibi deus: illa cogita
sp. Qui ei sic facit: p hoc euadit
cogitatōes īmundas. Cui ē fides
xpi. Hmōi sic cogitatōes sūt pueri
babilōis. Et cū sentiūt i corde ori
ri. reverendū ē ad xpm p orōnes et
ad signū crucis ei⁹: et ad mēoriā pas
siōis ei⁹ et filia: ut hoc adiutorio re
neāt ne p̄cedāt. hz poc⁹ eludāt. Et hi
q̄ sic fecerūt. Vñ ps. Ldis q̄ tenebit
et allidet pueros suos ad petrā:
id ē ad xpm vl fidē ei⁹. Et sic patz.
q̄liter appetit mlieris actue sit cue
dus. Crepūt aūt aliq̄ q̄ si nō appe
tāt mlieres. tū in mēdū volēt appen
ab eis: vl q̄d peius ē. ex hoc q̄ ap
petūt ab eis glorīāt: vl q̄d pessim
ē. aliq̄d faciūt iterdū. p̄p q̄d appe
tāt. Que ōia viri sā diligēt cauēt
nō solū nō facientes aliq̄d ut appeti
tur. nō solū ea ī hoc nō gloriātes:
hz ne appetāt mlia diligēnā appo
nētes. Ad q̄d cuēdū. ē notādū. q̄ mu
lieres mlia sūt curiose ad videndū ho
mines: sp̄ealit ea bonos. Gen. xlix.
Filie discurrerēt sup murū. Glo. ihō.
De muris et turribz et fenestris tota
puellarū egipti ebat p̄spectus ioseph:
q̄n sez ītrauit egiptū. Sicut aūt ex vi
su mlieris exardescat cupīa viri:
ita et ecōtrario ex visu viri cupīa mu
lieris. Eze. xxiij. Cū vidisset ooliba
silitudinē filior babilōis: īsaniuit
sup cupīa oculor suor. Non solū aūt
hoc accidit ea filios babilonis: hz
ea ea filios dei. Vñ hospita sācti
bnardi sic īsaniēs ī eū de nocte ac
cessit ad lectū ei⁹: hz ea repulit da
mādo. latrones latrones. Et ido
bonor virox ē et maxīe cor q̄ sit
aspū grauiosi. raro a nūḡ appa
rē int mlieres: hz poc⁹ ī claustro
stare. nō solū p̄p se: hz p̄p mlierū
fragilitatē. Iho ad octauiū. A cō
sortio virox lōge sit fēine. Mona
chū vl dicū solitudo faciat. nō pub
licū. Jte fre gregorius mlierū paula
tim solet corda earū īflāmare in
vicios. Gen. xxxix. Post multos

dies ĩiecat dña sua oc̃los in io
seph. Qĩ dicẽt? nõ statĩ ab ĩicio:
z postq̃ dñs cũ ea fuit ꝯsat⁹. Et
ideo viri sc̃i cauẽt hm̃oi frequẽ
tationẽ. Jhõ. ad octeanũ. Si pudi
cã q̃ris z sipliat⁹ tã tuã q̃ altei⁹?
fẽnã quã bñ videris ꝯsantẽ mẽ
te diuge: nõ corpali frequẽtes acc̃es
su. Et post. Cur sc̃monialiũ frequẽ
ta ĩ ecclia vl' ĩ põ publico te delec
tat? Jtẽ. fm̃iliaritas ĩ oĩ re p̃bet au
dacã. Audacius ei petit q̃ libet
a fm̃iari: q̃ ab extraneo. Jta z mu
lier audax⁹ ꝓmpsit ĩ tẽptationẽ er
ga fm̃iarẽ: q̃ erga extraneũ. Qd
sanc⁹ oñdit in quoda ope diaboli
o ĩ vita pr̃. ubi dr. q̃ diabol⁹ vo
lẽs deicere quẽda hẽmita ĩ spẽ mlĩ
ebris trãsformãs se: z q̃ obuians.
venit ad cellã ei⁹ eãdẽ nocte: rogãs⁹
ut dimittet eã illa nocte q̃ese ap⁹
cũ. Qd cũ ãnuiss. post receptionẽ
sedit cũ eo iuxta ignẽ: postea ince
pit loq̃ de mlĩebs. Postea ĩcepit ã
mirari barbã suã z tãgẽ z nocari:
tandẽ post hm̃oi mlĩa q̃ ei iã fm̃ili
aris effecta, ꝓuocabat eũ ad turpẽ
mixtionẽ. Ad quã cũ ille se para
ret: euanuit subito de mãibz suis.
Et sã⁹ ẽ vox ĩ aere dicẽs. O mona
che q̃te extollebas usq; ad celũ: et
te q̃o corruisti. Et ideo bonor⁹ vior⁹
ẽ: nullã fm̃iaritatẽ habẽ plus cũ
una mliere q̃ cũ alia. Jhõ ad nepo
tianũ. Oẽs puellas z vg̃ines xp̃i
aut eccl̃iã ignora: a eccl̃ia diuge. Jtẽ
affert mlĩerũ erga bonos viros.
liz scõs. de fraili degenãt ĩ carna
lit⁹ fragilis sũt natẽ mulieres:
uĩ ĩ pũ. ulẽ. Mlierẽ fortẽ q̃s in
uẽet? Ideo viri sc̃i nõ fraeãt aliq̃d
cura eas ad nutriendũ vl' augẽ
dũ affectũ earũ cra se: vl' p mun
dicia vl' p lrãs vl' p blãda colloca
et silia. Jhõ ad nepotianũ. Crebra
munuscula. z fudariola z fascialas.
et vestes ori applicatas z oblatas.
et degustatos cibos blãdas⁹q; z dul
ces lrãs: scõs amor nõ habet. Mel
meũ. lumẽ meũ. meũq; desiderũ.
z cetã ĩceptã ãicor⁹ z ĩ comedis⁹ eubesc̃:
et ĩ scõs hõibz detestam⁹ q̃ tomagis
ĩ monachis z clericis. Hm̃oi ãt z
silia, p̃t hoc fũt cauẽda: ne ꝓter
hoc affert⁹ mlierũ nutrit⁹ erga hs
facẽtes. Jtẽ. decor hõis solz ĩtuẽ
dꝰ cupiam mlierũ. Gen. xxxix. Erat
ioseph pulchra facie: z decor⁹ as
pectu. Et sequẽ. Jniecit dña sua ocu
los suos ĩ eũ: z ait. Dormi mecũ.
Sz vir sc̃s ẽ detrare corp⁹ suũ p mor
tificationẽ. sicut fecit jhõ: q̃ scribẽs
ad eustochiũ de se dicit. Horrebãt
sacco mẽbra deformia: z squalida
cutis sicũ ethiopice carnis obdur
erat. Pallebãt ora ieiuniis: z ã
te obitũ suũ iã erat caro p̃mortua.
Qui ãt sic detrat corpus suũ:
quo appetit potit⁹ vl' amari? Et ideo
sic facẽdũ ẽ a viro scõ: nõ ꝓpositi
o vl' pulchitudo amãda: ne sit occa
sio pcã ĩ alijs. Amb⁹. Pereat corp⁹.
q̃d amari p̃t oculis carnalibz. Jtẽ.
cũ sentãt se viri sc̃i diligi a mlie
re: fugiũt illã. Sic ioseph fugit do
minã suã. relicto pallio. Crũ. vij.
Mulier laqus venator⁹ ẽ. Vincla
sũt man⁹ ei⁹. q̃ placẽt deo effugiet
illã. Que ei fera ẽ ita fatua⁹? qui
libẽt fugiat laqos z vincula? Jtẽ. si
forte ĩtigat q̃ ĩsequãt viros scõs:
ꝓfundũt eas. Vñ ĩ vita pr̃. legit. q̃
cũ q̃dã mlier mala. quẽdã bonã
virũ q̃ xp̃ũ ĩ loco ĩ quo nõ po
terat effugẽ. vellz osculari iuuẽũ: p
se pscindẽs liguã suã cũ dẽtibz pi
cat ĩ faciẽ ei⁹. z sic ꝓfusa recessit. Di
cat ecclã de quoda viro scõ. q̃ cũ q̃dã

mlier ĩsequret eũ ⁊ molestaret frequẽt ut iaceret secũ. fecit parari gnẽ in domo q̃dã ⁊ ipa ĩsequẽte eũ. dixit ut veniz ad locũ illũ. Qđ cũ fecisset: extẽsis carbonibz posiuit se sup eos dicẽs. Veni mõ: et iaceas hic mecũ. Qđ illa abhorrẽs aufugit. Refert itez. de quodã scolari pisẽsi: q cũ quedã mlier nõ cessaret eũ ipetere: dixit ei q veniz ad cameram suã. Qđ cũ fecisset: dixit ut expoliãs se iret lectũ suũ. Qđ cũ fecisset. ipe habẽs vgas optimas. ĩcepit discipliare eã fortissĩe cũ vgis: ĩ tm q illa mltũ grauisa ẽ. q euadẽ potuit ab illo. Sic igit hmõi fuit ꝺfudẽ de dictis et factis exemplo dñi: q minus ⁊ vbis miro modo ꝺfudit mẽtrẽ iudeã. ezech. xxiij. dicẽs. Nasũ tuũ ⁊ aures tuas p̃cidẽt. Et post. Et dimittent te nudã et ignominia plenã. Et filia mlta: q in eodẽ cã. ⁊ ĩ xv. ⁊ ĩ xvj. habẽt. Itẽ. fuit aliq. qui cũ mlieres ꝓpt aliquã causã sentiũt erga se tbatas: laborãt eas reconciliare. Jhõ ad ocreanũ. Cũ salutauerit dei viros. si eos celerius p̃terire viderit. ꝺtẽpto ẽ suo cẽ iudicãt ⁊ iasaũt: ordiat deinde satisfactio. Et p. Ille lamẽtari se similãt: q̃ pcũ gen̄ inducẽs. Verũ modus iste ẽ lectatorũ. Vñ esd. iuj. dr. de rege ⁊ ꝺcubina ei. Si ĩdigna tua fuerit ei blãdit: donec reconciliet eã ĩ gratiã. Sã vo nõ sic: q nõ curãt de hmõi reconciliatione. q melius ẽ eas cẽ tbatas ꝛ eos q̃ carnaliter affia: ⁊ id nõ habẽt ad eas vba blãda ad gratiã earũ habẽdã. ꝛ poa. puocatiua ad tbationẽ. Aug. Sermo breuis. asper ⁊ rigid. ẽ cũ hmodi habẽdi. Breuis mq. nõ lõgus sicut desiderãt. asper. q pugat nõ leniat. rigidus. q nõ flectat ad volũtatẽ earũ. Nõne ista sũt magis ẽba tiua q̃ gie accessiua. Viri igit sã nõ solũ volũt nõ appetere a mlieb. ꝛ ne appetãt. nõ ꝓparẽt de facultatibã eis. Qz si aliq̃n ꝓparẽt alĩ ge: cauẽt tm a frequẽti accessu ad eas. Qz si frequẽtare ꝓtigit ex causa: nõ reddũt se pl. familiares vni q̃ alti. Cauẽt eciã ne affectũ ĩ eis erga se nutrant. de plenitudĩe vel ꝓpositõe nõ curãt. ĩsequẽtes fugiũt: q̃s fugere nõ pnt ꝛ fundũt. Sic ẽ turbate fuerit. p recõciliatõe earũ nõ laborãt: ut ex his nõ solũ sibi. ꝛ eis caueãt a pcto. Saẽdũ vẽo q ita sit gena fẽmarũ: q facili. ẽptãt de bonis viris q̃ alie. Pmũ ẽ: ꝺtinẽtes ⁊ maxĩe iuuenes. Cũ cõ ẽptatio carnis ꝺtinue sit ĩ ea natura. facili. ẽptãt iste q̃ iugate. vl alie mlieres male: q ĩ suo mõ monio vl cũ aliis mlibus opus carnale exercẽtes. minorẽ causã habẽt ẽptandis ĩ alios. Ideo aplus reddẽs ea ista cautũ thimotheũ dicit ei. Adolescẽtiores viduas deuita. j. thim. v. Ne ꝺtinẽtes vo sẽ q̃ sub habitu ⁊ specie sanctitatis cũ nõ audeãt habẽ fiduciam tem cũ hõibz mundanis. ꝓpt nomẽ sanctis: facili effudũt ẽptationes suas ĩ viros scos. cũ q̃bz frequẽtius ꝛuersant. Et ideo ad cauẽdũ ab ipis dicit aug. Nec min ideo cauẽda q bone indolis: vl eciã pie ꝛisationis cẽ ꝓbãt. Quanto ei melioris fame sũt tuto cia alliciũt. ip sub affectu pietatis se supponit vsui ĩpie libidis: pnicio sũ mortis venenũ qđ suum ẽ piacẽs. Ite. inẽ hmõi ꝺtinẽtes specie sanctis ha

bētes. sūt q̄dā vilis ꝺicōis: q̄ fa
li⁹ audīt i hm̄oi tēptacōes q̄ no
biles vl magne auctoritat⁹ ma
trone: q̄ ꝑ⁹ honorē suū hoc attēp
tare ꝺedignarēt. Aug⁹. Cāto vi
liꝰ illarū ꝺicto: tāto ruina fa
lsior. Et ideo ꝺtinētibꝫ sub habitu
sānctatis: vilis ꝺicōis magis ca
uēdū ē ab hm̄oi appetitu ſc̄dm
modū p̄dictū: et eaā ab eis magis
cauēdū. Ad sit dictū. q⁹ aſpāi appe
tit: appetit ꝺcupia fēinaꝝ: lxxxj Cā.
Ite de hoc q̄d dicit. aſpāi ap
petit⁹ et appetit ꝺcupia fēi
narū. p̄t dubitari. Sicut e
nī affect⁹ nō ē aſpice: et aſp⁹
tus nō ē affia: et ita nec appetē:
nī appetē sit affect⁹. Quō igit⁹ ꝺr.
aſpāi appetit⁹ et appetit ꝺcupia
fēinarū. Ad q̄d ꝺicit p̄t. q⁹ affect⁹
appetit fēinā mediāte aſpāi: sic⁹
homo secat mediāte securi. Et⁹ q̄
appetit⁹ hm̄oi affect⁹ tang⁹ potē
tia a q̄ eliat⁹: sz aſpēs tāq̄ ī ſtrume
to quo mediāte exerceat. Et nota. q⁹
nō ſolū aſpēs videtis ē mediū hm̄
oi appetit⁹ sicut ſup̄ dictū ē. ubi
actū ē de corrupcōe oculoꝝ: sz eaā
aſpēs fēine vise ītꝛdū: et hoc q̄
tuor modis. Dūt ei q̄dā mlieres.
q̄ oculoꝝ suoꝝ pulchitudīe īatare
solēt ꝺcupiam ī videte. Vñ ꝺicit.
q⁹ aī q̄dā rex vidiſſz quādā sēmo
nale: et exarſiſſz ī eā: et vellz ōino
eā habē: et ipsā sup̄ hoc molesta
ret: ipa mādauit ei. q⁹ ſignifica
ret sibi. q̄d tm̄ sibi placuiſſz ī ea.
Cū āt ille remādaſſz ei. q⁹ ocli ei⁹
ſuppōīa placuiſſēt sibi ī ea: ipsa
cruit oculos: et misit sibi eos dicēs.
Ecce habes: q̄d ī me amaſti. Ad
litz nō ſit ītīedū ad ſequētīa: tm̄
patz ex hoc. q⁹ oculoꝝ pulchitudo īq
tat ꝺcupiam ī videte. Ad ꝺr cap⁹.
Aute oculos tuos a me: q̄m ipsi
me auolare fecerūt. Ad litz ītel
ligat⁹ ſc̄dm misteriū ſp̄ualit. tm̄
tracta ē ſilitudo ab amōe ſtulto:
q̄ ſicut auis cito uolat: ita cito
exaurit⁹ a pulchitudīe oculoꝝ ī mlie
re. Ite. ſolēt ītꝛdū mlieres aliq̄
depīgē oculos ſuos. iij. Reg. ix. Por
ro iezabel ī introitu hieu depīxe
rit ſtibio oculos ſuos. Et hoc ītꝛdū
īatare solet ꝺcupiam ī videte.
Ite. sicut pudice mlieres solēt ocu
los habē depressos: ita male erec
tos. Ecce xxvij. Fornicatio mlieris
ī extollētia oculoꝝ agnoſcit. Et hoc
ītꝛdū ē īatatiuū ꝺcupie: q⁹ credi
tur: q⁹ talis cita⁹ acq̄escat p̄cō. Ite.
solēt q̄nq̄ male mlieres quosdā
nūtus facē oculis: q̄bꝫ puocant ad
malū. Vñ ysa. iij. ꝺr de filiabꝫ ſyō. Nutabꝫ oculoꝝ ibāt. Et dicunt⁹
ure nutibꝫ: q⁹ nutibꝫ se tūſſerūt ī
ꝺcupiam videtū: sicut vadēs eūdo
se tūſſert alibi. Ea igit tā aſpēs
viri videtis. q⁹ aſpēs vise mlieris
freq̄t⁹ ē mediū p q̄d maīnt⁹ cō ꝺcu
pia fēinarū: bene ꝺr. q⁹ aſpāi ap
petit⁹ et appetit ꝺcupia fēinarū ſu
actiue ſiue paſſiue accipiat⁹ ꝺcu
pia: q⁹ mediāte utroꝝ aſpāi ap
petit q̄s fēinas: et mediāte utroꝝ
aſpāi appetit. Sequit¶ Nec ꝺicat⁹
vos habē aios pudicos si hēatis
oculos īpudicos: q⁹ īpudic⁹ oculs ī
pudicū cordis ē nūcius. Et cū se in
uicē sibimet eaā tacēte lingua cō
spāi mutuo corda nūciat īpudi
cat: et sc̄dm ꝺcupiam carnis alte
rutro delīant ardoꝛe: eaā īactus
ab īmūda violacōe corpꝝ fu
git castitas ipa de mozꝝ. Dato
mādato eca disciplinā oculoꝝ et
causa mādati: ponit rōnes q̄re
obseruādū sit. Ad q̄d itelligēdū

nota. q tres sūt occasiões: q̄re
gs ītendū fugit oclm ī disciplinate
i fēinā. ꝑma ē: qz nō reputat sibi
ly ēe illicitū. Secūda: qz nō reputat
se videri ab alio. Tēia: qz nō cogi
tat se videri a deo. ꝑma ē ex pte
sui: secūda ex pte ꝓximi: tēia ex
pte dei. Cont ꝑmū hic ponit ra
tio: dr sedm ibi. nec putare dēt:
dr tāū ibi. sz si lateat. Hec igit
seipsū qs cīta ꝑmū deapiat. dic
ꝑmo. q nō ꝓt ēe īpudicicia ī oclo:
quin sit ī aīa. Secō ondit quātū
malū seqt ex hmōi īpudicicia:
sz fugatio castitatis. dicēs. Et cū
se iuicē &c. De īpudicicia oculoz:
Cura ꝑmū lxxxij. Capl̄z.
Vo notādū: q īpudic ē
oclis. q audet respicē vē
cundiā hūani ꝙrsus ī se vl ī alio:
sicut cham. q respexit vēcūdi
ā ꝑēs: gen. ix. Itē. īpudic ē oclis
q attētē ītuet ymagines libidi
nose depictas: sicut ooliba mēt
de q dr eze. xxiij. Cū vidisset viros
depictos ī pariete. ymagines cal
deoꝝ expssas coloribz. et accūctos
balteis &c: īsaniuit sup eos ꝺcu
pīa oculoz suoꝝ. Impudic ē oclis
cēā: q nō refugit īspicē coitus
aīaliū quoūcūqz. Vñ aristotl.
Natā refugit aspēs hōim ī coitu
aīaliū. Ex quo solz urritari cōcu
pīa carnis: sicut ꝓbatū ē ml'to
cēs. Itē. īpudic ē oclis. q ī spectā
culis respicit repnitatōes actuū
īpudicoꝝ: sicut solz fieri ī theatris
tpe gētilitatis: et adhuc ꝓhidolor
apud aliqs xp̄ianos sustinet ī
ludis q dicūt bonathel. Cont q
ml'tū dicat aug. ī lib. de cīvitate dei:
ubi int alia dicit. Videbam ego cōā
nos adolescētes ad spectaculū: et
ludis tpissimis delcābam. Impu
dic ē qz dicat oclis: q aurose sidat
spēs ml'ierū. Cōt qd dr. eccli. xxv.
De respicias speciē ml'ieris. Im
pudic ē iterū ē oclis. q nūt ī pudi
cos exercet. sicut apostata: de q
dr ꝙū. vj. Et ānuit oclis. Et āt h
mōi nūt ml'tū efficaces ī malū.
Vdr qd dicat sapiēs ꝙū. vj. Nō ca
piscat pulchitudinē ei sz male ml
eris. cor tuū: ne capiaris nutibz
illi. Impossibile ē āt. q hmōi īpu
dicicia exerceat ꝙ oclos: n aīm
fiat īpudic. Cōstat ei q oclis se ꝺ
regimīe āi. Certū ē. q null ꝓmit
tēt. q filia sua quā habet regi.
aliquā īpudicicia exercēt cōtra e
o: nisi essz īpudic. Itē. oclis ma
gis ī pīate āi q̄ mēbra geniali
a: sz nūq ꝙ hmōi mēbra exercet
volūtarie aliqd īpudicū. q̄ asse
bat aīo: q̄to magis īpudicicia q
clozū ē aīo sp attribuēda. Itēm pos
set ēe matrona pudica q ꝙ miscau
aliq̄ vba īpudica mādare alicui:
q̄o igit erit pudic aīa. nūqo ei
id ē oclo īpudicicia. nūcāte vl ex
ercēte: Vñ igit dicat. q̄ īpudic o
clis īpudica cordis ē nūa. q̄ īpudi
cicia hmōi mālfeste nūciat aīm
ēe īpudicū: sedm q extiora hōis
ānūciāt de illo. De mali q̄ fiat cū
Cura cupīa carīs: lxxxvij.
sedm qd dicat. q cupīa
carnis ꝙ oclos exercita
sine alio tactu fugat castitate no
tādū: q ꝓt istud malū. ml'ta ali
a mala fiant hmōi cupīa. Vnū
ē: q deturginat animā. Ēcli xx.
Cōcupīa spadonis sz carnis. q̄ si
cut spado corrūpē ꝓt. nō fēūdie
ī bono: deturginauit iuuēcula sz
aīam. ꝙ hmōi ei cupīam sine a
lio tactu extiorū: iterū amittit v
ginitatē aīa. Aliud ē. q auertit

a deo. Dan. xiij. Exarserūt in cōcupiam ei⁹ & euerterūt sensū suū: & declinauerūt oculos suos ut nō viderent celū. neq; recordarēt iudicioꝝ iust⁹ tuū. Aliud ē. q̄ tradit hōinē i manibz hostiū: sicut dalida sampsonē. Eccl. xviij. Si dederis aīe tue. hoc ē. aīe tue. cupias suas: faciet te i gaudiū inimicis tuis. Aliud ē: q̄ quodāmō equat hōiem adulteo. ma. v. Qui vidit mlierē ad cupiscēdā eā: iā mechat⁹ ē eā i corde suo. Aliud ē: q̄ generat pessimā plē. Jac. j. Cōcupia cū concepit. parit p̄ctū. Ad āt perfectū: Nōne melius ēt ut pārēt bufonē. Jtē. euacuat aīam oī bono. Dan. xiij. Cōcupia subuertit cor tuū. Vas ei⁹ q̄d sb̄uit: euacuat⁹ oī ornato. Jtē. fingit de sipē mutādo sensū hōis. Sap. iij. Nebulosa cupie subuertit sensū sine malicia: q̄ sz erat plus sn̄ malicia. Jtē. paulatī plus & plꝰ corrūpit hōinē: sicut ps putrida corrūpit alias. ij. pe. j. Fugietes q̄ i mūdo ē cupie corruptionē: id ē cōcupiam q̄ corrūpit. Jtē. coinquinat: sicut ulcus plenū sanie. ij⁹. pe. ij. In cupijs imūdicie abulat: i cupijs sz. q̄ plene st imūdicia. Jt⁹ adiuuat spūm: & ped⁹ ab oī bono. Bal. v. Lāo cupiscat aduersꝰ spm. Et p⁹. Ut nō q̄ cuz vultus illa fragatis. Jtē. facit hōinē de tutis mūdi deo ostrarys: q̄ sūt tres. cupia carnis. cupia oculoꝝ. & superbia vite: sicut dr̄ j. jo. ij. Vnde cū hmōi cupia tot mala inducat: nō ē bonoꝝ virorū ipsa laxare. exēplo illi⁹ iqui. de q̄ dr̄ dan. xi. cit i cupijs fēinarū: & poꝰ ipsā refrenare exēplo illi⁹ q̄ dicit tob. iij. mūdā seruauī aīam meā ab oī cupia. Ymo debeꝰ ipsā mortificare: sc̄dm p̄ceptū apli. dicētis col. iij. Mortificate cupiam malā. Porro ex ītuitu mlieris accēdit valde talis cupia: iuxt̄ i⁹. ecā. xx. Et ex hoc. sz ītuitu spēi mlieris: cupia q̄si ignis exardescat. Et ideo decz virū sēm ut caueat sibi ab hmōi cupia: & ab ipudico aspectu. Narrat tullius de officijs lib. ij. q̄ cū essēt duo pretores collegę. pericles et sophocles sapientes. & causa officij ocurrisset: accidit quēdā valde pulchrū iuuenē ad eos itrare. Quē cū vidissz sophocles: dixit ad socium. O pulchrū puerū pericle. Et pericles ad eū. Decz sophocle pretorē. nō solū mētē: sz & oculos ornatē habē. Si āt hoc decz pretorē: q̄to magis virū religiosū: Nō ē igit sine culpa vir religiosus: q̄ habeat oculos ipudicos. Et hec ē ꝓma causa. q̄re debet caue vir religios⁹ ab ipudico mlierū aspectu. Sequit. Et qui ifēinā figit oculū. nō debet putare se ab alijs nō videri:

Nec putat lxxxviij. ca⁰. debet q̄ ifēinā figit oculū et ulli⁹ i scipsū diligit finē: ab alijs se nō videri cū hoc facit. Videt⁹ ōino: & a q̄bz se videi nō arbitrat. Hic tāgit scda ratio q̄ ē ex pte ꝓximi: q̄re ꝓdictū mādatū ē obseruādū. Et notādū q̄ aliq̄ sūt ita stolidi: q̄ cū nō videt alios. nō putāt se iterdū videri ab alijs. Isti sūt sicut asin⁹ aīal stolidū: de q⁹ dicat. q̄ cū habet caput int̄ sentes & nō videt lupū: nō putat se ecā ab eo videri. Sūt iterū sicut pueri. q̄ i ludo quodā cū recurrūt ad genua mris. & ibi abscōdūt caput: nō putāt se videi ab alijs. q̄s nō videt. Sicut ecā cerus. nō putat se videri ab alijs. q̄s nō videt. Jta mlier. cū aliq̄d i disciplinate

mittūt ēā mlieres nō vidētes
alios. nō putāt se videri ab eis: ſz
nō ē ita. ¶ Nō putabat yſaac ſe vi-
deri cū ioabat cū vxore ſua rebec
ca: ſz vidit hoc abymelech rex pa-
leſtinor̄ p ſpiacēs p feneſtrā: gen.
xxvi. ¶ Nō putabat ille iuuenis qui
ābulabat i tenebris aduesperāte
te die iuxta domū mētricis quē
deprehēdūt oſaulata ē. ſe videri a
ſalomone: quē nō vidit de feneſt
dom̄ ſue p ſpiacēs p cācellos: pu. vij.
¶ Quūd & illa mlier deprehēſa i adulte
rio q̄ adducta ē ad iheſū. jo. viij. pu
tabat ſe videri vl' adulterās q̄ ea:
q̄n ſūt & viſi & deprehēſi. ¶ Sic q̄ quo
dā dei iudicio mlēs i hm̄oi cū putāt
ſe late deprehēdūt: ſupna puidē
tia nō ſine cauſa valde utili hoc
facīēte. Qui ēi hm̄oi ſūt. corrigū
tur p oſtſionē mēdū: q̄ nūq̄ dei ti
more corrigēnt. ¶ Ideo orat p tlibz
ps dicēs. Confundāt & ruborē re
troſū: ſcz a malis ꝛceptibz retra
hāt p oſtſionē. ¶ Itē. aliis hoc vidē
tibz ſcīm̄ timor ſilia ꝓpetrādi: ſi
cut accidit de latronibz deprehēſis:
quor̄ deprehenſio ē aliis ad timorē.
Exēplū act. v. de anania. et za
phira: q̄bz deprehēſis & punitis ſe
quit i hyſtoria. Et fact ē timor
magn̄ vniūſa eccliā: & i oēs q̄
audierūt hec. ¶ Itē. ſicut latrones
itercdū pl̄ nocēt rei publice q̄m
raptores. ita & occulta ꝓcōr: q̄
frequēcia ꝓmittūt & maiores iua
dūt & min̄ ab eis ꝓt caueri: ſi
cut & latrones frequēcia nocēt
q̄ raptores: & magnos theſauros
iuadūt. ubi raptores rapiūt a
ſinos vl' capras: nec ꝓt ꝓfūdi
as ab his caue. q̄ neſcit q̄n vēi
ūt, iuj. kl̄. xxiij. ¶ Immiſit dñs ſcz
p miſſiue latrūculos caldeor̄. et
latrūculos ſyrie: & latrūculos moab.
et latrūculos filiorū amon̄ iudā:
ut diſpdēt eū. Vnde dñs rei pub
lice & amator boni ei⁹ int̄dū facit
ut deprēhēdāt hm̄oi pcōr: ſicut et
dñs tirānū adhibēt magnā diligē
tiā ut deprehendāt latrones & ſtun
dāt. ¶ e. ij. Quo ꝛfundit fur q̄n de
prēhēdit: ſic ꝛfuſi ſūt dom̄ iſrl. q̄re
lugioſos deſignāt. ¶ q̄ hm̄oi hoī
nes videt int̄dū & deprēhēdūt deor̄
curātē: & ꝓpt corr correptionē. et
ꝓpt alior̄ tiorē. & ꝓpt bonū cōe.
Sequit. De cōdicōibz dnum ſnuē. e
nūo valz ad cauēdū pcōr: lxxxvi.

Sed & ſi latcat & a nēine
hoim videat: q̄d faciet
de illo deſup iſpectē q̄
late nichil pt: An ideo puid ē
nō videt: q̄ tāto videt pacātius
q̄to ſapiētius. ¶ Illi ergo vir ſāis
timeat diſplice: ne velit feie ma
le placē. ¶ Illi cogitz oīa vide: ne ve
lit feīna male vidē. ¶ Illi nāq̄z ſi
hac cauſa ꝛmēdat ē timor: ubi ſp
tū ē. Abhōinatio ē dño: deſigēs
oculū. Ad obſeruādū mādata
ꝓdictā. ponit ipſe tria ratiō. ſupta
ex pte dei q̄ ad ei⁹ intuitū: ēa quē
māgit q̄tuor. Primo. q̄ite ſit vtuus:
q̄ ipſū nichil pt late. Sed q̄ facta
ſūt q̄ putāt ſtriū: an ideo putād ea.
Tāo. ex hoc q̄d pl̄ q̄ due alie rōnē
ꝓdicte debet moue. ſcdō. ꝓpoſitū:
illi ergo &c. Tertio ſcluſionē auc
tās ſirmat dicēs: illi nanq̄ &c.
Circa ꝓmū notādū: q̄ ſi hōiū
aſpām q̄nq̄ lateāt aliq̄ fra mā
tā diuinā intuitū nichil pt late.
Tenebre ei q̄nq̄ ipediūt hūanū
aſpām: ſz nō ſic diuinū. Job xxvi.
¶ Nō ſūt tenebre & nō ē ūbra mor
tis: ut abſcōdāt ibi q̄ opāt iqtā
tē. ¶ Itē. obſtacula & parietes et

silia: sz ꝑ nec sic diuinū. Eccā. xxiij. Odi dñi multo pl⁹ lucidiores sup sole: qz radij solis nō ꝑmiscent ubiūtmediū opacū: odi vo dñi ō nia qcūqz opaca ꝑmiscent. sicut o culi lincis. q dicat ulē parietē vidē. Inf. modiatas rei ipedit interdū alpēm hōis. Sunt ei qdā ita modi cati q ea nō pt homo vidē: sz nō sic diuinū. Psa. xviij. Ego ꝑsiderabo i loco meo sicut meridiana lux cla rē qsq ondit athomos: ita ipe vi det ꝑ mot⁹ et gest⁹ ꝑ cogitacões et affect⁹ ꝑ itētiones. ꝑ silia qntūcū qz modica. Itē. rei remotio. Ānz eū nō videt hō rem aliquā visi bilē ꝓpt' sui distātiā: sz nō sic deus: qz ipse ē ipsēs ubiqz. Gen. xxxj. dix laban qnis gētilis. Nullus ser monis nīi testis ē absqz deo: qui p sens respicat. Itē. rei abscōsio in pfidū ipedit hūanū aspēm: sz nō sic diuinū. Ad ei pfidus corde? qz ait ē q nouit abscōdita cordi⁹ uidat ps⁹? qntomagis qa ali a cā ubiqz abscōdita? Pter hoc. bn dicit. quē late nichil pt: xx. dās vbo apli. dicētis heb. iiij. oia nuda ꝑ aptа sūt oculis ei⁹? qa nec tenebre. nec ītimedia. n⁹ rei modiatus. nec distātia: nec ali q absc̄sio ipediūt visū ei⁹. Circa sēm notādū: qz deus nō vi det. interdū vidē aliq mala: qz di mittit ea ipunita. Sēq. Quasi clausis oculis nō vult aspicē: qd nō vult ferie. Licz āt ita videat. ñ nō ē ita? videt ei oia mala: sz ex causa interdū qi nō vidēs ea. nō statī punit. Nō ei ē volūtū ad punēdū: sz qi uult hoc facat. Sen. iij. Nō ei ex corde hūiliat et abscat filios hōim. Et ideo hoc tarde facit ꝑ lente: sicut ille qui facat rē aliquā iuuit? Itē. interdū fa cat hoc misericordie: expectādo ad pe nitēcā. Sap. xij. Nō ei ipotēs eras ipios sil' extīguere: sz ptibz id ē p ptes iudicās. dabas locū pnie. Itē. interdū facat hoc exigētibz culpis aliquor: q i sordibz sordescēdo. ad huc ad penas reseruāt maiores, ij. ayach. vi. In alijs nacōibz dñs pacīēt expectat: ut eos cū iudicij dies aduenerit. i plenum die pcō rū puniat. Itē. interdū hoc facit: ne det malignis occasio gloriādi. Deut. xxxij. Ꝑt ira inimicor dis tuli. sz punire: ne forte superbirēt hostes eor. Itē. interdū. ut p hoc nos doceat. q i iudicijs nīis debe mꝰ cē pacientes suo exēplo: nō sic ser uus nequā. q pacīēt a dño suo tolerat⁹ noluit pacientiā habē i seruū suū. Ma. xviij. Serue ne quā. oē debitū dimisi tibi: qm ro gasti me. Nōne ergo oportuit ꝑ te misereri serui tui: sicut ꝑ ego tui misert⁹ sū? Sunt igit qnqz cau se. qre dñs interdū ꝑ si videat ma la aliq nō tm statī punit? et cū ō nes sīt valde rōnabiles. patz q hmoi pcīa ꝓcedit ex sapia: nō ex malor ignorātia. Bene igit iuchit⁹ de quosdā aug⁹. dicens. An ideo putād⁹ ē nō vidē? qi tāto videt pacientius? qnto sapiēcius? Circa trīū notādū? q qnqz sūt trī stīcae ex pte videntis: ppt qs solet qs magis time facē aliqd mali coram eo. Una ē. si sit magna p sona: alia si sit honesta: alia ē. si malū qd fit. fiat de eis. alia ē. si ipe videns habeat de illo malo ac cusare: alia ē. si debeat de eo iu dicare. Ipe āt deus ē tā magna psona. q magnitudis ei⁹ nō ē finis: ps. Tā honesta. q odi ei⁹ ad

ūigtatē respicē nō pñt: abac. ij. Ipē ē. ☞ quē solū ē pcm. Ps Tibi soli peccāui. Ipē ē. qui habet acc̄ sare de pcō: testificādo ⁊ iudicando. Jhē. xxix. Ego sū iudex ⁊ testis. Idō reph̄endit seipsū dicēs sup hoc ⁊ malū cōtrā se fec̄: q̄ sz es tā magn̄ tāt̄ pz hōestatis zelator. i cui⁹ soli ītuitū fit pcm: q̄ habes de illo ☞ me testificari ⁊ de ipō me iudicare. Hñ igit̄ dic̄. Illa q̄ talē tūcat displicē p̄ sēs: ne vel fēie male placē. Illū cogitēs: vidē: ne vē: fem̄ v. Hoc ē: cauēat ne ī tali placētia vl' ī tali visu aliq̄d mali cōmittat cōtrā eo. Potest ei talis placentia ⁊ talis visus ī casibz ee sī malo. q̄d reph̄endē nō mēdit: ideo dicat. male placē ⁊ male videre. Circa q̄ tū notādū: q̄ mlier ē q̄si sacc⁹ sterc̄oris. Abhōinabile āt facēt q̄ figēt manū ī sacco. sterc̄oribz pleno: ⁊ abhōinatiōnē facēt maiorē. q̄ figēt līguā q̄ ē nobilis mēbrū. Oculs āt est mēbrū valde nobile. Ūnta ig⁹ abhōinatio ē cōtrā deo figē oculū ī th̄mōi sacrū. Itē. abhōinabile facēt q̄ cōtrā hōibz puogāt mēbra genitalia ad mot⁹ tpes: ⁊ fixio oculoz ī mliere facit hoc cōtrā deo. Itē. abhōinabile facēt cōtrā hōibz q̄ īmūdicijs ipleret sinū suū: ⁊ hoc facit cōtrā deo fixio th̄mōi: q̄ ex illa īducūt cogitatōes īmūde īnūgabiles ī corde. Itē. abhōinabile ēet cōtrā hōibz miscē rē p̄ciosissimā ⁊ mūdissimā cū vili ⁊ īmūda: ut vinū cū urina. balsamū cū sterc̄oib⁹. Sic āt facit defigēs oculū ī mliere: q̄ p̄ th̄mōi furionē miscet aiam suā q̄ de se tā⁹ res spūalis ē p̄ciosissimā ⁊ mūdissima cū carne mliebri: q̄ ē res vilissima et īmūda. Itē. abhōinabile esset si q̄s p nasū emittēt urinā vl' p os sterc̄ora: q̄ nō fiūt ista meat⁹ ad hoc deputati. Ūnta ergo abhōinatio ē cōtrā deo: cū q̄s p oculos deputatos ad celestia ⁊ plāda emittit luxuriā. Hoc āt facit defigēs male oculos ī mliere: p ipos ei oculos emittit ipudicitiā ītuitū. Benigit⁹ dicat scptā sedm aliā tñslationē: abhōinato ē dño defigēs oculū. Sequit De mutua custodia.

Quādo ergo a: lxxxvj. cā. sil' estis in ecclia ⁊ ubicūq; fēme sūt: īmūdā vāz pudicitiā custodite. Deus em̄ q̄ habitat ī vobis: ecclā isto modo custodiet vos ex vobis. Data sūt mādata sup ecclā tā p̄tinēcia ad honestatē: hic subiūgit mādata ecclā correptionē ihonestat⁹: q̄d ē maxīe honestatis. Audēdū vō q̄ q̄dā fiūt mala sup q̄bus omittētes ea reph̄endūt: alia vō q̄ omittētes gratis recognoscit. Ad reph̄ensionē vō malox facit custodia mutua. Cū āt p̄ th̄mōi custodiā aliq̄d reph̄endit: debet seq̄ secreta āmonitio. Cū āt th̄mōi āmonitio nō p̄dest: predēdū ē ad denūtiationē. Aug⁹ ergo hoc p̄sequēs p̄mo ponit ecclā reph̄endenda mādata ī p̄clari: sedō ī gēali. In p̄ticulari vō p̄ponit mādatū ecclā th̄mōi custodiā: et hoc ī materia pudicitie de q̄ specialis ē tractādū: tang⁹ de re maxīe honestatis. Sedō circa āmonitionē: ibi ⁊ si hāt. Tao. circa denūtiationē: ibi. si āt et p̄. Ūrto. ecclā cādē ī gēne: ibi ⁊ hoc q̄d dixi. Ūnto. ecclā mala q̄ ītus recognoscūt: ibi. q̄dz āt ī tātū.

Circa ꝑmū notādū: q̄ sicut nobilis zelotes sponse sue solet ponē multos custodes circa eā ne aliq̄d fraudat ideoq̄e: ita dñs amator aīe multos ordinat circa eā custodes. Assignat ei ad hoc ā angelos. Hūs Angelis suis mādauit de te: ut custodiāt te. Itē. platos. Ysa. xlix. Super muros tuos hierl'm ꝯstitui custodes: scz platos. Itē. primos. Ecclī. xxiij. Unicuiq; mādauit deus de pximo suo custodiendo. Un gen. iij. repēdit eayn de hoc q̄ dixit: nunq̄d custos frīs mei sum ego? Porro pudicicia ē res valde pciosa. Eccī. xxvj. Quis pōderatio nō ē digna ꝯtinētis aīe. Itē. habz mlt̄ impugnationē. Impugnat eī a carne p̄ concupiam. Itē. a mūdo p̄ visibilia. Itē. a dēonibz: q̄ sup hī religiosos ītessant ipugnat. Un in vita ꝑr. legit. q̄ q̄dā dēmon xl.m annis ipugnauit quēdā hēmitā: ut eū semel faceret fornicari. Pē hī dēmones in scptura vocāt locuste. q̄ sicut locuste cū auditate flores devorāt: ita ⁊ ipi flores pudicicie. Itē. vas in quo seruat pudicicia ē valde fragile: iuxt̄ illd apli. ij. ad cor. iiij. Habem⁹ thesaurū istū in vasis fictilibz. Que āt hmōi sūt: solēt mlt̄ diligēt seruari. Itē. notādū. q̄ aliq̄n ꝯtigit. q̄ ꝑsone religiose deuotes locū solitariū ꝓpt̄ suspitionē quā de se nolūt generari: cōmittit in ꝯgregatione. ipā tm̄ nō aduertēte. aliquā ipudicicia ā in tactu vl' visu vl' hmōi. circa mlieres. Itē. q̄n in loco sacro. Itē. q̄nq; illū. de q̄bz nullatenꝰ credit. Et idō in cauta fraude: q̄ in aliquo istoꝝ confidentes. mundā ſolliate custodiūt fratrē sui. Itē. notādū: q̄ pudicicie ꝯseruatio. spēale donū dei ē. Sap. viij. Sciui q̄m aliter nō potui ee ꝯtinēs: nisi deus daret. Est āt mltīmodi: q̄ bz deus ꝯseruat hōiē ab ipudicicia. Uno mō ex vtute sua mētis aliq̄bz p̄tēdētibz: sicut custodiuit abymelech regē generare: ut non tāgēt vxorē abrahe ꝓpt̄ simplicitatē cordis sui: q̄ nescīes q̄ eēt vxor ei⁹ tulit eā ut sibi acciperet vxorē: sēm glo. Gen. xx. Et ego scio q̄ simplici corde hoc fecīs: ⁊ idō custodiui te ne tāgēs eā. Alio mō p̄ aduersitates. Ozee. ij. Sepiam viā tuā spinis: ⁊ sepiā eā maceria. ⁊ semitas suas nō inueniet: ⁊ seq̄t amatores suos ⁊ nō ap̄hēdet eos. Tāo mō. p̄ aduersōrū hūanū. sicut ⁊ reges solēt custodire vxores p̄ eunuchos: q̄ sēz aplm. dei adiutores sum⁹: ſz tm̄ si ne ipo nō suffiam⁹ ad hoc. His p̄notatis: patz ꝯtinuatio ⁊ expositio hī⁹ mādati. Dixerat ei imediate. q̄ defigēs oculū abhōinatio ē deo: ⁊ ideo ꝯcludit. Nūn ergo sil' estis. ⁊c. Nō dicēt. Neq; igit̄ cōtigat hoc de vobis. scz q̄ sitis abhōinatio deo. custodite vos ipi: nō relinquētes totū custodie angelor⁹ vl' platorū. Custodite igit̄ pudicicia ā vestrā. q̄ ē res tā pciosa. tā ipugnata. i tā fragili loco reposita: et hoc facite q̄n sil' estis. nō ꝯfidētes de ꝯsuetudine. ⁊ etiā si sitis i ecclīa vl' alio q̄cūq; loco: nō ꝯfidētes de loci sanctitate: et iuuice. id ē vn⁹ diffinite alter q̄cūq; sit: nō ꝯfidētes de p̄sone condicōe q̄cūq. Quis āt fuerit ille qd̄ i vobis ē: nō cū putetis hī⁹ fore ñ ⁊ ipe deus hoc faciat: ſz confidite. q̄ si qd̄ vīa int̄est faciatis. q̄ ⁊ ipe deus q̄ habitat i vobis qui mltis modis solet suos cus

todire: hoc modo custodiet vos
ex vobis. Seqt. De fraterna moni
t si hāc nōe: lxxxvij Cā".
Et de q̄ loquor occ̄li petulā
tia ī aliq̄ vēn aduite
ritis? statī āmonete ne mala
cepta pgrediāt: fz de pxio corri
gant. Custodia mutua valet
ad duo? scz ad cauēdū pēm: tūc
dix ī p̄cedēti mādato. deus q̄ ha
bitat ī vobis. eaā isto mō custo
diet vos ex vobis. scz a malo.
Itē. ad dep̄hendū malū si fiat?
et ita hoc tradit hic mādatū di
cēs q̄d fraē dū q̄n dep̄hendit? q̄
scz monitio ē faciēda. ibi statī.
Et subūgit causā duplicē: scz ī
sistēcia de futis. ne mala cepta
pgrediāt? et correptionē de p̄tis
tis: fz de pximo corrigāt. Et sic
ita tenet hoc mādatū: scz sb stia
aā mādati ⁊ tēp⁹ exequēdi. et
causā. Sz q̄rit aliq̄s. Nūq̄d te
nem ad correptionē fraternā de
venialibz? Videt q̄ nō. Null⁹ ei
tenet se corrigē de vēialibz: ali
oq̄n p vēialia dāpnaret. Quid
ergo mādat aug⁹? dicēs. q̄ de pe
tulāta oc̄li debe⁹ frater ē corri
gē? cū hmōi petulāta pona⁹ u
dicāda sit vēialis. q̄ mortalis?
Rñsio. Vēialia sūt dispositio ad
mortale. Sz q̄dā sūt dispositio re
mota. q̄dā p̄xqua. vl' rōne mul
titudis? sicut illo q̄ assidue hmo
di sm nūo ymittit: vl' rōne mg
nitudis. sicut sūt aliq̄ mēdacia ⁊
aliq̄ detractiones ⁊ filia: vl' rōne
onerōis cū mortali: sicut sūt col
loq̄a ⁊ visꝰ ī pudicicia vl' hmōi.
cū mlierē. Sicut igit aliq̄s vi
dēs aliquē ire dētē p viā p quā
credit q̄ statī iturꝰ ret periculum
mortis. peccatz ñ retrahēt eū?
ita p̄t aliq̄s peccare mortalit. ñ
corrigat fr̄em de hmōi vēialibz q̄
sūt dispositio ad mortale: ⁊ de ma
ibz ē petulāta de q̄ hic loq̄m. Ēste
nū dispositio valde p̄xqua ad ēm
mortale. Tenem igit ad correp
tionē fraternā de vēialibz ītendū
nō in q̄ntū vēialia sūt: fz in q̄ntū
ad mortale ductiua. Ād aug⁹
innuit. cū causā hꝰ correptōis assi
gnat. dicēs: ne mala cepta pgre
diāt. In aliis āt casibz q̄nus hꝰ
correptio nō sit de necessitate ad sa
lutē: tn ē de expedientibz. Ad illud
q̄d dictū ē ī oppm dica p̄t. q̄ licet nō
ē vera: null⁹ tenet se de vēialibz
corrigē. Quis ei vēialia nūq̄
sūt mortalia: tn negligēcia corri
gēdi se de vēialibz p̄t ee mortalis
ī casu sili sūpdō? sicut ⁊ ōrōnis
vēialiū p̄t ee tāt⁹ q̄ erit mortā
lis: ⁊ negligēcia ī suppoēndis ōrō
nis nō corrigēns ī ferioē ēa vē
alia p̄t ee mortalis. Sz ut⁹ sit
ita sēm. q̄re dr. statī: cū istud sit
mādatū affirmatiuū. ⁊ affirma
tiua nō obligāt sp. fz p loco ⁊ tpe.
Rñsio. Quedā sūt p̄cta ia ymis
sa: ⁊ nō st' ia ī actu. Ad correp
onē de istis. sufficiat q̄ p loco ⁊ tpe
seruata oportūitate fiat correp
tio? vmo sēm q̄sdā rusticos ad
correptionē de ymisso ia delicto
nō tenēt ñ soli p̄lati: ⁊ q̄ ad ali
os ēt silit. Alia vō sūt. q̄ st' ī ac
tu. Circa ista statī adhibēde ē
āmonitio. sicut igne sucrēs sa
ti ēxendū ē ad aquā sine expec
tatōe: ⁊ de talibz loq̄t hic. sicut
patz ex hoc q̄ dicit. Et si hmōi
petulāta ī aliq̄ vēn aduerti
tis: scz ī ipo actu. Circa trū no
tādū: q̄ nō solū p̄t causas q̄s
dicat: fz p̄t mlēas alias rōnes.

debet vigē hmōi āmonicio. q̄ dicit fratna correptio. mlt̄ū in religiōe. Est ei q̄dā fīnitas q̄ dicit nature: sēdm quā ōnes descēdētes ab adam dicūt frēs. Alia fidei: sēdm quā oēs iudei dicūt frēs. q̄ habēt eādē fidē. Alia pfessionis: sēdm quā dicūt frēs q̄ sub eadē pfessiōe viuūt. Sz ōnes iste fīnitates ocrūt i religiosis. Ū ergo hmōi correptio fiat rōne fīnitatis. iux illud aja. xviij. si peccauerit i te frāt tu? corripe eū inter te et ipsū solū: q̄nt̄ū tenēt ad hoc religiosi. inter quos ē tāta fīnitas? Itē. eccī. xix. di. Corripe amicū. Ex q? innuit. q̄ hmōi correptio ipēdi debet maxīe amicis. iux illd apoc. ego q̄s amo. arguo et castigo: et idō verior? amicos magis tenem? corrigē. Sz verior ē amicicia illa q̄ xpi ago re ē cōglutinata: sicut dicit rhō. Talis āt ē in viris religiosis. Ex quo patz q̄ magis tenent ad hmōi correptionē i frībz suis. Itē. pximitas ē causa huiꝰ correptōis. Ideō ei tenem? exteneis vl' remotis: q̄nt̄ū vicinus. Eccī. xix. Corripe pximū. Ex q? seq̄t. q̄ magis pximus. magis tenem?. Q̄s āt pximior? q̄ ille cū q? ōtinue cōuiuit? Dic āt ē i claustro. Itē. scītas rei ex sequēti pnoscere? solz. ut videās i ea sordē statī festinet abstergē. ut si q̄s videret sordes i altari deo cōsecrato. Cū ergo q̄libet religios? sit deo cōsecrat? quō pt̄ se ei? vtiné q̄n statī laboret abstergē sordē pēcī. si videt eā i ipo. Et idō bñ dr apoc. xxij. Sēs sīficet adhuc. Nō dicēt. Ex hoc q̄ sēs ē: pl? debet curare de ei? sēctificatiōe si aliq̄ inq̄net. Itē. pcēm frīs re dūdat i dāpnū cōe: iux illud. Nā tua res agit: paries cū pximo ardet. Sicut ergo q̄n ignis ē i vna pte dom? q̄libet nitat extinguē ne tota dom? cōburat: ita cū rādū ē i religiōe statū exīguē pcēm i quocūq; sit. Et idō dicit aug? Statū āmonete ne mala cepta pgrediāt: sz i maiꝰ. Itē. arguē ē pximū opus spūs scī: sēdm illud io. xvj. Ille arguet mūdū de pcato: etc. Quō ergo credi potest q̄ spūs scī habitet i illis: q̄ nūq̄m arguūt: Et idō signāt dicit apl's gal. vi. Vos q̄ spūales estis: instruite hmōi. Cū dicēt Si spūales estis et spūs dei hītat i vobis: istruite hmōi. sz deliquētē. Patz ex his. q̄ viri religiosi mlt̄ū tenēt ad fīnā correptionē: et racōne magne fīnitatis: et rōne vē āi citatē: et rōne maxīe primitatis: et ppt̄ ppriā utilitatē: et ppt̄ statꝰ scītatē: et ppt̄ spūm i hītantē. Sz no tādū ēq̄ modū correptōis: q̄ hmōi correptio faciēda ē cū lenitate. Deliquētes ei sē q̄ infirmi: et idō cū lenitate sūt tractādi. Gal. vj. Instruite hmōi i spū lenitatis. Itē. cum hūilitate. Superbꝰ ē ei ām? hūanus? et idō cū superbe loq̄t eidē alij sequūt? inde pcā? iurgia q̄ alij fiunt? iux i. pū. xiij. Inter superbos spūs iurgia sūt. Legit i vitis pr̄. q̄ cū q̄dā monach? tēnsiēs quēdam paganū iuentū i via obiurgaret superbe sup infidelitate sua: pagan? insiliēs i eū trucidauit eū. Postea āt alius monach? nesciēs q̄d factū fuerat. allocut? eū admonuit cū hūilitate: et rursus ē ad fidē xpi. Et idō monēdi sē deliquētes cū hūilitate. Pe? q̄ dicit pū. xviij. Cū obsecratiōibz loq̄t

paup ſcz ſpū: id ē hūilis. Et extri
o. i ore ſtulti vga ſuꝑbie. id ē ſuꝑ
ba correctio: pu. xviij. Itē. cū cō
paſſiōe. Nō ei ē vē iuſtitie idig
nari pcōrib; ſz ꝓpatri: t ex ꝓpaſſi
one corrigēdo eos dirigē. Ps. Cor
ripiet me iuſt⁹ in miſerīa ſcz cō
paſſiois. Itē cū diſcretiōe. Aliꝫ e
nī corripiēdi ſt maiores. aliꝫ pa
res. aliꝫ minores: aliꝫ ḡuia pcā.
aliꝫ leuia. aliꝫ occlta. aliꝫ mani
feſta ſūt tractāda: t ī oīb; obſeruā
dus ē loc⁹ et tēpus t opportūitas.
Ad qꝫ nō obſeruāt qdā habētes ze
lū ī correctoīb; ſz nō ſedm ſcientiā:
diat bn⁹. Zelū tuū infrenet ſcīa ſcz
diſcretois. Itē. cū moderamīe. Nō
ei de feſtucis ꝓrior fraēde ſt tra
bes: ſicut fraēūt illi q̄ docti ſūt ad
culpas aliox aggḡuandas, ij thio. ij.
Seruū dei cū mo deſtia corripiē tē:
id ē cū modo debito. Eſt āt mod⁹
debit⁹: ut ſꝫ poci⁹ culpe allemet
ꝫ aggḡuet. Seneca. Iauda par
ce: vitupa para⁹. Itē. cū tīquillı
tate. Correctio ei q̄ fit cū turbat⁹
ē aīm⁹: freqt ē quedā ī pacie effu
ſio mētis ſe correctionē. Ieā xix.
Eſt correctio mēdax. ī ira ꝺtuelio
ſi. Ideo vir ſapiēs expectat fac⁹
correctionē. quouſqꝫ habeat aīm
tīquillū: ut cū tīquillitate udi
cet: ſicut deus cū tīquillitate iu
dicat: ſap. xij. Exēplū de philoſo
pho: q̄ irat⁹ ꝺt ſeruū ſuū dixit.
Jā te vberarē: n eſſē irat⁹. Patet
ergo mod⁹ quo fraēda ē correctio:
qz cū lenitate. cū hūilitate. cū
paſſiōe. cū diſcretōe: cū moderā
ne. cū tīquillitate. Porro ex hac
correctōe facta modo debito. ſeq
tur fruct⁹ mlt⁹. Vn⁹ ē. aīe libera
tio. Si ei correct⁹ audit corrigēte.
lucr⁹ ē aīam frīs: aja. xviij. Si āt
nō audierit: ſaltē ſuā liberauit.
Exe. iij. Tu vo aīam tuā liba'ſti. ſcz
poſtq̄ dixiſti ipio ipietatē ſuā: t no
luit ſibi caue. Vn⁹ pat⁹ q̄ aīa vna
ſꝫ liberat: ſcz vl correcti vl corrigē
tis. Aliꝫ ē. dyaboli fugatio. Fugat
eū ſicut lupus ubi exclamat. Quo
dt bn⁹. Secur⁹ accedit tēptator: ubi
null⁹ timet reprehenſor. Aliꝫ ē. pcā
cognito. Frequēt ei mittēs culpā
nō aditur qd fact⁹: à ſi aditur. nō
cogitat ſe male fecaſſe: à ſi male.
nō multū male. Ecā. xix. Corripe
amicū: ne forte nō itellexerit. et di
cat nō feci hoc ſcz qd tu dias: vel
nō feci male. Aliꝫ ē. cautela de fu
turis. Pu. xxix. Correpto ibuit ſapi
ētiā: q̄ ſcz ꝑ hāc fit homo cautor
ad cauēdū in futō. Aliꝫ ē. purita
tis augmētatio. Vas ei aureū vl
argēteū q̄nto pl⁹ ignit⁹ fuerit: tāto ma
gis purificat. Ita t bonus vir iuꝫ
oſi: t ideo itelligētes. hoc nō ferēt
ḡuiū. Ecā x. Vir prudēs t diſcipli
nat⁹ nō murmurabit correct⁹. Exē
plū de ipo aug⁹. q̄ dixit. Ego ſenec
et epūs patus ab oīb; corrigi e
mēdari: t illū amicū meū eſtimo
cui⁹ līgue bnficio āte diē extremū
iudicij aīe mee medias tergo.
Aliꝫ ē. āiarū actiſino. Quis ē re
ligioſ⁹ correct⁹ inēdū ferat moleſ
te ī pnāpio: tū rediēs ad cor. adhi
bit corrigētē verū amicū ſuū. Pu.
xxviij. Qui corripit hoiem. iuenie
et poſtea gratiā apud illū: ma
gis ꝙ ille q̄ ꝙ līgue blādimēta de
capit. Ita ergo ex hmōi correcti
one ſequūt. aīe liberatio. hoſtis
fugatio. pcā cognitio. cautele ſapi
ētia. puritatis augmētū. actiſi
o amicitie: bn⁹ dr ecā xx. Qui mbo
nū ē arguē. Patz ex iā dictis. q̄
ſūt ſex rōnes q̄re ī religione de

bet mlt̄ vigẽ fr̄na ⁊ caritatiua
ām̄onuo? et ser q̄ sūt ēra modū
seruāda: ⁊ ser fruct⁹ q̄ ex hoc sub
sequūt. Sc̄ēt ¶ Si āt ⁊ post ām̄o
nitionē iterū vl̄ alio quocūq; die
ꝺ̄ipsū eū frāe videritis? ꝯā velut
vulnatū sanādū ꝑdat: q̄cūq; hoc
potuit īuenire. Postq̄ dep̄hēsa
culpa fr̄na. frā ē ām̄onitio secre
ta ⁊ nō ꝑdest? ꝓcedēdū ē ad denū
tiationē: ēra quā ta solēt ꝯaurē.
ꝑmū ē. culpe īdicatio? sc̄dm ē. ꝺi
cte iuncto: tm̄ū. iuncte diuidi ca
nolr̄ō. ēra ista tā tradit mandata?
ēra ꝑmū hic. ēra sc̄dm ibi. ꝑius tm̄
alt̄: ēra tm̄ū ibi. iuncte? vō. Cura ī
dicatiōnē vō faciēdā īnuūt q̄tu
or ī hoc mādato? sz q̄n ē facienda.
q̄ post iteratiōnē culpe a fr̄a mo
nitōē: ⁊ ideo dicit. si āt ⁊ p̄ ām̄oni
onē. Ite. q̄re ē faciēda. q̄ ꝓpt̄ bonū.
sz ut subueniat ꝓximo: ⁊ ideo dic. sa
nādū ꝑdat. Ite. a q̄ ē faciēda. q̄m
q̄libet q̄ hoc dep̄hēderit: ⁊ ideo di
at q̄cūq;. De ordine fr̄ne correp̄ōis.
¶ quibz ⁊ sibz ē seruāda? lxxviij ca.

Sed q̄ret aliq̄s ēra ꝑmū: an
liceat culpā fr̄is ī diale ꝑ
latō. vl̄ fr̄ibz aliq̄bz. vl̄ in
ꝑplō ꝓclamare publice: nō ꝑmis
sa secreta ām̄onitōē. Videt q̄ nō:
q̄ dicit iura. q̄ denūtiationē ꝓce
ꝺ̄ debet caritatiua ām̄onitio. sc̄dz
l. aga. xviij. Si peccauit ī te fr̄ tu?
corripe eū inter te ⁊ ipsū solū. Et hoc
idē videt aug? inue ī isto mādato.
Ad̄ si sic ē. tūc videt oēs religiosi
peccare: q̄ ꝑ culpis fr̄is proda
māt. nō ꝑmissa ām̄onitōē. Ad
hoc āt itelligēdū sc̄ēdū. q̄ sc̄ q̄
dā ꝓra mā̄festa: et hec q̄cūq; sūt
siue qua sit magna nō req̄rūt
secretā ām̄onitionē: sz publice sē
corripiēda. s. thi. v. Peccātes co
ra oīb; arguе: ut ⁊ ceti timorē ha
beāt. Colo. Peccātes q̄ mā̄festi sē.
Alia sūt occulta: et hoc q̄dā sē mo
dica. ut excessꝰ ī risu ⁊ hm̄oi ⁊ ita
ānexa fragilitati hūane: q̄ vix
ē aliq̄s q̄ tūcūq; ꝑfect? q̄n septi
es ī die offendat ī illis. Ista vō
q̄ sūt q̄ quasdā nōcitatis nō ha
bēt notabilē vēcūdiā neq; ad
ducūt ī famiā: ⁊ ideo nō oportz ī
istoꝝ correp̄tione ꝓcedē ām̄onitionē.
Ratio ei q̄re fieri debet secreta
correctio: sc̄dm scōs ⁊ magistros
ē dupler. Una ē: ne amissa vēcū
dia si corrigat fr̄ palā. minus ti
meat peccare. Sc̄da ē: ut parcat
fame fr̄is q̄ntū fieri pt̄. salua salu
te ipi? Cū ergo iste cause nō īue
niāt ēra ista ꝑa nō exigit ordo
hm̄oi ī istis? sz sine ꝑcedēti ām̄oni
tiōe pt̄ fr̄ ēra de talibz ī capl̄o ꝑ
damari: siue sit mā̄festa siū oc
culta. Alia sē occulta sz maioꝝ q̄
habēt ī famiā ⁊ vēcūdiā. ut īebr
ratio ⁊ hm̄oi. q̄ q̄ncūq; sūt mortalia
q̄ncūq; venialia: ⁊ ī istis ꝺ̄tigit ītꝺ̄ū
q̄ credit ꝓbabilit. q̄ ꝑ secretam
correctionē ꝓuideatur saluti de
liquētis ⁊ statui siue religiōis: ut
si vbi gra ꝺ̄tigat. q̄ aliq̄s ꝓbus
hō īebruet ex fortuito ⁊ nūq̄ alias
cōtigit ei: credit q̄ ī antea cauе
bit. si fuerit ī secreto correct? In
talibz seruāda ē ordo correp̄tionis:
et peccatz q̄ hoc ī dicatz aliis nō
ꝑmissa ām̄onitōē: q̄ null⁹ fruct⁹
seqūret ex tali ꝺ̄icatiōe. ⁊ ī fama
ret deliquēs sine causa: cū ꝑ secre
tā correp̄tionē ꝓuideri possit sufficiēt
ōni periculo. Aliq̄n vō ꝺ̄tigit
ꝓpt̄ aliq̄s circūstātias. q̄ credit ꝓ
babilit. q̄ ꝑ hm̄oi secretā ām̄o
nitionē non sufficiēt ꝓuideret

saluti deliquētis vl' statui religiosis sue? et tūc pt omitti hoc
corrēo secreta qr nō sperat de fructu: ⁊ pt et debet factū idicari
plato vl' alius bonus q̄ possit pdesse ⁊ nō obesse: vl' eāā de corū
silio pt fieri pclamatio i capl'o. si tñ pt culpa pbari. Aliqn vo
otigit. qr credit qp deliquētes ē tūte pūsumptas qp si corrigēt se
creto. ītarēt odiū erga corrigētē. vl' mala machinaret. pt eū.
vl' ex hoc dabit operā ad defendēdā vl' coopiēdā malicā suā: et
tūc nō solū nō debet fieri talis correō. ymo debet nō fieri: qr extreme demētie ē secm ihō. frustra niti. neqz aliud fatigādo qp odiū q̄rē. Sz tñ plato vl' alius bonis viris secm modū pdictū ē idicādū. Ad q̄stionē ergo ppositā distīgue sic. Q̄a culpa vl' ē manifesta vl' occulta. In pmo casu nō requrit qp fiat secreta correō: nec dñs itellexit de talibz cū dixit. si peccauit i te frē tuū cū dicat glo. ītlineā: id ē te solo sacēte. In secdo casu iterū distīgue: qr culpa occulta. aut ē de minimis. aut de maioribz. q̄ habēt ifamiā secū. In pmo casu nō requrit ecā āmonitio secreta. In secdo casu iterū distīguit: qr aut psumit qp pfit correō secreta sufficaēt. ⁊ tūc nō pt sine pēo dimitti: aut nō psumit. ⁊ hoc ē iterū dupliciter: qr vl' psumit qp nō pfit sufficaēt. ⁊ tñ nō ē occasio mali: ⁊ tūc pt et dimitti ⁊ fieri: vel psumit qp sit occasio mali: ⁊ tūc et pt ⁊ debet dimitti. Ad illud qd i oppriū dictū ē. qp denūciationē debet pcedē caritatiua āmonitio. dicēdū. qp hoc licz sit verū in genere: tñ habet exceptiōes i casibz. sicut alie mlte regle glales: qr pcepta affirmatiua nō obligāt i oēm casū. ⁊ i casu opportuno. Nec dubitat de hoc. qd dicat. qp post āmonitionē si ūuenit ite⁊ fr̄ delīqre: debet idicari. Videt ei. qp nō solū vna āmonitio sz plēs esset facēda: sicut fuit i actibz iudicū. ⁊ i vita de hēlia. q̄ post p̄mā ⁊ secdam āmonitionē. id ē bīnā vitād ē: sicut dr. tit. ij. i glo. Ad qd dica pt. qp ātep pena inferrat iudicialia. vl' vitet hēlie qd ē penale plēs debēt pcedē āmonitiōes: eo qp pene sūt molliēde. et nō debēt iferri sine causa vel de iusta ⁊ certa. Indicatio vo ad pfīne illis q̄ pnt pdesse. nō fit ad penā: sz ad medicinā. Vñ sic medic qñ vult subuenire infirmo. ⁊ pbauit qp vna mediana nō pdest ei. statī recurit ad aliā: ita postp pbatū ē. qp secrete āmonitiōis medicina nō pdest. pt correctior recurrē ad medicinā idicationis. Cont fāliarietates mlierū. lxxxiij. Ca⁹ notādū: qp vulnerato sz i mēte habēd ē: qui post āmonitionē semel factā. iadit iterū i petulātiā oclox. Ex quo relīquit argumētū. qp valde mala suspitio habēda ē de illis: q̄ post āmonitiōes frequētes. nolūt se corrigē de notabili fāliarietate mlierū. Nec mirū. Fāliaritas ei hmōi valde piculosa ē viro qtūcūqz pfō: sicut pbatū ē p multas experientias. Aug⁹ i lib de singlaritate dicit. Cōtra ⁊ sles epi et clerū sil' ⁊ laicā post magnalia ⁊ signa ⁊ miracla. naufragatio sēt. cū volūt nauī fragli nauigare: hoc ē. i carne fragli se

exponē pidoso ꝯsortio mulierū. Et post. De carbonibz sāctille dis siliūt. de ferro rubigo nutrit: ⁊ mozbos aspides sibilāt: ⁊ mlier fūdit ꝯpie pestilētiā. Quā salomon sic ꝯparat dicēs. De vestimētis pdit tinea: ⁊ a mliere iūcta vir. Preterea ⁊ si eēt scs homo de se securus: tm debet timē ne mlier q̄ē re fraglis. de facili male ēta ipm affligat. Idē i eodē. Postremo ⁊ si aīa nrm hoc sp ꝯsidim⁹ i cautate durare: vl illud apud nos debet ē suspitiōi: ne ille q̄ nobiscū ꝯuenit. i nosipos forsitan moueāt: a tātumētis furialibz stimulēt. Preterea ⁊ si nō eēt reale piculū i pso nis: certū tm ē. q̄ p hmōi familiaritates stat⁹ sānitatis ifamia maculat: qd q̄ grue sit: ondit idē i eodē dicēs. Deus ē q̄ mechia. ptinē nā ducē cmiosā: ⁊ ifamē facē sā moniā. blasphemiā igerit religiosi. Et p⁹. Cōtinēcie bonū frustrāt secus laboriosō agone cursādit: q̄ forusec⁹ officiat: ⁊ ifamat. Et ido dicit apls ad. xiij. Ne blasphemet⁹ bonū vrm. Cū ergo ex familiaritate hmōi seq̄t ppriū piculū ⁊ alteri⁹. ⁊ tā q̄uis ifamati o sānitis: q̄lis p̄sūptio pt habeī de his q̄ ⁊ ista scīūt. ⁊ tm nūquā se volūt corrigē de istis. Ne timendū ē eis ⁊ aliis ne ītrūsec⁹ lubidine sit infecti q̄uis mlieribz nō utāt⁹: sicut ⁊ auar⁹ cupiditate ligat aī pecunia. quā a se sepa rā nō pt: q̄uis ea nō utat. Idē i eodē. Multa diuicias q̄s suis usi bz negāt p cupiditate ꝺseruant: alioz pfruāt: ⁊ si usu nō tāgāt. Ita ⁊ is qui despexit vinculū nuptiarū. ⁊ aliē femineis vinculis obligat⁹: q̄uis nullo ꝺubitet mis ceat: desiderio tm ⁊ visu ⁊ colloquio oblectat. Amplius ad idē. Minorū ē exēpla sequi maiorū. Cū ergo vir pfc⁹ ⁊ securi ihereāt familiaritatibz pdictis: dant occasionē minoribz idē faciēdi. Qui aī sit infirmi. de facili corruit i istis: ⁊ pereūt alioz exēplo. Idē i eodē. Quale pmiū sānitatis expectat. q̄ pnicioſū pbet exēplū: ut ifirmi sub pretextu dilectionis subtrah⁹ fornicēt. et ipudicas ipudētissīe castitatis pbeat magisteriū destruēs qd apls ꝺminat⁹? Scribit igit fr̄ i firm⁹ i tua scīa: ppt q̄ exp̄e passꝰ ē. Et p⁹. Eleazar⁹ maluit vitā suā tormētis obicē. q̄ cuiꝰ mḡr pdictis existē: et nos ubi nulla tormēta sūt: fluxibz solis nolu⁹ āteponē frēs saluādos. Idē. ex q̄ guis ebatio gignat sociis: q̄ pax eēt summo studio seruāda. Vnor ei sōr ē zelare nō solū p castitate statꝰ sui: sz eciā p pulchitudine castitatis q̄ orit ex fama: uxi⁹ i. sap. iiij. Q̄ q̄ plēna ē casta gnā to cū claritate. scz fame. Et ideo cū videt eā offuscari: nō pnit nō turbari. j. mach⁹. ij. dicat matha thias. Et ecce pl'chitudo nra ⁊ claritas nra desolata ē. Et sup offuscatōe hac pl'chitudis ⁊ claritatis corpalis: ipe ⁊ filij ei⁹ plāxerūt valde. Quanto maior datur occasio doloris vnus scīs: cū pl'chitudo scīmonie spūalis offuscatur. Idē. plati i q̄bz deus vl' audit vel spernit' sēdm euāgeliū. solet frequēt ab hmōi familiaritate cohercere. Et ido. q̄ se nō corrigit: non pt de iobedictia erga deū ⁊ erga suos ministros se excusare. Aug⁹ i eodē. Possūt parētes. pnt filij. pnt frēs. pnt ⁊ ipi q̄d plus est

cōuges.a deo sibi ꝓcessa natie vi
cula disrūpe: et cleria deo nō ꝓce
dēte. ymo īsup phibēte: mlierum
neribz ꝓpeditū nō volūt recusāe
caritatē. Qualis ergo p̄sūptio in
bonū de his haberi pt? qs nec ru
ine ī furmorū. nec tbatio socioꝝ.
nec volūtas maiorū retrahē pt
a fūliaritate p̄dicta? Sane hoc
alīq̄ excusāt? ꝓmo ꝓ utilitatē: di
cētes. q̄ hoc facūt ꝓpt aliquā uti
litatē tpalē. q̄ ex hoc obuenit fīl
bz. Ad qđ rīdet aug⁹ ī eodē dicēs.
Si fēina utilior estimat? nō opor
tebat p̄ponē carnalia emolimē
ta utilitatibz spūaliū ꝫ modoꝝ.
Sedō ꝓ caritatē? dicētes. q̄ qcq̄d
facūt ēca hoc. facūt ex caritate:
ꝓpt salutē aīarū earū. Ad qđ in
eodē rīdet aug⁹. O dilāo q̄ sibi ī
uidet: o caritas q̄ caupit se ī vitupe
racōe laudari. Grandē miraculū: ut v̄ginū caritas v̄gines fa
cat velut ꝫiuges credi. Terno
p̄ scōz exēpla. Aug⁹ ī eodē. Sz
aiūt. Si de ꝫiūctione sez cū mli
eribz cleria denotāt: notādi sē
cāā sā plenaq̄ nobis cāu. siue he
lias q̄ māsit apud viduā. siue
apli q̄ mlieres secū comites ē
āducebāt? sīi iohēs q̄ matrem
dñi assūpsit. dño delegāte: à ip
se dñs. cui de suis facultatibz a
lūētu p̄strabāt mlieres alique
religiose? cui cāā martha mīs
trabat ad mēsā. et q̄ singulariť
locaut ē ad puteū sedēs cū mlie
re alienigena samaritana: vl
cui recūbēti fēina lacrimis pedē
lauit. Ad qđ rīdet aug⁹ dicēs
sic. Callidi argumētatoꝛes et in
risp̄ita fallaces? q̄ dū volūt p̄
uaricari ipa iura p̄tūt. et in
cōuēientibz exēplis velut sīles
ꝫiecturas obiacūt: q̄ p̄ salomonē ꝓ
fi⁹ legis sagacitate ꝓdunt. Pecor īp̄
homo vnabit correptionē. et sēm vo
lūtatē suā mūtet ꝓ patronē. Patz ē
eos fraudulēt obiicē q̄tuor modis.
Pmo. q̄ facūt argumētū a maiō
affirmatiē: qđ nō valz. Sicut ē nō
valēt hoc argumētū. ille mules for
tis subijt tale ciamē et viat: ergo is
te mules debilis pt hoc idē facē et vī
cet? ita nō valz. apli et ꝓphete coha
bitauerūt cū mlieribz et eas serūt
sīn pcō: ergo et nos hoc idē facere
possūꝰ. Vñ idē ī eodē isbos deridet di
cēs. Reuera hōines magni. q̄ se cō
parāt magnis: et exīmia ꝫsatio
nia. q̄ ꝓpheris vl apls videat eē
lis. Sedō. q̄ si ī hoc imitādos dicāt
scōs et imitari volūt? debēnt et m
alijs vtuosis opibz imitari: qđ nō
nolūt. Idē ī eodē. Ad occasionē lux
urie nrē ī puersū scōs volu⁹ imi
tari: et ī ceteros act⁹ vestigia iusti
rū nolu⁹ seq̄. In oībz dicat apls. cō
mēdātes nos sicut dei mīstros: in
sustētatiōe mlta. ī p̄ssuris. ī tribula
cōibz etc. Ad has imitatiōes infir
mi sum⁹? et ad deducēdas mlieres
possibilitatē nobis ꝓpandē imita
tiōis addisam⁹? id ē aduocā. Terna.
q̄ nō ē eadē causa ī nobis. q̄ fuit in
scīs. Dns ei p̄uidēs. q̄ erāt futuri
hētici q̄ nuptias ꝺēpnarēt. nolu
it mlieres a se. et ab aplis elōgare
ōino: ne ex hoc error iste ꝓfirmē
tur. Idē ī eodē. Preuidebāt a dīa
q̄ nuptias auferrēt? q̄bz iā sic i
troducēs auctoritas p̄hebat. ne
maritate mlies acrēdē vetarēt ad
xp̄m: cui ī p̄ntia seruirēt. Cōtro.
q̄ illa p̄missa fāliaritas ad horā
et ex causa fuit mlīū moderata.
Idē ī eodē. Sz nō sine moderamīe
fuit illa p̄missio. Nā fallocaut? est

dñs samaritanā: ad hoīā dcaut⁹ recessit. Et p⁹. Factū ē inqt euāgelista post hoc. et ipe iter faciebat p castella et ciuitates. euāgelisās rēgnū dei: et duodecī cū illo et mlieres q erāt curate a spūtibz īmūdis et īfirmitatibz. maria q vocabat magdalene de q ejecerat septē dēonia: et iohāna uxor cuze pauratoris herodis: et susāna. et alie mlte. q mīstrabāt ei de facultatibz suis. Nūq adhibēbāt singlares sigularibz. aut īdisciplinate ymoracōes pseuebāt illecebroso ysorno diuisāte subtota ecclia ppe modū videbat. Et p⁹. Et ut de aplis breuit⁹ plbem q̄ tū illis potuit fluxa fāliaritas displicēt: q expulsi sūt et de ipo dño loq̄te cū femina dubitare: n eos noticia maiestatis pbata ypescēt. Et mirabāt inqt q cū mliere loquēt: nēo tī dixit ei. qd q̄ris a qd loq̄r cū ea. Qd āt loq̄r accessū fēie ad pdes puolute: cui⁹ luct⁹ et plāct⁹ ad defensionē sue lasciuie nō erubescāt ipij flagitare. Et p⁹. Johānes āt matrē dñi susceptisse videtur. hī matrē: cui⁹ mores mīmū idiant nomē. Helias q̄z missꝰ ē a dño relīquē solitudinē et īgredi tabnaculū vidue ad magnalia fraēda: ut famis tpe tā ipi q̄ vidue q̄ pupillis ei⁹ sufficiēcia t buerz alimēta: q ieiuniis usq̄q̄ q afflict⁹ toleraverat abstinētiā. Qualis illic fuit cōicās affectus: ubi nō erat vict⁹. Et q̄lē ad viduā habuit itroitū: cui fames dedit hospiciū. Qsēs es. q te vis dcere mōdē vidue. helie vocare discipuli: pus solitudīs afflictiōes et quadragīta dierū tolerā ieiunia. Ex his ergo patz. q nec utilitās tpalis. nec auctas spūalis. n⁹ exēpla sctōz exaūsāt nos: z allegatiōes hmodi reputāde sūt exaūsatiōes ad exaūsādū ī pcīs. Postremo notādū: q̄to zelo moueat idem vir scs et tales fāliaritates īsepabiles. Ostēdit ei eox stultitiā talē. sicut eēt illi⁹ q vnā febrē habēt: et aliā sibi pauarz ut habēt duas. dicēs. Caro cepisāt aduersus spm. Habes carnē tuā quā superes sp⁹: qd tibi vis aliā adducē: Nemo sup vnā febrē cupit adhibē peiorē: ne īcipiat e nutricio īsanabili laborāe. Itē. oīdit fraudes dyaboli cīa tales mltiplices. dicēs. Dyabolꝰ his utit⁹ blādimētis: ut subtractis ōibz iaculis ocupīe. tā diu sopitū ignē sine ullis flāmis occultz: donec duas faculas iūgēs simlābas accēdat. Et tā diu cessat seuicie sue tela supponē: donec sic⁹ perit⁹ venator quos occisur⁹ est. laquei sui vīculis alliget. Et ite dicit. Nullis pcellis dyabolo īq etat⁹ et hāc exhibet lenitatē ut duas naues īuicē nectat q̄ete: qd cū fecit. iūctas repētinis turbinibz ī semetipsis elidē poss⁹ et pdē. Itē pferrisus q̄sdā sclaves ciuges: dicēs. Adhuc habeo qd mirari: cū de xpianis videā plerosq maritos pie et vxores ocinētia destinātes. domicilia sigulāria eligē: et apud spadones nr̄os. fēine co habitatio nūq̄ pt habē fastidiū. Itē. pfert istis iudeos. dicēs. Iudeos siderēt usq̄ hodie p legis ipe rio carnis ptē crūcisioē trūcare: et sciāt qd mereāt. q euāgelio ubēte dissilant cīa si. mlierū pse tia. dñi pagē voluntatē. Itē. pfert istis sacerdotes deox q dicūt gal li: et ob reuentiā suox simlacrox

eunuchāt volūtarie. dicēs. ¶Dn̄o q̄ de gallis suis nobi ex pbrā
ter īsultēt: q̄ abrādētes semetipōs
libent exaruiāt: dūmodo simu
lacrorū dissilacōibz pareāt. ¶Le
ria vō p dignitate sacdotij celestis
nō fūdit sanguinē: nō ferrū to
lerāt. nō ē aliq̄d vuln̄. nō ē aliq̄s
cruciat: ſz solū ꝟt dn̄m fēine te
nēt aspect. ¶Tē induat ꝟt istos
amorē xp̄i ad ecclīa: dicēs. Lus
sū dicē. A deo p̄ie missꝰ ē filiꝰ de si
nu p̄tis. ut ecclīa faceꝫ īnocētē:
et clericꝰ fēine latꝰ de seruē nō p̄t:
n̄ xp̄i ecclīa reddat īfamē. ¶Tē.
induat ꝟt istos, ppuā fragilitatē.
dicēs. Vnq̄ siq̄s q̄ securꝰ ē q̄ nec
dū tēptat: timeat q̄ nichil de eo
dicat, pspnaat ne dicat. Patz ex
hijs q̄ mala p̄sūptio p̄t haberi de
mlibz: ꝟt q̄s vir sc̄us tāta detesta
tione īuehit. Deuldubio falsa di
lectio ē ⁊ nō vera caritas: q̄ sic
iūgit. Vñ idē ī eodē. Malū vela
mēto boni nōinis tegūt: dū ap.
cos falsa dilāone vera dilectio
violat. Sz exclamat caritas et
appellat tales. Ego nō iunxi: al
tera ē: q̄ me simulādo ꝺsurgꝫ. ¶Nū
q̄ fluxus fouco: p me sānitatē nō
opto culpari. Patz ex iā dictis q̄
malā p̄sūptionē generāt: q̄ tā
īsepabilit adherēt fāliaitatibz
notabilibz mlierū. Cont illos
q̄ accusāt mala ītendē: xc. Cā.

Quarta trāū notādū: q̄ sē
q̄dā q̄ ex aliq̄ mala cō
mocōe īterdū accusāt
frēs suos: nō ad sanādū. ſz ad ꝺ
fundēdū. ¶Hmōi accusatio ē dy
abolica. ¶Pē ei dyabol dicit accu
sator frm apoc xij: et ꝺstat q̄ nō
accusat ad sanādū. ſz ad pdēdū:
sic ⁊ isti. ¶Ista sūt q̄ vulnātis addt
vulnera: ſd̄m illud iob xvj. Cōcidit me vulnē sup vuln̄. ps. Et
sup dolorē vulnerū meoꝝ addi
derūt. ¶Ista sūt sicut media pdito
res: q̄ sub specie medicīe, ꝓpināt
venenū. Et ista sub specie cōsōā
nis q̄ debet ee medicinalis: ītē
dūt hoīnē ꝺ fidē. En deaes mag
iob xix. ꝺ fundit̄ is me: loquē illē.
q̄ sub specie āicīe ⁊ cōsōānis
hoc faciebāt. ¶Ista sūt sicut q̄dam
bestie crudeles q̄ extīnūt cadue
ra hoīm de sepulcris ⁊ ea deſe
uiūt: sic ⁊ isti vadūt ſcrutādo ca
ulta mala ⁊ ꝓducētes īlucē. de
seuiūt ī illos q̄s p̄tim occidit: et
ideo vtūt religionē q̄ ē hēditas
dn̄i. ī spelūcā hyene. ¶Hie. xij. Fa
ē hēditas mea m̄i: q̄i leo ī silua.
Glo. Nūq̄ spelūca hyene hēdi
tas mea m̄i. ¶Hyena nocīua bes
tia mortuoꝝ deuorat cadauera:
et de sepulcris effodit corpa. Ista
tanq̄ spū malo exagitat, nō so
lēt seruare modū ī accusando:
modo occlta īdebite publicando.
mō suspicōes assendo. mō falsa
ꝓponēdo. mō clamorib totū ca
plm replēdo: mō disciplinā ī
ditā ī accusando penit dimit
tēdo. ⁊ hmōi mlīa ꝺmittēdo: et
ideo faciūt caplm ōibz odiosū.
Amos. v. Qui ꝺtius iudiciū ī
absinthiū. Qd̄ q̄dē fit: cū caplm
qd̄ ē locꝰ iudicij reddit odiosū, ꝓ
amaritudies ibidē īuste opso
rū. ¶Ista int dū deseuiūt ī pcores
iā ꝺpūctos ⁊ mortificatos p pē
tēcīā: ⁊ ideo sūt ī crudelitate sile
illi, q̄ xp̄m iā mortuū lāceaut.
ps. ¶Nō ē recordat facē misēdiā:
et p̄secut ē hoīnē īopē ⁊ medi
cū: ⁊ ꝺpūctū corde mortificare.
Porro ex hmōi pestiferis accu

sacōib; solēt seq̄ ta mala; sz ma
li accusato. Quāq; ei inēnt inde
grauē tbationē. Gen. xxxvij. Jo
seph accusauit frēs suos apud pa
trē ōmie pessio: t postea secutū ē
tantū oditū frm ad eū. q eū vēdi
derūt. Nūqd nos meliores sum⁹
illis pūarchis? qbz illa accusati
o fuit pmaria occasio tāti ma
li. Jtē. malū i accusāte. Solet ei
dus se habē ad hoīnē. sicut ipe
se habet ad fratrē suū: sēdm ill⁹
nolute iudicare t nō iudicabimū:
dimittite t dimittēmū. t silia. Et
ido deo fraēte accidit intēdū: ut
q sic intēdit frēm ofundē. q t ipse
ofidat in silibz. In vita sc̄i. fr̄ intro
gauit senē dicēs. Si videro culpā
fris mei: bonū ē celare eā? Dicit
a senex. Quacūq; hora tegimus
pām frīs nr̄i: teget t deus nr̄m:
et q̄cūq; hora pdiderim⁹ culpā
frīs t deus pdet nr̄am silit. Jtē.
malū j assistētibz: q ex hoc scādā
lizat: t mouēt ōt sic accusātes.
Dicit euāgeliste. q pylat⁹ videns
malicā iudeoz accusātū xp̄m
cōtra se: t eos reputauit iuidos:
et p̄i. ꝓpacēs. nitebat eū lubare.
Jtē. dr deut. xxv. q iudei nō pmit
tebāt aliquē iudeū cōtra se lace
rari vberibz: q̄ntū meruiss. Quō
ergo viscera xp̄iana poterūt se
rinē: q̄n moueāt ōt illos qui t
xp̄iani sē: t tū fede cōtra eos actu
sacōibz inūmeris frēm suū lace
rāt xp̄ianū? Pinde viroz sc̄oz
i. nūqm̄ īdicare culpā frīs illi⁹ q
nō p̄nt pdesse. ñ ad hoc ut iuuet.
sicut infirmitas infirmi solet ostēdi
medico: t ad hoc ut iuuet. Vñ t
sores lazari sic īdicauerūt infir
mitatē frīs sui bono medico: q
eū potat iuuare. dicētes. Jo. xj.
Dñe ecce quē amas infirmat. Et ido
bñ dicit vir sc̄us. sanādū pdat: q si
dicet. Ad hoc pdat ut sanet: t non
ad aliud. Circa q̄rtū videt q male
dicat. cū dicat. q idicet culpā frīs
iterū delinquētis: q̄cūq; hoc potuit
īuenire. Dt hoc ei īuenie aliqs q
nō correxit eū alias? et talis videt
q debeat eū secreto corrigē p̄us q̄
indicet: sēdm sup̄dicta ca. lxxxviij.
Pretea. qd faciēdū ē illi: q īuenit
hmōi culpā t nūq̄ correxit frēm
sup hoc. tū sat fuisse correctū ab a
lio? Rñsio. Ille q nūq̄ correxit fra
trē. nec sat ab alio correctū. debz
corrigē secreto aūq̄ p̄edat ad in
dicationē: nec de talu loq̄t hic. sed
de illo q correxit vl sat eē correc
tū: qd patz ex ipa lra. q dicit sic.
Si p⁹ āmonitionē id ipsū facē e
ū videritis. Et ē idē. siue ipe q īue
nit culpā ipm monuerit. siu sciat
monitū ab alio: qt eadē ē iectu
ra de vulnatiōe. Sz qd ē q dicit.
potuit īuenire? Nūqd debet fr̄
ēē solliciti de īdagāda culpa frīs?
Rñsio. Est q̄dā solliciti⁹ suspi
onis: t hec nō ē bonaru mentiū.
Est alia ꝓpassiōis: sicut q̄n aliqs
videt aliquē infirmū qualuisse.
ex ꝓpassiōe pl⁹ cogitat aliqn. si
forte paulē aliqd recidiuū. q̄ cogi
tat de illo q nūq̄ fuit infirmus: et
hec ē caritatis. Et ita q̄n aliquis
sat frēm peccasse. p̄t plus ex cari
tate ēra illū solliciti ēē ne relaba
tur: q̄ ēra alīū quē nesciat sic pec
casse. Et sicut ad religiosū p̄tinet.
q̄n aduitit frēm suū infirmū indi
care hoc ut subueniat ei: ita et
hic q̄cūq; talē īuenit debet indi
care. Seq̄t. ¶ Prius tū eraltei vl
tio demōstrandū: ut duoru vel
triū testiū possit ore cōuinci: et

cōpetētu ſeuerītate coercen. ¶ Dato mādato cōa pām indicāda: tradit mādata cōa iudicanda: et primo cōa q̄dā ātecedēcia ad iudicionē: ſecō cōa ipām iudicionē. ibi. ſi aūt negauīt. ¶ Ancedēcia vō ſūt duo: vnū ē pauratio teſtiū: aliud cāi tatiua āmonitio coꝝ ſolo plato: cōa qđ tradit mādatū ibi. ſz aīq̄ aliis demōſtret. ¶ Circa pauratio nē teſtiū primo ēdit mādatū cōa modū pauradi: ſecō cōa retractu uū ab hmōi: ibi. nec vos iudice tis ee. ¶ Dicat ergo. pius tn. ſi: q̄ dicēt. ¶ Quis mādauerī q̄ p̄ āmonitionē fiat idicatio de p̄ cato iuento: tn q̄ ſolēt int̄dū ne gare aliq̄ culpā ſuā. ideo pius q̄ indicet coꝝ aliis publice. oñdat culpa deliquētis cū eā iteraue rit alī vl tāo: ut duoꝝ ſez ſuū alī? q̄n vni ſoli oñdit. vl triū ſez ſuū ⁊ aliox duoꝝ ſez q̄n trio de mōſtrat. poſſit ore iudicī ſedm i. ut i ore duoꝝ vl triū teſtiū ſtet oe vbū. aga. xviij. ⁊ petētu ſedm exigētiā culpe ⁊ aggīuationē negacōis ſeuerītate coercerī: q̄ noluit p cautatiuā āmonitionē corrigi. De notabilibz ⁊ dubitabilibz circa acuſacōes: xcj ¶ aplm.

Sed q̄rit hic cōa acuſatiōes q̄s fecit religioſi i ſuis caplis: qđ quō ptinet p̄ſens mādatū. Primo. vtrū liceat acuſare ſn teſtē. Ad qđ dicit, q̄ i illis caſibz i q̄bz nō req̄rit p̄cedēs āmonitio ſed; diſtinctionē p̄dictā. nec req̄rit ſolēnitas teſtionij. q̄ nō habet hō ifamiā: et periz fructꝰ acuſationū i hmōi, ppt̄ difficultatē q̄ vēdi teſtes ſp i talibz: nec de talibz loq̄t hic: ſz ſolū de illis i q̄bz p̄eſſit āmonitio. ſicut patz i lēa. Sed q̄rit. vtz vnꝰ teſtis ſufficiat ſic acuſāti. Et videt q̄ ſic: ꝑ illud q̄ dicit alteri. In ſto ei caſu nō habet acuſās niſi vnū teſtē. Cōtrariū vō videt p cuāgelīū. qđ dicit. nō i ore vnī? ſz duoꝝ vl triū teſtiū ſtet oe vbū. Ergo vbū capli debet ſic ſtare. Ad hoc dicit. q̄ q̄n agit de p̄cto p modū denūciacōis ad p̄nām. ſufficit vnꝰ teſtis cū denūciāte: q̄ denūciās habet i iſto caſu p vno teſte. eo q̄ agit negociū dei cui(ſtes) ſuī: ⁊ vbū euā ſeruat. q̄ duo ſūt teſtes i hoc facto. Cū vō agit de p̄cto p modū acuſacōis eo q̄ acuſās agit ꝑ ſuū negociū: idi get duobz teſtibz aliis. In pla macōibz ergo religioſoꝝ m aplo ſufficiat cū p̄clamāte vnꝰ teſ tis: eo q̄ hmōi p̄clamacōes denū ciacōes reputāt: ⁊ nō acuſatio nes ſedm iura. Tercio q̄rit. q̄d ſa cīedū ſit i delictis q̄ nō corrigit nec tn iterāt: q̄ ibi nō ꝑt fieri qđ dicat hic aug? videlicet ut de mōſtret alteri: cū illud nec ꝛep mittat. Verbi gra. Aliq̄s furā tus ē aliq̄d: fr̄ ſacēs hoc corrigit eū ſecreto: poſtea nō iterat fur tū: ⁊ tn nō reddit ablatū ⁊ poſ ſet reddē. Reſpō. Si corrigi ꝑcat aliquē ꝑ ſciū ꝑmi facti vl aliqđ. debet p̄cedere ſicut hic dicitur. Si aūt non habet. vl ipe q̄s habz no luit teſtificari: ſufficiat ei āmōitio ſecreta primo. ⁊ poſtea dicē plato vl prudētibz q̄ ꝑnt ꝑdesse tn tn q̄ dicat plato illū vl illos poſ ſe teſtificari: ut illos ꝑpellat ad teſtionū ſi voluit. Qđ ſi fecit: p̄cedit ut hic dr. Si aūt noluerit cogē. vl ipe noluerit obedire:

liberat ē ab hmōi pcessu. ppt de
fectū testiū. Quarto q̄rit. qđ faciēdū
sit i facto iterabili qđ iterat. ſz nō
iuenit q̄ velit eū eo explorare. aut
explorantes nequit dephēdere. Rñ.
In pmo debet recedere ad plac̄u: ut
aliq̄s ad hoc appellat. Nā si nolu
erint. vl' factū dephēdi nequerit: li
berat ē. ut i casu p̄cedēti. Quinto
q̄rit. utrū q̄libet p̄cedē teneat⁹ us
q; ad hmōi accusationē eū p̄t: cū
hoc videat nimis laboriosū. Rñ.
Cū oēs teneāt⁹ p salute frīm aīas
ponere: mlto magis ad hoc tenem̄.
Vñ dns nō solū dixit de correctione
fraterna faciēda: ſz etiā addidit de
testibz adhibēdis. & de dicēdo eccē:
ma. xviij. Nullus vō sub regula
aug⁹ nō solū rōne cuā: ſz etiā rō
ne reglē pl⁹ tenet. Sūt tñ casꝰ in
q̄bz absoluit ab hmōi tentatōe: ad
quā i genē tenet⁹ reglariter. Vn̄ ē.
q̄n nō ē spes de fructu. vl' ppt defām
udas vl' assistētiū: vl' ppt malicā
corrigēdi. Alī ē: q̄n p̄lat⁹ & alij cō
uenerūt culpā corrigēdi. exē forū
offensionis. Alī ē: q̄n p aliū fit nego
cium sufficiēt. Alī ē: q̄n aliq̄s vacat
melioribz vl' eque bonis. q̄ impediūt
eū ab hoc facto p̄sequēdo. Alius ē:
q̄n obediētia trahit eū ad alia. &
alij forte plures. Nisi ergo ppter
casū aliquē rōnabilē excusēt fr̄
q̄libet tenet⁹ ad p̄dictū p̄cessū: et
hoc p̄ loco & tpe & opportūitate ser
uata: posthȳ āmonitiones secrete nō
ſſūt. Sexto q̄rit. qđ sit faciēdū cū
nō p̄nt̄ inueniri testes n̄ tales de q̄
habet⁹ credit. q̄ si ostēdit eis oberuīt:
Philēdo deliquēti & silia faciēdo.
Iō q̄rit. q̄n iudex & assistētes ere
dūt ē tales q̄ idē agant. Rñsio.
Quatuor p̄nt ē hmōi testiū p
curādo; differētie. Possūt ēi esse
tales q̄ credit⁹ p habilit⁹ q̄ nec p̄de
runt nec oberuīt: à tales q̄ oberuīt &
nō p̄derūt: à tales q̄ p̄derūt et nō
oberuīt: à tales q̄ p̄derūt q̄ ad aliq̄
et q̄ ad aliud oberuīt. In pmo casu
p̄t supsedere: i ſcdo debet supsedere:
i tcio est p̄cedēdū ōino. In q̄rto ē dis
tinguēdū: q̄ando nocumētū cū utī
litate. Si ei maior ē utilitas q̄ dāp
nū; p̄cedēdū ē: si ctrū. nō ē p̄ceden
dū. Vbi gra. Si ex idiotōe culpe
mortalis iste corrigit & nō ofī dicti
int̄ frēs suos. maior ē utilitas q̄
dāpnū: & ē p̄cedēdū. Si āt corrigit.
ſz tot⁹ ordo īfamat⁹ in aliq̄ magna
ciuitate: mai⁹ ē q̄ ad bonū cōe no
cumētū q̄ utilitas: & nō ē p̄cedēdū.
Idē āt qđ dicat⁹ de testibz. p̄t dici de
iudice & assistētibz. Vltio notāduꝫ
q̄ de accusatōibz istis sequūt⁹ fruc
tus idē q̄ sup̄ notati sūt cū fīnā
monitionē: & p̄t illos fructꝰ mlta
sūt q̄ debēt ad hoc induc̄e. Qui enī
sciūt culpas: & p accusatōes posse
corrigē & nō fecerūt. reputāt⁹ ofētes
sēm decretalē. q̄ illos ofētes
interpretat⁹: q̄ cū p̄nt resistē mā fes
to facinori. desinūt obuiare. Et ido
dicit aug⁹ ifra. Magis q̄ppe inocē
tes nō estis: si frēs vōs q̄s idicādo
corrigē potestis. tacēdo pure p̄mit
titis. Item. q̄n fit iustitia de delicto cō
uicto: boni reddūt cautiores ad ca
uēdū simile. Vñ. xxj. Multato pe
stilēte. sapiētior erit puul⁹: ſz ad
cauēdū. Malor ecā audacia rep̄
mit. Vñ ecclē viij. dr a ctrijs: q̄ nō
cito p̄fert⁹ dr malos sīnia: ideo abs
q; ullo tīore filij hōim p̄petrāt ma
la. Patz igit: q̄ hmōi accusatōes
utiles sūt p̄ris & bonis & malis. Item.
mā festa correctō cedit ad utilitatē
cōem: p q̄ debēt⁹ vir caritatē habē
tes multū zelare: sic hoīes mūdi

p bono cōi patrie vl' cōitatis. Et
ideo reph̄endit dn̄s p eze. xiij. i ly
negligētes: dicēs. Nō ascēdistis
ex aduſo: neq; oppoſuiſtis vos mu
rū p domo iſrl. Itē. xp̄c q̄ in hoc
apparuit ut deſtruat opa diabo
li. ſicut dr. j. jo. iij: petit auxilium
i hoc st̄ malos. dicēs i ps. Quis cō
ſurget m̄ aduſ9 malignātes: aut
q̄s ſtabit mecū aduſ9 opātes ini
q̄tatē: Quō ergo p̄t̄ ſe excuſare
ab infidelitate hōines ſui q̄ viriliu
ter ſe nō actigūt ad pugnādū cū
eo aduſ9 pcēm. ceā uſq; ad ſan
guinē ſi nāe fuit. ſicut et ipe pug
nauit: q̄nto magis uſq; ad pdā
mationē: Itē. dr de moyſe exo. xxx
ij. q̄ ipe cū filijs leui zelo dn̄i ac
cēſi st̄ pcōres: occidēt vna die
q̄ viginti tā milia hoim. Nu. xxv.
phynees eodē zelo ītfecit viri
ſrlitā. occūtē cū madianitide.
Dauid i matutino ītfiebat oēs
pcōres tre: ut diſpdet de ciuitate
dn̄i oēs opātes iniq̄tatē. Judas
machabeus j. mach. iij. pſecutꝰ
ē iniquos pſcrutās eos: et eos q̄ cō
turbabāt pplm̄ ſuū ſuccēdit fla
mis. Ad ergo dicēt his ꝯſideratis
exēplis. hōies q̄ uſq; ad actuſati
onē nolūt ꝯſurgē aduſ9 pcēm:
Ubi ē ſpūs ille q̄ i igne appuit ſr̄
diſcīplos. i ſignū zeli ſcdm ggo.
quē habē debēt: Itē. hōies mū
di infatigabiliter pſequūt i iudicio
et ēaoſo iniurias ſuas et ſuorū: et
heu nos ſcdm ecclīaſt. i iniurijs dei
pacātes ſum⁹. Quo st̄. eccli. iiij.
Usq; ad mortē certa p iuſtitia. Si
ergo nolum⁹ nr̄oluī i reatu deli
quētiū. ſi xp̄ioꝝ bonū volum⁹. ſi
p bono cōi zelam⁹: ſi xp̄o fideli
tatē ſeruare volu⁹. ſi ſcōꝝ exē
pla nos mouēt. ſi xp̄i iniurie
nos tāgūt: debē⁹ p loco et tpe frēs
pdamare i caritate p correctōe
eoꝝ. Sequit. Aut vos iudicetis
ēe maliuolos: q̄n hoc idicatis.
Magis q̄ppe inocētes nō eſtis. ſi
frēs vros q̄s idicādo corrige po
testis: tacēdo pure ptmittitis. Si
ei frr tui vulnꝰ habet i corpe q̄d
velit occidi. dū timet ſecari
nōne crudeliter a te ſilet: et mſcdr
idicaret: Quō ergo poſ⁹ debes
mā feſtare: ne deteriꝰ putref
cat i corde: Aliq̄ rethūt inēdū de
firm̄ pdamacōe. eſtimātes q̄d
nō poſſit fieri ſine pcō: et ido q̄
mādatū de modo p caūdi teſtē
ēdit hic mādatū cū retractu
ab hoc. Inq̄ta tāgit. Primo dicat
q̄ hmōi idicatio nō ē aſſarbēda
malicie: ſcdo oñdit ī cui⁹ potꝰ
ē pcēm dicēs. magis q̄ppe ī
ao ponit huiꝰ rōnē dicēs. Inimi
cū tuū. ītē. Et aliq̄ retrahūt a pa
damacōibz fraendis causa ti
moris: xxj. Capli
m̄ notādū. q̄ tripler
ē timor: ppt̄ quē intdū
rethūt aliq̄ a pdamacōibz fra
endis: scz tiōr offense primi: ti
mor ppij dāpni. tiōr offense de
Quidā ei rethūt. q̄ timēt ba
re pclamatos. Et hoc malum
q̄ sal⁹ eoꝝ paci pferēda ē. Et ido
dr eccli iiij. Ne reuerearis prin
cipi nec retineas vbi
ī tpe saluti. Alij q̄ timēt. ne hac
occasiōe obueniat sibi aliq̄ ma
la ī se vl' ī amicis suis. et ſti pfe
rūt bona ppa bonis dei Sz
ab ia repacōe ido retinēam⁹ q̄
st̄ nos odia surgē formida⁹. ia
nō lucra dei q̄rim⁹ ſz nr̄a. Alij
q̄ timēt peccare: et hoc maxīe
i viris scīs solet accidē: q̄ trep

dāt freq̄et tiōre ubi nō ē tiōr. ¶ Solet āt eis hoc int̄dū accidē ex dyaboli callidit̄te. ¶ Spē ei sāēs q̄tū bonū seq̄t̄ i religione ex ydamacōibz. ℟ sāēs q̄ boni uiri nullo mō desistent ab hoc q̄ di/ u æcdent illud ēe bonū: suggerit eis hoc p̄cedē ex malicia. ut sic eos retrahat. Et ē simile q̄n/ tū ad effectū i dñi passione: quā postq̄ dyabol⁹ cognouit fructuo/ sa ēe mūdo sicut dicit̄ exposito/ res. voluit eā i pedure sub spē boni: suggerēs yroū pylati ut uiū ab hoc retrahet. mādādo illi q̄ta passa fuit i nocte p̄ visum p̄t̄ eū. ¶ Int̄dū ex simplicitate. Sūt ei aliq̄. qui ex simplicitate q̄nq̄ q̄d bonū ē reputāt ēe malū: ut ze/ la iustitie crudelitatē ℟ hm̄oi. q̄d nō ē laudabile i discaplis dñi: q̄ nō solū iubet⁹ ēe simplices sicut co/ lūbe. sz eaā prudētes ut serpēte⁹. Ērdo dicat aplūs: ro. ulē. Volo vōs sapētes ēe i bono: glo. i bono dis/ cēdo. ¶ Int̄dū ex magna bōitate: q̄ sp̄at eos timē pēm. Sᵉᵍ. Bōa uū mētū ē ibi culpā agnoscē. id ē timē: ubi culpa nō ē. Quāuis āt ut dictū ē. sit triplex tiōr retē/ tiu⁹ a pdamacōibz. tū ēra tāū poa⁹ tradit mādatū: q̄ ille sub/ tilius p̄t decipe religiosos q̄ a/ liq̄. q̄ darius apparēt mali. Et nota. q̄ nō dicat. nec vos tīeati⁹. sz nec vos iudicetis ēe maliuo/ los? q̄ boni p̄nt vereri oīa opa sua ℟ habē suspectā de malo ali/ quo sicut iob: sz nō oportz q̄ iudi/ cēt hoc diffinitiue. Sz nūq̄d p̄t h̄ iudicari ab illo. q̄ sat se ex malicia accusare: Rñsio. Potest⁹: et h̄ nō int̄diat: sz dicat q̄ ipsū simplex iudicare. nō debet iudicari esse malū. Circa sēm notādū. q̄ sic⁹ peccat⁹ līgua i loquēdo. ita int̄dū i tacēdo: q̄ sicut dr eccās iij. tēp⁹ ta/ cēdi ℟ tēp⁹ loquēdi. Sᵉᵍ. Sicut ma/ lū deū exasperāt q̄ loquūt ℟ faci/ ūt mala: ita nōnūq̄ boni q̄ ta/ cēt bona. Ad āt ita sit i casu p̄pōi/ to patz. Sic ysa. vi. ysaias lamen/ tādo dicat. Ve m̄ q̄ tacui. Glo. Na o siam ℟ alios libē nō reph̄edi: sc̄ē. sā ze hoc sentēciat valde tribulāt. Sᵉᵍ. Quū primi mala spicuūt et silentio p̄emūt⁹ q̄ si spectis vul/ neribz usū medicamūs subtrhūt: et eo mortis auctores fiūt. q̄ vul/ nus q̄d curare poterāt nolē. Aug⁹. Tu vulnⁿ⁹ fris ostēpnis: tu eū peri/ re vides ℟ negligis: peior es tacē/ do. q̄ ille omittēdo. ¶ Sc̄ē. oēs mgri/ stri dicit⁹ docēt: q̄ curres ē cū fure. q̄ sat furtū ℟ nō idicat. Et eādē rō/ ne videt⁹ p̄nceps cui libet delicti⁹ q̄ ipsū sat ℟ nō idicat ad corrigēdū. Sᵉᵍ. Qui emēdare p̄t ℟ neglig⁹: p̄ncipē peccāt dubio se delicti⁹ sotiū/ it. Et iterū. Quecūq̄ loq̄do corri/ gi p̄nt: silētiū sensū ēe p̄mesaū. Cū ergo tāt⁹ ꝓpheta sup h̄moi ta/ citurnitate tā grauit⁹ sup se lamen/ tat⁹: cū sā tā grue hoc iudicēt: cū sēm mgros oēs. hoc reputet⁹ cō/ sensū i delictis. bene dr. ¶ Innocētē nō estis si frēs vīos q̄s idicando corrige potestis: tacēdo pure p̄m⁹ titis. Et vē nō sūt tales innocētes. Nocēt ei sibi. labia polluēdo delic/ to alieno: ut nō sit dign⁹ deū lau/ dare. Ysa. vi. Ve m̄ q̄ tacui. q̄ vir pollut⁹ labiis ego sū: sc̄z ex ista tacitunitate. Glo. Na o siam ℟ a/ lios libē nō reph̄edi? nō cū āge/ lis deū laudare nō merui: et ti/ meo ne dicat m̄. Quare tu enar/ ras iustitias meas: ¶ Sc̄ē. nocēt illi

q̄ ē pclamād⁹ et hoc dupliciter: scz bonū subtrahēdo. Aug⁹ in epla ad ihō^m. Obsecro te p māsuetudinē xp̄i. si lesi te. dimittas mi: nec me viā sim ledēdo. reddas malū p malo. Ledes āt. si tacueris in errorē meū: quē ī factis meis vl' ī dictis īcurrerit. Et malū ifendo interpretatiue. Gg⁹. Tot occidim⁹: q̄t ad mortē ire tepidi: t taēt tes videm⁹. Jtē. nocēt socijs: qui eorū exēplo tacētes. idē pcām tractatuū īcurrit. Mouis est ei ap⁹ viros disciplinatos socios suos p̄ reuētia sup̄iores arbitrātes. q̄ nō īcipiūt libēt⁹ p̄ius loq̄. sēdm̄ cōsiliū sapiētis: q̄ ecc̄i xxxij ī structu minorē ut dicat maiori. Loq̄re tu maior natu: dez ei te p̄mū vbū: et. nō ī pedias musicā id ē. vba alior⁹ tacēdo: sicut facat cātor q̄n nō īcipit cātū. Quo ergo nō sūt īnocētes tales q̄ ex tractatu te tā q̄uit nocēt t sibi t fr̄i p clamādo. t cū hoc socijs suis. Vē nō sē īnocētes: ymo culpabiles valde. Aug⁹ in lib⁹ de cīuitate di. Culpabile ē q̄ hij q̄ dissilit viuūt t a malor⁹ factis abhorret: patēt tū pcās alienis q̄ obiurgare debēt. Hoc āt nō ē verū: n q̄n īdictio cēdē p̄t ad correctōez. Et id⁹ signāt dicat: q̄s īdicendo corrigē potestis. Qr graue vuln⁹ sit pcām: xciij Ca^m.

Quātū nō tādū. q̄ pcām dicat vuln⁹ sēdm illud q̄d dr in. x. de latronibz. q̄ hōini desc̄dēti de ihrlm ī iherico īpo sicerūt plagas: q̄d itelligit de pcāt. Bene āt dicat pcām vuln⁹ quia vuln⁹ debilitat t pcām siliter. Ps Cor meū conturbatū ē in me: scz per pcām. Et p⁹. Deliqt me ut⁹ mea: id ē fortitudo mea. Exēplū de achab. q̄ vulnerat⁹ se educat de p̄lio. q̄ nā ī potēs ad pugnā diu: iij. Reg. ult. Jtē. vuln⁹ iferit dolorē. Pōt q̄d dr. Sup dolorē vulnerū meor⁹ addiderūt. Jta x per catū. Pōt q̄d pcām ī ps dicit dolores iferni. Exō iij. Cor nequā gra uabit ī doloribz. Tāta ei ē iusticia: q̄ nūq̄ aīa cū pcāo ē sine amaritudīe t āgustia affligēte. Jtē. vuln⁹ hūiliat. Exēplū de alexandro: q̄ pauss⁹ sagitta dixit. Oēs vocāt me filiū iouis: sz vulnus hoc ondit me ee hoiem. Qr āt et q̄nto post ruinā pcās fās sē iustiores. Juxt⁹ illud. Ps. Priusq̄ hūiliarer ego delinq̄. Ps. Tu hūiliasti sicut vulnatū superbū. Pō solū āt ē vuln⁹: ymo vuln⁹ valde g ue. Vuln⁹ ei tāto grauē: q̄to pfū dius. Tale āt pcām ē: sēdm auc tē ecc̄ie dicētes. Pcām mea dne. sicut sagitte īfixa sūt ī me. q̄ scz fūde penetrāt: ita t pcām usq̄ ad ītima. Et ē tractū istud de ps ubi dr. Qm̄ sagitte tue īfixe sūt m̄i. Jtē. vuln⁹ tāto grauis ē. q̄to ī pte nobiliori. ut ī corde vl' in cerebro: vuln⁹ āt pcāi oē ē ī aīa q̄ ē nobilior ps hoīs. Aīa īsignita dei imagīe. decorata sibidine. dotata spū: redēpta sāguīe. deputata cū āgelis: heres beatitudinis. Jtē. vulnā tāto sē grauat: q̄nto magis abscōdita. Talia āt sūt pcāa q̄ vulnā. Gg⁹ ī pastorali. Ds nesciat occultiora ee vulnā cogitationū. q̄ viscerū. Jtē. ad guitatē vulneris sanat: cū pter sanationē vulnis ī mēbro mi nobili, oportz fieri vuln⁹ ī mēbro nobiliori. Jta ē ī pposito casu. In corpe ei mystico xp̄i. q̄ ē

nobilissimū mēbrū vulnatq; ē: ꝑt vulnā aliox mēbrox sanā da. Ysa. liij. Vulnatq; ē ꝓpt iūqtates nrās. Ad qd attendendū hor tat bn dicēs. Cognosce o homo ꝙ ḡuia sūt vulnera illa: ꝓ qbz oportuit xpm dñm vlneari. Itē. ad idē facit. cū nō ꝑt vulnꝰ sanari ñ ꝙ ꝑ aposa ⁊ ysolita remedia: ⁊ ita hic ē. Vñ. Filiꝰ dei iubet occidi: ut nris vulnibz ꝑ aposolū sāguis balsamo medeat. Itē. ad idē facit. cū nō (medicus) cirurgicꝰ: ꝛ pauissimi solū ⁊ excellētes ꝑnt subuenire. Vulnerat⁹ vō ꝙ ꝑ cām nō ē q̄ possit sibi ueniē ñ vnicꝰ: sz deus. Ca. xxj. Nā rūphea bis acuta oīs iūqtas: et plage illiꝰ nō ē sanitas. sc̄m a solo deo: sicut dicit ī morbis despe ratis ꝙ nō ꝑt homo sanari: ⁊ itelligit ñ a solo deo: ⁊ nō sēdm cursū nāe ab alio. Cū ergo cām sit vulnꝰ ⁊ gui ōi vulnē corpali: vñ arguit a minori vr sēs dicēs. ei fr tui vulnꝰ habet. Et nota ꝙ dicit ne deterius putrefiat ī corde. Sicut ei vulnꝰ spūale detius ē ꝙ corpale: ita ⁊ putrefactio ei ē detior. Dicit āt hmōi vulnꝰ putrefē. q̄n nō sanat ꝙ cōuersionē: q̄ vulnꝰ putrefactꝰ corrupit magis ⁊ magis totū: ita ⁊ cām q̄ nō ꝙ ꝑnām sanat. sēdz ī ī cor. v. Modicū fermētū totā massā corrupit. Itē. reddit fetorē: ita ⁊ ꝑ mānū nō ꝑt diuīe ī corde q̄n aliq̄s fetor egrediat. Gg. Sicut bonꝰ odor ex vnte ē: sic fetor ex vicio. Ite. fit ḡuius: q̄ q̄ ī sanabile ꝙ putrefactionē. Ita ⁊ cām tāto ḡuiꝰ ē. q̄nto diucius detinet āi mā ī sēlicē: sicut dicit decretalis. Exēplū de hys tbz hēt. ij. mach. ix. de athiocho: q̄ ut dr ibi. ita fuit corrupt⁹ q̄ vermes scaturiebāt de carne sua: ita fetid⁹ q̄ ītolerabilis erat oīb⁹ fetor ei⁹: ita ꝑcussꝰ. q̄ erat plaga ei⁹ ī sanabilis. Mira ergo fatuitas ē vulnato: sic cēlāe plagā. ꝓpt qd dicat ꝑs. Putruerūt et corrupte sūt cicatrices mee: a facie īsipiētie mee. Mira crudelitās. scire hmōi vulnā: ⁊ nō īdicāe sanādi. ꝓpt qd dicat aug⁹ crudelitꝫ hec cēlari: ⁊ mscdiē īdicāi. Seq̄t. Sz añq̄ aliis demōstret ꝙ qs cōuicend⁹ ē si negauit? ꝓus ꝓposito debet ondi si āmonit⁹ neglexerit corrigi: ne forte possit secretius correct⁹ nō īotescē ceteris. Tradita st duo mādata ꝑdēa ē ca testes ꝓcurādos. qd ē vnū ꝑcedēs iudicionē: hic loq̄t de ostēsioē faciēda ꝑlato. qd ē aliud añcedēs ad idē. Et nota ꝙ sēdm expositionē reglē. sensꝰ hui⁹ clausule ē: ꝙ post āmonitionē secretā. cū sic mōitus nō vult corrigi. debet fieri alia āmonitio cora ꝑlato añ ꝙ ꝓcedat ad iudicionē cora multis? ut si forte sic corrigi voluit: supsedeat a publicatōe culpe ei⁹ cora mltis. Sz q̄rit. quo iste sēsꝰ eliciat ex lra. cū poā dr̄ū vide at ibi otinere? cū hec dictio ne ī dubitat ī se negationē. ⁊ ita ista negatiua cū sēqti sz nō īotescē. eq̄pollet vni affirmatiue: et ita videat reddē talē sensū. ꝙ se cꝰ [illegible] tus correct⁹ possit īotescē cetis. Hñsio. Hec dictio ne. ē equoca: q̄ q̄nq; idē ē qd nō: et sic nō possit elici sensꝰ ꝓdēs ex lra. ymo dr̄i. ut dictū ē. Q̄nq; idē ē qd si: ut ij. thio. ij. Cū modestia corripiētē eos q̄ resistūt vitati: ne q̄n det illis deus ꝑnām. Glo: id ē si aliq̄n. Et ita accipit hic.

De correctione fr̄na facēda cora ꝑlato. ⁊ q̄n tū sit cauēdū a lesione fame alterius.

ut sit sensꝰ: ne forte possit. id ē. si
forte possit. Et huic sensui ꝛordat
q̄dā lr̄a. q̄ inuēit cū vna alia nega
nōe: dicēs. ne qū nō possit. Et p̄ ista lr̄a accipit ī p̄mo sēsu: ⁊ ē sēsꝰ.
ne forte nō possit. id ē. ut forte
possit. Circa igit̄ ista ostēsionē
tā tāgit: sez cui faciēda. q̄ p̄lato:
q̄ ordiē. q̄ post āmonitionē se
cretā ⁊ neglectā ⁊ āte pauratio
nē testiū: ꝑpt̄ q̄d dicat. si āmonit⁹
sez secreto. neglexit corrigi: ⁊ aīq̄
aliꝭ demōstret̄ p̄ q̄s ⁊ ē: q̄ de causa. videlicz ut si voluit adhuc sec̄
to corrigi p̄ p̄latū. nō publicet̄ a
liꝭ. Et hoc ē. ne forte possit. Et no
ta ēa p̄mū. q̄ illā sēdm correctio
nē quā dñs docz faciēdā corā v
no vl' duobz ꝛa. xviij. aug⁹ hic
restrīgit ī religiosis q̄ nō sūt plene
sui iuris. ad p̄latū: tā q̄ ad illū
de q̄ magis p̄t p̄sumi q̄ possit p
desse ⁊ nō obēe. Tripler aūt ē utilitas: q̄ p̄t sperari ex hmōi ostē
sione facta p̄lato. Utilitas sez de
liquētis: qui mlt̄e fuit causa. q̄re
poc⁹ debet p̄lati correctioni acq̄es
cē q̄ alt̄i? Ité. utilitas p̄lati: cui
expedit cognoscē vultū pecoris
sui. Ité. utilitas iudicātis: q̄ p p̄
latū potūt melꝰ dirigi. q̄d sit
ei ultꝰ faciēdū. Notādū tm. q̄
q̄dā dicūt q̄ hmōi oñsio nō ē fa
ciēda p̄lato corā reo si sit graue
q̄d: ne forte agat de iniuria cōt
denūciāte. si illud p̄bare nō
possit. Ité. nota ēa sēdm. q̄
ē faciēda oñsio hmōi āte pauratione testiū supdictā: ut habito
p̄lati cōsilio. discretius p̄cedat ul
tra si nāte fuit ī testibz pauā
dis. Ité. ut p̄cedi possit efficacius: ei⁹ auūcte ītēuiēte vl' eadē
ꝑpellēte ad testes habēdos. Ité.
ut maior ueritas oñdat: aī tēp
tat si p̄lati possit correctio p desse.
aīq̄ ēa testibz culpa publicet̄.
Ité. notādū ēa trū. q̄ ledē alt̄
rū aliquē ī fama īdebite: ē val
de q̄uē Veli ē ei nomē bonū q̄
diuīcie mlt̄e: sicut dr̄ pu. xxij. ⁊
q̄ seq̄t. q̄ plꝰ nocz q̄ aufert famā:
q̄ q̄ aufert diuicias mlt̄as. Pre
terea. diuīcie ablate p̄nt restitui
sz fama vix: q̄ forte nō credet̄ur
illi. q̄ post lesionē vellz excusāe.
Potest ēa vbū iā delatū ēē ad
tot: q̄ q̄i ipossibile ē ad tot deue
nire excusationē. Et ido bn̄ dr̄
ī glo. sūt lu. famā ēē rē lubricā:
q̄ sicut aliq̄ res lubrica de facili
effundit. sz q̄i ipossibile ē eā recol
ligi: ita ⁊ fama. Preterea ledēs fa
mā alt̄i? nō solū illū ledit ad q̄
tūt. sicut fur illū solū q̄ fūrat: sz oēs illos corā q̄bz loq̄t̄: sicut
ille q̄ mouet lutū ledit oēs q̄ ibi
tē corā q̄bz mouet. Aug⁹ dr̄ q̄
bus dñs. Peccat ī nos fr̄. si nob
scādalizz peccat: q̄ q̄ntū ī eo est
nos exēplo corrūpit. Et q̄ pa
tet. q̄ audie p̄cām alt̄ius mō cauē
ē audiēti. Vtr̄ hec p̄dā dicta
ab? Tolerabiliores sūt fures. q̄
vestes ⁊ alia bona nra dīpuit:
q̄ fures q̄ famā nr̄am lacerāt.
Et vē sic ē. Quid ei ē q̄d ista dī
puūt? nec ūq̄ directū restitu
ūt: nec solū vni. sz mlt̄is notāt.
Ité. dicit apl's. ij. thio. iij. Opus
fac euāgeliste: q̄d ē. bonū nūn
ciare. Sed aūt q̄ ī fama t. sz ma
la nūciāt: ergo sūt dicēdi euāge
listis. Preterea sr̄a. lu. ij. ad vgi
nē despōsatā viro. dic glo. sūt
luit dñs aliq̄s de suo ortu: q̄ de
mīris pudōre dubitāe. Cū ergo
xp̄c curauerit tm̄ de fama ali

ena. ne sui ort⁹ occasiõe qđ fu/
it tãtũ beneficiũ ledẽt⁹: q̃tũ se/
xpo ꝓsit. q̃ nõ curãt diligẽt ca/
uẽ a lesione fame alt⁹? ℣ Pre/
tẽa ledẽ famã alti⁹ ẽ op⁹ dya/
boli. ℣g⁹? ℣ Habet hoc ꝓpũ hos/
tis ãtq̃ ũidiã: ut q̃s i prauo/
rũ actuũ ꝓpetracõe supare de/
o sibi resistẽte nõ valet: opini/
ones eoꝝ dilacẽt. ℣ Datz ex his.
q̃ ledẽ famã alienã ẽ ꝺtrium
ãgelistis: ⁊ ꝺtriũ xpo. ⁊ ma/
liãa dyabolica. Et ideo q̃tũ pos/
sibile ẽ salua iustiãa. euitẽdũ
ẽ ab hmõi lesione. Et ido ꝺ aug⁹.
si forte possit secreta correctiõ
nõ innotescẽ cetis: ut sez ꝑcat ei⁹
fame. Si vo q̃rat. utrũ peccz. q̃
obmissa hmõi oñsioe cora ꝑla/
to. prẽdit ad testes habẽdos? ꝑt
dia sicut dictũ ẽ supꝝ de omissio/
ne correctionis fẽne secrete. i ti/
tulo. de ordie fẽne correctionis. q̃
i mssibz aliq̃bz ẽ malũ. ⁊ i aliq̃b⁹
ibonũ. sedm distinctionẽ ibi po/
sitã. Sequt. De nonnullis ⁊ dubi
tabilibz circa peccata ꝺuitẽda: xxiij
i ãt negauerit? Capl̃z.
Tuc negãti adhibẽdi
sunt alij eaã coram oñbz.
ut possit nõ ab vno teste aꝛ/
gui: sz a duobz vl tribz ꝺuici. Da
tis mãdatis circa añcẽdẽtia ad ꝺ/
uictionẽ: ꝺdit hic mãdatũ circa
ipsã ꝺuictionẽ. Et ꝓmittit q̃tuor
i hoc mãdato? sez qs ꝺuicẽd⁹ qꝛ
negãs: ꝓpt qđ diat. si ãt nega/
uerit. tr ⁊ negãti. ℣ Tẽ. q̃n ꝺuicẽ
dus. qꝛ p⁹ negationẽ facta coram
ꝑlato? ꝓpt qđ diat. tuc. id ẽ. p⁹ ne/
gationẽ. ⁊ ẽ itelligẽdũ. q̃ statũ
si habẽt testes ꝺsci culpe: vl p⁹.
q̃ nõ habẽt statũ. sez postq̃ fu/
erit ꝑcurati. ℣ Tẽ. coram q̃bz. qꝛ eoꝝ
ã coram oñbz? n forte videat ꝓle/
lato q̃ coram paucioꝝbz fiat. ⁊
ideo diat. eoꝝ. Et p quot. qꝛ a
pluribz? et ido dicit. ut possit nõ
ab vno teste sez solo denũciãte
argui: sz a duobz vl tribz ꝺuici.
Et nota. q̃ tã sẽ. q̃ solẽt hoĩnes
retrahẽ a malo. ℣ Pmũ est amor.
ꝓpt qđ dñs voles iudã retrahẽ
a pcõ ꝺcepto p hũc modũ: dix⁹
ei. Amice ad qđ venisti. ꝯa. xxvj.
Sedm ẽ pudor? ꝓpt qđ dixit. q̃
intingit mecũ manũ i parap/
side hic me tẽdet: ad ingrediendũ
hmõi pudorẽ retritiuũ i eodẽ.
Terciũ ẽ timor? ꝓpt qđ dix⁹. Ve
hoĩni illi: p quẽ tradet. Sedm
hec tã. ꝺdit aug⁹ tã ad retrahẽ
dũ a pcõ: sez correctionẽ secre/
tã. q̃ ptinz ad amorẽ. ⁊ hoc q̃⁹
ad ꝓmũ? correctionẽ coram ꝑla/
to. q̃ habet pudorẽ. ⁊ hoc q̃ ad
sedm? ꝺuictionẽ i iudicio. q̃ ha/
bet penã. ⁊ ido timorẽ. ⁊ hoc quo
ad tciũ. ℣ Pmũ. ubi dixit supi?
statũ ãmonete ne mala ꝯcepta
ꝓgrediãt? sedm. ubi dix⁹. pus
ꝓposito debet oñdi: tciũ hic. Et
ãt ml'tu de qbz dubitat circa is/
tã materiã: q̃ ptinẽt ad ꝺuin/
cẽdu pcãs fẽna i plico coram
ꝑlato. Et ꝓmo videt. q̃ hmõi nũ
q̃ liceat. ℣ Infamare ei frem co/
ram vnico ẽ sp malũ: ml'to ma/
gis coram multitudie. ℣ Hoc aũt
fit: cũ i publico culpa ei⁹ nũci
at⁹ ⁊ ꝺuicat⁹. ℣ Pretẽa. nõ sũt fa/
cienda mala ut veniãt bona?
ergo cũ infamare frem sit ma/
lũ. nõ ẽ faciẽdũ hoc: eaã ꝓpt
correctionẽ illi⁹? vl aliud q̃ leciũ
bonũ illi⁹? ℣ Pretẽa. nõ licz frez
ledẽ i tpalibz bonis suis. ꝓpter
bonũ ãie illi⁹? ergo cũ maius

sit bonū fama q̄ q̄libet bonū
tpale: nō licz frēm ledē ī fama
ꝓpt bonū illi⁹ frīnale. Cōt vō
est i⁹ aya. xviij. dic ecclē: ex q⁹
patz q̄ culpa frīs pt dici cōrā
mlitudine. Hñsio. Dicē malū
frīs ē malū ī se: sz nō sc̄dm se. Ve
tū ei ē de se sp ē malū. sz ex ccia
stācia pt ee bonū: sicut affligē
primū ē ī se malū: sz si affligit
ī carne prim⁹ ifirm⁹ ut sanet
pt ee bonū. Ita dicē malū ali
cui⁹ ꝓpt bonū aliq̄d pt ee bonū:
sz q̄ntū ē de se sp ē malū. Dicen
dū ergo q̄ ifamare duplic dici
at: sc̄z stricte ⁊ large. Stricte
idē ē q̄d malū alīq̄ recitare sn̄
causa bona: ⁊ sic sp ē malum.
Large idē ē q̄d malū alti⁹ reci
tarē q̄ūq̄z ex causa hoc fiat:
et hoc nō ē sp malū: q̄ si fiat
ex causa bona pt ee bonū. ut
si fiat p salute illi⁹: q̄ sal⁹ ꝓpo
nēda est fame. Ad p̄mū ergo
dicēdū. q̄ ⁊ cōrā vnū ⁊ cōrā ml̄
tos pt aliq̄s ifamari sc̄dm acce
ptionē sc̄dm: q̄n sc̄z fit ex cau
sa bona. Ad sc̄dm dicēdū. q̄ il
la q̄ sūt mala sc̄dm se. ut fura
ri. fornicari. nūq̄ sūt facienda
ꝓpt aliq̄d bonū: sz illa q̄ sē ī se
nō sc̄dm se mala. ut occidē. pnt
fieri ꝓpt aliq̄d bonū: ⁊ talis est
recitatio mali p̄rimi. Ad tcīū
dicēdū. q̄ lesio p̄rimi ī tpalibz
ut cū aliq̄s furat vl̄ aufert ei
bona sua ⁊ hmōi ē malū sc̄z
se: ⁊ idō nō licz illud facē ꝓpt ali
q̄d bonū p̄rimi: sz recitare ma
lū p̄rimi nō ē malū sc̄dm se. et
ideo pt fieri ꝓpt bonā causā:
sicut licz oñdē ifirmitatē infir
mi. ut sanet. Sed ō q̄rit. utr̄ li
ceat ꝓclamare de cīmio sis. cū
nō pnt ꝓbari. Et videt q̄ sic. Li
cet ei talia dicē illis q̄ pnt p
desse ⁊ nō obēt eccīa sine tesūb
ergo si oēs de collegio sūt tales
licz cōrā illis sic ꝓclamare. Cōtra
Jura dicūt. q̄ denūciās q̄ nō pt
ꝓbare cīmen denūciatū. puni
end⁹ ē: sic dr. ex de calūpniatorib⁹.
Cū dilēs. Null⁹ aūt punīēd⁹ ē si
culpa: ergo talis peccat. Cōd pz
dē dū ē: q̄n fit ī forma iuris. Ex
q⁹ patz solutio ad tertiū. Cū ēn
carnificue dicat ēt formā iuris
pt dici aliq̄bz q̄ pnt ꝓdesse ⁊ non
obēt eccīa si sit ml̄tū: sz nō seq̄t
idō possit cōrā ml̄tus ī forma iu
dicij: q̄ q̄uis ē agē ī iure ⁊ aliq⁹
q̄ carnificue monē vl̄ facē mo
neri. Tertio q̄rit. si aliq̄s ex simpli
citate bono zelo mot⁹ ꝓclamat
cīmīē q̄d nō pt ꝓbare. vl̄ credat
q̄ possz ꝓbare ⁊ defiat ī ꝓbatōe:
utrū sit puniēd⁹ vl̄ excuset ꝑ ius
ta. Videt q̄ excuset ꝑ decretalē ꝑ
dictā: ī q̄ dr. q̄ denūciās q̄ nō ꝓ
bauit cīmen. suspēdat donec ca
nonice p̄muīt ī mortēā suā: q̄
nō aīo calūpniādi ad hmōi re
mīa ꝓponēda p̄cessit. Ex q⁹ relin
q̄t. q̄ q̄ nō fuat aīo calūpniādi
nō videt puniēd⁹: et idō ner⁹
cure videt. Sz si hoc dicat. tūc vi
det q̄ stulti ⁊ simplices sīt melioris
cōditiōis q̄ sapientes: cū ex stulta
simplicitate reportēt īmoderā
sio. Tales nō excusāt a toto. sz
tāto: ⁊ puniēdi sūt arbitrio
iudicis pl⁹ vl̄ min⁹ sc̄dm q̄ma
tē excessū. Ex hoc aūt q̄d dicat de
cretal. q̄ suspēdat donec ꝓbet
suā īmortēā. nō seq̄t. q̄ illo mō
sit puniēd⁹: licz tāta pena sit re
laxāda. Cōtra q̄rit. utr̄ ꝓcla
māte pato ꝓbare cīmen q̄d de

nūciat iudex possit īquirē a denūciato sup̄ iniuria ante testiū p̄ductionē. q̄ videat utrū sit verū qđ ip̄onit ei vel nō. Si ei verū ē: vīdē cogat ei⁹ a mētiri cogē. aut sepm̄ infamare. Si aūt nō cogat ad vīdēdū: quo p̄ducāt testes q̄ nō solēt p̄duci ante negationē rei: Et hoc ipsū vidē aug⁹ dicē in hoc mādato: cū dicit tuē negāti adhibēdi sūt alij. Rūsio. Cū ē denūciatio simplex de p̄cō de q̄ nō p̄cessit infamia īduēs īq̄sitionē: nō ē cogēdus denūciat⁹ ad vīdēdū de vitate. Nec ei durius debet agē pat⁹ spūalis cū subdito q̄ p̄ceps sacerdōi vl' pylat⁹ egit cū xp̄o: de quor utroq; legit. q; xp̄o accusato nīa se neutiq; īquisiuit de vitate dicēda. Si p̄ceps dixit. a quatuor xxvj. nichil vīdes ad ea q̄ isti ad uersū te testificāt: Pylat⁹ vō dixit vobē xxvij. Nō audis q̄ta aduersū te dicūt testīonia: Est aūt ad hoc argumētū ex eo q̄ dicūt iuriste. q; cū p̄cedit de aliquē de crimē. p̄ modū īq̄sitōis quā aliās p̄mouet. nō ē ip̄onēdū iuramētū de vitate dicēda illi de quē ē īq̄sitio: ne ex hoc aduersarius insequat. Portiou rōne. nec i isto casu. Eadē enī ē vis q̄ a deū i iuramēto. et i vbo sīplia. Et ido nō ē sēdm deū. q; cogat aliās in hoc casu aliq̄d dicē vl' negare. Sz pt iudex dicē sic pclamato. Audīe vō auditis qđ dicit de vobis: quid dicitis vos ad hoc: Et ē religiosus volūtati sue ut vl' neget vl' cedat: vl' dicat. nō recognosco qđ dicit: vl' pat⁹ sū audire pbationē. vl' silia. Q; aūt dicit aug⁹ q; negāti adhibēdi sūt testes: p̄t ītelligi. q; vocat negātē nō sūtē tē: et isto casu sufficiat hīmōi negatio ad p̄ducēdū testes. Si vō queratur. q̄re i p̄cessu p modū denūciatōis nō p̄cellat reus ad dicēdā vitatē sicut i p̄cessu p modū inq̄sitōis ex officio vl' p modū accusatōis: p̄t dici. q; i mā sicē tali i q̄ agit ad remouēdū ab administratōe. et i accusatōe i q̄ agit ad dēgdationē q̄rit q̄d tāgit bonū non solū rei. sz et alioz. In denūciatōe vō i q̄ agit ad correctionē solū q̄rit bonū rei: et ido districtius agunt iura dē reū in duobz illis p̄cessibz q̄ i isto trio: et ido districti⁹ agit pt sēdm deū. ne ex remissiōe ledat utilitas aliorū. Cīnto q̄rit. vtrū subdit⁹ i isto casu teneat obedire p̄lato suo: si forte p̄cipiat ei q̄uis male q; dicat vitatē de crīne de q̄ pclamat⁹: Rūsio. P̄t dici q; nō: sicut nō tenet subdit⁹ obedīe p̄lato si p̄cipet ei q; dicē ei p̄ta sua ext̄ forū sacramētōis: q̄uis hoc facē posset sīn p̄cō. Multa ei sūt. q̄ nō sūt p̄cta. i q̄bz tn̄ religiosi nō tenet obedīe p̄lato: ut sūt aliq̄ q̄ sūt sup̄ regulā et votū suū et annexa his: cū ip̄e nō p̄miserit obedīetiā n̄ sēdm regulā et statuta aliq̄. Cū ei audet dicē. q; sibi dit⁹ teneat confiteri p̄ta sua oīb; sacerdotibz de statu suo si abbas ei hoc p̄cipiat: et mlta silia. q̄ tn̄ p̄mittit fieri sīn p̄cō. Certo q̄rit. vtrū liceat p̄cedē ad hīmōi pclamatōez et ejectionē p testes. q̄n nō sperat de correctione pclamati. Rn. Licz nō sperēt de fructu correctōis ei⁹ si sperat de fructu i aliis. sz q; magis tenebūt. vl' alia utilius congregatōis inde seq̄t. licz p̄cedē:

sicut licz ꝓbare de aliq̃ q ipe sit lepsꝰ, non q̃ speret q̃ ex hoc sa/niet: ſz q̃ ē utile alijs. Septio q̃rit. si ī collegio ī quo hec agū/tur ī publico sūt aliq̃ quibz cedet ad utilitatē. alij q̃bz ad dāpnū: utrū sit dimittēdū. Rñsio. Pōt differri ⁊ q̃ri oportunitas: q̃ fiat ista ꝛōne illis solū q̃bz ꝓdest. Si aūt nō ꝓt hoc fieri ⁊ videt q̃ finalit nō sit dimittēdū bonū aliq̃ ꝓpt malū alioꝝ ī opibz iustitie: maxīe cū bonū sequēs maiꝰ re/putet. q̃ dāpnū ī gñe suo. Sequt.

Nō potest presbiter. q̃d ꝓponit. ⁊ de notabilibz circa expulsionem

Quietus firm: xcv. Ca.

vo: sēdm ꝓposita vl̃ cās presbiteri ad quē dispē/sationē ptinet arbitriū debet e mēdatoriā subire vīdictā. Quā si ferre recusauit: cās si ipe nō ab/cesserit de viā sollicitare piacu/lē. Nō ei ⁊ hoc fit crudelit. ſz misericordit: ne ingratioē pestifa pli/mos ꝓdat. Traditus mādatis ē cū pēa iniūcta: tradit hic man/datū cū vīdicāda. Et tāgit hic tā: ſz q̃ qs vīdicāda. qi ꝓ ꝓpositū vl̃ presbiterū: ibi. sēdm ꝓpositū ⁊c. Itē. ad quā penā vidicā/da. q̃t ad satisfactionē emēdatoriā: ibi. debet emēdatoriā ⁊c. Itē. q̃d faciēdū ē de illo q̃ recusat hm̄odi penā ferre. q̃ expellēd: ibi. quā si ferre. ⁊c. Et addit causa cū dī. nō ei ⁊ hoc fit crudelit. ⁊c. Et nota cās pmū. q̃ pōt ꝓbare int̄ dū vocat epōs. Tiij. Ut ordinares pbros p ciuitates: glo. epōs. Et dī epūs pbit. qī plebēs iter: ſz exēpli. Ꝓpositꝰ aūt dī: q̃ sub epō ē maior ī agregatōe. Vñ dī ꝓpositꝰ qī aī alios ponit: ſz a maiore. Vñ ha/bet respectū ad īferiores. eo q̃ est ꝑ illis: ⁊ ad superiorē. eo q̃ nō a se. ſz ab alio ipe positꝰ sit. Videt aūt q̃ ipe augustinꝰ ita cēt cās sua cathedralis ordiata. sicut adhuc sūt mlte ī mlīs locis. q̃ cap̄lm ha/bebat ꝓ maiore ipsū epm: et sub ipo aliū q̃ ꝓpositꝰ dicebat tūc: li cet modo apud diūsas cās di/ūsis aliis nōibz nōiet. Et q̃sti duo cās q̃etū diūsas habebāt iurisdōnes? dīat. sēdm arbitriū ꝓpositi vl̃ pbri ad quē dispēsatiō/nē ptinet: ita q̃ epūs ī casibꝰ ad se ptinētibz. ⁊ ꝓpositꝰ ī aliis ad se ptinētibz sentētiaret. Cum se cūdū nota. q̃ vīdicta q̃nq̃ sūt acceptē ꝑ reddītōe mali ꝑ malo: et sic nec ulli licz se vīdicare: q̃nq̃ large ꝓ pena iustitia exigēte in/flicta a iudice: et sic licet. Debet ꝓdictꝰ plat nō solū punire ꝑ ipīs tus: ſz aliq̃s cautelas apponē cū futura: ut si q̃s fregē offendat ī locatorio. iūgē ei. q̃ nō itret ad tēpus: si nimis loq̃t cū mliere ali/q̃. iūgē q̃ nō loquat ei ad tēp̄s. et silia. Et ideo dīat. vīdictā emē/datoriā: vīdictā q̃ ad satisfactio/nē de ptīis: emēdatoriā quo ad cautelā de futis. Cura tūc nota dū: q̃ viaū illoꝝ q̃ culpas dmit/tūt et penitētiā recusāt: dīat īcorrigibilitas. Hmōi aūt īcorri/gibilitas ē gūssimū pām. Ille/nū dyaboli cū. Ipe ei dyabolus postq̃ peccauit. nūq̃ postea pe/nitē voluit. Itē. ē infirmitas pes/lolissima. Nō ē aūt aliq̃ infirmitꝰ adeo periculosa. q̃n possit ꝑ rine dū relevari: ita nō ē infirmitas adeo modica: q̃n possit ꝑ reca/satiōnē remedij verti in mag/nū periculū. Itē. hoc ē vitiū q̃ do

tñ religionē destruit. obediētie re/
sistēdo: in q̄ tota vtus religionis
ꝓsistit. Itē. ē sume stagiosū. sicut
lepra: q̄ nō recipit curationē.
Itē. hoc ē qđ solū dāpnat hōines.
Nulli ei q̄ntuscūq; pctōr aliter
dāpnat: nisi se nō corrigit. Itē.
int' varias speies pcōi ī spm sc̄m
qđ ē horribile pcm ī ōni casu: vi
det' q̄uis illud. qđ ē finalis ī pēi
tēā. Incorrigibilitas āt. ē huic
inera. Qđ hoc. pcm istud ī nl'
lo q̄ntūcūq; magno ē tolerādū:
et si forte alīq̄ alia tolerāt inter
dū ex causa. Vñ ābro. cū theo
dosiū ī patorē abiecassz ab ecīa
sua ꝓpt culpas aliōs suas: nūq̄
voluit eū recōciliare q̄uscūq; pub
licā penitētiā egit. Et cū dicerz
a ī patore q̄ david adulterū t ho
micidiū cōmisisset: illico dixit ei ā
bros. Secut' es errātē: sequere cor
rigētē. Id qđ vbū ꝓpuct. publi
cā ꝓnam ferat. Qđ hoc ecīa ō
stat̄ solēt ꝛt tales. t null' i cō
tēni audet ī aliqbz ꝓstare fauo
rē mlibz: t si ī aliquo eis dē fauo
rāt mēdū. Qđ qđ dicat dñs aja.
xviij. Sit tibi sicut ethnic' t pb
lican'. qs sz oēs fideles ab hoī
nāt. Qđ hoc ecīa nūc dicat aug'
tpōb q̄uissē puniēdos. Nunc ei
pena pt q̄uor excogitari'. q̄ de
societate expelli. Et sc̄dū. q̄ is
tā expulsionē. quidā iterpēat
qđā gen' excōicatōis: ut q̄n in
terdicat fri ne vēiat int' alios ī
choro vl' ī refectorio: vl' q̄ nulli
ꝰ loq̄t. vl' silia. Alij itelligūt hāc
ꝓhibitionē: q̄ qs ī loco aliquo q̄
intrē ītendit. Aliq̄ vō hoc ītel
ligūt de electione ab ordīe: ha
bitu ablato. Sz melī ē ut dicat
q̄ secm diuīsas ecclīasticas ꝓsone
et culpe q̄ntāq; ē ꝓmū facēdū: q̄nq;
secm. q̄ntāq; tēū: ita q̄ sp mitior
pena preeligat. dūmodo aredat.
q̄ sit eque medicīalis: t sc̄dū diū a
liorū vl' seruādo iustitiae ad alia
qđ nō īducat. Itē sc̄dū q̄ incorri
gibilitas dr vicīū stagiosū: q̄
tales exēplo mālifesto t vbi q̄
bz se defendē solēt. t tolerātia q̄
alijs ꝓstare solēt audaciā ad si
milia. corrūpit alios: et ido cū
peccāt ī societāte. ipsā corrūpē
do. puniēdi sūt ī quo deliquūt:
ut de societate expellāt. Et ido
bñ dicat. ut de vīa societatis pia
at: ne stagione pestifera plu
rimos pdāt. Nec ē assarbēdū
hoc crudelitati sz pocī' misericordie. q̄
maiorus ē pietatis ꝓpati mlīs
sup dāpno spūali: q̄ vni parcē
a pena alīq̄. aīe sue medicīali.
Sz sūt mlīa. de q̄bz dubitat ecīa
hōi nōi expulsionē: et ꝓmo q̄ri
tur. vtrū. ꝓ sola incorrigibilitate
sit religios' expellēd' a societa
te alioz: an ecīa ꝓ alijs dīctis. Iz.
Religiōes aliq̄ appbate. habēt
ī usu expellē fures: t proditores
et sodomitas. Omni ei nocēt
ī rebz: sēdi ī psonis: tēij ī aīabz.
Sz hoc nō ē appbādū. n. q̄n non
sperat' de taliū correctiōe ꝓ ꝓ
sūptiōes pbabiles: tūc āt presu
mūt' incorrigibiles. Sola ergo ī
corrigibilitas. vl' vera. ut q̄n
recusat' pnīa. vl' ꝓsūpta. ut
ī casibz pdīcīs. īducē debz pdīc'
expulsiōes: si accipiat' ꝓma ex
positio ꝓ excōicatiōe iuris. Si vō
accipiat' ꝓ q̄libūcūq; sequestratiōe
vl' a refectorio vl' a capīlo vl' silib'
secm q̄ accipit bñdict' ī regla
sua: pt hec pena īfligi ꝓ mlīs
aliis delictis. licz corrigibilibz.

Sz esto q; aliq; offendat i aliq; frequet. nō offert se sp ad pniam: nūq; talis pt expelli: Rnsio. Nō pt expelli q; ad excōicationē uris. scdm pmā expositionē: q; talis sūa fundat sup facta nō sup psūptiones. Pn q;is nō psumat de corrōne i futō: q; nō offert se ad pniam de ptito. nec pt p ptito delicto excōicari: pt nō q; ad expulsionē seq;stracōis vel electōis de ordīe puniri i casi/bz mariē pdictis: i q;bz ē dāpnosa societas ei⁹ congregacōi. cū nō sperat de corrōne ppt aliq facta pcedēcia q; facilit psumere otrū ei⁹ qd ubo dicat: offens se pnie & corrōni. Pudēdū nō ē q; nō expellat de ordīe. si sit talis psona de q; pbabilit credat q; electa desiuet i res. sicut facilit aliq. i obuēdo bona moasterij vl' silia facēdo: vl' i psonā interfaēdo vel uberādo: vel si credat q; quo ad pēam mlios ifaet. ut zodomite & hētici: sz ī cludat ē in loco fortiu. ut minꝰ possit nocē. Si vo nō ē locꝰ aptꝰ ad hoc. reārendū ē ad maiores: ut p ē/os ꝛsiliū apponat. Illi vo nocui de q;bz nō timet q; electi talia mittāt & credit q; ꝛsilio electi/onis cedat eis ad corrōnē. se/curius pnt ab ordīe expelli: ut hūliati sic i melꝰ emēdent. Sz nūq; peccāt illi: q; frēs onero/sos & tediosos ppt ī portabilita/tē suā expellūt. vl' dissilant. si egrediūt: Rnsio. Postq; sē p/fessi & p culpis sp sūt pāti satisfacē: nec sūt tales q; dāpnificēt i rebz ut fures vl' i psonis ut p/cussores. vl' ificiāt pcās alios ut hētici & zodomite. & seināt discordias. & sollicitātes alios de apostatādo: & siles: nullo mō ppt q; cūq; onus coꝛ sē expellēdi: sz ꝛportādi tanq; q; fo/te dati sūt a deo ad pacīam et caritatē frēa exercēdā: nec sic cūi pcō pnt q; habēt coꝛ curā. dissilāre eoꝝ apostasiā. Sz q; facēdū ē. cū electi petūt recipi: Rnsio. Si culpe ī corrigibilitat ppt q;s iuste sūt electi sūt adhuc du/rāt. nō tenēt electores eos re/cipe: ymo ex eisdē causis ppt q;s iuste sūt electi: iuste pnt a re/ceptiōe repelli. Et ad decīalē. q; dicat fugitiuos ēe recipiēdos d cēdū q; sic ītelligit: q;n sūt tales q; cū utilitate congregacōis pōt tolerari. alit nō. Sicut cui⁹ mor/bidi nō solet reduci ad oule: sz poci⁹ relinquit ipis lupis. Si vo credat pbabilit. q; sit dealpsus sic correcti q; cessabūt? tenent electores eos recipe salua di/aplina ordīs: & ecīa recipe ꝑ lo/co & tpe. Sz q; d iterū faciendū ē. si electꝰ de cui⁹ corrōne nō spat. offert se ad carcerē: Rnsio. Pōt dici q; si ille q; sic petit recipi sit talis q; faciat scandala & mlāpli/cat mala: recipiēdꝰ ē ad carce/rē. dūmodo habeat talis locꝰ i quo secrete possit custodiri: p hoc ei & ei puidet. q; a mulās malus sic cessabit: & congregacō nō nocebit ppt seq;strationē. Pōt ēt i tali casu recipi sīn habi/tus reddīcōe: sz pcessu tpis. si signa bona apparuerit i eo. recipi pōt ad gīaā aplicōē. Si vo ta/lis ē q; scandala nō faciat i scō. nec pcīa noua mittit. & credit q; ex difficultate receptōis cau/tor fiat i antea: differri pōt re/

cepto. licz finaliter nō sit negandū. si vō grat cū pdēa quō ppter furtū qđ est res talis abiacēdus sit ppter quē xp̄c mortuus ē: dicit pt. q̄ fures i religiōe despati nō solū nocēt mrebz tpalibz: sz eccā in spualibz subtrahēdo ea q̄ ad seruiendū deo sūt necessaria & turbādo sācta congregationē: & sic impediūt bonū aliorū spuale. Itē. exemplo eoz nō fit solū ppter bonū aliox: sz eccā ppter bonū ipox. ut ex hoc psūsiones & tribulacōes ad eos reuertāt: & nō ppter bonū eoz & eccā aliox spuale. licz eis infligē penā ssūa. Sz iterū q̄rit. Ponat q̄ eccā ab ordie petat licētiā trāseūdi ad aliā religionē mitiorē ubi melius possit cauē a pcīis q̄ i sclo rēne dandā: Rñsio. Non ē danda a plato. n forte habēt p̄uilegiū aliqđ p qđ hoc possit: nā de iure cōi hoc nō licz: nec facile dī ē ab aliquo aliqđ illicitū ppter bonū alterius qđcūq. Poterit trānsferri iterdū: ut hoc faciat ppter auctoritatē. Vel dici pt a plato. Cōcedo si possū vl' q̄tū possū: maxie q̄n timet ne peius faciat. Si āt transierit aliquā religionē ita pmissiue & credat q̄ ibidē faciat mala psuetā & ignorat ibidē idicio ei' de ītolerandō statū illi' plato sub cui' cura se posuit. facile dī ē a plato illius: qđ sibi fieri vellz i hac pte. Potest iterū q̄ri. si eccā dēbet absolui ab ordie vl' retineri: qđ faciendū sit. Rñsio. Neutrū ē faciendū. Neq; ei pastor q̄n eicit ouē morbidā a grege tenet ppter hoc crede dominio illi': ymo ad hoc expellit. ut si forte sanet. reducat illā post sanationē. Ita et hic. Et si forte aliqs ex stipulatāte vl' alia de causa absolueit hmōi eccām ab obia ordis. nō valet: q̄ ceēt rōne. Pē iterū q̄ri. si talis petat licētiā trāseūdi ad ordinē arctiorē: cui' int'est de iure tale dare licētiā. Rñsio. Dixit hugo q̄ ad plat cū assensu cōuēt' pertinet: adducēs argumentū ex hoc. q̄ sol' plat' nō pt alienare bona monastīj tpalia: et mlt'o magis nec psonā. licz āt hoc verū forte sit i mōsterijs ubi plat' nō habet sup se maiorē: tñ i ordie pdicatox sol' magist. cui fiunt pfessiones oēs. vl' pūcialis pox. cui data ē ex statutis ordis eadē pūas i sua pūcia quā habz mgr i toto ordie. pnt dare hmōi licētiā: vl' alij eox auctoritate. Et q̄uis pox uētualis cui uētu pnt recipe frēs: tñ nō pnt de obia mgri vl' pōris pūcialis q̄bz acquisita fuit eos subtrahē: pter volūtatē eox. Sz iterū pt q̄ri. si illi q̄ licētiare pnt ad aliā religionē: licētiare possūt ad pare. Rñsio. Certū ē. q̄ ad leuiorē nō pnt: item certū ē. q̄ ad artiorē euidēt. si aliq̄ sit talis pnt. De pari vō ppter rōnes q̄ sūt ad utrāq; pte ē st ita dubiū. q̄ nō ē securū nec psuetū: n auctoritate pape vl' p̄uilegiox si qua sup hoc habēt hoc facere. Sz nūq̄d auctoritas epi sufficeret in hac pte: Rñsio. Nō ē psuetū. q̄ pro dispēsacōibz ēcia votū religionis recipat ad epm. Et ē argumētū iuris ad hoc: q̄ pi nō pnt dispēsare i voto crucis. qđ minus ē q̄ votū religiōis. Ymōi vō cōmutatio voti de pari i par. non pt fieri n dispēsacōe & auctē ma

iorib⁹ ⁊ ita nō videt iste cas⁹ ad
epōs ptinē. Postremo sacēdū ē.
q̄ q̄n dat licentia religioso de tr̄i
seūdo ad aliā religionē. nunq̄
plat⁹ dans hm̄oi licētiā libāt⁹ ē
a cura sua q̄ cūq; modo det: q̄us
q̄z licēciat⁹ sēdm modū ligatū i
alio ordie sit pfess⁹. Alioq̄n eēt
aliq̄s cœnobita ⁊ tr̄i sub cura
nulli⁹. Dixerūt tr̄i aliq̄. q̄ si ali
q̄s de sua voluntate licēciat⁹ ē de
tr̄i seūdo ad arctiorē religionē ⁊
nō ūenit talē religionē q̄ eū
recipiat: nō tenet licētians re
ūtentē recipe. Cōtra ēā si esset
verū: nō ē tr̄i dt̄ pdicta. Dt enī
ē cas⁹ i quo aliq̄s ē de cura ali
cui⁹ adhuc: ⁊ tr̄i nō tenet eū re
cipe i alio⁹ sōcietatē. Sequit.
¶ Et hoc qd̄ dixi de odio nō fige
do: ecā i cētis ūenīdis. pbibē
dis. idicēdis. ūcendis. iudicā
dis q̄z pcās. diligēt ⁊ fidelit⁹ ob
seruet: cū dilāone hoīm ⁊ odi
o vicioꝝ. Cradim sūt mādata
cēm culpas deprehēdendas i ma
teria pticulari sēdm distinctionē
sup̄dictā: hic āt tradit mādā
tū cēm idē i genē dicēs q̄ tuor. scz
qd̄ seruādū i oī pcto cēm ei⁹ dep̄
hēsionē: qr idē qd̄ dictū ē de ogi
tatione. Itē. quo ad que ⁊ qt:
qr quo ad q̄nq; scz ūenīdis. rē.
Itē. q̄liter: qr diligēt ⁊ fidelit. Itē.
q̄li motu: talis scz q̄ caueat ne
fiat aliq̄d cēm hoc ex pso odio:
scz ex dilāone psone. ⁊ odio vi
ciorū. Et hec patēt in lra.

Cont̄ illos qui aliq̄ vicia corrigūt
i religione. et aliqua tolerant:

Quarta pmū xcvj Capli.
nota dū. q̄ si q̄dā relu
giosēs i q̄bz ⁊ si mag
no zelo zelet⁹ ōt carnis pcām:
tū int̄dū alia mlta mala tole
rāt. Hoc āt ē d̄ yaboliā: posse
nō ex toto destruē. Cōt̄ qd̄ dr̄i
k̄. xv. Vade ⁊ pcute analech
et demolire vnūsa ei⁹: nō pa
cas ei nec ad̄uisas ex rebz ei⁹
aliq̄d. Cōtra q̄ nō sc̄at saul. retē
tis aliq̄bz de bonis suis q̄ sibi et
exercitui suo placuerūt. pdat⁹
ē regno⁹ i signū ⁊ argumētū.
q̄ pl̄ata sic facientes nō sē digni
regimīe: ecā si mlt⁹ habeāt
sub se q̄ hoc dissulāt ⁊ acceptēt.
Itē. tales religiosi sūt sicut ma
marite⁹ q̄ ex vna pte colebāt
dnm. ⁊ ex alia pte retinēbāt y
dola: sic. dr̄i. iiij. k̄. xvij. Cōt̄ m
les vō dicat helias. iij. k̄. xviij.
Vsq̄q̄ claudicatis i dua⁹ ptes⁹.
Itē. pl̄ati taliū sūt sicut illi re
ges de q̄bz fregit dr̄i lib⁹ k̄. q̄
mlta mala corrigebāt: veri
tū excelsa nō auferēbāt. sc̄ alii
q̄ recta relinquētes. iiij. k̄.
xiij ⁊ xv. Et nom q̄ religio ē sc̄i
aut⁹ dñi. Cōtra āt pdest⁹ ioto
remouē aliq̄s herbas malas
vl̄ spinas⁹ et relīque alia⁹. Et
cōtra dr̄i yhe. iij. Novate vobis no
uale: ⁊ nolite sere sup̄ spinas. dic
ēi fraētes nouālia diligēt pur
gāt: q̄ nullā spinā dimittant.
Itē. ē sicut ⁊ specialis camera ha
bitacōis diuine. Pcā vō diuisa
sūt sterc̄oria aīaliū diuisa. Iuru
ria ei ē sicut sterc̄us equi: sic
et ip̄i equi sc̄ignāt luxuriosos.
Gulositas vō ē sicut sterc̄ p̄or
cūi⁹: detractio sicut sterc̄ canis:
et sic de aliis mlt̄is. Cōtra āt vo
lēs cameā dñi sui mūdāre. re
mouet vnū gen⁹ sordiū inde ⁊
dimittit alia⁹ et nō pot⁹ remo
uet oīa⁹. Ideo dr̄i ja. j. Abiacētes

ōem īmūdiciā. ℣ Ad q̄d q̄ dē fracēdū
ī specialit ī domo illa: quā spe
cialit dect sēctudo. ℣ Tē. ē sicut tē
plū deo ꝺsecratū. ℣ In talu āt nō
debet relīqui aliq̄d vestigiū ydo
latrie dyabolice q̄d ē pēm: ꝫ so
lū imagines sc̄oꝝ q̄ sūt vtutes.
℣ Ideo legit. q̄ sc̄s bonifacꝰ elimi
nata oī spuracia dēonū a tē
plo pantheon: bte ūgini ⁊ oīb⁹
sās illud ꝺsecrauit. ℣ In hui⁹ āt figr̄
diat balaam. nu. xxiij. ℣ Nō ē ydo
lū iacob. nec vidēt simulacrū
ī isrl: dns deus ei⁹ cū eo: q̄ sc̄z e
a q̄ dei sūt solū: ⁊ nō ea q̄ dyabo
li debēt īueniri ī viris isrlitis.
℣ Aq̄ igit tot īcōueniēcia sequūt
aī aliq̄ mala sustinēt ī religi
one eā aliis cōuīās: bn̄ dicit
vir sc̄s ut illud q̄d dixit obser
uādū cū defixione oc̄li. ptinē
ad īcōtinēcia seruet ī oīb⁹ aliis
pār: ut nō solū sit vnū genus
pār: ꝫ sit oīa pcta ab ipa extir
pāda zelus sc̄s accēdat. ℣ Circa
ꝺm nota. q̄ cū īueniēda pcta
dr mādatū ibi. q̄n ergo simil
ēss: ⁊c. cū phibēda admonici
one fīna. ibi. ⁊ si hāc de q̄ loq̄r:
cū idicēda. ibi. si āt ⁊ p̄ amoī
one: cū punienda. ibi. pus tñ
cali. ⁊c: cū vidicāda. ibi. quet
vō. ⁊c. ℣ Et vide q̄ sufficiēt mādt:
q̄cūq̄ pt fieri sit p̄dicta. ℣ Nō ei
pt āplius excogitari. ñ ut ap
ponat diligēcia ad īueniēda.
si āt īuenīūt. ut statū cōrigāt:
q̄ si q̄rēo fīna nō pdest. q̄ idi
cit: si āt idicta negāt. q̄ pbē
nt: si āt pbata fuerit. q̄ p iudi
cē iuste puniāt. ℣ Tē. nota q̄ p
hm̄oi recapitulacionē ī q̄nq̄ p
dictis. patz. q̄ rōnabilit p̄cedit
ī oīb⁹ aug⁹. ℣ Nō ei. ñ ipe recapi
tulasset. adūtēt mādata p̄dēa ꝺ
sari cēa ista q̄nq̄ p̄cise: q̄d daret
cuidēt ex recapitulacōe. ℣ Vnde
ē argūmētū. q̄ cēa ī aliis rōna
bilit ⁊ ordiate p̄cedat: q̄uis plr̄
mōi recapitulacionē vl' vbis aliis
hoc nō declaret expresse. ℣ Quāto
zelo persequēda sūt pcta in re
ligione: xcvij Ca'm.

Circa tū notādū. q̄ illud di
ci debet diligēt. q̄d fit cū ve
hemēcia āi applicacōe: fidelit vo:
q̄d fit cū viriū applicacōe. ℣ Cū er
go mādat aug⁹ q̄ cēa oīa pcta ī
uēienda. phibēda. īdicēda. pu
nēda. audicāda. q̄. usq̄ ad expul
sionē eā deliquētis. diligēcia
et fidelitas obseruet: patz q̄ tū
zelū vult haberi ꝺ pcta oīa in
religiōe. ℣ Porro ad hoc debet ic
tare exēplū diuinū: q̄ pcm spū
ale. superbie ī zelo ꝺmissū. carna
le vō gule ī paradiso ꝑpetratū. secu
lare vō de negociacōe ī templo in
uētū. tāto zelo puniuit. ut illos
q̄ deliq̄rāt ī talibz locis de ipis ex
pellēt: pret aliās penas quibz
puniuit eos dē. ℣ Cū ergo religio
sit q̄i q̄d dā zelū ī q̄ habitāt viri
spūales sicut ī zelo spūs ⁊ q̄d pa
diso ī tra. ⁊ spūale dñi templū: q̄
to zelo ꝑsequēda sūt ī ipa. pcta
siue spūalia siue carnalia sū se
cularia. ℣ Tē. tā sūt ꝑpt q̄ solēt res
aliq̄ cū diligēcia maiore pgari.
Vnū ē. paositas: sicut vas au
reū vl' argēteū. si ōthat aliquā
rubiginē. ℣ Ita viros quāto me
liores sūt: tāto ꝺuenit magis pur
gari. Et ido malachi. iij. ꝺr de filijs
leui: q̄ debebāt ee meliores q̄ a
lij. Et pgabit filios leui: ⁊ colab
eos q̄i aurū ⁊ q̄i argēteū. Colatura āt hm̄oi ē efficacissima ad

purgādū. Aliud ē sānus. Animus
ei male sedēt sordes ī re sā. Et ī
dr. j. mach. iij. Et mūdauerūt sā.
Aliud ē utilitas: sicut pgāt arbo
res oītēses. ut fructificēt meliꝰ.
Et sic de hōie. Jo. xv. Et oēm q̄ fert
fructū purgabit eū: ut fructū pl⁹
afferat. Cū ergo religio sit status p
ciosissim⁹ sit⁹ sanctissim⁹ et ordo dīi
spūalis. habēs arbores diuisas
ad fructū optios producēdos: cū q̄
ta cura sūt rubigies. sordes. et ex
creſcētie male ab ea purgande:
Ite religiosi succedūt ī hēditate
viris sās: et ideo valde gue ē: si
ī eoꝝ hēditate ī q̄ ipi tā nobiliꝫ
quo ad vtutes vixerūt. rusticita
tes pcoꝝ amittūt. Et ido dr. ysa.
xxvj. In tra scōꝝ iniq̄ gessit: et nō
videbit gloiā dei. Ipi etiam vi
uūt de bonis dīi: habētes coti
die bona ab eo stipēdia. Quāta
ē ergo pdicio: si tales faciūt ali
q̄d dē eis: Ido dr. tales ī ps. Di
minutus meus maledixiſt mi: sic
tinuisse utiq̄. Tu vo q̄ simul me
cū dulces capiebas cibos. Et p⁹.
Veniat mors sup illos: et descendāt
ī infernū viuētes. Ipi etiā ad hoc
electi sūt seq̄strati a mūdo ut sīt
sā: sicut ps pecudis seq̄strata de
mūdo sā erat. Leui. xx. Sā eritis mi
hi ego dns sū: et separaui vos a ce
teris gētibz ut essetis mei. Quāta
ergo ē ingratitudo eis illi q̄bz tanta
gratia sā ē a dño ī tali elōe. vi
uūt pphane: Quinto ergo pfectꝰ
sūt pcta taliū: q̄ tantū tenēt ad
ītrū et rōne successois scōꝝ. et rō
ne diuinoꝝ stipēdioꝝ. et rōne elā
onis diuine: Ite. ta sūt. q̄ solēt ml⁹
tū excusare a pcto. Immū ē igno
rātia: si ista nō lmt religiosi. qa
habēt scripturas. habēt doctrinā:
habēt sapientes a q̄bz pnt sp̄ct
ari de dubijs. Et ideo dicitur vni
uersitati ide ē agnoscētes deū: q̄ mag
nā habēt notitiā diuinoꝝ. Sed nō
ē mala sonetas: q̄ frequēt ī pellucida
malū. Si ista nō habēt: ymo eō
fortio bona trahēte ad bonū. Et ī
sicut pōt homo cū pīis: et ipi cū
scis debēt ee sā. Tanta ē negotiatio
mūdi. q̄ frequēt dant occasionē pec⁹:
ut oīs⁹ dom⁹ regēde auaritie. ne
gotiatōes mēdacij: discursꝰ malꝰ
denpijs eoꝝ q̄ videt: et filia q̄dē q̄
dr. j. Jo. v. Totꝰ mūdꝰ ī maligno po
sitꝰ ē: id ē ī malo igne. id ē ī occa
siōibz iflāmātibz ad malū. Reli
giosi vō et maxie claustrales nō
habēt hmōi occasiōes: cū nō ha
beāt vacare ñ soli deo. Cū ergo p
tanta eoꝝ nō habeāt excusatōes si
cut pcōres mlīoꝝ aliorū: plus se nō
imerito pſequēda. Ite. pcōres ī religi
one pdūt aīas: q̄ xpi salutē sua
religionē ītrauerāt. Pdūt eā
famā. Sicut ei sbet rosa nō pnt
ee diu ī loco q̄ tūcūq̄ occulta q̄n se
teāt: ita nec pcōres religiosoꝝ. P
dūt eā tpalia: q̄ pdita fama.
deuotio hoīm q̄ tpalia ꝛ febat. a
ca⁹ aufert q̄ ꝛ feāt. Si ergo abbas
dissipatoꝝ tpaliū tā odibilis ē o
nibz: q̄tū sūt odiēda pcōres religi
one q̄ et hec et plura mlto melio
ra dissipāt: Ite. cū pcōres religio
ne nō extirpāt. mltiplicāt: sicut
herbe male ī agro. Idu. xxiiij. p
agrū hōis pigri trāsiui. Et p⁹
ecce totū repleuerāt vrticis. Et
hoc q̄ piget nō extirpauerūt sa
tī oītes. Nō solū āt augēt. sī
durāt: ita ut fiat q̄ ī corrigibilia.
Aug. Dū ꝛsuetudi nō resistit. fit
nēcitas. Nō solū āt sūt ī corrigi
bilia: sī q̄d malox extremū ē. nō

reputāt pcm. Aug⁹. Obiciūt ia/ ob q̄uor vrores. qđ q̄n mos e/ rat. pcm nō erat: id ē nō repu/ tabāt. Sēm vnā expōnē. Cū ergo ex tolerātia pcōr tot iique/ nēta subsequāt. nō sē ut dr bis bidēs i regla. aliq̄ten⁹ dissilanda: ꝫ stat⁹ ut orta fuerīt radicit⁹ ā/ putāda. Patz ergo ex pdīs. q⁹ si/ fidēt religiōis lor⁹ ⁊ stat⁹ pcōr religiosor⁹ q̄uitas. ⁊ iexcusabili/ as. dāpna q̄ inferūt ⁊ iōrū/ piala: animādi sūt oēs religi/ osi. ad zelandū feruēt⁹ ⁊ ora pcm.

De dilectione hoīm ⁊ odio vicior⁹ seruandis in correctione: xcviij

Quarta q̄rtū notādū: Cā. q⁹ virtor bonor⁹ ē a pcō declinare. Ps. Declina a malo. Nō solū hoc ē cor⁹: ꝫ quod mel⁹ ē fugē pcm. ecc xxj. q̄ a fa/ ce colubri fuge pcm: ymo qđ op/ timū ē. cor⁹ ē odire pcm. Ro. xij. Odientes malū. Et vē odiēdū ē bonis pcm. Dns ēi nī nichil odit n̄ pcm. ⁊ ip̄m sūme odit: et id⁹ amici ei⁹ debēt sūme odi re pcm. Ps. Qui diligitis dñm odite malū: ꝫ sicut ip̄e odit. Preīa natāle ē odire vē noci/ uā: sicut odit ouis lupū nāliē. Et id⁹ dictū ē. odio habebis mi/ micū tuū. aya. v⁹: nō q⁹ scptura hoc aliqū p̄cipiat: ꝫ nimis ad/ hērentes nature hoc dixerīt. Per cātū āt sūme nocz. Sicut ergo lup⁹ nociu⁹ gregi ꝫparet ⁊ pas/ tores ⁊ canes ⁊ tot⁹ grex ꝫmouē t̄ tūq⁹ i rem odiosā: ita q̄ncūq⁹ a/ liquis appareat pcm. debēt oēs illud tanq⁹ vē odiosā insurgē. Preīa nūcius q⁹ sp nūciat odi osa: solz mlēū habeat odio. De pcō nūq⁹ audit bona cautio: ꝫ sp mala p̄nosticat oīs scptā lo/ quēs de eo. Si ergo achab odie/ bat micheā. q⁹ nō nūciabat ei n̄ malū. sic dr iij. Rē. xxij⁹: q̄ntū ē odiēdū pcm oīb⁹. qđ inūiabilia mala ⁊ p̄nosticat ⁊ adducat. Sz sacēdū. q⁹ aliq̄ quo ad aliqs male moti sub specie p̄sequēdi pcm: hōi/ nes p̄sequūt iterdū. Isti sē sicut scribe ⁊ pharisei. q nō ex caritate ꝫ ppt̄ iuidiā ⁊ odiū qđ habebant ad xp̄m accusabāt eū: mō de sab/ bati violatōe. mō q⁹ se filiū dei vocabat. ⁊ de silibz. Sūt iterū sic rex babilonis⁹: q⁹ sub specie potus dedit ezechie potionē laxatiuā de q̄ ꝫfusꝰ ē. vētre cor⁹ā oīb⁹ laxato: sicut dr i hystorijs. Ita ⁊ isti sub spē caritatue correctionis hōies ꝫfidē t̄rendūt. Sūt eccā sicut p̄napes ⁊ satrape babilonij: q nō q̄rebant accusare danielē ut cessarz a ma/ lo: ꝫ q̄rebāt malū ut īuenirēt oc/ casionē ꝫt̄ eū: dan. vj. Ps. Scruta/ ta sūt īiq̄tates. Sūt alij q̄ licz nō ex p̄posito i corr̄ionibz hōies p̄sequē/ t̄ ex defectu vē dilāonis sic īcau/ te agūt īterdū. calamū q̄ssatū nō/ frigētes. ⁊ linū fumigās extīguen/ tes: q⁹ corr̄io q̄ debēt corr̄as ēe ad vitā. cedit eis plerūq; ad mortē. Dilāo quā q̄s habet ad suū vas vitreū: docz eū q⁹ lauādo ip̄m sic caute tractet ne ꝫfrīgat. Dilāo iterū quā habet mr ad filiū suū puerū. docz eā: q⁹ abstergēdo sor/ des a naso ei⁹ sic lenit fricet ne sāguinē eliciat. Dilāo quā qui⁹ habet ad lumē lucne. docz eū ut sic discrete emūgat eā: ne lumē extīguat ⁊ fetorē educat. Cū er/ go q̄s aliū corrigēdo sic īcaute ꝫ fricat q⁹ ꝫfrīgit. nec illud ps. des/ truxisti eū ab emūdatōe: sic emū

gut fortat nasū ei⁹ q eliat sagui/
nē ꝑut dr ꝑū xxx? sic lucrā emū/
gut sine arte emūgēdi ꝑt qđ ꝑce/
pit dns fieri emūctoria exo. xxv.
q totū extīguit: patz q ē ex defec/
tu caritatis q doct de oīb faciēdis.
Ra ergo vicia sume sūt odiēda ⁊
qn ꝑt malū motū vl nō ꝑt di/
lāone corrigūt sequūt inde ma
la ꝑdca tā i corrigēte qī i corrēc:
bn dicat vir scs. q fiat correc cū
dilāone hoim ⁊ odio viciorū.
Sequt. Quicūq ār i tātū ꝓgres/
sus fuit malū ut occīte ab aliq
trās vl qđlibet mun⁹ acceperit:
si hoc ult⁹ fieret parat illi ⁊ oret
ꝓ eo. Si ār deprehendat ⁊ punat:
sēm arbitriū ꝑsbi vl ꝓpositi q
uius emēdet. Tradita st mā da
ta ecīa equāone viciorū q depre
hēdūt ab illo loco. qn ergo siml
estis ⁊ c. usq huc: hic ār tradit
ecīa illa q gratis recognoscūt. Si
cut ār sup mādata posuit ecīa ꝑ
ticulārē materiā ꝓmo. postea i
gēne: ita ⁊ hic ꝓmo ponit man
datū. Et q de silibz simile debet cē
iudiciū: itelligēdū ē q idē obser
uat i oīb aliis sic dixit sup i ali
is: q̄uis hoc hic nō dicat expsse.
Ra vo q ad ihonestatē ipudica
e ptinēt qī nūq ꝓuenīūt nisi de
prehendāt? q vo ptinēt ad ttatū
alicui⁹ rei tpalis i debite fīalius
recognoscūt. q nō habēt tantā
vēcundiā: sup i deprehēdēdis des
cēdit ad illā materiā. hic vo ad
ista. Quātū malū sit accipe aliq đ
sine lucra ⁊ papue munuscla a
otādū mlieribz. rex Ca.
Vo q ex tēdē manū ad
recipiēdū dras hoīni
cui⁹ voluntas ē i alt̄ius ptate. a
qđlibet mun⁹ aliud q̄ tūcūq mo
dicū. illi q nichil ꝑt habē ē culpa
nō modica: licz qdā nō mlti ꝑde
rāt. In vicijs ei spualibz cū effun
dūt usq ad manū reputāt ei ma
ximo gradu: sic patz i ira. Hu
ius ei ē cū i corde ē. q uo cū in vbi
effundit: ⁊ q uissima ē. q n usq ad
manū ꝓtiendo ꝓmpt. Similiter i
carnalibz q̄uis est ipudicaa in
mēte: ⁊ grauior ē in vbis: ⁊ gra
uissīa ē. q n usq ad tactū ipudi
ꝓcedit. Eadē rōne i sclaribz q̄ue
delictū ē. rē quā nō licz habē ꝓ
pisce? q̄uis ē cū vbis pcurat: ⁊ g
uissimū ē. cū actu ꝑpetrat. Preter
int mēbra hūana qdā sūt q rebel
lāt spū oīno. ut genitalia: qdā
q ⁊ si oīno nō rebellāt. tñ difficile
obediūt: ut pedes. Sz man⁹ valde
ē obediēs ⁊ mobilis: mō huc mod
lluc i oēm ptē. Et ideo tāto ir̄asci
bilior ē spūs si aliq đ malī ꝑpetrat
i accipiendo illicitū: q̄to est ei de
obediētior. Preterea qdā sūt sens⁹
quor⁹ orgāna velit nolit homo
patiūt ab obiecto. ut aures et
nares: q nō habēt a natura or
gānū defendēs. Quedā vo quoꝝ
orgāna habēt a nata defensiua
ut oculi palpebras: et ideo q ꝑt
se defendē cū vult spūs p opacula
hmōi: nō patiūt nisi cū vult spūs.
Sensus vo tactꝰ cui⁹ speciale orga
nū ē man⁹ nō egredit i actū tā
gēdi ecīa si velit homo. n cū la
bore quodā ⁊ difficultate: eo q
oportz ipsā manū appropiāre
ad rē distātē: q tact⁹ nō est ꝑ
medium ut visꝰ. ⁊ adest rei ī medi
ate. Cū ergo delictū qđ habz ma
iorē difficultatē ad sui petitionē
hoc ipo sit grauꝰ: nō ē sū gran
di malo cū man⁹ extēdit ad a
liqđ illicitū accipiēdū: cū q ma

luca i tali facto effudit usq; ad
manu: tu q; man⁹ sup oia alia
obedies ē spūi: tu q; tardior est
ad actu suū: n̄ ea difficultate a
spū ad illū trahat. Et ido signat
diat vir scs. in tatu pgressu fuit
malū: inuies. q; nō est leue ma
li; magnū valde religioso acci
pe aliq̄d illicite scz sū lucra: qđ
vocat occulte fieri. q; fit sine sa
cerdotali. Quis at hoc sp sit tm
malū cauedū: tn specialē cauet
vir sā a lūs & minusculis veri
pedis a mlieribz. Et ido dic ihō.
dulces lras & crebra munuscula
scs amor nō habet. Hmōi ei sūt
amatū stulto amore: et ideo sē
spes malū: a q̄ cauedū ē sedz aplz.
Ite. p hec ispecta reduat mulier
ad mēoriā: p qđ solz scos dyabo
lus ifestare. Ite. p hec nutrit et
auget affectū: qđ ē valde pclo
sū: q; de facili degenerat i malū.
Ite. p hec familiaritas mlierū
arcet: q. q; sit reprehēsibilis patz
ex dictis. Ite. hmōi munera sē
p̄ futilia & recipieti & aliis: & ō
tāq; a superfluis cauet q; nō curat
n̄ de nāturis i hoc mūdo. Ite. no
tādū. q; sūt q̄dā. q; rone ātiquitatis
vl aliq̄ excellēte q̄lscūq; solēt
aliq̄n plꝰ exhibē i hmōi recepti
one; reputātes q; vēcauedū sit ei
vl ideō lucrā petē assidue p
hmōi minuta recipiēdis. Et p
lata q̄dā. q; i minoribz frībz ista
rigide corrigūt: maiores nō au
dent corrigē. Plati isti sūt sicut
murmicoleon. q; diat leo formi
cārū: qr i formicā deseunt: ita &
isti minores. Ecce vō dauid
faciebat: q; pugnauit cū leoni
bz: qđ q̄dē ē pbitatis: p̄mū vō
ignauie. Qz vita maiorū ma

gis ſt corrigēda q; minorū:
et attēde q; tale ēt simile
delictū siue aliud q̄dcūq;
magis ē corrigēdū i maioribz
ip̄i ei sūt exēplar minor. Exem
plar vō vnde alia tñ scribūt: p
mo & diligētius solet corrigi. Ite
ip̄i sūt caput minorū. Sapiēti
vō medico maior ē cura de infir
mo p totū corp⁹ patēte. de cura
tione capitis: eo q; inde fluūt bo
na & mala ad alia mēbra. Ite.
ip̄i sūt fons. vnde fluūt riuuli
exēplor. Nō p̄nt at riuuli esse
clari: fonte turbato. Et ido p̄us
purgād ē fons: ut riuuli sīt pu
ri. Hic ē. q; i purgatōe isti lictī
ppli a mlieribz alienigenis. pri
mo ītēptū ē a maioribz scz a fi
lijs ioiadech & frībz ei⁹: sic hēt
esd. x. Hic ē q; ip̄e dñs plus in
crepabat maiores int iudeos
scz scribas & phariseos q; mino
res: luz oēs eēnt reprehensibiles.
Hic ē q; i die cene p̄us lauatur
mau⁹ altare q; minora: qr ad p̄
gationē & tractationē maiorū p
mo & p̄cipali⁹ intēdēdū est. Et
ido ezē. x. dicat viris desertis va
sa ītēt. Ite a sagittario meo ītuite.
Inceperūt ergo a viris senioribz:
q; erāt ātē facē dom⁹. Cū ergo
tot rones oñdāt. q; maiores ma
gis sīt corrigēdi: q; tomagⁱ abs
q; acceptōe psone cū sub eōdē vo
to viuāt sūt sicut alij corrigēdi.
Et ido dicat vir scs. q̄cūq; ātē
qui dicēt: q̄cūq; ille sit. absq; ac
ceptōe psone. Qz vita professa le
uius ſt puniēda q; pbata. & ḡve:

Ite attēdēdū q; ille ci. Caplz.
q; gtis recognosc clīā videt
magis penitēs q; ille q; nō
recognoscat n̄ cruciet: & ideo

digne ē maiori misēdia. Lu. xvij. Si pñiam egerit dimitte. Pre ēa q̄to benignius agit cū illo q̄ ḡtis culpā suā recognoscat: tāto videtes hec animāt ad filia: sicut ad dñm ihesū audaciu⁹ appropiāt pēdres ꝓpter benignitatē quā eis exhibebat: sicut patz lu. xv. Pēca reus q̄to pl⁹ fatigat actorē ⁊ iudicē. tāto si finaliter īuenit ī culpa dignior ē pena maiore: ⁊ q̄to min⁹ fatigat. dignior ē gra. Qui āt nō recognoscat culpā ñ quiet⁹: ml̄tū laborē pstat ī inq̄sitōe sua accusāti ⁊ iudica. Qui āt ḡtis recognoscat: q̄ nullū labore pstat eis. Ex his ergo patz. q⁹ recognoscēs culpā suā ḡtis ml̄to min⁹ ē puniēd⁹ q̄ quiet⁹: et rōne sui aq̄ penitēs videt. ⁊ rōne assistētiū. q⁹ ad bonū ex hoc puocāt: ⁊ rōne ei⁹ ē agētiū. q̄s min⁹ fatigat. Et ꝓpter hoc bñ dicat. pcat illi: q̄d ītelligēdū ē. nō quo ad totū. sz q⁹ ad tātū: et oret ꝓ eo: ut sic benigne agit cū eo ab hōie. ita ⁊ deus ecclā pie agat cū eo. Sic igit cū ꝑdictū mandatū declarata sit tā. Vnū ē. q⁹ nō leue malū ē religioso aliq̄d q̄tūcūq⁹ modicū sine licētia accipe: q̄d īnuit aug⁹ cū dicat. ī tm̄ ꝓgressꝰ fuerit malū ⁊c. Aliud ē. q⁹ istud corrigēdū ē ī oīb⁹ absq⁹ acceptōe psone: q̄d īnuit cū dic. qui cūq⁹ āt. Aliud ē. q⁹ leui⁹ ē illud puniēdū ī cōfesso q⁹ ī quieto: q̄d tāgit cū dr. si hoc ulē. ⁊c. Qd ī telligēdū ē silit fraēdū in quibuscūq⁹ alijs culpis gratis cōfessis. Sequit. De vestitu: cij. cā.

Et est quartū capm̄ regule.

Uestes vnas ī vnū habeat⁹ sub vno custode vl̄ duob⁹. vl̄ q̄t⁹ sufficiāt possit ad eas ꝛ aut ēdas: nec tm̄ ea ledāt. Hic ē q⁹tū ad hāc regle: ī q̄ agit de his q̄ ptinēt ad religiosos. ī q⁹tū sūt instrumēta ītimatū ml̄tarū. Primo āt tradit mādata ēca hūmōi nēcitates: sēdo ēca officiales q̄ ēca hūmōi sūt nēcaria: ibi. siue āt q̄ cellario sū q̄ vestib⁹ ⁊c. Circa āt nēcitates varie sūt religiosor⁹: tū due sūt maiores. ⁊ ēca q̄s solēt fieri frequēt⁹ defect⁹: scz ī digēta vestitū. ⁊ ifirmitas. Et ēca hec ō sp̄ā liē tradit mādata: ēca sēdm ihu. lauacrū ecā corp⁹ ⁊c: aqua p⁹ hic. Et notādū. q⁹ ītervdū offendit ī religione ī negligētia custodiēdi vestes: et ido tradit mādatū ēca custodiā vestiū dicēs. vestes vnas ⁊c: ⁊ hoc ē p⁹. Ite dū ēca carētiā: et ido dicit mādatū ēca puisionē dicēs: ⁊ sicut pascamur ⁊c: ⁊ hoc ē sēdm. Q̄nq⁹ ēca distributionē: et ideo ēdit mādatū ēca hoc dicēs. si fieri pt. ⁊c: ⁊ hoc ē ēcū. Q̄nq⁹ ēca oratiōnē: et ido ēdit ēca hoc mādatū dicēs. tū si via volāt ifirmitas: ⁊ hoc ē q̄tū ad q⁹ ēca receptionē vestiū collatarū: et ido ēdit mādatū ēca hoc dicēs. Sequēs ergo ē ⁊c: et hoc ē q̄tū. Q̄nq⁹ ēca lotionē: et ido tradit mādatū ēca hoc dicēs. īdumēta mea ⁊c: ⁊ hoc ē sextū. Circa p̄mū attēde dū ē. q⁹ aliq⁹ liez custodiāt vestes a latronibz ⁊ igne. ⁊ hūmōi nisi leſiōibz: tū nō a modicis leſiōibz. sicut ē cozrosio vmi et tinea. Aliq⁹ vo q⁹ ab hūmodi

sūt solliciti custodire vestes suas: reponūt eas ī archis suis ⁊ nō ī loco cōi. Aliqn vō cū apponūt ī loco cōi: sūt tot vestes et custodes tā pauci cōes. q nō sufficiūt. Et ideo ī isto mādato qđ ē cūa custodiā vestiū tā dicūtur ⁊ ista tā: ⁊ pmū. ne a tinee a ledāt: ⁊ scđm. ī vnū habeant ⁊ ētiū. sub vno custode vl' duob: vl' qt sufficē possīt. Q' res cōes monasterij st' diligēter seruāde:

Est āt argumētū ciij Lā. ex hoc mānifestū: q' rēs cōes monasterij. siue ad vestitū. siue ad victū. siue ad alia q̄cūq; ptinētes. st' cū magna diligentia ⁊ seruāde: q̄tūcūq; sit modice. Hīc ē. q' sicut supdictū ē legit' ī lib' collac'. q' cū q̄dā fr' ī sua ebdomada lauaret legūina. ⁊ tā grana lētiale ceciderēt ī tinā. p ei' negligētiā. ollapsa de manibz ei': quidā alt' mīsies ⁊ vidēs hoc denūciauit abbati: et iudicauit hūi sacri pculi negligetor: suspēsū ē ab oōne: nec aliū remīsū ē. n' eū pus ptia publica diluīsset. Hīc ē q' io. vj. dicit dīns. Colligite fragmēta ne pereāt. Hīc ē. q' duo euāgelici ppt' micas mēse sue male custoditas cū canes illas comedēt ⁊ lazar' nō posīt eas habē: punit' ē in īferno ī gutta aq̄ negata. Gg. Gutta petijt: q micam negauit. Porro mlt'plex ē ratio q̄re a religiosis ⁊ maxīe cū sūt pauperes: sūt hoc modica diligēt' seruāda. Si ei diuites scđi hmōi male custodiūt: nō oportz eos alios q̄uare q' vēdo. cū adhuc abūdēt: pauperes vō religiosos his pdictis oportz q̄rē ab alijs: ⁊ q̄to plꝰ q̄rūt. tāto plꝰ eos q̄uāt. Paul' ne q̄uarz sb' ditos q' ei tenebāt ad stipēdia laborabat mānibz suis: sicut dī. j. tessal'. ij: q̄ntomagis tales elaborata ab alijs debēt custodire ne iterū q̄uēt eos: Ite. apud scl'ares ut frequēt' vetēs vestes ⁊ residua bonoꝝ alioꝝ male expēdūt: ap' religiosos vō expēdūt' in paupē. Si ergo scđm vbū apli opandū ē manibz ppis ut habeat q̄s vnde tribuat necītatē patiētibz ephe. ē: q̄ntomagis ista debēt seruāe diligēt' q' st' futura paupm: Ite. frequēt' q' habēt isti religiosi st' de necessitatibz paupm: q' sibi subtrahēdo largiūt' eisdē. Cū q' ergo ista pnt hec negligēt' custodiri a seruis dei: q' ppt' eos vite sue paupē subtraxerūt. q̄le fuisset si helias paululū panē quē sibi dedit paup vidua de necessitate vite sue dimisisset penue: Nō sic fecit: sz ipe et ipa ⁊ dom' ei' comedit: et meritis ei' diuina vtute ī vidue usus f. farinula ⁊ lecyth' olei nō defecerūt: iij. kl'. xvij. Ite. hmōdi q̄ dant religiosis paupibz. dant p peās: ⁊ ideo sūt peū aīaz. Qđ quale āt ē. de pcio aīarū nō curāe q' lit' tractet: ij. kl'. xviij. dī de dauid: q' noluit bibē pculū aīarū de aqua cisterne de bethleem sibi apportata. Q̄ntomagis cauendū ergo ē dei seruis: ne p̄ciū aīarū inutili' pereat apud eos: Ite. sic' psone religiose sūt dño ꝯsecrate: ita ⁊ bona q̄ eis dāt. dño ꝯsecrāt. Res āt sacre. solēt diligēt' custodiri: Ideo dī ī lib' collac'. de ātiq̄s pūbz. Qđa q' sua sūt credūt dño ꝯsecrata: ppt' qđ. si qđ fuit mōasterio illatū: ut sacroscm cū ōni

docuerūt reuēntia debē tractū.
Certū ē āt. q illud qđ sic tractat: diligēt' custodit. Ite. fuit qđā dñs
q nō exigūt districtā rōnē a mi/nistris suis. de bonis māibz eoz cō/missis: & idō mīstri eoz solēt neg/ligēti bona eoz custodire. Dñs
āt nō ē talis: vmo adeo requirt rōnē districtā q ponit i arce mi/nistros suos. donec reddāt no/uissimū minutū: sicut dr luxij.
Cū ergo religiosi sīt nō dñi. sed mīstri bonoz ei: cū qnta solli/citudīe debēt illa custodie de qb exiget' ratio tā districta? Atten/dāt ergo religiosi paupes q ea
q habēt mō sterilū. data st' eis tā/q' pauperibz: & qđ eis supfluit ē
i paupes erpē dedū: ipi q q lar/gūt int' dū sūt paupes. & q da/ta sūt eis aiarū pcāū sūt: & ipsi/deo ɔsecrata: & q de eis oporteb districtā rationē reddē: et ne pe/reāt a iutilit' ɔsumāt' vl' ex ali/q negligēcia deteriorēt vl' i aliq le/dāt: custodiāt diligēt'. De quīdo fratribz de vestibz: cuj Ca^m.
Et sicut pasamī ex v/no cellario: sic iduamī ex vno vestiario. Hoc
ē mādatū sēm: qđ t'dit' cīa vest/tū pusionē. Et tāgūt hic tā: substātia mādati cū dr. iduami/mi: mod' iplēdi. cū dr. ex vno vest/tiario? ratio mādati tracta a sili: cū dr. sicut pasamī. t'. Cu/ra pmū nomādū: q mlta mala sequi solēt ex neglīgēcia q puidē/di ɔpetēt' religiosis i vestibz. Se/quūt' ei ex hoc frequt' infirmitat' corpoū q frigore ɔtrahūt: qs eaā mt' dū morte sequūt.
Hic ē. q ille sūm' abbas post qm pmi pauētes facti sūt passibilē et mortales. feat eis sic' dr gen. iij. tūnicas pelliceas q valēt' ꝛ frigus? reliquēs i hoc exēplū aliis abbatibz: ut suus subdit' opetēt' puideāt i vestibz ꝛ mo/bos & mortes. Ite. viaa aīoū. sez ɔtēcões & mmura: aī q grié a luqs deterius se acepisse q pus habuerat: & idignū se ēe q nō ita vestiat' sicut alius frr pesbe/bat': sicut dicat ifra aug'. Ite. cō/tēpt' apud ip̄eritos: q videntes pauperē i sordido habitu nō ho/norāt eū sicut vestitū decēter sez ɔtēpnētes dicūt ei. tu sta illuc
a sede sub scabello pedū meoz: sicut dr ja. ij. Ex hoc ɔtīg. q mi/nus decēt' vestita apud hoīes mū/di nō habētes acessū: nō pūt apud eos pficē. sicut eoz expedi/ret salutā. Ite. horror religios.
Horret ei mlta vestitū despectū et ideo hoc vidētes i religiosa/lqbz fugiūt eoū religiōnē: q ppt' hoc pt' dicē ill'. pbs. Qui vide/bāt me foras fugerūt a me. Ite. infamatio eiusdē. Exēplū. Cū q/dā dicēt coīā quodā pho de du/obz quoz un' erat paup & alē/dīues. q esset amicī: dix' phus. Quo ergo un' paup ē & alē di/ues? Amic' nō ē: q fortune pa/ticeps nō ē. Ita mlta pūt dicī: videntes istū bn vestitū alterū male. Que ē ista fatuitas q ē apud istos? q sic dissiliter sūt vestiti? Ite. caritas sic male/uidētiū i vestibz suis subditis supat' a natura? cui sūma cia ē de bn vestiēdo oīa q st' sub cu/ra sua. Nō solū ei gressibilibz dedit pelles. & volatilibus plu/mas. natatilibz coria: fz & terre/nascētibz dedit pulchrū colorē.

deo dñs aya. vj. dcr hoc ꝙ side
rare. dicēs. ¶ Cōsidrate lilia agri &c.
Dico aūt vobis: q̄ nec salomon
in oī gloria sua coopt̄ē sicut
vnū ex istis. ¶ Q̄d p̄t p̄ma cura
ad hec dicē? ꝙ sideratā nature
diligētia erga sua vestiēdo: ⁊
sua negligētia erga suos. ℣ Pro
ter hec ergo p̄dicta mala cauē
da valde curādū ē rōnabz reli
gionū: q̄ fribz p̄uideat diligēt.

De malo ⁊ bono mō p̄uidēdi de
ura sēm vestibz: cv Ca.m
notādū. q̄ in q̄busdam
religiōibz maxīe pos
sessiōes habētibz. p̄uidet anno
nias hoc modo: videlicz q̄ dat
cuilibet aliq̄ cta su ma pecūie
quolibet āno. de q̄ p̄uidet sibi in
vestibz p̄ut vult. Sz hoc est ex
psse ꝑ regulā q̄ dicat supā. Dist
buat victus ⁊ tegumētū non
eq̄lit̄ oībz: q̄ nō equalit̄ valentis
os. ℣ hmōi vō modū eq̄lit̄ p̄ui
dē pl̄ et min? indigēta. Preterea
hoc vl̄ ē ꝑpetas vl̄ ꝑpetatis salte
spes manifesta: quon utriz ca
uēdū ē. Itē. p hoc dat occasio re
ligioso exprendēdi q̄d p vestibus
dat̄ iusus alios p̄t̄ dñi volūta
tē. q̄d furtū reputat: ⁊ adhuc re
manet eadē indigēta vestiū.
℣ De hoc aliq̄ hec ī ueniēcia vi
ture volētes fraudāt alit̄ ordinā
tes q̄ illud q̄d dat̄ p vestibz fīt.
sue deint̄ sū deforis. sū ī pāno
sū ī peāua. seruat eidē sub cōi
custodia: ita tñ q̄ aliq̄ nūq̄ det.
Ad hoc uterū ē de regulā q̄ wlt
dicā ee cōia: et infra dic ex psse
de hmōi: q̄ ī locū cōem vedat
tūcui nēce fuit p̄beat. Preterea.
p hec auferēt viris sās illa cōfi
dētia de deo. q̄ diat eis nō esse
cogitādū de crastino: cū ipis ꝙ hoc
puideat usq̄ ad ānū vl̄ magnū
tēp̄ cōtudinaliē de vestibz ꝙ hō
ordiationē: ⁊ illud aya. vj. Et de
vestimēto q̄d sollicti estis. Itē. lj
nō cauet spēale ꝑpetatis. Ista enī
ꝑpetari ē ille q̄ facit sibi aliquid
ab alio illicite ⁊ seruari: sic ille q̄
seruat apud se. ℣ Ad hoc alij resp
dēt hos modos tenēt aliū mo
dū p̄cipue ī paupibz religiōibz
dātes licētiā singulis. q̄ q̄libet si
bi puideat tpe nēcitatis: q̄rendo
ab amicis vel familiaribz. Sz hoc
uterū respādū videt: q̄ seq̄t ex
hoc multa ī eq̄litas: cū videlicz
vn? habet a quo acq̄rat. alt̄ nō.
vn? cū facultate mlta p̄t acq̄rē.
alter nō sine mlta difficultate.
vn? ī uenit q̄ dat ei bonas vestē.
alt̄ nō nisi viles. Si aūt apud secla
res tāt̄ū curat̄ de eq̄litate q̄ a
būdātia diuitū debet supplē ī di
gētias pauperū sēm apl̄z ij. cor.
viij. ut fiat eq̄litas: q̄ tomagis
viris eccl̄ē ꝑfessionis curādū ē mlt̄ū
de hmōi eq̄litate: ꝓtea ex hō ordi
natiōe. cogūt hoies resumē
curā sui: quā deposuerāt. ¶ Cōt
q̄d bn̄. ¶ Qui nobis semel curā
vīū omisistis: q̄d uterū de vobis
vos ītromittitis. Itē. ex tali or
dinatiōe minuit meritū caūta
tis: q̄ cōia ꝓpriis anponēs ma
gis ꝓfiat: sicut dr infra. Hec aūt
relictis ptinētibz ad cōia: ꝓpis
ītendit. ℣ Ad hoc istis tbz modū
respādētis: ordinādū ē ap̄ pau
pes. q̄ p cōi q̄rat. q̄cq̄d queriē ꝑ
vestibz: q̄ ī cōi ponat. q̄cq̄d dat̄
q̄cq̄d habet ꝑ vestibz: ⁊ ex uno
vestiario p̄uideat oībz sic dic
tur sēs. Nec ē diffidēdū q̄n viris
sās bonis modū istū ma

gis sem seruãtibz puideat ille q̃ querẽtibz uisthaã p̃mittit aĝaz. nõ solũ victũ: ꝫ eã vestitũ. ¶ Cõ illos q̃ singularit melius procurãtur q̃ alij: c vi. ¶ Ca. xx.

Quia triũ notãdũ. q̃ victꝰ et vestitꝰ habẽt simile aliq̃d: q̃ utrũq; ẽ necessitatis hũane: ꝑ q̃d paulꝰ iũgit ea dicẽs j thio. vj. Habẽtes alimẽta ⁊ q̃bz tegamur: his cõtẽti sumꝰ. Et eadẽ de causa dñs iũgit ea in euãgelio: dicẽs ĝa. vj. Nolite solliciti sitis aĩe vre q̃d mãducetis: neq; corpori vro q̃d induamini. Et ideo bñ adducit vnũ ad ꝓbãdũ alterũ. Sz cũ ꝓbãs ĝrtius debet ee ꝓbatꝰ: reliquit er hoc p cto. q̃ magis seruãda ẽ cõitas i victu q̃ i vestitu: cũ hãc oñdat p illã. ¶ Nam reꝓhensibile ẽ ergo i religiõe: cũ aliq; paret sibi singulares comestiones i pitanciis ⁊ vinis ⁊ hmõi. i hospicijs. in infirmitorio. illi q̃ alijs pesse debent norma vite ⁊ ab hmõi gulositatibz abstinẽte. ¶ Quibz sp laute viuẽ volentib. vndiq; dat occasionẽ ⁊ regulã alijs: q̃d cõtet ipm pauperes nõ habẽt ĩsgredi locũ cõia comedẽdi pch tolor illicita i cellis ⁊ cameris. Ratio: q̃ nõ ẽ eis locꝰ in diuisorio. Hõ ẽ vitiũ. p q̃d pusio q̃ritꝰ negligi. ¶ Exẽplũ. Fuit q̃da abbatia in q̃ de cõsuetudine reseruabat q̃dã bonũ vinũ p q̃ritu: usq; ad tẽp q̃ solebat vina corrupi. Semel ãt appropiquãte tpe illo venit cellari et alij officiales ad abbatẽ q̃ vir sãs reputabat: ⁊ dixerũt ei. Dñe abbas. habẽ gñe debitũ: nec vidẽ vñ possi soluẽ. n̄ vendã vinũ istud. ¶ Qd audiẽs abbas et ꝓpacẽs q̃ritu: dixit eis. Deo videte diligẽt: si habeam la nã. siue caseos. sii bladũ. sii aliq̃ aliud q̃d possit vẽdi: q̃ nimis gñe erit q̃ritu subtrahe. q̃ mltũ laborẽ sustinz. recreationẽ: quã solz habẽ de vino isto. At illi dixerũt. Satis deliberauim ⁊ cogitauim sup hoc: ꝫ nõ iueim aliud ꝺ silũ. Tũc abbas dixit. Venite cras ad capln: ⁊ ordiabim de hoc aliq̃d. Ipis ergo ⁊ alijs pntibz. dixit abbas q̃ritu necessitatẽ quã habebãt de vẽdẽdo vinũ illud: ⁊ iducẽs eos ad pacẽtiã mltus. int alia subiunxit. Qd hoc magis sustinete pacẽt: q̃ pmitto vobis bona fide. q̃ ꝓ totũ tẽpus istud ego nõ bibã aliud vinũ n̄ q̃d vos bibetis: et ꝓpterea i vtute sce obie cellario et oĩbz alijs officialibz. q̃ nullꝰ i domo vl' ext bibat n̄ illud q̃d bibet q̃ritus. Soluto ergo cellario cũ aliq̃t diebz bibisset cellarius et alij officiales malũ vinũ cõ q̃ritus: ceperũt ꝓferre ad iuiã. si posset iueniri aliud ꝺ silũ vnde debitũ soluẽt. Et iuenientes: regressi ad abbatẽ. dixerũt. Dñe abbas. iuenim tale ⁊ tale ꝺ silũ: p q̃d possi soluẽ debitũ sine vẽdicõe vini istius. ¶ Qd audiens abbas. dixit. Deo grãs: bonũ ẽ ꝺ silũ: fiat ita. ¶ Ds ãt dubitz. q̃ ex hoc neglexit pusio q̃ritꝰ q̃ maiores habẽt suas recreationes singulares ext q̃ritũ. nec exẽplo dñi mouẽt ut sit sollicitꝰ de turba q̃ritꝰ q̃d comedat vel bibat. ¶ Rñdẽ. q̃ hoc nõ solũ neglexit pusio q̃ritꝰ: ymo q̃d peius ẽ subtraxit ei q̃d suũ erat futuri. ¶ Preceptũ ei ꝓsone deuote q̃ hmõi singularia ꝺferũt ꝓsonis singulis

ferrēt hec vl' alia cōitata: ſz nō
ſuffiauit cōi molēdino mīſtrīe
aquā q̄ ē ad ꝓpriū iā attracta:
et ſic perit caritas q̄ cōia ꝓpriis
āponit. ¶ Tē. refectōriū reliquit
ſicut dom⁹ deſerta: q̄ ē maledic
no ꝑdā a dño ſup iudeos. ¶ Dē
hmōi ei ſigulares ⁊ bonas reſā
ones q̄ habēt ēt refectōriū: fugiūt
mlti refectoy duriciā vite cōis.
¶ Dē qđ viri ſā amatores religio
nis. dāt operā oēm. ut eccā meli⁹
habeat ī refectōio q̄ ēt: ut ꝑ hoc
attrahant oēs eccā ī ꝑfām ad ſeq̄da
vitā cōem: qi hoc ſine dubio pl⁹
iuuat mltos ad hoc q̄ poſſit īdu
cē āmonicōes vl' mādata q̄cūq;.
Dicat q̄ cuidā nobili abbacie q̄dā
dies relict quādā vineā opti
mā: hoc pacto. q̄ de vino illi⁹ nō
poſſ aliq̄s bibē ēt refectoriū.
Singulis āt ānis cū vinū illud bi
bebat' in refectōio: illi q̄ frequēter
no āno erāt ēt refectoriū. tē tē
pus vēiebāt ad refectōriū: ſiue ſe
nes. ſiu debiles. ſiu eccā ꝺtracta cum
potencijs. ¶ Sic nimirū volatilia
et āialia cūcta. lubētius ad bona
paſcua ꝙgregāt: ſicut tāgit' apoc.
xx. ¶ Tē. ꝙ hoc ī loco cōitatis mag
na tēſtitas ꝙſurgit. cū ali⁹ eſiūt.
ali⁹ ebrius ē: cui⁹ ꝓtriū faceđū
oīndit dñs ī deſerto. cū māna de
celo veniēs eſſiue dedit maiori
bz ⁊ minoribz. j. cor'. x. ¶ Dēs eccā
dē eſcā ſpitalē mādūcaueēt: ſcz
māna: tā moyſes ⁊ alij maiores
q̄ alij minores. ¶ Tē. ex hoc ſcāda
liſāt infirmi: ſcz cū vidēt maio
res ⁊ q̄ debent ī dādo exēplū du
riorus vite alios ꝑcedē. ſeq̄ ma
gis delicatā vitā. ¶ Cōt qđ dicat
apls. j. cor'. viij. Si eſca ſcandali
zat frēm meū: nō mādūcabo
carnes ī eternū. ¶ Tē. ex hoc accid'
q̄ hoies carnales ſcz q̄ datiſſ' vē
tri ſpūalibz ꝓponāt ī domo dei:
cū iſti delicate illi dure tractēt
qđ ēt iuſticiā: cū iſti īdigni ſit
pane ſcđm aug'. illi vō digni
ſit ā̄gelorū cibo. ¶ Plus ergo de
bet illis. q̄ iſtis. ¶ Dibz āt debita
reddēda ſūt: ſcđm aplm ro. xiij.
¶ Dē hec ergo mala nō ſūt tole
rāde hmōi ꝓuisiones ſigulaē
ī clauſtris: ſz de vno cōi cellario ꝓ
curādi ſūt oēs. mlto fortius q̄
de vno cōi veſtiario veſtiendi.
Seq̄t. ¶ Si fieri ꝑt. ad vos nō ꝑ
tineat qđ vobis īdumētū ꝑ tē
poꝛ ꝙgruēcia ꝓferat': utrū hoc
recipiat vnuſq̄ſq; qđ depoſue
rat. an aliud qđ alt' habueat:
dū tm vnicuiq; ꝓut cuiq; opus
fuit nō neget. ¶ Hic tāo loco īci
pit tē de mādata cūa diſtributio
nē veſtiū: cūa quā ſolēt actide'
duo er ꝓte recipiētiū. ¶ Vnū eſt ī
pfectionis: alterū iuſte vēpē
ſionis. ¶ Vnū ē. qñ q̄s nō ſolū q̄rit
recapē qđ ē necītatis: ſz q̄rit va
rietatē ſcđm tpm ꝙgruētiā: vl'
dēdit recapē qđ depoſueat. tūp
ius mal⁹ habēs ī illo: ⁊ cūa hoc
tradit mādatū hoc. Scđm eſt.
cū ꝺtēdēs ⁊ minura occaſiōe
recipiēdarū veſtiū oriūt: ⁊ cūa
hoc tradit ſequēs mādatū. ſi
āt hīc int' vos. Et notādū cūa
ꝓmū mādatū. q̄ nō ē prudētis
facē mādata cūa illa q̄ ꝛmo de
ſeruari nō ꝑnt: ꝓpē ifirmitatē
hūanā. ¶ Pauci āt ſē' illi⁹ fortitu
dis ⁊ ꝓfectē vtutis: q̄ nō lubent'
habeāt alias veſtes ī frigore
alias ī calore: ſicut eccā ꝺcēd' bis
bīndis ī regla ſua monachis. Et
pauci ſūt eccā q̄ nō refugiūt ali

enas vestes ꝓp̃t alienas īmū/
dicias: ꝙs magis ablō inatur/
natā ꝙ ꝓpias. ¶ Ideo nō dicat sim/
pliciꝰ in isto mādato. ad vō nō
ptineat. ſz ꝑmittit. Si fieri ꝑt: ꝙ
dicēt. Si hūana fragilitas hoc
ꝑmittit: ad vos nō ptineat. ¶ Ita
vos habeatis ꝙ ad vos nō pti/
neat qđ vob̄ ꝛ̄ē: dūmō vniau/
q; ꝛ̄ē. Q̄ dicēt. ¶ Nō sit vob̄ cure
de his: dūmō qđ op⁹ fuit ꝙferat.
Q̄ ad ꝓfectū subditū ꝑtinet ma/
gis abiectas vestes diligere. ꝙ
minimā curā habē de his pro se:
Hoc āt ē ꝓfectū. cvij Ca⁹.
Q ī domo dñi nō solum
nō curāt de his: ymo e/
nā q̄nq; abiectiores vestes af/
fectāt. ¶ Ꝓpter ei ē nichil sup̄fluū
q̄rē: ſz solū necessariis. vl' minꝰ ꝙ
necessariis ēe ꝛ̄ētos. Et id̄ ſ. thio.
vj. Habētes alimēta ꝛ̄ q̄bz tega/
mur. his ꝛ̄ēti sum⁹. ¶ Ꝛ̄ē. ꝓpter
ē nō solū pacēt ferre paupta
tē: ſz ꝛ̄ ipsā amare. ꝑt' qđ dicit
paupes ſpū id ē āo. q̄ dr ab
amare: ꝛ̄ id̄ dilegūt vestium
pauptatē. ¶ Ꝛ̄ē. ꝓpter ē ꝓp̃t hūi/
litatis quā habēt pfectionē nō
q̄rē honorē ī domo dei: ſz abiec/
tionē. ꝑs. Elegi abiect⁹ ēē ī do/
mo dei. ¶ Ymōi āt abiectio max/
ime ꝙsistit ī vestiū hūilitate.
Ꝛ̄ē. ꝓpter ē ꝓp̃t mala q̄ de se sen/
tiūt. ī dignos se reputāt victu
et vestitu: exēplo iacob q̄ dixit
dño. gen. xxxij. Minor sū ōnibus
miserac̄ibz tuis. Et id̄ ēi grā/
rū actiōe recipiūt: q̄ntūcūq; sit
modicū qđ eis offert. ¶ Ꝛ̄ē. ꝓpter
ē ēē q̄ ꝛ̄tinue ī luctū ista mū/
do: iux̄ illud qđ dictū ē eis a dño.
Plorabitis ꝛ̄ flebitis vos. Et ī o
libēt habēt paupes vestes q̄
luctui sē apte. exēplo hester: de q̄
dr ei⁹ de. xiiij. ¶ Fletibz ꝛ̄ luctui ī du/
mēta apta suscepit. ¶ Ꝛ̄ē. xp̃c ab
ītio ingressꝰ sui ī mūdū p̄ānū ꝛ̄
libz fuit ī duct⁹: et bīs martin⁹ dy/
abolo sibi appārēti ī habitu p̄
pureo. ꝛ̄ sil'ante se xp̃m dixit.
Xp̃m ꝓpuratū nō noui. ꝑt' h⁹
ipi respiciētes ad exēplar suū.
et nolētes ēē maiores dño suo:
sēd'm vbū illi⁹ paupes vestē di/
ligūt ꝛ̄ abiectas. ¶ Ꝛ̄ē. ꝑm⁹ sāis
nouī testamēti scz iohēs bapt⁹
fuit ī duct⁹ vilibz: q̄ de pilis cā/
lorū. Sili' ꝛ̄ ultimi scz enoch et
helias erūt ī duti vilibz ſz sanc⁹:
sicut dr apoc. xj. Vt ergo mediū
nō exeat ab extremis ꝛ̄ sit rec/
te semite dei nr̄i: dez ut viri sā
et ꝓfecti medij. silit' sint ī duti.
Licet ergo prēs mōstior debeat
habē curā dilegētē de p̄uidēdis
bz ꝙpetēt ī vestitu: tñ ad ꝓfectū
subditū ꝑtinz magis abiectas
vestes diligē: ꝙ minimā curā ha/
bē ꝓ se. Sequit. ¶ Si āt hīc int vos
ꝛ̄tentiōes ꝛ̄ mūmura oriūt: cāz
q̄rē aliq̄s deteri⁹ se acceptisse q̄
ꝑius habuerat: ꝛ̄ idignū se ēē. q̄
nō ita vestiat' sicut ali⁹ fr̄ eius
vestiebat': hīc vos ꝓbare q̄tū
vobis desit ī illo ītero ꝛ̄ sēm ha/
bitu cordis q̄ ꝓ habitu corpis li/
tigatis. ¶ Hoc ē sēd'm mādatū:
qđ ꝑtinz ad reprehēsibile ēa ves/
tiū distributionē. Et nota ymo
q; ītentiōes ꝛ̄ mūmura differūt. q̄
mūmura ut frequēt' ꝛ̄ maiores:
ītentio vō ēē ꝑt ad maiōes ꝛ̄ pa/
res ꝛ̄ minores. ¶ Ꝛ̄ē. mūmur ꝑt
ēē ꝛ̄ absentē: ītentio vō solū ai
p̄nte. ¶ Ꝛ̄ē. mūmur ī duat ītentio
nē q̄ ei⁹ oūgo: ītentio vō ē effec⁹.
¶ Ꝛ̄ē. nota sēm: q̄ due solēt ēē cau/

sel'moi viaor rone vestiu. V
nu e: qn deterius puder eide
vno tpe qp alio. Aliud: cu dete
rius puder vni qp alt. Hinc du
o notat cu dr. cu dqrit aliqs tt:
et cu terti dr. t idignu se ee tc.
Jte notadu trio. qp h'moi viaa
no phibet. qz suffiat qp st lege
dei phibita fz mdat ut p h'cu
quit veiat qs i sui intsecu dg
none dicens. Hic vos pbate.
qtu vobis desit. t tc. Circa viciu
murmuris: cviii. Ca'
Qa pmu. dimisso viao
stecois qd ptinz ad lite
de q dicet i fra ubi dr. lites a nl'
las tt: dicedu e aliqd de vicio
mmuris. qd facile solet oriri i
dausts dt facta vl'dca maior.
Ad hui ergo detestatone saen
du e: qistud viciu specialit re
putat ee dt deu. Cui ei ois ptas
sira deo: sicut q resistit ptata dei
ordinacoi resistit sedm apli. ro.
xiij: ita q mmurat dt ea: dtra
du di mmurare. Qg? Qui dt
supositu sibi ptate mmurat:
liquet qp eu redarguit. q eande
ptate hoi dedit. Et io dicit moy
ses et aaron. exo. xvj. No e m
mur vm dt nos: fz dt dnm. J
te. hoc patm filios isrl' in seutes
p desertu excluser a tra pmissi
onis: licet pmissa eis mltoies.
Nu. xiiij. Oes q mmurastis
dt me. no intrabitis i tra: sup
qua leuaui manu mea ut ha
bitare vos facere. Sic eaa nuc
cludit a regno celor. Qz reg?
regnu celor nullu q mmurat
accipit. Jte hoc e patm qd non
solu i futo: fz eaa i pnti deu hor
ribilit punit. Pt hoc ei ma
ria soror moysi paussa e lep:
nu. xij. Pt hoc ignis diuin ac
ces devoravit extrema pte cas
troz: nu. xi. Pt hoc dathan t a
byron absorta sut a tra viuete:
nu. xvj. Pt hoc ignis egress a
dno obussit ducetos qnq ginta
viros de chorus: eode. Pt hoc
misit dns serpetes ignitos in
pplm q eos subito occidebat: nu.
xxj. Jte adulatio. medaciu t ml'
ta silia: no sut sui diffusiua. q
mur vo valde diffusiuu e. Q a
sicut vno porco gruniente. alij
de ia put: ita mmur vni fraa
le fraat alios mmurare. Jdeo dr
nu. xiiij de illis q egressi de tra p
missois detraxer: t mmurate
reusi: mmurare fecer dt moy
sen t aaron. oem mltudine.
Jte. dr. q cu q da voles intre reli
gione q ret a quoda viro sco. qd
eet ei fraedu: dixit ei. Tu t asin p
nu esote. Asin ei qn no habet qd
comedat. vl' qn ei iponit hoc vl'
illud onus: nichil redamat vel
mmurat. Ita debet religiosi fa
ce. Ps. Ut iumeta fact su apud
te. P mmur ergo ponit religiosi
ext statu suu. Jdo dixit abbas
pastor i vita spr. Qui qruloss e.
monachi no e. Ex q patz: qp m
mur fraat de monachio no mo
nachu. Jte. dicat auctr. qp hoc fu
it ppriu viciu iudeoru i deserto.
i quo gust t sepe offendert deu:
scz mmurado dt moysen t aa
ron. Ergo hoc viciu i deserto
religiois illos q debent ee pfec
tissimi xpiani. tuffert ad statu
ifelicau iudeor. Patz ex his. qp
detestabile sit viciu mmuris
i claustralibz: cu hoc sit specia
lis dei offesa a q sume debent
amari: exclusio a regno. ad qd

sūme debēnt suspirare. occasio
ḡuis ⁊ subite vidicte quā ecīa ō
nes valde debent timē: corrup
to socio q̄ valde piculosa ē i ḡ
gacōe. mutuo stat religiois i
statū aliū qđ ē valde horribile:
imitacio iudoz q̄ se a dño repu
bati qđ ē mire īsipiētie. Jo đ bn̄.
Nichil sic hoīrēdū: ut minuī i
gregacōe. Quia sēm nōndū.
q̄ deus melius faciat alicui ce
ādure sue vno tpe q̄ alio: ⁊ i ea
dē specie. meli⁹ inēdū vni ei dē ḡnis à
spēi q̄ alij. Jtē. natā q̄nq; plūa
p̄duat vno tpe q̄ alio: ⁊ i rebz
eidē genis pl⁹ inēdū ofert vni
q̄ alij. Una ei arbor plēs habet
fruct⁹ vno āno q̄ alio itēdū: et
pl⁹ vna q̄ alia eidē genis: ⁊ sic
de aliis. Jtē. dñi mūdi sic eciam
facūt suis: Jnēdū ei tpe caristi
e strictius puidēt q̄ tpe abūdan
cie: ⁊ ecīa strictius aliis q̄ aliis.
Quāta ergo abusio ē. q̄ religio
s⁹ reqrat q̄ ita fiat sp sibi sicut
aliq̄n factū ē. vl sicut fit alij. ⁊ n
fiat. minuat ⁊ otēdit: cū nec
deus. nec natā. nec ecīa hoīes
mūdi hoc facūt illis q̄bz habēt
puidē: Nūqđ nō licz pūsūlias
inēdū facē qđ vult: Ubi ē ap⁹
istos ista scīa aplica: q̄ sciūt a
būdare ⁊ penuriā pati p tpe:
Nūqđ ē ste viscera pietatis. q̄
mr ondat pl⁹ inēdū dilāonis
vni filioz q̄ alt̄: et pl⁹ eidē vno
tpe q̄ alio causis variis emgē
tibz: Nō ē igit̄ rāonabile. q̄
otēdat aliqs vl minuret. si de
teri⁹ accipit inēdū vno tpe q̄
alio. vl si deteri⁹ vn⁹ q̄ ali⁹. ꝫ de
fect⁹ vtutis. Ad qđ ognoscēdū:
vir scūs iduat cū dicat. Hic vos
q̄bate ⁊c. De cognoscendis iter

Quinis defectib:: cap. Ca.
ca hoc vō qđ ē q̄rūnō
tāndū. q̄ sūt aliq̄ q̄ ma
gis curiosi sūt de ertioribz q̄ de
sui īioribz? maiorē inēdū dāto
perā ad scīendū defectū solis vl
lune: q̄ ad ognoscēdū defectus
aīarū suarū. Aug⁹. Ꝑ ipiā sup
biā recedētes a te ⁊ a tāto lūne
deficietes: defectū solis mlto tē
pore āte p̄uidēt. ⁊ defectū suū
i pnti positū nō vidēt. Nō aūt
sic facūt viri scī: ꝫ aīa ē ei⁹ ml
ta ad ognoscēdū defect⁹ suos. Vñ
rogat dauid dicēs. Ut sciam qđ
desit mi. Et hoc ē utile valde. Pau
ci frūlias cū nesciat qđ desit i domo
sua siue vinū siue bladū: nō co
gitat de habēdo. Cū āt sit: solli
cit⁹ ē de p̄curādo. Douo īnisecā
hōis. p̄dēūt p extīseca. Nec ī
sūt: que ānūciāt de hōie. Mur
muu ergo ⁊ otēcio exteriōr idicūt
vacuitatē intīsecā: sicut reso
natio dolij. Jtē. defectū vnctionis
īt̄risece: sicut rota curri minuā
tis. Ꝑdē qđ dr extīro de mūbus.
Non minuit resonat nō q̄rioni
a: ⁊ hoc q̄ fuerūt pleni grā ⁊ vnc
ti sp̄u scō. Hmōi vō graciae sp̄ua
les. q̄ large loquēdo q̄cūq; sint
vocant vtutes: dicūt habit⁹ i
terioz aīe ꝑplici de causa. Coo
periūt ei mlitudinē ⁊ p̄tinudi
nē pcōrū: sicut vestis operit
p̄tuitudinē hōis. Pbs. Et quoꝝ
tecta sūt pcā: sez p vtutes ip̄u
sas ei remissioē pcōz. Jtē. or
nāt sicut vestis. Ḡg. Ornamē
ta celoz sūt vtutes p̄dicātiū.
Jtē. calefaciūt sicut vestis. Job
xxxij. Nōne vestimēta tua ca
lida sūt cū pflata fuit tra au
stro: Murmurās ergo ⁊c

dēs de habitu corpis. pt ex hoc
pēdē defectū habē ⁹ntiōrus se
habē: qnūq ⁹ sic mīnuarz. n
defectū ītiorē vtutū habēt. Dr
ps. liij. de xpo ppt paciam ei ⁹
q ⁹ siant agn ⁹ corā tondēte se ob
mutescēt: ⁊ nō os suū aperuit:
ai videliz ausentes ei vestes su
as spoliauerūt eū. Cui ⁹ modi
ergo patiētiā habet q nō ex co
q nō auferūt ⁹ sz ex eo q nō su
h ⁹ sua volūtate dāt. mīnuiat ⁹
sc. dūs voluit adeo suos depo
nē curā carnis: q noluit eos
cē solliatos ecīa de vestibz. Ma
vi. Et de vestimētis qd solliati
essēt: Quo obsecro careret hmo
di solliatiōe ⁹ q nō cauēt pro
vestibz mīnuare ⁹ Ite sēdm b
nardū. ver ⁹ hūilis nō vult hūi
lis ꝑdicari: sz vilis reputrī. Q ⁹
nō ergo habēt verā hūilitatē
q vestiū vilitatē fugiūt ⁹ et pro
bonis vestibz ꝺtēdūt ⁹ Et h ⁹ idē
pz ī mlīs aliis vtutibz. Con
stat ergo q mīnuit ꝑdictū. idia
ū ē māifestū defect ⁹ vtutū. Et
ꝺ bñ dīat. Hīc vos pbate ⁹ id ē
ex tali mīnuite. q nūq vob ⁹ desit
illo ītiorē sēo habitu cordis. ad ē
ī vtutibz ītīsecis: q ꝑ habitu cor
pis ligatis. Sequit ⁊ Tamē si
via tolerat ⁹ ifirmitas ut hoc ⁹
apiatis qd posuerit ⁹ tīs. tīn ī v
nū locū sub cōibz custodibz habe
re qd ꝑgnitis: ita sane ut null ⁹
si aliq ⁹ opet ⁹ sz oīa opa via in
mū fiāt maiori studio ⁊ fre
quētiori alacritate: q si vobis si
qd facētis ꝑpa. Caritas ei de q
scīt ⁹ ē q nō q ⁹ rit q sua sūt sic ī
telligit: q cōia ꝑpriis. nō ꝑpa cōi
bz ātep onit. Et ideo. q nto ap ⁹
lus ē dēm q ꝑpa via curaueritis.
tāto vos ālius pficē nouit ⁹ ut
ī oībz qbz uat ⁹ tīs ītoria nēritas
sup emineat q ymanet caritas.
Hīc q ⁹ to loo tradit mādatū ē
ca vestiū opatiōne. Quia ideo
possz exedi. q sicut tolerat ⁹ ī dū
q aliqs recipiat vestes ꝑpas
qs depositū ⁹ ⁊ nō qs alī ⁹ depo
sūit: ita ꝑpū locū possit qs ha
bē ī quo reponēt eas vl facēt
opati. qd nequaq ⁹ ē faciēdū ⁹
ideo dīat. q ⁊ si hoc tolēt. illud
tīn nō ē tolāndū: sz ī vno tīn lo
co sē vestes oīm reponēde. ⁊ in
cōi oīa opanda. Sed ꝺ dīat. quo
sūt opa h ⁹ mōi cōia faciēda ⁹ ibi.
maiori studio. Ideo ꝺdit ca
sā isti ⁹ modi. ꝓbās modū illū
q auctē. ibi. caritas ei ⁹ ⁊ p rō
nē. ibi. ⁊ ideo. Et sic patz. q in
hoc mādato ta tāgūt. sz sb sta
ta mādati ⁊ modi ⁹ exequēdi ⁹
et causa modi illi ⁹ Q ⁹ infirmi
tas fīm est toleranda: c x. Capl̄i.

Notādū ād. q ex hoc qd
dīat. via tolerat ⁹ ifir
mitas. elicit ⁹ argumē
tū. q ifirmitas fīm ē tolāda:
siue ipā. ꝓpt ifirmitatē ī aliq ⁹ bz.
Hīc ē q apl ⁹ s dīat. ro. xv. De
be ⁹ nos fīmiores ifirmoꝝ ī
bealitatē sustinē: sz sic cōlup
ne fortiores supportāt ceteros ī
firma dom ⁹ Hīc ē ecīa q ⁹ dīat
bñ. Tu q ī ꝺgregacōe es bene
viuis: si viuis sociabiliter. Et ꝓ.
Sociabiliē: ut discas nō solum
placēt. sz ⁊ libēt ifirmitates ali
oꝝ portare: tā moū q ⁹ corpo
reū. Hīc ē ītep q ⁹ dīat dūs de se
ipō ꝓ ⁹ oze xj. Ego qi nutri ⁹ ef
fraym: portaba eos ī brachijs
meis. Sicut ei nutrix puulū q
fuat ei mlta tedia ⁊ q ⁹ uamia

nō ꝓiat. ꝫ sustinet ca ei⁹ amo/
re deuicta: ita faciat dñs de no/
bis: et suo exēplo doceat ita de
ifirmis aliis faciēdū. Ad ꝓmt
ad hoc īdē. q̄ frēs onerosos
ꝑt̄ ifirmitates vl' mores alī/
qs graues, nō cessāt vētilare:
ꝓcurādo crudeliē expulsionē
eoꝝ de domo i domū: Isti sē de
q̄bz dr eze. xxxiiij. Cornibz ves/
tris vētilabatis oīa pecora i
firma. Ista q̄ sic on⁹ fīnū ꝓpri/
ū it. quō obsecro īplet legē xp̄i
de q̄ scīptū ē. gal' vi°: alt' alter⁹
onera portate: sic adīplebitis
legē xp̄i: Itē si pes vn⁹ ifirma/
tur: nōne ali⁹ portat eū: Si eaā
qd̄ aūq; mēbrū ꝑt̄ ifirmitatē ꝑ/
ue ē aliis: nūq̄d ꝑt̄ hoc placuit
illud alia mēbra: nō magis iu/
uāt: supportāt: Si āt i mēbrō
ostituētibz vnū corp⁹ p naturā
hoc fit. q̄ tomagis debet fieri i
mēbis ostituētibz vnū corpus p
graciā: Fuit parisius q̄da diues: q̄ tenebat capellanū q̄da
secū ꝑt̄ deū. Cū āt eēt ḡuis mo/
ribz oībz i domo: semel vxor eī
filiis: alia tota familia ꝓcurēt
et rogabāt dñm ut expellēt e/
ū de domo. Cū āt q̄rēt causā q̄re
hoc petebāt: dixerūt. Dñe ita ḡ/
uis ē homo iste: q̄ nullⁱ ꝑt eum
portare. Tūc ille dixit. Si ita ē.
ergo si expellerē eū, morēt fa/
mes: q̄ nullū ꝓcurēt q̄ portet
eū: ideo volo eū sustinē ne mo/
riat fame. Si āt sic fecat homo
sēlaris de tolerādo exīneo: q̄d
faciēdū ē viro spūali de frē ꝓpō:
Ad dā ꝓpūcialis i ordie frm
ꝑdicatoꝝ vir tocius sanctitatis: ꝑfā/
onis. q̄n ꝓcurebat aliū frem o
nerosū i aliq̄ ꝓcuru: et ex cau/
sis aliq̄bz expediebat eū dīsferri ad aliū ꝓcurū rogabat q̄s ꝓ
res ꝓcuales habebat q̄ esset v
ri mīlēū spūales: caritatiui: ad
aliquē illoꝝ mittebat eū. Si nu/
q̄s ei q̄ talē frem mittebat ei.
cū quo mīlēū posset habē lucrū ex
ercēdo suā caritatē: pacētā: ꝑ
alias mīlias vtutes cū eū: vn⁹
tanq̄ spēali amico mittebat eū
sibi ꝑ magno xenio: et ut multū
sup hoc debēt gaudē: ei mīlias g̃
cias reddē. Vidi ego ꝓrē ꝓcura/
lē quēdā. q̄ nūq̄ rogauit ꝓrē ꝓ
uīcialē vl' alios maiores suos ꝓ
remouēdo aliquē frem onero/
sū de domo sua. licz mīlios habēt
tales: ymo cū aliq̄n ad frem suo
rū īstantiā vellet ꝓuīcialis ali/
quē talē remouē de suo ꝓcura/
cōpacēs illi frī dedit operā ut di
mittēt eū: estimās q̄ ipē q̄ iā
pleni⁹ nouerat eū, melⁱ⁹ sāret
eū portare q̄ alⁱ⁹ mīlī. Itē legit
ī vitas ꝓr⁹. q̄ cū q̄s habēt frem ī
firmū a pusillaīmē: a īuriosū
et vellet expellē: abbas ysidor⁹
dicebat ei. Adducite eū ad me.
Apprehēdēt ḡ eū cū pacia sanabat
animā frīs illi? Vnde colligit.
q̄ bonoꝝ virorū ē supportare īui
cē ifirmitates mutuas. Ad licz
fiat: tñ ꝑcm vl' ea q̄ fiūt i dāpnū
religiois nūq̄ sūt sustinēda. Vñ
apoc. ij. dr i laude āgeli epheſi.
Nō potes sustinē malos. Nō di
cat onerosos: q̄: si sit onea mi
tua sustinēda: tñ malicie nūq̄.
Et ido bñ dicat vir sc̄s. Si vīa to/
lerat infirmitas ut hoc recipi
atis q̄d posuerūt is q̄d sc̄z ē hūa
ne fragilitatis: tñ nō ē tolerā
dū q̄ sc̄s tratū vestes deponāt.
vl' singularē sibi q̄s, cū hoc

Sigularitatis ē ēm talia sectari. Dñs
fraat aliq̄d opari: qz hm̄oi sī
gularitas nimis derogatz bo
no caritatis ī q̄ maxīe ꝯsistit re
ligio. Et hoc ē qđ dicat: ī vnū tm̄
locū. ⁊c. Cont illos q̄ p se ⁊ nō p cōi
et laborāt: cxi. Caplm.
Notādū ēca hoc. qz repi
uit int̄dū aliq̄ religiosi
q̄ ad oīa cōia. modo sūt ī potēte.
mō negligētes. mō q̄rulosi ⁊ tſ
tes: ad ppa vō fortes. diligētes
et leti. Hoc ē. qđ ī loco cōitatis
sigularitatē ī duat. Sigularis
ad oīa sua ē strēnuus: ad cōia
pigeꝛ. Hoc ē qđ seruos dei ppat
ad pdosa tpa antixpi: de q̄bz dr
ij. thīo. iij. In nouissīs diebz ista
būt tpa pdosa: ⁊ erūt hoīes se
ipōs amātes. Ex hm̄oi ei amo
re ꝑuato, pcedūt ista. Hoc ē. qđ
caritatē de q̄ sūme auxādū est
destruit. Amoꝛ ei reciꝓcus. nō
ē caritati. Dg. Neq; ꝓpue ad se
caritatē habē dicat: ꝙ dilectio se
alterū tendit. ut caritas esse
possit. Hoc ē iterū. qđ natē ꝺtē
dat. Ipa ei oīa p duat ad utili
tatē cōem. Vn tullius de officijs.
Preclare scīptū ē a platone. Nō
nobis solis natī sum⁹? Et post.
In hoc debēm⁹ naturā seq̄ ducē:
cōes utilitates ī medīū pferre.
Itē. hoc ē qđ philosophie sētēcia
e adūsat. Seneca. Nō pt q̄sq;
bñ viuē q̄ se ītuet: q̄ oīa ad su
as utilitates ꝺtit. Oportz ut
alt̄ viuas: si tibi vis viuē. Itē.
hoc doctīe sōrū repugnat: qđ
ꝛe patet. Dicat gḡ ī regist. Ne
mo vīm neglecta utilitate cōi:
suo lucro p spiciat. Et āb⁹. Qui
pfecte sapit. nesciat sua spectare
ꝺmoda: ꝙ ad illud qđ honestū ē
toto affectū itendit. q̄rēs nō qđ si
bi utile ē: ꝙ qđ cōibz. Et bñ. Dñs
cōi disciplina. cōi vita. cōibz stu
diis deleāt. Usq̄q̄ miser diutiꝛ
la captas. Itē. hoc ē qđ mādata
aplica: ymo qđ mādata pncipū
aplōꝝ. Dicat ei paul⁹. philipp. ij.
Nō q̄ sua sūt singuli ꝛ sideꝛātes: ꝙ
q̄ alioꝝ. Petr⁹ vō j. canōica. iij.
Unusq̄sq; sicut accepit grām: ī al
terutrū illā admīstrātes. Itē hoc
ē qđ fraat a xpi vestigijs deuiāe.
Qđ qđ extrio dicat ēsoſt. Imitato
res fieri xpi. ē ad cōem utilitatē
oīa negociātes: ⁊ nō q̄ sūt nr̄a
q̄rētes. Itē. hoc ē qđ ipm hoīnē si
bi reddit ūtilē. Amb⁹. Nichil iu
dicādū utile: n̄ qđ ī cōi pfit. Et p⁹.
Mihi crede: nō videt q̄ ūtilis ē
oībz. sibi utilis ēe posse. Itē. hoc ē.
qđ religionē destruit. Ante ēm
abbatē se ex hoc tpalit⁹ ⁊ spūa
liē destructē: qz relictis cōibz bōis
vacquerūt mlt̄a suis ꝓpīis ꝙmo
dis. Et iō bñ dr ī ps. Sigularis
fer⁹ depast⁹ ē eā sc̄z vineā dñi: qz
hm̄oi sigularitatē religionē dē
truūt. Qđ qđ e diūso dic tullius.
Ꝑceptū ē platonis. ut q̄ reipub
lice ꝓdesse volūt utilitati ciuiū
sic teneāt: ut q̄cūq; agāt. ad eā
referāt. obliti ꝙmodo ꝓ suoꝝ ⁊
agāt tot mala sequūt ī religio
ne. cū relictis cōibz singuli vacāt
ꝓpīis? bñ dicat vir sēs. ut oīa ī u
nū fiat. studiosius ⁊ alacꝛius q̄
ꝓpīa: qz hoc requīt caritas ⁊ cedit
ad pfectū maiorē. Si ēi multū
meret caritas vni seruiēs: qz
tomagis q̄ seruit mlt̄itudī mg
ne. Seq̄t. Cōsequēs ergo ē. ut
eā cū q̄s suis filijs ⁊ aliqua ne
cessitudīe ad se ptinētibz ī mōſ
terio ꝛstitutis. aliquā ꝛtulerit
vestē siue qđlibet aliud int̄ ne

cessaria deputādū. nō occulte
accipiat: ꝫ sit ī ptate ꝓpositi:
ut i rē cōem redactū au nāte
fuerit ꝓbeat. Qz si aliqs rē si/
bi collatā celauerit: furti iudi/
cio dēmet. Scdm distictionē
sup̄ positā. dit hic qnto loco mā/
datū ca vestiū collatarū recep/
tionē. Et notādū. qp sicut oia
opa ca vestes debēt fieri ī cōi:
ita ⁊ vestes collate debēt poni
ī cōi. Et ido ifert q sili dicēs. Cō/
sequēs ergo ē rē. Et hec ē ratio
mādati q ꝓmo ponit. Scdo pōit
ipm madatū ꝺtinēs tā: scz qd
cauēdū ī recipiēdo scz occultati
o: et ido dicat. nō occulte accipi
at. ⁊ rē: qd faciēdū de recepto. scz
qu ponēdū ī ꝓposita ptate: ⁊ ideo
dicat. ꝫ sit. ⁊ rē: qre sic faciēdū: ido
dicat, ut rē cōem redactū. Tao po/
nit pena tūsgressiois hui⁹ mādati:
cū dr. qp si aliqs. Porro utilitas is/
tius mādati ostēdit ī tribz. Unū ē:
qp q̄cūq religioso alicui obuenit
ī cōi ponatur. Aliud ē: qp positū
ī cōi. nō auferꝫ. ꝫ cui nāturiū fuit
ꝓbeat. Tertiū ē: qp celātes sibi colla
ta. ut fures puniēdi sūt. Qz res
date ponēde sūt in cōi: cxij Ca⁹.

Circa ꝓmū notādū: qp il
lud requirit finitas spūa
lis. Aug⁹. Melior ē finī/
tas xpi. finitate sāguis. Illa enī
int se cōia diuidit cū emulatōe: hꝫ
āt sua cōiat cū ḡtulatōe. Ite hoc
requirūt iura: q volūt. qp q̄cūq
acquirit religioso. q̄cūq ei dat. q̄ cui
ei debet. vl aliomō q̄cūq obue/
nit ei: totū cedat ī ius cōitatis.
Ite. natā hoc mōstrat ī quibusdā
aialibz viuētibz ī cōi. ut ꝫ formi/
ce: q q̄cūq elaborāt colligēdo to/
tū ponūt ī cōi. Ite. ad hoc faciē/
dū ꝺ fortes nos ēsset. ī sm̄one dicēs.
Qē qd nr̄m ē. tuū magis nr̄m e/
rit: si sit nobis cōe cū fribz. Ite di/
at āb⁹ ꝫ lucā. Volatilibz celi nō
co sine labore pabuli usū exube
rat: qp fructū ad cōem esū sibi da
tos ꝫpecaliquodā nescīūt vēdi
care dñatu. Qd si sic ē de victu.
eāde rōne silit de vestitu: cū de
utroq; illoz silit euāgeliū loq̄t.
Ex quo patet: qp ex hmōi cōmu/
tōe seq̄t eā tpalis abūdātia.
Ite. dicat seneca. In hoc gaudeo
aliqd debē discē ut docēā. nō me
res aliū delectabit licz sit eximi
a ⁊ salutaris: quā m vni satu
rus sū. Eāde rōne laudabilius
videt ī pūo rē quācūq cōmere
qp sibi retinē sicut sacerdā. qnto
magis ī religioso. Qz de bonis
cōibz magis indigētibz ē mīstr̄.

Circa scdm dū: cxiij Ca⁹.
notādū: qp sē qdā qui m
dispēsādo bona cōia. nō
attendūt int dū ī digētes firmꝫ
psonas. cōferūt illis q nō indigēt
et ī digētes reliquūt ianes: r̄
illā dispēsatōnē dei de q dr. Su/
prētes ī pleuit bonis: ⁊ diuites
dimisit ianes. Ista sūt sicut otto
lan⁹ q tra aquosā rigat: ⁊ ari
dā dimittit. Cōr qd dr ysa. xxv.
Et erit arida ī stagnū: ⁊ sitiēs ī
fontes aquārū. Ista sūt iterū sicut
medic⁹ qui valētibz ofert me/
dicinalia: ⁊ reliquit male ha
bētes. Cōr qd dr exe. xxxiiij. Qd
ofractū fuerat alligabo: ⁊ qd ēm
firmū fuerat ꝺsolidabo. Et ecā
ista sicut ille q sup̄ faciē ponerꝫ
veste q nō indiget: ⁊ posteriora
q indiget nuda dimittet. Cōr qd
dr. j. cor. xij. Que putamus igno
biliora mēbra ee corpis: his ho

noīē abūdantiorē cāudam? ¶ Nō
iſtud opus miſedie: q̄ miſerias
reſpicit. ¶ dō ei dr miſedia: qñ mi
ſeris dās. Et idō i diſceptacōe de
opibz miſedie. nō dicat. ſatiat⁹
fui: ⁊ nō dediſtis m̄ māducare:
veſtiv⁹ fui: ⁊ nō coopuiſtis me.
et ſic de aliis: ſz dr. eſurui: ⁊ nō
dediſtis m̄ māducare. nud⁹ fui
et nō coopuiſtis me: ⁊ ſic de ali
is: aya. xxv. ¶ Tē. nō ē hoc officiū
amatis: ¶ pī⁹ ei eſt curre ad ne
ceſſitates fratrū. Vñ j. Jo. iij. Q̄
habuerit ſubſtātiā huj⁹ mūdi.
et viderit frēm ſuū nātitatē ha
bē: ⁊ clauſerit viſcera ſua ab e
o: quō caritas dei manet in eo:
¶ Tē. nō ē hoc fidelitatis. Quō ei
cēt fidelis diſpēſator hoſpitalis:
q̄ egenis neglectis bona hoſpi
talis i ſuis fāuloribz large ex
pēdit. ſicut faciebat iudas q̄ bo
na egenor⁹ aſportabat et expē
debat i ſuos: Cū ergo religio ſit
hoſpitale dei: quō ab infidelitate
ſe pōt excuſare q̄ ſilia fraudit in
ea: Dñs. Ubi nec nēcitas nec u
tilitas ē: nō fidelis diſpēſatio ē.

De pena celātis rē collatā: ⁊ primo cā.

Quia tāū notā dū: q̄ res
collata dicat celari tribz
modis. Uno mō. qñ po
nit in aliquo loco occulto cāo oc
cultendi. Qui āt ſic fraudat. ſt̄ ſicut
comunis: q̄ posuit denariū vl̄ alia
s res inedū i loco occulto ad ce
lādū. Alio mō. qñ q̄rit res: ⁊ nō
palat: ſicut fecit rachel. geneſ
xxj: q̄ ſcrutāti laban p̄ri ſuo.
clauit ydola ſua. Alio mō. qñ
tpe oportuno ſeu debito nō oſtē
dit. Dicut ei dicat fur nō ſolū qui
rē ſurripuit. ſz eāā q̄ furtū nō ma
nifeſtat tpe oportuno: tm non
ſolū dicat celare rē collatā q̄ poīt
i occulto. vl̄ nō ꝓdit q̄reti: ſz eāā
q̄ nō reuelat tpe ſcrutinij i religi
one. vl̄ moroſe detinet nō ondēs
cui ē oſtendenda. Verū ſi aliq⁹ re
ligioſ⁹ rē collatā accipiat ſine
licētia ſz cū ꝓpoſito ondēdi: ⁊ petē
di licētiā ſine mora q̄uis hoc nō
ſit ſn̄ culpa: nō ē tn̄ dicēd⁹ ꝑpt̄ hoc
ſolū celare rē ſibi collatā. niſi aliq̄d de tribz p̄dictis itueniat. Do
ro religioſ⁹ q̄ rē collatā celat iuſ
te dicat fur: q̄ rē nō ſuā ſz cōmu
tis iuito dño ſz illo ad quē ptinet
diſpēſatio cū de ei⁹ ratihabicōe
nō p̄ſumit. ptractat occulte: q̄
tā ꝺ ſtituē ſolet furtū ꝑpe accep
tū: ⁊ idō ſicut fur puniēd⁹. ¶ Tē.
ſcēdū q̄ tāliā pena puniēd⁹ ē
fur: ſcdm ſcīpturā. Una ē ꝺfuſio:
et hoc q̄ ad aiam. cui ē vēdi
dia. Exo. v. Sup furē ꝺfuſio. Alia
ē reddītio rei furte: ⁊ hoc q̄ ad
res. Exo. xxij. Qñ ſi furto abla
tū fuit: reſtituet dāpnū dño. Alia punitio corpalis: ⁊ hoc q̄ ad
corpus. ¶ Joſue vij. Nō ero vobiſcū:
donec deleatis eū q̄ hui⁹ ſceleris
reus ē. ſz furtū. Cū ergo celās rē
ſibi collatā fur reputet⁹ ut dictū
ē. debet puniri ꝺfuſioē ꝑpdama
tiōē publicā: rei reſtitucōe q̄ nū
q̄ ē ei āpliꝰ i hoc caſu reddē
da. eāā ſi alias ſcēdā ēēt: cor
pali punitōe. p̄niam aliquā
corpis afflictiuā. Et ſic ꝑplet⁹ in
eo qđ dr zach. v. Q̄is fur ſicut
ibi ſcīptū ē. ſz i volūine ſacre
ſcripture. iudicabit⁹. id ē ꝺdēpna
bit. Seq̄t ¶ Indumēta vīa ſcdm
arbitriū ꝓpoſiti lauēt⁹ ſiū a vo
bis ſiue a fullonibz: ne ītciores
aīe ſordes ꝺtrhat mūde veſtis
nimius appetit⁹. ¶ Hic ē ſeptim

et ultimū mādatū circa vestium
nūtatē scz de lotiōe earū: de q̄
qr q̄d sub specie sanitis iani posset
min⁹ curare: dicit mādatū
p̄sēs circa lotionē vestiū ostinēs
ta. Unū ē qp lauēt: cū dicat in
dumēta vīa &c. Aliud ē. a q̄ la
uēt: cū dicat. siue a vob⁹ siue a ful
lonibz. Aliud ē. qn̄ lauēt: cū di
at. sēm arbitriū ppositi. Et add⁹
causā cū dicat: ne ītiores aīe
sordes ducāt. Quat mūde vestis nimi
us appetit? Qd scz fiēt: si q̄libet
qn̄ sibi placēt possz eas lauāe.

De quibusdā notabilibz pertinētibz ad vestiū lotionē: capitulū xxv.

Quarta p̄mū notādū: qp
nō solū spūalis. sz etiā
corpalis mūdicia placz deo. Un
deut. xxiij. sr illo vbo. habebis
locū extra castra ad quē egredi
eris ad requisita nāe: dicit glo.
Corpalē mūdiciā dilexit deus.
Hic ē forte qp olim cū debebat
pl's astare corā dño: p̄ceptū fu
it illi ut lauarz vestes suas. Unde
exo. xxix. dr. Ipse lauēt vestimē
ta sua: & sit pati in die tertiū. In
die ei tio: descēdet dns corā ple
be. Item hoīes nālit quodāmo
do horrēt sordes. i cohabitātibz se
cū. Unde qd p̄sonarū acceptores
paupi introeūti ad se i sordido
habitu. dicūt. sta illuc: sicut dr
jac. ij. Item. sicut nimius splēdor
i veste sapit vitiū: ita & sordes.
Ido seneca monēs ad ea q̄ vir
tutis sūt. dicit. Nō splēdeat togа
nec sordeat. Cū ergo religiosi
habeāt frequēt astare corā dño
ministrādo ei i diuinis. & tenue
cū alijs dūsari. & ad cauēdū vi
cio saltuigulare? curādū ē eis
de vestiū mūdicia & ppt deū. et
ppt̄ p̄xim. & ppt̄ semetipōs: ne vi
cū scandalizent. Unde qd bn̄ dr eccl⁹. i
dumēta vīa lauēt. Sz qr sūt q̄
dedignāt hoc facē i ppa p̄sona.
addit. siue a fullonibz: ideo scz
dēdo ifirmitati ut stoz. A vob⁹ vo
dicat? qr nō sp tīmōi lotiōnē facē
da ē ab extrīcis: sz poīa ab ipis
fr̄ibz ē facēda sp vl saltē frequēt
Et hoc tībz de causis. Uidelicz p
ter vitādū ifirmoz scandalū. In
dū ei i vestibz maxīe i his que
carni adhērēt īmediate īueni
ūt īmūdicie q̄ accidūt circa sās
i sōpnis? q̄ qr res pudēde celāde
sūt scl'anbz & maxīe & sp mlie
ribz: ne hac occasione scādali
sent i viris religiosis. Ipoz ei
ē tang⁹ p̄fōz cauē circa aliat⁹
ppt̄ scandalū ifirmoz. 1. cor. vij.
Videte ne licētia vīa. id ē qd vo
bis licet. offēdiculū fiat infirmis.
Item ppt̄ maj⁹ p̄mū. Absq; dubio
ei plus merēt religiosi siue sibi
siue fr̄ibz lauēt vestes: q̄ si sibi
ab alijs lauēt. ymoi hoc mēnt
illo nō: cū meritū surgat ex o
pe. ppo nō alieno. Et ido maioē
ex hoc mercēdē accipiēt? qr vnus
q̄lz̄ ppa mercēdē accipiet sēm su
ū laborē nō alienū: sic dr i cor. iij.
Item ppt̄ hūilitatis exēplū. qr q̄
to sanctiores vite sūt. tāto debēt
dare mai⁹ exēplū hūilitatis:
sēm qd sanctus martin⁹ faciebat.
seruiēs famulo suo. Hūilitatis aūt
ē. i ppa p̄sona facē tīmōi lotionē.
Hic ē. qp i religiōibz appbatū ꝑ
istas causas nō solū fiūt a fr̄ibz
lotiones vestiū. sz etiā alie lotio
nes q̄s vocāt mūdicias: qr ipi
met lauāt vasa & scutellas et
tīmōi suo tpe. Ipi mēt etiā mutuo la
uāt sibi pedes & capita. & tradit

se inuicē: nec p aliqs extraneos per
mittūt ista fieri apud eos. Hic
i ecīa. q viri magne sanctitatis. ecīa
se humiliāt ad abluēdū sordes mu
res. Nouī ego quēdā q ī scło fuerāt
magne auctoritatis & vanitatis: q
fact' fr̄. obseruata hora q aliq fu
erāt ī scłis vl' alias congregati.
accepta ag̃ ibat p cameras: & se
des qs detēptas ingrediebat mūda
bat. Audiui ecīa. q quēdā fr̄ & epūs
hoc idē fecerat ī curia romana. Qđ
ā mirū si hoc faciūt hoīes deū ti
mētes: cū ipe deus & dei filius ī ppa
psona lauerit sordes pediū suoꝝ
aplōz. q utiq̃ solēt ee valde fetē
tes & imūde? Nō debēt ergo aliq
dedignari ī religiōe: si ipōnit ei
ut ipimet lauēt ī terdū ī dumē
ta sua. Et si aliqn̄ p fullones ista
fiāt: tn̄ p lotores mlieres nūq̃ ē
facēdū. Et ido dicat sū a vobis sū
a fullonibz: nichil addēs de lotōib.
Notādū vō ē. q si lotio fiēt scdm
voluntatē vnius cuiusq̃: minus me
tē religiosi q̃ qn̄ faciūt scdm vo
luntatē plati. Itē. q dā vellēt nūq̃
vestes suas lauari: a ppt' speciē
religiōis. a ppt' segnitiē. a aliis
de causis. Cōtra vō q vellēt lauari.
q dā vellēt vno tpe q dā alio: vnde
segret' maior labor. Qđ dā ecīa vel
lēt ipa psona lauare. q dā facerent
sibi ab aliis lauari: qđ eēt iequa
litas. Qđ dā iterū nimis tarde. q dā
nimis frequēt' vellēt lauari: quod
eēt viciosū. Vt ergo oīa ista īdue
nīēta euitēt: & papue vicīū ni
mij appetit' hmōi mūdiciē: solet
a plato ordinari ī locis religiosis
ut fiat cōis lotio ido dicit a certis p
sonis: ī q oīa lauāda lauēt. Et h̄:
ē. lauēt ī dumēta scdm arbitriū
ipōsiti: ne ītiores aīe sordes cōtra
hat mūde vestis nimi' appetitus.
Et sacēdū. q nimi' appetit' mūde
stis in religioso nō ē sine culpa.
et rōne excessꝰ ī appetitu: qr scdm
aug'. totū & solū malū hoīis ē nimi
us amor creature: et rōne seqle.
q ē deterioratio vestis ex nimia
lotiōe: qđ qn̄ fit sn̄ iusta nēcitate.
nō ē sn̄ culpa. qr ē dissipatio q dā:
et rōne scandali: mlti ei videt' ni
miū nitorē ī vestibz religiosi viri.
ex hoc offēdūt. Cōr. qđ dr. In hītu
vīo nichil fiat qđ cuiq̃ offendat
aspectū. Ex hmōi ergo mūdiciē ni
mio appetitu sequūt vicia aīe: q
dicūt sordes spuales. Treny. Sor
des ei ī pedibz ei?: glo. sordē viaꝝ.

Q. graues sordes sē pēa seu vicia:

Quro hmōi sordes ex vi sa:
scz viaꝝ. sē valde gra
ues. Et si oēs sordes inq̃
nēt: tn̄ nichil sūt inq̃nacōe aliaꝝ
sordiū ī cpatiōe ad istas. Ma. xv.
Nō qđ intrat ī os coinq̃nat hoīnē:
sz qđ pcedit ex ore coinq̃nat hoīnē.
Et post expōit hoc ipe xp̄c de pec
catis. Itē. & si oēs sordes ī aliq cor
rūpāt sbiectū suū: tn̄ iste magis
qr putrefaciūt. Johel. j. Cōputrue
rūt iumēta ī sterc̄ore suo. Qđ ex
ponit bīs gr̄. de sordibz viaꝝ.
Itē. & si oēs sordes diffūdāt fetorē.
tn̄ iste lōgius: qr ad deū & ad āgē
los suos ī supnis: qr hec sole sor
des fetēt eis Eze. xxxij. Irrigabo
tibi fetore sanguis tui scz pēa. sup
mōtes. Qđ ido dr: qr nō solū per
plana mūdi. sz usq̃ ad alta celi dif
fundit iste fetor. Itē. iste sordes sūt
nō ī loco cōi. sz ī camera regis scz
ī corde: ī q̃ rex glorie spēaliē debe
ret reqescē. Eze. xliij. Filu hoīs: vi
ri isti posuerūt īmūdicias suas ī
cordibz suis. Et ido ḡuiores. Itē.

iste fortius adhereret q̄ alie: q̄ vix
p̄nt mūdari. Exe. xviij. Immūdi
cia tua execrabilis e. Mūdare te vo
luu: et nō es mūdata sordibz tuis.
Fortis adhesio sordis: quā vix de
us p̄t absterge. Ite. ab aliis sordi
bz p̄t hō cauē? iste vō liez tā gra
ues sīt: sūt tn q̄ ieuitabile. Job
xv. Sicut aqua fuero aquis niuis. et
fulserūt velut mūdissie manus me
e: tn sordibz tinges me. Glo. Nec
vita nec lacrime p̄sē mūdos nos
reddūt: dū durat hec corruptio.
Qd̄ idō dr: q̄ sp venouāt sordes
iste. Cū ergo sordes iste tā graues
sīt: valde stulte e. q̄ p nimio ap
petitu mūdicie ī vestibz nō nāta
rio istas īaurirt. Et idō bn dic. ut
sedm arbitriū ꝓpositi tēperate la
uet vestes: ne ītiores aie sordes
othat mūde vestis nimius appe
tit. Secē. Lauacr eā corpi cū
ifirmitatis nēcitas cogit: mini
me deneget. Traditas mādatis
ēca nēcitates vestiū: dit māda
ta ēca nēcitates ifirmitatū. Set
at q̄tuor q̄bz iterdū ifirmi indi
get. Unū e balneū? ēca qd̄ dit
hic mādatū: ꝺtinuās lauacrū
corpis cū lauacro vestiū. Aliud
e mediana? ēca qd̄ dit sēdo mā
datū: ibi. fiat sn̄ mmure. Aliud
e itineratio? quā oportz iterdū
ad balnea vl' alia loca subire
occasioe ifirmitatū: ēca qd̄ tra
dit trio ibi. nec eat ad balnea.
Aliud e puisor. q̄ de eis curā ge
rat solliatā: ēca qd̄ dit q̄rto. e
grotātū curā. De q̄busdā nōbili
bz ēca balneū: cxviij. Cā.

Adhec declaratione at hui
pmi mādati notandū e:
q̄ ī sēptis repit qdā lauacr qd̄
dici p̄t figale. Isto utebāt iudei ī
mltis lotionibz q̄s faciebāt: s p̄ē
debat aliud ī figra. Hoc e laua
crū de q̄ dr ajr. vij. Iudei a foro
n̄ baptizēt panes nō comedr.
et alia mlta q̄ tradita sūt ll' serva
re. baptismata calicū ꝫ vrcoz
et eramētoz ꝫ lectoz. Aliud est
qd̄ p̄t dici sacrāmētale. qd̄ offert
gr̄ā ut baptism? de q̄ ephe. v.
Mūdans eccliam lauacro aque ī
vbo vite. Aliud e qd̄ p̄t dia ma
teriale: qd̄ nichil habet figre vl'
gr̄e. s solū corpalē ablutionē.
Hoc at e duplex? nā qdā e qd̄
exhibet religio xp̄iana corpib
defūctoz q̄ ablue' ꝺsuevit: ꝺtra
ctū a p̄mitiua ecclia. ꝺ hoc
fiebat. Act. ix. Iactū e ut dictus
ifirmata morēt: quā cū lauis
sēt. posuerūt ea ī cenaculo. Aliud
e q̄ utūt viuētes sc̄z balneū de
quo sacrdū e: q̄ hmōi lauacra
fēineū reputat. Filia ei pharā
onis descēdit ut lauaret ī flūi
ne: exo. ij. Bethzabee lauat se
sup solariū: ij. Reg. xj. Judith bap
tizauit se ī valle betulie ī fōte:
judith xij. Susāna voluit laua
ri ī pomerio: dan. xiij. Cū at sic
legat de fēinis: de viris nō legit
hoc ī sēptis diuinis. Ite. nō p̄t
fieri hmōi balneū sine denuda
cōe? pudice vō mētes sic erubē
scūt hmōi nuditatē. q̄ nō so
lū cora aliis: s eā nec soli pos
sit ea sustinē. Vñ qd̄ religiosi ha
bet semp vestiti. Ite. p tale balne
ū absterg̃it p̄cipue sudor ille de
quo ī positiū e postitati adā: q̄ ī
illo comedat panē suū. Et ideo
qdā religiosi nūq̄ utūt balne
is p q̄ntacūq̄ nēcitate: tū q̄ re
putāt hoc fēineū. tū q̄ reputāt
nimis vēcūdū: tū q̄ reputant

hoc ꝓnie poſtulatꝰ adā ipoſuit ſt/
uū. ℣ Nō ē aūt iſta auſtitas repo/
bāda: ſz poc⁹ tanꝯ magna ſā/
mas venerāda: ꝑcipue cū ilłō. de
illuſtꝛibꝫ viris ī laudē magnā bti
iacobi epi ihoſolimitani dicat:
q nūq balneis fuerit uſus. Ve/
ru bts aug⁹ ſicut ⁊ bts bñdict⁹
ſuanius agēs nō plꝫbet ł nōi
balnea ſz ꝛcredit: tn cū mlto tēpe
rameto. Sūt ei qdā q illis utūt
ꝑt laſciuiā ſicut pueri q ſe bal/
neāt ī fluūnibꝫ: qdā ꝑt mūdicia
aut illi q ꝑt aliud ſe nō balneāt
ñ ut abſtergāt ſudꝛes vl' alie ī
mūdicie: qdā vō ꝑt ifirmitatē.
Duo ꝓma excludit: tāū ꝛcredit.
℣ tē. nō p aliq ifirmitate: ñ ſit co/
gēs. ℣ tē. nec tūc: ñ cū qdā diffic'/
tate. Et ido ſignāt dicat. cū ifir/
mitatis nēcitas cogit. mīme de
neget: inuēs q nō ꝛcredat ñ p ſo
la ifirmitate. ⁊ q adeo ſit ḡuis
q cogat: ⁊ q uſq ad petitionē
ſc̄i ifirmi vl' medici ꝑt differri.
Notādū tn. q ī affrica tꝑib⁹ au/
guſti. cōit' utebāt hoies balneis
ꝑt ꝛe caloꝛē. ⁊ ido facili⁹ ł aug⁹
ꝛceſſit: et ido ubi nō ſūt cedē cau
ſe cū maiori difficultate ꝛcedēdū
ē hodie religioſis: ⁊ cū ꝛcredit. cū
tali cautela ē faciēdū. q nō cedat
extraneis ad offēſā. Sicut aūt illiq ñ
utūt balneis habēt btām iacobū
p ſe. ita ⁊ q utūt habēt ioh̄ānē
euāgeliſtā p ſe: de q dr ī eccliaſti/
ca hyſtoꝛia. q cū ītraſſz ad balne
a. ⁊ vidiſſz ibi quēdā hēreticū dixit.
Recedam⁹: ne corruāt balnea
ſup nos. ℣ tē. habēt p ſe vtutem
q̄ā posuit dn̄s ī ꝛpbatica piſcīa
q erat ī ihłm: ī q q ꝑm⁹ deſcende/
bat poſt motionē aq̄ facta ab
āgelo. ſanabat. Quo ei poſuiſ/
ſet dn̄s tantā vtutē ī illo balneo.
jo. v: ſi nō licēt uti balneis: ℣ tē.
habēt p ſe helizeū. q ꝑcepit naa/
man ut lauaret ſepties ī iorda/
ne. iiij. Reg. v: qd nūq feaſſz tāt⁹ et
tā ſēs ꝛpłia. ſi balneū eēt res illi/
cita. Et ido cū bona ꝛſcīa ꝑnt
uti balneis ītꝛdū militātē ſub
regłā bti aug⁹: dūmō fiat ł nō
leuit. ſz cū tēpeāmēto qd ponit.
Seqt. ℣ Fiat ſn̄ mīmure de ꝛſilio
medicine: ita ut ecīā ſi nolit. u
bēte ꝓpoſito faciat. qd faciēdū ē
p ſalute. Si aūt velit ⁊ forte non
expedit: ſue cupiditati nō obe
diat. Aliq̄n ei ecīā ſi noceat: ꝑ
eſſe ꝛcredit qd delectat. Deniq ſi
latēs ē dolor ī corpe: fmulo dei di
cēti qd ſibi doleat ſn̄ dubitatiōe
ꝛcedat. Sz tn̄ utrū ſanādo illi dolo/
ri qd delectat expediat: ſi nō eſt
certū. medic⁹ ꝛſulat. Hoc ē ſēdm
mādatū penes nēcitates ifir/
mitatū qd tēdit ēra medicīalia:
qd ꝛtinet tā. ℣ Mādat ei q̄n̄ pu/
deat ifirmis de medicīalibꝰ ſeq̄n
ars mediane hoc ꝛſulit. Et hoc
ē qd dicat. fiat ſcz ifirmis de ꝛſi/
lio. id ē ad ꝛſiliū mediane: id ē
ſcīe mediane. ℣ tē. q̄liē: ⁊ nō dicat
ſn̄ mīmure. ℣ tē quō diuſimode
ēra diuſos ē habēdū: ⁊ hoc eſt
qd dicat. ita ſi nolit. ℣ tē. Cūe medi/
cinalia. ⁊ q̄liē ſit miſtrāda ꝛligio/
ſis: ꝛxviij Ca.

Circa ꝓmū notādū: q aliq religio/
ſi ex magno rigoꝛe ſā/
ctitatis nō curāt uti medicīalibꝫ:
reputātes hoc q̄ndā carnalitatē:
et imitari volētes btām agathā
q dicit. Medicinā carnalē nūq
corpi meo exhibui. Sz nō ſūt ido
repbāndi q utūt. Ysaias ei ſcīs
ꝓpłia uſ⁹ ē medicīalibꝫ ī ezechia:

q̄ fuit vn⁹ de sāctoribz regibz iu
deor. Ysa. xxxviij. Et iussit ysai
as ut tollēt massā de ficis: et
cathaplasmarēt sup vuln⁹ & sa
naret. Glo. Quidā nō vuln⁹ sz
apostema sustinuit: cui inx
artē medicor sictioribz ficubz
et aliis subuenit. Itē tob. xi. to
bias iunior de filio āgeli de felle
pisas misit i oculis p̄s & sanauit
eū: qđ ipē āgel⁹ dixit vale ad me
dianā: et dē vi. Itē. altissim⁹ de t
ra creauit medicinā: sic dr eccli
xxxviij. Cū ergo ꝓphia sēs medi
cinalibz usus sit. & āgel⁹ ut dē
saluaret: et ipe dns q̄ oīa feat
ꝓpt hoiem ipsā creauit: nō ē u
tiqz spnēda mediāa. Et hoc dic
glo. sr̄ p̄dām locū ysa. xxxviij.
Det ār tā. q̄ icitare debēt ad sub
ueniēdū frib⁹ i medicinalibz.
p̄mū ē. natā ꝑ passiois. Si ei sa
cerdos & leuita rephēdūt de ico
passioe. lu. x. eo q̄ vuln̄ati ext
nec q̄ viderūt i tūsitu nō alliga
uerūt vuln̄a: q̄nta rephēsioe
digni st. q̄ frī ꝓpo q̄ videt eo die
i languore nō curāt aliqđ v̄me
diū exhibē. p̄a pue cū sit mēbra
corpis vnī & nālit si vnū mē
bruꝫ patit. ꝑ aciūt ei cetā mēbra
sicut dr. i. cor. xij. Sēdm ē. ois v
tilitas. Qđ ei infirmū ē. iutile i
uenit: sicut dr. sap. ij. Et ido sbue
niēdū ē frī infirmo. ut recuperata
sanitate possit i aliq̄ utilis ee
cōitati: qđ nō pt ee. durāte infir
mitate. Terau ē. mercedis apud
deū expectatio. Si ei tātū ei pla
cet seruitū exhibitū infirmo. q̄
p̄ sola visitacoē dicitur sit i die
iudicij visitāti infirmū. infirm⁹ fui
et visitastis me. sic dr aga. xxv:
qđ pt exp̄mere ille q̄ nō solū visi
tat. sz ꝑ curat solliate medicāalia
et oīa p q̄ possit ac⁹ releuari. p̄
apue cū ipe i figurā hui⁹ pmittat
lu. x. dicēs. q̄cūq̄d sup erogauis sz
cta vulnāti. ego cū rediero rdā
tibi. Cura sēdm notādū. q̄ infirmi
mitas ē occasio hūane fragilitat
finale mmurādi de ipa infirmitate:
cū sup infirmitatē addit defect⁹ re
medior. finalius mmurat. Et ꝺ
boni p̄lati ē liberalit⁹ puidē infir
mis subditis: ecām si alia causa
nō eet. ut auferat ab eis occasio
mmurādi: exēplo moysi q̄ roga
uit dnm. ut durz aquā miraculose
filiis isrl: ut vel sic cessarēt a m
mure. Aperi iqt thesaurū tuū
fōtē aque viue: ut sacrata cesset
mmuratio eor. Qđ & factū ē:
nu. xx. Itē. sūt aliq̄ p̄lati q̄ sit
dū hoc faciāt. cū tāta diffidat
tū & tstiaa & q̄ mmurādo fraūt
ta q̄ mltū diminuit de merito
suo: q̄ hilarē datorē diligit deus.
Ido e diuso ut op⁹ pietatis sit ma
gis meritoriū: dicit apls. ro. xij.
Qui miset: i hilaritate. Glo. Ois
misēdia cū gaudio fiei debet. sē.
alicuibi uenit aliq̄. q̄ nō her fi
ūt mmurāt. ut de vnguēto effu
so sup ihesū: reputātes q̄ aia ni
mis sup flua habeat. de mediās
cta infirmos. Istud ē mmur pha
riseor: q̄ mmurabāt de medico
cū egroto subuēiebat. lu. xi. E
rāt appropiāntes ei publicani &
pcōres. ut audirēt illū: sicut s
infirm⁹ libēt audit filiū media.
Et mmurabāt scribe & phārisei
dicētes: q̄ hic pcōres recipit &
mānducat cū illis. Gg. phārisei
medicū rephēdit de subuētioē.
Cū ergo oē mmur i religioē ē
valde detestabile ut sup̄ mōst

tū ē: sic liberaliť debēt mediāa
lia ꝑ tpe mīstrāri. ut īfirmi occa
sione mīmurādi nō habeāt.
sic hilarit' ut mīstrātes cū mī
mure meritū suū nō diminu
āt: sic debet sī mīmure qđ fit
ab ōibz acceptari ut caritatē
fīnā ī se iugit' ostēdāt. Et ideo
vir scs voles ī hoc casu oē mur
mur excludē diat fiat sī mīmu
re. sz sī mīmure egrotātiū. sī
mīmure mīstrātiū: sī mīmure
assistētiū. Circa trīū notādū. q
aliq repiūt. q ꝑ feruore sānctatis
strēpūt medicīa alia. aliqui q mi
nus curāt de illis: aliq vō q fre
quēt' allegāt se īfirmos. Circa
istos vō ē duplex dē agēdū. Pmi
ē sūt ꝛpellēdi ad utendū medi
cinalibz cū eis expedit. et hō dic'
ut supra ut ecīa si nolit. et. Sēdi non
sūt audiēdi cū eis nō expedit:
et hō diat. si āt velut fortē nō
ē. Tūc ī ꝑte credēdū ē sz de do
lore. ī ꝑte nō. sz de medicīa alib'.
ꝙ medicī ē ꝛsuledus. Et hō diat:
deniq si latēs ē. et. Et notādū.
q ex hoc qđ diat ecīa ꝑmos. ha
bet' hoc argumētū: q qñ aliq
ꝑ feruore religiōis nolūt acci
pere recreacōes. aut ī hospicio. à
mīfirmitate. à nimis volūt
ieunare. à abstinē. ab aliqbz.
à alit' se nimis afflige. nō ē eis
ac̄ēdū. sz ꝛpellēdi sī. ad ea
q̄ alij cōmūit facūt. et ꝛferūt ēt cor
palit. sicut dic' hic de medicina.
q ecīa si nolit. ubēte ꝑposito fa
cat qđ sal' requirit. Qz cōpellen
dī sūt ad recreacōes viri sī qui
cas recusāt: ꝛtrix. Cā'.

Hui' at sūt cause mlte.
Pma ē. ne religiosus
q̄ ꝑ volūtatē rēnūciauit ea mutāt:
q̄a ex hoc solet ꝛsūdi religio. Pū.
xxix. Puer q̄ dimittit volūtatē
sue ꝛfundit matrē suā. sz rēligi
onē: in q̄ q̄libet debet cē sicut
puer sub vīga disapline. Secūa ē.
ne iumētū corpis sui qđ nō est
solū sui. sz cōitatis seruitio depu
tatū: tutale vl' minꝰ utile rēdāt.
Quo ꝛē diat ꝑs. Custodiā mē
ā ad te custodiā. Caa ē. ne īdu
at' ī religionē singularitas. q ip
sā deuastat. Pbs. Singularis fer'
depast' ē eā. Qrta ē. ne cāa cor
pis cui' ēdita ē auferat: cū vult
religios' corp' suū regē sēdm su
ā volūtatē. Hīn. Qui vū aurā
semel nobis ꝛmisistis: qđ rurs'
vos de vobis ītromittitis. Qnta
ē. ut supbie q̄ ex his oīri so
let. ut patet ī pharizeo q̄ ieiu
nās bis ī sabbato reputabat
se maiorē. resistat. Serta. q hō.
sacrificiū mīnꝰ acceptū ē deo. Hīn.
Si ī die ieiunij tuenit' volūtas
vīa. nō tale ieiunīū eleg' spon
sus: nec sapuit illi ieiunīū qđ nō
luīū obīe. sz vicīū ꝑpe volūtatis
fuerat. Ego āt nō solū de ieiunio:
sz de oī obseruacōe mōchi ubi uēnit
volūtas sua nō mgri obedia.
id ipsū sentio. Septīa. ne digni
ores tractēt' īdigniūs. Certū ē
ēi. q̄ qñtomagis hīmōi recrea
tiones fugiūt alīq: tāto sī. sācti
ores. Qñto āt sūt sāctiores. tā
to sūt his digniores. Hīn. Da
mī alterū thimotheū: et ego
abo eū auro: et poto balsamo.
Sū ergo illi q̄ nō recusāt recreati
ones. eas habeāt: si isti q̄ nolt
eas nō ꝛpellent ad eas. et dig
niores īdigniūs tractarēt. Octa
ua. ne īfirmi videtes melioēs
bīa habē: ab eoꝝ imitacōe te

Hīn. Que maior supbia. q̄ ut vnus
hō totū gḡnāli iudiciū suū ꝑferat:
tamꝙ ꝑpe sol' spm dei habeat:

pescāt. Exēplū. Fuit q̄dā religiosꝰ. q̄ sēm q̄d edoctꝰ fuerat in nouiciatu: ꝓponebat nichil ordināre de se vl' ꝓcurare de se. Cū aūt sic fecisset aliq̄nto tpe et videt q̄ mlte ꝯsolacōes carnales fierēt aliis p̄ se ꝓcurātibz. sibi aūt nulle fiēt: mutato ꝓpōito secū dix. Volo et ego p me ꝓcurare aliq̄d sicut et alij fecerūt: exq̄ nō me ꝓcurāte. nichil m̄ fit ꝯsolacōis. Vñ ꝑ p̄dām igit bonoꝝ p̄latoꝝ ē solliciate ꝯsiderare subditos suos: et q̄s viderīt p̄ sētate ꝯsolacōes carnales ꝯtēpnē. tāto magis eos ad ꝑas ꝯpellē: exēplo illi⁹ q̄ pauper cō pulit intrare ad cenā suā. lu. xiiij. Q̄ nō ē satisfactōēdū subditis i carnalibz voluntatibz: cxx. Capl'm.

Terū ex hoc q̄d dicat ēa sēdōs notādū ē. q̄ nō ē satisfactōēdū religiosis i his q̄ ad carnē ptinēt: q̄ntūcūz sup his īstēt aī nō expediūt. Non ei ē pij p̄ris filios q̄ q̄nq̄z noxia cupiūt dare ñ bona data: sēm euāgeliū. Nō ē aūt prudētis medici dare infirmo q̄d petit: ñ expediat. Non ē item equitis equo q̄ regit laxare habenas ad bibēdū: q̄cūq̄z vult bibē i aq̄ q̄libet. Cū ergo p̄lati sīt prēs et medici et rēores suoꝝ subditoꝝ. sicut patz p̄ mlta supra: nō debēt satisfacē eis i carnalibz aī nō expediāt. Ptēa ꝓhibitū ē hōini ne aurā carnis ꝑpe fricet i desideriis: ro. xiij. Ergo aī debeat q̄libet filiū suū spūalē diligē sicut se ipsū: nō debet hoc idē facē eidē. Ite. sēm aug⁹. pl' debet q̄libet diligē aīam ꝓximi q̄ carnē: q̄z carnalia desideria sūt de aīam sēm i. j. pe. ij: q̄ militāt adūsus aīam. Ergo nullus debet alicui his satisfacē. aī nō expediāt. Ite. q̄n filij ul' ꝯsurpierūt ꝯsumpiam i deserto. et dns ꝯcessit eis q̄d petebāt: fecit hoc ex ira. Ps. Adhuc escē eoꝝ erāt i ore ipoꝝ: et ira dei ascēdit sup eos. Sz i his q̄ sūt ire et vīdicte nō debem⁹ e ū imitatōres: q̄ sibi solū vult reseruari vīdictā. Et inde ut ꝓius. Ite. cupīa carnalis ē q̄ ignis: sicut dr eccl. xv: et ꝯsō q̄nto plus et plus mīstrāt ei ꝯsumpta tāto pl⁹ viget: sicut ignis q̄nto pl⁹ et pl⁹ mīstrāt ligna tāto plus ardescit. Cū ergo successa domo. ꝓximi nō soleāt apportare ligna sz potiꝰ subtrahere: q̄s audeat dicē. q̄ ꝯsumpie fīne ꝯcedēda sīt ꝯsumpta. Ite. usus delicabiliū carnalū enerūat hoīes. Vñ sēptū ē in merlīo. Delicie enerūabāt ꝓcapes. Et ibi dr eccl. xv. Ve tre autē ꝓcapes mane cōmedūt. Et exhortatōra cau ꝓcapes vescāt i tpe suo ad refectōēdū: et nō ad luxuriā. Ideo liguriꝰ ꝑm⁹ ediuꝝ legū ꝑcepit ne filij diuitū nutrirēt i delicijs i cuitatibz sz i agris a ruricolis: ut durius nutriti. potēciores eēnt ad labores. Si ergo a uēdū ē nobilibz et diuitibz a delicabilibz ne vires eoꝝ enerūēt: q̄ntomagis religiosis. q̄s oportz eē fortes ad oēm laborē ꝓpt nomē xp̄i sustinēdū. Ideo sēptū ē de bona mēte bti bnardi: q̄ nutriat ipsū et frēs suos grossioribz cibis: tang ad hemā trānsmittēdos. Et bta siluia mr bti ḡgorij. ipsū i penetrālibz mōsterij iā ēnā fractum rectorē aliorū: crudis pascebat legūminibz. Si aūt mres carnalē

sic fecerūt de filijs. ⁊ tātus filius? qñtū exigit a pūbz spūalibz ut ꝑiriū nō fraḡat ca filios suos? Ite. valde cauēdū ē plat⁹. ne dēt subditis occasionē rebellādi. Qui vō delicate a puericia nutrit seruū suū. postea iuēiet eū ⁊ truma cē: sicut dr pu. xxix. Et ido caue dū ē ne sic delicate nutant subditi. q cū voluerit ordo eos auellē a delicijs nō possit: q f^m. plm. difficile ē assueta relīquē. Bene ergo dicat. q si velit aliq̄ media nalia ⁊ nō expediūt. qđ sili⁹ itelligēdū ē de oibz carnalibz: sue cupiditatu nō obediat. ecia si ei videat q ꝓsint. Aliq̄n ei. ymo frequēter: et si noceat: ꝓdesse credit qđ delectat. Nōne credidit eua. q esus pomi qđ vidit pulchrū. ⁊ ad vescēdū suaue. sicut dr gen. iij. ꝓdesset sibi ⁊ viro? ut esset sic⁹ dij scētes bonū ⁊ malū? Et tn oēs experim̄ q̄ntū noceat. Nōne ē xbat ezau. q̄ eduliū lentis de q̄ habet gen. xxv. sibi fame luco mltū ꝓdesset? Et tn tm nocuit? q ꝓpt illud amisit ꝑmogēita. ⁊ non iuēnit locū pnie: q̄uis cū lacrimis inquisisset eā. sicut dicat apls. heb. xij. Nōne putat lecator q̄ ītuet vinū q̄n flauescat. ⁊ splēdet i vitro colorei. ⁊ ingreditur blāde? q ml'tū ofert sibi. Et tn i fine mordet ut colubri. et q̄ regul⁹ diffūdit venena: sic dr pu. xxiij. Nōne estimat diues q panis delicatissim⁹ quē comedit. ⁊ fercula ꝑciosa ml'tis empta diuicijs. ofert ei cū ei utile? Et tn panis ei i utero ei⁹ vertet i fel aspidū itrinsecus? et diuinas q̄s deuorauit euomet. ⁊ de ventre ei⁹ extrahet illas deus: sic dr Job xx. Piscis nōne putat. q esca quā comedit i hamo multū sibi valeat? Et tn cū ea capit. Sic eciā accidit hoibz de voluptatibz. Et ido dicit tullius de senectute. Plato nōne diuine voluptates dixit ee escas maloꝝ? Qa eis capiūt hoies velut pisces hamo. Et ca xx. Sicut pisces capiūt hamo. ita hoies in tpe malo: id ē i pnti. q̄n dies mali sūt. Nō ergo acqescēdū ē talibz eciā si allegēt sibi utilia: q aliq̄n. ymo frequēter i hmōi decipiūt. Circa quos notandū. q aliq̄ reperiūt medū. q fingūt se infirmos ee licz nō sint: sicut truāni ut accipiāt aliquā eleosinā ꝑ carne. dicētes modo prelato. mō i infirmario. Miserere mei. q̄m infirm⁹ sū. Verbi gra. Accidit in ordie carthusiēsiū. q q̄dā clericus claris q̄ seruiebat i q̄dā domo illi ordis i aliqbz officijs int dū: videns sipliciatē correarij. posuit se q̄dā die i lecto simulās se infirmū. Ad quē cū accessisset correarius vir sc̄s ⁊ siplex et q̄ esset qđ habet: rndit. Dne eia i tali loco ⁊ ceadi: ⁊ timeo ne habeā vnā costā fractā. Ad quē ille. Et qđ posset tibi fieri? Ille rndit. Dne faciatis si placet vnā patellatā de ouis: ⁊ ponā sup costā ꝑ emplastro. Ad cū factū fuisset: ille simulator recedēte viro bono ab eo. ova comedit. Ite. dicit ē de quodā. q fuit ita fictus q cū diceret se infirmū. ⁊ i urina oste sa medico nullū signū infirmitatis apparet? miscuit aliquid puluerisalia vice i urina. ut vel sic infirm⁹ apparet: ⁊ sup hoc fuit deprehēsus. Iste ⁊ siles st. qui

demoniacus

xpō dño nō seruiūt. ſz suo vētri: sicut dr̄ ro. xvj. ¶ dō nō oni spitu credēdū ē de infirmitate: n̄ sit talis q̄ se ifirmū diat. q̄ i dubiū ter credat dei seruꝰ. Et idō bn̄ dr̄: fāulo dei id ē seruo dei. dicēti q̄d sibi doleat. sine dubitatōe credatur. Circa q̄d sciēdū. q̄ sūt quidā q̄ ex his q̄ i eis vidēt apparēt veri serui dei: sicut dr̄ de siplicia no: q̄ apparebat augustino bonꝰ seruꝰ dei. ⁊ lucebat i eo gr̄a diuina. Sūt āt mlta p q̄ sic apparēt aliq̄ veri seruꝰ dei: si i eis i ueniāt. Per q̄ apparet aliq̄ ve ūt ri seruꝰ dei: cxxj ca^m

Dei aliq̄ fāuli sclāriū dnoꝝ: q̄ nō seruiūt ei⁹ n̄ vel de die vl̄ de nocte. Seruꝰ vō dei. ei ⁊tinue tā de die q̄ de nocte seruiūt. Apoc. vij. Seruiūt ei die ac nocte. Qui āt sūt isti: dr̄ ei dē xvij. Seruiēt ei⁹. seruiet ei. ¶ tē. mlta repiūt: q̄ faciūt seruicia ſz coactu. ¶ nō sic veri serui dei: ſz volūtaria seruicia exhibēt deo suo. Eph̄e. vj. Vt serui xp̄i facientes volūtatē dei ex aīo: cū bona volūtate seruientes. ¶ tē. sūt aliq̄. q̄ q̄n ſt cū dñis apud qs habēt magnā lib̄tatē: abutūt ea i malicia. ¶ nō sic isti. j. pe. ij. Qui liberi ⁊ nō q̄i velamē habētes malicie lib̄tatē: ſz sicut serui dei: q̄ ſz nō abutūt lib̄tate i malū. ¶ tē. sūt aliq̄ quibz gr̄ue ē audire v̄bū dñi sui: eo q̄ iperare soleat aliq̄d durū. ¶ nō sic ē i vero seruo dei: q̄ pat̄ ē ad oīa mādata ei⁹: et idō diligit eū audire. Ps̄. Seruꝰ tuꝰ dixerit illud: ſz eloq̄ tuū. ¶ tē. ſt aliq̄ q̄bz ⁊ si gr̄ue nō sit audire man

data dñi sui: tm̄ nō ml'tū desiderāt ea cognoscē. ¶ nō sic verꝰ seruꝰ dei: ſz desiderat ea scire ⁊ cognoscē. Ps̄. Seruꝰ tuus sū ego: da mi intellm̄ ut sciam testimonia tua id ē p̄cepta: q̄ testimoniū phibēt de tua voluntate. ¶ tē. sūt aliq̄. q̄ ⁊ si studeāt i sciēdo mādata dñi: tm̄ segnes sūt i opando. ¶ nō sic seruꝰ dei verus. Ps̄. Et tenē seruꝰ tuus a studꝰ ea. ¶ tē. verꝰ seruꝰ dei nō ē sicut famuli potētū q̄ ābulāt i mignis: ſz attendēs hūilitatē xp̄i dñi sui gerit se hūiliter: q̄ sicut dr̄ io. xiij. nō ē seruꝰ maior dño suo. Sic faciebat paulꝰ: de q̄ dr̄ act. xx. Vos scitis ⁊ q̄liter fuerim vobiscū p oēm tēp̄: seruiēs deo cū oī hūilitate. ¶ tē. nō ē gr̄uis hōibz: sicut mlti famuli magnatū, ij^s thio. ij. Seruū dei nō oportz litigare: ſz māsuetū ē ad oēs: docibilē. cū modestia corripientē. ¶ tē. intendit lucro dñi sui sicut sēa cēlia: q̄ sicut apis arguméto sa dño deseruiebat. Vñ aya. xxv. dicat vni de bonis seruis dñi. Onē q̄nq; talenta tradidisti mi: ecce alia q̄nq; superlucrat̄ sū. ¶ tē. ppt̄ mala supuenięa sibi i seruicio dñi nō relict bōitatē suā. Job ij. Nūq̄d cōsiderasti seruū meū iob. q̄ nō sit sil' ei i tra vir ſipler ⁊ rect⁹ et timēs deū ac recedēs a malo: et adhuc retinēs i nocētia: ¶ tē. cū oīa bona ista vl' alia faciat. nō inde superbit. Lu. xvij. Et cū oīa q̄ p̄cepta sūt vob̄ fēritis: dicite. serui inutiles sumꝰ. ¶ tē. nō ē sicut seruꝰ fugitiuꝰ: ſz ī ſeparabilit adhēret xp̄o dño suo. In hꝰ signū dic̄ ethai getheus. ij. kī. xv: dño suo dauid. Viuit dñs: ⁊ viuit dñs me⁹: quī q̄cūq; loco fueris dñe mi rx.

sue ī morte sū ī vita ibi erit ser-
uus tu? Si ergo ī aliq̄ apparue-
rīt signa ista mānifesta ut sit ī
frōte id ē apte signat?. sed dm ī.
q̄ dicūt seruū dei signati ī frōti-
bz eox: ei dicēti q̄d sibi doleat.
sī dubitatiōe credat. Sz utz sa-
nādo illi dolori q̄d delectat expe-
diat. si nō ē certū nō ei credat?
q̄ hoc nō ē de ptinētibz ad dei
seruicū: sz ꝑsulat medic⁹ ad cui⁹
artē ptinet. In q̄ rephēdūt. q̄ de
suo sensu fecūt medicinas cū
artē medicē nesciāt. vl' nesciē-
tibz artē accesēūt. et ꝑpos medi-
cos stēpnūt; cū ipos solos deceat
ē ꝑsulēd. Sed Nec eāt ad balnea
sine q̄ūz ire nōte fuūt: min⁹ q̄
duo vl' tres. Et ille q̄ habet aliq̄
cūdi nātatē: cū q̄bz ꝑpo sit⁹ sen-
ture debet. Hoc ē ceū mādā-
tū. q̄d edit ecia itinerātes q̄d in-
ēdū regrūt aliq̄ ifirmitates:
et huic occasiōe āpliat mādatū
ad oēm itinerationē. q̄ūz nāta
fiat. Sūt āt duo q̄ hic man-
dāt. ꝑmū ē: ecia societatē in via
habendā sp. Sed dm ē ecia modū
assumēdi sociū: ibi. et ille q̄ ha-
bet aliq̄. et ē. De quibusdā nomā-
libz arm balneaonē: cxxij cā.

Licet āt de ꝑmo multa
sit sup̄ dicta ca. lxxj. ecia
illud mādatū. q̄n pec-
dimus sil' ābulare et ē? tn q̄ tū ad
ea q̄ hic exp̄ssius tāgūt. sciēdū
ē. q̄ sūt q̄dā balnea ī aliq̄bz na-
tionibz sulphurea et nālia q̄ ml'
ū solēt valē ꝛt̄ varias ifirmi-
tates. Nec āt ml'ēū fuerūt olim
īsu et adhuc st' alicubi: ita ut
magni viri et honesti et ecia re-
ligiosi soleāt ad ea de ꝑsilio medi-
corū declinare. Nā vō solēt il-
luc ꝙuēire ml'tes viles ꝑsone et
eā ml'ieres. licz separata p eis
balnea habeāt? ido ꝑpealiē tā-
git aug⁹. q̄ si aliq̄ vadāt illuc.
bonā habeāt societatē ꝑpt̄ ho-
nestatē ibidē ꝑpealius ob̄seruā-
dā: q̄uis videat q̄busdā. q̄ non
decet viros religiosos ūq̄ ad
talia balnea accedē. Ite. m hoc
q̄ dicat. sine q̄ūz ire nōte fuūt:
notat q̄ vir religios⁹ sī nāta-
te nō debet egredi clausūz suū.
Nec mirū: q̄ nec bestie egredi
ūt de facili latibula sua nisi ꝑpt̄
pastū vl' aliā nātatē: ꝑpt̄ secu-
ritatē maiorē ī q̄ sūt ibi. Job xxx-
viij. Ingredietur bestia latibulū
suū: et ī antro suo morabit. Si
āt hoc faat bestia? q̄ tomagis
homo rōnalis. cū ipi maius ī-
stet pericūlū ī leubz discursibz et
clausterū suū. Ite. notā dū. q̄ oc
casiōe ei⁹ q̄d dr. min⁹ q̄ duo vl'
tres. et nō dicit. q̄ duo vl' q̄ tres:
dicūt q̄dā de ordie bti aug⁹. q̄
suffiat eis habē vnū sociū se
cularē quēcūq̄z ī via. Sz tē eos
ē. q̄d supi dr: q̄n ꝓceditis simil'
ābulate et ē. Constat ei q̄ ibi lo-
q̄t aug⁹. sub regula sua multa
tāgit: et solēt exponi mādata in
ꝓceptis vnū ꝑ aliud. Ex quo
relīq̄t. q̄ illud q̄d dr hic. min⁹
q̄ duo vl' tres. intelligit de frībz
eiusdē ꝓfessiōis. Sz nūq̄d ꝑt ꝑ
lat⁹ ī ordie sci aug⁹ dispēsare cū
subdito suo ī isto mādato: ut va-
dat sol⁹ in ēdū: Rnsio. Dicūt q̄
dā q̄ sic. ex causa rōnabili: licz
hoc raro et nō sine magna cau-
sa sit faciēdū. Et adducūt dec⁹
tale ī oc̄ai. q̄ dicat. q̄ abbas
nō ꝑt dispēsare ī voto ꝑpetuo
abdicate. sicut nec ī voto stinē-

tie: qr sūt de substātia ordīs. Ex quo habet argumētū a sensu ad tiū. q̄ hūs q̄ nō sūt de substātia ordīs p̄t dispēsare: et tale ē istud

De discretiōe habēda in associatiōe

Quarta one fim: cxxiij Lam: sēdm ē notādū q̄ religiosi itineratiui. nō debet assumē sociū p̄ p̄pa volūtate. ꝫ sēdm arbitriū p̄positi: et hoc p̄t bonū obīe: ut i domo obīe oīa sēdm obediētiā fiāt. Itē p̄t discretionē: qr plat⁹ q̄ oīno nos cē debet aīas iumētoꝝ suoꝝū. sāt de hoc meli⁹ ordiare. Itē p̄t bonū cōe. Talis ēt possit assūi ab itineratico de quo nō expe diret assumēti vl' assūpto vel alijs remanētibz q̄bz forte eēt nēcarius i aliq̄bz: vl' aliu⁹ forte habēt aliquā rōnabilē causā e ūdi cū eo: q̄ oīa meli⁹ nouit p̄po sit⁹. Q̄ ād sic sit faciēdū ut hic diat: docet nos exēpla sc̄a. Ad hoc ses ēi desc̄ēsur⁹ i egiptū nō assūp sit sociū p̄ volūtate sua: ꝫ aaron sibi a dño datū: exo. iiij. Itē. ma rie pgnature cū puero ꝑ uisū ē de socio sc̄z ioseph. āgelo iubē te: aya. ij. Itē. thiothēo euocato ad fe. p uidit ap'ls de socio. Mar cū ēgt assume: et addut tecū: ij thīo. iiij. Verū plat⁹ q̄ habet de socio p uidē: cū mlta cautela de bet hoc facē. Si ēi itineratur⁹ sit min⁹ religiosꝰ. nūq̄ debet ei assignare p socio n̄ virū sēm. ut cū eo p ficiat i sānitate: ad qđ nih̄ valet tm. ut bona societas. Seneca. Nichil ita aīos hoēstē iuuit: ut bonoꝝ societas. Si vō sit min⁹ p uidēs. assignād⁹ ē ei vir⁹ p uidēs. ut p uidētia cū eo ad disant: qr sicut dr ꝑu. xiij. q̄ cū sapiētibz gdiet. sapiēs eit. Si vō sit iuuenis: et difficile debet a gredi q̄ egrediat: et si sedere nō ē ei assignād⁹ n̄ grādeuus: exem plo iacob. q̄ nō nisi cū magna di ficultate ꝺcessit. q̄ beniamyn ad oles cēs uret i egiptū: et tūc nō ꝺcessit q̄ uret n̄ cū fribz suis senio ribz: et mlt̄is: gen. xliij. Si vō sit di colus. et dend⁹ ē ei talis q̄ possit di cē. cū his q̄ oderūt pacē erā pa aficus: ne forte discordēt i via. Si vō debilis. et dē dus ē ei talis q̄ fortis sit ad labores: et velut vile⁹ suas ei ꝓtēperare: ne ꝺt māda tū dñi deut. xxij. aret⁹ siml' in bo ue et asino: id ē applicēt fil' fem̄e debilis ad idē. Si vō aliq̄s sit fa cilis ad peccādū: tali nūq̄ ē ꝺce dēdū. q̄ vadat cū alio vl' ali⁹ cū eo. Ecc̄a. viij. Cū audace ꝺcz ad ꝺcādū nō eas i via: ne forte gra uet mala sua i te. Itē. duo simul nō bn iūgūt: qr vn⁹ ne fat se aliq̄ hūiliare: et vō de facili se exbāt. Pu. xiij. Inter lupos sp iurgia sē. Nōne hec tēptano iuasit dis cipulos. de q̄bz dr aya. ix: q̄ int se disputauerūt i via. q̄s eoꝝ ēet maior: Q̄ritū ergo timēdū ē a lijs magis dispositis ad sup biā de sili: Sicut ergo nō iūgit⁹ asi nus cū boue ad iugū. nec ꝺsuit pān⁹ nou⁹ cū uetere: nec q̄libet lapis aptat⁹ cū quolibet i edifi cio. ꝫ cū iuenīēta sibi. ne inde se quāt⁹ i iuenīēta: ita cauēdū ē plato i subditoꝝ associatione.

Cont' illos qui reddūt se onerosos i societate aliorū: cxxiiij Lam:

Sed mt⁹ het adūtēdū est cū dolore. q̄ sūt q̄dā qui adeo reddūt se oībz onerosos: q̄ nec i via nec i domo nec alibi.

pmr cū alijs tolerari. Solēt viri
sā aduenientes ad alios. ī ducē ei
grauidū de suo aduentu. Vñ ihō
ad paulinū. Obuijs te manibz
erripia. Isti vō ī ducūt merorē:
qr tristē ē eis cū ad eos mittūt.
Itē. solēt boni viri cū alijs dulciter
vsari: exēplo illi⁹ de q dicit bñ
O bone ihesu qr dulciter cū hoībz
isaties. Vñ sap. viij. Nō habet
amaritudinē cōuersatio illi⁹ nec sa
pientie: sili⁹ nec sapientes. Isti vēo
amaricāt detinue cōhabitatores
suos: silēs illis socijs egipciacis.
de q̄bz dr exo. j. Ad amaritudinē
p̄ducebāt vitā illoz: scz filioz isrl.
Itē. solet ee magn⁹ dolor ī diuisio
ne socij amabilis: sicut patz. j. Rē.
xx. ī diuisiōe dauid ⁊ ionathe:
ubi dr. qr solātes alterutrū fle
uerūt pariter. scz cū ab inuicē se se
parauerūt. Et act. xx. ī recessu pau
li ab epheſijs: ubi dr. Maxim⁹ aūt
cōm fact⁹ ē fletus: et p̄cūbēte sup
collū pauli osculabāt⁹ eū dolēte
maxīe ī vbo qd dixerat: qr faciē
ei⁹ nō eēnt visuri āplius. Ve istis q
bonis viris ī p̄dās dānū ī aduen
tu suo ī ducūt tristiciā: ī cōhabita
tiōe amaritudinē: ī recessu grau
diū. Et vere miseri isti ⁊ miserā
di. Nā hōies sociales. socios suos
roāt: iuxē illud. Ecce qr bonū ⁊
qr iocūdū: habitare frēs ī vnū. Is
ti vō socios cruciāt. sicut sodo mi
te sēm loth: de q dr. j. pe. ij. Habi
tās int illos. q de die ī die animā
iusti iniquis op̄bz cruciabāt. Itē so
ciales alleuiāt socios: iuxē illud
p̄d. Iocūd⁹ socius vehiculū est in
via. Isti vō onerāt eos q̄ grauis
sarcina. Exō. xx. Arenā ⁊ salē. et
massā ferri facilius ē ferre: qr hōi
nē ip̄udētē scz corde ⁊ fatuū scz ī
vbi. ⁊ ip̄iū scz ī op̄bz. Tales aūt sūt
isti. Itē. sociales alliciūt socios ad
magnā amicicīā. Pu. xviij. Vir
amabilis ad societatē: magis
erit amic⁹ qr frat⁹. Isti vō reddūt
se oībz odiosos q̄cūq; ierit: silēs
iasoni. de q scptū ē. ij. mach⁹. v. Fu
gies de ciuitate ī ciuitatē oībz odi
os⁹. Sic et isti ī oi q̄uersatiōe. O vē mi
seri ⁊ deplorādi: q solacīū qd debe
rēt facē frībz suis vertūt ī cruciatū:
alleuiationē ī onus. cōciliū ī odiū
uertūt. Adhuc boni viri sic solēt
bene vsari int malos sēm illud
j. pe. ij. vsationē vīam ī ter gētes
habētes bonā: qr habēt graciam
apud eos. Sic ioseph apud egip
os īuenit graciā cor̄a pharaōe
tantā: qr constituit eū dñm dom⁹
sue: ⁊ p̄ncipē oīs possessiois sue:
sicut dr ī p̄s. Sic tobias īt ninui
tas tantā īuenit graciā ī ocspū
regis salmanassar. qr dedit ei po
testatē faciēdi q̄cūq; vellet: sicut dr
tob. j. Sic daniel int babilonios in
ocspū p̄napis eunuchoz. sicut dr
dan. j. ⁊ ī ocspū regis nabugodo
nosor. tantā īuenit gr̄iā: qr constitu
it eū p̄napē sup oēs p̄uīcias ba
bilonis: sicut dr eidē. ij. Cū aūt sic vi
ri boni reddūt se amabiles īt ma
los: qr miserabile ē qr isti reddūt
se odibiles int bonos. Itē. de mul
tis eciā malis hōibz repit. qr iu
sti fuīt sūt grela: sicut dr de paulo
phil. iij. Psequēs ecclīa. ac sēm
iusticiā que ī lege ē. vsat⁹ sine q
rela. De istis vō ubiq; oēs q̄rulā
tur. Maiores de coz īobedīētia.
minores de coz duricia. socij de e
orū molestijs: officiales de eorū
ip̄ortūitate. fāuliares de coz rus
ticitate: cr̄anei de coz scādalis ⁊
silia mlta: itm ut possit cantari

ī die obit⁹ sui: ecce homo plenꝰ q̄/
relis. ¶ tē dr ecā xiij. Ois caro ad
silēm sibi iūget: ⁊ ois homo sili
sui soabit. Quales ergo st hōi/
nes ist. q̄ st illud qđ natāle est
hōini ⁊ oīa fraūt. ut videlicz iū/
gāt sibi iuicē. ut galluna cū gal/
lina. ⁊ ouis cū oue. ymo ⁊ lupꝰ cū
lupo: ipi tn nesaāt se cū fribz silis
pfessiōis aptare ad viuēdū cū e/
is ī pace: Q̄ ꝑ lōge fuit ist a bo/
nis viris q̄ eā mt malos ama/
bilit dūsant: ist vo nec ītbonos
hoc fraūt. Q̄ lōge fuit eā ist a
q̄busdā malis de q̄bz null eoꝝ cū
quibz dūsant q̄rit: de istis vo ō
nes q̄runt. Q̄ lōge eā st ab
aīalibz: q̄ fraūt natāliter id ad qđ
ist nec natā nec rōne pnt duci.
Deniq; sacēdū. q̄ dns tāq̄ bonꝰ
aurētarius ꝺsuetit dolāe scōs
suos remouēdo ꝑ corrāones ⁊ ex/
hortacões gibbos ⁊ ieptitudies:
iuē illud ozee vj. Dolaui ī ꝓphīs.
Ist vo habēt tā duros nodos ⁊ ī/
eptitudies tātas ⁊ tā fortes. q̄ nl
la correctio pit ea remouē: ⁊ id o
ieptī fuit ad reponēdū ī archa
noe id ē ecām: q̄ fienda ē de lig/
nis leuigatis id ē ꝓplanatis. ut
dr. gen. vj: ut possit cū alīs iūgi
Et id o timēdū ē eis. ne sicut lig/
nū ieptū ad iūgēdū cū alijs re/
ꝓbat ab artifice ⁊ ꝓcīat ī ignē:
ita ⁊ fiat de eis. sicut eā solet
fieri de sarmētis. Ezech xv. Fili
hōis q̄d fiet de ligno vitis: q̄d sa
nichil valet ad edificiū: Et īnder
dicēs. Ecce ī ignē datū ē. ¶ tē dns
dicat discīplis suis: aya xj. Tolli
te iugū meū sup vos. Ex q̄ reli/
quit: q̄ vult discīplos suos ee ta/
les q̄ saāt se iūgē alijs ī soacta/
te: sicut iūgūt boues ī iugo. Hoc
āt ist nō fraūt: sz sicut dr ozee vij.
veūsi sūt sez ad statū pristinū scī:
ut esset absq; iugo. Et id o timen
dū ē eis ne ītigat ipis sicut vac
e lasciuiēta q̄ nesat iugū: q̄ pasa
t ī pratis ⁊ ipigriat ad mortem.
Ozee iiij. Quasi vacca lasciuiēs
dedinauit yſrael. Nūc pasabit
os dns q̄si agnū ī latitudie. Vel si
cut rufe vacce q̄ nō traxit iugū:
q̄ de mādato dñi educta de casts
īmolāda erat ī ospāt oīm: sicut
legit nu. xix. Sz ⁊ de ist forte fiet id
e iudicij cora toto mūdo. ¶ tē. dns
voluit discīplos suos ee sicut āa
lia mitia: dicēs ei aya xj. Discite
a me: q̄ mitis sū. Et id o mittēs
eos: dixit lu. x. Ecce ego mitto vos
sicut oues sez q̄ sūt aīalia mitia:
ī medio lupoꝝ. Ist vo sūt sicut
aīalia īmitia: q̄ ꝺturbāt mitia.
Cont qđ dr ecā iiij. Noli ee sicut
leo ī domo tua: euertēs domes/
ticos tuos. Qđ ist faciūt: et id o
timēdū ē eis ne forte dns eradat
eos de oi ꝺgregacōe scōꝝ: exau
diēs ꝑces pauli q̄ dixit gal. v.
Vtinā absīdāt. qui vos ꝑturbāt.
Si ꝺsideraret diligēt hmōi hoiēs
gm sēm ꝑdēa sūt qi ligna ieptia
ignē ꝓiciēda. ⁊ qi vacce morti
destinate ⁊ qi aīalia ferotia de
soacetate hūana expellēda ī fi/
ne: mirū eēt n daret operā ut
esset int alios laudabilis soacta
tis. Porro ad hoc q̄ aliq̄s sit so/
cius amabilis: solet valere ser
ꝑmū ē: amor ad alios. Seneca.
Queris quo amicū factur⁹ sis:
Cito mōstrabo tibi amatorū si/
ne medicamēto. Si vis amari:
ama. Sēm ē: desiderīū habēdi
amorē. Qui ei hoc desiderat: ve
ſiat obsequia q̄bz hoc obtineat.

obsequiū vō sicut dicit sapiēs amicos parit. Vñ aplūs. ro. xij. Si esurierit inimicus tuus ciba illū: si sitierit potū da illi: hoc ei facies. carbones ignis congeres sup caput eius: id ē ignē amoris ad te accendes i cor eius. Terāū ē: māsuetudo. Ecce iij. filii māsuetudīe opa tua pfice: ⁊ sup gloriā hōim dilige et. Virtū ē: affabilitas. Ecā xx. Sapiēs i vbis amabilē se facit. Vñ tū ⁊ sextū ē. supportatio frēne i firmitatis scdm duas differētias: scz q̄ ad īfirmitates morū ⁊ corpm. Hoc ē ei qđ accendit dauid in amorē dei: sicut declarat dicēs. Diligā te dñe fortitudo mea. Et post subdit dicēs. dñs firmamētū meū. q̄ ad corpalia: ⁊ refugiū meū. q̄ ad spūalia. Si āt hec ideo sūt causa ei⁹ dilcōnis: cur si iueniāt i hōie eedē cause. nō accendit hō ad ei⁹ dilcōnē eisdē de causis? Supportatio igit pūdēta facit hominē amabilē. De his sex in sūl dicit bn⁹ sic. Tu q̄ i cōgnatione viuis bn viuis. si viuis societabiliter ut amare appetas ⁊ amari: mitē te ⁊ affabilē exhibē: ut discas nō solū placēt. si ⁊ libēt īfirmitates aliox portare tā morū q̄ corpm. Amare dicit. q̄ ad pmū: amari q̄ ad scdm. mitē. q̄ ad tertiū. affabilē quo ad q̄rtū: tā morū q̄ corpm q̄ ad q̄ntū ⁊ sextū. Et vide q̄ duo p̄ma st i mōu affectu scdm duas differētias ad amorē scz actiuū et passiuū: duo media st i exteriorib⁹ actiōib⁹ scdm duo scz facta et dicta: ⁊ duo ultīa st i pacēdo scz duo q̄ta i īfirmitatū p̄dēta ut p⁹.

Dē illo q̄ nolt socio ⁊ p sua volūtate. cxxv. cā. Ost hec notādū. q̄ sicut aliq̄ sūt ieūni ad societatē aliox: ita sūt aliq̄ q̄ laborāt hoc modo q̄ vix p̄t īueniri soci⁹ qui ei placeat. Isti sūt. q̄ q̄nq̄ refutāt aliq̄s. qui solēt esse custodes firmi diligētes ⁊ cor defect⁹ nō tacē. sz p clamare: timētes ne de eis faciāt hoc idē. Isti sē siles īfirmis: q̄ nolūt habē medicos q̄ eorū infirmitatē videāt: ⁊ remediū apponāt. Dē hos dicit bn⁹ ad eugeniū. Dē tubernales tales habeas: q̄ vite tue custodes sīt ⁊ testes. Si āt hoc faciēdū ē pape: q̄ nō minores. ymo modica hoc audeāt rēnuē? Q̄nq̄ vō refutāt alios tīore p̄cti. Timēt ei fragilitati sue: ne cū eis īcurrāt pēm aliq̄d īpacīe vl' iracūdie vl' hoi. Sz ip̄i debēnt cōfidē. q̄ppt bonū obīe dñs custodiret eos ne ītrarēt i tēptationē: si forte eos īuadet. Exēplū i vitis p̄r. Quidā fr āssuit a sene. Qđ faciā: qi habeo mādatū ad talē locū. ⁊ nūt i minet mihi bellū: Et rndit senex. Sic faciebat agathon. q̄ i pleuit mādatū: ⁊ vincebat bellū. Et ido signāt dr pū. xxj. Vir obediēs loq̄t victorias: q̄ppt obīam dat hoī vtus ad vincēdū tēptacōes. Ite. q̄nq̄ refutāt alios rōne maioritatis: volētes magis p̄esse socio q̄ subēe: ppt a nolūt associari maioribz se. Sz ist hoc ē exēplū regis gloue. q̄ i hoc mūdo nūq̄ voluit p̄esse: y mo fugit q̄n voluerūt eū rapē et facē regē: sicut dr jo. vj. Subiect⁹ tñ ē voluit ⁊ fuit parētibz: ut dr lu. ij. Et hoc idē ecā voluit

a discaplis suis observabat xx.
Quicūq; voluit inter vos maior fieri: sit vr minister. Ite. qnq; rōne īflexibilitatis. Sūt ei aliq; q abū dātes i sua ppa volūtate & sēsu: nō pnt trahi ad alior volūtatē. Isti at nolūt socios: n tales quos possūt ad suā ducē volūtatē. Sz ōt hos ē vicīū ppe volūtatis: qđ valde reph̄ēsibile ē i religioso. Ndē qđ cū i vita sp̄r. q̄dā senex reph̄ēdēt quēdā frēm de discursu p diūsas cellas: et ipe rīndēt q̄ quērebat aliquē senē scdm cor suū cū quo remanēt: volēs eū īformare & ppā volūtatē. subsānādo rīndit dicēs. Queris ergo aliquē q tuā faciat volūtatē: nō tu ius tu volūtatē facias. Nōt ps. Vt iumēta fact' sū apud te: qđ sz ducat ad volūtatē alīus. & nō ducat aliū ad suā. Ite. qnq; rōne delictor. Sūt ei aliq; pni ad culpas ōmittēdas: & ideo timēt aliq; eor societatē. ne forte deliquat cū eis i aliq̄bz. Sz si hec ratio eēt bona. tūc bonī ag̃el' eadē de causa debēt dimittē pēōnē cui assignat' ē. qñ nō cessat peccare: qđ tñ nō facit. Sic boni viri nō debent abhorre societatē malor: sz potius sicut media debēt eis assistere in spe melioracōis: & tanto magis q̄nto īfirmi magis īdiget medico q̄ sani. Seneca. Illos recū admitte: qs tu meliores facē possis. Ite. qnq; rōne religiōis. Sē ei aliq; qui viris valde religiosis nolūt adiūgi: q tāta religionē q̄ q̄rē sibi sustinē nō pnt. Isti sē sicut illi īfelices: q sap. ij. dixer̄ de xp̄o. Grauis ē nobis ad videdū: qm dissimilis ē aliis vita illi: et i ptā te sūt vie illi. Stulti sūt isti & vie corides: q cū īdigeāt. fugūt locum abūdātie: cū extrēo facēdū. ypsa nāta. si tñ sciat. edocēat. Ds ei i digēs eleōsina. nō vadit pōt ad abūdātes domos q̄ ad vacuā: n digēs fructibz nō pōt vadat ad arbores plenas q̄ ad steriles: Et sic i silibz. Ita & viris magne religiōis debem' nos libēt adiūgē: ut de plenitudie eor accipiā. Aug. Si pauptas angit. si luct' mestificat. si dolor corpis īquietat. si ulla calamitas īquietat: assint boni hoies. q nō solū gaudē cū gaudentibz. verū etiā flere cū flētibz nouit: et salubrit alloq & colloqui sciūt. Talibz illa aspa leniūt: alleuiāt grauia: supātiū adiuua. Ite. qnq; rōne īassociabilitatis: de q supdictū ē. Nō ei ure volūt cū aliq: cui societas sit onerosa. Sz ōt hoc ē. ip̄i nōi onerosi sūt ad exercitiū ut le bonis: sicut rebusei filiis isral. int' qs habitabāt. Exēplū. Diat de q̄dā reclusa scā: q cū habēt aliquā anallā pacificā & pacētissimā. q ei p oīa seruiebat ad nutū. attēdēs q̄ parū mēret cū ea. mutauit eā i aliā ipacētissimā et garrulā: q ei vba maledicta frequēt dicēt. silis ā alle sare vxis tobie: q ipperabat dñe sue de morte septē virōr suorū: ut plus eā sustinēdo. pficēt i virtutibz & meritis. Ite. dr i vitasp̄r. q cū q̄dā senex visitass aliū. & audiss eā cellā ei' pueros audientes aialiū & ypa et mala vba dicētes ei: dix' illi. Nō audis qđ dicūt isti: Rīndit ille. Audio. Et q̄re īgit alios nō facis eos remoueri: Rīndit ille. Fregnē cogitaui hoc facē: sz postea timui me. dicēs apud me. Si hoc modicū nō potes sustinē: quō si maior

ēptacio supuēiret posses sustē: Et ideo sustineo hoc modicū: ut exercatē me ad maiora si oc̄ reuīt sustinēda. Silis videt iste sc̄s dauid. q̄ semey placētē i eū lapidē et suos. ⁊ maledicētē ei noluit phibē: ij. R̄. xvj. Et sc̄s iob. xxx. fr̄ fuit draconū ⁊ socie struthionū. sicut dr: ⁊ hoc ante tēp̄ gracie. In isto āt tpe gr̄e debent hoīes esse māte paēe ad suos socios p̄uisos: ut nō respuāt tanq̄ mitia aīa lia habitare cū q̄ tūcūq; crudeli bi. Habitabit ig̃t ysaias. xj. lup⁹ cū agno ⁊ pardus cū hedo actu babit: vitul⁹ et leo ⁊ ouis sil'mo rabūt. sc̄z tpe gr̄e. Q̄n obsecro. sustinebūt isti societates draco nū ⁊ struthionū ⁊ pardox et leo nū. ad ē pessiōū ⁊ crudeliū hoīm: q̄ reuūt societatē vni fr̄is ꝑpt aliqs eox mores. q̄ q̄q; nō st̄ pāa lia aliq̄ntulū sīt graues: His ex ēplis ⁊ filibz mlt̄is q̄ repiūt ap̄d sc̄s vivos debem⁹ aīari ad soca etatē illox sustinēdū. q̄ moresq; ha bēt onerosos: ut eox exercitacio nobis ꝑfit ad vtutē. Si ei sc̄z ḡg. abel ēe renuūt. quē cayn malicia nō exercet: quo iterū eit ysaac q̄ fr̄is ysmahelis exercitationē recusat. vl' iacob. q̄ fr̄is ēzau re cusat exercitiū: vel ioseph. q̄ pu sorū fr̄m exercitatē societatē re pellit: Predās igit excusacōibz tanq̄ friuolis omissis. p̄tinet ad f' trē deū timētē libētius socū sibi assignatū a plato suo acceptāe. q̄ p̄ voluntate sua eligē: timēdo ne si qd malū tigerit i via occa sioē socij. tūc sibi poa⁹ iputet cū elegit: q̄ cū recepit assignatū. Circa hoc ergo qd dicit aug⁹: ⁊ il le q̄ habet aliq̄ eūdi nēcitatē cū quo ꝑposit⁹ iusserit re debebit. ut istud efficaci⁹ et salubrius ipleri possit. tā sūt dicta: videlicz q̄ pla tus debet ēe disert⁹ i assocīādo sī dictos. ⁊ q̄ oēs debēt se socios⁹ ama biles exhibē: ⁊ q̄ null⁹ debet si bi assignatū socū refutāe. Seq̄t.

¶ Egrotātiū cura siue post eg̃tu dinē refectiōz. siue aliq̄ i bealli tate. eā sine febribz laborātiū. u ni aliau debet iūgi: ut p̄ie de cel lario petat. qd aliq̄s opus esse per sperent. ¶ Hoc ē mādatū qd q̄ēto tradit ēca nēcitatēs i firmoz: qd vsat ēca spēalē curā q̄ ē habēda de eis. Sūt āt q̄dq; q̄ in hoc mā dato tradūt: sc̄z de q̄bz infirmis ē habēda cura⁹. et p quē. ⁊ ubi su mēda sūt q̄ p̄tinēt ad hāc curā: et q̄ sumēda. ⁊ ad cui⁹ arbitriū. ¶ q̄ excludūt q̄dq; rep̄hēsibilia: que solēt accidē circa curā infirmoz. Unū ē: ēca mino⁹ indigētes. Sūt ei aliq̄ q̄ ⁊ si curā habeāt de infir mis egrotātibz actu: tñ de vere andis post infirmitatē q̄n r̄surgūt. vl' de i bealitate aliquoū que solet ēe dispositio ad maio ve infirmitatē parū curāt. ¶ Ido vir sc̄s reputās hoc rep̄hēsibi le dicat. nō solū egrotāciū sc̄z ac tu: sz addit. siue eā post egritu dinē refectiōz. q̄ ad resurgētē. Et iterū: siue aliq̄ i bealitate e eā sine febribz laborātiū q̄ ad debile⁹. Et ē melior lr̄a. eā sn̄ febribz. q̄. siue eā febribz: qz febribz la borātes ꝑhēdūt sub egrotan tibz. de q̄bz p̄dixit. ¶ tē. alicubi nō assignat spēalis puisor ifirmis: et ideo i mlt̄is negligūt: q̄ cōis puisor nō sufficiat. Et ideo dr hoc rep̄hēsibile mādat. q̄ aliqui spe cialit̄ hec cura iūgat. dicē: vni

aliqu debet iniugi. ℣ tē. cū nō mīst' tur de cōi infirmus ꝓpetēt. dat' oc casio mlt'as reseruādi aliq̄d ꝓ infirmitatis nēcitate: qđ sapit ꝓp etatē. Si fiat eaā sine ꝓculo ꝓpe tatis de licētia: tū iduat magnā ieēlutatē cū alij hoc facāt ℟ pos sit. alij vl' nō facāt vl' nō possit. Et idō ꝛ hoc dicat. de cellario: qđ ē loc' ubi reseruāt ī cōi frūbz ne cessaria. petat. Ña vō nō debēt inde sumi supflua vl' nociua: idō addit. qđ cuiq; opus ēē. id est nēcariū. nō supfluū sez vl' noci uū. Ña vō iudicāū de hȳ' nēcis' sr fluis ℟ nociuis nō expedit ꝛmul tū ipis infirmis. q̄ causa cop̄ē. ℟ freq̄t eaā si noceat. ꝓdesse cre dit qđ delectat. ut supi dām ē: nō addit. ꝓsp̄exerit. ipē sez. non in firmi. De magna cura habēda de infirmis: cxxvi. Ca'.

Porro ad habēdā mag nā curā de infirmis frūbz sicut hic tāgit': mlta st' q̄ mo uē debēt frēs ℟ maxīe ꝓlatos. Ꝑmū ē misedia: qđ sic patz. Int oēs miserias ad q̄s solet se mi sedia extēdē: nulla ē adeo afflic tiua sīi fames siue sitis. siue nu ditas. sīi carētia hospicij. sīi car cer de se sine aliis aggrauacōibz. sicut infirmitas. ℣ tē. nulla de pdictis facit ita ipotētē hoiez ad releuādā miseriā suā: sicut infir mitas. Famelic' ei ℟ sitibūd' et nudus ℟ vagabūd' pnt se iuua re ad sue miserie releuationē ℟ eaā ītercerat' aliq̄n seip̄m libe rat: qr oibz istis remanēt virē corpis. Infirmi vō nō pnt vel parū pnt: qr infirmitas auferr vires. ℣ tē. nulla de pdictis mise riis ē: q̄ facili releuāi nō pos sit. q̄ infirmitas. Facile ē ei esu ēnte cōmedē. sitiētē potare. nu dū vestire. exīneū ī hospicio re cipē. ītercerātū liberare: qr her sola dependēt a sola volūtate de tinētis. Infirmitas vō q̄nq; ner p medicos mlt'os nec p mediā nas mlt'imodas. pt releuāi n a solo deo: qr ipe ē q̄ vulnerat et medet. pcutit et man' eius sanabūt: sicut dr job v. Infirmi tas ergo ē miseria sume afflic tiua. sume facacēs ipotētē: sume difficilis ad remedia. Inde ē q̄ dauid volēs ꝓuocare dn̄m ad mi sedia: allegāt miseriā ista mg nā dicēs. Miserē mei dne. q̄m infirm' sū. Ña dicēt. Iō miserē mei. qr sicut infirm' grauit' sum afflict'. nec possū me iuuāre. nec aliūde expecto remediū. Cū ergo misedia dicat. q̄ miseris cor dā nās. ℟ idō magis fluere debēt ad maiorē miseriā: si q̄ sē viscera misedie ī religiosis debēt illa ef fundē abūdātius ad infirmos. q̄ ad maximā miseriā: cura ꝑ cialē habēdo de eis. Ad fortiā monē vō huj' rōnis. mlti fratr q̄ religios' ꝓpt' xp̄m reliq̄t sua. de q̄bz poterat sibi subuenīi ī firmitate: reliq̄t eaā suos. q̄ sūt deficiētibz. poterāt sibi subuēire: reliq̄t eaā semetipsū. q̄ sibi po terat illos deficiētibz aliq̄ ꝓcura re. qđ modo nō pt sine alterius volūtate. Ña igit ipietas ēēt: si illi q̄ hoc fecat ꝓ xp̄o. vicari' xp̄i et serui xp̄i nō adhibēt curā sol licitā ī sua infirmitate. Sedm ē ex ēplar. Xp̄e ei exēplar nr̄m nō le gīt tantā curā habuisse de aliq̄bz miseris. sicut de infirmis. Non ei legīt vestisse nudos. recep

ſe hospites: visitasse ĩcarceratos. ſanctos vo ⁊ ſuis būdos licz le gat recreasse. tñ raro: qz ꝑmū solū fcat ĩ deserto. sc̃dm vo solū in nuptijs. De ifirmis vo legit curā diligēter habuisse. modo ꝫ fortādo dicēdo. ꝫ fide fili. ꝫ fide filia? modo tāgendo ꝑa manu ecām lepro sū. mō erigendo. mō plene sanādo: et silia mlta q ad curā istā ptinz q̃ inuabiliter facaedo. Itē. paul⁹ q nos hortat ad imitādū se dicēs ij. cor. iiij. imitatores mei estote sicut ⁊ ego xp̃i: tantū curā habuit de ifirmis. ut nō solū de pntibz. ſz ecām de absētibz: nō solū de gnū bz ifirmis. ſz ecām de leuit egrotātibz solliciter curaret. Noli iqt ab scēm disaplo. j. thīo. v. adhuc a quā bibē? ſz modico vino utere ꝓt stomachū debilitatē: qđ nō ē de maioribz ifirmitatibz. Rđ ob scm fecisse de pnti q̃ uit egrotāte: tantū curā habuit de absēte le uit paciēte? Vtiqz nō solū curā de eis gēbat: ſz ĩ tm ꝫpatiebat. ut nō solū cū aliqbz. ſz ecām cū oi bz egrotātibz egrotaret. Rđ iqt ĩ firmat ⁊ ego nō ifirmor? Item plū de epafrodito: de q⁹ dix⁹ philip ij. Infirmat⁹ ē: ſz dūs miserit ē ei⁹. Nō solū at ei⁹. ſz ⁊ mei: ne tristiciā sup tristiciā habere. Itē. ēturio ꝑ seruo suo sc̃dm carnē egrotāte accessit ad ihesū. rogās eū ꝑ illo alleuiādo. ita deuote q̃ miratus dūs de eo. dixit se nō inuēisse tantā fidē ĩ isrl: aza. viij. Dic at iste gētilis ⁊ laicus ⁊ miles. tātā curā habuit de seruo suo ifirmo? qđ fidēdū ē fideli lrato ⁊ religioso de filio vl̃ frē suo ĩ xpo. Ad habēdā ergo curā solliciatū de ifirmi⁹ moueat exēplū xp̃i? q̃ si hoc nō mouet. moueat exēplū apli: q̃ si hoc nō mouet. saltē moueat exēplū viri gētilis. Tertiū ē ꝓpū officiū: et hoc q̃ntū ad ꝓlatos. Ipi ei sūt pastores: sic habet ezech. xxxiiij. Homināt pastoris ē curā habē de oue e grotāte maiorē q̃ de alijs. Ido dicit ibidē q̃busdā ezech. eodē ĩ reprehēsionē eorū. Rđ ifirmū erat nō ꝫ solidastis. Sed iterū media. Quēt qđ dicit ysa. iij. Nō sū medic⁹? nolite me ꝫstituē ꝓncipē ppli: ĩmūēdo q̃ ꝓlatus alijs debet ēe medic⁹. Media āt ē magis curare de ifirmis q̃ de sanis: qz ista dīgēt. illi nō. Maior. Nō ē opus valētibz medic⁹: ſz male habētibz. Specialit āt hoc iuenit ꝓlato religioso: q curam tā corpm q̃ aiaꝝ frm suscepit ⁊ habet. Itē. sūt q̃ matres. Treni ij. Matribz dixerūt. Vbi ē triticū? Hoc ei ubū subditor ē ad ꝓlatū. Sz heu plaga qđa suā duricia implēt illud treni. iiij. manꝰ mlierū misericordiū coxerūt filios suos? qz cū debēt ēe miserecordes ad subditos: suis duris opibz nimiū vexant eos q̃ carnes ĩ lebete. Nō ē hec natura mlierū erga infirmos: ymo ipe sūt q̃ curā maiorē solēt habē de ifirmis. Vñ eccli. xxxvij. Vbi nō ē mulier ingemiscat eger: vl̃ egens sc̃dm aliā lrā. Maxie āt mris ē erga filiū infirmū magis moueri misedia. Vñ eccli. iij. Misebit tui magis q̃ mr. Vbi qđ ĩnuit magna affectio pietatis mris ad filiū. Attendant q̃ habēt officiū pastoris medici ⁊ mris: q̃ si pastor magis curare debet de oue ifirma q̃ de sana. ⁊ medic⁹ magis de ifirmis q̃ de sanis. ⁊ mr de ifimis filijs ſpecialit? ita ⁊ ipi cu

rā maximā debēt habē de ifir
mis: ⁊ īplere ſollicite mādatum
ſcm. qđ hic tđr de cura īfinoꝝ.
Seqt. ¶ Siue ād q̄ cellario ſiue q̄
veſtibz ſii q̄ cōdiabz ꝓponūt: ſine
mīnuere ſeruāt frībz ſuis. Sicut
dictū ē ī iicio huiꝰ q̄rti capli ⁊ glē:
hic īcipit tđr mādata ēca officia
les frīnarū nēcitatū. Et notādū
ēca officiales q; q̄nq; ſolēt offēdē
ī modo ſeruiēdi; ſcz q̄n ſeruicia
qđ faciūt. cū mīnuere faciūt: q̄n
q; ī modo diſtribuēdi res ad ſu
um officiū ptinētes. Cōt ꝑmū.
tđr hic mādatū: ⁊ ſēdm poſt
ea ubi dr. cōdices ⁊c. Circa man
datū ꝑſēs notādū. q; q̄dā ſūt nēci
tates ēca ſpūalia. ut libri circa
ſtudiū: q̄dā ēca corpalia ⁊ hoc ē
ca duo ꝓpue: ſcz ēca victū ⁊ veſ
tītū. Sēdm hec igit ēca diſtīguit
ēca gena officialiū dicēs. Siue q̄
cellario q; ad victū: ſiue q̄ veſtibz
q; ad veſtītū: ſii q̄ cōdiab; q; ad ſtudiū.
Et idē ītelligēdū ī aliis officiali
bz: ſcz q; ſeruiāt frībz ſuis ſīguli
de ptinētibz ad ſuū officiū: ⁊ hoc
ſine mīnuere faciāt. Dnuo ex hoc
mādato elicit ēca nōnda. ꝑmū
ē. q; officiales ſt ī mōſteriis ſtī
tuēdi ēca diuſa diuſi: ex hoc qđ
dicit. ſii q̄ cellario. ſii q̄ veſtibz ſii
q̄ cōdiabz ꝓponūt. Sēdm eſt. q;
frēs debēt ſibi ſeruire ad īuicē;
ex hoc qđ dicit. ſeruiāt frībz ſuis.
Cauē ē. q; hoc deuote fiat: ex hoc
qđ dicit. ſn mīnuere. De officiali
bz cōſtituēdis: cxxviij Cā.
Primū faciēdū ē a ꝑla
tis ꝓpt̄ ſemetipos: ut
videlicz ipi meli⁹ poſſīt vacare
ſpūalibz q̄ magis ad eos ptinz:
cū ēca nēcitates ſubditoꝝ aliis p
eis occupāt. Exēplū āt ſic faci
endi relīq̄ūt aplī: q̄ ꝛſtituē vo
lētes mīſtros q̄ vacarēt mēſis.
dicūt act. vj. Cōſidrate frēs viros
ex vobis boni teſtīonij plenos
ſpū ſcō ⁊ ſapīa. q̄s ꝛſtituam⁹ ſu
hoc opus: nos vō oīoni ⁊ mīſte
rio vbi ī ſtātes erim⁹. Et vide
laudabilē modū ꝛſtituēdi offi
ciales hmōi. q; cū eī ſubito: ſz cū
delibātōe ⁊ ꝛſilio ꝛſtituerēt eos. Cō
ſideratē q̄q; ūt: q̄ dicēt. delibēa
te habere ꝛſiliū. Itē. nō cū ꝛſilio
exīneoꝝ: ſz ſociox. Vñ dicit frēs:
vos ſcz q̄ eſtis frēs nr̄i delibāte.
Itē. nō ꝛſtituūt ad hoc ſeruū mlie
brē. ſicut ꝓmittit alicubi. q; vem
le vl' cognate ſeruiūt aliq̄bz: qđ
abhōinabile debet ēe apud ēligi
oſos. Ideo dicūt. viros. Itē. nō ex
tīneos ſicut fit ī q̄buſdā mōſteriis.
ī q̄bz ſclāres ꝛſtituūt. ⁊ ideo dicit. ex
vobis. Itē. nō quoſcūq; viros ſz fa
moſos: bonū tīmoniū: ſz ſcī
ī veritate: vñ addit. plenos ſpū
ſcō: ſz ſapiētes. vñ ſeqt. ⁊ ſapiēta.
Officiales ēi q; habēt cū mlīs fa
cē. ꝓpt̄ aliōs ēe famoſi: q; habēt
occaſiones mltas pecūdi ñ ſand
eos retrahat. debēt ēe ſci: q; vō ha
bēt diſpēſare mlta q̄ ſine ſapīa bñ
fieri nō ꝓnt. req̄rit in eis ſapiēta.
Itē faciēdū ē hoc ꝓpt̄ ſubditos: q;
ſic eis ſeruit ſufficiētius. Exēplū
ero. xviij. de moyſe: q; ad ꝛſiliū ietro
diuſit on⁹ ſuū ī plures. ut melius
ſufficēt ꝑplo. Itē. faciēdū ē ꝓpt̄ ip̄a
religiois erigēdā: ī q̄ oīa debēt
eri ordīate. Nullū āt valet ad ō
fuſiōes euitādas. q̄n diuſi ī diuſis
ſeruiūt. et ſat officiū ſuū vnūſq;
ſicut fuit ī curia ſalomonis. de q̄
ſcīptū ē iij. Rē. x: q; regina ſaba vidēt
ordinē mīſtrātiū. ſcz ī aula ei⁹.
nō habuit ultra ſpīritum.

De mutuo seruicio frm: d sdm debet cxxviij Ca.

Amouē ml'tū exēplū āgelorū: q de oī ordie q̄ntūcūq; alto. veniūt ī mūdū istū. ad seruiēdū hōibz. Des inquit sūt administrātes missi: hebr. j. Pluſ āt exēplū regine āgelorū: q licet puella teneraꝫ et pegnās ascēdit in mōtana. nō lente ꝫ festināt. ad seruiēdū elizabeth ꝫguate sue. mlto minoꝝ se: lu. j. Maxie aūt exēplū dñi: q cū ī habitu regio nō posſt seruire hōibz. acepit formā serui: ut ī ipa nobis seruiꝛ exiſ tēs ī medio nr̄i. Ego āt ī quit lu. xxij. ī medio vr̄m sū: sicut q̄ mīstt. Itē. ad idē pt̄ mouē ratio ml'tiplex. Solet ei rōne maioritatis seruiri aliqui: sicut seruit seruꝰ dño suo. Debet āt q̄libet de frē suo ꝙ sit maior eo vē estimare. Philipp. ij. In hūilitate supiores sibi inuicē arbitrātes. Aug⁹ ī glo. Nō hoc ita dr̄ ꝙ arbitri ut nos estimare fingam⁹: ꝫ vē estiem⁹ posse aliq̄d cē ī alio quo nobis supior sit: ecīa si bonū nr̄m in quo illo videm⁹ supiores cē. nō sit occultū. Solet iterū seruiri alicui ꝓpt̄ sānitatē. Vñ in cō mēdacōe bone vidue. dr̄. j. thio. v. Si sōꝛ pedes lauit. Viri āt religiosi signati ꝓ nazareos q̄d idē ē q̄d sc̄i: debēt oēs reputari sc̄i. Itē. nō ne dilāonis. seruit q̄s dilecti⁹ suis. Vñ gal'. v. Ꝑ caritatē seruite inuicē. Viri āt ei dē pfessiois sūma dilāone debēt nūgi. tanḡ mēbra ei dē corpis: q̄ nat̄aliter se ml'tū diligūt. Si ergo ī frē q̄libet iueniūt istā t̄a. videlicet ꝙ sit supior. ꝙ sit sc̄s. ꝙ sit dilect⁹: et q̄libet istoꝝ ꝓ se ē tā to seruiēdi: q̄nto magis hec ꝛg̃ gnia oia ī sīgulis frībz mouē debēt alios frēs ad seruiēdū sibi mutuo: Ꝑ hoc viri religiosi sibi seruiūt īuicē: et q̄d pl⁹ē. nō ē apud eos ꝛsuetū ꝙ sclares ꝓsone eis ꝓpriū seruiāt. aut discalceādo. aut pedes lauādo. aut sotulares detergēdo. aut ī mēsa assistēdo. aut silia faciendo. Et hoc ēplia de causa. ꝙma ē: q̄ hoc sapit sclaritatē quādā. Sclaribz ei hmōi seruicia exhibēt a suis frāulis q̄ ī mūabilia: et frequēt sine nūtate. Sepa ē: ꝓpt̄ infirmitatē sclariū. Ipi ei cū sit infirmi. posſt vidē ml'a q̄ibus licita apud viros sc̄os ī q̄bz scandalizarent: si astarēt eis ī hmōi seruiciis. Tēa est: ꝓpt̄ piculū īfamie. Ī qua ei sclariū ml'tū lubuca ē: et de facili apud exīneos deferrēt infirma aliq̄ q̄ nocerēt: et adaugēnt fregt̄. Honor āt vtor ē nō ꝛformari scło: et caue a scādalo infirmorū et sue fame diligēt puidē; et ido sibi īuicē seruiētes nō ualeāt sclares ad sua officia vl' seruicia: n̄ forte īterdū alogē ī coq̄na ī sutoria et ī silibz: q̄ ī absētia eoꝝ fiūt. Ad ꝛfirmationē āt hmōdi ꝛsuetudis facit ml'tū exēplū dñi et aplōꝝ: q̄ nusq̄ legūt hmōi sāulos habuisse. Qui sine murmure seruiat frībz. cxxix Ca.

Quia trū vō seruiēdū q̄ q̄dā liez seruiāt frībz int̄dū: tñ hoc facūt cū murmure. Ista fiunt sicut dēones: q̄ fugiebāt mandata xpi ꝫ eū clamore. lu. x. Exibāt āt dēonia a ml'tis clamātia. Itē. sūt sicut rota curr⁹: q̄ fugiēdo seruiciū ī portādo onus: tū on⁹ suū defendo alios iq̄etat. Eccl. xxxvij. Ꝑ cordia fatui q̄si rota curri. Et bñ dicit talis fatu⁹: q̄ ꝛ op⁹ facit et mēde se ꝓuat. Itē. sī sicut

cquus q̄ ī abo quē parat ponit
fel; iuxta illud. Posuerūt ī escā
meā fel. Sic ist amaritudie mur
muris ī seruicio exhibito: qđ fiat
seruitiū min⁹ gratū. ⁊ mādāti. ⁊
reapiēti. ⁊ vidēti ⁊ assistēti. Vnde
bñ dicit vr scō. sñ mimure seruiāt
fribz suis: q̄ officijs ꝓponūt. Sine
mimure iquā. ī reapiēdo offici
ū. ꝓt aliqs q̄ solēt cū mimure ver
pē: et ī. ꝓtelādo. ꝓt illos q̄ nō pos
sūt diu teneri ī eis sñ mimure: ⁊
ī exequēdo. ꝓt illos q̄ cū tedio ⁊ q̄
uamie exequūt. Sine mimuie iqt:
ut sit gratius mādātibz ⁊ grāus
reapiētibz ⁊ grāus assistētibz: ymo
ipi deo. ꝓt quē fiēda sūt oīa. q̄ co
acta seruicia nō acceptat. ⁊ leta
diligit: ad aīm magis respiciēs
q̄ ad actū. Postremo notādū. q̄
vicaū mimuris frequēt solet ou
ri ī clausūs: ⁊ id⁹ vr scō de ipo ma
uēdo ia ē frequēt locut. Locutus
ē ei de ipo mauēdo cm vestes. cū
dixit: si āt hic int vos stēcões ⁊
mimura oriūt ⁊c. Locut⁹ ē iterū
de ipo mauēdo cm medianas. cū
dixit: fiat sñ mimure de filio me
diane. Locut⁹ ē iterū de ipo mauē
do cm fīna seruicia: ut hic cū di
cit. sñ mimure seruiāt fribz suis.
Sequē. ℣ Codices cm hora sīgulis
diebz petūt: exē hora q̄ peteit.
nō accipiat. Sicut errat offica
les seruiendo cū mimure: ita er
rāt mēdū dispēsādo idebite: et
id⁹ tradito mādato cm ꝑmū tra
dit hic cm sedim: in q̄ errat du
plicit: scz aut qñ dat qđ dari nō
debet: aut qñ nō dat, qđ dari de
bet. Circa ꝑmū tdit hic māda
tū ī spāli cū matia cm libros:
cm sedm tdit ibi. vestimēta vō.
Porro itēno huiⁿ mādati pntis
ē. q̄ amore studij ī libris aliq̄ eligi
osi iterdū dimittūt oīones vel di
uinū officiū. vl' alia ad observāti
as regulares pticēa. qđ ē repē
sibile sic ordinare q̄ illud qđ ē lau
dabile fiat scz q̄ studeat scz cēis hōis:
ꝓt qđ dicit. codices cta hora singu
lis diebz petūt: et illud qđ ē repre
hēsibile. scz q̄ dimittūt ea q̄ sē relu
giōis ꝓt studiū. nō fiat: ꝓt qđ
dicit exē horā q̄ peteiit nō acci
piat: ne scz tūc studeat: cū alijs ē
vacādū. Attēdendū vō ē: q̄ ex hī
mādato elicitē q̄nq; ī mōsteriis
singulis nēcaria. Videlicet. q̄ libri q̄
curēt: quō ei habēt codices ī q̄
curarēt: q̄ habiti diligēt custodi
ant. ad qđ ptinet spēalis custodi
a illi⁹ a quo petūt: q̄ custodia in
usū ponant. qđ fit cū singulis die
bz cm horā ī eis studet: q̄ religio
ꝓt studiū nō negligat: q̄ ꝓt ip̄
phibēt dari petēti exē horā: q̄ ta
les reapiēdi sūt ad ordinē q̄ ad stu
diū habeāt aptitudinē ꝓpetēte:
alit ei inutile cēt peti ab eis libris
cotidie ad legēdū. Et hec sūt cōi
mūtos. q̄ de libris habēdis pcū
curāt. vl' habitos male custodiūt:
vl' custodiēs nō utūt. vl' mēdū ni
mis se ī eis occupāt: vl' tale ī fra
tres reapiūt. q̄ ad hoc penitus sūt
ꝯcepti. De diuinis libris pcurandis.

Circa ꝑmū nōm xxx. cā.
dū: q̄ sapia celestis ē si
cut fons q̄ de celo venit
p canalē librorū. cm xxiij. Ego
qđ aq̄duct⁹ exiui de paradiso: q̄ sicud
modū aq̄duct⁹ veni p scriptura li
brorū. Sz heu sē aliqui religiosi
q̄ magnā sollicitudinē apponūt
et magnas expēsas faciūt ad ha
bēdū aq̄ductū p quē veniat fons
aque materialis ī domū suā ad

purgãdũ sordes corpales. ad ur-
gendũ ortos. ad ꝺmoditates
multas habẽdas ꝙ singulas offi
cinas: et de ꝺductu sapie celestis
ꝙ quã sordes pcor purgãt. cor
ta ad oẽ bonũ ꝙfendũ vrugãt.
et singulis utilitates inuãbiles
ꝙueniũt. libris scr: parũ curãt.
Nõ sic parũ curabat de isto sõte
sapie salomon: q nõ solũ sup oĩa
palia: z sup salutẽ ⁊ spẽ corpis
diligẽs ⁊ estimãs sapiẽtã. sicut di
sap. vij: deprat ẽ ꝺnm tons pror
dijs diẽs. Mitte illã de sede mag
nitudis tue ut mec sit: sap. ix.
Jẽ. sup illo vbo jo. vj. ubi dr q dns
pauit turbã de q̃nq panibz. dic
glo: ꝙ q̃nq panes sũt q̃nq libri mor
si. Ex quo relĩqt. q oẽs libri sacri e
ãdẽtõe tinẽt abũ aie. Nõ ẽ aut
pudẽde, ymo magne ĩsipietie: q
ꝙfamilias cũ tota familia nõ ap
ponat curã magnã de habẽdo sp a
lĩ domo sua. Et iõ tã plat ꝙ sub
dãi religiõe debẽt apponẽ magr
nã curã. q libri vnde sumũt ali
mẽta aiarũ. seruãt ⁊ habeãt ĩ
domo: et ad hoc opus ut meliꝰ
fiat spẽaliter aliqs deputare: eva
grius ꝺsilio ioseph mistice ĩtellecto.
q gen. xlj. dicat pharaoni. Nũc er
go prudeat rex virũ sapiẽtẽ ⁊ in
dustriũ. ⁊ ꝙficiat eũ tẽre egipti:
q̃ stituat ꝙpositos ꝙ singulas rẽgi
ones. ⁊ q̃ntã ptẽ fructꝰ ꝙ septem
ãnos fertilitatis q̃ ia nũc futrũ
sũt ꝺgregẽt ĩ horrea: ⁊ oẽ frumẽ
tũ sub pharaonis ptate cõdat.
Glo. Hoc tpe gre videmꝰ ĩpletũ:
ꝙ abũdãte doctrina aplica septi
formi spũ mistrata. diuina dis
pẽsacõe ꝙ singulas urbes epi
et doctores ordiati sũt. q abũdan
tia doctrine sibi diuinitꝰ collate.
sepserũt libros sacros: q̃bz abũdã
te fame vbi ⁊ defecẽtibz doctoribz
ĩdigẽtiã nrãm refica. Huic ecclie sẽ
sui, cordat. qd seq̃t in eode. In ma
nipulos redacte segetes. ꝺgrega
te sũt ĩ horrea. Edis ecclie frugũ
abũdãtia. ĩ singulis vtilibz ꝺdi
ta ẽ. Qd ei ẽ segetes ĩ manipulis:
ñ doctrina ĩ libris q manu tenẽt:
Et qd ẽ oĩs abũdãtia frugũ ĩ sĩ
gulis vtilibz: ñ multitudo librorꝝ
in singulis quibz. Jẽ. auctores q su
mũt de singulis libris sacris sũt
q̃ arma quibz ⁊ defendim⁹ nos
et ĩpugnam⁹ ĩimicũ: sic aia. iiij
feat dns: q ad oẽm tẽptationẽ
ĩimici eduxit auctores q̃bz sederẽ
dit ⁊ ipm repulit. Can. iiij. Vi
le clipeu deꝑdẽt ex ea: oĩs arma
tura fortiũ. Nõ decet ãt dominum
regiã cẽ sine armis: et ido cum
religio sit dom⁹ regis etni. ubi sp
debet cẽ armamẽtariũ q̃ ĩueni
ãt ly mõi arma: uidẽ illud ij.
palip. ix. Jecit rex salomon du
cẽtas hastas aureas: et pꝰ. tre
cẽta q̃ scuta aurea: ⁊ pꝰ. posi
uitq ea ĩ armamẽtario. Glo.
Hastas aureas: ⁊c. Hec est ar
matura dei q resistim⁹ dẽ insi
dias dyaboli: hec habẽt ꝓdica
tores scĩ. Cõstat ãt q arma ꝓdi
catorũ sũt auctes sũpte de libris
uidẽ illud: gladiũ spũs qd ẽ vbũ
dei. Debẽt igit viri scĩ religiosi
sp habẽ libros diuinos utiq ꝙ
ncãrios sibi: ut ꝙ eos habeãt
fontẽ sapie tanq ꝙ aq̃ductũ: ⁊
q̃ĩ eis habẽt alimẽta aiaꝝ su
arũ. ⁊ q inde pnũt q̃ncãz volũt
arma spũalia sumẽ ad ĩimico
rũ ĩpugnationẽ. Et notãdũ q
licet tã sũt valde ncãria ĩ cas
tris obsessis: scz aqua: ꝓter de

Qd exponit de sac̃ scripta.

fectū ei ei⁹ solēt se de fraudi obses/
si tradē hostibz⁹ sicut facē vole
bāt illi de bethulia: judith vij.
Et abus⁹ vñ eidē iiij. Cōgrega
uerūt frumēta ī ꝓpatonē pug
ne. Et arma⁹ missi ab anthi
ocho posuerūt arma ī cautate
dauid cū eā ꝛperūt ad eā defē
dēdā: ij. mach⁹. x. Et idō cū reli
gio sit q̄ castrū obsessū a demo
nibz⁹: ipi dāt operā q̄ntū pñt.
ne ista sīt ī religiōe. Inde ē. q
holofernes fecit īcidi aq̄ductū
q̄ influebat ī bethulia: judith vij.
Inde ē iterū. q ysa. iij. minat⁹
ihrlm dicēs. Auferēt dñs oē robur
panis a ihrlm: id ē ꝓmittet au
ferri. Qđ fēm ē ī obsidiōe: p quā
ablata sūt eis victualia⁹: adeo
ut mlieres comederēt puulos
suos: sicut dr̄ tren. iiij. Inde ē ite
rū. q philistiim dicūt j. k̄. xiij
pauraſſe. q faber ferrarius nō
ueniret ī isrl⁹: q̄ videlicz posset
eis arma facē vl⁹ reparare. Cō
stat āt q holofernes ⁊ babilōij
ihrlm obsidētes ⁊ philistiim dēo
nes signt⁹: qui facūt spualit⁹. qđ
illi fecerūt hystorialit⁹. Qđ tūc
fit: cū her tā ꝓpiedo ꝓstāt ipe
dimētū ne libri habeant⁹ cū q̄bz
et aq̄ sapie. ⁊ refectio aīarū. ⁊
arma spualia sil⁹ habēt. Item ī
eiusdē rei figurā babilonij in
captione ihrlm libros legis dñi
obsseruerūt. sicut dicat mgr⁹ ī hysto
riis⁹: et iterū missi ab āthiocho.
silit⁹ libros eos sc̄e obseruerūt. ⁊ oēs
apud q̄s eos ꝛuenerūt truncda
bāt: sicut dr̄ j. mach⁹. j. Et hero
des genealogiā xpi fecit obseruari.
sicut eccliastice hystoue lib. j: hor
numiriū dyabolo īstigāte: q ml⁹
tū odit libros sacros ⁊ firios cul
tui suo. ꝓmotores cult⁹ diuini: ⁊
ī q̄bz via verissīa veniēdi ad xpm
ꝛuenit⁹. Inde viri sā ⁊ ꝓpucilli
q̄b⁹ licuit alios docē. debēt extra
niti solliate⁹: ut illos sp libros ha
beāt. p q̄s vt⁹ dyaboli enerūat⁹:
et dei gloria exaltat⁹. ⁊ via recta
docet⁹ ad xpm. Et nota. q reyiūt
ml⁹ta mōsteria antiq̄: ī q̄bz ē mi
rabilis ml⁹titudo librorū ātiquorū.
Ex q̄ apparet q solliati fuerūt ātī
qui religiosi. q ecīa sibi solis vana
bāt de libris habēdis. Item dr̄ act.
xix⁹. q ad ꝓdicationē ⁊ vtutē⁹ pau
li. ꝛmoti ml⁹ti ex eis q̄ fuerāt cū
osa secuti ⁊ tulerūt libros ⁊ obus
serūt oēs cōrā oībz⁹: ⁊ ꝛpuent⁹ ꝓ
cijs eorū. ꝛuenerūt pecuniā den⁹a
riorū q̄nq̄gīta miliū. Ex q⁹ appar⁹:
quō illi curiosi solliati fuerāt de
libs curiosis habēdis. Item dicat
mgr⁹ ī hystoriis: q ptholomeus
philadelphus studios⁹ ⁊ librorū
cupid⁹. demetriū bibliotece sue p
fecit. Cuiꝰ ī q̄sit⁹ ab eo numerū
librorū. rñdit. vigīti milia adēc:
⁊ paulopost tpe. us⁹q ad q̄nq̄gīta
milia posse ꝓuenire. Hic ē ille
ptolomeus. q nō stetus libris q̄
tilū. audiēs ī iudea ee libs legis
diuine. fecit inde venire septua
gīta duos ītrptes: sex de vna⁹
q̄z tribu sex. sex ut de hebreo ī gre
cū trāsferrēt sibi libros illos⁹ q⁹ ut
facili⁹ obtinēt. cētū vigīti milia
iudeorū q ī regno suo erāt seru
restituit lībertati: dans p arpue.
dñis eorū. cētū vigīti dragmā ar
gēti. Qđ pudet. monachi sibi so
lus vacātes tā diligētes fuerūt
olim de libris sacris habēdis. q⁹ nos
tā diligēte de libs curios⁹. rex gētiū
tā diligēs de libs habēdis trāsos
et sacris⁹: et q̄dā licz habēres offi

aũ dicẽdi. licet lrãa ⁊ boni viri. mlt̃ũ pl̃ aurare vidẽt de lapidibz et lignis. agregãdo edifiaa corpalia: q̃ de libris ptinẽtibz ad edifiaũm aãrũ. ¶ Non fuit talis plato: q̃ tãt̃ fuit amator librorũ: q̃ sicut dicit ihõ. scribẽs mortuꝰ ẽ. ¶ Nõ fuit uerũ talis paulus: q̃ liez p reuelationẽ sanctã doctrinã euãgelicã: tñ tã sollicit̃ fuit de libris secũ habẽdis: p scribit. ij. thĩo iij. de penula q̃ ẽ sdm q̃sdã. volumẽ hebreũ: ⁊ libris et mẽbranis ad se defendis. ¶ Non fuit ecã talis aug⁹: q̃ tot libros ꝓ labore ꝓposuit: ⁊ sic voluit a professoribz fieri: cũ velut eos suã cotidie ctã horã ⁊ ad hoc libros petẽt: qđ ostat fieri nõ posse ñ habeãt. De custodia librorũ: ¶ Aura sdm notã cxxxj cã. dũ. q̃ apud q̃sdã q̃ valde diligẽt custodiũt a seos a muribz. poma ⁊ pira a putre factoribz. vestes a tineis. ita ma custodiũt libros sacros: q̃ modo p ꝓuidentiã ĩ eoꝝ manibz vilit̃ dep̃ant: mõ p negligẽtiã amittũtur. mõ p iniuriã destruũt: qđ est valde reprehẽsibile. ¶ Mõi ei libros sacros: qđ sic patz. ¶ Dicit eũ mgr ĩ hystoriis. q̃ cũ ptolomeus pdicꝰ vellet dare operã. ut libros legis diuine sibi trãsferret: demetrius librarius suus dixit. q̃ hoc opus nõ poterat fieri ñ p culpas dei: dicẽs. q̃ thyphonẽ cum hystoriis suis q̃s scribebat voluisse eos ssere: versꝰ ẽ ĩ amẽtiã. p dies triginta. ¶ Theoretes q̃ p eadẽ causa remus esset ẽ. Ex quo patz magna sanctas librorũ legis diuine: ꝓpter quã sic puniuit ĩdignos ad eos tractãdos vel tenẽdos. ¶ Ite. deut. xxj. ꝓcepit moyses deut̃nomiũ ĩ archa poni cũ mãna ⁊ uga rebz miraculosis: qđ nũq̃ fecisse ñ cẽtres scã. ¶ Itẽ dicit q̃ bis frãasse q̃ ñ uidebat aliquã scedulã ĩ ira ĩ q̃ erat scptũ nomẽ ihu. eleuabat illã cũ magna reuẽtia ⁊ ponebat ĩ loco honesto: reputãs eã sanctam ꝓpt̃ sanctitatẽ nõis ĩ ea scpti. Quãta ergo sanctas estimãda ẽ eẽ ĩ libris ĩ quibz nõ semel sz pluries ẽ scptũ nomẽ illud? ymo nõia ĩnũabilia ad deũ ptinẽtia ⁊ ad seos ei? ¶ Inde si religãe de ossibz alicuiꝰ sci cũ tãta reuẽtia custodiũt. ut involuãt sericis ⁊ includãt ĩ auro ⁊ argẽto: q̃ reprehẽsibile ẽ ut libri ĩ quibz ẽ tãta sanctas vilit̃ custodiant? ¶ Prẽa sapia qĩ thesaurus ẽ. ¶ Dñi. ij. Di qĩ thesauros effoderis illã. ¶ Iste ãt thesaurꝰ nõ ẽ vilis: sz pciosissimꝰ. Sap̃. vij. Diuicias nichil ẽ dixi ĩ cõparatõe illiꝰ: nec cõparui illi lapidẽ pciosũ: qm̃ õne aurũ ĩ cõspectõe illiꝰ arena est exigua: ⁊ tanq̃ lutũ estimabit argẽtũ ĩ cõspectu illiꝰ. ¶ Itẽ. nõ ẽ modicus: sz magnꝰ. Codẽ. ¶ Infinitꝰ ei thesaurꝰ ẽ hoĩbz. ¶ Itẽ. nõ ẽ vnicꝰ vel ĩ vno loco: sz multiplex. adeo q̃ totam domũ replet habẽtis se: sicut deus habet ĩ vno loco dom̃ sue talẽ thesaurũ. ⁊ alibi talẽ. ⁊ sic ĩ mltis locis. Ecã j. Odẽm domũ illi repleb a genitalibz et receptacula a thesauris illius: sz sapiẽtie. ¶ Porro iste talis et tantus inuolut̃ in pellibz librorũ ĩ q̃bz tinet. Miserãda ergo negligẽtia. si pelles tinẽtes istũ thesaurũ negligẽt custodiãt a vnis spũalibz: cũ homines mũdi sarcinulas suas thesauros tinẽtes cũ magna diligẽtia custodiãt. ¶ Itẽ. sermo diuinus ꝑtẽ plenꝰ ẽ: sic di ecã. viij.

Potest ei saluare aiam sic dr jac. sanat aiam sicut dr sap. xvj: et alia inuabilia bona oferre pt. Est ergo sicut electuariu efficax ad mlta: libri vo sc pyrides stinetes illud. Quinta e ergo fatuta. q hoies cu magna cautela custodiat pyrides stinetes electuaria corpibz utilia: et libros stinetes vba diuina. i infinitu aiabus ad plura utiliora icaute custodiunt. Ex his ergo colligit. q libri tanq stinetes re sacra reuerent: tanq stinetes thesauri pciosissim diligent: tanq stinete reu utilissima caute sut custodiedi. Et ido ut hoc meli fiat i religiosis ordinatis ostituit librar sicut habuit ptolomeus: q specale aura habeat de libris. Assignat iterum locu pius p libris: sicut apud hebreos et mltos reges ponebat i archiuis. Determinat eaa eta tpa. i qbz oes vn deat. utru forte aliq deperierit: et ut i eis emendet si qd i eis fuerit deputatu. Ite. fuit frequetes exhortacoes ne male tractet ab aliq vl i aliquo. exeplo dni: q tam diligent tractauit librum ysaie sibi traditum. q cu legisset i eo plicau eu diligent. et tradidit ministro: sicut dr lu. iiij. Vidi ego quedam virum scm. q cu audiebat interdu fres septa aliq q defebat secu pro sermonibz faciedis vocare rapacias. muro zelo iflamari: nec poterat se stinere. fz dicebat cu magna icrepacoe. Quo fres septa in qbz sut vba scm audetis vocare rapacias? Si at sic mouebat de vili vocacoe libr vir scs. q ta dignacoe digni sut. q modo macular eos cu sepo vl icausto. vel dimittut aptos vl no claudut. vl claudedo. plicat folia. et silia mlta faciedo. eos male custodiut.

De emendacoe sacre lectionis: capitulum xxxvij

Cura trum nota. Caplm. du. q sut qdam. q lecz habeat mltos libros et bn custoditos vl apud se vl i coi. et aptitudine habeat pfaedi: m raro et qi nug legut i eis. Dicit q rex francie ludouic. cu qdam religiosi ostenderent ei libros suos pl chermos: dixit eis. Domu est q esset magis detpati: notas q paru legret in eis. Sles sut sibi a uaro. q mltas habet diuicias de qbz nug comedet: sic tagit eos. Cot istos sut exepla mltoru. Ret isl' prayit oibz diebz vite sue legem deutonomii: deut. xvij. Assuerus vir gtilis adeo fuit lectionis amator. q eaa de nocte faciebat legi coram se: hest vj. Ite. eunuchus candacis regine ethiopu potes q erat sup oes gazas ei fuit tam sedul legendo: q eaa i curru legebat. reputes de ihrlm: act. viij. Ite. dicit. q raro e aliqs inter cardinales qui habet de oibz negociis mundi tractare assidue: qui i aliq ptez diei no det se lectioni. Ite. dicit de dno frederico q mlti fuit sollicit de libis habendis. q cu sibi no poterat vacare alia hora diei: cu comedebat volebat secu habe plm suu: a q tuc legebat de illis libris aliqd audiebat. Ite. hortat iho. eustochiu ad legendu. quousq sopm obrepat: et sacra pagina faciem ei cadere recipiat. Ite. pueri nonc ypellue ad legendu p tota die: Ite. ne laici q nesciut legere libros exquisset sibi a lectione: fecit deus creaturas tales q i pijs legere possit. Q. Cu qdam

fit lectio nre mētis: ꝺ ſiderata ſpe
cies creature. Vñ ā thoni⁹ cuꝺā
pho ꝺicēti ſibi quō poſſz viuē ſine
libris: ꝺixit. Lo ꝺices mei ſūt cre
ature: q̄ m q̄n legē volo ſp aſſūt.
Ad hoc iḋē eccā eccl̄ia fiect ima
gines. Ogg⁹. ¶ ꝺcto pictura ī eccl̄is
aꝺhibet: ut hȳ q̄ lr̄as neſciūt. ſal
tē ī parietibz viḋēꝺo legāt. q̄ legē
ī codiabz nō norūt. Deniq; bēs be
nedēs ſic voluit monachos intē
tos ee lāoni. q̄ ordiauit regle ſu
e capl̄o xlviij. q̄ ī feꝺialibz ꝺiebz
ꝑt̄ opus manuū nō ꝺimitteret.
q̄n alīq̄ hora lāoni vacaret. ī ꝺñs
ꝺiebz oēs ꝑt̄ officiales lāoī va
caret: et q̄ aliq̄s cauiret hȯa lā
onis aꝺ viḋēꝺū ſi aliq̄s alys va
caret tūc: ⁊ q̄ talis ſic corrigēt q̄
alij timeret. Ad obſecro ꝺicent
aꝺ hec hoīes ꝺe quor⁹ pfeſſiōe ē
ſtuꝺiū, q̄ ī loco lāonis reſiḋē nō
pñt. q̄ nūq̄ vl' rariſſīē legūt. ſz lā
ones fugiūt: cū auꝺiāt regem
ſrl'. ⁊ tantū regē gētilē potētē
eccā. ⁊ gētilē eunuchū. ⁊ magna
tes eccīe. ⁊ magnates ſcī. mlie
res ⁊ puulos. laicos ⁊ mōchos
ſic ꝺeditos lāoni: ꝑapue cū ꝺi
cat ihō: ſcripturas ꝺiuinas ſepi⁹
lege. ymo lāo ſacra nūq̄ ꝺe ma
nu ꝺeponat: Sꝫ eḋū āt q̄ hȳ
hoīes iterꝺū retrahūt a lāone
ꝑt̄ occupatiōes varias rumor
et vbor scīarū: ī q̄bz libēt ⁊ ꝺiu
ꝺetinēt. Sꝫ ſi rumor geſtor mū
ꝺi ⁊ vba ſcī eos ꝺelectant: q̄nto
magis lāo ī q̄ vba ꝺei ⁊ geſta glo
roſiſſīa ꝺtinēt ꝺelectare ꝺeberet:
Amb⁹. ¶ Nō mediocre piculū eſt.
cū habeas tāta eloq̄a ꝺei ⁊ tā
ta opa q̄ feat ī geneſi. ī exoꝺo. ī
leuitico. ī nūis. ī ꝺeuthonomio. in
ihu naue. iuꝺicū. regū atq; eſꝺre
libris. q̄ eaā feat ī euāgelio ⁊ ī ac
tibz apl̄oꝝ: ſi illis ꝑtimiſſis. loq̄ris
q̄ ſcī ſūt. audias. q̄ ſcī ſūt. ¶ Inēꝺū
vō ꝑt̄ occupatiōes utiles: q̄bus ſe
tātū ī pēꝺūt aliq̄. q̄ vacare ꝺeo in
lāone loq̄ri nō pñt. Sꝫ q̄ hos eſt
illuꝺ ꝺe hoſpicio ihesu. ī q̄ nō ſolū
fuit martha mīſtrās. ſꝫ maria
vbis ꝺei vacās: q̄ ꝺ tūtomagi⁹ vi
ꝺet placē ꝺño: q̄nto pl⁹ imēꝺauit
mariā q̄ martha ꝺicēs: maria
optimā ptē elegit: lu. x. ¶ Inēꝺū vō
ꝑt̄ ifirmitatē corpis: credētes. q̄
ꝺeceat eos lāo ꝑt̄ capitis ꝺebilita
tē aut alias. Sꝫ iterꝺū iſtuꝺ ē po
ci⁹ fictio q̄ veritas. Ad̄ religioſ⁹
fatu⁹ cū q̄rēt ab eo. q̄re nō ꝺicēt
horas ꝺe bīta vgīe: ī ꝺit. q̄ noce
bāt ei ī capite. Et ſicut hoc fuit
fictio fatuitatis ſue: ſic ⁊ hȳ inēꝺū.
Sꝫ eſto q̄ ſit verū: nūq̄ ꝺ bonorū
virorū ē ꝑt̄ q̄uamē aliq̄ ꝺ corpi⁹
ꝺimittē tantū bonū: ¶ Nō ſic fec⁹
ḡgoriꝰ: ꝺe q⁹ ſcribit. q̄ q̄ q̄ cotidia
no lāguore tabeſcēt: nō tū ꝑt̄
hoc ꝺimittebat q̄n legēt vl' ſcri
bēt vl' ꝺictaret. ¶ Nō ſic eaā feat
ieroni⁹: ꝺe q⁹ legit. q̄ tāta fati
gacōe laſſat⁹ ē in editione ſcrip
turarū: ut ī ſtratu ſuo iacens
funiculo aꝺ trabē ſuſpēſo appre
hēſo erigēt aꝺ officiū mōſterij
pagēꝺū. ¶ Inēꝺū vō ꝑt̄ faſtiꝺi
um mētis: q̄ ī q̄buſꝺā nullam
ꝺulcꝺinē īuenit ī ſcīptis ſacīs.
Sꝫ hoc ē ſignū ſpūalis ifirmitat̄.
Aug⁹. ¶ Dalatū febēitātis habet:
aui mel cēli ſipiḋū ē. Et vocat
mel cēli ꝺulcꝺinē ſcīptarū ſac
rū. Qui tales ſt. nō ꝺebent ꝑ
ter hoc effugē lāones: ſicut nec
egrotās ōino ꝺimittit cibū inſi
piḋū: ſꝫ laboraīe ꝺebent ꝑ ſa
lute. ⁊ ſic poſtmoꝺū ꝺebitū ſue

nirēt saporē q̄ante nō pnt. Bñ.
Ante carnē disciplīne studys e
domitā ⁊ mācipatā spūi: āte
spretā ⁊ abiectā sedi pompā ⁊
saranā: idigne ab īpuris leō
sacra pſumit. Aīalis ei hō: nō
papt ea q̄ sūt spūs dei. Interdū
vō ppt̄ despationē phāedi. Sūt
ei quidā qui scptās nō intelligē
tes. nec de ītelligēdi possibilita
te ⁊ fidētes refugūt lāonē: q̄us
īmūabiles matrone ⁊ mlieres
deo deuote nō dimittāt ppt̄ hoc
legē pſalteriū cotidie q̄ nō ītel
ligūt q̄ dicūt: ꝫ nō ē ppt̄ hoc di
mittēdū. Credēdū ē ei. sy vba
sacra ⁊ si nō ītelligāt a legēte
habēt tm̄ vtutes ⁊ spūales ne
q̄as: sicut vba īcātantis ⁊ ser
pētē. q̄uis nō ītelligāt ab īcan
tatoze: sic dī ī vita spī. Crisost.
Si tpl'o q̄ū sordidat ⁊ dēone vo
cat: mānifestū ē q̄m spūalis lectio
sāctificat ⁊ spem affert ⁊ grām: di
uine ei īcantacões sūt scptie.
Int̄dū vō ppt̄ pūptionē. Et ei q̄dā
q̄ cū diu pfecerūt ī studio. repu
tātes se iā oīa scire: nō legūt ī
libs. Stulti xpiani. tm̄ pūptu
osi magis sūt phīs. socrate ⁊ a
ristotile: quoz ꝑm cū diu ⁊ di
ligētissīe studuissē: ī fine dixit.
Hoc solū scio. q̄d nescio. Alt vēo
cū ī extremis laborarz rēqsit
a discīplis q̄busdā. dixt respō
disse. Intrui in mūdū istū anxi
atus: vigi turbat: ⁊ ecce exco
ī scius ⁊ ignar. Nō fuit tal' au
g: q̄ dixit. Tāta ē xpianoz p
fūditas lrārū: ut ī eis cotidie
pficere. si eas solas ab īcūte
pueriāa usq; ad decrepitā se
nectutē. maxīo oīo. sūmo stu
dio. meliori īgenio. conarer ad
discē. Int̄dū ppt̄ īcertā. Sūt eñ
aliq̄. qui licz scīāt q̄ possit ꝑfi
cē ī scpturis: tm̄ reputātes. q̄
illud q̄d iā scīūt sufficiat ⁊ ad
vitā sūā nolūt āpli⁹ laborāre.
Dōt q̄s ꝑs dicat. Crisiābā ut
dgnoscerē: hoc labori ē añ me.
scīz dgnoscē sine scire. ante me
labor ē: q̄ nūq̄ poterat tantū
scire. q̄n adhuc restarz labor
añ eū ad scīēdū pl⁹ donec mē
ret ī scīarū dei: q̄n plena ēit
scīa. ⁊ q̄n nō deficit aliq̄d de
scīa sicut modo. ppt̄ q̄d oportz
eā assidue repārari sic̄ corpa
alimēto. ppt̄ depditionē alteri.
Licet āt dictis de causis aliq̄s
trahāt a legēdo: tm̄ viri deo de
uotiores stāt libēt iuxta libros:
et ido nullo impedimēto retracti.
sicut lignū nō ī arido. ꝫ iuxta aq̄s
sapie q̄ p libros decurūt plātati.
rūt fructū mlti: q̄ q̄nz bonoz o
peri. q̄nz pdicatoris. q̄nz doctre.
Dō. In lege ei⁹ meditabit die ac
nocte: et erit tāq̄ lignū q̄d plan
tatū ē secus decursū aq̄rū: quod
fructū suū dabit ī tpe suo. Itē. nī
vba diuina sūt q̄i ignis ut dr Jer:
ostat q̄ libri q̄ sūt pleni illis vbis
sūt q̄i caleforiū. Sicut igit ī hye
me dura. mōchi libēt vadūt ad
caleforiū: ita viri sī frigore hui⁹
mūdi durāte stāt iuxta libros ut
se calefaciāt ī amore celesti. Gr.
Stude q̄so ⁊ cotidie creatoris tui vo
ba meditare: ut mēs tua ad ce
lestia gaudia maioribz desideriis
accēdat. Itē. ī libs sacris narrāt
gesta virorz fortiū: et ido sicut mi
lites mūdi audiūt ⁊ legūt libēt
tornāmos ī q̄bz iuēiūt pbitates
ātiquoz militū: ita ⁊ milites xpi
libēt legūt ī istis libs ut ex gestis

uētis ī eis āmēt. Ogo. Scīptura narrat gesta scōr; ad imitatiō nē puocat corda ifirmoꝝ: dū q̄ illoꝝ victria frā mēorat: ifirmoꝝ plia debilia nra confirmat. Itē. libri sūt sicut alueus p q̄ fluit aq̄ ī quo solēt resultare imagines auiū rapatiū: et ido viri sā libēt vidēt ī libis: ut ītuētes ī eis fallacias dēonū meli⁹ caueāt. Cant. v. Oculi ei⁹ sic xp̄i hoīs ē sā p q̄s respiciat mūdū: sicut colūbe sup riuos aq̄rū. q̄ residēt iuxta fluēta plenissīa. Glo. Solēt colūbe iuxta fluēta residē: et volātiū auiū ūbrā vide in aquā: ī sic ungues vitare. Sic sā in scīptūis fraudes dēonū ispiciūt: ī a decptiōe quā attēdūt q̄ ex ūbra hoīs tē agnoscūt ī fugiūt. Itē. scīpture sūt q̄ speculū: i q̄ agnoscat q̄s se metipsū. Et ido sicut dñe magne oīdie semetipas respiciūt in speculis: sic ī sā ī scīpturis. Ogo. Scīptura sac oculis mētis q̄ speculū ḡdā opponit: ut ī ea ordinē suā faciē ipa videat. Ibi ei feda nra ī pulchra nra agnoscam: ibi sentimꝰ q̄ tū pficiam: ī a pfectū q̄ long⁹ distam. Itē. sicut ad bonos ptinet libētius ee cū bonis q̄ cū minꝰ bonis: ī cū eis habē solacia sua: ip sos audiēdo ī videdo: ita libētius sūt cū deo q̄ cū hoīb⁹. In lēone āt audit deū. Ambr. Ipsū audim⁹: ī cū diuina oracula legim⁹. Et videt: q̄ videm⁹ nūc ip sū p speculū scīptarū: i. cor. xiij. Et ido viri sā libēt morāt iuxta libs: ibi sūt cū deo. Itē. diuini libri sūt q̄ loca pascualia ubrima. Ps. In loco pascue ibi me collocauit. Glo: ī tellīgēta diuini sermonis. Et ido sā aialia libēt ibi morant: sicut aialia ī bonis pascuis. Isidor. Scīptarū scārū altitudo mōtes pascue sūt: ad q̄s dū q̄sq̄ iustoꝝ ascenderit: pascue ī deficiēs refrionē ī uenisse se gaudet. Itē. scīptura diuina ē q̄ apotheca spēi salutariū ī odoꝝ feraꝝ: ī ido sapiētes libēt ad eā recrēt. p salute ī recreacōe. Ambr. Sac scīptura salutem suggerit: vite odorē fragrat: ut suauitatē legēs capias. nō p̄cipi casū ītras. Itē. ī libs scās se mlte cōsolacōes p bonis. j. mach. xij. Habētes solacio libros scōs ī manibz nris. Et ido viri sā cū fregīt tribulacōes habeāt ī hoc mūdo: recurrūt ad libros fregīt q̄ ad solaciū. Ogo. Si ad cōsolatiōnē nrā sac scīptura ꝓpata ē: tāto magis debem⁹ legē. q̄nto nos cōspiciam⁹ tribulationū fasce lassari. Itē. aīa q̄ nō īuenit plenitudinē ī aliq̄ re: de lāt variis. Et ido viri sā utūtur varietate opm spūaliū q̄ sē cibū aīe: sicut carnales varietate ferculoꝝ. Vñ sup dixit. oīonibz ī statē horis ī tpibz cōstitutis: ī nīc dic. Codices ētā hora singulis diebz petāt. Ihō. Oīoni lāo: lēoni succedat oīo. Itē. libri aliaꝝ sāarū. licet illūinēt ītellām: nō tñ accēdūt affectū. Diuini vō libri utrūq; faciūt. Isidor. Hēimū offert donum lāo sacrarū scīptarū: siue q̄ ītellectū mētis erudit: siue q̄ a mundi vanitatibz abstractū hoīnē ad amorē dei pduat. Et ido viri sā de utroq; solliciti. ad locū hui⁹ plenitudis libēt accedūt: sicut q̄ ī diget pluribz. ad locū accedit ī q̄ oīa illa possit īuenire. Itē. peregrino nārriū ē: ut sciat caue a mlīs. ī sciat viā suā tenē. ī pudēt se habē. Et ido viri sā reputātes se pegnos

sup trā. lubēt accedūt ad lāonē: qi hec oīa docet. ¶ Isidor. Lāo docet qđ cauēas: lāo ondit quo tēdas: lāone sens auget ⁊ intellēs. ¶ tē. boni uir mltū laborāt ad amorē carnaliū deliaarū repellēdū: et ido occupāt se i septēnū sacrū lāone: ut p istū amorē ille retundat. sicut clau. clauo. ¶ ido qđē ita fit. ¶ Ihō. Ama sacras lras: ⁊ uita carnis nō amabis. Sic ergo patz: q lāo sāt valet ad fructū p ductionē. ad celestis desideri iflāmationē. ad cauēdū dēonū insidias. ad sui cognitionē. ad moradū cū deo. ad aīe refōnē. ad salutāia remedia. ad cōsolationē i tbulatione. ad spūalē delectationē. ad uires aīe replēdas. ad nēcaria i uia: ad carnalia desideria reprimenda. Et ido ppt has utilitates non obstātibz p̄dictis friuolis occasionibz. iāmanibz p̄missis exēplis: studēdū ē diligēt ⁊ frequēt i libris a pfessoribz reglē augustī: ut impleat qđ dicit. ¶ Odiues ēta hora sigulis diebz petāt. De utilitate studij in ordie p̄dicatorū: cxxxiij Cā.

Notādū vō. q licz oībz religiosis expediat lubēt legēre: tn fīlbz p̄dicatoribz magis incūbit: ⁊ hoc ppt utilitatē mltiplicē quā assequūt ē ordo eorū ⁊ assequt ex studio. Prima ē. progatiua qđā sup alios ordines. Cū ei oīs religio sit bonū: studiū sacrū bonū sit. hoc illi addit fīnat maiē bonū: q secdm plm i libro de eligēdis. duo bona melius sūt. q unū bo. Sic ergo cherubin i qbz deus nō solū qescat. sz ea ā splēdet. q interpretat plēitudo scie. ē sup thronos i quibz qescat: ita ⁊ ordo cū scīa nō imerito p̄fert illi i qbz ē sola sānas q ē locus dei. Et hāc progatiuā. affert scīa. p studiū cōpata. Pū. iij. Accipe illā sz prudētiā: ⁊ exaltabit te. Alia ē. bonarū psonarū acquisitio. Multe ei bone et magne psone nūq̄ veniss̄ent ad ordinē nisi eēt ibi studiū: ml'te tenues veniētes facte sūt p studiū valde magne. Iste āt sūt. de qbz fit tēplū dei glorioū: sicut salomon fecit tēplū de nobili matia auro. argēto. lignis libani ⁊ silicz. Et ido multū aurādū ē volētibz ostitue bonā religionē. qđē de talibz: exēplo p̄mittue ecclie. de q̄ dicit aplūs. ephe. iiij. Et ipse qsdā qđē dedit aplos. qsdā vō p phetas: alios vō euāgelistas. alios vō pastores ⁊ doctores i edificationē corpis xpi. Ecce qualē materia. Alia ē. maior deuotio mūdi. q ad psonas lrātas maiorē solet habē deuotionē: ⁊ ex hīnē eisdē honorē āplioē q illātis. Sap. viij. Habebo ppter hāc sz scīam. claritatē ad turbas: ⁊ honorē apud seniores. Alia est. fructus ad alios: q maior potest fieri p sapiētes. q̄ p simplices licz sāc. ¶ Ihō. Scīa rusticatas solū sibi prodest: nō sic āt docta iusticia: imo ad iusticiā erudit plimos. qđē qđ dicit aplūs j. thīo. iiij. Attende lāoni ⁊ exhortatōi: q q̄ primo ē cōcha i legēdo: post pt cē canalis ad alios i exhortādo. Aliud ē debitū sustētatōis: qđ magis debet seīnātu spūalia qđ fit per scīam. q̄ q̄ escēt i domo, j. cor. ix. Si spūalia vob̄ seīnam⁹: nō ē magnū si carnalia vīa mēta? Et p. Ordīauit dns ihs q euāgeliū ānūciāt: de euāgelio viuē. Alia ē victoria tēptationū.

plus ei valet sapia ad vitandū ꝙ vi
cē trio mla sucrūbūt i bello dyabo
li i mltis generibz pcor ppt defec
tū sapie: ubi sapientes nō caduūt.
Sap viij. Sapiam nō vincat mali
a. Alia ē. informatio itiorus ho
mis. regule ei ⁊ ostituta tradun
ab hoibz informāt i religiōe extio
re hoīē i moribz: ꝫ scīe sacre
interiorē qđ melius ē i virtutibz itei
oribz. Sap viij. Et si iustiaā qs di
ligit: labores huius sūt sapie. quos
sc̄z homo sustinz i studendo. mag
nas habēt vtutes. Sobietatē ei
⁊ prudētiā docet ⁊ iustiaā ⁊ vtu
tē: qbz i vita nichil utilius ē hoibz.
j. thio. iij. Dis septā diuinit ispi
rata utilis ē ad erudiendū: ut sit
hō dei pfect ad oē opus bonū.
Alia ē. cuitatio erroꝝ. qs mltī
aurrūt. licz sancti nolūt peca
re ppt defectū sāe: ut i symonijs
et alijs mltis i qbz errāt mltī. Ps.
Nescierūt neq; intellexerūt: ⁊ in
tenebris ābulāt. nescientes q̄ va
cillāt. Hoc nō accidit sanctis scīp
turas: ymo sciūt viā suā. Ps.
Lucerna pedibz meis vbū tuū: et
lumē semitis meis. Alia ē sustē
tatio ifirmitatis. Multi ei ifir
mi corruūt: qi nō habēt appodi
amētū. Studiū vō ē ad sustētā
dū ifirmitatē. Vñ plato. Irās
ifirmo aio. sicut baculū ifirmo
corpi. reptas ee sstat. Alia ē for
tificatio ad labores. Multi enī
ppt defectū abi deficiūt i labori
bz viarū. Sz sacrū studiū p qđ
nascitur panis vbi dei cōfo
rat. Ps. Et panis cor hoīs cō
firmat. Alia ē. occasio pficiē
di i oi bono. Quātū ei homo p
fiat caritate: tātū pficiat i oi bo
no. Cognitio vō dei q̄ plus ⁊ pl⁹
habēt ꝑ studiū: fiat pficiē i eo di
lāone. Aug. Quātū agnoscas. tm
dilīgis. Et ideo studiū sacrū dat oc
casionē tocius pfectionis i bono. Nō
ē q̄ nouerit statū firm̄ pdicatoꝝ:
q̄ nesciat has utilitates puenisse
et puenire ecclē ex studio lītarū:
Ideo ordis illi amatores. solēt p
studio promouēdo ibidē relaxe nō
modicū. De studio philosophico:

Sed q̄rit mēdū cxxxiiij cā:
de libris phīcis ⁊ studio
i illis: qđ expediat ap̄
frēs. Rñsio. Quidā frēs omno sē
ceperūt ad pficiendū i illis. Quidā
vō sūt apti ad pficiendū i ill i ali
quo: ꝫ nō mltū. Quidā vō sē. ex
quoꝝ aptitudīe magna ad ista:
speranē magnū pfectū et fructū cōm
diuinā scīpturā. Omnis nullatenꝰ
permittendū ē ut studeāt i talibz ⁊
sedis ordēdū ē aliqđ. ꝫ eū difficil
mente ⁊ raro: tūc vō sūt laxāde
habene cū studiū hmōi. Et sicut
ordē passim oībus istis studiū ē
malū: ita negare simpliciē pt ee
a spū malo. Vñ sē illū locū j. Esd.
xiij. porro fabet ferrarius nō i
ueiebat i oī tra isrl. puderāt ei
philistij. ne forte facerēt hebrei
gladiū ⁊ lanceā: dicat glo. Dya
bol⁹ p paganos. p hēticos ꝑ fal
sos xp̄ianos. studet phibē. ne sīt
doctores i ecc̄ia: q̄ spūalia arma
fabricāt nobis ad pugnādū. Pa
gani ei phibuerūt: ne xp̄iani i
buerēt liberalibz artibz. Vnde
iulian⁹ apostata dē xp̄iano le
gē dedit. sicut legit i ecc̄iastica
hystoria: ne liberales artes au
diret. Cōcedendū ē ergo in dum
hmōi studiū: ⁊ hoc ppt mltā uti
lia q̄ inde pnt puenire. Vnū ē.
fidei defēsio. Sicut ei hēticā ⁊ pa

gnū ipugnāt fidē: ita ⁊ qdā p
phiam suā. ꝑ qd dicat aplus
colo. ij. Videte ne qs vos sedu
cat p phiam ⁊ ianē fallaciā. Si
cut ēt nō pt se defendē a fallacī
is q nichil nouit de eis. ita nec
a talibz philosophātibz q nich
il nouit de phia. Aliud ē. desti
tio errorū eoz. Apud phos ei
sūt errores mlti ⁊ vitates mlte.
sicut i serpēte venenū ⁊ tyriaca.
et sicut tyriaca ē efficatior oibz
alijs dē venenū. ita ⁊ vitates e
orū dē errores eoz. q̄ veritatē
fidei: q̄ ipas nō reapuit. Inde ē
q aug. i lib. de ciuate di. ondit q
plato ⁊ porphiri. qdā direrūt.
p q̄ error eorū de resurrāōe cor
poz quā nō credebāt ꝓficiat: di
cēs sic. Dicat plato. aiās sn cor
pibz nō posse ee ꝛetnū: dic porphiri. animā pgratissimā ei re
dierit ad patrē nūq̄ ad hec ma
la mūdi redituraā ee. Ponat utq̄
q verū dicē. seq̄t q redibit ad cor
pus ꝛ nō miserū: qd dicat fidē de
resurrāone. Aliud ē. itelligētia
scripturū. Innūabilia st ei i textu
et i glosis ⁊ i originalibz scōz. ⁊ i
scripīs doctorū: q̄ ē ipossibile itelli
gē. sn aliqli scīa phie. Et ido spo
lijs egiptiorū dicāt hebrei sic di
ero. xj. ⁊ xij: ai ea q̄ apud phos
ueniūt fideles asportāt ad scīpta
rū expositionē. Aliud ē fidei cor
roboratio. Sūt ei apud eos mlta:
ad fidei ꝛfirmationē plimū valē
tia. Vñ i ometo ꝛ. libz boecij de
tnitate. dr: q̄ fides nra ex itimis
phie tracta ē. Ad ei notū ē dei.
māfestū ē i illis: ro. j. Aliud est.
acuitio igenij. ad scāpēdū paiete
sacre scripture. Pu. xxvij. Ferrum
ferro acuit: ferrū scz igenij nāle
cū ferro scripture philosophice: q̄ vē
ē ferrū i oppacōe ad sacrā scīpturā:
q̄ modo argētū. mō aurū noiat.
Aliud ē ꝙt motiua. Plus ei mo
uēt aliqs phica q̄ theologica. Vn
di ego frēm quēdā magnū i phi
losophicis ⁊ theologicis q̄ dicit. q
cū existēs i scīo studēt i astronomi
a. īuenit i lib albumasar. q̄ anti
qui astronomi īuenerūt. q̄ erat
i celo signū hmōi: scz virgo trēs
filiū i gremio. ⁊ iuxta eā lōge
uus. q̄ nō tetigerat eā. qd mēte
tat de gloriosa virgie. ⁊ filio ei. ⁊ io
seph: pl fuit mot ut refebat ad
bonū. q̄ ex aliqbz pdictōibz qs
audisset. Ideo dr de dyonisio et de
magis: q̄ illū eclipsis solis quā
p phiam sciuit ee miraculosā: ⁊ il
los stella noua. philosophice mo
uit. ⁊ dixit ad xpm. Aliud ē ꝓ
misericī honorificatio: de quo cat
aplus sollicat. Multa ei religiosi a
mltis ꝛtēpnūt. ⁊ ordo suus m ei
eo q̄ hui scie sūt penit ignari:
et extīro hmōi scīa q̄nq̄ cedit ad
honorē ordis sui. Exēplū. Fer vo
lādus vir magn i phias ⁊ theo
logia cū semel existēs cremone
audisset a frībz q̄busdā veniēnibz
de exercitu dñi frederici quē tene
bat tūc āte brixiam. q̄ phus eius
mltū ꝛfudisset eos de sua phia. de
q̄ nescierāt rndē: sucēsit ꝛ zelo hon
ordis sui dixit. Statī ꝛtinuit m asinū.
Erat ei podagricus: et pedes ne nō
potevat. Qd cū factū fuisset: mutās
exercitū sup asinū cū q̄busdā frībz
icepit q̄rē ubi eet ille phus. Qd
audiētes mlti magni q̄ eū noue
rāt ⁊ honorabāt ꝓuenerūt: ⁊ cō
uocato illo pho. dixit. Vt scīa tu
mgr theodore. q̄ ordo frm ꝓdica
torū habeat phos: ecce do tibi eo

cū ſlis optionē. ut vel oppona de
ſcūz phīa volueris. vl' vñdea m.
Qui cū elegiſſ opponē: inita diſ
putacōe ſic de eo gloriose tūphau.
q ad magnā gloriā cēſſit: ⁊ odis
honorē. Nōne apls de talī honōe
mlīū vidēt fuiſſe ſollicit. q dr. vo.
xi? q diu ſū gentiū apls. mīſteriū
meū honorificabo. Aliud ē phī
e ſcē ſcēptus. Alii ei qn nō no
uerūt ea q ſt apud phos. ⁊putāt
ea maiora q ſint: et poſtq noue
rūt nō ſapiūt eis aliqd ī ꝓpacōe
ad theologiā. Vñ aug. q nichil
reputās illas lras ī ꝓpacōe ad iſtā
die. Nō hñt ille pagīe vlerū pieta
tis. lacrimas ꝛeſſionis. ſacrificiū tuū
ſpm tribulatū. xpli ſalutē. ſpon
ſā caritatē: arram ſpūs ſcī. po
culū preci. Nemo ibi cātat. non
ne deo ſubiecta erit aīa mea? ne
mo audit ibi vocāte: veīte ad me
oēs q laboratis ⁊ ē. ꝓpt hec igit ⁊
alia mlta ꝛcedi ꝑt ſtudiū phīcū:
ſ. muēdū ē. ne cuilibet ꝛcēdatur.
ſūt eī ī illis libris q dā bona ⁊ q
dā mala: ſicut ī orto q dā herbe
bone ⁊ q dā male. Bonū ē qd di
at aug. ſe legiſſe ī libs platonis
liz nō eaſdē verbis: q ī ꝓncipio
erat vbū. ⁊ vbū erat apud deū.
Malū ē qd legit apud eos de re
uolucōe cūlari ī anno magno:
et ſilia mlta. Et idō nō ē tutū illa
cuilibet legē. n ſciat diſcernē hoc
ab illo: ne forte colligat herbas
malas ꝙ bonis. Exēplū ī ecīaſ
tica hyſtoria de dyonſio epō: cui
repheſo a frībz q legebat libros
hēticoz. apparuit viſio. dicēs. Le
ge oīa q cūqz vēiūt ad manū tuā:
q oīa ꝓbare ⁊ diſcernē potes. Ex q
relīquit. q hīs q neſciūt bn diſ
cernē nō ē ſecurū mixta bonis et
malis legē: ne forte malū cū bo
no colligāt. Ideo dicit theophilus.
lector ougenis. Ita botrū carpat:
ne ſpinā attīgat. Cont illos q neg
ligūt religionē ꝓpt ſtudiū: cxxxv

Quarta qrtū nōn ſ. aplm.
dū. q ſūt qdā q ꝓpt ſāc
tā ordīatū amorē. dimit
tūt int dū ea q ſūt religiōis: mō
ī ſcribēdo. modo cū ſcriptoribz. mō
ī legēdo. mō ī audiēdo. ⁊ mō alijs
hīmōi ad ſtudiū ptinētibz ſe mſe
pabilit occupādo. Iſti ſūt qui cū
vocat ſignū ad ecīam. vl' ad aplm
vel alibi. vl' cū a ꝓlato vl' o fficiali
bz vocāt ad aliqd: his q ſt ſtudij
ſic adherēt. q vocatiōnē obīe p
ponūt: ī hoc ſiles ꝓmis ꝓntibz q
inſtīgacōe dyabolica ꝓpt appeti
tū ſcīe ī obīam īcurrērt: gen. iij.
Dōt qd ē illud celebre ⁊ ꝓdarū o
bedie exēplū marci monachi: q
ad vocē abbatis eū vocātis ī au
ditu auris obediēs. reliqt ī pfec
tā lrām quā ſcribebat. Detinet
eī ad vivos ſcōs paſcē affectū ſu
um ī oīonibz ⁊ deuocōibz ſecretis
ī miſſis celebrādis. ī frequēcia ſeſ
ſiōe. ī laudibz diuinis. quibz int
ſūt libēt: ⁊ ſpēaliē ī officio bēe v
ginis. Sz iſti ꝓh dolor oīa iſta dit
tūt int dū ꝓpt ſtudiū. ꝙ qd ſolū vi
dent diuina nō guſtāt: et ideo ſiles
ſūt auaro q mlta habet. ex quibz
nō habet n ſolū vidē: cū nūq de
illis guſtet. Exēs v. Qd pdeſt poſ
ſeſſoi: n q ēuit diuicias ocli ſui?
Dōt qd dicat ps. Guſtate ⁊ videte
qm ſuauis ē dns: ꝓpones guſtū
viſioni. q magis ē de illo curan
dū. Item. ptinet ad veram religionē.
ut ſicut ſpēaliē dicūt frēs religio
ſi: ita ſibi exhibeāt frēna ſeruicia
mutuo diligent ī nāīcatibz ſuis.

et hec ãte oĩa. Nec mirũ si hoc apud tales frẽs fit oĩbz ꝓponẽdũ: cũ eaã oĩbz hoc ĩponat petr⁹ .j. pe. .c°. dicẽs. Añ oĩa ĩ vobismetipis ardentẽ habẽtes mutuã. Sz isti ꝓuertẽtes ordinẽ istũ frequẽtẽ ꝓpo nũt studiũ isti caritati: nolentẽ illud ꝓmittẽ ꝓpt̃ istã. Ista nõ est sãa aũ supemineat caritas. ẽ po cius supereminẽs caritati: vt ill⁹ apli. epĥe. iij. supereminẽtẽ sãe ca ritatẽ. Cũ ergo tota religio ꝯsistat vl' ĩ obĩa q° ad maiores q' sẽ loco dei: vl' ĩ sãs affectionibz q° ad ꝓxĩũ aĩm. vl' ĩ fĩnis obsequijs q° ad ꝓximũ. q oĩa hmõi ĩordinat⁹ amor studijs ĩpedit: patz. quo q hmõi sũt religionẽ reliquũt ꝓpt studiũ. Et nota. q sãa vẽiẽti ad religionẽ faat vidẽ mala ꝓtã mlta q nõ nouerat: oñdit eaã mala ĩminẽtia de futo ex tẽpta tionibz: ẽ nõ ꝑt iustificare de ꝓte ritis nec custodire a futis. sine re ligiosis opibz. Itẽ. cũ ẽ sñ religi one sãa adduat tristiciã ĩ ꝓnti ꝓpt defect⁹ mlt̃plices. qs ostẽdit ĩesse religione carẽti: nec ad fi nẽ religiois. q ẽ gaudiũ eternũ. pducẽ ꝑt. Religio võ oĩa ꝓtria ꝯfert. eaã. j. Religiositas iusti ficabit ⁊ custodiet cor: ecce duo ꝓma. Jocunditatẽ scz ĩ ꝓnti ⁊ gau diũ ĩ futo scz. dabit: ecce alia du o. Cũ ergo ĩgresso religionẽ sũ me nãturia sit iustificatio de ma lis ꝓtijs. ⁊ custodia de futis: cõ solatio spũalis ĩ ꝓnti tristicia. ⁊ ꝓuẽtio ad gaudiũ futũ. q oĩa cõ fert religio nõ sãa: q̃ sllũ q̃ dãp nosũ ẽ viro religioso ꝓpter stu diũ negligẽ ea que sũt religi onis. De prerogatiua virtutis supra sãctam: .lxxxvj. Capl̃.

Hoc idẽ patz. si videt. q̃ ꝓ gatiue habeat vr ad quã ẽ oĩs religio: su pra sãam ad quã ẽ studiũ dẽ dendũ ẽ ergo. q̃ virtus ẽ via ad salutẽ. Ecce. xxx. Salus aĩe. ĩ sã tate iustiae. Sãa võ nõ sic. alio q̃n. nec dẽones q̃ sanũt pl⁹ q̃ alq viuẽtes. nec plꝰ q̃ ĩ sãys adeo sb limes fuerũt. nec salomon qui oẽs ꝓcellut ĩ sãa: ad ĩferos descẽ disset. Ad nõ solũ de dẽonibz et plꝰ: ẽ eaã de salomõe asserit mlti. Prevalet igit̃ vt ⁊ supi sat nã: q̃ hec duat ad salutẽ. illa nõ. Augi. Surgũt idocti ⁊ celũ rapiũt: ⁊ nos cũ lris nris ĩ infernũ demergim. Itẽ. sãa parũ à ni chil ꝯfert ad virtutẽ. ut dicit plꝰ ĩ ethicis: vt võ mltũ ꝯfert ad sapiam: ut dicat ecclĩastes. j. Su ĩgt ꝯsapisces sapiam seruabit nã: ⁊ deus ꝓbebit eã tibi. Itẽ virtus tãto laudabilior ẽ quo magis ẽ seꝑstracta a sãa: tã ĩ simplice q̃ ĩ sapiẽte. Sãa võ sine virtute. nec digna ẽ nõie sapiẽ Tulli. Declarũ ẽ illud platonis. Sãa ĩgit̃ q remota ẽ a iustitia: cal liditas poci⁹ q̃ sapia nõ iudicãdẽ. Itẽ. dẽonũ ẽ vexare: sic di. xxxj. Et istũ q̃ habẽt sãam absq virtute: intẽdũ pl⁹ oĩbz alijs vexãt tota abbacia sua lĩatura. De monũ eaã ẽ dissoluẽ vĩdã: sic di. mir. v. Et isti intẽdũ pl⁹ alijs firmiter obseruãtias regulares. Dẽones iterũ horret oriones et ieiunia: sicut phat̃ p illud. hoc genꝰ dẽoniorũ nõ eiat nisi oõ ne ⁊ ieiunio: mir. x. Sic ⁊ mlta istorũ. Sãa ergo absq virtute fa cat hoĩes dẽoniacos. q̃ ĩ ꝓtrat sactes: ut fiat sueũt ĩ nõine.

uenīat ī rei ꝑfectate. Ecce vo vt faciat hoīes angelicos. Vñ ⁊ scūs urbanꝰ vir magnatū vtutū. mvultu agelico ē demōstratꝰ: sic legit ī legēda bē cecilie. Et de dauid dr. j. Reg. xviij. Sicut agelꝰ dñi. sic ē dñs meus rex. Et iudei vidēt vultū bti stephani tāq vultū ageli: act. vij. Itē. mgr nr xp̄c q ē deus docēs utilia. nūq̄ docuit scām alias: n̄ solū facē q̄ sē vtutū. Disce ig̃t a me. nō q̄dūūia les nō tuales. nō nales scām. nō ymā phām. nō ethicā. nō celoꝰ habere. nō mortuos suscitare ⁊ filia: sz q mitis sū ⁊ hūilis corde. Itē. de labore cū studiū stūgit itez dū penitē. Eccls. ij. Detestatꝰ sū m dustriā meā: q̄ sub sole studiosissime laborauī. De labore vo cū vtutes. cū recedit sp seq̄t grauditū. Pro. xx. Malū ē malū ē dicit oīs ēptor sz regni celestis ex labōe vtutū: sz cū recesserit. labor ille sz. tūc gloriabit. Itē. vtus effiat hoīes magnos. Ecclī. xliiij. Hoīes vtute magni. Sām vo sn vtute ānichilat. j. cor. xiij. Si habuero oēm ꝓphēām ⁊ nouerī misteria oīa et oēm scām: caritatē āt nō habuero q̄ ē nūr vtutū nichil sū. Si hec diligēt attenderit. videbit quō vt ē via ad salutē nō āt scām: quō vtus mltū ꝓfert ad scām. ⁊ extrinsecā parū ad vtutē: quō scā absq̄ vtute nō ē digna noīe scē. quō scā fuit inimicus dēoniacos vt vo āgelicos? quō vt fuit imitatorē xpi nō scā: quō sē labor reli ꝗt penitētiā. vtutis vo labor letificā: quō vt magnificat scām vo ānichilat: mirū eet si audet aliq̄s ꝓp studiū scē. negligē religionē vtutū. De malo q̄ fuit scā sn vtute:

Adhuc attendendū cxxxvij. ca. q̄ scā nō solū ī feriori ē vtute: sz sn vtute mlta mala facit occasionaliter ptinēcia ad malū culpe. Facit enī inimicū dī de nō pcō. pcm. Multa ei sc̄ q̄ nō sūt pcā ne scāen q̄ sūt pcā scāen: q̄ nō fuit ea ⁊ sāt facienda. Isa. vij. Scienti bonū ⁊ nō facienti: pcm est illi. Itē. aggr̄iat vera pcā. Greg. Vbi manus ē donū scē: tūc ingressor maiori subiacet culpe. Itē. ꝺseruat ī pcō. Vnū ei ē sapientū illud q̄d fecerit licz malū. p scām suā defendē: ⁊ ido manet diucius ī pcō suo. Jo. xv. Ea dicta vidimus: pcm vīm manet. Itē. mlti placent pcm. Psa. xiiij. Atque dyabon q̄d ī ēptat abūdant intelligētes: repleti sūt sanguīe sz pcōz. Et bn hoc dicit hūmoi ei scē generāt ꝓsūptionē. j. cor. viij. Scā inflat. Itē. vanam gloriā. Gal. j. Cuanuerūt ī cogitacōibz suis: q̄d dr de phis. Itē. m dignationē ad alios quos despicit facit. Eccls. j. In mlta sapia mlta ē indignatio. Itē. facit male occupari. Eccls. j. Hāc occupationē pessimā dedit deus filijs hoīm: ⁊ loquit de studio. Itē. itinerū ducit ad hēsim. Nō ei simplices: sz studiosi hēses cōfixerūt. j. Thio. vj. Quā sz scientiā q̄dā ꝓmittētes: circa fidē erraverūt. Itē. me dū retrahit alios a bono. Sūt ei aliq̄ q̄ ex scā sua faciūt alijs scās. p q̄s eos impediūt a bono ocepto: quibz dr Luc. xj. Ve vob legispitis q̄ tulistis clauē scientie: ipi nō intrastis. ⁊ eos q̄ introibāt phibuistis. Idō ergo aque dyabon. scē sz abūdant intelligētes. dicit pleni sāguīe: q̄ ꝓsūptio. vana gloria. indignatio. occupatio mala. hēses. impedimēta boni. ⁊ alia

mlta mala er hmoi sciis saltē oc
casionalit oriūt. Itē. hmoi scia.
nō solū generat mala: sz p abu
sū ipamet utt ī malū. Hūi. Qui
dā scire volūt ut sciāt. et curiositas ē:
qdā ut sciant: et vanitas ē:
qdā ut dicāt et cupiditas ē. Preter
ista mala q ptinēt ad malū cul
pe. fiunt alia mlta mala q ptinz
ad malū pene: et hoc tā ī furto q ī
ptī. In furto accusabit cia iudi
ce. Hmoi ei scelestes portabt īas
motus sue sicut vnas: q manifes
te ostēdēt eos ī excusabiles de ig
noratia. sicut lex moysi iudeos ac
cusat: de q dr Jo. v. Est moyses qui
vos accusat: id ē lex moysi. Unde
seqt. De me ei ille scripsit. Itē. oblī
gat ad rōnē arrioē reddēdā. eo
q plus datū ē illis: et receptibz do
nis. aresciit rones dnoz sedz ggr.
Et lu. xij. Omi cui mltū datū ē:
mltū queret ab eo. Itē. facit reū
maiorus pene. Lu. codē. Seruꝰ q
ognouit volūtatē dñi sui et nō fe
cit: plagis vapulabit mltis. In
presenti vero deprit. Multi ei ex
scia quā habēt ī nitētes prudētie
siue estimātes se sapientes stulti fi
unt: et mltas stulticias faciūt. Isa.
xlvij. Sapia et scia tua hec te decē
pit. Itē. cato pt qs bonꝰ fieri: sz scia
cā cū labore magno vix pt ha
beri. Eccls. viij. Uno pl laboꝝ auer
rit hō ad qvendū. tāto min inuēi
et: et loqt de scia. Et ido dstat. q
pstat laborē. Eccls. j. Qui addit sa
entiā: addit et laborē. Itē. mlti ex
amore scie senescūt ī studio et nichil
inde boni faciūt ī vita sua: et tal
corrūpit. Vs. Corrupti sūt et abhoi
nabiles facti sūt ī studijs suis. Et
sic patet: q ī ptā deprit. affligit et
corrūpit hmoi scia. Habēt ergo er
predētibz. q scia sū vtute mlta ma
la faciāt: q vt pfenda ē scie: q religi
o offert religioso nāturia q scia ferre
nō pt. Et ido nō ē aligen religio
q ē ad vtutē ppt studiū qd ē ad scia.
negligēda. Ut ait plura ad hāc ma
teriā ptinētia: utilia agnoscāt no
tādū est: q quedā sē rephēsibilia ē
ca studiū religiosoz. qdā ca libros
eoz. qdā ca audītores. qdā cam
lectores: qdā ca scriptoz frēs. qdā
ca disputatores: q oia sūt ānexa
scie. q expedit ognoscē ut caueāt:
qz nō pt vitari malū n agnitū. di
āt dimittēda ē ppt religionē: mlto magis ista q sūt rephēsibilia
ca sciam. Et ido qz nō pt vitari
malū n agnitū: nō ē inutile habe
eoz notiaā. De rephēsibilib: ca
Sciendū studiū: cxxvmū.
igit ca primū. q qdā stu
diū volūt sanctari p stu
diū ea q nec p rōnē phiā. nec p
scripturā diuinā: ī spiritā sē pate
facta: q poa sūt admiranda q m
uestigāda: sed m illud apli. O al
titudo diuitiarū sapie et scie dei.
Unde qs dr ecc. iiij. Altora te ne q
sieris. Alij sūt q licz ista alta do
dimittāt: tn ca qdā rephēsibilia
magis tn subtilia q utilia se ener
uāt. Unde qs seneca dicat. Id te
torqueas et macteras ca illā qstio
nē. qua subtilius eāt ī scripsisse q
solue: Alij sūt q a scēde volūt p
studiū scie ad qdā q licz alijs rephēsibilia sūt et plana. tn ei nō sic
qz nō habēt ingeniū tā excellēs q
suffiant ad ea. Unde hos dr pu. xxiij.
Ne erigas oculos tuos ad opa qs
habe nō potes: qz faciēt sibi pē
nas sī aquile et volabūt ī celū.
Alij sūt q sollicite studēt ca mul
ta: q poa sūt curiosa q utilia.

Cōt qs dr ecā. iij. In supuacuis rebz
noli scrutari mlta plicare: ⁊ ī plibz
eiꝰ opibz ne fueris curiosꝰ. Alij sē
q̄ pauriētibz auribz dimissis usita
tis sp inhiant ad noua aliq̄ diſcē
da: sicut athenienſes de q̄bz dr act.
xvij. Athenienſes āt ⁊ oēs aduene
ad nichil aliud vacabāt: n̄ a dis
cere aut audire aliq̄d noui. Sz ꝑ
hos ē vbū euāgelij lu. v. q̄ ꝑfert
vinū vet⁹ nouo: luez nouū magꝫ
delectet lectatores: qđ exponit
de doctrina. Alij sūt ita cupidi scīe
q̄ volūt scire oīa: modo studētes
ī iure. mō ī plīa. mō ī medicīa:
modo ī mechanicis. mō ī theolo
gia. Seneca. Que admodū cete
rarū rerū: ita ⁊ lrārū ītēperātia
a laboramꝰ. Cont qs dr ro. xij.
Nō plus sapē q̄ oportz sapē. idē q̄
op⁹ē ⁊ necarīū: sz sapē ad sobe
tatē. Alij sūt q̄ ī nulla re ēta stu
dēt: sz sicut q̄ vadūt spaciādo p
diuīsa loca: ita ⁊ ipi p diuīsos libꝝ
vagāt. Cōt qs dicit Seneca. Vide
ne lāo mltox auctoꝝ ⁊ oīs gene
ris volūinū: aliq̄d vagū habeat
et īstabile. Alij sūt. q̄ legēdo sic ve
lōt ītīs eūt oīa. q̄ vix capiūt ali
q̄d de sētēcia: ⁊ ido nūq̄ ꝓficiūt.
Ut qđ dixit sapiēs. Legē ⁊ nō in
telligē. negligē ē. Alij sūt. q̄ et si
forte ītelligāt. tm̄ ī mēte nō retī
nēt: et ido parū eis ꝓsūt vl' nich
il: sicut abus comestꝰ nō retētus
ī stomacho. Cōt qđ dicit ihō. Di
uine sc̄pture iugit ī mēte volua
tur. Alij sic illa q̄nt de lectōe q̄da
sc̄ōe: q̄ oīa alia ptīmittūt licet
meliora. Seneca. Hoc pessīm ha
bēt sz q̄da scīe. dulcedinē quādā
sui faciūt. ⁊ aīm tenēt morāter:
q̄ tāta rerū moles nocet. Alij sē.
q̄ luez cre scīt ī scīa: tm̄ ī ope parū
à nichil. Cōt qđ dr phūpp⁹ ſ. Hoc o
ro. ut caritas vīa magis ac ma
gis abūdet ī scīa ⁊ ī oī sēsu: q̄ q̄
to maior ē scīa ⁊ sens⁹ ī hōie: tāto
plus debet abūdare ī opibz cari
tatis. Cr̄ēplū. Dixit abbas quidā.
cuidā theologo parisiēsi. Magist.
diate m̄. qđ ē melꝰ hōini: facē bo
nū qđ scit. à addiscē bonū qđ nes
cit: At ille. Melꝰ ē illi facē bonū
qđ scit. Et abbas. Qđ ergo erit de
vob⁹ pisiēsibz theologis. qui tot bo
na scitis ⁊ tm̄ parū facitis: et sp
vacatis addiscēdis bonis q̄ nesci
tis. sp discrētes. sp ī studio. mora
tes: Dicit itez de quodā viro re
ligioso. q̄ ad venissz pisius ad au
diēdā theologīā ⁊ prima die q̄ in
gressꝰ ē scolas fuissz lēo de illo mā
dato. diliges dn̄m deū tuū ⁊ t. re
gressꝰ ad hospicīū fecit parari eos
ad redeūdū ad trā suā. Cū āt sup
hoc āmirātes soci. q̄rent causā
q̄re ita recedē vellet: rndit. Mo
no ad deū adiutorio dare operā.
ad faciēdā istā lāonē: ⁊ sufficit m
tantū scire de theologia oībz die
bz vite mee. Scē. ī vita sp⁹. legit. q̄
ad q̄dā fr̄ē requirēs senē ut doceret
eū aliq̄d bonū. ⁊ ipe dixissz ei ill⁹
ps. dixi custodiā vias meas ut nō
deliquā ī lingua mea: fr̄ē recedēs
et dans operā ad illud vbū ipleN
dū. post mlta tpa rediit. reddens
ope lāonē. Ex quibz patz. q̄ bono
rū ē ex pua scīa mlta facē: non
ex mlta parū. Alij sūt. q̄ sic ī sipi
ent studēt: q̄ nō ponūt finē aliq̄
ī studio. Cōt qđ dr ihē. xviij. Di
rigite studia vīa sez ad finē debi
tū. qđ ē vl' ad dei hōrē ⁊ glāz: ux ī
ysa. 28. ī doctrīs glorificate deū:
vl' ad edificatiōnē ꝓximi. ſ. cor. xiij.
ad edificatiōnē ēcīe q̄rite ut abū

detis scz ī scā? vl' ad utilitatē ppriā
ut qđ sciūt faciāt. sēdm illud pō: da
mi ītellectū ⁊ scrutabor legē tuā. et
custodiā illā ī toto corde meo. Stu
diū ergo scīe īformādū ē caritate.
vl' ad deū. vl' ad ꝓximū. vl' ad se
ipsū. Ut qđ dr iij. Kī. vj°. q cherubin. qđ ē plenitudo scīe. fiut tec
tū auro scz caritas: qr scīa tota
ē caritate ornāda. Sic ergo patz
q studiū ē repħēsibile qr versat
vel ēca nimis alta. vl' circa nūs
subtilia: vl' ēca vires excedēcia.
vl' ēca curiosa. vl' ēca noua vl' ē
ca nimis mltā: vl' qr nimis va
ge. vl' qr cursim legit. vl' nichil
ordetim retinet: vl' nimiū ibidē
homo detinet. vl' qr cū scīa nō cres
cūt opa: vl' qr nō ordinat studiū
ad finē debitū: q̄ viri religiosi tā
to caue debēt. q̄to se debēt magis
repħēsibiles ī oībz exhibē. De
repħēsibilibz cān libōs: cxxxix cā.
Quarta sēdm notādū. q cān
libros ē repħēsibilis nimia ꝓfositas: et max
ime ī libris religiosoz: qī ī oībus
debēt ꝓtendē paupertatē. Jħo ī plo
go sī job. Habeāt q volūt vetēs
libros ī mēbranis purpureis au
ro argēto q̄z dscriptos: dūmodo q
mittūt in meis q̄z paupes habē
scedulas. Jtē. pulchitudo. Pulch
tudo ei, ē puerile qđ: qr puer de
lectāt in hīs floridis ⁊ varie de
pictis. ⁊ hīmōi pulchitudinē ꝓfertē
tibz. Jhīmōi puerilitatē mlti senēs
retinēt. Seneca. Plerūq̄z nō pue
rilia: sz qđ ḡuius ē puerilitas re
manet ī nobis. Cōē hīmōi pulch
tudinē dicat iterū ihō. Ꝑmittant
mi meisq̄z nō tā pulchros habē
codices: q̄ emēdatos. Jtē. falsitā.
q mltū īpedit ꝓfectū ī scīa. Ut
qđ dicat aug⁹ de doctrina xp̄iana.
Codicibz emēdādis ꝑmitus debet
ingilare sollercia eoz: q̄ sc̄ptās
diuinas nosse desiderāt. Jtē. lle
gibilitas. Sūt ei aliq̄ q facūt scp
ta fieri de talibz: q̄ post modi
cū tpis usu debilitato. vix ē eis
legibilis vl' aliis. Cōē qđ ē vbū p
tāgore dicētis. Debēt hoies via
tā senectuti lrās ꝓparare. Quo
ei pascet senectus ī hīs q̄ legē nō
poterūt. Jtē. curiositas. q ē in hoc
q nō ītēti q̄dā de libris nōnulla
tinētibz: cū magna auiditate q̄
rūt ⁊ ꝑcurāt curiosa ī ꝓphīas vl'
aliis ītinētes. Cōē qđ dr act xv.
Multi ex hīs q fuerāt curiosa sec
tati ītulerūt libros ⁊ obusserūt
oēs: et ꝑputatis ꝓcijs īuenerūt
pecuniā denariorū q̄nq̄gīta mi
liū: ita fortit ꝓfecrabat verbū dī
⁊ cōfirmabat. Sūra res. Curiosi
vēientes ad fidē oburūt libros
curiosos tot ⁊ tāti ꝓcij: ⁊ religi
osi q̄dā emūt eos et care frēq̄
ter. Jtē. mltitudo. Sit ei quādq
habētes libros sufficientes oībz
diebz vite sue. adhuc nō cessāt
cumulare libros ⁊ inutiliter ꝑser
uare: ī q̄bz q̄nq̄z nūq̄ legunt.
Cōē hos ē ī vita ꝑr. vbū sens.
cui dā: q̄ interrogāt a frē quod
ut dicēt ei vbū: dixit ei. Qđ ha
beo tibi dicē? Na tulisti ea q̄ sūt
viduarū ⁊ pauperū: ⁊ posuisti
ea ī fenestra. Hoc aūt dixit: qr vi
derat fenestrā ei⁹ codicibz plenā.
Jtē. repħēsibilis ē nimia cōfidē
tia ī libris ꝓpē quā q̄dā nichil sci
ūt aut parū. qr nichil ponūt
ī corde: cōfidētes. q̄ī libris suis īue
niēt oīa. Cōē hos ē vbū puerpe
re dicētis. Caue ne armariū
doctius q̄ pect⁹ habeas. Jtē. re
qđ dicat aug⁹ de doctrina xp̄iana.
Codicibz emēdādis ꝑmitus debet
ingilare sollercia eoz: q̄ sc̄ptās
diuinas nosse desiderāt. Jtē. lle
gibilitas. Sūt ei aliq̄ q facūt scp
ta fieri de talibz: q̄ post modi
cū tpis usu debilitato. vix ē eis
legibilis vl' aliis. Cōē qđ ē vbū p
tāgore dicētis. Debēt hoies via
tā senectuti lrās ꝓparare. Quo
ei pascet senectus ī hīs q̄ legē nō
poterūt. Jtē. curiositas. q̄ ē in hoc
q nō ītēti q̄dā de libris nōnulla
tinētibz: cū magna auiditate q̄
rūt ⁊ ꝑcurāt curiosa ī ꝓphīas vl'
aliis ītinētes. Cōē qđ dr act xv.
Multi ex hīs q fuerāt curiosa sec
tati ītulerūt libros ⁊ obusserūt
oēs: et ꝑputatis ꝓcijs īuenerūt
pecuniā denariorū q̄nq̄gīta mi
liū: ita fortit ꝓfecrabat verbū dī
⁊ cōfirmabat. Sūra res. Curiosi
vēientes ad fidē oburūt libros
curiosos tot ⁊ tāti ꝓcij: ⁊ religi
osi q̄dā emūt eos et care frēq̄
ter. Jtē. mltitudo. Sit ei quādq
habētes libros sufficientes oībz
diebz vite sue. adhuc nō cessāt
cumulare libros ⁊ inutiliter ꝑser
uare: ī q̄bz q̄nq̄z nūq̄ legunt.
Cōē hos ē ī vita ꝑr. vbū sens.
cui dā: q̄ interrogāt a frē quod
ut dicēt ei vbū: dixit ei. Qđ ha
beo tibi dicē? Na tulisti ea q̄ sūt
viduarū ⁊ pauperū: ⁊ posuisti
ea ī fenestra. Hoc aūt dixit: qr vi
derat fenestrā ei⁹ codicibz plenā.
Jtē. repħēsibilis ē nimia cōfidē
tia ī libris ꝓpē quā q̄dā nichil sci
ūt aut parū. qr nichil ponūt
ī corde: cōfidētes. q̄ī libris suis īue
niēt oīa. Cōē hos ē vbū puerpe
re dicētis. Caue ne armariū
doctius q̄ pect⁹ habeas. Jtē. re

ꝑhēsibilis ē nimia affectio ēca li
bros: ꝓpt̄ quā ml'ti ml'ta mala ī
currūt. Ex hoc ei accidit. q̄ qñ nō
habēt. fūt molesti sup hoc ꝓlatis:
cū habēt nolūt alijs mutuare:
cū ī aliq̄ ab alijs maculāt grauī
ter ꝓturbāt: cū auferūt ferūt ipa
cēter. Hoc occasione cū sēptuīb
lingāt: ꝑ hīs acquīdis fūt ami
cis ꝫ familiaribz īportuni: ꝫ aliaq̄
dā ꝛmittūt. q̄ nūq̄ facēnt nī ī eoꝝ
credēnt amore. Nō relīqt nob
ile exēplū bēs dñicus: q̄ adhuc
ſdaris ꝫ iuuenē ꝫ ī scolis ꝛmorā
ad libros q̄s habebat nō curauit
nō fuit sic amore ligat̄ quin eos
vēdēt: ad dandū ꝓcū eorundē
pauperibz. Legit ī vitaſpr̄. q̄ ab
bas theodor' introgauit abba
tē macharīū dicēs. Ecce habeo
tres codices ꝫ ꝓfico ex lāone co
rū. Rr ꝫ frēs petūt eos ad legen
dū: ꝫ ꝓfuīt ex eis. Dic ergo. q̄
ubi videt? Dixit ei abbas ma
charī. Boni sūt codices: sz me
lius ē nichil habē. Quo audito
vēdidit codices: ꝫ ꝓcū eoꝝ dedit
īdigētibz. Ite. alī fē habēs euā
gelīū vēdidit illud ꝫ dedit pau
pibz ꝓcū: dicēs vbū dignū me
moria. Ipsū vbū ait q̄d iubet
oīa vēdi ꝫ dari pauperibz: vēdi
di ꝫ dedi pauperibz. Ecce obsecro
ꝛmiserūt illiata ꝓpt̄ libros: q̄ li
bros ꝓpt̄ ꝓfectionis opa distraxe
rūt? Det deus ut q̄ ꝓpt̄ ipsū stu
dēt ī libris: amore librorū nichil
fraūdāt ꝺt ihm. De reꝑhēsibilibus
Quia ēca audītē: cēt cā.
traū notāduū. q̄ q̄dā sē
reꝑhēsibilia ēca mo
dū auditorū: q̄dā ēca negligen
tā audiēdi: q̄dā ēca recusatio
nē mgrorū aliquor. Porro ēca
modū sacēdū. q̄ fūt aliq̄. q̄ sic fūt
tepidi circa lāones q̄ ꝓpt̄ modicū
laborē retrahūt: ut si lōge opor
teat eos ire vl' ī tēperiē aliquā
sustinē ꝫ silia. Cōt hō potit ī iudicio
surgē regina austri: q̄ luc deli
cata ꝫ tā nobilis. tm̄ venit a fi
nibz tre audire sapiam salomo
nis: iij. R. x. Alij fūt q̄ luc aliqn
audiāt lāones tm̄ raro: q̄ dis
cōtinuāt eas facili occasione: et
ideo nō ꝓfīt ꝓficē: q̄ lāones sic
dependēt ab ūuicē vna ex alia.
q̄ vna amissa. amittit' intellōs
alteri: et ex vna ītelligit' alia
freq̄t: sicut dicit aug'. Et ideo cō
tinuatio lāonū ml'tū ꝛfert ad ꝓ
fectū. Sapiēs. Institūcia mr̄ ē oī
ū araū. Et hoc ē q̄d laudat' in
auditore. Pū viij. Bēs aut sapia
q̄ vigilat ad fores meas tota die.
id ē doctozes meos: ꝑ qs venio
et venit' ad me. Alij sē. q̄ licet
ꝛtinuēt lāones: tm̄ ita tarde ve
niūt. q̄ magnā ptē lāonis amit
tūt. Cōt qs dī ja. j. Sit oīs hō ve
lox ad audiēdū. Alij sūt q̄ assis
tētes lāoīb ita dormitāt vl' cor
de euagāt. q̄ nō ītelligūt que le
gūt: ꝫ id̄ audit' coꝝ ē sīn frūtu.
Cōt qs dī aya. xxj. Audite ꝫ itel
ligite. Alij sic de facili plurī tat ē
fastidiūt: q̄ finē lāonū vix ūq̄
expectūt. Cōt hoc ē deuotio inde
orū ad lāonē legis: de q̄ dī ij esd.
ix. Legebat esdras a ꝑma luce
usq̄ ad vesperā cōā virī ꝫ mu
lieribz: ꝫ dederūt oēs sensū ad
legē. Ex q̄ patz. q̄ ī tāta multi
tudie. ī tā plurā lāone null' re
cessit. Alij sūt. q̄ qnis de ml'tis q̄
audiūt dubitēt vl' ecīā qñz nō
ītelligāt: tm̄ ita parū ē eis cor
di scire q̄d audiūt. q̄ nūq̄ aliq̄

ītrogāt. ℭ Ōt qđ lu. ij. dr de dño
ihesu: audiētē illos ⁊ ītrogātē:
ℭ dđ ꝺstat eū fecisse: ut docēt nō
ītrogare. Jhō. Meli⁹ docet dū pu
dēt ītrogāt: docet sc̄z. ut nō idē
faciam⁹. Alij sūt. q de his q audiūt
nichil retinēt ī corde: neq; ut re
tineāt repetūt. vel ꝺseruīt. vel sē
būt. ℭ Ōt qđ dr ab ecc̄ia. Audi ifil'
p̄cepta dñi: ⁊ ea ī corde tuo qī ī li
bro scribe. Alij sūt. q de lāonibz
auditis ⁊ si repetūt v̄ba sc̄ā: tm̄
parū ā nichil faciūt de auditis.
Jsti sūt sil̄es illis q aſcēdētes ar
borē fructū optimos ferētē: tm̄ ni
chil ibi colligūt n̄ folia. ℭ Ōt qđ dr
mt̄. vij. Ascendā ī palmā: ⁊ appē
hēdā fructū ei⁹. Jfructū dicat. non
folia. ℭ Ex his ergo patz. q reph̄ē
sibile ē ecc̄a auditores. aū vl' facili
occasione lāones dimittūt. vl' eū
disēdinuāt? vl' aū tarde veniūt.
vl' aū nō diligēt audiūt. vl' aū finē
nō expectūt. vl' aū nichil ītrogāt.
vl' ī mēte nichil retinēt: vl' ī ope
nō p̄ficiūt ex lāone. Verū pei⁹ ē.
q quidā licz reputēt se inē pl'm dei
tm̄ ōino negligūt ei⁹ legē audire:
sēm illud p̄s. ℭ Et nō audiuit pl'is
meus legē meā. Sūt ei aliq quibz
magis sapiūt fabulosa v̄ba q̄ di
uine doctīne sapia: ⁊ ꝑ ista dim̄
tūt illa, ij. thīo. iiij. ℭ Et a veritate
quidē auditū aūtēt: ad fabulas
āt ꝺtent. ℭ Cōtrio āt dr de bona
aure ecc̄i iij. Auris bona aū ōi sa
pisēcta audiet sapiam. Alij sūt. q
sp̄erātes q p se possīt p̄fice ī studio
ꝑ lāonē priuatā dimittūt lāo
nes scolarū: ī q ē magna stultīcia.
Plura ei ⁊ clarius ī modico tpe ī
tellegūt a mgro: q̄ suffragat ingeni
o humanō p se capē. Jhō tales v̄p
hēdēs ī epla ad paulinū. ondit q
sicut alie artes nō p̄nt haberi sine
doctore: mlto min⁹ diuina sāa. Ideo
īqt a me p̄cepta sūt: ut intelligēs te
ī scripturis sacris sine p̄uio ductore
et mōstrāte semitā ingredi nō pos
se. Jdo dr eccl. xxiiij. ℭ Doctrinā quas
audite filij: sc̄z q egredit ab ore.
Alij sūt. q nō audiūt ꝑ quādā
despationē qua habēt p̄ficiēdi ī
audiēdo. q nichil retinē p̄nt de
auditis nec ītelligē q̄nq; qđ ē er
roneū: q nūq; v̄bū dei ē sūm fructū.
Ysa. lv. Verbū qđ egredit de ore
meo: nō reūtet ad me vacuū.
ℭ Nūq; ei ⁊ si nō ītelligat plena
rie totū: ītelligit ꝑs aliq. ℭ Qđ si
nō ītelligat. nichilomin⁹ pasat
ibi aīa deuota: q oē v̄bū dei pa
nis ē. ℭ Nūq; eciā v̄tute v̄bi diui
ni aīa purificat. ℭ Repl̄ū ī vita p̄r.
ℭ Cū q̄dā fr̄ q̄rēt a quodā sene si p
dess̄, ei v̄bū auditū q nichil pōt
rat retinē: rn̄dit sener. Sic cophi
nus niger fregit ī mersus ī aqua licz
nichil de aqua retineat. tm̄ sp plus
et plus dealbat: ita aīa audiēdo
v̄ba diuina licz nichil retineat de
auditis. tm̄ sp purificat. Alij sūt. q
ꝑ alias occupacōes q̄bz se ip̄licāt.
lāones dimittūt. ℭ Ōt qđ iduat jō?
ī epl̄a ad paulinū exēpla mltōr
ph̄or: q nō solū occupacōes s̄z et
patriā ⁊ sua ⁊ suos dimittēt. lō
ge pegrinati sūt. ad audiendos a
liquos mgros. Sic plato egit pī.
pytagoras ytaliā. appōloni⁹ ide
regna penetrauit ad addiscendū
ab alijs: ōibz aliis missis. Alij
sūt. q qī fatigat ex lōgo audiū
dimittit ex toto lāones. ℭ Ōt qđ
dr pū. xix. Nō cesses audire fili
doctrinā. Et bn dicat nō cessandū.
ℭ Qui ei cessat. nō solū nō p̄fic ad
maiora: s̄z de facili obliuisc qđ

iã sanat. Alij sũt q̃ nõ audiũt: qa nolũt iapẽ qd̃ diu nõ fecerẽt. Cõt̃ qd̃ dicat seneca. Ad stulcium: ꝯ qꝝ nõ didiceris ido nolus discẽ. Alij dimittũt ꝓpt̃ supbiã. Reputãt ei se ita sapiẽtes: q̃ audiẽdo pficẽ nõ pnt. Cõt̃ qd̃ dr̃ pũ. j. Audiẽs sapiẽs sapiẽtior erit. Ds ei ita sapiẽs ẽ. q audiẽdo ĩ breui tpe qd̃ mgr̃ puidit ĩ magno tpe. vl̃ ex aliquo qd̃ audit accipiẽdo occasionẽ ad alia. vl̃ cũ qd̃ sciebat alcius ĩpuniit ĩ ei⁹ meoria: nõ pficiat in sapiẽtia: Alij sũt. q reputãtes scias parũ valẽ: negligũt audire. Cõt̃ qd̃ dr̃ pũ. v. Melior ẽ sapia cũctis opibz. Et ido dr̃ pũ. ij. ꝯ q̃ pecũia q̃ ẽ pciosa sit grendi sapia: ymo q̃ thesauri qd̃ ẽ pciosi⁹ sit effodiẽ dg. Ra igit causse ꝓdicte nõ valẽt: sbat valde rephẽsibiles esse eos. q̃ negligũt lcones audire. Dz saẽdũ iterũ. ꝯ sicut aliq̃ dimittũt audire lcones ꝓpt̃ causas ꝓdcas ẽ sũt ex pte audiencꝝ: ita dimittũt aliq̃ ꝓpt̃ quasdã causas q̃ sẽ ex pte mgrꝝ. Aliq̃ ei aliqs refugiũt ꝓpt̃ malã vitã eorũ: qd̃ nõ expedit. Et si ei mala faciãt: mala tñ nõ audẽt docẽ. Aug⁹. Audiũt utilit̃: q̃ nõ utilit̃ agũt. Sua ei q̃ rẽ studẽt: z sua docẽ nõ audent. Aliq̃ ꝓpt̃ ĩsufficiẽtiã quã habẽt: vl̃ ĩ eloquẽtia vl̃ ĩ scia vl̃ ĩ aliis. Dz nõ ẽ pauperis famelici nõ curẽ ad religiãs q̃ dant ĩ domo diuitis: q̃ tẽ bona comestibilia ĩuenũt aliq̃ ariste vl̃ alia nichil valẽtia: Ita cũ nullꝰ lcõr sit adeo insufficiẽs. q̃n aliq̃ bona docẽat: audiẽdus ẽ. Vnde dr̃ j. thessa. v. Qd̃ bonũ ẽ tenete. Nõne moyses dat⁹ a deo iudeis ꝓ mgro defectũ habuit eloq̃e: cũ eẽt lingue ipedimentꝝ: Aliq̃ ꝓpt̃ stẽptũ psone: cũ ẽ iuuenis vl̃ aliẽ stẽptibilis. Cõt̃ qd̃ dicat clemẽs papa. Nulꝰ epoꝝ ꝓpt̃ obpbriũ senectutis vl̃ nobilitatẽ geniis a puulis vl̃ mimis e ruditis ĩquirẽ negligat: si qd̃ forte vitatis ẽ ⁊ salutis. Nec mirũ si hoc dicat clemẽs de mimis psonis: cũ eciã salomon dicat sapiam discẽdã a formica: pũ. vj. Aliqui ꝓpt̃ malã emulationẽ. Emulãt ei aliqs nõ bene: ⁊ ꝓpt̃ hoc nolũt ab eis addiscẽ. Alij sũt q̃ nolũt habẽ luce q̃ ptinseat ꝓ tirã ĩmicoꝝ suoꝝ. Nõ sic gẽtilitas q̃ edocta ẽ a synagoga sibi ĩmicar: qd̃ signatũ ẽ in doctina quã acceperũt magi a iudeis de xpo: aya. ij. Aliq̃ ꝓpt̃ paucitatẽ auditoriũ: nõ attẽdẽtes ad doctous sufficiẽtiã: z ad cursũ auditoriũ cũ qbz ẽrũt. Nõ sic appolonius q̃ sicut dicit yho⁹ post mlta regna ptinsita puenit ad bragmanas: ut hyarcam ĩ pauços discipulos de natiã. de moribz. de cursu siderũ et dierũ audiret docẽtẽ. Aliq̃ ꝓpt̃ defectũ fame. nõ ꝛsiderãtes quid dicat mgr̃: z qd̃ dicat de eo: cũ tñ ostigat frequẽt ꝯ mltoꝝ maior sit fama ꝯ res: ⁊ mltoꝝ maior res ꝯ fama. Et ido magis attẽdẽda est res ꝯ fama: ut fama ꝛcepta sola utilitas ꝙrat. ⁊ talis eligat q̃ doceat utilia: exẽplo dñi dicentis ysa. xlviij. Ego dñs deus tuus: docẽs te utilia. Alius ergo rephẽsibilibz ẽra auditores reputans: cõuenit viros bonos q̃ habẽt aptitudinẽ q̃lẽcũq; libẽt audire lcones diuinas. Ad qd̃ ĩtuitus ꝓpa natiã: q̃ ihoine aures posuit ĩ pte supiori ⁊ aptas: ut ꝓ hoc docẽt yho. ꝯ ad supna audienda sp debet ee ꝓnus. Ido bn̄ dr̃ apoc. ij. Qui ha

bet aures audiēdi audiat. Hī dicēt. Ipē aures ad hoc facte. hō docēt. Itē. ad hoc moue debz ml'tū scripture diuine freques āmōitio. Cū ei oīs āmonitio sit ad monēdū: quito frequētāmaiorē cēa idē a diuina scripta q̄ ipē ē ad bonū nr̄m: tāto debet magis mone. Nō ē āt fere aliq̄d ad qd̄ tā frequēt moneat sicut ad audiēdū sapiām: sicut patz ī libs salomōis ī quibz sine nūo replicat audi. audite. Itē. magnitudo materie: de q̄ tractat ī sapia diuina. Libēa ei solēt hoīes de matia alta audire. Et ido dicit sapia pu. viij. Audite me: q̄m de rebz magnis locutura sū. Itē. paositas sallarij. In alijs siq̄dē facultatibz solet dari mgrō sallariū: ī hac āt dat nō solū mgris sz eāa auditoribz: et nō modicū. ymo maxim. qa bēitudo. Pu. viij. bēs homo q̄ audit me: dicit sapia. Itē. fructꝰ bonitas. Ex auditu ei seq̄t fructus optim: sz sapia. Nichil ei ita ē p qd̄ possit homo fieri sapiēs: sicut p auditū. Ecclūs vj. Si dilexēris audire sapiēs eris. Itē. meritū hūilitatis. Plus ei meret quis hūliādo se addiscēdo ab hoīe: q̄ p se studēdo. Exēplū ī vita spn̄ Quidā fr̄ ieunauit p septem ebdomadas: vogās deū ut reuelarz ei qd̄da ubū de septis obscurū. Qd̄ cū nō fuissz ei reuelatū: posuit se ī via ut iret ad quēda fiēm: et q̄rēt ab eo sermonē illū. Et ecce obuiauit ei āgelꝰ dicēs. Septem ebdomade q̄s ieunasti: nō meruerūt qd̄ petebas. Nūc āt q̄ hūliat'es ut pgrās ad fratrē: missꝰ sū dicere sermonē tibi. Et idicto sermōe recessit. Ex q° patz: q̄ talis hūilitas ml'tū mer apud deū. Itē. ordiatio diuīa. Vnuis ei q̄s possz habē diuinā sapiā. aliē q̄ ab hoīe: tm ordiauit deus. ut homo p hoc ad hoīnē recurrat. Exēplū de paulo act. ix: q̄ post raptū et auditū celestū archanorū. missꝰ fuit a dño ad ananiā: ut edoceret ab eo. Nō fuit eāa voluntas dni. ut āgelꝰ apparēs et loquēs cornelio eū īstruer: sz voluit ut p petrū euocatū edoceret: act. x. Ipse eāa apli q̄ diuinitꝰ fuit edocti de doctīna xpiana. dño ordinante ml'ta didicerūt a bta vgie: ut dicūt scā. Cato igit fuit magis ēphēsibiles q̄ diuinas neglexit vl minus laudabiliter audiit laōnes: q̄to ista et alia ml'ta magis monuerit debet ad audiēdū libent. De reprehēsibilib' ēa doctorē: cxlj Cā.

Quarta q̄rtū notādū: q̄ ēa doctores quo ad act' eorū ē reprehensibilis ordinatꝰ appetitꝰ magisterij. Ascensꝰ ei ad magisteriū obligat doctorē ad plura: de q̄bz oporteret rōnē. Ido di ja. iij. Nolite plures mgri fieri frēs mei: scīētes q̄m maiꝰ iudiciū sumitis. Itē. refutatio officij pinax. ī eo q̄ habz sufficiētiā. Oportebit ei rēdē rōnē de talēto absōdito. Hēb. Secretū q̄etis diligit. et placēs sē cessū petit: de quo si districte iudicēt. ex tātis pcauldubio rei sūt: q̄ntis veniētes ad publicū ydē se potuerūt. Itē. nimia intmissio laōnū: q̄ ml'tū nocet cordi hūano. Cū ei sit aridū. cotidie riganduꝫ ē: sicut orti aridi ad fructū pfendū. Ido di ezech. de magistro mgrox: lu. xix. Erat cotidie docēs ī templo. Itē. ēa ea q̄ docet repre

hēsibilis ē dubietas. Nō ei solū er
ronea vl falsa sūt cauēda i doct
na: ꝫ ecia dubia. sēdm aug⁹ dicē
tē. Tene certū. ⁊ dimitte ictū. Titij.
Tu aūt loqre q decēt sana doctrīa.
Dicat aūt sana doctrīa. q nō pt ee
occasio alicui⁹ mali: sicut ves sa
na nō pt ee occasio morbi. Itē ītu
litas. Si ei eet multū etatis ut
dicat seneca: parce dispēsādū eet
ut sufficēt nāturijs. Nūc aūt que de
mēta ē supuacua discē i tāta tē
pis egestate: Et ido dimissis curio
sis vanādū ē utilibz i docēdo: exē
plo pauli. q dicit act. xx. Vos scitis
a pma die q ingressꝰ sū i asiam. q
mō nichil vobis subtexerī utiliū: q⁹
min⁹ ānūciarē vobis ⁊ docerē vos.
Itē. ippotionabilitas. Sēdm ei gḡ.
sēdm capacitatē auditorū. formā
dus ē sermo doctorū: exēplo pauli.
q pmulis dabat lac: j. cor. iij. Inter
pfectos vo sapiam loqbar: eidē. ij.
Et ido nō sūt alta dicēda min⁹ ca
pacibz: ꝫ sēdm eoꝝ capacitatē de
bet doctor ppotionare suā doctri
nā: iuxt illud aya. xxv. vnicuiq;
sēdm ppā vtutē. Itē. ēa modū do
cēdi ē rephēsibile. cū qs nō sensū
eoꝝ seqt: ꝫ suā exponēdo seqt vo
lūtatē. Ihō ad paulinū. Vicioſissi
mū docēdi gen⁹ ē. depuare sēptias:
et ad volūtatē suā trahē sēpturā
reniētē. Itē. rephēsibilis ē iuolu
tio vborū. Prudētis ei. doctrīa fa
cilis ē: sicut dr pū. xiij. Et debet
doctor iuolutā explicare clare: nō
p vba obscura vl' mltiplicatione
inutilē vborū sentēcias iuoluē.
Vñ job xxxviij. Ms ē iste iuoluēs
sentēcias. Itē. rephēsibilis est ī
moderāta: ꝫ defect⁹ mediocritat⁹.
Sūt ei aliq nimis plixi: aliq nī
mis breues. Cōt qd dicat ihō. Nī
mia plixitas onerat sens⁹ legētū:
et īmoderata breuitas pdit stu
diosoꝝ desiderīū. Aliq iterū nimis
tardi sūt i pnūciādo: aliqui nimi⁹
veloces. Cōt qd dicat seneca. Vbi
pnūciatio. sicut ⁊ vita. debet ee cō
posita. Nichil ordinatū ē qd ꝓperat
et precipitat: aque more stillare cū
malo q̄ currē. Sūt iterū aliq qui
i diuisionibz fragēdis excedūt: alij
nimis eas ītrepnūt. Cōt qs dicit
seneca. Phiam i ptes nō frustra
diuidā. Diuidi ei ea. nō scidi uti
le ē. Nā ꝓphendē q̄dmodū max
ima. ita mīma difficile ē. Idem vi
dr habet nimia. qd nulla diuisio.
Aliq ꝓfusio ē. q̄ q̄ puluerē sectū ē.
Aliq ecia nimis itendūt ornatui.
neglectis sētēcijs: alij vo est. Cōt
qs dicit seneca. Quanto q̄ veritati
dat operā: īpposita debet ee et sī
plex. Et iterū. Nō delectēt verba
vrā: ꝫ pdit. Si tñ eloquētia ītrḡ
nō sollicita pt. aut parata ē. aut
puo ostat: assit. ⁊ res pulcherima
psequat. Sūt iterū aliq. q nimis i
nitūt sensui suo. i docēdo q a se ha
bēt. Cōt qd dr pū. iij. Ne īnitaris
prudētie tue. Alij vo nimis alie
nis: nichil de suo pfentes. Cōt qd
dicit sapiēs. Illū eruditorē eligē:
quē magis i suis miraris. Nil mg
nificū docebit q a se nichil didicit?
falsoq; mgri vocāt auditoꝝ nar
ratores: ac sic audiēdi sūt. ut q re
cēsent rumores. Int⁹ breuitatē ig.
et plixitatē. int⁹ tarditatē ⁊ veloci
tatē. int⁹ nimias diuisiones ⁊ nl
las. int⁹ nimiā sollicitudi nē de
ornatu ⁊ nullā: int⁹ dicēda de suo
īgenio et alieno. si nō seruet me
diocritas: nō ē sīn rephēsioē. Postre
mo rephēsibile ē in doctore mter
oīa: morū defect⁹ ꝓpt qd dr aplꝰ

tio.ij. Qui alū doces. tenp̄sū nō
doces. Tāto ei tp̄iores apparēt de
formitates morū suorū: quāto lu
mē sc̄e egredies de ore suo eas de
uicinioꝝ mānifestat. De rep̄hēsibi
libz ēt ꝺditores librorū: ex̄lij Cā.m

Quia q̄ntū notandū q̄ liez
noua sc̄pta ⁊ noui libri
sit valde utilia ī ecclia
dei: tn̄ ad faciēdū hm̄oi sc̄pta q̄ a
lijs publicēt, nō debēt exponi n
pauci. Ad qđ nos cautos reddē de
bēt. exēpla pphārū ⁊ discipulorū
dn̄i. ⁊ aliorū sc̄oꝝ. Quāuis ei tā
ta fuīt mltitudo pphārū q̄ sub
psecutōe iezabel cētū latuerūt
in una spelūca. de q̄b̄ dicit q̄ ois
bo pphauerūt. q̄ alit nō dicerēt
pphete: tn̄ nō sc̄pserūt nisi valde
pauci. sicut ex libris eorū q̄s ha
bem⁹. Itē. de aplis q̄ fuerūt duo
decī. ⁊ de discipulis lxxij. nō sc̄pserūt
n pauci: q̄nus oēs ubo docuisse
credāt. Item. de mltitudie sc̄oꝝ subse
cuta. quoꝝ innūmerabiles dq̄uerūt ū
bo: nō habem⁹ libros n pauciorū.
Anta ergo psūptio quorūdā qui
tā audaces sūt ad pulandū nouū
libros ⁊ nouā sc̄ptā: cū inē tot et
tātos tā pauci sc̄pserūt: p̄terea
ecclia nō solū nō acceptauit sc̄p
ta mltorū. ⁊ reppulit ñ̄ apocrifa:
imo p uno errore ꝺdēpnat q̄ñ
unū totū librū: sicut patz de libro
ioachim p uno errōe cōtra trinitatē
ī gnali ꝺsilio ꝺdēpnato. Insup res
ī sc̄ptū redacta nō pt̄ (im.) phaari vl
alt glosari: sicut ubū tnsactū.
Et iō illi q̄ uba vl facta bonoꝝ
libēt calūpniāt. habēt maiorē
occasionē calūpniādi cū uideūt
aliqđ ī sc̄pto min⁹ laudabile: q̄
habēt p qđ possīt hōnē tenē q̄
p lacinia. Itē tot sc̄pta valde
laudabilia: q̄ q̄ fuīt de nouo valde ꝺfi
cili ꝺtēpnūt: n excellāt alia valde.
Nec mirū: cū noua sc̄pta thōme
aliq̄ ita ꝺtēpnerēt. q̄ q̄ ꝺfunda
ab oīb⁹ iudicabāt: sicut ipe met
dicat. Cū ergo sc̄pta noua p mo
dico ꝺdēpnent inēdū. vl si nō oēs
dēpnāt. facile calūpnia patēt.
vl salē frequēt ꝺdēpnāt. q̄ oia re
dūt ī ꝺfusionē auctoris: nō ē pu
dētis ēe facile ad noua sc̄pta ꝺscri
bēda. Preterea mltū fuīt q̄ liez sciant
p̄dicare ꝺpetēt. tn̄ nō audēnt cōra
viris magnis p̄dicare vl coram
magna mltitudīe: q̄ si forte hoc
facerēt aliq̄n. tn̄ nō audēnt nūq̄
raro. Cū ergo sc̄pta q̄ publicāt ve
nire possēt ad oēs maiores ecclie.
et ad oēs lr̄atos. ⁊ hoc usq̄ ī finem
seculi durare possīt: cū q̄to timore
debet aggredi hm̄oi opus q̄cūq̄
hoc attēptat. Preterea ad hm̄odi
sc̄ptores ptinet. q̄ sit nō solū ꝺcti.
ꝫ ī lege doctissimi. Un̄ ihō. sebas q̄
dicīt a scribēdo qđ sit exp̄mēs: scri
bas ī q̄t ī lege doctissimos. Itē q̄ ha
beat sui⁹ sciam sc̄ptuarū. sp̄m ꝺi.
q̄ meli⁹ ꝺcet. Cū g. Nūq̄ qs sp̄m ꝺi
accepit: nullatenꝰ uba ei⁹ agnosc.
Itē. q̄ habeāt sp̄ealē graciā ī mo
dictādi. Sicut ei p sp̄m alij datur
sermo sapie. alij sermo sc̄ie. ⁊ sic ꝺ
mltis aliis: ita oportz. q̄ qui vult
sc̄pta pulare. ad hoc habeat gra
ciā sp̄ealē. Hoc qđ q̄ hec fecerūt di
cīt doctores: qđ ē nomē artificis. sc̄
aut pictores. Artificē uo. sp̄ealē p
rogatiuā oportz habē ad artem
suā. Unde q̄ sacros sc̄ptores opor
tet habē magnā sapiam. ⁊ ꝺ spi
ritū. ⁊ sp̄ealē graciā ad hoc officiū
inde ē. q̄ ihō. librū quē fecit de illis
q̄ de diuinis sc̄pserūt. intitulauit de
illustrib⁹ viris: uocās tales uiros

illustres. Quāte ergo audacie ē hō
rū virox illustriū officiū assumē:
hoīm de pdās tribz ad hoc nēcijs
oscām nō habēti. Amplius vi
ri illustres ad officiū exequēdū
habuerūt q̄q̄ motiuū obiam:
ut ihō. q̄ ad iussū maiox suoxū
scz damasi pape ⁊ epox quoūdā
mlta xposuit: ut patz ex scptis ei⁹
is. Q̄q̄ istanciā mltā bonox:
ut mgr petr⁹ lūbard⁹ in sniis xpi
lādis: ut patz i plogo suo. Q̄q̄
magnā nēcitatē ecclē: ut aug⁹ in
epilādo libri de cūtate dei: i quo de
fendit ecclīā a paganis ⁊ oībz im
pugnatoribz ei⁹ accēsus zelo dom⁹
dei defendēdē: q̄ suo tpe ab adūsā
is misabilit impugnabāt. sicut ipe
met dicit i illo libro. Multi vō nos
tris tpibz aggrediūt istud officiū.
obiā nō iubētē. alioz istūcia nō
iamūte. a nēcitate aliq̄ nō urgē
te. cū ecclīa abūdet iā i istis. Et iō
q̄git dei iudicio inēdū: q̄ vñ de
meruit honorē ⁊ seq̄: ⁊ confusionē in
curruit. Demū sciēdū: q̄ mlta re
quirunt i scptis bonū doctorus. Pmū
ē: ut i illis istruat homo. ut delec
tet. ⁊ moueat. Aug⁹ de doctna xpi
ana. Dicit q̄dā eloquēs ⁊ verum
dicit: ita debē docē eloquētē ut i
struat. ut delectet. ut flectat: et sic
exponit postea. Sic istruē debet
ut itelligat: ⁊ sic delectare ut audi
tor teneat: sic flectē ut moueat.
Aliud ē. ut sic scribat q̄ reddat au
ditorē benīuolū. attētū ⁊ docilē:
et mlto magis q̄ alij auctores. q̄
ēta falsa hec facūt inēdū. Aug⁹ i
codē. Cās audeat dicē. ut q̄ res fal
sas psuadē cōnāt nouerit audito
rē vel benīuolū vl attētū vl doci
lē facē: isti vō q̄ vera psuadēt: ista
nō nouerīt. Aliud q̄ ad ea q̄ scribt.
ut sit utilia. recta ⁊ vera. Utilia: q̄ ō
nia debēt dirigi ad edificationē gemi
ne caritatis. Aug⁹ i eodē. Cās di
uinas scptās vl quālibet earū prē
itellexisse videt sibi. ita ut eo itellē
tu. nō edificē gēnā caritatē dei ⁊ pri
mi: nondū itellexit. Recta: ut nec
fauore placēdi aliqbz. vl timore dis
plicēdi. palpādo aliqs deuiet a
recto: iux illd sapiētis dicētis. pu.
viij. Aperiēt labia mea ut recta
pdicē. Vera: q̄ sacra scptā dicat
scptā vitatis: dan x. Et idō doctōē
ei⁹ sūme debēt cūrere de veritate.
Aug⁹ in Min⁹ itelligāt ⁊ min⁹ placeāt: vera tñ sit q̄ dicūt. Salus aūt
scptor fuit salomon: de q⁹ dicit ecclē ult.
Que scripsit verba utilia q̄ ad pmū:
et conscripsit sermones rectissimos.
quo ad sēm: ⁊ veritate plenos.
q̄ ad ēta. Aliud ē ēta docēdi modū.
prudētis ei ē. suppositis q̄busdā fi
dei principijs. p rationē procedē ad
alia: tāq̄ habētis rōnale iudiciū
i pectorē. Ite. q̄d rōne oīndit. debet
exēplo declarare maxīe i theolo
gicis: ubi mlta ppt eox sūgulita
tē nō itelligūt nisi declarēt exem
plo sensibili. Sapiēs. Luculentissimū
docēdi genus ē: exēplox subdicio. Je.
q̄ ratiō hūana frequēt fallit: ⁊ ex
ēpla ēta fallūt: expedit oīa que
dicūt auctē diuine scripture q̄ ma
ior ē oī rōne ut dicat aug⁹ ⁊ mai.
Jhō. Nō mi credas: si q̄d dixero cō
firmauero auctē vetis ⁊ noui tes
tamēti. Et hoc ē funiculū explex q̄
difficile rūpit: q̄ cū sīnia q̄nq̄
p rōnē oīndit. ⁊ exēplo declarat.
et auctē confirmat: nō de facili infir
mat. Aliud ē ēta expositionē scrip
turarū: in q̄ cauēdū ē. ne facile a
lius sensꝰ q̄rat q̄ auctorus. Quot
ēt alie expositiones q̄nq̄ ducāt ad

ritatē q̄ ē finis ſcripturar: tñ ſic
ille q̄ p cāpū vadit ad finē vie. re
ducend ē ad viā ſicut dicit aug⁹.
ne ꝛſuetudie deuiādi q̄nq; ī tñſi
ſu trāſire cogat: ita ⁊ hic. Et ſbdit
cauſā dicēs. Turbabit fides: ſi di
uinarū ſcripturū vacillet auctori
tas. Cauēdū ē eā. ne ī ſcripta līa
lis veritas ſp: vl' miſteria ſp req
rāt. Sūt ei quedā ſcripture ī quib⁹
vitas līalis ꝛueniri nō pt: ſicut
dicūt expoſitores ſup tēplū eze⁹.
Alicī q̄bz nulla miſteria ſt. ſz ſo
lū hyſtoria q̄ dterit eī alia hyſtoia
q̄ reſonat miſteria? ſicut canille
et ligna q̄ nō reſonāt. iūgūt cum
corda q̄ reſonat ī cythara: ſic dic⁹
aug⁹. Cauēdū ē iterū ne obſcuri
tas ꝛuetiat ī vbis expoſitoꝛiis. Ip
ſoꝛū ei ē ꝑpe eluadare tenebroſas
ſnias ſcripturē. Gg⁹. Apta dicta
exponētiū fecerūt nobis ꝛſpicu
as ee ſnias ātiquoꝛū. Patet ex
hijs. q̄ ī doctoꝛibz ſcripta ꝛſiaētibz
requīt q̄ talē gratā habeāt in
ſcribēdo: q̄ ī ſtruāt. q̄ delectēt. q̄
moueāt. q̄ reddāt lectoꝛes ſcripto
rū ſuoꝛ beniuolos. attētos ⁊ do
cales: q̄ ſcribāt utilia. rēta ⁊ nēa.
q̄ abūdēt rōnibz. exēplis ⁊ auc
toꝛibz. q̄ ī expoſitōe ſcripturū ſenſū
auctoꝛū ſequāt? q̄ ſciāt diſcerne
ubi ē līalis vitas ſolū: ⁊ ubi ſit
ſolū miſteria requirenda. Inſup cū
ad ipm ſtudē pt ineat ⁊ ſcripto do
ceat: multa q̄ dicta ſūt ſupius re
p̄hēſibilia eēa ſtudiū ⁊ eēa doctoꝛes
erūt ī eo rep̄hēſibilia. n cauē
at diligēt. Ex q̄bz oībz ſcz p̄mīſſis
et p̄dictis eēa ſtudiū ⁊ doctoꝛes pa
tet q̄ ⁊ q̄t p̄nt rep̄hēſibilia ī hmo
di ſcriptoꝛibz ꝛueniri. De rep̄
hēſibilibz eēa diſputatōe:
ꝛta ſcrtū ē exhij Capl̄z.

notādū. q̄ tpl̄ex ē diſputatio: ſcz ſco
laſtica. eccīaſtica. ⁊ extraordinaria.
Scolaſtica ē: q̄ ī ſcolis mgroꝛ fit.
ad ādagationē vitatis. Dueniūt
āt ex hmōi exercitio mlte utilita
tes. Vt q̄d a theologis nō ſe negl
ligēde hmōi diſputatōes: papue
cū paul⁹ dederit magnū exēplū
diſputādi frequēt act. xvr. ubi dicit.
Diſcedēs ſcz a q̄buſda obſtinatis.
ſegregauit diſcipl̄os: q̄ die diſ
putās ī ſcola tyrāni cuiuſdā. Hoc
āt factū ē p biēniū. Sup q̄ vbo di
cit mgr ī hyſtoꝛijs. q̄ ꝛduxat hoſ
pitiū ab illo tyrāno: ī quo docebat
diſcipl̄os tūq; ſcolā regēs. Vez ē
ea hmōi diſputatōes mlta inter
dū accidūt rep̄hēſibilia. Vnū eſt
nimia audacia: q̄n ſcz aliq̄ min⁹
ſufficiētes aperiūt os ſuū ī libz
diſputatōibz. Cōt q̄d dicat iho. ſi
ecci. Diſciplina pitagoꝛicoꝛū ē
p q̄nq̄eniū tacē: ⁊ poſtea eruditos loq̄. Aliud ē nimia tractabilitas:
q̄n ſcz aliq̄ ſufficiētes ex nimia
puſillanimitate vl' nescio q̄ hūilita
te vl' pigritia. puidēdi. vl' tīore alic⁹
obſtaculis ſiue aliis de cauſis: nūq̄
opponūt vl' rēdēt ī ſcolis. Expedit
ei ut ibi exerceātur q̄ habēt reddē
rōnē de ea q̄ ī eis ē fide ⁊ ſpe. ſicut
milites ī torneamētis ſūt: ut ſci
ant melius pugnare tpe ſuo. Et ſi
ſicut audīx loquacitas ī hijs ē rep̄
hēſibilis. ita tractatus nimia q̄
ſicut ē rep̄ tacēdi ſic ⁊ loq̄di. Et nō
ī p̄cedēti auctē dr notabiliter ⁊ poſ
tea eruditos loq̄: ut ſcz nō ſp ta
ceāt. ſz tpe opportuno loquāt. Aliud
ē oſtētatio. Cū ei viri ſci ⁊ magne
lītature erubeſcāt nōiare ī ſcolis
plm alīq̄: ſūt extrīo alīq̄ qui mō
platonē. modo ariſtotelē. mō alga
zelē. mō auerroym. mō alfrabiū.

modo albumasar: mō alios igno
tos phōs ad sui quādā ostētatio
nē nōiare nō cessāt. Aug⁹. Dui ad
huc osātam⁹ crapulā hesternā:
ī mortuis pcaudibz diuina eloq
a pscrutam⁹. Si qñ āt ad disputa
onē venit: platonico nōie ora
reputāda. q⁹ pcet⁹ deo vero ple
nū magis habē gestim⁹. Aliud ē
appetit⁹ vicēdi. Sūt eī aliq̄ q̄ ad
modū puerilē pl⁹ intēdūt vīcē
disputādo: q̄ vitatē repire. Cōt
qd diat aug⁹ de doctīa xp̄iana.
disputacōis disciplīa ad oīa ge
nera q̄stionū q̄ ī sacīs libris sūt
penetrāda. plurimū valet. Cā
tū ibi cauēda ē rerū libido: ⁊
puerilis q̄dā ostētatio deapiēdi
adisarū. Aliud ē ptinacia: q̄
ē. qñ aliq̄s postq̄ incepit adhē
re aliau sñie siue vera siue fal
sa sit: nūq̄ auelli pt ab ea. Cōt
qd diat ab⁹? de offīis. Absit pti
nax ⁊ tēio: q̄ magis eratare ī
anes q̄ aliq̄d utilitatis afferre
solet. Aliud ē ptur batio: q̄ appa
ret ī modo loquēdi ⁊ ī gestibz ī or
dinatis: q̄ spēcialit mltū dēdecent
virū religiosū. Cōt qd diat idē.
Sit disputatio sine ira. Aliud ē
mltitudo vborū papue cū ī va
nū pferūt: ⁊ ad rē nō fructū.
Ad rephēdēs salomō: dix⁹ eccīs
vj. Verba sūt plūma: mltāq̄ in
disputādo vānitatē habēcia. Ali
ud ē nimia īquisitio rei: cū ple
ne nō possit sciri veritas de ml
tis ī pnti. Eccīs iij. Vidi afflictio
nē quā dedit deus filijs hoīnū:
ut distēdant ī ea. Cūcta fec⁹ bo
na ī tpe suo. ⁊ mūdū tradidit dis
putacōi eor⁹: ut nō inueniat hō
opus qd operat dīns ab initio usq̄
ī finē. Aliud ē utilitas disputa
tionis: qd accidit cū de matīa min⁹
utili disputat⁹. sicut fecit salomō
q̄ disputauit sup lignis a cedro
libani usq̄ ad ysopū q̄ egredit⁹ de
pariete: sicut dicit. iij. Reg. iiij. Vel cū
de matīa eaā utili pauca arrecti
ficiunt⁹. q⁹ magis cōit⁹ ē utile ar
ticlorū pluriū scire vitatē: q̄ cā
vnū nimis ipliciri. Cōt qd diat
act⁹ xviij de paulo. Disputāte il
lo de iustīa ⁊ castitate ⁊ de iudi
cio futo. Ecce matīa utilis ⁊ mltū
plex. Hec ⁊ q̄dā alia rephēsibilia
cā disputacōes scolasticas repiūt
a qbz ē cauēdū sollicite. q⁹ius dis
putacōes ī se sūt laudāde. Eccīasti
ca disputatio ē q̄ fit p fide defendē
da cū infidelibz: de q̄ scriptū ē act⁹ vj.
Surrexerūt q̄dā de synagoga: dis
putātes cū stephano. Porro arga
hoc ē rephēsibile: q̄ q̄dā congregāt
disputacōes inutilabiles de rebz ml
tū subtilibz ⁊ parū utilibz. Cōt ī
micos ei fidei cū ocurrit nāitas: ne
sciāt aliq̄d dicē. Nō fuit talis paū
lus. q̄ disputabat cū grecis act⁹ ix:
cū iudeis act⁹ xviij: cū colentibus
id ē, ydolis de gētibz ad iudaismū.
act⁹ xvij. Itē. modo ī synagoga. act⁹
xviij: modo ī foro. act⁹ xvij. Itē. nō
solū ī die. sz eaā ī nocte: act⁹ xx. Itē.
debēt. q̄libz sūt relatores fidei
qrē ⁊ congregare scīpta utilia ad in
fideles intē qs habitāt: siue iudeos.
siue sarracenos siue hēticos: ut
possēt tpe oportūo ad eos p fidei
defensione laudabilit⁹. si nāte foret
disputare. Tyt⁹. i. Amplectētē eū
q̄ secdm doctīam ē fidelē sermonē: ut
potēs sit exhortari ī doctīa sana
et eos q̄ contradicūt arguē. Verū li
cet paul⁹ et stephan⁹ et alij pmi
tiui scī hmōi disputacōes tenerūt
p fidei feruore: tn moderni hoībz

nō ē hoc faciēdū fraāle. Illi ei habe
bāt ſpm dei loquētē in ſe: cui non
poterāt reſiſtē aduſarij. Itē habe
bāt vtures i ſe lucētes. Vñ et ſte
phan⁹ viſus ē tāq̄ habēs vultū
angeli: cū diſputaret ꝛ iudeos. Et
hec ſolēt magis mouē duricordē
q̄ vba. Itē habebāt graciā frāe
di miracula: p q̄d flectebāt q̄ ali
as vinci nō poterāt. Nō āt eſt ita
nūc. Et iō nō ñ cū magna diſcre
tione ⁊ cautela. ē ieūdus hmodi
ofluct⁹. Et ei aliq̄ infideles adeo ob
ſtinati q̄ nulla ſpes habet de eoꝝ
cōuſiōe: ⁊ cū iſtis nō ē diſputandū
ne margarite pliāt ātē porcos:
ymo poc⁹ ſi fuerit inita diſputa
o. ē dimittēda exēplo pauli: de q̄
dr act. xix. Ingreſſ⁹ ſynagogā cū
fiducia loq̄bat p tres mēſes: diſpu
tās ⁊ ſuadēs de regno dei. Cū āt
q̄dā īduraret⁹ ⁊ non crederēt. ma
ledicētes viā dñi coꝝ mlt̄itudīe:
diſcedēs ab eis ſegregauit diſcipu
los. Itē hēticī ⁊ alij infideles habēt
mlt̄as aſtucias: q̄s q̄ nō nouerit
nūq̄ pñt eos ꝛphendē q̄ntūcūq̄
ſint lrāti: ſz poc⁹ ꝛfūdūt ab eis.
Et iō null⁹ debēt īire diſputatio
nē cū illis. n ſcīat bn poſitiōes eoꝝ
et vñſiones q̄s habēt ad poſitiōes
nras ⁊ cautelas eorū: et ſcīat ſe
habē prudēt i oībz cū eis declinā
do ut aſſumat ſibi difficiliora. ut
ſūt pbationes: ⁊ q̄ ex vbis eoꝝ ſcīat
eis ꝛcludē. ⁊ ſilia. Alioq̄n nō ſeq̄t
frūs ꝛfuſio. Si vo tal' ſit q̄ diſputat:
ſeq̄t⁹ mēdū frūs. Ex. m. act. xviij. Iude q̄d
nōie appollo alexādn' gñe v cloqs deue
ephesū. Hic erat edoct⁹ viā dñi: ⁊
feruēs ſpū loq̄bat ⁊ docebat dili
gēt ea q̄ ſūt de iheſu. Et poſt. Qui
cū venſſ⁹ ſcz i achaiā: ꝺtulit mul
tū his q̄ crediderāt. Vehemēt⁹ enī
reuīcebat iudeos: ōndēs p ſcīptās
ee iheſū xpm. Itē. hmōi hoīes ſū
me itenduī q̄n diſputāt cū catho
licis coīā hoībz ad apparētē vtro
q̄ā. Et idō cū ēta ea q̄ fidei ſūt nō
poſſit mēdū ſatiſfieri plene hoīz:
nullaten⁹ ē diſputādū cū eis coīā
ī firmis. Et idō iura tā canōa q̄ ca
nonica volūt: q̄ nō diſputet de fi
de publice. tbis coadunatis. C. de
fide. l. Nemo. Et xxiij. q. vj. cū q̄bz.
Cōd itelligēdū ē: ubi ī ſtat pcīaū
p̄dictū. Nā ſi ī dubitāt⁹ crēdēt⁹ ꝑ
ex cellēt⁹ ſufficiēcīā catholicā x mg
nā ī ſufficiēcīā ī fidelis q̄ eēt ſtue
tus: poſſ⁹ tolerari. Itē. mlt⁹ nocet
ī his diſputatiōibz. cū catholic⁹ mi
nus religioſe ſe habeat: ſiue īpa
cēt. ſiue iracūde. ſiue ſuꝑbe. ſiue mod⁹
aliis ī diſcipliate ſe gerēdo. Ex hoc
ei ⁊ ifideles ⁊ alij aſtātes reputāt
eū min⁹ bonū virū. Vñ q̄d cauē
dū. dr ij. thīo. ij. Seruū dei nō oꝑ
tet litigare. ſz māſuetū ē ad oēs:
docalē. pacīētē. cū modeſtia corri
piētē eos q̄ reſiſtūt vitati: ne q̄n
det illis deus penitēcīā ad cognoſ
cēdā vitatē. ⁊ reſipiſcāt a lāqis
diaboli. Sic āt legit⁹ de bto dñio:
q̄ ꝓpt⁹ pacīam ⁊ māſuetudinem
quā vidit ī eo q̄dā hēticī⁹ niſi ē: ad
fouē nūq̄ p vba ferīſſ⁹. Itē. iuenī
unt aliq̄ q̄ ī diſputādo cū ifidelibz
pſiluūt ī vba maledāonis ⁊ ſtrepi
bilia ⁊ exaſpatōis mēdū: cū tñ
michael archāgl⁹ cū diabolo de
corpe moyſi. nō ſit auſ⁹ iferre vi
ba blaſphemie: ſicut dr ī epla iu
de apli. Cōd valde cauēdū ē: ꝑ po
tius cū ꝓpaſſiōe loq̄dū ē eis: ut ex
hoc nō irritēt⁹ ad malū. ſz poc⁹ ꝑ
uocēt⁹ ad bonū: ſicut iuenit⁹ ī ui
taſpr⁹: ubi dr. q̄ q̄dā monach⁹ ēnſ
ens iuxta quēdā paganū īcepit

ei dicē q̄dā ūba strūelosa: q̄bz quo
ant̄ insurgēs i eū ūberauit eum.
Alio vō monacho tñ seūte ⁊ dicēte
ei ūba pia ⁊ hūilia: motꝰ corde di
cēs. q̄d tuēisti i me. quita dulcē allo
q̄ris. dūs ē ad fidē. Jtē. i hmōi dis
putacōibz ofidēa tota ē ponēda
i dño. nō i aliq̄ alio q̄d ho habeat
i se. Et idō recurrēdū ē ad eū iem
nijs ⁊ oīonibz ⁊ alijs hūiliacōibz:
sicut faciebāt antiq̄ in bellis in
gruētibz. Nusi ei deus vt opet: mo
dice efficacie sūt ūba ad dūcendū
fideles. Exēplū i hystoria ecclasti
ca: ubi dr. q̄ cū i cōsilio niceno sue
nissēt plīj: ⁊ vn ex eis ūbis supēa
ri nō posset: vn catholicꝰ vir mīg
ne sātatis sz siplicissimꝰ vox obtē
ta licēcia disputādi cū eo q̄ tēbat
de ei siplicitate: dixit. Audi plīe.
Deus vnꝰ est. Et sic de cēteris artcu
lis. Ad q̄ stupefactꝰ plīs. rndit. Ita
ē: ⁊ aliter ee nō pt. Et cōsūs ad socios
dixit. Cūm diu ūba audiui ūba
rōdi: sz ubi vtutē dei sensi: ifir
mū nō potui. Et hortās eos ad seq̄
dū se: factꝰ ē xpianꝰ. Sic ergo pātz.
q̄ hmōi disputatio nō ē subeūda
cū obstinatis: nec ab aliq̄ ñ val
de exercitato i istis. nec cora infir
mis. nec malo modo ē psequēda:
nec ñ cū ꝓpassioē ⁊ i ofidēa vēu
tis dei. Cū ꝓsurgit discretio i hoc
seruāda: ut videat cū quo ⁊ a
quo. ⁊ ad q̄d ⁊ cora q̄bz: ⁊ quō ⁊ ex
quo affectu ⁊ i q̄ ofidēa fiat. Ex
traordīaria disputatio ē. q̄ medū
orit inadēt occasioē aliq̄. ut solet
fieri i cōsilijs dandis. vl ecīā i ūbis
dīgētibz ⁊ silibz: sicut discapli i via
sīstuti disputauerūt qs eorū eēt
maior: aja. x. Dolēt āt ecīa hmōi
disputationē multa reprēhēsibilia
repiri. Sūt ei aliq̄ ad disputatio
nes tales ādeo proni: q̄ statī ut o
rit sermo q̄lscūq̄ ic̄ipiūt disputa
re. Cōt q̄d dicat aug⁹. Jnō sim i dis
putacōibz pnī: i oīonibz pigri.
Jtē. sē aliquī. q̄ statī cū vidēt aliqs
disputātes se imiscēt. sicut canes
q̄ vidēt alios canes rixātes statī
iuuāt vnū: q̄d ē stulticie signū.
Pdū. xviij. Labia stulti miscēt se rix
is. Quo ūt. prudētis ē ista declina
re. Tit. iij. Cōtencōes deuita. Jtē.
sūt aliqui. q̄ nō solū se imiscēt: sz
totā disputationē aliis ausēte
sibi assumūt. Pdū. xxvj. Sicut qui
apphēdit auribz canē: sic q̄ tñsit i
pacēs ⁊ imiscet rixe alteri. Jtem
ē ei natā canis apphēsi p aures:
q̄ si rixat cū alijs statī dimittat a
lias rixas ⁊ īsurgit i apphēdēdo
aurē suā ⁊ remanet tota rixa
i eos solos. Jtē. sūt alij q̄ ādeo cla
mose se habēt i disputādo: q̄ nō
vidēt ee de discaplis illū de q̄ scp
tū ē aja. xij. nō ctēdet neq̄ clamabit.
neq̄ audiet i platea vox ei.
sz poā de illis q̄ i passioe dñi cla
mātes. cū legit passio clamātes
repsentant: dño submisse loq̄te.
Cōt q̄d dr ecīs ix. ūba sapiētū
audiūt i submisso. Ptinz eū ad
virū sapiētē nō clamose. sz cum
moderato silēcio loq̄. Jtē. sē aliq̄
q̄ de mlīs q̄uis iutilibz susatāt
disputacōes: disputātes ut dr in
pūblo. de lana caprina. Cōt q̄d dr
tyt. iij. Qstioēs stultas deuita. Blo:
ubi nō ē sal neq̄ sāa utilis. Jtē.
sūt aliq̄ q̄ de rebz ad se nō ptinē
tibz tota die disputāt. ut de guer
ris pncipū ⁊ hmōi: q̄d ē valde re
phēsibile pcipue i religiosis. Dr
q̄ cū eēt guerra inē regē āglie
et regē frācie philippū: declīauit
philippꝰ rex ad quādā abbaciā i

normāniā: ubi q̄dā monachi nor/
mānī fraudes regi āglie ꝺt̄ quos/
dā gallicos monachos adhęrentes
regi frāce frequēt̄ ꝺtēdebāt. Gallia
vō putātes q̄ ꝑpt̄ hoc male tracta/
rēt a normānis: accesserūt ad regē
ōgrentes sup hoc de normannis.
Quibꝫ auditis: rex eos vituperā
et ꝺfundēs dixit eis. Miseri mōa/
chi eatis legē psalteriū vīm. Nō
habetis vos ītromittē de negocijs
q̄ int̄ nos reges sūt: Verbū bonū
laude dignū: cordās spūs scō. q̄ dic
ecclī. xj. De ea re q̄ te nō molestat.
ne certaueris. Itē. cauēdū ē ī hȳ.
disputacōibꝫ: ne disputet cū q̄libet.
Defendū ē ei magnis viris ne cū
eis sic ꝺtēdat: q̄ reputāt sibi ad
ꝺtēptū. Ecclī viij. Ne ꝺtēdas cū hōi
ne potēte. Et iterū. Ne ꝺtendas cū
viro locuplete. Nō ē eadā sic ꝺten/
dēdū cū lūguatis vl' cū stultis: qa
ꝑmi ꝑpt̄ copiā vbertū quā habēt
nūq̄ ꝑmittūt se vīci: sēdi nō ītel
ligūt rationē. De ꝑmis dicit ecclī viij.
Ne lutiges cū hōie lūguato. De sēdi
pū. xxx. Vir sapiēs si ꝺtēderit cū
stulto: siue irascat siue rydeat nō
inueniet requiem. Qd̄ dicit. q̄ stultus
nūq̄ rōnē ītelligēs: sp̄ facit iterū
laborare secū ꝺtendētē. Sūt iterū
alīq̄ malicioſi q̄ ītendūt hōinē
capē ī sermōe vl' ꝺfundē. ondēdo
ignorātiā ei? vl' ad irreligio sita
tē ipm̄ puocādo: t idō cauēdū ē de
ꝺtendēdo cū istis. Pu. xxiij. Ne ꝺtē
das cū pessimis. Sic ergo patet.
q̄ rephēsibile ē ī hȳmōi disputa
nōibꝫ emergētibꝫ. cū q̄s ē nimis
pnus ad ista vl' se īmiscet vl' sibi
totū assumit: vl' clamose se gerit.
vl' de rebꝫ inutilibꝫ vl' ad se nō pti
nētibꝫ disputat: vl' cū īdifferenter
cū oībꝫ disputat. nō discrētes ꝑso
nas cū q̄bꝫ ē ꝺtendēdū. Patet ex
iā dictis. q̄ sit rephēsibile ēca stu
diū. ēca libros. ēca auditores. ēca
lōres: ēca libroꝝ ꝫfectores. arā
disputatores: q̄ tāto magis ma
ueda sūt ꝑpt̄ religionē t virtū:
q̄nto t ipā sēa sunt posthabēda ē
ꝺtendi. Restat ꝑseqū de
q̄nto notabili. q̄d̄ elicit ex isto mā
dato. ꝯdices ēta hora rē. q̄d̄ ē ēca
recipiēdos: q̄s ꝙuenit ee tales. q̄
ea q̄ sūt ī ꝯdiabꝫ ītelligāt ꝑte
nēt: cū ī eis cotidie legī debeāt
sēdm istud mādatū.

De cautela recipiēdi. cxlvij. Ca.

Ecca recipiēdos: cxlvij. Ca.
caēdū igit̄ q̄ regulariter
cauēdū ē: ne ꝑsōe min?
sufficientes ī sēa recipiant ī ordīe
frū p̄dicatorū. Cū ei fit ꝺtrū. cō
tīgit ītērdū q̄ hȳmōi ꝑsone ḡues
tēptacōēs īcurrūt: cū videt se fa
cē nō posse qd̄ socij sui faciūt: si
ī p̄dicādo. siue ī ꝫsulēdo t silibꝫ.
Vñ qd̄ ꝓhibitū fuit ī lege deut.
xxij. ne aret ī boue t asino: q̄a
similis nō pt̄ facē ꝑpt̄ debilitatē
q̄d̄ faciat bos: t iō ītī soctatus ḡ
uaret. Itē. sequit̄ ex hoc pricipiū nō
modicū aiarū: q̄ ītērdū oportet
tales exponi ex q̄dā necitate ad e
a q̄ alij faciūt ēca aiarū salutē:
et idō cū sit ceci t ceros ducūt. ōho
i fouea cadūt. Lu. vj. Itē sequit̄ ex
dīs ꝺtēptis. Sicut ei ꝑpt̄ psonas
venabiles ordo honoratur. ita
ꝑpt̄ ꝺtēptibiles ꝺtēpnit? sicut et
golias ꝺtēpnebat israelitas vocās
eos phalangas: j. Rē. xvij. Itē. mul
ti magni viri ꝑpt̄ hoc resiluit a p
posito veniēdi ad ordinē. Sicut ei
nō ꝑpt̄ locū gentē elegit dīs. sed
ꝑpt̄ gentē locū. sicut dicit̄ machi.
iiij. viri sapiētes nō tm̄ ꝑpt̄ ordi
nē trahūt ad īgressū. q̄ntū ꝑpt̄

psonas auctēticas ī ordīe exīstētē. Itē ex hoc seq̄t ruina ordīs. Sicut ei subtractis lapidibz grādibz sup q̄s dom⁹ ē fūdata. si nō substituēt nisi arena. nō posset diu dom⁹ durare: ita cū viris magnis q̄ ordinē fundauerūt. succedūt psone mo dia valoris. nō pt̄ ee nisi īmine at ruina: sicut dī de domo sup a renā fūdata. aya. vij. Itē sicut ī e dificijs trabes aliq̄ fortes ponūt inē debiles fortificāt eas: ita vi ri magni sūt ad robur īfirmoz: uz ī ẽcīa. xv. Nos firmiores debē īfirmitatē aliox portare. fortibz ergo subtractis. q̄d restat n̄ formi do de debilīū ofractōe: ut īpleat illud p̄s. posuisti firmamētū eui formidinē: Itē ex hoc dat̄ auda cia maior hostibz: sicut ī castro obsesso. q̄n nō sūt int⁹ n̄ psone vi les. Vñ dixit sanaballath hostis iudeoz. nec. iij: q̄n volebāt iudei ciuitatē munire. Q̄d fac̄ūt iudei ibealles: Sic ergo patz q̄ ex re cessōe psonarū īsufficiētū seq̄ tur hec: scz earū tēptatio. aiarū paulū. ordis ofēpt⁹. bonoz fuga tio. ruina ordis. īfirmoz ofracti o. hostū audacia. Preterea illi qui assumūt ad bellū. solēt ee elēi: sicut patz exo. xviij. Silit illi. q̄ assumūt ad oia officia ī quibz oportz eos mlt̄us satisfacē: sicut patz exo. xviij. de electis de ofilio ietro ad satisfaciēdū ppl̄o. Silit illi q̄ assumūt ad magna negō cia: ut ābasiatores solēpnē. ut q̄d dixit dn̄s de paulo act. ix. Vas elēcionis ē m̄ iste: ut portet no mē meū cor̄ regibz ⁊ gētibz ⁊ filī is isr̄l. Illos vo q̄ assumūt ad stā dū p̄dicatoz oportz pugnare dē diabolū ⁊ ꝛ totū posse suū. ⁊ mlt̄ fluētibz ad se rndē: ⁊ maxia ne gocia scz aiarū pagē. Ide hec ē go ⁊ p̄dicta mala auenda. mag na debet ee diligēcia ī recipiēdis: ne recipiāt īsufficiētes. Dz sciēdū: q̄ hoc pl⁹ et min⁹ oportz obseruarē p casu. p tpe ⁊ p locoz: q̄ sicut in fūdacōe ecīe dn̄s dedit vios mg nos scz aplos. ita ī fundacōe ordi nis a p̄ncipio solz īspirare viris magnis ut eius fundacōem intrēt hmōi hoīes: q̄les post lapsū nō in grediūt. Et ido n̄ recipent min⁹ sufficiētes: nulli recipent. Pro lo co: q̄ alīq̄ sūt regiones q̄ nō abun dāt ī psonis multū sufficiētibz: ⁊ ideo oportz ī illis min⁹ sufficiētes recipē. Imediū p casu: q̄ imediū a liq̄ psone magni exēpli vl̄ magne utilitatis p aliqbz officijs ordi nis q̄ nō indigēt lr̄atura ut ē p curatio. cātatoria ⁊ filia sūt recipi ende: dūmodo bona spes habeat de coz bonitate ⁊ iusta natali. Deniq̄ notādū. q̄ ubi ē tātus de fect⁹ q̄ nō ueniūt psone sufficiē tes qui ītrēt ordinē. expedit ali quos iuuenes. de qbz speret. q̄ possit sī īstruāt bñ pficē. recipē imediū. ⁊ curā apponē cīa coz ī structionē diligēter: ut ipe ordo p sonas bonas sibi faciat. q̄s mūdus mittē cessat. Hmōi exēplū dedit dn̄s. q̄ ī fundacōe gen⁹ hūani p mos pntes fecit pfectos etate ⁊ sa ēcia: scz postmodū oportebat. q̄ ipi ⁊ successores coz laborarēt cīa filios ad pducēdū eos ad pfectū. Sic ecīa fecit xp̄c ī p̄ncipio ecīe. dans magnos viros ecīe q̄s ipemet pfecit scīa ⁊ virtutibz: scz postmodū oportuit q̄ ecīa mg nā curā apponet. ad habēdū co rū sīles successores. Sic ecīa faci

unt edificãtes. ¶ Nõ ei sp exprimãt
q apponẽt eis lapides polit⁹ & lig
na lenigata: sz hmõi cũ cruditate
delata elaborãt ut faciãt aptã o
peri suo. ¶ Magnates eaã non sp
emũt palefredos edoctos ad ãbu
lãdũ: sz inedũ pullos. qs cũ dilige
tia faciũt edoceri: ut sit aptꝰ ad su
ũ ꝓpositũ. ¶ Illi eaã hui⁹ scdi. nõne
curã maximã apponũt ẽa filios
i sãa ut ꝓficiãt: & fiãt aliq̃d magꝝ
ni i sclo: Ets q̃ bñdict⁹ ordiauit.
q recipent i ordie suo pueri obla
ti a pntibz: & ita fiãt monachi. et
cũ mlta cura & labore ꝓmouẽt eos
ad sacendũ diuinũ officiũ. Qs aũt
dubitet. q̃n utili⁹ eẽt. si sacꝝes offi
ciũ instruent i hꝰ ꝙ q̃ legẽ dei posset
addisc̃e: Ex q̃bz oĩbz patet. q laudabile ẽ. ut ordo inedũ i aliq̃bz nacionibz curã apponat ad aliq̃s doci les iuuenes i sãa ꝓmouẽdos: ꝑcipue cũ ꝓbatũ sit exprimẽto. q ex hoc sequit fruct⁹ magn⁹. ¶ Hmõi ei q̃nto puriores habẽt aĩos. tãto facili⁹ ꝓficiũt: sicut tres pueri de q̃bz dr. dan. j. Quo mãdatũ de cotidiabz petẽdis ẽta hora seruat i or

Postrẽo die nõ: cplv Ca^m.

ẽta hoc mãdatũ q̃ri ꝑt quo seruet i ordie nõ: et si nõ seruat. cũ q̃ ꝙsãa ꝑt omitta. Fin⁹. ¶ Mterao hmãdatu ẽ. sicut supdictũ ẽ. q studeat: ꝑpẽ qđ dicit. singulis diebz ẽta hora cotidies ẽe petendos: sz sic moderate q ꝓpt hꝰ ab officio diuino vl aliis agendis regularit̃ nõ retrahat studẽtes: et ideo dicit. exẽt hora q̃ petierit nõ accipiat. ¶ Predicatoẽ vo portz pl studio vacare q̃ alios religiosos: et ideo pres ꝓmittũ eligẽdo r̃gulã augustĩ. ẽa articulũ studẽdi maiorẽ libtatẽ dederũt: nõ solũ cões libros recedẽdo. sz aliq̃s spealit ad usus singulor⁹ deputãdo. & hora ad studẽdũ apliãdo. ¶ Quidam tñ y structoẽs: ne hac occ̃asione diuinũ officiũ vl alia agẽda dimittat̃. Et ido nos seruam⁹ istud mãdatũ q̃ tũ ad substãtiã eaã melius q̃ alijs: q̃ tũ ad modũ vo nõ: tũ hoc ponẽrũt. et ꝓmittũ pres ordis & capla dispẽsare ex causa rõnabili: papue cũ iste mod⁹ utilior sit illo: nec ẽputat rẽ nõ seruare q̃ melius ꝓmittat. Seq̃t ¶ Vestimẽta vo & calamẽta q̃n fuerit idigẽtibz nãa: dare nõ differat sub quor⁹ custodia sũt q̃ poscũt. Sicut supdan̄. mistri nãtatũ i distributoẽ solet errare dupliciter: sz q̃n hora indebita ẽ dat nõ tradẽdo: et q̃ fratẽ ꝑcedẽs mãdatũ. sz circa speale materiã: vl q̃n differũt tradere dẽdo: et q̃ ẽ hoc mãdatũ i speali. cũ materiã ñ sedm quã frequẽ errat. sz ẽa vestimẽta & calamẽta. Cuicũt aũt ẽa ex hoc mandato. ¶ mũ ẽ. q̃ mistri cauẽ debẽt ne ꝓtrahat̃ mora i eis q̃ tẽnda sũt: ꝓpt̃ qđ dicat. dare nõ differat. Sedm ẽ. q hoc restringẽdũ est ad nãturia tm: q̃ alia nec peti debẽt nec tradi: & ido dicit. q̃n fuerit idigẽtibz nãa. Cauẽ dda notabile ẽta custodia horũ: q̃ dicit. sub q̃ custodia &c. Circa pmũ ẽ notãdũ: q ad officiales ẽta pmũ ut bñ faciãt sua officia. ¶ mũ ẽ: q ea q̃ fraũt faciãt diligẽt. ¶ Pẽ qđ dictũ ẽ supꝝ. oĩa opa mã i vnũ fiãt: maiori studio q̃ si vobis sigillatim faceꝝs ꝓpa. Aliud ẽ. q seruiãt sibi mmure. Et ido dictũ ẽ supꝝ: sibi mmure seruiãt fribz suis. Aliud ẽ. q tẽdit ad dda sibi mora: de q hic.

De nãijs sñ moa mistrãdi: cplv Ca^m.

et sacendū. q̄ ille q̄ p̄ēhut
morā i dādo dandi: āte
vulnerat hoīē q̄ ve
lit ei bñfacē. ¶ Timoi ei ptractio
mlēū solet hoīē afflige. Seneca.
Oneroſū ꝓbū. et dimisso vultu
dicēdū rogo: ⁊ nichil eq̄ amax.
q̄ diu pēdere. Eq̄ou aio q̄dā ma
gis ferūt. p̄scindi spem suā q̄ t̄
hi. Cōt hoc di eccl uij. Cor iopis
ne affligeris: ⁊ ne p̄ūas datū
agustiati. Itē. talis ⁊ bñficiū fa
at: ⁊ graciā nō habet de eo. Se
neca. Errat si q̄s sibi rēsurum
sperat. q̄d dilacōe lassauit: exp
tacōe torsit. Et ext. adauget be
neficiū: q̄ cito ꝺfert. Vñ idē. Cū
hoīni ꝓbo os ad rogādū suf
fundat rubore: q̄ hoc tormētū
remittit. munꝰ suū mltiplicat.
Itē. dicit seneca. Vtilit̄ ē libēt fa
cēns. ato facē. Et inde reliquit.
q̄ q̄ tarde facit. nō facit aio libē
ter. ideō minuit apud deū mer
ti suū: q̄ sicut dicit gr̄. cor. nō
ꝑfūcia deus pēsat: nec p̄edit
q̄d ei sacrificio. ꝙ ex q̄to p̄fert.
Nō debet ergo dei seruꝰ ēē moro
sus i tradēdis necessarijs fr̄ibz: et
hoc p̄p̄ē fr̄em. ne eū afflignt: p̄
ter semetipsū. ne seruicij sui gra
ā amittat: p̄p̄ē deū. ne apud
eū min⁹ meritū habeat. p̄ter
q̄d bñ dicit p̄u. xxij. Ne dicas amico
tuo vade et reuēte cras dabo tibi:
cū statī possis dare. De supfluitate
i vestib⁹ cauēda: ca. lvij. La.
ura sedm ē notādū. q̄
licz ea oia cauēda sit se
fluitas viris religiosis: spēaliꝰ
in ea vestimēta ⁊ calciamēta.
Et ideō obseruat apud eos. ut sic
deus oia disposuit i mēsura nūo
et pondē: ita ⁊ ipi ordinēt hoc
ea ista. Taxāt ei mēsurā q̄n t̄dūt.
q̄ breuis q̄ lōga debeat ēē: vl̄ ves
tes vl̄ soculares. Numerū: q̄n in
cto nūo tunice vl̄ alia ꝺcedūt. Bō
dus: q̄n p̄ciū vlt̄ q̄d nō debeat p̄
ni valor ascēdē ꝺstituit. Itē. ꝓpter
hoc obseruāt ut cū nouū aliquid
dat vel reddat t̄ q̄d nullaten⁹ est
omittēdū. ne forte aliq̄ sēfluitas
ꝺgreget: ⁊ ut p ostēsionē veterū
ꝺcari possit. vel nouis ꝺigeāt.
et ut i aliq̄bꝰ usꝰ vtiles exp̄pēdant.
Narrauit mḡr iordan⁹ aliq̄n
me audiēte. q̄ cū duo religiosi
fāuiares valdē i deo ꝺsiderāt si
bi q̄ si possibile foēt eis. q̄ q̄ pm⁹
moreēt reduret ad alterū ⁊ dicēt
ei de statu suo: ⁊tigit vnū p̄mo
tuū redire ad alterū. Videbat
āt viuēti q̄ ille mortuꝰ i claritate
magna ēēt a cīculo sup: ⁊ ifius
i magna obscuritate. Et cū q̄rēt
a defūcto q̄d hoc ēēt. q̄ credebat
fuisse ⁊tinēs: nō ē mḡt p̄p̄ē hoc.
q̄ vḡitatē seruauī p dei graciā:
ꝙ alia die q̄n date fuerūt mi cali
ge noue tradidi obliuioi reddē
dētes: ⁊ ideō puniōr i tibijs. Sz ob
secro ut vadas ad lectū meū et
iueies eas i talꝰ loco ⁊ reddas eā.
et sic disparuit. Vnde cauēdū ē
cuilibet. ne i hoc sit negligēs: ꝙ
nōr dei q̄ nichil negligit sic ꝺ
ecēs vij. cū reddat solliciti ēra
ista. Itē. p̄p̄ē hoc obseruat apud
eos q̄ vetera repetiēt ⁊ repa
rēt: sicut ⁊ bēs fr̄ācisc⁹ ordināuit
ī suos. Et ēplū i vitas p̄r̄: ubi di
q̄ q̄dā fr̄ venit i locū q̄dā. qui
dicat cellarū cōā abbate ysaac
habēs modicū cucullū: ⁊ iseque
bat eū abbas dicēs. Nec habita
ao mōchoꝝ ē: tu āt sēlāris es ⁊
nō potis hic ēē. Dicebat āt fr̄ibz

abbas. Patres nostri et abbā pā
bo vetustis ⁊ de mlīs pūbz resar
tatis vestibz utebāt: nūc āt pcōsi
utinū. Discedite hīc: desolāi seas
tis locū hūc. Ne ergo vestimēta
i aliquo exced̄at: et taxāda sūt. ⁊
reddenda vetera cū noua dant:
et reperiāda vl' resarcienda sūt cū
pt fieri dilgēt' dissipata. De cus
todia vestiū: cxlviij Cā.
Curta tāū notādū: q aliq̄s loc' debet habēi spe
cialit' ad vestiū custodiā deputa
tus. Et hui' ē ratio tpler. Vma. ne
vestes dimisse pereāt. Si ei hoc
cauēdū ē in fragmētis panis. se
cūdū vbū dñi Jo. vi: mlto magis
i his q̄ meli' valēt. Sēdā ē. ut nō
singularē sollicitudinē quā dns in
hibet ḡa vestimēta aya. vi. q̄libet
oḡat habē de suis aī eas dimit
tat: si desit cōis custodia. Caa ē. ne
ab extīcis lectos frēm ⁊ cellas in
ēdū visitātibz videāt' mlta i ml'
tis loas q̄ oculos eoz offēdāt: cū
sēdm regulā cauēdū sit. ne aliq̄d
videat in frībz qđ offendat icautū
aliom. Itē. q̄ parū p̄desse hūmodi
loc' nisi aliq̄d cēt ibi. sūt ibidē a
liq̄ reseruāda nō iutilia frībz in
posterū: q̄ talia sūt sine moā pā
peribz erogāda: nec supflua. q̄a
nō ꝓpetat hoc paupibz: ꝛ medio
cra q̄ i nēcitates fratrū pūt ꝯuti.
Sūt iterū ibidē hūmōi p dilgētiā
vestiarij tpibz ꝛgruis resarcienda
et aptāda: q̄ suo tpe possīt utili
tatibz applicari. Sit iterū q̄ repara
one i digēt. sic dilgēt' ibidē custo
diēda q̄ p negligētiā i aliq̄ non
ledāt: q̄ pauptati ꝛgit posse aliq̄
vestimētoꝝ reseruare ⁊ eadē re
parāe: ⁊ a ꝯsuptioē cū dilgētia
ꝯseruare. Itē. plat' debet libēt cō
mittē vestiario pūtē distribuēdis ē
ca ista. n̄ forte ex ēta causa aliq̄d
sibi retineat': et hoc ꝓpt' sui alleui
ationē: ꝓpt' frēm ꝫmoditatē. ꝓpter
statū sui decentiā. Quāto ei sibi plu
ra retinet: tāto magis ē oneat'.
Prudētis ē āt sēdm ꝯsiliū retro.o
nus suū i alios cautē partiri. Frēs
iterū pūt habē facali' copiā vesti
arij q̄ plat': et cū eo de nēcitatibz
suis ꝯferre fāliariius: ⁊ ideꝫ modi
tas ē eoz. q̄ ipe hūmōi habeat po
testatē. Decet iterū plātū magr̄
vacare spūalibz: ⁊ subditos ad ma
hūmōi coz palia vacare: sic apli
ut liberius vacarēt spūalibz ocu
pauerūt alios ēra mēsas: act. vi.
Patet ergo. q̄ loc' p vestiū custo
dia ē habēd' ⁊ q̄re: sicut cadē de
causa ꝯstituit officialis ab epō:
q̄ maior copia ipi' pt haberi q̄
prelati': q̄ i illo aliq̄ sūt habenda.
Et ad quid: ⁊ cuiusmodi ptās ē ves
tiario ꝫmittēda. ⁊ q̄re. Primū cliat
ex nōine custodie: sēdm ex hoc qđ
diat. sub quoꝝ custodia sūt q̄ posꝫ
cūt: tciū ex hoc qđ diat. dare non
differāt. Quo ei daret': n̄ ptās
habent: Seqū. Quintū Cā. regle:

> ites aut de fīna dilāone.
> nullas habeatis. aut q̄
> celerrime finiatis: ne ira cresc̄at
> i odiū ⁊ trabē faciat de festuca: ⁊
> aiam faciat homicidā. Sic ei legi
> tur. Qui odit frēm suū: hōicida ē.
> Hic incipit quintū capūm regle: i q̄
> agit' de his q̄ ptinēt ad religionē
> i quintū ē statū finitatis. Bonū ad
> religionē i quintū ē hūmōi. primū fre
> na dilāo. Ut āt hec sp vigeat ī
> religiosos modo debito: cauēdū
> ē eis ab illis q̄ eā p̄bāt. Itē. la
> borādū ē eis. ut turbata repāet.
> Itē. faciendū ē eis q̄lis debeat ēe.

Et ido ī hoc capl'o ponit mādata
ēa hec tria. ꝓmo hic; sēo ibi qcū
q; et subiūgit exhortatiōnē ad
utrūq;. ibi. vnde vobis: tcio ibi.
nō ät carnalis. Porro turbatiō
dlāonis fīne solēt ee lites: et iō
ea istas ponit hoc mādatū: t dī
net duo. Vnū ē. de cauēdis litib;
ꝑtē qđ dicat. lites ā nullas hēati:
aliud ē de ēminādis; ꝑtē qđ ad
dit. ā q; celeriē finiatis. De liti
bz cauēdis: celeriā
ta ꝓmū notādū: q liti
gare nō ē res q decerat
viros. Seneca. Litigare mliebre
ē. Ite. ribaldorū ē. ꝙmoratiū ī ta
bernis. Pū. xxviij. Vui vixe: nōne
his q morāt in vino. ⁊ studēt ca
liabz epotādis. Ite. deoniacū est.
Aug. Nichil ē silius actibz demo
nū. q litigare. Qui ideēs ē ergo r
ligiosis. q debēt ee viri vtutū ⁊ sū
me honestatis ⁊ āgelis siles: q
ꝙ ad modū mlierū. ymo ad mo
dū ribaldorū. ymo ad modū deo
rū litigare nō erubescāt. Itēa
legit in vita ꝑr. q dictū fuit sō
macharo q fuit excellētissīe vi
te: q nōdū venissē ad mēsuram
duarū mlierū q erāt ī ciuitate.
Et cū iuisset illuc ⁊ iāsissē de vita
earū. cognit q erāt uxores du
orū frm: et cū qndeā ānis in si
mul ꝙmorate fuissēt: nūq litiga
sēt inē se. Legit iteꝝ ī eodē. q du
o senes habitabāt ī eadē cella:
et cū nūq vl modicā ōtentionē īt
se habuissēt: dixit alt ad alterꝝ.
Fratres et nos vnā litē: sicut
hōies faciūt. Dixit alt. Ne sic ao
quio fit. Dixit alter. Ecce ego po
no laterē istū ī medio: et dico. q
meus ē. ⁊ tu dic. nō ē tuus sz me
us ē: ⁊ sic fit rixa. Et fecerūt sic.
Et dixit vn. Meus ē. Et alt vīdit.
Ego spero meū ee. Et dixit alter.
ymo meus ē. Tūc alter. Si tuus ē.
tolle eū. Et ne saerūt facē litē. Di
terū. q oīa aīalia ī archa noe fu
erūt pacata: eaā īimica q solēt
ōtēdē ꝑ cibo ⁊ qbusdā aliis. Mira
ymo miserāda abusio quorūdā ē
ligiosoꝝ. Mulieres q̄rū natura
ꝓna ē ad lites ꝙmorātes īsil' ānis
qndeā. naturā ⁊ vtute superātes.
nūq litigabāt? Senes viri ātāt
ī eadē cella conātes ad litē facē
dā ne sciūt facē: fere discordes na
tālit. in archa noe viuūt ⁊ ī ōni
pace: et qdā ī religiōe nō attēdē
tes q tota ecīa dei cotidie orat
hora sexta ꝑ extinctiōē flāmarū
litiū. modo litigāt ut iudei: de q
bz dī io. vj. litigabāt ergo iudei:
modo miscēt se litibz alioꝝ. mō
nouas lites suscitāt more stulti:
de q dī ꝑū. xviij. Labia stulti īmis
cēt se rixis: ⁊ os ei iurgia ꝓuo
cat. Preterea. ta solēt ee occasio li
tiū. Vnū ē. rerū ꝓpetas. Na eī
vn dicat. hoc ē meū. alter. ymo
meū: surgit inde lis. ꝓtē qđ sene
ca dicat. Quietissīo fine hōines
viuent: si rollent ista duo ꝓnōi
na. meū ⁊ tuū. Aliud ē. carnīs ne
cessitas: ut cī nō puideāt alicui.
sicut caro sua reqrit. Ja. iij. Unde
lites ī vobis? Nōne ex cupijs ⁊
vīs? q militāt ī mēbris vestris.
Tcīo ē superbia: qr ut frequēter duo
superbi nō ꝑnt pacifice cohabita
re. Pū. xiij. Inter superbos sp iurgia
sūt. Qui lōge ergo debēnt litē ee
a religiosis. q nichil ꝑnt habē
ꝓpū: q debēt ee ex toto carne mor
tificati ⁊ sūme hūiles spū. Am
plius. Litigatio aufert hōibz sig
nū seruitutis diuine. ij. thio. ij.

Seruū dei nō oportz litigare: sed
māsuetū ee ad oēs. Nec mirū:
qr debēt ee sicut oues. Jtē. auft
eis fructū abstinētiarū. Ysa.lviij.
Exte ad lites ⁊ tēcōes ieiunatis.
Qñ dicēt. Cur ieiunauim⁹ ⁊ nō
ū. Jtē. īducāt mlta mala: ut po
te iuidia. maledōnes. ippēria.
et hmōi. Et ido dr ecclī xxviij. Ab
stine te a lite: ⁊ minue pcca. Cū
ergo vir religiosi debeāt nō so
lū appare. sz ⁊ ee dei serui. ⁊ ml⁹
tū affligāt in abstinētijs. et sūme debeāt cauē pcca: qntū de
bēt cauē a litibz. q isti tm⁹ tri
ant? Patz ex his qntū cauēdū
sit viris religiosis a litibz si attē
dāt qd vile quid sit litigare. ⁊ qd
tū a viris bonis fuerit olim ali
enū: ⁊ quo causas litigādis nō
habēt. ⁊ qntū nociuū sit eisdem.
Attēdendū āt. q lis solet oriri ī
terdū int minores: sicut int frēs
liā. Cōt qd dr tvt xij. Admone ser
uos nō litigiosos ee. Int dū vō
sūt aliq maiores: q tāq leo ī do
mo sua loq nesciūt minoribz ni
si litigiose. Jsti sūt filij belial: ita ut
nemo possit ei loq. Int dū vō ali
q minores nō verēt litigare
cū maioribz suis: more ppli iu
daici. de q dr ezo. xviij. Jurgat⁹
ē ot moysen. Pmū malū: secū
dū peius: triū pessimū. Et ideo
reputat valde magna culpa:
qn qs ī religiōe cū plato litē ha
buerit. Jtē. nōn dū. q grue ē reli
gioso litigare cū extraneo. q cū
frē: ⁊ hoc ppt scādalū mai? Jdo
dr ysa. xlij. ī laudē serui dei. Non
audiet vox ei⁹ foris. Stultus ē
ecā litigare cū hōie iracūdo. q
cū hoīe mānquillo: et hoc ppt ma
ius malū pcā ī eo: qr pl⁹ iflāmat
ad malū ppt talē dispositionē.
Jdo dr ecclī viij. Cū iracūdo ne fa
cias rixā. Jtē. dāpnosus ē liti
gare cū magnatibz q cū mino
ribz: qr pl⁹ pnt nocē. Ecclī viij.
Nō litiges cū hoīe potēte: ne fo
rte īcidas ī manus illi⁹? Lōn ergo dr
lites ā nullas habeatis: q nec
cū eccl̄ibz nec cū īfīoribz nec cū
superioribz nec cū extrāneis ⁊ min⁹
cū iracūdis: ⁊ mīme cū magna
tibz sūt habēde. Porro ad cauē
dū lites sūt mlta remedia. q⁹
ē refrenatio ītiorus ⁊ mocōis p
silētiū. Cū ei q dimittit aquā. ca
put sit iurgior. sicut dr pu. xvij:
extīguo. q ostinet hmōi īpetū causa
ē qetis ⁊ pacis. Et ido bñ dr ecclī xx
viij. abstine te a lite: qi dicēt. fra
as tibi vim ne pūpas ī lite. Secū
dū ē declinatio a colloqo cū viro
litigioso. Ecclī viij. Ne struas lig
na ī igne līguarū: qd fit cū habēt
vba cū eo. Tertiū ē deuitatio vbor
habētiū materiā litigiosā, y. thi.
vj. Stultas ⁊ sñ disciplīa q stroēs
deuita: saēs qr generāt lites. Qr
tū ē. cauē ab illis q sūt occasio liti:
q sūt iactātia. pu. xxviij. Qui se
iactat ⁊ dilatat: iurgia satat. Se
derisio. pu. xxij. Ecce derisorē: ⁊ ex
ibit cū eo iurgiū. Jtē iracundia.
Ecclī xxviij. Homo iracūd⁹ īcēdit
lites. Jtē. pūsticas. pu. xvj. Homo
pūsus susatat lites. Patet exā
dictis. q re cauēdū ē religiosis a
litibz ⁊ ab oī genē litiū: ⁊ q sūt ad
hec remedia. De litibz ergo ⁊ a
to finiēdis. ⁊ de causa hmōi: et

Quia sēm nōn dū. Ca⁹
qn lis orta nō tīniat
sumet magnū pcaū:

sic de igne qñ accēsū nō cito extin
guit. Et ideo dicat cā ista tminati
onē litiū duo: videlicet qz timet. nō
solū cito sz celeriter: & causā sibi
git dicēs. ne ira cresc̄at i odiū. Hec
tū ait malū sequē ex ira crescēte in
odiū. vndit p duo q̄ ex hoc sequūt.
sz excecatio aīe i iudicando: & ppt
hoc dicit: & trabē faciat de festu
ca. Aliud ē homicidiū eiusdē: & ideo
addit: & aiam faciat hoicidā. Ad
pbat. dicēs. Sic ei legitur: sz j. Io.
iij. Qui odit frēm suū hoicida ē.
Porro ad tminādā lite exortā. sē
mlta q̄ valēt: q̄bz solēt uti uri sā.
Vnū ē: q̄ recedūt caute de loco i
quo lis ē. Exēplū de q̄dā phō legi
tur. q̄ cū q̄dā ei maledicēt: dixit.
Tu ut ligue tue: ita & ego auriū
meaū sū dñs. Ite dr in vitas pa.
q̄ abbas mothois dimisit locū i
quo erat ppt quēdā frēm. q̄ sp ha
bebat ira cū eo: & tñ stulit se ali
bi ad manēdū. Aliud ē. q̄ cogūt
se ad silētiū: ponētes custodiā o
ri suo dū assistut adūs eos litiga
tor. Et ad hoc valet i. pū. xxvj.
Qui ponit stulto silētiū: ira mi
tigat. Et pt hic vocari stultus. os
q̄ frēgit ebullut stultitiā. Aliud
ē. q̄ repmūt ipacāam suā: ita
ut nec ybo nec signo nec facto.
videāt moueri. Et ad hj valz illd
pū. x. Qui pacies ē: mitigat
iras suscitatas. Aliud ē. q̄ si rn
dēt aliq̄d. nō rndēt duru sermo
nē q̄ puocet: sz dulce q̄d leniēdū.
Et hoc item valet ad hj. pū. xv. Res
pōsio mollis frāgit iram: sermo
durus suscitat furorē. Aliud ē. q̄
redūt cause litis. Exēplū de abra
hā: q̄ dicat gen. xiij. loth frī suo.
Ne queso sit iurgiū int me & te.
Ecce vniūsa tra ora te ē: recede
a me obsecro. Si ad sinistrā ieris:
ego dexterā tenebo. Si dexterā ele
geris: ego ad sinistrā pgā. Et hoc
mēdat apls i. cor. vj: dicēs. Quare
nō magis fraudē patimi: sz q̄ nō
datis. Aliud ē. q̄ nō initiū iusti
ficatōi sue cause. Ex hoc ei q̄ qui
libet laborat i lite ad ondendū se
rōnē habē. plōgat lis: & p cessati
onē ab istis atūs tmūat. Et ideo
dicat apls ro. xij. Nō vos defēden
tes kmi: sī date locū ire. Aliud est
q̄ se hūiliat erga iurātē:
q̄d mltū valz ad hoc. Duo germā
morabāt i cella. dyabol volēs
eos puocare ad iurgiū, extūrit lu
cernā quā minor posuit sup cāde
labrū: ppt q̄d senior pcussit iunio
rē cū furore. Iunior vō pstrat in
trā. clamauit dicēs. Magnanimis
esto dñe: & ego ursus accēdo
illā. Et statī ppt hūiliatē illi nō
potuit nuāle: sicut audiuit sacer
dos y doloriū. q̄ ppt hoc factū ē xp̄i
anus. Cura causā tminādē lite ex
orte nōdū: q̄ ex lite si nō cito so
piat. solēt segui ēa mala. Malū
sz i manu: q̄ ad pcussionē. Vsa lu
ij. Ecce ad lites & otē occōes reuūa
tis: & pcutit pugno ipie. Ite ma
lū i ore: q̄ ledit prim. Pū. xxv.
Que viderūt oculi tui ne iurgiū
cito nō pferas: ne postea emēda
re nō possis. cū dehonestaueris
amicū tuū. Vel q̄d ānuit. q̄ iurgi
ū genat vbā detpātia primū.
Ite. malū i corde. sz odiū. Aug. q̄
diū ē ira iueterata. Porro odie
aliquē peius ē i se. q̄ forte ad ho
rā pcutē. vl malū obū alij dicē:
et ideo vir sēs ad tminādū lite. po
cius illud īducat q̄ alia. Quātū
malū sit odiū: ostēdit p duo q̄ ex
odio sequūt. Primū. ē excecatio aīe

Ecce in vita pa.

iudicādo de pcō alterī. Qui eī odit frēm suū i tenebris ē: sic. dr. j. jo. ij. Et iō sic illu. q̄ videt i tenebis videt i nocte de plāula q̄ sit mḡna arbor: ita ¶ isti videtur de modico pcō q̄ sit magnū. Et ē valde rephēsibile. Nō eī debē pcā aliq̄rū trabes reputare ¶ nr̄a festucā: ꝫ poā extīro. sicut tāḡit aya. vij. Exēplū i vitas pr̄. Cū i gregacōe lōḡrēt frēs de culpa cuidā alterī frīs. abbas pyor egrediēs accepto sacco vno pleno arena posuit retro se: ¶ vnū puulū āte se. Et cū hec defēs regressū fuissē. ¶ q̄rēnt frēs q̄d hoc ēet: rīdit dicēs. Iste sacc⁹ retro me. sūt pcā mea magna: ¶ pcā ea retro ut nō videa ea. Iste āt sacc⁹ pcā sūt frīs illi⁹ modica: ¶ illa video: ¶ illē exercitor. Qđ nō oportz ita fieri: ꝫ poā extīro. Aliud ē homicidiū āie. Odiū eī ē volūtas mali i alterū. Qđ āt malū. siue culpe sū penetēdit ad mortē. Et iō odiēs frēm homicida ē sēdm aiam: sic dr. j. jo. iij. Qđ hoc ergo bn dic. Ne ira accrescat i odiū ¶ tbē facias de festuca: et aiam facias hōicidā. Sic eī legitus ¶ ē: q̄ dicēt. Cicī ē lis finiēda: ne tm malū seqt. Seqt. ¶ Qui cūq̄z iudico vl maledicto vl ecīa ē mūs obiectu alīp̄ leserit. mēinerit satisfōne q̄tocūq̄ cauāe q̄d facat: ¶ q̄ lesū ē sū disceptacōe dimittē. Postp̄ t dixit mādatū ēca t baiuū caritatis fīne: t dixit mādatū ēca repatiua dilōnis t bate. Circa hoc āt pseqt duo. ¶mo ei dicat q̄d sit ad hoc faciēdū: sēdo ponit diūsitates eoz q̄ ēca hoc male se habēt. sēdm pl⁹ et min⁹ ibi. melior ē āt. Dicto t bato fīne dilōnis solz accidē q̄nq̄ ex dpa vni⁹ solū: q̄nq̄ ex culpa duoz. Et ideo ēca repationē ei⁹ t dixit mādata in utroq̄ casu. Circa pmū hic: circa sēdm ibi. si āt iuuē se leserit ¶ Petro ad repationē caritatis int offendēt ¶ offensū sūt duo nēcia: scz satisfactio ex pte offendēs. ¶ remissio ex pte offensi ¶ hec duo tāḡit i isto mādato. ¶mū pmo: sēdm ibi. et ille ¶ t. De satisfōne p offēsa i verbo faciēda: cli Caplm.

Ad itelligēnā āt pmi notādū: q̄ iudicū put ꝑtinet ad actū: dicit explicatio alicui⁹ vbi dicēdū q̄ pt ē sīn peccato: sicut cū vocat⁹ aliq̄s filī⁹ mēdacij ¶ silia. Sic iudicat⁹ ē saul filio suo ionathe: dicēs j. Ki. xx. Filī mulieris virū ultro rapiēs. Maledictū vō ē īprecatio alicui⁹ mali alēi: sicut faciebat golias dauid: de q̄ dr j. Ki. xvij. Maledixit philistēus dauid i dijs suis. Obiectio vō ēmūs ē īpositio alicui⁹ facti culpabilis: sicut accidit cōrā salomone. iij. Ki. iij. litigātibz mētrib⁹ q̄rū vna falso īponebat alij oppressionē filij sui: ¶ negāti durabat mētris. Vix āt īuēit aliq̄d genꝰ vboz p q̄d litigātes se ledāt: qđ reduci non possit ad aliq̄d istoz. Ite. faciendū q̄ int oīa genera lesionū. lesio q̄ īferē p līguā ut frequēt ē ḡuior. Et ei q̄dā qui nocēt i rebz. ut raptores ¶ īcēdiarij: ꝫ ḡuius nocēt sagittarij. q̄ i figūt sagittas i psonas. Et sic faciāt līgua mala: que nō solū i rebz: ꝫ ecīa i psona nocet. Et iō dr jhē. vij. Sagitta vulnerās līgua eoz. Ite. st quidā q̄ nocēt i psona p vbera: ꝫ nō pfidat ītendū lesio usq̄ ad īfera. Nō āt sic de līgua: ymo lesio ei⁹ ptīgit usq̄ ad ossa venēū. cō

frīgēs ea. Ecclx xviii. Flagelli plaga liuoꝝ faat: plaga aūt līgue cōminuet ossa. Ite. sūt aliq̄ nocumēta q̄bz resistī pt̄ p̄ scutū & hm̄odi p̄tectoria: ꝫ vix inuēit aliq̄s adeo armat̄ paciā: q̄ nō sauciet a līgua. Ecclēplū de job. q̄ nō fiut motus ad dāpna verū vl̄ corpis flagellū: & tm̄ mot̄ videt a līguā vrous. dicē ei. Cū vna de stultis mlieribz locuta es: ei dē ij. Vn̄ pō. Filij hoīm dētes eoꝝ arma & sagitte: & līgua eoꝝ gladius acut̄. Ad dicēt. Sicut istis gregatis nō pt̄ resistī: ita nec līgue male. Ite. nōdū q̄ q̄libet tenet ad satisfactionē illi. q̄ lesit v̄bo īrrando. Et ē argumētū ad hoc. xxi: ubi dī. q̄ si aliq̄ vulnerati fuerīt & passerit alt̄ alterū & mortuꝰ nō fuerit. ſz ī lecto iacuerit: tenebit eū ad expēsas ī medicos. Si ei hoc verū ē in lesiōe tali: eadē rōne ī lesiōe facta p̄ līguā q̄ inēdū maior ē tenet q̄libet ad satisfactionē. Mandū fīm tuū habeat aliq̄d aduſ te: vade vendi filiari fīi tui. Ite. tenet ad satisfactionē ato. Sicut ei ī restitucionibz. q̄d sine die debet: ei die debet: ita & hic. Ephe. iiij. Sol nō occidat sup̄ iracūdiā vrām. Ecclēplū in vitis pr̄. Abbas agathon solebat dicē. Nūq̄ dormiui. nec lite mee habēte dormire p̄misi q̄n tū ad v̄tē meā p̄tinuit: nisi p̄us ī pace reūterer cū eo. Ite. ī satisfactōe debet sic cauē a modo sup̄bo vel asp̄itate. q̄ satisfactio p̄sit ad curationē ire frē: q̄d sūmo opē curādū ē. Vn̄ abbas joseph ī libro collac. Iracūdiā frīs etiā sine rōne. eo modo q̄ suā curare desidet ff. Ut hoc ergo bn̄ diat vir sēs. Quicūq̄ quito &c. id ē q̄uq̄ a liq̄ gene v̄bi malu. q̄ p̄t̄ oīa mala reduci ad aliq̄d istoꝝ. leserit aliquē: q̄d ſz gen̄ lesiois ē valde gue. meminerit. id ē nō omittat. sicut faat obliuioſ. q̄ ex obliuioe omittat ſenare q̄d debet. q̄ tol. id ē sīn mora. q̄ debitū ē. & nō p̄t p̄pa auctē plōgare. satisfactione curare q̄d feat: id ē tali satisfactiōe q̄ sit curatiua plage illate: de quo pl̄ ē curādū q̄ de gīa vl̄ amicicia frīs vl̄ aliis hm̄oi. Sz q̄re tet aliq̄s: q̄ sit hm̄oi satisfactio ad quā tenet ille q̄ lesit aliū v̄bo. Rnsio. Tripler p̄t ee hm̄oi satisfactio. Una ē p̄ v̄ba: ut cū q̄s petit veniā de offensa ab offeſo. Sic faciebat aug⁹. scribēs ihōnio & dicēs. Ob secro te p̄ māsuetudinē ihesu xp̄i si lesi te. ignoſce mi. Alia ē p̄ corpis hūiliationē: sicut feat semei dauid cui maledixat: ij. ki. xvi. Semei prostrat⁹ coram rege dixit ad eū. Ne reputes mi dñe ad iq̄tatē: neq̄ memineris iniuratū seruu tui. Alia ē p̄ obseq̄a: sicut iacob muneribz voluit placare exau frēm suū. Leo. xi. Si furierit inimic⁹ tuus. aba illū: si sitit. potū da illi. Ad dicēt. Vt hoc placatus eū: & redibit āiaaa. Si q̄rat. nūq̄d tenet q̄libet offendēs ad oēs hm̄oi satisfactiōes: rndēdū ē q̄ nō: q̄ sicut ledēs aliū ī rebz nō tenet nisi ad ētā q̄ntitatē rei restituēde: ita et offendēs v̄bo nō tenet ad oēs satisfactiōes ꝫ ad ētā: sedm q̄ ētata tē offense. Et si offens⁹ petat nimis. pt̄ sufficē offendēs satisfacē sedm arbitriū boni viri: q̄ius laudabile cēt etiā pl̄ debito p̄ pace frīs. facē ī hoc casu. Sz iterū pt̄ queri. utrū offendēs teneat ad recūdā dū frēm stati anteq̄ accedat ad offendū aliq̄d dño ī altari: cū hoc videat dñs mādare ma. v. Rnsio.

Aut offens⁹ē absēs aut p̄sēs. Si absens: ſufficiat offendēti ꝓpoſitū ſatisfacēdi ſn̄ mora cū p̄oterit. ſic ī reſtitucōibz⁹: nec oportz q̄ vadat ī hoc caſu pedibz: ſz ſufficiat ut aīo ſc̄dm aug⁹. Si vō ē p̄ſens: ā fuit leuis offenſa. ita q̄ nō credit offē ſus fortat̄ ebat⁹: aut ḡuis. Si leuis: p̄t differri ſatisfactio. uſq; ad tēp⁹ moderatū. Si vō ḡuis. debet ſine mora ſatisfieri: tum rōne debiti q̄ ōni die debet: tū rōne cautat⁹ fīne. q̄ debet dure operā q̄ ira fr̄is nō ceſſet. ymo q̄ cedet. Sz nūq̄d p̄ lat⁹ ī religiōe p̄t remittē hmōi ſatisfactionē fiēdā ſubdito ſuo pro offenſa ſibi facta: cū de iure natū li vndeat ēe ut ei ſatisfaciat ī q̄ nō p̄t dispēſare: Rñſio. p̄t dici q̄ ſic. ſicut ⁊ p̄t remittē debitū petunie: q̄ ſicut bona ſibi debita ſūt ī ptā te plati. ita ⁊ p̄ſona ſua. Nec relaxat ī hoc ius naturale: q̄ reputat in hoc caſu fieri ſubdito. qđ fit p̄lato. Sz eſto. q̄ aliq⁹ offendat aliq⁹ vbo ī ſecreto ⁊ petit offens⁹ ſatisfactiōez ī publico: nūq̄d tenet ad hmōi ſatisfactionē offendēs: Vel extrio. offendit aliq⁹ aliquē ī publico. vult ſatisfacē ī ſecreto tm̄: nūq̄d ſufficiat ei: Rñſio ad ꝑmū. Nō tenet: n̄ forte qđ frm̄ fuit ī ſecreto publicatū fuiſſz: ſicut fur qđ latēt̄ acepit. nō tenet publice reſtituē. Ad ſc̄dm dicēdū q̄ nō ſufficiat. Et ē argumētū ad hoc act. xvj. de paulo: aū publice ꝺdēp nato ad carcerē nō ſufficeat occulte liberari ſz publice. Pōt iterū ārgi ſic. Aliq⁹ ponit culpā alij. leſius nō vult recipe ſatisfactionē a ledēte n̄ dicat ſe mētitū fuiſſe: nūq̄d ad hoc tenet ledēs: Rñſio. Si offē dēs ſat ſe dixiſſe verū. nullo modo debet ꝑtrū dicē: nec hoc debet ab eo reārī. Si āt ſcat vl' credit ſe falſū dixiſſe vl' ītū q̄d. bñ debet licere cū dāpno fame ſue dicē qđ ſcit. vl' credit ſe dixiſſe falſū vl' dubiū. ſc̄dm qđ habet ī ſcāa ſua: ſicut reſtituē tenet q̄s rē ablatā cū dāpno re ſue. Pōt tñ addicē aliq̄ alleuiāna culpā ſuā: videlicet q̄ ex āimi p̄ turbatōe illud dixit: vl' q̄ ita audierat vl' credebat tūc. licz modo ꝛputet falſū. Ad hoc āt q̄ dicat ſe mētitū fuiſſe nō tenet: q̄ p̄ hꝰ reuelaret ſecretū mētis ſue p̄cīm. qđ ſibi mltū nocet. ⁊ alij nō p̄deſſet: q̄ ita reſtaurat fama alij p hoc q̄ ē cognoſcat ſe falſū dixiſſe. ſicut ſi dicēt ſe mētitū fuiſſe. Deinde ſae dū. q̄ ſi aliq⁹ facit qđ ī ſe ē p habē da pace alteri⁹ licz habē nō poſſ⁹: ſufficiat hoc ip̄i quo ad deū. Pōt qđ dicat apl's. 2o. xij. Si fieri p̄t qđ ī vobis ē: cū oīb⁹ hoīb⁹ pacē hītes.

De remiſſiōe fīne iniurie: cl̄ij Ca⁹.

Circa ſc̄dm notādū. q̄ iuenit quidā q̄ ita duricordes ſūt ad remittēdū iniuriā: q̄ vix ā nūq̄ p̄nt iduci ad remittendū iniuriā. Iſti nō ſūt vei ſimiles q̄ iungūt ad habēdū cor mol le ad pietatē: ſz ſūt ſicut iudei ſn̄ vnctiōe. duri ad vīdictā: volētes habē oculū p oculo. dentē p dente. et ſilia. Ymo ſūt ſicut holofernes gētilis: de quo dr iudith iij. q̄ fero citatē āimi ei⁹ mutigare nō potuerāt: ymo qđ pei ē ſicut dyabol⁹: de q̄ dicat ḡḡ. q̄ nullo placari p̄t obſequio. Contra hos ē qđ dr de ceſare: q̄ nulli⁹ rei ſolet obliuiſa n̄ iniu riarū. Certū ē iterū. q̄ ſeneca magiſt⁹ neronis ſcripſit ad eū librū de clemētia: q̄ ſc̄dm tullīū ē virtus p quā āim⁹ ī alicui⁹ odiū ꝑtrā benignitate retinet. Septū eſt eaa

apud nales. q leo parat pstratis.
Mira. ymo misera da ē res: mo
narcha mūdi tradit oblioi iu
rias: phūs crudelissio hoim sume
psuadet clemētiā remissiois. rex
aīaliū & crudelissim⁹ pat pstrat⁹:
et vilis homūcio nō vult remittē
i se deliquēti: Ptēa dicat aplūs. colo.
iij. Donātes vobismetipis: si quis
aduſ⁹ aliq⁹ habet q̄relā. Ite scōz
ē nō solū remittē. ſz eciā bñfacē
tibus: ꝓut dī aya. v. Ite xp̄c pis
sime orauit p crucifigētibz: dicēs
lu. xxiij. Pr ignosce eis: q̄ nesciūt
q̄d faciūt. Ez lōge ergo sūt a doc
tna aplica. a scōz vita. a xp̄i exē
plo: q̄ remittē nolūt offendētibz e
os. Ptēa illis q̄ nō remittūt hoib⁹:
nec deus remittz pcā sua, aya vj.
Si nō dimiseritis hoibz: nec pr vr
dimittet vobis pcā vra. Imo q̄d
pei⁹ē dimissa repetit: ut patz in
exēplo de seruo. cui pfectūlia dimi
serat decē milia talenta q̄ repetit
q̄ nō remiserat cōseruo suo. aya.
xviij. ymo q̄d magis timēdū est
cū q̄ pena extorsit: tradēs eū
tortoribz. sic ibidē dī. Et subdit
Sic & pr me⁹ celestis faciet vob⁹:
si nō dimiseritis vnusq̄sq; frī suo
de cordibz vris. Et idē dī eccī iij. Lor
durū ſz ad remittēdū male hēbī
nouissio: q̄ ſz nō iuciet remis
sionē. ymo remissa repetēt: ymo
cū q̄ tormēto ad hoc cogēt. Et
xp̄c hoc dī ei⁹dē xxviij. Memento
nouissiox: & dimitte inimicū. Nī
tū ei debēt mouē ad inimicaā di
mittēdas hec tria fuēa ēa pcā i no
uissio hoinis. Ea igit tā reprhēsi
bilis ē duricia ad remittēdū sicut
patz ex p̄dictis: hn dicat vir scūs.
Et ille q̄ lesū ē meinerit dimittē:
id ē hoc sine obliuione faciat. Sz
sūt aliq̄ q̄ disarietes culpas offendē
cū. ml'ā p̄tendūt difficultatē i re
mittēdo: modo q̄ q̄uis ē offēsa. mō
q̄ ml'te sūt: mō q̄ ml'toaēs omis
se & remisse. Nō sic facat dns: ymo
et magna remittit. Iohel'. ij. Et p̄s
tabilis sup malicia. & malicia ei so
nat i culpā q̄uē. Et ml'ta eciā dim
tit. Psa. lv. Mult⁹ ē ad ignoscēdū.
Mult⁹ ei ad ignoscēdū dī: q̄ mul
ta dimittit. Ite. ml'toaēs dimittit.
Aya. xviij. Nō dico tibi: septies:
sz usq; septuagies septies. Cū er
go debeam⁹ ee misericordes sicut
deus: debe⁹ & nos dimittē graues
offensas & ml'tas & ml'toaēs: sicut
et deus facit nobis. Ephe. iiij. Do
nātes inuicē: sicut & deus donauit
nobis. Et ido addidit aug⁹ sine dis
ceptacōe: hoc ē facilit sine multa
discussioe dimittat q̄ lesū ē: nō at
tēdēs magnitudinē vl' ml'titudi
nē seu frequētiā offense. Glo sup lu.
xvij. Ne difficilis sit venia. Sz p̄t
hic q̄ritur lesū i cuſibz p̄dās tēa
tur dimittē offendēti ipenitēti nec
satisfacieti: cū deus cui⁹ miscdia ex
cedit hūanā in infinitū nūq̄ dim
tit ipenitēti. Rnsio. Dicēdū q̄ sic.
q̄tū ad remissionē intīsecā cordi
quo ad rācorē vl' irā: nō rōne illi⁹
qui ipenitēs ē. sz rōne sui ipius ne
pecret. Et ido nō ē sile: q̄ ipe deus
nō habet ira hmoi. i q̄ possz ee pec
catū. Sz obiicit in cōtriū sic. Lu. xvij.
dī. Si septies i die peccauit i te fr
tuus & septies i die cōuſs ad te fue
rit dicēs penitet me: dimitte illi.
Igit a xp̄o sēm⁹ videt. q̄ si nō pēi
tet: nō ē illi dimittēdū. Rnd videt
dicē glo. ītlineali dicēs ne nimis
venissa sit īdulgēcia: & glo. mar
ginal. nō iubem⁹ passim pcā di
mittē si penitēcia. Rnsio. Impēi

tēt peccāa ī nos nō tenem̄ pēa di
mittē dimissiōē exteriori. ℣ sic ītelligi
t ītelineal⁹ vel nō tenem̄ pēa dim
tē ī foro pīali. ℣ sic loq̄t margīal⁹.
et hec nō sūt ꝟ illa q̄ dāa sūt de di
missiōe ītiori faciēda offēdēti frī.
Sz q̄rit. q̄d sit ista dimissio exteri⁹.
q̄ dimittit offens⁹ offendēti: nō ei
pt dimittē culpā offendētis. Ite de
bitū satisfactiōis nō dimittit ei: q̄
illud iā solvit ex quo satisfecit ei
plenarie. Rñsio. ꝟdt dica q⁹ hmōi
dimissio nō ē aliud q̄ acceptatio
satisfactiōis vl' ideatio recōcilia
cōis vbo vl' facto exp̄ssa: ut cum
offens⁹ offendētē flectētē genua
eleuat: vl' dicat. dīs paratꝰ vob.
vl' pco vobis. vl' satisfām ē m. vl'
silia. Sz q̄rit iterū. an post satis
factionē hmōi. vl' ecāa an fāa di
missiōe ītīsecā ducat signa ran
cous retinē. Rñsio. Quedā sig
norū hmōi sūt ꝓpīqua. q̄dā remo
ta. Ubiq̄ sūt. que igerūt ꝓbabi
lē suspitionē de rācore: ut cū alī
q̄s nūq̄ vult alij loq̄. ℣ tamen vul
tu sp eū respiat. ℣ silia. Et ista nl'
li licz retinē: q̄ ab oī specie mali
abstinēdū sēm aplm. Ubi sicut
eleazar⁹ abstinuit a carnibz si
milibz porcinis ne vidēt come
dē porcinas. ℣ sic scādalizāt: ita nēo debet illa signa fierē p q̄
ꝓbabilit̄ credat ee ī odio. Remo
ta sūt. q̄ nō igerūt argumētū de
odio licz odiū subsequāt: ut sē sb
tractio fāliaritatis ℣ seruitoꝝ
aliquoꝝ ℣ silia. Et ista licz retīe
re oibz dūmodo nō fiat malo ām
mo: ymo intēdū pt ee meritoriū.
cū sit ꝓpt bonū alteri⁹. Qr ergo di
ī terdū. q⁹ hoc nō debēt facē pfī⁹:
si ītelligat q⁹ hoc nō ē pfēōis ve
rū ē: aliē nō videt ee verū. Pt i
terū q̄ri. utrū īiurat⁹ teneat q̄re
cōciliationē īiurātis: ꝙ nō pe
tētē. Et videt q⁹ sic: exemplo de
uid q̄ erat sine culpa. q̄ quēbat
multis modis ℣ valde hūiliē recō
ciliationē saul. q̄ erat ī culpa. dr.
ꝟdt ē aug⁹. q̄ dicat sup illū locū. si fr
tuus habet aliq̄d adūsūs te. sic.
Id ē. si tu eū offendisti: nā nō ha
bem⁹ adūs⁹ eū si ꝑpē nos leset: u
bi nō ē opus ꝑgē ad recōciliādum.
Rñsio. Dicēdū q⁹ nō tenet ex hoc so
lo. ꝛz rōne fēne caritatis posset teneri
ī casu: ꝛz si crederet ꝓbabiliē q⁹ p hī
liberaret aiam ei⁹ ab odio morta
li: ℣ nō eet occasio mali ī eo vl' ī ali
is hmōi excellēs hūiliatio. Si āt da
uid vl' alij viri scī hmōi fecerūt: ex
ēpla eorū nō tenem̄ oēs seq̄ ī oīb⁹
magne pfēonis. Si q̄rat ite⁹. utr
nō p̄cedente recōciliatiōe teneat a
līs nō solū diligē affectū īimicīa
tē: ꝛz eāa ei bñfaciē. Rñsio. Dicen
dū q⁹ sic. oēs tā pfī q⁹ ī pfecti: q⁹
illud vbū. bñfacite his q̄ odērūt
vos. dicit dīs nō solū discīplis in
sermōe ī mōte aya. v: ꝛz ℣ turbus
ī sermōe ī plano. lu. vj. Tamē q⁹
p̄cepta affirmatiua nō obligant
nisi ī casu: plures ꝓpt ee casū q̄rz
tenet⁹ qs magis bñfaciē amicis
q⁹ ī imicis: q⁹ forte nō tenet⁹ ini
micis nisi ī casu nēcitatis. Seq̄t.
Si āt īimicē se leserit. īimicē sibi de
bita relaxare debēt ꝓpt oīones
vtās: qs ungz q̄ntū rēbuoēs ha
betis. tāto sanioꝝ habē debetis.
Traditio mādato cū reparatione
caritatis fīne tbatē ex dpa al
teri⁹: ponit hic mādatū cū id
cū tbatio p̄cedit ex culpa utriusq⁹.
Cōtinz āt hoc mādatū tā: ꝓmo
sb tā cā mādati: ꝛdo causā mā
dati. ꝓpt oīones: tēio causā cau

se. quas utiq; ⁊c. De hiis q̄bz se habēt male malu. ⁊ boni bene ad iuicē: cliij Capl̄i.

Quia p̄mū occasiōe ei⁹ qđ p̄mo dicat. si ät īuicē se leserīt. ⁊ postea subiūgit. īuicē sibi debita relaxare debēt no tādū: q; aliē se habēt malu ad īuicē. aliē bonu. Malu ei se habēt corde p̄ iuidiā: gal'. vj. īuicē īuidētes: ore p̄ mutuā corrosionē: gal'. vj. si īuicē mordetis ⁊ comeditis: ope p̄ iniurias: gal'. vj. īuicē puocantes. sez p̄ factā iniuriosa. p̄cipiat aplūs: ro. xiiij. Nō ergo ā plius īuicē iudicem⁹. Ite. ad. o. iij. Nolite mētiri īuicē. Ite. j. cor. vj. Nolite fraudare īuicē. Ex quibz cū her phibeat dat ītelligē q; malu male se habēt ad īuicē. īmō cor de. īmale iudicādo: ore mendaciis decipiēdo: ope fraudibū q̄ādo. Et sic patz q; male se habēt ad īuicē malu sex modis: videliz modo iudicādo. mō vbis corrodēdo. mō iniuriis puocādo. mō male iudicādo: modo menciēdo. mō se mutuo defraudādo. Et cōtra vō bonu bñ ad īuicē se habē debēt: ⁊ hoc multis modis. Debēt ei sensu suū aliis ꝛformare. ro. xij. Idipm īuicē sentiētes. Ite. mutuo se diligē: sicut cāalia filia. ro. xiij. Inuicē diligētes. Ite. de seip sis solliciatā curā gerē: tāq; ei⁹ dē corpis mēbra. j. cor. xij. Nō sit sasma īcorpe: sz i idipm p se īuicē solliciata sit mēbra. Ite. de alio meliora q; de seipo sentie. Philip. ij. Superiores sibi īuicē arbitrātes. Ite. onera mutua paciēt porta re. Ephe. iiij. Cū pacīa supportātes īuicē. Ite. beniuolētiā sibi al terutz exhibē. Ephe. iiij. Benig ni īuicē: id ē beniuoli. Ite. i honorā do se īuicē p̄uenire. ro. xij. Honoe īuicē p̄uenientes. Ite. ppt̄ deū se sibi īuicē subicē. Ephe. v. Subiecti īuicē i timore xp̄i. Ite. pro se mutuo orāe. Ia. v. Orate p̄ īuicē. Ite. semetipos īt se i bono edificare. ro. xiiij. Que edificatiōis sūt. īuicē custodia⁹. Ite. mutua caritate seruire. Gal'. v. P caritatē spūs seruite īuicē. Ite. hūi litatē int se oñdē, s. pe. v. Oēs hūi litatē īuicē īsinuate. Ite. ad bonū se īuicē īuitare. Heb. x. Cōsideⁿ⁹ īuicē. i puocatiōnē caritatis ⁊ bo noū operū. Ite. se diligi ab aliis desiderare. ro. xij. Caritatē frēr nitatis īuicē diligētes: glo. volētes a frībz rediligi. Ite. mutuas offē sas libāliē relaxare. Ephe. iiij. Donātes īuicē. Reluctis ergo ma lis q; malu ad īuicē faciūt: faciēn da sūt ad īuicē bona. Vñ j. thessa. v. Sp qđ bonū ē sectami īuicē. Et inde ē qđ aug⁹ sup̄ dixit i vno lo co. Hortate deū īuicē i vob. Et ite rū alibi dicit. Inuicē vrām pudici cām custodite. Nūc ät dicit. Inuicē sibi debita relaxare debēt. Que sūt ta bona. īuicē diligēt obserua da. Primū ppt̄ deū: secm ppt̄ pri mū: tertiū ppt̄ semetipm est hōi faciēdū. Quō rācōe impedit effec

Quia tū oīonis: cliiij Ca. secm nōndū: q; ta sūt pec pue. q; impediūt oīonis ef fectū. Primū ē pcī. quis ostēdit. Qui ei cū tali pcō de q; nō peniez acce dit ad orandū: quō a dño obtīe bit aliq̄d. cū illud ātē oculos ei⁹ de ferat qđ eū sūme offendit. Et io dicit p̄s. Iniq̄tatē si aspexi i cor de meo: nō exaudiet dñs. Secm ē īmisedia. Sic ei ꝛsueuit se dñs habē ad hōinē: sicut homo ad

ꝓxim suū. Et ideo qñ nō exaudit
aliqs miseros ad se clamātē: dig
nū ē. ut nec ipe exaudiat a dño.
Pu. xxj. Qui obturat aurē suam
ad clamorē pauperis: clamabit
ipe: ⁊ nō exaudiet. Tam ē crude
litas i alterū. Ysa. j. Cū multiplica
ueritis oōnes vras nō exaudi
ā: manꝰ ei⁹ sāguīe
plene sūt. Sanguine
Haec aūt hui⁹ ē. qz Iesus ut frequ
ter maledicit ledēti: ⁊ qz i amari
tudīe clamat ad dñm. cicius au
dit dñs vocē ei⁹. qz ledētis oīatē.
Ecclī xxviij. Vn⁹ orans ⁊ vn⁹ male
dicēs: cui⁹ vocē exaudiet dñs?
Porro i rancore siue i ira seruā
da. sūt ista tria. Nullū ei⁹ peccīm ē qđ
homo magis vitare possit in corde
suo: qz ira talē. Ite. ira nō habet
misediā: ut dicit Salōn. Ite. q odit
frēm suū reputat homicida: ⁊ hꝫ
ꝓpt̄ āimi crudelitatē quā gerit.
Cū ergo vnūqđqz istoꝝ impediat
oōnē p se. qntū impedit ira seruā
da habēs i se tā hec: dō dicit Ecclī xx
viij. Homo hoi reseruat ira. id ē
adhuc habet eā i corde: et a deo
qrit medelā. Et hoc quo ad pmū.
In hoīe silem sibi nō habet mi
sediā: et de peccīs suis deprecat:
Et hoc q ad scdm. Ipe ei caro sit
reseruat ira: et ꝓpiatione qrit
a deo. Et hꝫ q ad tertiū. Pdt hoc vo
lēti misediā impetre i oōne: dicit
spūs scs p os sapiētis Ecclī. xxviij.
Reliquie peccīo tuo nocēti te: ⁊ tē
deprecāti tibi pcā soluēt. Dicit
et filus. Ecclī. xj. Cū stabitis ad orā
dū dimittite si qđ habetis adiuꝰ
aliquē: ut ⁊ pr vr celestis dimit
tat vobis pcā vra. Dicit et pīa.
aza. vj. Dimitte nob debita nra
sicut ⁊ nos dimittim⁹ debitorib⁹
nris: i spe q p hoc ꝓuocat pat
ad misediā. Testimonio ergo tā
tis apparz: q effectꝰ oōnis
i sequēdo misediā impedit̄ ꝓxi
mē interdū. Et ideo bñ dicit vul
gs: Inuicē sibi debita relaxare
debēt ꝓpt̄ oōnes vras: ne sal
tem ꝓpter rancorē tāq indignū nō
exaudiāt: qz ut dicit gr̄ḡ. ofte
qđ recte petit adipiscat: ei ei⁹
āim⁹ i petitōe nec inimica odio
fuscat. De sētate i oōnibz ha
bēda ⁊ ex quibz oriat. ⁊ de effu oō
Circa tertiū nō sēp: dvl̄a.m
nōndū: qz viri spūales
debēt i oōnibz sue spe
cialit̄ habē tā: scz mētis intentio
nē: iux i. j. cor. xiij. Gzabo spū.
Et ad hoc induxit aug⁹ sup ei dix:
ei⁹ oratus deū hoc vsus i corde qđ
ꝓfert i ore. Ite. frequētā assidu
itatis: iux i tho. xij. Oōni ista
res. Et ad hoc induxit supra ei
dixit: oōnibz istate. Ite. mūdi
cie sētatē: ex plo iob dicēt xvj.
Cū habere mūdas ad deū pces.
Sēm ei idē ē. qđ mūdū. Et ad hoc
induat modo ei dicat. qntō crebri
ores habetis oōnes: tāto sāctio
res habē debetis. Hec dū vēo
q ad sāctatē oōnū habēdā: ca
uēdū ē. ne lingua orās pcīs in
cat. Iho. Nescio q ista ca lin
gua. qs deū rogat: q aut men
tit. à maledicat à detrahit. La
bia sca exaudit deus: ⁊ pīs ci
to annuit pabz. qs lingua imacu
lata ꝓnūciat. Ite. cauēdū ē. ne
manꝰ q leuāt in oōne. aliqua
impuritate sit infecte, 1. thio. ij. Vo
lo viros orare i oī loco: leuātes
puras manꝰ. Et post. Similit mu
lieres. Ite. cauēdū ē. ne aliq su
pbia appeat i toto corpe: qz ꝑ
supbiā nō exaudit dñs. sicut di

job xxxv. Sz extrio debet hūiliter
appare i cōpunctione pectoris & ge-
flexionibz & silibz: qr oro hūiliat se
penetrare celos: sicut dr eccli xxxv.
Hūi. Du manibz pectora genu
bz pauimēta tundūt. votis & de
votis pārbz altaria cumulāt: sor
dēt gene lacrimis. gemitibz atz sus
piriis mugiūt dulcia. & p foren
sibz causis cātras spūalibz sacra
cta resultāt: nil supnis ciuibz
magis spectare libet: nil regi cē
lo iocūdius exhibet. Itē. cauēdū
ē ne int i vi rōnali cui ē cogita
re. volatiles cogitacōes agregēt:
qr hīmōi muscē morientes. pdūt su
auitatē vngēti orōnis: eccs x.
Itē. ne i cupiscibili iueniat desi-
riū mūdi bonū: hoc ei macular
et impedit orōnē. Ja. iiij. Pcupi-
scitis et nō accipitis: eo q male petatis.
ut i cupiis vris cōsumatis. Itē. ne
irascibili iueniat pūbatio ad alīd,
Thio. ij. Leuātes puras manus
i orōne: sine ira & disceptatione.
Preterea nō solū cauēdū ē ne tlibz
dictis orō maculet: sz debet orō o
nē redolē vtutē. tā theologicā qr
vtutē politicā. In ea ei debet fir
grare fides. ut petat i fide: sīl' fi
ducia spei. ut orās nichil hesitet:
sīl' caritas. mouēs ad scm desi-
riū: qd liberius dns solz exaudit.
Itē. prudētia: ut nō noxia. sz utilia
petāt. Itē. debita reuētia cor
maiestate diuina: q ē ptinēs ad
iusticiā. Itē. pseuerātia. ptinēs
ad fortitudinē: ut i pulsādo pse
uēret. Itē. abstinētia ptinēs ad tē
perātiā: hoc ei ē scōr. adiungē
orōni ieiunia. Denicz ipe sps sc
sz dnor oīm & vtutū distributor
ibi debet inueniri: & facē postula
re gemitibz inenarrabilibz. Con
surgit ergo sātas orōnū ex caretia
pdcōr viaor: & ex plenitudie vtu
tū. Vñ qd dr apoc. v. qr quatuor aīa
lia & vigintiquatuor seniores. p quo de
signāt oēs scī. habebāt phialas au
reas plenas odoramētor: q sūt orō
nes scōr. Phialas aureas q arēt
maculā quo ad pmū: odoramēta
sz vtutū. q ad scdm. Porro hīmōi
sātas multū prestat efficaciā orō
nibz bonor: sicut & malicia impedi
mētū orōnibz malor. Inde ē qd di
cit salōn. pū xv. Orōnes iustorū
exaudiet dns. Et extrio fit ipsa
tio sup pcōrē i ps dicēte. Orō ei
fiat in pcōr: ut sz nō exaudiat.
Et iterū i ps. Oculi dñi sup iustos
et aures ei i pces eor: vultus aūt
dñi ad ē iracundia sup facientes ma
la. Et jo. ix. Scim qr pcōres de
nō exaudit: sz si qs cultor dei est,
hīc exaudit. Hic ē qd ad pces sc
abrahā ablata ē sterilitas de do
mo abymelech: gen. xx. Orante
abrahā sanauit dns abymelech
et vroē & ācillas ei: & pepērunt.
Itē. ad pces sc moysi vicit israel
hostes suos: exo. xvij. Cū leuasset
moyses manū: vincebat isrl. Itē.
ad pces sc aaron cessauit plaga
ignis: nu. xvj. Stans inter mortu
os & viuentes. p pplo depcat ē: et
plaga cessauit. Itē. ad pces sc
job placat ē dns amicis suis: job
ult. Dns ait ē sz ab ira qua
habebat ze amicos iob: eo ora
ret ipe p amicis suis. Itē. ad pces
sc helie ablata ē pluuia & iterū
reddita. Ja. ult. Helias orōne
orauit ut nō pluer sup tra: & nō
pluit ānos tres & mēses sex. Et
rursū orauit: & celū dedit pluui
as & tra dedit fructū suū. Itē. ad
pces sc stephani qs fecit act. vij.

positus genubz clamās voce mgna ⁊ dicēs. Dñe ne statuas illis hoc pcm: secuta ē postea diuisio paulū tā crudelis. ut dicit sā. Ex qbz oībz ⁊ aliis īnūmerabilibz exemplis patz: q̄nte virtutis sit sc̄a oratio cōrā deo. Myrre murū: q̄m delectāt ipsū sicut aromata. Apoc. viij. Ascendit fumꝰ incensoꝝ de oratiobz sc̄oꝝ de manu āgeli cōrā deo. Cirsost⁹. Sicut thymiamata bene trita. delectāt hoīnē odoratē: sic oratio iusti suauis ē ate dñm. Ex his patz q̄d sit sānctas orationis ⁊ q̄nte sit efficacie. Et ppt hoc bñ dicit vir sēs. q̄s q̄nto crebriores habetis. tanto sanctiores habē debetis: ne sc̄z si crebro oratis ⁊ effectū arcēat oratiōis ppt sānctis defectū. tēpꝰ ī hoc īutilit cōsumatis. Sequit. Melior ē at q̄ frāis ira sepe tēptet. nō īpetrare festinat ut sibi dimittat cui se fecisse agnoscat īiuriā: q̄ q̄ tardius irascit: ⁊ ad veniā petēdā tardius īclinat. Qui at nūq̄m vult petē veniā aut nō ex aīo petit: īn causa ē īmonastio: etiā si inde nō pcedat. Traditis mandatis etiā reparationē dilōnis tbate. subiūgit hic diuisionē eoꝝ q etiā hoc se habēt diuisiode: ut ex hoc appareat. q etiā hoc sunt culpabiles pl⁹ ⁊ min⁹. De diuersitatibz quorūdā circa veniā petendā.

Sunt at tendā: duo Cā. tres differētie hoīz: sic patz ex lra. Quidā em fraale irascit ⁊ ato veniā petit: et hij sūt sicut aq. q ato calefit et ato frigefit: ⁊ hoc mal⁹ malū. Quidā tardi⁹ irascit ⁊ tardius īclinat ad veniā petendā. hij sūt sicut ferrū ignitū. qd tardius calefit ⁊ tardi⁹ frigefit: ⁊ hoc peius. Quidā at sē. q nūq̄m volūt petē veniā. Et hūsē sic lapis abestos. q accēso nūq̄m extinguit: sicut dicit aug⁹ de ciuitate dei: ⁊ ē pessimū. Mō q̄d dicat de istis: q sine causa sē in monastio. Circa pmos nōdū. q nō dicūt meliores ppt ire frequētā. cū sēdm beatū iacobū oīs hō debeat esse tard⁹ ad irā: ⁊ ppt celere satisfactionē. Quia ei ira t̄bat oculū rōnis: irat⁹ ut fregit q̄d malū est putat iustū. Seneca. Iratus etiā fraū⁹ filiū putat. Videtur vo. ato agnoscūt culpā suā: et io eoꝝ ira nō videt mlt⁹ ḡuis: q nonnull⁹ obscurat eoꝝ iudiciū. Ire. signū ē bone nature: cū ato se purgat a nociuo. ⁊ bona xplexio a supueniēte īfirmitate. Ira bone ois ē. cū sentit se lesā statī cādere. Vñ sup illo vbo ps. Irascimini ⁊ nolite peccare: dic glo. Justicia ē. ira celeri penitudine mitigare: q̄d dicat. q hoc ptinet ad virū iustū. Dr de quodā rege xpiano bono. q fregit supcā bat ab ira. pauēdo modū istū mō illū: q nūq̄m posset q esse cū aliquē sic lesisset q̄sq illum placassit. Et īterdū sic leso. dabat larga munera. Hō igit fracedū ē viro spūali. Ire. sicut dicit ius. delicta tāto q̄uis a se: q̄nto diutius tenēt obligatam aiam īfelicē. Iniuria vo quā nō seq̄t celeris satisfactio. diu⁹ detinet aiam. Et ido. ex tro. mlto melior ē. q post offesā. licet frequēt offendat ato satisfacit: q̄ q tardi⁹. Tres ergo sūt cause. q̄re talis ē melior. Videtur q ato d pā suā agnoscat. ⁊ ato se purgat ab illa: ⁊ iniuriā ī alterū missā

nō plongat. ¶Inde bñ dicit a plus
ephe. iiij. Sol nō occidat sup iracū
diā vrām. Cād īplet. qcūq; p̄ ira
festinat veniā postulare. Circa
scōs nōdū: q̄ ille q̄ tardat veniā
petē post offensā ꝛ missā. caritatē
fīnā quā turbauit differt repare:
satisfactionē siue salutē nctaria. pt̄
hit facē: mādei ꝛt se erorā ocāsi
one offense ꝛmisse ī seruū suū ꝛtēp
nit placare. Ex qbz apparz q̄ delin
q̄t tripliat: q̄ ad p̄rīm q̄tū ad p̄m:
quo ad se q̄tū ad scdm: quo ad de
ū q̄tū ad tciū. ¶Preterea talis videt
laborare vicio accidie: q̄ tarditā
ad bonū ptinz ad accidiā. Silr vi
cio ire: q̄ nō videt ī eo sedata: silr
vicio supbie. Ex supbia ei p̄cedit:
q̄ ledēs lesō satisfacē dedignat.
Est igit̄ triplex funicul⁹ ī collo eius:
quo ligat a dēonibz ad īfernū. Dis
rūpam⁹ ait ps vīcula eoz. Et si
te aī possit strati dissoluē. ꝓmittit
sēm diuicī: ¶ forte añq̄ dissoluat
crit ī carcē. qđ ē magna stultīcia.
Ité. prudēs ē aī habet īmicos⁹ ml'
tos nō pigre ꝓpauare recōciliari
onē aī eorū aliqbz ¶ facē eos⁹ sibi
amicos: ut eoz adiutorio fiat po
tēcior ꝛt alios. Silr prudēs⁹ pau
pis ē sibi ꝓuidē diligēt aīcias
aliquoz: q̄ bona sua sibi cōcēt.
Silr reus ¶ accusat⁹ apud durū
iudicē. si sit prudēs. laborat fide
liē acto facē pacē ad⁹sario: ut e
uadat durā sīam. Cū ergo q̄libet
ī statu p̄ñti habeat multitudi
nē dēonū se īpugnātē ꝛt quā
p̄t eū ml'tū iuuare q̄libet cū q⁹
habet aīcias caritatis: ¶ sit eci
ā in statu paupe q⁹ ad bona spū
alia q̄ sibi cōciant ab ōibz illis
q̄ habēt ad ipsū amicicā caritā
tuā: et īsup cū iniuria alij facta
habeat eū accusare coram tremē
do iudice. n̄ lesō satisfactiōe place
tur: nō ē modica īsipiētia cū tardat
qs passo iniuriā satisfacē. ¶ eū sibi
reconciliare. Circa tcios nōdū: q̄
tbz de causis solet ꝛtingē q̄ aliq̄s nō
petat veniā a leso. Una ē. cordis
ceatas. Ira ei obscurat aīm⁹: ¶ nō
recognoscat qs in eōdū se culpā ha
bē ubi habet: ¶ q̄ nō ꝛgnoscat cul
pā suā. nō petit veniā. Iste āt ml'
tū elōgat se a salute: cū sēm sene
cā. iniuū saluus sit ꝛgniao pcti. Et
ꝛtio. elōgatio magna ē a salute:
hoc iniuū nō habē. Alia ē. simula
ta iustīcia. Ut cū qs dicat. nō expe
dit illi ut me illi hūiliem⁹: q̄ inde
cēt supbior. ¶ silia. Si āt hec ratī
o bona cēt. tūc nō debuit se xp̄c
hūiliasse: q̄ ei hūilitas ml'tis fu
it ī ruinā. Nō ē ergo ratio talis
bona. sz poti⁹ saluti ꝛtria: cū sēz
sapiēte. salus aīe sit ī sānitate iusti
cie. nō ī simulatōe. Alia est supba
duricia cordis. qđ habebit male
ī nouissīo die: q̄ erit sup cedros li
bani erectas. ¶ sup quer⁹ basan
id ē supbos ¶ duros. sic dr ysa. ij:
q̄m ꝓpīm hūilē saluū faciet. ¶ ocu
los supboz hūiliabit. Ex q̄ patet.
q̄ duricia hm̄oi supba. multū ī
pedit salutē. Bñ ergo dicit vir scs
q̄ tal' sñ causa ē ī monasterio: cū sa
lutē ei⁹ ꝓpt̄ quā sūt mōsteria impe
diat tā ceatas q̄ simulata iustīcia
q̄ supbia ꝓdicta ex q̄cūq; siue
q̄busc̄q; causis isīs a petēda ve
nia retrahat. Preterea sicut nō di
mittit̄ pcm̄ n restituat ablatū:
ita nō dimittit culpa. q̄n satisfiat
leso de iniuria q̄cūq;. Ité. n̄ ꝛcordet
qs cū ad⁹sario dū ē ī via. ī fine po
net ī carcē: sic dr aza v. Ité. obla
tōes ei⁹ nō sūt acceptē deo si habz

aliqđ dr̃ frēm suū. n̄ pus recōcili
et frī: sicut habet aya. y. Cali ergo
nec pēm veniā ꝙsequr̃? nec penas
futūs euadit: nec bona fuā me
ret. Non ergo dicat. sī causa est ī
monasterio? cū nullū istoꝝ tū bono
rū ꝙsequr̃: ad q̄ spēcialr̃ ꝙsequēda sc̄ā
mōsteria īstituta. Precea legr̃ ī
vitas pr̄. q cū abbas mothois re
cessiss̄ de quōdā loco octa sōe cuī
dā frīs q̄ ex tuidia uā habebat cū
eo. ⁊ fecisse sibi alibi cellā de q̄ non
egrediebat? audito semel q illes frī
tuid ei q̄busdā aliis senibz dediss
set ad locū uianū. egressꝰ dr̃ more
de cella. cucurrit ad eū. ⁊ pus pmiaz
egit apud eū: introducēsq eū ī cel
lā suā. p tres dies quiuat ē cū eo.
dr̃ ꝙsuetudinē quā habebat ieiu
niū nō soluēdi. Ite. ibidē legr̃. q
q̄dā monachꝰ vulnat a quōdā: te
nēs manꝰ ad vulnꝰ pstrauit se ad
pedes pauētis grās agens. Ite.
legr̃ ibidē. q dixit q̄dā senex: q
si q̄s dicat alicui. ignosce mihi. hūili
as se: obtinuerit dēones tēptatores.
Ex q̄bz factis ⁊ dictis apparz q vi
roz religiosoz ē. nō solū lesis ab
eis se hūiliare ad veniā: sz eaā ī
iuriātibz. Iuste ergo illis q nūq
volūt petē veniā a lesis. nō pfūt
laborēs q̄s sustinēt ī monasterio.
vl̄ societs sc̄ā vl̄ habit hūilis: q
lōge sūt a vtutibz q̄s viri sc̄atis
p monasteria possederūt: ⁊ iō ꝑpt
p̄dicta bn̄ dr̃. de istis. q sū causa
sūt ī monasterio. Sequr̃. Vinde
vobis a vbis durioribz parate.
Que si emissa fuerīt ex ore vio:
nō pigeat ex ipō ore pferre me
dicamēta: vnde facta sē vulnēa.
Traditis mādatis ad cauēdū p
turbatiua dilēcionis fīne. ⁊ ad re
pandū turbatā: ponit hic exhor
tationē ad utrūq̄ q sequr̃ ex pmissis.
et ꝑpt hoc dicat vinde. Primo ar pōt
principale: deinde q̄dā ī adēs arca
istud: ibi. q̄n ar. Principale vō man
datū otinet duo. Primo exhortatio
nē ad cauēdū p̄dicta ebationē cū
dicat: vinde vob a vbis ⁊c. Est eū
sensꝰ: a vbis durioribz ī firmitate
hūane mutuo puideres cauere.
Sedo ad repationē turbate: ibi.
q si emissa ⁊c. Cont duriā vbo

Quarto pm̄o no rū: dny cā.
tādū. y ē duplex duri
cia: sz ī deū ⁊ ī primū.
Prima ē triplex? q̄dā sz cordis: cōe
quā dicat ps. Si voce ei audieritis.
nolite obdurare corda vra. Que
dā vboz. Jude j. Arguet oēs ipios
de duris vbis. q locuti sūt dr̃ eū.
Alia vō opm. Jo. ix. Tulerūt lapi
des p quos ītelligit opa dura: ut
iacerēt ī eū. Sedā caam ē triplex.
Quedā ī corde p ī passionē ī nā
tatibz frīs Dn̄i. Cor durū est. qđ
nec passione mouet? ⁊ iō ustū ē
ut male habeat ī nouissio sicut dr̃
ecclī ij°: ut nō tueāt apud deū my
sedia: sicut nec primꝰ iuenit ap
eū. Pū. xxviij. Cum vō mētis ē du
re cortuet ī malū sz ī fine. Alia ī
opibz. Exo. j. Ad amaritudinē p
ducebāt vitā eoz opibz duris. Ali
a ī vbis. Gen. xlij. Cū ad aliend
duri loq̄bat eis. Et nota q licet
duricia cordis ⁊ duricia opm sit
valde reprehensibiles: tn frequēter
duricia vboz plꝰ nocet. Genat
ei sūmā pturbationē q ē furia.
Pū. xv. Sermo durꝰ suscitat furo
rē. Ite. inducat grande rebellio
nē: ecclī apud magnos. iij. Reg. xij.
Rndit rex pl̄o dura: deluto ꝙsi
lio seniorū. Et pr̄. Rndit pl̄s di
cēs. Que nobis ps ī dauid. a hē

ditas ī filio ysai: ¶ vade ī tabna
cula tua isrl'. Et sic factū ē: ¶ scan
ta ē inde ꝑpetua rebellio. Jtē. sub
trahit amicos: ¶ ꝑsequēs alia
mlta bona. ꝓpt' qđ dr eccl xlx.
Ne ītereris vbū durū ¶ nequā ¶ nō
minoraberis: scz ī amicis ¶ ī alijs
bonis. Et nota. q' gen xxxiij. dr'
dns ad laban. Caue ne loqris
cū iacob q'cūq' duri. Si ergo hoc ca
uēdū est laban viro malo ī fre
q'mltū ī eū deliquisse videbat: q'
tomagis cauēdū ē viro scō. ne
dure loq'at frī suo ī xpo. Et ī o bñ
dicat: vobis a vb' duris ibz pcite.

De malis ¶ bonis q' fiūt per lin
gua: dviij Lā.

Quera sedm
quā: dviij Lā.
nōndū: q' os q'tū ad
locutionē eī sit orga
nū spēale rōnis ex q' sola ꝓcedūt
bona ¶ mala: ē sup oīa mēb hūa
na habile ad bonū ¶ malū. Hic
ē q' līgua dicit habē manū scz si
nistrā quo ad mala. q' facit que
ducūt ad mortē: dextrā q' ad
bona. q' facit q' ducūt ad vitam.
Pu xviij. Mors ¶ vita ī mānibz lī
gue. Hic ecca ē qđ dns dicat ma xij.
Ex vbis tuis iustificaberis: ¶ ex
vbis tuis ꝺēpnaberis. Hic est
iterū qđ dr ja. iij. Ex ipo ore pce
dit bñdictio ¶ maledictio. ꝓpt' q'
ecca dr eccl xxxvij. Ex corde ꝓce
dit ꝓtes oriūt: bonū ¶ malū. vi
ta ¶ mors: ¶ dnatrix eoz ē assi
dua līgua. Qđ idō dr: q' sicut
dns ī ptate habet rē suā: ita lī
gua habet ista q'tuor ī ptate sua.
Deinde nōndū. q' sicut līgua dicat
vnū sitas ī iq'tatis ja. iij: ita ¶ a
būdātia bonoz egredit ab ore.
Vñ pu. xij. De fructu oris sui v
nusq'sq' replebit bonis. Bonū
siqdē magnū ē ꝓfessio fidei: qa
adducat salutē. Ro. x. Si ꝺfitearis
dnm ihesū xpm ore tuo: ē fidē cor
tuū: saluus eris. Hoc at bonū egredit ab ore.
Eodē. Ore at ꝺfessio fit ad salutē.
Jtē. bonū magnū ē ꝺfessio ꝓtoz:
q' p ea pcā remittūt: unde ī. j. jo. j.
Si ꝺfiteam' pcā nra: fidelis ¶ iust'
ē ut remittat nobis. Et hoc ecca
fit p os: unde illud. Cōfitebor dño
nimis ī ore meo. Jtē. bonū mag
nū ē ōro: p quā acq'rūt bona et
dona spūalia. Vñ orātibz aplis.
venit spūs scūs cū donis suis. Hoc
at ꝓcedit ab ore. ꝓs. Os meū a
pēruī scz ī ōrone. ¶ attraxi spīm scz
sēn: cū q' oīa dona spūalia donāt.
Ptea magnū bonū ē cōrūptio pcō
rū: q' ex hac seq't int'dū sal' frūs:
unde illud aya. xviij. Corripe eū int'
te ¶ ipm solū: si te audierit. lucrat'
eris frēm tuū. Et hoc ecca ex ore
ꝓcedit. Ecca xlj. Veruptū reuerti
mū ī his q' ꝓcedūt de ore meo: scz
ad cor rōnē q' ex ore meo ꝓced'.
Jtē. magnū bonū ē edificatio pri
mi ī bonū. ꝓpt' qđ dicat aplūs ro.
xiiij. Que edificatōis sūt. unusquis
q'stodiam'. Et hoc iterū ex oē p
cedit. Ephe. iiij. Oīs sermo mal'
ex ore vīo nō ꝓcedat: ſ si q's bon'
ē ad edificationē. Jtē. magnū bo
nū ē subuenire ī digēti ī sua nāī
tate. Qui ei vidit frēm suū nāte
habē ¶ clauserit viscera sua ab
eo: quō caritas dei manet in eo:
Sicut dr ī. jo. iij. ꝓpt' at q'libet ¶ si nō
facto. saltē bono vbo oris sui ī di
gēti subuenire: ꝺsiliū aliq' vl' so
latiū vbū ei dādo. Jdō dr pu xxv.
Aperi os tuū ī cauſis filioz oīm
q' ptīseūt. Ptea magnū bonū
ē laudare deū: ꝓpt' qđ frequēter pa
ret ī scptūr. Hmōi vo leuis ꝓced'
ab ore. ꝓs. Sp laus ei' ē ōe meo.

Ite. magnū bonū ē grāz actio. Ubi qđ dicat apls j. thessa. v. In oīb⁹ grās agite. Et hoc utq; p̄dit ab ore. Apoc. vij. Dicētes grā rū actio deo nō. Audit ei ē eoq; p̄decit ab ore. Ite. magnū bonū ē honorare deū: ppt qđ frequēter inuitam ad hoc. Hoc aūt fit ore. Ro. xv. Unanimes uno ore honorificetis deū. Et nota. q; laus & grārū actio & hōrificētia dei in hoc differūt. q; laus ē de bonis q̄ habet in se deus: grārū vō actio de bonis nobis collatis: hōrificētia aūt. de eisdē coram aliis exhibita. Si ergo nouē bona p̄dicta q̄ p̄decit ex ore: quoz ta p̄ma respicit ppm 2mo deū: alia ta utilitatē p̄rimi: alia ta gloriā dei: ut patz diligēter inuēti. Ite. nōndū. q; licz ex ore bona & mala p̄cedāt: & possit tot bona fieri ut p̄dictū ē: tñ uir bonus utit ē ore in bonū: p̄sentes de thesauro cordis sui bona: malus aūt utit eo in malū: de thesauro suo p̄sentes mala. Hīc ē qđ dr de bono uiro: ecce vj. lingua cuiuscuq; id ē bōa et gratiosa: in bono hōie abūdauit. De malo vō ps. Os tuū abūdauit malicia. Ite de bono p̄u. x. Os iusti pturiet sapiētiā: de malis vō codē xv: os fatuoz & bullit stultitiā. Ite. de boni⁹ p̄u. x. labia iusti considerāt placita sc̄a coram deo & hōibz: de malis vō codē. os impioz p̄fusa. Ite boni nō n̄ ai p̄meditabit de loquit: iux illud. os iusti meditabit sapiaz & lingua ei⁹ loqt iudiciū id ē sñiam exāinatā: mali vō p̄cipitāt loquit: iux illud. dilexisti oīa ūba precipitacōis lingua dolosa. Ite. boni rumināt & ūba sacra tāq; spes arōtica & fortitudo: sedm qđ dictū ē ppha ezech. iij. Cibe dedi ūba mea in ore tuo. Mali vō habēt os plenū maloz ūborū q; ruinat cotidie: ppt qđ dicit. Sepulchrū patēs est guttur eoz: q; fetet ppt talia ūba ad mōdā sepulchri. Ite. boni utit ore ad laudē dei: iux illud. dne labia mea aperies: & os meū āūciabit laudē tuā. Mali vō utit in dāpnū p̄rimi: iux illud: q; os maledicōe & amaritudine plenū ē. Ipi ei in malis dās frequēter amaricāt p̄rimos. Ite. os bonoru ē organū frequēter spūs sc̄i iux illud aza. x. spūs p̄fus vū loqt in vobis? os vō malor organū ē diaboli. iux illud. iij. Reg. xxij. ero spūs mēdax in ore oīm pphārū ei⁹: qđ dr spūs nequā de malis pphis. Denq; boni uiri pauca loquūt: ipi vō multiloqui sūt multa loqntes. Isti loqntes bona p̄ferūt ipi maliloq; sē cogitātes & loquētes malicia. Isti loqntes loquūt utilia: isti vaniloq; loquūt vana. Isti honesta: illi turpiloq; turpia. Isti vera: illi falsiloq; falsa. Isti prudētia: illi stultiloq; stultia. Isti humilia: illi magniloq; sublimia. Et sicut dns dedit bōis lingua mercede sua: ita lingua sua labūt mali in p̄ditionē. Nota ergo q; sicut lingua digne vulnerās. ihc ix: ita & diabolica lingua cū xxxvj. Ubi hoc bn̄ apparat serpēs in ps: ubi dr. Acuerūt linguas suas sicut serpētes. De serpēte ei egredit venenū nocēs: & tyriaca sanās illud noa mētū. Ubi hoc eaā lingua bonoru ut lingue canis in ps. ubi dr lingua canū tuoz & ē: q; canis & si mordeat ore it dū. tñ habet linguā medicāle sed ulcera: ita et

lingua hūana. ꝑ.xij. Lingua sapientū sanitas. ℣t hoc ecīā dī. xxviij. Verūtāmen ex ore pharisēi. scz flatu accendēs ignē & sputū extinguēs: q sicut ore ledit qs aliū: ita ꝑt ore lesionē mitigare. Patz ex iā dictis. q os valde labile & habile ē ad bonū & ad malū: qđ valde timendū ē. ℣t qđ dicat sapiens ecīi xxij. Quis dabit ori meo custodiā. & labijs meis signaculū certū: ut nō cadā ab ipis & lingua mea ꝑdat me? Ite. q aliq fideles educunt ī malū q ī bonū: qđ ē valde cauendū. ℣t qđ dicit ps. Dixi custodiā vias meas: ut nō delinquā in lingua mea. Ite q os ipm apti ē ad placandū lesionē illatā: qđ valde curandū ē. ℣t qđ dī. Rogate q ad pacē fuit: rogando scz vbis quē lesistis ut ad pacē reddat. Ve illis q nō timēt preceptū lingue: sz deteri⁹ ve illis q nō cauēt pcām lingue? sz sup oēs ve illis qui nolūt vbis placere qs offenderūt vbis: dēp nētes mādatum dñi scī dicētis. Nō pigeat ex ipo ore ꝓferre medicamēta: vñ facta fuit vulnera. Deq. ¶ Cūm āt necessitas discipline ī moribz coherendis dicē vos dura vba appellit? si eāā ipi modū vos excessisse sētis. nō a vobis exigit ut a vobis subditis veniā postuletis: ne ap. eos quos oportz ee subiectos diminuī seruat humilitas. regendi frāgat auctās. Cūm ex precedenti mādato. ī q dictū ē. q si emissa fuerit ex ore dura vba. eodē ore petat venia. possz credi q hoc ī omi casu eet faciendū: ponit īcidens casū ī quo ē excepno. scz ī plato & subdito. Determinat āt duo circa hoc: ꝑmo de modo se habēdi in hoc casu plati ad subditū? scdo de modo se habēdi ad deū: ibi. sed tm petenda ē venia &c. Circa ꝑmū vo qđ hic ponit nōdū. q possz oriri ge. q plat⁹ in duris vbis excedet ergā subditū nō causa regiminis: sz alia de causa mala. aut odij vel iudicie vl' hmōi. Ite. causa regiminis possz ī eisdē excedē ī casibz in q̄bz nō oritur nēcitas disciplīe: ut ī q̄busdā minimis. q nō fiūt alicui⁹ nēcitatis. Ite. possz excedē ī casu ī quo nō expellet ad hoc. ut cū alias supplicabz vbis exhibēt se subditi corrigibiles. In his āt casibz reprehēsibile ē in plato duris vbis uti ad subditos? et ideo dicit. ī moribz coherendis. cōtra ꝑmū: & nēcitatē disciplīne &t sēm. et expellit q ad terā: ostendēs ī quo casu sit hoc tolerabile. Ite. ī hoc qđ dicit. non a vobis exigit. nō negat q̄n possit fieri: & si ab hoc excusat prelat⁹. Ite. subdit causā huius cū dicit. ne apud eos &c. Tria ergo tāgit ī hoc vbo. scz causam casus: cū dī. q̄n āt &c. Excusatio ab humiliatione sequēte: cū dī. si eāā ipi modū &c. Et causa huius: cū dī. ne ap. eos &c.

Q⁹ interdū duris vbis ꝑnit uti ꝑlati ad subditos: circa. A.

Et ꝑmo patz reprehensio quorūdā. q putāt q ꝑlat⁹ nūq̄ debeat duce loq̄ subditis: sz sp māsuete. Sicut ei ꝓpt duros lapides inuēti sūt mallei duriores: sic q̄ rudā duricia reprit. ut causa disciplīe duris vbis corrigāt. Inde ē q apls dicat disciplō de disciplis suis: ꝯ thio. ij. Increpa illos dure. Hmōi exemplū reliquit nobis ꝑuarche. Qđ enī duri⁹ q̄ qđ dixit noe geñ. ꝯ filio suo? maledict⁹ chanaan? Item.

gen. xlix. iacob ad ruben dix. Nō
creſcas. Et ad ſymeonē ⁊ leui. In
ſiliū eoꝝ nō veniat aīa mea: ma
ledās furor eoꝝ. Dilit' ⁊ tribꝫ ſac'
dotalis q̄ habuit p̄eſſe ꝓplō i his
q̄ dei erāt: idē exēplū reliq̄t. Inde
ē q̄ hely cū poſtmōdū ſua rep̄bat
ē a ſacerdotij dignitate: q̄ non dure
ſꝫ molliter corripuit filios ſuos. Au
dierat ſiq̄dē. quō filij ei⁹ dormie
bāt cū mlieribꝫ q̄ obſeruabāt ad
oſtiū tabnacli: ⁊ dixit eis molliter.
Quare facitis hꝰmōi res q̄s e
go audio: res peſſimas ab oī ꝓplō.
Nolite filij mei: nō ē ei bōa fama
quā ego audio: j. t̄. ij. Leuite ecā
legūt maledic̄ones ſup tīſgreſſo
res legis: deut. xxvij. Vbi etē q̄ i
dē fecerūt: licz dei ſpūs loq̄rēt. Unde
ysa. xlviij. ad ꝓplīm iacob. Scio q̄ du
rus es tu: ⁊ neruus ferreus ceruix
tua: ⁊ frons tua erea ē. Et ih̄e xxx
ad ꝓplīm. Vt mlitudinē iuq̄tatis
tue: dura facta ſt̄ p̄cta tua. Et ml'
ta filia iuenīunt apud alios ꝓphas.
Apud aplos ecā inuenit idē. Unde
petr' ad ananiā: act. v. Cur tēp
tauit sathanas cor tuū. mētiri te
ſpūi ſco: Et paul' gala. v. O iſen
ſati galathe. q̄s vos faſcinauit:
Et filia mlta. Diſapli ecā aplo
rū: hoc idē fecerūt. Unde ſtephan'
act. vij. ad iudeos q̄bz p̄dicabat.
Dura ceruice ⁊ incīſis cordibꝫ ⁊
auribꝫ: vos ſp̄ ſpūi ſco reſtitiſtis
ſicut ⁊ p̄res vri. Et paul' thio
theo diſaplo ſuo p̄cepit dicens:
j. thio. iij. Argue increpa: q̄d ⁊ ſo
nat i duriciā. Ite. moyſes legiſla
tor licz eēt mā ſuetiſſim⁹ oīm hoīm
q̄ erāt ſup t̄rā: tm̄ dure loquēs iu
daico ꝓplo. dicit deut. xxxj. Scio ē
tētionē tuā ⁊ ceruicē tuā duriſſimā:
et filia mlta. Ite. iohēs baptiſta
p̄dicator p̄mitit⁹: dicit i ſua p̄di
catiōe ebꝰ iudeoꝝ. Genimia vipe
rarū: lu. iij. Et dns euāgelio vij.
Vos ex p̄re dyabolo eſtis: ⁊ filia
mlta. Cū igit̄ p̄uarice ⁊ tribꝫ ſa
cēdotalis: ⁊ ꝓphē. ⁊ apli. ⁊ eoꝝ diſci
pli. ⁊ legiſlator veteris ⁊ mediā
legis utiuſq̄ ⁊ ipe ſaluator uſi fu
erit duriſſimis vbis ad hoīes:
q̄s audeat ꝺdēpnare p̄latū ſilia
facētē ad ſubditos cauſa diſci
pline: Hñ igit̄ dicat vir ſcs. Cū
āt nāturas diſaplie dicē vos du
ra vba appellit: q̄a aliq̄n hoc ſine
dubio ꝺtīgit.

De q̄bdā rep̄hēſibilibꝫ cū humilitatē: cl'x Cā'

Quia ſecm nōndū. q̄liz
cauſa diſcipline liceat
p̄lato i dura vba p̄rūpere. tm̄ p̄ē i
hoc exercēdo modū: nec tm̄ ſic exer
cēdo teneat̄ ſe humiliare uſq; ad vēi
ā petēdā: nō ei oīs humilitas ē vti
oſa. Eſt ei q̄dā humilitas nāturalis
q̄ ſez q̄s humiliat̄ ab alio. vbi. Ite i
uſticiaas ei ſuas humiliauit ſūt. Et
hec nec bona ē nec mala: ñ ꝓpt
bonū uſū ⁊ abuſū. Alia ē adula
toria: ut cū q̄s alicui⁹ mūficē
diget humiliat ſe variis modis.
Ecc. xxix. Donec accipiāt oſculā
ē manꝰ dātis: ⁊ ꝓmiſſionibꝫ humi
liāt vocē ſuā. Alia ē falſa: ut ypo
critarū: quoꝝ intīora nō rīndet exā
oubꝫ. Ecc. xix. Eſt q̄ neḡt ſe humi
liat: ⁊ intīora ei⁹ ſūt plena dolo.
Alia malicioſa: ut cū q̄s inimic⁹
alicui⁹ humiliat ſe coram eo. ut ex h
efficacī⁹ poſſit ei i aliq̄ nocē: ſicut
vulpes. q̄ ſe humiliat uſq; ad terrā
applicās vētrē. ut meli⁹ capiat
gallinā. nō ſe obſeruāt̄ ab ec.
Ecc. xij. Ne credas inimico tuo in
etnū. Sicut ei eramētū erugīat
malicia illi⁹. Et ſi humiliat⁹ vadat

aurum. abice aiam tuã: ⁊ custodi te ab illo. Alia ē stulta: ut cũ qs ex spiatate sustinet nõ sustinẽda. Cõt qd dr ecclĩ xiij. Noli ee hũilis ĩ sapĩa tua: ne hũiliat ĩ stulticiã se ducatis. Alia ē superstiosa: q̃ sez ē ĩ rebz supuacuis. Colo. ij. Nec tenentis neq; gustauerit neq; tetigerit tauerit q̃ sũt oĩa ĩ ĩteritũ ipo usu secm̃ p̃cepta ⁊ doctinas hoĩm: q̃ sũt qdẽ rõnẽ habẽtia ĩ superstitõe ⁊ hũilitate. id ē superstiosa hũilitate. Alia ē nimia: ut cũ qs se hũiliat ultẽ q̃ deceat statũ suũ ecclĩ xix. Est iustus q̃ se nimiũ submittit mlta hũilitate. Et sic facit plat: q̃ pt̃ expessiõ ĩ duro modo loquẽdi petit veniã a subdito. Qd qr nõ ē nãtas dicat: nõ a vobis exigit. Qr si q̃rat. cũ hoc possit fieri ⁊ nõ fieri. qd sit melĩ: pt dica. q̃ secm̃ dũsas odiões eoz a q̃bz petũt hĩmõi vẽie et assistẽtiũ. pt hoc iudicari si ei males ex hoc magis ĩ bono p̃ficiũt: pt hec fieri. Si ãt inde abutũt in superbiã. ut cũ qs ex hoc putat se minus reũ vl̃ platũ magis d̃pabilẽ. vl̃ fit audatior ad culpas petrandas ⁊ filia: melĩ ē nõ fieri. Neq; ei dns pharisei saãdalizatis in ei dictis vl̃ factis legit ũq; satisfecisse: et hoc qr sciebat. q̃ nõ p̃ficerent ex hoc: q̃ius discaplis intẽdũ ĩ tali casu satisfecit. De auctte regimĩs

Qur cõseruãda: clxj. Cã". a tau nõndũ: q̃ rector vniũsi nõ solũ habet sũmã sapiam p quã oĩa prudẽt gubernat. ⁊ sũmã bonitatẽ p quã õnia disponit utiliter: ꝫ ⁊ sũmã potẽtiã. cui suo regine nõ pt̃ resistit. Vẽ qd ab ecclĩa cãtat. Rector potẽs. iux illud sap̃ xij: subest tibi cũ volueris posse. Ite. spiritũz angelicis q̃ habẽt regẽ nõ solũ hõines ꝫ ⁊ puãas ⁊ regna. data est a deo maxĩa ptãs: ad fraẽdũ ea. q̃ ptinẽt ad missionẽ sibi fractã. Dẽs. Oẽs ãgeli eĩ potẽtes vtute: ad fraẽdũ vbũ illi. Ite. homi ĩ pma odiõe sup oĩa dispsitio data ē a creatore maxĩa ptãs: sup sibi subiecta ad ea cohercẽda. Ecclĩ xvij. Dedit illi ptãtẽ eoz q̃ sũt sup tĩã: posuit tiõrẽ illi sup oẽm carnẽ. Ite. supioribz corpibz q̃ habẽt regimẽ sup iferiora: data ē ptãs ĩmutabilis ab iferioribz sedm phos. Dẽs. Statuit ea ĩ etnũ ⁊ ĩ sclm scli: id est sic firmauit ut mutabilitatẽ nõ vitiat. Ite ĩ miori mũdo spũi qui habet regimẽ sup corp̃ data ē tanta ptãs: ut corp̃i nullo possit sup eũ pualẽ. Gen. iiij. Subt̃te erit appetitus eius: ⁊ tu dñabris illi. Et ĩtelligit de subiectiõe carnis ad spm̃. Ite. moysi misso a deo ad regimẽ ppli. data ē vga tãte vtutis. ut in ipã faceẽt mira ⁊ magna ⁊ ĩnũmbilia: sicut patz ĩ exodo. Ite aplis dispsitis p̃cipibz sup oẽm tĩã data ē mirabilis ptãs a dño. nõ solũ in lugãdo ⁊ ĩlaxãdo: ꝫ ecclĩ ĩ miraculis faciẽdis. Lu. ix. Dedit ill' ptãtẽ sup oĩa dẽonia: ⁊ ut lãguores curarẽt. Cũ igit̃ tãta ptãs ãnexa ĩueiat ĩ oĩbz istis regimẽ habẽtibz. ⁊ ptãs auctoritatẽ habeat: patet q̃ĩtũ ĩueiat: auctẽ ĩ rectore vigẽ ut possit subditos potẽt regẽ: iux illud. reges eos ĩ vga ferrea. Fraẽdũ vo q̃ eneruatio auctis ĩ rẽore ĩducit ꝺceptũ ipi: q̃ ĩ honore debet ee int̃ sbditos. Vẽ qd dicit apls ediuso: ad tytũ ii. Argue cũ oĩ imperio: nemo te ꝺtẽpnat. Ite vba ei q̃ expedit a subditis magna estimari:

facit min⁹ reputari. ¶ Horus ei ē
apud hoīes ea q̄ viri auctētici di
cāt eaā si min⁹ sit. magna repu
tare: ⁊ q̄ min⁹ auctētica dicit. ei
ā si pualeāt minora reputare.
Cāi xiiij. Dues locut⁹ ē ⁊ ubi
ei⁹ usq; ad nubes extulerūt: pau
per locut⁹ ē: ⁊ dicit. Dis est hic:
Et hoc ꝑpt̄ psonarū auctē maio
rē ⁊ minorē. Ie. licz rectori obedi
endū sit sicut xp̄o. iuxt illud. qui
vos audit me audit: ⁊ qui vos
spernit me spernit: tñ minor
auctoritas facit ei min⁹ obediri.
Vñ nolētes obedire dauid dice
bāt. Quis ē iste dauid. ā q̄s ē filⁱ⁹
ysai: ⁊ dē. qui ē eius auctās: ut o
bediam⁹ ei: sicut patz iij. Ki. xij.
et ī mltis alijs locis. Ex enerua
tōe ergo seu fractione auctis ī
rēore. sequit̄ ꝺ tēpt⁹ ipi⁹ ⁊ vbor
ei⁹ vilipensio. ⁊ minor ad eū
obia: q̄ sūt valde dāpnosa. Por
ro auctās ꝑlati eneruat q̄nq; a
causis extrīsecis. q̄nq; ab ītrīse
cis: q̄nq; ꝑ idiscretas districtio
nes: ut cū ꝑ ꝓstitucōēs hūanas
īdiscrete restrīgit posse ꝑlati:
q̄nq; ꝑ stultas exemptiones. ut
cū aliq̄ eximūt sn̄ causa ml'tū
rōnabili a ptāte sui ꝑlati: q̄nq;
ꝑ nimiā subiecte ml'tudīs lib
tatē: ut cū subiectis ꝺcreditur ni
mia lībtas ī ꝑlatoꝝ suoꝝ mūta
tōe: in eoꝝ ptāte reꝑmēda. Ꝺe
ei ml'ti q̄ nimus ꝑni ad hoc ꝯue
niūt modo pueril⁹: q̄ lubēt fran
gūt vḡas eos dīsciplinātes: vl'
exautiūt a se mḡm hoc facētē.
Ab ītrīseris vō. q̄nq; ꝑ culpā ꝑ
ā: ut cū q̄s sua mala vita suā
auctē maculat: ⁊ ꝺcēptibilē vō
dit: q̄nq; ꝑ defectū facti auctē
tia. ut cū q̄s nō ꝯuenit talis ipō
q̄lis ī vbo: q̄ nō facit factū aliq̄d
siue ꝯuēiens dignitati q̄us habe
at vba magna: q̄nq; ex idiscreta
hūlitate ad subditos. ut ī casu p̄
cedēti. Hec ei oia īfrīgūt auctō
tatē rōris. Cū ergo sicut patet
ꝑdictis oī regimī debeat ee annexa
auctās. ⁊ ex minoratōe ei⁹ mlta
mala sequāt: et ꝑ hūliationē ni
miā ad subditos eneruet: bñ di
cit vir sc̄s. nō a vobis exigit ee:
ne apud eos q̄s oportz ee ꝑfectō
dū nimiū seruat hūlitas. regē
di firmat auctās. q̄ sez annexā de
bet ee regimī. ⁊ illesā expedit
ꝑseruari. Sequit̄ ¶ Dz tñ petēda ē
vēia ab oīm dño: q̄ nouit eos
q̄s pl⁹ iusto forte corruptos. q̄m
benuolētia diligatis. Tradito mā
dato ēa modū se habēdi ad sub
ditū ī excessu duroꝝ vboꝝ causa
disciplīe: ponit hic mādatū
modo se habēdi ad deū ī eōdē ca
su. Dicat āt duo. Unū ē de petī
one vēie ī hoc casu a deo: aliud
ē de fiducia obtinēdi. ubi dic. q̄
nouit eos. Dz q̄rit ēa ꝓmū: v
trū talis peccet ī ꝑrim. Si dica
t q̄ sic: tūc tenet ei de īiuria. et
ꝑ ꝺsequēs ad satisfactionē. Si
nō. tūc nō videt ī aliq̄ peccassē q̄
aliq̄d genⁱ pēi nō ꝺmiserit. Quāe
ergo petet venīā a dño. Rñsio.
Ꝑt dicī. q̄ talis excedit ī mō cor
rēōis. ⁊ tñ nō peccat ī ꝑrim⁹. q̄
ille dign⁹ ē forte tāta vl' maiōe
correōne: q̄us corrigēs modo
īdebito illā exerceat. Ꝑtēa. si de
liqt ī ꝑrim. tñ nō tenet ei ad sat
factionē venīe: si ex hoc ledit bo
nū cōe sez auctās. Sicut nō tenet
dñs aliqs ad satisfactionē ali
cui⁹ restitucōis cū lesiōe hōim
suoꝝ: cū īdebite extorq̄at illud

ab illis. Iterū ecīa si possit fieri talis satisfactio sīn lesioē p dictā: tn̄ nō tenet tantū subdito suo qui ē q̄ res sua q̄n tū alieno: sicut nec seruo q̄s tantū tenet q̄tū alieno.

Casus notabiles i q̄b; petēda ē venia a dño.

Et nōdū q̄ sē q̄dā sup q̄ubz viri sc̄i solēt petē veniā a dño: q̄uis hoīm cōitas hoc nō faciat. Petūt ei venia ab occultis: q̄ videlicz formidāt se habē q̄uis ne sciat. ℣s. Ab occultis meis mūda me dñe. Iterū. ab alienis: q̄ videlicz abstinūt ex cohabitatōe cū malis. eis adulando vl eos nō corrigēdo: vl i aliquo male ptica pādo. ℟ filibz. ℣s. Et ab alienis pce seruo tuo. Iterū. a peccīs puerilibz. ℣s. Delicta iuuētutis mee ne meīneris. Iterū. a peccīs ignorāt̄ emissis. ℣s. Et ignorātias meas ne meīneris. Iterū. a peccīs omissiōis q̄ mlti nō reputāt: vn ecīa canit. Mādatis tuis nō obediuim⁹ ℟ fac da gloriā nōi tuo: ℟ fac nobiscū sēdm mltitudinē misericordie tue. Iterū. a peccīs cotidianis ex corruptōe humana oriētibz. ℣. Ma. vj. Libera nos a malo scz a culpie: q̄d q̄ ieuitabiliter ad peccā inuētabilia inclinat. Iterū. a malis malarū cōsuetūdinū i bono q̄ maculāt vias nras: ut hic cū dicit petēda venia ab excessu corrōis q̄ bona ē.

Q̄n magis dilecti sē aspēriꝰ corrigēdi: et ibi Cantica sēdm nōdū q̄ magis dilēa. sūt aspēri corrigēdi. Hic ē q̄ dicat dñs apoc. iij. Ego q̄s amo. nō solū arguo vbis. nō solū castigo discaplis: ℟ arguo iḡt ℟ castigo: utrūq; facies ad corrigēdū asperius. Hic iterū dicat p ezech. xvj. Auferēt zelꝰ meus a te: ℟ q̄escā nec ultra irascar ampli⁹. Ex q̄ patz q̄ ira q̄dā corrōis prede debet ex zelo: q̄ ē amor iēsa. Hic iterū dicat sapiēs. ecīi xxx. Qui diligit filiū assiduat ei flagella: q̄d ē aspius q̄ vba. Hic iterū dicit salōn pu. xxvij. Meliora sūt vba diligentis q̄ fraudulēta oscula odiētis: inuēs q̄ ex amore oriūt vbera liciz sint grauia. Hic iterū dicit ysa. xvj. Egredietur virga de radice yesse. q̄d interpretat̄ ierendū: q̄ magnū ārōris ierēdū. nō pōt esse virga corrōnis ad dilēm. Hic iterū reput. q̄ dñs p̄ ꝓphas aspius ē locut⁹ ꝓlō suo dilecto spēalit. q̄ gētilibz: et ību iuda quā dilexit spēalius. q̄ israēl sū samarie: sicut patz ezech. xxiij. sub vīga sororū oolle ℟ oolibe. Hic iterū dicat plis seneca. Amici vicia frāgēda sūt: nō amo n̄ offēdeo. Amoris ergo ē pūpe i corrigēdo: usq; ad offensā dilecti. Multi q̄z sapiētes mūdi reputāt. q̄ ad filios dilectos nūq; ostēdūt n̄ aspuitatē i vultu ℟ i vbis: timētes illud sapiētis. ecīi xxx. Lacta filiū tuū ℟ pauēt te faciet: lude cū eo ℟ cōtristabit te. Zelotypi q̄z uxorū suarū. q̄to plus eas diligūt: tāto sūt eis duriores i disciplina. Multa ecīa sc̄i viri reputāt: q̄ ad disciplōs magis dilectos solēt habē vba duriora ℟ magis extranea. ℣ inde nō ē assarbēdū malicie. si poss bēuolēcie discaplie: si vēr iterdū exercēt i modo. Et ido bn̄ dicat. qui nouit eos q̄s pl⁹ iusto forte corripit q̄nta benuolēcia diligatur: q̄t excessꝰ hmōi oriūt frequēt ex dilēcionis excessu. Nō ē at hoc bonum allegādū i oōne p̄supōis aīe: ℟ ad fiduciā obtinēdi ꝓfectū. Sic exechias ysa. xxxviij. orādo

dixit. Obsecro dñe memēto quō ābulauerī corā tē in vitate ⁊ in corde pfecto: ⁊ qđ bonū ē in oculis tuis fecerī. Sequē. Nō ait carnalis: sz spūalis mē vos debet ee dilāo. In hoc caplo quto qđ ē de dilāoe fr̄na tēdit mādatū ultimū circa dilāonis modū. dicēs ita: sz iter qs debet ee. ait. mē vos: ⁊ q̄ lis nō debet ee. qz nō carnalis: et qlis debeat ee. qz spūalis. De modo dilāonis mē frēs: clxiij La.

Quia primū nōndū. qz ad hoc ut eet magna dilā o inē suos. xp̄s sup hoc dedit spēale mādatū: dicēs jo. xiij. Hoc ē p̄ceptū meū: ut diligatis iuicē. Itē. spēale de hoc dedit exē plū. dicēs ibidē: sicut dilexi vos. Itē. spālē vlgt sr̄h⁹ exēplū. sz iohez: ut patz in eplis suis. Qđ licz sit inē oēs seruādū: tñ inē religiosos ei⁹ dē pfessiois magis debet vigē dilāo hmōi. Sicut nō ei ē causa dilāonis. Ecclī. xiij. Dē aīal diligit sibi sīle: sicut ouis ouē. colūb⁹ colūbā et sic de alijs. Itē. mēbrū qđlibet alterius corpis. natāliē diligit mēbra alia ei⁹dē corpis. j. cor. xij. Si qđ patit vnū mēbrū. compatiūt oīa mēbra: sī gloriat vnū mēbr̄. cō gaudēt oīa mēbra: qđ ē ppt̄ mutuā dilāonē nāle. Itē. inē xp̄m dis caplos nō debet ee iudia vl discordia: sz dilāo mutua. Jo. xiij. In hoc ognoscēt oēs qi mei estis discapli: si dilāonē habuerītis adiuicē. Ut ergo religiosi eidē pfessiois ⁊ sīlimi sūt in oīb⁹ ⁊ eidē corpis mēbra. et xp̄i spēales discapli: ita debet ee inter eos ee dilāo: ꝓtēa sēdm legē xp̄i debē diligē inimicos. Ma. v. Diligite inimicos vr̄os. Sicut exteneos. Leui. xix. Diligetis aduenā qi vosmetipos. Dicit ecām malos. Ma. v. Sitis filij pr̄is vr̄i q̄ in celis ē. sz p imitatiōnē: q̄ solē suū oriri fiat sup bonos ⁊ sup malos. Vñ patz. qđ bñficiū dilāois debē exēdē nō solū sup bonos: sz eām sup malos. Si ergo ad inimicos ⁊ ad exteneos ⁊ ad malos eām debē dilāonē in̄am exēdē: qnto magis frēs. q̄ ⁊ amici sūt ⁊ domestici ⁊ vri sām. debēt in̄ me diligi. Circa sēz nōndū. qđ carnalis dilāo p̄t dici vno mō. q̄ diligit q̄s ad carnalia: sicut diligit mūd⁹ q̄s diligit ad ea q̄ mūdi sūt. Alio mō. q̄ diligit q̄s ob carnales grās. ut ē pl̄ctuūd et hmōi: q̄ mlt̄os cordibz in duūt affectiōes corruptas. Alio mō. q̄ diligit q̄s dilāone originata a carne: sicut diligūt ꝓpiqui ꝓpiq̄s carnales ⁊ ꝓpatriotas. Nō ita dilexit xp̄s suos: qui nō ad tpalia bona q̄ eos doauit ⁊ tēpm̄ē sz in fīnē mqt jo. xiij. dilexit eos: id est ad bona celestia spūalia. q̄ sūt finis ad quē debēt oēs tēdē. Itē. nō ꝓpt̄ carnales grās. sz spūales diligit. Vñ iohānē q̄ virgo ⁊ qui ino cēs fuit. spēalit̄ dicit̄ dilexisse: jo. xix. Itē. nō ex natāli ꝓpietate solū. qz sic āgelos magis dilexisset q̄s tñ nusq̄ apl̄s dicit. sz ex spūali radice caritatis. ꝓtē nimia q̄ caritatē q̄ dilexit nos: ephe. ij. Et qz nō vult hmōi dilāones carnales ee in nobis: dicit jo. xiij. Hoc ē p̄ceptū meū ut diligatis iuicē sicut dilexi vos: hoc ē nō sic mūd⁹ q̄ diligit ad tpalia bona. nō sicut mali q̄ diligūt ob carnalia: nō sicut ꝓpiq̄ carnis. q̄ diligūt solū ex dilāone ex carne nasc̄ēte: sz sicut ego. q̄ diligo ad bona spūalia. et ꝓpt̄ spūalia bona ⁊ ex spūali mdie.

Primo vo dilão bñ spūalis dicit
ppt̄ ista. Bene ergo dicit ur scūs.
nō carnal' debet ee int̄ vos dilão
sz spūalis: qz talē vult ee int̄ nos
xp̄c dilāonē sicut fuit ei' ad nos:
q nō carnal' sz spūal' fuit. Circa t̄
aū notādū: qz ē qdā dilão turpis
hōim ad uicē. q oīt ex vicio car
pisēte carnalis: et hec ē mala:
nec ūq̄ debet ee. nec eā debet
nḡiari int̄ seruos dei. Alia ē na
talis. q oīt ex natā carnis. sed
illa nēo ūq̄ carnē suā odio habu
it: et hec cū sit nālis. de se nō est
bona vl' mala meritorie. n̄ p ex
cessū vl' diminutionē: ⁊ hec solū
nō debet ee int̄ eos. Tria ē q oīt
ex vtute, ij. thīo. j. Dedit nobis
spīm vtutis ⁊ dilāonis. id ē. vtuo
se dilāonis: ⁊ hec debet ee int̄ eos.
Porro due pme dia ppt̄ carnalē
qz vl' vicio carnis vl' a natia car
nis oīūt: hec āt spūalis oīt ex
caritate q̄ p spīm diffūdit in cordi
bz. Et hec ē qua apud colocēses fu
isse didicerat apls p epa scā dicē
cū gra actiōe. colo. j. Qui mani
festauit nobis dilāonē vīam in
spū: id ē spūalē dilāonē. Porro
hec dilão spūal' q ē dilão caritati
differt ab alijs dilāonibz in mul
tis: q sūt ad ei' laudē. Est ei qdā
dilão: q q̄nḡ vsat cīa aliq̄ ihōest
ta. Cōt qs dicat valerius maxim'
qz cū qdā rogaret a qdā cūco suo.
ut faceret qdā: et rogat' attēdēs
qz illud erat ihonestū. rīndit. qz hī
nō faceret qz erat ihonestū. ⁊ roga
dicet. qd igit̄ m̄ pdest amicia tua
si nō facis aliq̄d ihonestū. qz me
rogat' rīndit. Et tua qd m̄ pdest
si qz ea faceret ihonestū. Inde ē qd
dicat tullius. Hec ē lex in amicicia:
ut nichil t̄pe rogem' neq̄ rogati fa
ciam'. Qd sā iplētes: solēt dicē illi
qs ex caritate diligūt. Obsecro: hī
ē. ob sacrū rogo. Illa ergo dilectio
pma ē malos ē ⁊ mala: hec āt
int̄ bonos ⁊ bona. Cīa. vj. Qui ti
met dīm eque habebit amicicias
bonas: qm̄ secm̄ deū eit amic' illi'.
Tē ē alia q̄ sistit in sola apparētia.
Cīa. xxxvij. Est amic' solo nōine
amic'. Cōt qd̄ ho. xij. Dilão sīn si
mulatiōe. Et talis ē dilão caritā
tis, ij. cor. vj. In caritate nō ficta.
q sz ne sit fictionē. Tē. alia est di
lão vbosa. Job. vj. Verbosi amici
mei. ps̄. Dilexerūt eū in ore suo:
et līgua suā mētiti sūt ei. Cor āt
eoz nō erat rectū cū eo. Nō ē tal'
dilão caritatis: ymo ē ex itimis
cordis, j. thīo. j. Finis āt p̄cepti est
caritas: de corde puro ⁊ scīa bo
na ⁊ fide nō ficta. Tē. sūt qdā q di
cūt se diligē alios: sz nūq̄ ostēdūt
hoc in effectu. Cōt qd dr. de qdā phō.
q dicit. Tm̄ diligo inimicū meū qu
nichil mali m̄ faciat: sicut amicū
q nichil boni m̄ faciat. Ephe. v. Am
bulate in dilāone. In dilāōe ei nō
ābulāt: q ex dilāōe ad nullū bo
nū mouēt. Tal' āt nō ē caritatis
dilão: q sēm gḡ. nūq̄ ē otiosa.
Tē. sūt alij q et si aliq̄d faciāt p di
lecto: tñ nō magna. Cōt qd de cari
tate dicit gḡ. Opāt magna si est,
j. jo. iij. In hoc cognoscī caritatē dei.
qz ille aiam suā posuit p nobis: et
nos debem' p frībz aias ponē. Tē.
Set alij q̄ nō diligūt n̄ diligere se pus.
Dilão vo caritatis sīn meritis pce
dētibz exhibet, j. jo. iij. In hoc ē ca
ritas. nō qz nos dilexerim' deū: sz
qm̄ ipe prior dilexit nos. Tē. Set alij
q diligūt ppt̄ spem retributois hu
mane: ⁊ dilão hmōi recipeā in su
ū modū negociatio dici pt̄. Jho.

Ista quā tu desiderabis negociatio ē nō amicicia: q̄ ad ꝺmodū accedē. q̄ q̄d sit ꝺ scā tura ꝑspectat. Dilāo vō caritatis respiciat utilitatē dilecti: eciā si retribuat malū pro bono. ⁊ odiū p dilāone. ij. ad cor. xij. Ego libēt̄ impendā ⁊ superimpēdar p aīabz vr̄is: licz plꝰ vos diligē minꝰa vobis diligar. Ad ꝺ exponit aug⁹ de dilāone caritatis. Felix dilāo ⁊ ōi laude q̄ digna. q̄ nichil habet inhonestatis nec fictionis: q̄ nō in vobis solus ꝫ in corde. nec in ore solo ꝫ in ope ꝺsistit: q̄ magna agit ⁊ sine meritis p̄cedētibz et sp̄e retribucionis humane. Deniq; sciendū q̄ hīc iohānes cui fuit cura sp̄ialis de dilāone frēna in hoīe habēda. ponit sex utilitates huius dilēctionis: ad eā efficaciā psuadēdā. Prima ē ꝺtutudo de resurrāone spūali. j. jo. iij. Nos scimꝰ q̄m trāslatꝰ sumꝰ de morte ad vitā: q̄m diligimꝰ frēs. Secūda ē. illūinatio mētis. Sicut ei recedēte fumo remanet claritas in domo: ita recedēte turbacōe ad frēm q̄ mētē obscurat: remanet claritas: q̄ clare faciat vidē ⁊ iudicare de rebz. j. jo. ij. Qui diligit frēm suū: in lūine pmanz. Tercia ē. euitacio scandali passiui. Sicut ei mater ex dilāōe quā habet ad filiū. sustinet oīa q̄ faciat ei licz ingrata: ita ⁊ dilāo frēna oīa sustinet. Eccl̄. Qui diligꝫ frēm suū: scādalū in eo nō ē. Glo. Qui diligit frēm suū: toleat oīa ꝓpt̄ vnitatē caritatis. Quarta ē. q̄ ē diuine dilāonis indiciū. j. jo. iiij. Qui nō diligit frēm suū q̄ videt: deū quē nō videt quō pt diligē? Glo. Frēr tuus ymago dei ē. Si non diligis ymaginē: nec eū cui⁹ est imago diligis. Quinta ē. habitacio diuina. Sicut ei ubi sūt tribulacōes ⁊ odia. habitat dyabolꝰ: ita ex ubi ē dilāo scā ibi ē deus. j. jo. iiij. Si diligim⁹ inuicē: deus in nob⁹ manet. Sexta ē. filiacio dei. Q̄ p̄cm ei fiūt homines filij dyaboli: ꝫ p hāc filij dei. j. jo. iiij. Oīs q̄ diligit frēm suū: ex deo natꝰ ē. Decē ista vō sē eciā alie mlte utilitates. Primo ei dilāo facit vigē cor̄acōnē: q̄ ē de malis p̄tūs. Pro. viij. Egredietꝰ vga de radice yesse: q̄ō iterp̄tat̄ increpatio. Ad idō dicit: q̄ ubi ē icēdū dilāonis. nō pt̄ cessare correctio: iuxt̄ illd apoc. iij. Ego qs amo. arguo ⁊ castigo. Item. facit cauē a no cumēto primi sicut a p̄o: cū eum diligat sicut seipm. Pro. xij. Dilāo p̄rimi nō opat̄ malū: ꝫ noa mētū nō īferr̄ p̄xio. Item. facit ōi care sua: q̄ sēm phm amic⁹ nō ē: q̄ fortune p̄ceps nō ē. Idō dic. jo. iiij. Qui habuīt substāciā huius mūdi ⁊ viderit frēm suū nāre habē ⁊ clauserit viscera sua ab eo: quō caritas dei q̄ ꝫ facit frēm suū diligē. manet in eo: Item. facit mutua seruicia exhibere. Gala. vj. Per caritatē spūs seruite inuicē. Item. facit onera mutuo supportari. Aug⁹. Tantū q̄sq; portat q̄tū amat. Gala. vj. Alter alt⁹ onera portate ⁊ sic adiplebitis legem xp̄i: q̄ nō ē alia q̄ lex caritatis. Item. colligat in vnū forte: q̄d multū pdest: q̄ regnū diuisū desolat. Colo. iij. Caritas ē vinc⁹ pfectionis: id ē pfectū. Ideo. O bōa caritas. q̄ diuisa p amorē vnit. Ro. xiij. Legē dei adiplē facit. Ro. xiij. Qui diligit p̄rim: legē ipleuit. Cū ergo dilāo p̄dicta spūalis tm excedat oēs alias dilāones. ⁊ tot bona faciat ut p̄dictū ē: bñ dic. q̄

int' seruos dei vigeat ḥec dilectio
spūalis. Sequt Sertū Caplm regle.

Preposito tanq̄ pu obediat: mlto magis p̄sbitero: qui oim vim curā gerit. ¶ Hoc ē sertū caplm regle. qđ ē de ptinētibz ad statū subiectionis qđ faciat obedia: et id̄o ēa ḥoc tdit mādatū ḥoc mi cū ptinēs ad obiam: ⁊ nō pluria: qz satis ī hoc ptinēt ī genē ea q̄ ptinēt ad debitā obedientiā. De obe

Ad qđ dicenda: dxiij Ca'. sacēdū nōndū ē: q̄ duplex ē obia. Quedā ē sufficiēs z̄ ꝑfecta: ut ē illa q̄ qs obedit solū in ḥis ad q̄ tenet. Vñ de ꝓcepto et dispēsacōe. Cetertū subdit ḥmodi obiam ad quā tenet nouerit ꝑfectā. Alia ē abūdans ⁊ ꝑfa: ut cū qs obedit ī aliqbz bonis. licz nō teneat ex debito. Vñ ī eodem ꝑfecta obia ne scit legē. tmus nō artat: nō straḥit ī ꝑfōnis āgu tijs. largiore volūtate fert' in la titudinē caritatis: ⁊ ad oē qđ in iūgit' spōtaneo vigore liberalis alacris q̄. modū non sideras ī infinitū extēdit. Porro cū ista ꝑfectā obiam. q̄ nemo ad eā ex aliqua regula artat' nō tradit aug' aliquod mādatū: z̄ cū ꝓmā. ad quā oēs regulares artat' ex ꝓfessione. Determinat aūt q̄tuor ī isto mādato ad istā obediētiā ptinētia: qbz saltz debeat. et cū debeat pluribz. q̄ ordie debeat eisdē: ⁊ qlis debet ee cū reddit. ⁊ ī qb sit reddēda. Sacēdū igit. q̄ licz quedā vnrsa ex ꝓfōne obie ī ueniāt obedire nō tm maioribz z̄ eqā paribz. ymo ⁊ iferioribz ītendū. secdm illud bū bndicti ī regula: bonū obie nō solū abbati exhibēdū ē ab oībz. sed eqā sibi ī uicē obediat frēs: tm null' religios' q̄ntecūq̄ ꝓfōnis teneat obedire ī maioribz suis. scdz ī heb. xiij Obedite ꝓpositis vīs: id ē illis q̄ vob ꝓsunt. Et id̄o determinās qbz sit obediēdū ī religiōe aug'. diat ꝓposito et p̄sbitero. Ite. nōndū. q̄ int' placēs ē quida plat' q̄ habet plenitudinē ꝑtatis ⁊ q̄ ad oēs ⁊ q̄ ad oia: scz papa. Et isti q̄libet tā religios' q̄ sclaris plus tenet obedire ī oībz: q̄ cuilibet alij plato ecclīastico. Alij vō sē plati q̄ habēt ꝑticularē ꝑtātē: ⁊ q̄ ad subditos ⁊ q̄ ad iurisdictionē. Et istus tenēt nō oēs z̄ solū subditi sui: et nō ad ea q̄ ptinēt ad eox iurisdāonē. Ite. int' istos sūt q̄da q̄ habēt eos dē subditos. z̄ iurisdāones distīctas ī q̄busda: sicut abbās nō exempt' et epūs: quox vtriq̄ subsūt monachi. Et istī ī q̄bda pl' tenēt' vni. q̄ altert. ⁊ e contrio. Nā ī his q̄ ptinēt ad disciplinā ecclīastīcā: pl' tenet' monach' epō q̄ abbati. In his vō q̄ ptinēt ad suā religionē cui' regimē habet abbas: tenet' pl' monach' abbati q̄ epō. Alij vō sūt. q̄ habēt iurisdāones nō distīctas secdm dūsitatē. z̄ subalternas. ⁊ tm differentes secdm pl' et mun'. ut por decanus ⁊ abbas. Et q̄d ei ꝑt por q̄ ē sub abbate: ꝑt et abbas. Et ī his tenet subdit' pl' obedire superiori q̄ iferiori: licz utriq̄ teneat. Et id̄o cū ecclīa augustī eet sic ordīata. q̄ epūs tenebat ibi locū abbatis ⁊ ꝓposit' locū por'. ut dictū ē supra. ⁊ adhuc idē seruet' in q̄busdā ecclīis: aliq̄n quō diceret ꝓsūs p̄sbīm. nō ꝓpositū curā habē ip sox frēm: ipe volēs ondē quo ordie obediēdū sit ī hoc casu maioribz. diat ꝓposito obediēdū. z̄ mlto magis p̄sbīo. id ē epō. Nā ubi epūs nō tenet locū abbatis. ī q̄busdā magis tenet' subdit' religios' plato

Jtē. hec qđ fac. fāt cū mmure: illa āt si
placat sine q̄rela et dissensione.

suo siue p̄posito siue alio nōie nōiet.
q̄ epō: in q̄busdā extro. ut p̄dict̄ē.
Jtē. nōndū q̄ q̄dā obia ē seruilis. uxi.
illud colo. iij; seruu obedite p omnia
dnīs carnalibz. Alia ē filialis. uxi.
colo. eodē: filij obedite pntibz p oīa.
Porro seruilis obia quā tiōr idu
at. qđ faat. faat iuite: filialis vō
quā amor iduat. qđ faat. fac libēt.

Jtē. hec cū tristicia: illa āt cū hylā
ritate. Jtē. hec pigre: illa veloat.
Jtē. hec ficte: illa vurlitet. Jtē. hec
sup̄be. reputās se mlt̄ū fecisse: illa
hūlit. reputās se post oīa q̄ iuti
le. Jtē. hec qesat. q̄ ato p̄t: illa āt
īfatigabilit laborat usq; ad morte.
Et ista sūt septē grad⁹ obie sc̄dm
bnardū: ut dicat. Obedite libēt.
sipliciat. hylarit. velocit. vurlit. hu
milit. pseuerāt. Et ido aug⁹ volē
determinare q̄lis debet ee obia. dic.
tang p̄ri nō dño: ut sit obia filial'
sicut dez filios ecclie: nō seruilis
sicut fuit sub lege. Q̄g? Obia nō
seruili metu: ꝫ caritatis affectu
seruāda ē. Hec āt tāto laudabili
or ē: q̄nto laudabiliores ex se ēt
at cāstāgias. ut p̄dēm ē. Jtē. no
tādū. q̄ hūz obediēdū sit p̄latis
regularit: tm̄ mlt̄i sūt casꝰ in q̄bz
nō tenēt eis subditi obedire. Pm̄
casꝰ ē. q̄n p̄apit̄ dē: q̄ magis
oportz obedire deo q̄ hoībz. Alius
ē: q̄n maior p̄lat sc̄dm distinctionē
p̄dictā. mādat p̄tru. Alius ē: q̄n q̄s
eximit ab eo q̄ pt. a p̄late p̄lati sui.
Alius ē: q̄n p̄apit aliq̄d in derogati
onē iurisdictionis maioris p̄lati:
ut si p̄apet minor p̄lat⁹ q̄ maio
ri visitāta nō dicēt aliq̄d de rebus
lādis in visitatōe: vl̄ q̄ nullꝰ loq̄re
t de bono aīe sue vl̄ ecc̄ie sue vl̄ ordis
sui ꝫ filia. Alius ē p̄ipotētia absolutā:
q̄n signllo mō pt fieri qđ mādatur.
Alius ē. si mādat aliq̄d p qđ eiciat
de obia p̄missa: ut si papet p̄lat⁹
subdito suo q̄ intret aliū ordinē.
Alius ē. q̄n p̄apit aliq̄ qđ ē sup̄ vl' in
vl' ꝫt pfessionē facta: cū nēo te
neat vlt̄ q̄ alij tenēt. n ad illd qđ
p̄misit. Alius ē sc̄dm q̄sdā cū p̄apit
aliq̄d in p̄iudicēs ad pfessionē: ut si
papet monacho abbas. q̄ tota di
e aspicēt aues volātes. p̄apus si
hoc facēt sn̄ causa aliq̄ rōnabili dā
si hoc faat causa. pbādi obiam
mōchi. vl' ad exaltandā pacem
suā. vl' aliq̄ alia de causa ānexa
pfessiōi: nō eēt secur⁹ in hoc casu
nō obedire. Aliis tn̄ videt. q̄ in hoc
casu sit obediēdū: q̄ diat bn⁹. q̄
his q̄ sūt pure bona vl' pure ma
la nō ē obia. sz in mediis: in q̄bz ut di
cit. plato⁹ iussio vl' phibitio nō ē
determēda. Jgit ꝫ si obediēdū sit
p̄latis regularit: tn̄ habet hoc ex
ceptionē in casibz. Et ido notabile
dicat. obediat. ꝫ nō addit in oībus:
ut intellig̃at obediēdū in his q̄ ad
statū p̄lacidis eoꝝ p̄tinēt. Et si o
bediēdū sit p̄ri. ꝫ duci. ꝫ medico:
tn̄ in alijs et alijs ista ꝫ illa. sc̄z phm
in ethicis. Jta ꝫ plato in his q̄ ad su
ū regimē p̄tinēt. Sic igit patet.
quō in isto mādato determiāt aug⁹
quibz sit obediēdū. ꝫ quo ordie di
ūsis. ꝫ q̄lis debet ee obia. ꝫ in q̄bz.

Post hec nōndū: q̄ inter oēs vota
religioso nāturas. de papus
ē obia pfecta. hec ē ei: q̄ religioso
dat pacē. Qui ei min⁹ ē obedies
frequētes habet tribulatōes: q̄ nō
ē p̄mptꝰ ad mlt̄a q̄ sibi p̄ponūt:
ad q̄ si ēet p̄pt⁹ nō tbaret ꝫpa
cē habēt. Jdo di p̄u. xiij. Qui timz
p̄ceptū: in pace ꝰ sabit. Solus q̄dē
obediēs ē: q̄ cū tiōre dei p̄ceptū
recepit. Jtē. hec ē. q̄ acquirit hōim

grā maiorē suorū. Sicut ei sillaba q̄ indifferēs ē. ml'ū accepta ē vsi
ficatorubz. qz p̄nt de ea facē qđ volt
sue breue su lōgā: ita et vē obe
diēs p̄lato suo accept ē. qz p̄t de
eo facē qđ vult. Exēplū i vitas pr̄.
de abbate siluano: q̄ ai grēt a q̄
busdā q̄re dilexēt disciplin suum
marcū p̄ alijs: dixit eos p cellā
finī: et vocās vnū nō stati venit:
silit' ml'ti fecerūt. Cū āt veniēs
ad cellā mara vocassz eū: ipe re
licta lēa ipfecta qua ipe sēbebat.
statī venit ad eū. Quo viso: abbā
dixit eis. Ecce q̄re pl' diligo eū Et
illi dixerūt. Vere pl' dilegēdꝰ ē
a te: qz deus pl' dilexit eū. Jtē. hec
ē q̄ tota congregationē quā iobia
sūme p̄turbat. parasiat. Aug'
Par dom' ē ordiata ipcrādi et o
bedieđi cordia cohabitātiū. Vñ
qđ dr̄ j. machj. xiiij. Siluit tra oībz
diebz symonis: q̄ intēptat obedi
ens. Jtē. hoīnē utilē faciat congrega
cōi sue. Bon' ei obediēs. ē sicut
asina q̄ erat i ihrlm cōis: qua q̄li
bet poterat accipe. ad q̄scūq; usꝰ
Et felix q̄ p̄t dicē cū ppha. Vt iumē
tū factꝰ sū apud te. tū. ppt hoc nō
recedo a te. Ps. Ego sp tecū. Et tu
tenuisti manū dexterā meā. i
volūtate tua deduxisti me. Sūt ei
q̄dā sicut paleſred' vl' dextrius: q̄
nō p̄nt haberi n̄ a pauc̄s. ab illi
cata ad paucos usus. ido nō sē u
tiles ut iumēta. Jtē. faciat hoīnē
nobilissīe tū pharē: videlicz de hoſ
te fortissīo. sez de aio ppio: cui q̄ dōi
nat. melior ē sedm salomōnē expugna
tore urbiū: a q̄ ml'ti vicāt. postq̄
vicerūt carnē. mūdū. dyabolū.
Pu. xxj. Vir obediēs loq̄t victori
as. Greg. Dū ei alicui voca humilit
subdim. nosmetipos i corde supam.
Jtē. faciat deo sacrificiū acceptissimū. P
pietatē ei offerūt deo res tales: p
abstinētiā ppa caro: p obiam vo
ppa volūtas. i. tē. xv. Melior ē obia
q̄ victime. Ogr. P obiam ppa volū
tas mactat. Cato ergo aīi q̄sq; de
ū plaeat: q̄to repssa aīa ei' spectū
ppij arbitrij superbia. gladio p̄cepti
se īmolat. Jtē. faciat pres apud deū
efficaces. Ogr. Si obedientes fuerim'
ppositis nr̄is: obediet deus oronbz
nr̄is. Et hoc iustū ē. Qui ei hmōi
ppositos audit. deū audit. nec illud
q̄ vos audit: me audit: ideo tale
ipe exaudit. Jtē. sūme dicat meri
tis. Alie ml'e vtutes lucrāt solū ē
ea vna materia: hoc raro q̄q;
parū. Obia vo lucrat ea oia q̄ ob
tinue: opa habet meriti excellē
tis ppt difficultatē. Sic igit' maior
q̄ cura oē gen' negociatōis oī tē
pore. i p̄ris mercatz negociat.
facile ditat: ita hmōi hic. Et ideo
bn̄ p̄t dici obie illud pn̄. ul'. Ml'te
filie sez vtutes filie sp̄ussēr congregauerūt
diuicias: tu supgressa es vniuersas.
Jtē. custodit a periculis pcor. Exegys
ei obiam ē i negocio regis celestis.
cui mādatū exeq̄t: ideo ē securior
q̄ q̄ est i ppo. ut mactor. Ogr. Sola
obia vē ē q̄ cetus vtutes meti ise
rit: insertasq; custodit. Jtē. ad ma
iorē pducat gloriā. Vñ i vitas pr̄.
vidit q̄dā senex octo ordies i celo.
Vnū sez ifirmātiū. grās agentiū:
aliū ifirmis ministrātiū. aliū i soli
tudie degētiū. aliū i obia viuē
tiū. Et hic erat sup oēs. Et cū que
rēt rōnē dictū ē ei: q̄ alij qđ face
rūt. faciūt sedm volūtatē suā: hij
āt ppas volūtates abdicāte. qđ
faciūt. faciūt sedm iussionē spūalē
prius qđ maiorē: ideo ducat ad glo
riā maiorē. Philip. ij. Jēs obediēs

usq; ad mortē; ppt' qđ ꝑ deus ex altauit illū. Alitēdat q̄ hoc legit. q̄ntū sigula ꝓdoꝝ q̄ fuat obīa ne cessaīa fuit i religiōe: ꝑ parebit clare q̄ntū exercuit i opibz obedie est ne cessariū viro religioso. Alitēdū vō. q̄ ml'ta sc̄ q̄ minuūt bonū obedientie: q̄ pch̄a dolor iueniunt i ml'tis. Dr ei qđa. q̄ ꝑ si obediāt i q̄busdā: tn̄ i ml'tis fuit min⁹ obedientes. Nō ꝛ. ij. cor. vj. dr. Ego sc̄ipsi vob. ut cognoscā experimētū vīm: utq; i oībz obedientes sitis. Alij fuit. q̄ ꝑ si faciāt vē iuncta: tn̄ min⁹ plene faciunt. Quod dr philē. Cōfides de obīa tua sc̄ipsi tibi: scies q̄m sup id qđ dicto fuaes. Alij fuit. q̄ ꝑ si faciūt qđ dicat: tn̄ alio modo ꝑ medū puerso. Cōt qđ dr aya xxj. Cūtes discipuli fecerūt sicut p̄cepat eis ihēs. Sūt alij q̄ adeo reddūt se difficiles ad obediendū. q̄ ml'tū afflugūt ab eis ꝓposita cor aīg̃ p̄mt eos moue' ad aliq̄d: sicut afflugūt mīsserēs lapides ab eis. Cōt qđ dr hebr. xiij. Obedite ꝓpositis vīs ꝑ subiacete eis. Ipi ei puigilāt q̄si rōnē reddituri de aīabz vīs: ut cū gaudio hoc faciāt ꝑ nō gemētes. Ista sc̄z obedite. ut non faciatis eos gemē ex difficultate obediēdi: sc̄z ex facilitate gaudē. Alij fuit. q̄ ad simplex vbū nolūt obedire: n̄ paciat eis. Cōt qđ dr tyt. iij. Admone seruos dicto obedie: sc̄z ad simplex vbū. Q̄z si debēt hoc facē serui mū dī: q̄ tō magis serui dei: bñ. Ista obediētia valde utile ē. si illud qđ discipline vigor īponit: nullo cogēte hūilitas seruauerit. Alij fuit q̄ nō amore. sc̄z timore pene inēdū obediūt. Cōt qđ dicat gg. Obīa nō timore pene. sc̄z amore iustīe seruāda ē. Et ideo dr deut. xxx. Diligas dn̄m deū tuū: atq; obedias voci ei⁹ q̄mitte dilāonē obie: i nuies q̄ obīa ex dilāone debet oriri. Alij sc̄. q̄ aut eq̄ obediāt. solēt ml'tū discrepare de māto. Cōt qđ dicat ihō. ꝑ posuī timeas ut dn̄m: diligas ut pareās: credas bi salutare q̄ qđ ille p̄cepit. Nec de maioris sūa iudices tui: aut officiū ē obedie ꝑ iple q̄ iussa fuit. Alij sc̄. q̄ et si fuae volūt qđ mādat: tn̄ moꝝ si fuit i aggrediendo. Cōt qđ dicat ps. In auditu auris obediuit mi. Alij sc̄ q̄ sp iueniunt ꝑparati. allegātes hora obediēdi. se hec ꝑ illa habē ad faciendū. q̄ n̄ p̄mittat fuae perturbant. Cōt qđ dicat dauid. Pax sūa ꝑ nō sit turbat. ut custodiā mādata tua. Alij sc̄. q̄ nūq̄ se disponūt p̄mediādo ad bn̄ obediendū. Cōt qđ bn̄ ꝓfect⁹ obediēs aures parat auditui oculos visui: līguā voci. manū opi. pedes itineri: ꝑ sic totū se collegit. ut ex toto mādatū ipleat ipeiūti. Ideo qđ dr pu. xv. Mēs iusti meditabit obīam: qi cogitat fregit. quo tpe suo bn̄ obediēs inueniatur. Alij fuit. q̄ obediūt qđē. sc̄z cū minuere exequūt mādatū: sīles i hoc obie deōnū: q̄ ad mādatū dn̄i exibāt de corpibz sc̄z clamātes. Cōt qđ bndict⁹ i regla. Obedia tūc acceptabil' erit deo et dulcis hoībz: si qđ iubet nō mīnue efficiat. Alij sc̄. q̄ ꝑ si nō minuant ore: tn̄ cū tristicia aīmi exequūt obediēnā. Cōt qđ bndict⁹ i regla. Obīa q̄ maioribz p̄bet: deo exhibet. Ipe ei dicat. Qui vos audit. me audit. Et cū bono aīo a discipulis p̄bet opoꝝ: q̄ hilarē datorē diligit deus. Nā cū malo aīo si obediat discipulus et si ipleat iussionē: tn̄ acceptā nō erit deo q̄ cor respicit. Alij sc̄. q̄ ꝑ si magnus obediūt: tn̄ mīora stepnūt. Cōt qđ bn̄. Od mōchū obedientissimū: aut ex[illegible]buscūq; vbulus se

morū. nec vnū iota p̄uiolat. Alij
sūt. q̄ int̄dū nō curāt de ip̄lēda īte
roē mādatis. dūmodo sb̄stācia
mādati ip̄leat: cū exēplo apud fi
deles ⁊ pias mētes magū sit re
spect⁹ habēd⁹ ad īteroēm mādā
tis q̄ ad vba. Hīc ē q̄ illi lubeāt
a dño q̄bz p̄apiebat ne cui dicēt
cū ipsū p̄dicabāt laudabili⁹ fecisse
putāt q̄ si tacuisset: q. dñs hoc
p̄apiēdo. poci⁹ īrēdebat dare exē
plū vane glorie fugiēde: q̄ ipsos
obligare. Alij sūt. q̄ cū eis aliq̄d dis
plicēs īungit. puertūt īteroēm
mādatis: iudicātes q̄ aliq̄ mala
rōne hoc faeat. Cōt q̄d bn̄. Non
suffiat extrīsecus obtp̄are maioibz
nīis: n̄ ex ītimo cordis affectu sb̄
limit⁹ sēt iam⁹ de eis. Alij proni sē
ad exaūdū se ab obia: i potestā
allegādo. Cōt q̄d dic⁹ bn̄d⁹ i regla.
Q̄z si p̄lat⁹ īpossibile p̄apiat: tñ
ceptrandū ē discīplo illud ip̄le. Ad
q̄d⁹ fortat exēplū pauli⁹ dicētis
phūp. iij. Obia possū i eo q̄ me
fortat. Alij sūt. q̄ tales se exhibēt.
q̄ p̄lati nō audēt eis aliq̄d īponē:
sicut equo īdomito q̄ mordet et p
cutit. nō audēt hoīes īponē on̄.
Cōt q̄d ē vbū senis: q̄ audā volē
ti ītrare religionē ⁊ q̄rēti quo se
habē debēt. dixit. Cu ⁊ asin⁹ vnū
estote. Sicut asin⁹ indiffēnt q̄dlibz
on⁹ recipit ⁊ paacite: ita religio
sus vir se debet habē i religione.
Ja. j. In māsuetudīe suscipite īsi
tū vbū. Verbū obie p̄t dia īsitū
vbū: q̄ trahit obedīētē ad suā
naturā: sicut surculus īsert⁹ trūco.
Alij sūt q̄ ex q̄da āimi p̄sūptiōe
de sua sapia ⁊ fidētes dedignāt ab
aliis regi: ⁊ id⁹ min⁹ obedīēte sē.
Cōt q̄d ihō. Bonū ē obedīe maio
ribz ⁊ post scām septāz vite sue
tēmuīē ab aliis discē: nec p̄ceptore
uti pessīo. sēz p̄sūptiōe sua. Alij sē
q̄ poci⁹ volūt sibi obedīri a ma
ioribz q̄ eis obedīe: dū eo⁹ ad suā
volūtatē p̄trahūt facīēdā. Bn̄.
Multoz p̄sūptas hodie exigit ut
dicat eis. q̄d vis ut faeā tibi: nō
ipi q̄rūt. dīne q̄d me vis facē. O
breue vbū: ⁊ plenū. ⁊ viuū. ⁊ ef
fiax: ⁊ dignū oī acceptiōe. Dic ei
dignū ē oīno dīne. nō mea a te:
⁊ tua a me q̄rī ⁊ fieri volūtate.
Alij sūt q̄ int̄dū rē iūcta. ⁊ si faci
āt tñ scient faciūt male: i fraudē
sēz ne alias imponat⁹: sicut fit⁹
equ⁹ educt⁹ de stabulo male ābu
lat: ne de stabulo alias educat.
Cōt q̄d dixit ihē. xlviij. Maledict⁹
q̄ opus dei faat fraudulēt. Cauē
dū ē i. vtro sēō sub obia degenti
ab oībz istis: ne sic faciēdo ⁊ labo
rē obie portet. ⁊ bonū obie p̄dat
i toto vl i pte. Bn̄. Memento te
frēs: xp̄e ne p̄dēt obiam: p̄dic⁹
vitā. Si āt xp̄ō sic feat: q̄tū ca
uēdū ē nobis ne obie bonū p̄e
dam⁹. Seqūt. Septim⁹ Capl⁹ reglē.

Q ergo dicta ista seruēt ⁊
si q̄d seruatū min⁹ fuerit
nō negligēt p̄creat: sēz ut emē
dādū corrigēdūq̄ curet. ad p̄po
situ⁹ papue p̄tinebit: ut ad p̄bi
teriū aui ē apud vos maior aut
toutas referat. q̄d modū vl vi
res ei⁹ excedit. Tradītis mādatis⁹
q̄ parū hoc p̄dessīn diligēt obser
uarēt: agit i hoc capl⁹ septīo ⁊
ultīo de diligēcia obseruandi ea.
Sūt āt tria: q̄ ad hoc ml̄tū valēt.
P̄mū ē. exēplū platoz de q⁹ hic:
sedm̄ p̄na oīo. de q⁹ ibi. donet do
min⁹ triū iugis mādatoz mēo
ria: de q⁹ ibi. ut āt vos. Secūdo
ad hoc q̄ p̄lati faciāt mādata

obseruari requirit duo ex parte ipo
rum: videlicet sollicita cura circa hoc:
et bona doctio ipsor. Et ido primo
dicit hic mandatum circa istam curam: se
cundo ondit quibus debet esse placitus ut
ei melius obediat: ibi ipse vo. De
cura debita circa regulam obser
uandam: clero Ca.m
Notandum quadam: cleru ca.m
vo. quod ad hoc quod cura de
bita habeat de regula
obseruanda. expedit scire ad quem
modi cura pertineat: ne negligat de
hoc minus curari. dum nescit ad quod
membrum pertineat actus iste: sicut fit
frequenter in capitulis ecclesiarum cleric.
in quibus multa remanent incorrecta: eo
quod nescitur utrum hoc pertineat ad epis
copum vel decanum. vel ad aliam personam.
Et ido dicit scs ad vitandum hoc incon
venies. determinat ad quem pertineat is
ta cura: dicens. ad preceptum papae
pertinebit. Et ex hoc tractum est. quod cura
seruandi de religione dicat per
tinere specialiter ad illum qui immediate est
sub maiore: ut ad illum qui immediate
est sub episcopo. ubi episcopus habet officium
abbatis. siue preposit⁹ sit alius nomi
nent: et ad priorem claustralem ubi est
abbas: et ad supprem ubi prior est ma
ior persona. Dicit attendendum est. quod sit
data ad quos pertinet huiusmodi cura de regu
la obseruanda. quia apponit curam inten
dum quod habeat regula bene scripta: in
qua possit bene legere fratres. Item est. quod frequ
enter audiat. Dicit quod hoc non sufficit ad
salutem sine obseruantia. iuxta illud.
apoc. 3. bts qui legit et qui audit verba
prophetie huius et seruat ea que in ea scri
pta sunt: ido vult scs instruit hic pla
tum cui incumbit cura de subditorum sa
lute: ut habeat curam non solum de scri
benda regula et frequenter legenda. sed et ob
seruanda: dicens aut seruet ad prosi
tum papae pertinebit. Item intendum est
quod aliquis habet curam maiorem et
ma obseruantiam constitutionum et ad
monitionum et consuetudinum quarundam
que addita sunt super regulam: quam de ma
tris ipius regule. Ista sunt silentia pha
risei: quibus exprobrando dicit dns
infra. vij. Relinquentes mandatum dei.
tenetis traditiones hominum. Magna stultitia est mini
mum curare de stabilitate fundamenti quam eorum que superfi
ciant: quibus deficiente. mane est illa
corruere: et non extrinseca. Et ido dicit. ut
obseruet ista. scz mandata regule
predicta: de quibus est specialiter curandum.
Item. sunt aliqui quibus et si
multa mandata regule obseruant.
tamen aliquid dimittitur: et ido tales ob
seruatores sunt eorum rei. Jac. ij. Qui
cunque totam legem seruauit. offendat
autem in uno: factus est omnium reus. Et non
habenda est cura ut tota regula ser
uetur: et ido dicit. ut cuncta ista ser
uet. Item. cognitum medium quam si octa
seruet. tamen aliquid de illis minus bene
sunt: aut cum officia iuncta sunt fiunt
cum minore: cum fit diuinum officium
cum tanto modo indebito: vel cum do
mat caro ieiunijs: sed ut vires.
et filia. Curandum est autem non solum ut
res fiat. sed ut bene fiat: iuxta psal.
Disite bene facere. Et ido dicit non
solum si quid seruandum non fuit seruatum.
sed si quid minus seruatum fuerit non
negligere prereat: innuens quam cita
et habenda non solum quam oia fiant: sed
etiam quam oia bene fiant. Item cognitum me
dium. quam placuit aliquam aliquas tam egressi
ones non corrigit. aut ex pusilla
nimitate cordis: aut ex quadam humilitate
superbiosa. aut ex diffidentia phate
di. aut ex ignorantia. vel iuris. qua
nescitur quid debeat fieri. vel fac
ti. quia nescitur circumspicere ad dispendium. aut per

pace ꝙuia. qꝫ nolūt turbari. ꝙ ꝑ
vēcundia. qꝫ sic ī qbusdā mālis este
exedūt qꝫ sine vēcūdia alios corri
gē nō ꝓnt: aut ꝑ defectū sciē. ꝛ
sāa ei mala. ¶ si nesaat delictū ei⁹
tī timidiore reddit hoīē ad alios
corrigēdū: ꝙ ꝑ nīorē odij qđ timēt
incurrē. alios ī corrigēdo turbādo:
ꝙ ꝑ plationis amorē. quā timēt
amittē subditos. ꝛ se puocādo: ꝙ
ex defectu zeli qꝫ minꝰ malicia de
tegāt: aut negligētia: qꝫ ml'tū in
cōueniēs ē statu plationis. Vñ bñ
mt abusiones claustri hāc ponit
vnā: sez plat⁹ negligēs. Et ideo vir
sēs dat spēale mādatū de ipa cauē
da. ēa tīs gressiones dicēs: nō neg
ligēt ꝓcreat. Cōdēs ī regla sua
adiat. Nō dissimulet abbas pēa⁹.
sz mox ut orta reperīt. ea ut ꝓna
let rādicit⁹ ꝙ ꝓuet: memor hely sa
cerdos de filijs. Ite. sūt aliq ꝙ ī corri
gēdo cura apponūt ut puniāt ꝓ
terita: sz nō ut caueāt futura. alli
ꝙ vō dūmodo puideāt ut caueāt
futa: nō ml'tū curāt de ꝓtis pu
nēdis. Sz utrūq debet ee ī vera
corōne: sz ut caueāt futa: et
ꝓterita puniāt. Vñ qđ correctio
significat ī sēntia ꝑ vgā: qꝫ pus
su aīal deuians. ¶ punit ꝑ errore
ꝓterito: ¶ dirigit ne deuiet ī futō.
Nō dr. nō negligēt ꝓcreat. sz ut emē
dādū qꝫ ad futura: corrigēdūq qꝫ
ad ꝓterita aueat. Ite. sē aliq qui
qñ ꝛueniūt aliq difficilia ad cor
rigēdū: qꝫ desperātes solēt dimi
te. Sz boni plati ē hoc ad maio
res referre. Vñ exo. xviij. dicit
ietro moysi. Qcqđ maꝰ fuerit
referāt ad te: ¶ ipi minora tm
modo iudicēt. Dicit de quodā bo
no sacdote. qꝫ qñ habebat aliquō
ī prochia sua qꝫ corrigē nō pote
rat: ponebat nōia eoꝝ ī scedula.
deferēs illa ad epm: dicebatq illi.
Dñe istos qꝫ ꝛmisisti ī int alios
resigno. ¶ relīquo vob⁹ fructus qꝫ
de eis qcqđ placz: qꝫ eos ego corri
gē nō possū. ¶ sup vires meas est
cor corōne. Et ideo dicit vir sēs.
Ad ꝓpositū ꝑtinet ꝓtinebit: ita
sez. ut ad ꝓsbiteriū cui⁹ē apud vos
maior auctas referat: qđ vires
quo ad posse. vl' modū quo ad sci
re ei⁹ excedit. Patz ex iā dās. qꝫ in
hoc mādato in q agit de cura re
gule seruāde. determinat ꝑ diuīsa
verba ī eo posita. ad quē ꝓpealter
tiet cura ꝓtineat: et qꝫ cura ista de
bet haberi efficatior ēa obseruā
tia qꝫ ēa alia: ¶ maior ēa regla
qꝫ ēa statuta: et ēa obseruātia v
nīusalē tor⁹ regle. ¶ plena ēa v
nūqđq: ¶ qꝫ ī his nō solū alia pe
iora. sz ēa negligētia ē cauēda:
et qꝫ ī corōne adhibēda ē caute
la de futis ¶ punitō de ꝓtis: ¶ qꝫ
ad maiores ē ī his recrēdū ubi hꝰ
rei exigit difficultas. Deqē. ¶ Ipe
vō qꝫ vobis ꝓest nō se existimet
ꝓtare dñante: sz caritate seruiēte
felicē. Dicto qꝫ ad platū ꝓtinz cīa
de regla obseruāda: qꝫ meli⁹ hoc
pt ꝑficē si bona habuīt ꝛdicōes: de
tīminat bonas ꝛdicōes qꝫ debēt ee
ēa platū. Et ꝓmo ēa cautatē: scdo
ēa honorē: ibi. honore cōā vob⁹:
tio ēa tīorē. ibi. tīore: qrto ēa offi
cij executionē. ibi. ēa oēs: qnto ēa
disciplinā. ibi. disciplinā libē. hēat:
sexto ēa cūmi ītiora. ibi. ¶ quis.
Et licz ēa pluīa ꝛtēdāt ꝛdicōes bo
ne plator: tīn ista ꝓelegit aug⁹. tā
qꝫ valde necia religiosi plati. De

Quatuor modi ēa placēs:
sequēdi qꝫ ad abigosos. ¶ q
ueta ꝓm⁹. ad bonos: duo ꝛta

ergo qđ ꝺtinet ī iſto mādato notā
dū. q̄ viri ābicioſi q̄ appetūt p̄eſſe
nō p̄deſſe: p̄mo ſolēt appetē p̄lati
ones, iij. Reg. j. Adonias eleuabat
dicēs. Ego regnabo. Et ōt vō viri
ſā fugiūt? exēplo dñi. q̄ cū vellēt
eū facē regē fugit: jo. vj. Ite. iſti
adeptis p̄lacōibz ſe felices repu
tāt: q̄ ī aſſecutōe eī q̄ ſūme de
ſiderabāt, i. mach. x. dicat ptolo
meus alexādro. Felix dies ī q̄ re
uerſꝰ es ad tra p̄m tuos: & ſedi
ſti ī ſede regni eoꝝ. Iſti vō miſeros
ſe reputātes gemūt. Job xxvj. Et
ce gr̄gātes gemūt ſub aq̄is. Hug.
Illis ꝑſis q̄ſq̄ mēte ſupponit: q̄bz
ſupponit dignitate. Viri igit ſpi
ales q̄ hoc onus ſentiūt. q̄ tuta
q̄ magni ſit ſāa vl̄ vtutē: ī pla
cōibz ſciūt ſe nō felices: & miſe
rimos ſe reputātes gemūt. Vñ
cū legēt regla aug. in q̄da ſuen
tu. & leōr legēdo illud. vñ vos nō
ſolū vñ. & eā ipꝰ. errādo ſubiun
gēt. miſerrimi. & correōr emēda
ret. miſereminī: p̄or. q̄ eāt valde ve
nerabil̄ ꝑſona. dixit correōri. Ite
dimittas eū dicē miſerrimi: qa
vē miſerrimꝰ ē oīs p̄or. Q̄ q̄ bñ
ſētiebat iſtā miſeriā moyſes:
q̄ nu. xj. dixit dño. Cur afflixiſti
ſeruū tuū? Quāe nō iueni gra
tiā te? Et que ī poſuiſti pōd vni
uſi ꝑpli hui? ſup me? Et poſt. Nō
poſſū ſol? ſuſtinē ꝑplm hūc: q̄ gr
uis ē m. Si aliter tibi videt: obſe
cro ut īterficias me & iuenia gra
tiā ī oc̄lis tuis: ne tātis affligar
malis. Q̄d āt miriū ſi fideles hoc
ſentiūt ſpūali illūinacōe? cū q̄
dā ethnici idē viderūt p rōnē.
Legit ēi. q̄ cū quidā gētili oblata
cēt veſtis ī peralis cū cōna: reſ
piacēs veſtē ait. O p̄ānū magis
nobilē q̄ feliē? quē ſi q̄s attēdat q̄
tis ſollicitudibz & periculis & miſeriꝭ
ſit refert? nec iacētē ī luto tollēt.
Et ſi igit ābicioſi ī aſſecutōe p̄la
cōis ſe felices reputēt: tm̄ viri ſi
reputāt ſe īfelices. Ite illi aſſecu
ta p̄lacōe abutūt ea ī ſuperbia do
minādi: vt illi j. pe. v. Nō ut
dñantes īcleris. Iſti vō utūt e
a ī hūlē faulatū: iux. ī. reg. xx.
P̄ncipes gētiū dñant eoꝝ: et q̄
maiores ſūt p̄tātē exercēt ī eos.
Nō ita erit inē vos: ſz q̄cūq; vo
luit inē vos maior fieri. ſit vr
miſter. Et q̄cūq; voluit ī vos
p̄mꝰ ee: erit vr ſeruꝰ. Ite. nōdū
q̄ ut dicat aug. loc ſuperior et ſi
admiſtret ut decet: tm̄ indecenē
appetit. Et ido viri ſā nō appetūt
p̄lationē: ſz poci fugiūt. Cū ſūt
tia q̄ ſolēt inducē alios ad reci
piēdū p̄lationē mēdū. Vnū ē di
uina vocatio. Reputāt ei aliq.
p̄apue ī ecclīs diuinitbz. q̄ ꝑſōn anōi
ce elegīt. vocāt a deo? et ido nō re
putāt ſe male facē ſi ꝺſtīūt voca
cōi diuine: iux. ī. heb. v. Nēo q̄
ſumit ſibi honorē: ſz q̄ vocat a
deo tāq̄ aaron. Hug. Neq; ei vē
hūlis ē. q̄ ſuperni nūtus arbitrio
ne debeat p̄eſſe ītelligit: & tm̄ p
ee ꝺtēpnit. Aliud ē caritas proxi
mi: & hoc meli? Aug. Qui ſēm q̄
rit caritas vitatis: negocū iuſ
tū ſuſcepit necessitas caritati. Aliud
ē obia: & hoc ē meli? Hug. Paſſo
Diuinis diſpoſicōibz ſubdit. atq;
a vicio obſtinacōis alienꝰ. ſiue
regimūs culmen ī pat. ſiue ad
nos p̄uent ē q̄bz & aliis p̄ſit: debz
et ex corde fugē. & iuuāt obedire.
Hic ē q̄d de multis legit. q̄ & ſi p̄
lacōes fugerūt: tm̄ finaliter obedi
ētes receperūt. Sz qi tales ī re

ceptis placoibz. nec debēt sibi cō/
placē. nec uti i supbiā dnandi si/
cut ābiaosi: dicat. Ille q vobi p/
est. nō se existimz ptāte dnāte:
sz caritate seruiēte felicē. De ca
ritatiuo seruitio plati ad subdi
tos: clxvij Cap.

Et nōndū to: clxvij Cam.
q sūm plat vocat se.
seruū seruoz dei: uix i
paulu. ij. cor. iiij. Nos āt seruos
vōs ppt xpm: sz quē pdicam.
Itē. angeli seruiūt hoibz: uix. i
heb. j. Cdēs sūt admīstrtorij spūs
i mīsteriū missi: ppt eos q hēdi
tē capiūt salutis. Itē. ipe filius dei
formā serui accipiēs seruiuit hoi
nibz: uix i. lu. xxij. Ego āt i me
dio vīm sū: sicut q mīstrat. Et nō
cū tot & tāti seruiūt hoibz: nō ē
idecēs. ymo valde ducīens & salu
tare: ut q libet plat se seruū ex
hibeat subditoz. Sūt āt mlta: in
qbz boni plati seruiūt subditis. Ser
uiūt ei mēdū eis i tpalibz: illa sz
ad eoz seruicū ptinād. j. cor. xij.
Nō ei debēt filij thesaurizāe pa
rētibz: sz pnēs filijs. Intēdū i cor
palibz exēplo dni: q dicat. jo. xiij.
Exēplū ēdi vob. sz de pdibz la
uādis: ut et vos ita faciatis. Itē.
i spualibz i mltis: q solēt mīgna
seruicia ab hoibz reputari. Mag
nū seruicū reputat mr exhibē
filio suo: cū portat eū. Et hoc fa
ciūt boni plati. Nu. xj. Nūqd e
go cepi ōem mltudinē hāc ā
genui: ut dicas m portā eos in
sinu tuo. sicut nr solet portāe i
fātulū. Itē. bonū seruicū exhi
bet alij q mīstrat victualia ad
pascēdū eū. Sic āt faciūt boni
plati. j. pe. v. Seniores q i vob
sūt obsecro ego cosenioz: pascite
q i vob ē gregē dni. Itē. magnū
seruicū exhibet cautati: q p ea cus
todiēda vigilat tpe hostili. Et ipi
sūt vigiles q custodiūt ciuitatē: p
ut dī can. iij. Itē. magnū seruicū
exhibet infirmo: q curā ei gerit i
firmitate sua. Et ipi hoc facīūt
lu. x. Cura illi habe: qd ptinz ad
platū. Itē. magnū seruicū exhibz
regi: q p eo custodiēdo vigilat dū ipe
dormit. Et ipi hoc faciūt p aiabz.
Ipi ei puigilāt sz pposui. qi rati
one reddituri p aiabz vīs: heb.
xiij. Itē. magnū seruicū exhibet
alij: q p eo defendēdo pugnāt cō
hostes. Et ipi sic faciūt. Can. iij.
Saulū salomōis sz etiam. sexagi
ta fortes ābiūt ex fortissīs isrl: q
sūt oēs tenētes gladios & ad bel
la doctissi. Idē expōit de platis.
Itē. magnū exhibet seruicū hoi
nibz: q eos ducūt p uia. Et ipi
sic faciūt. Ps. Deduxisti sic ouē
pplm tuū: i manu moysi & aaron.
Itē. magnū exhibet seruicū alij:
q ipsū inūctū sordibz lauat. Et ipi
sic faciūt. Job. j. Job sēficiebat filios
suos: qd ptinz ad platū. Dēt plati
q i his & silibz seruiūt subditis suis
p caritatē. Si ei qd fit cuilibet de
mīnus a qcūq. xpc reputat sibi
factū. & dicitur ē talibz i fine reg
nū. qntomagis platis q ppt ipm
i hoc sup alios se hūiliāt. Sicut i
gīt supbia dnāndi ducat platos
ad īferos: ita hūilitas seruiēdi
ducat eos ad superos. Et iō bñ dic.
existīet se caritate seruiēte felicē.
Sequt. De honore exhibēdo pla

Honore to: clxviij Cam.
corā vob plat sit vob.
In hoc mādato tāgit
sēdā bona ordīatio plati: videlicz
q a sbditis habeat i reuēntia &
honore. Et ē sensus. Ille q vob pest

sit vob̄ plat⁹ honore. ad ē pferat vob̄ honore cor̄ vobis: ⁊ h̄ iusti ē. qi pr̄ ē. Mal. j. Si ego pr̄. ubi ho nor meus? Et nōndū q̄ q̄dā me dū min⁹ honorāt platū: ppt̄ aliq ei⁹ vicia. Gen. xx. Cū vidisset abram verēdā prīs suū ee nudata: nūq̄ auſt duobz frībz suis. Cōt̄ qđ ggs ī glo. de bonis filijs. Filij supiecto dorso pallio ausi deferūt: q̄ diu dicātes factū ⁊ mḡm venerāte nolūt vidē qđ tegūt. Alij me dū ppt̄ sīplicitatē: quā q̄dā ⁊ si maiꝰ aureā habēt. Job xij. Derideturꝰ iusti sīpliciatas. Q̄d q̄ ppt̄ hoc plat⁹ suos dēpmūt. Cōt̄ qđ dr ecclī. ij. Et si defecerit sēsu venia dā: ⁊ ne spernas eū ī tua vtute. Alij ī dū ppt̄ notaā fāliarē quā habēt e orū: sicut dicat de quodā viro ru rali. q̄ min⁹ venerat ē cruciſixū eccliē sue: q̄ fact ē de nuce ortī siu. Ma. xvij. Nō ē ppha sīn honore: n̄ ī prīa sua. Dolor ex hmōi irreuētia. sequit̄ ta mala. pm ē maledāo. Deut. xxvij. Maledc tus q̄ nō hōrat prēm. Sedm ē ppa dsiſio. Ecclī. ij. Vedet filij. pr̄ sine honore. Tāū ē stūelia dei. hmodi ei irreuētiā. suā reputat. Lu. x. Qui vos spnit. me spnit. Vt igit̄ ista dedimenē hōrād ē sp plat⁹. Ad hoc āt monet scptā. dicē ecclī. x. In medio fim rēdr illoꝝ hōre. Ite. honrat̄ natā exēplo apīi: q̄ regē suū egredietē de alueari su o dcomitāt: ⁊ ei faciūt cellā sīgu larē. Seneca. Pudeat ⁊ ab exigu us āialibz nō trahē mores. Iremmonet nos ratio. honor ei exhi bit⁹ plato exhibet deo: q̄ ipē di cat lu. x. q̄ vos audit me audit. Et iō cū oīs hō deū tē at hōrare: debet ⁊ platū suū hōrāe. Maxi ī smōe. Qui hōrat missos. nōe est hōrare mittētē: qm dignitas que mīstris exhibet. illi cui mīstri sūt exhibet. Et saēdū. q̄ honor iste cō sistit ī tbz: de q̄bz ecclī. ij. Qui timz deū: hōrat pntes. Et p⁹. In ope. ī sermone. ⁊ oī pacīa. In ope. ꝓmpte obediēdo: deuote seruiēdo: rue rēt assistēdo. ⁊ hmōi. In sermone: reuēnt ei log̃do: reuēnt eū audiēdo. ⁊ hmōi. In pacīa: expresso ⁊ ī firmitates ei⁹ et silia. pacīēt fēn do. Sequit̄.

De tīore ī quo debet ee ī prelatis: clrix Cam. more cor̄ deo substrat⁹ sit pedibz vīs.

Hic pōi tur mā datū cū tīa bonā. ad monē plati. Et ē sensꝰ. Quis cor̄ vob̄ supponat honore: tū tīore debet vobis supponi. Et nōndū. q̄ licet oīs hō sp debet ee pauid⁹: tū plat⁹ magis ē timēdū q̄ subditus. Ipi ei habēt reddē rōnē nō solū de se: sz ⁊ de subditis. Heb. vltē. Ipi ei p uigilāt q̄i rōnē reddituri p aīabz vīs. Cū āt aīe sīt res p̄ciose ⁊ valde dilē deo ⁊ valde fraile pe reāt: q̄tū debet tīere q̄ sit eas accipiē custodia q̄ de eis reddi turꝰ ē rōnē. Ido hoc timēs augꝰ. dicebat. Qđ facā cū a me exige t ratio tot aīarū: q̄ pēdēt ad col lū meū. Ite ipi sūt q̄i p̄cipe ex erant. ⁊ ido ipīs vicis. fraale tot exercit⁹ dissipat. j. mach. ix. Lea dit iudas: ⁊ reliqui fugerūt. Et io dēones eos actus ī pugnāt. j. k. xix. Totū pōd⁹ plij vsū ē ī saul. Si āt ouis mālit timz hostē su ū: q̄tū debet hō rōnalis timere hostē suū: j. k. xviij. Vidit saul ca tra plulitudīm: ⁊ timuit ⁊ expa uit cor ei⁹ nimis. Ite. sicut de pa tre ī pio dq̄rit filij: ita de mlis

plat⁹ ꝙrent⁹ cor̃a deo mlta ſb'dit⁹. Bñ⁹. Veniet ante tribunal xp̃i: ubi audiet pupillor̃ ⁊ viduar̃ gemit⁹: ꝙrimonia grauis. allegatio dura. O q̃nt̃ videt timuiſſe q̃rimonia iſta iob: q̃ dicat xxxj. Si adiuſũ me tra mea clamat. Cũ dicat. Ita in cauu: q̃ tra mea nõ habet adiuſũ me ꝙrelã. Qđ exponit gḡ⁹. de plato ⁊ ſubditis. Cũ igit̃ pena a q̃ nulli ſit q̃ habeat aut q̃ habe poſſit hãc fiduciam: ſn̄ poa⁹ teſte ꝙſcia mlta fecerit vel omiſerit de q̃bz ſubditi ꝙque ri poſſit: ſicut baliu⁹ regis cõtq̃ clamãt ſubditi. ĩ maiori debet ee tioze q̃ ſiplex miles nulla ꝛt ſe talẽ habẽs ꝙrelã: ita et plat⁹ ĩ maiori debet ee tioze q̃ ſubdit⁹. Ite. dicit aug⁹ de plato. Quãto ĩ loco ſupioze. tãto ĩ pdõ maiori vſat: ⁊ hoc qa fraali⁹ ca dit. Bñ⁹. Faale ẽ ĩ alto ſe ſtuẽtẽ obſtupeſcẽ. Cadit ecĩã grauius ſi adit: iuꝛ illud. Cñto ſtat⁹ alior: tãto caſ⁹ gñioꝛ. Cũ igit̃ õni hõini ĩ maiori pdõ ꝛſtituto magis ſit timẽdũ: magis ẽ timendũ plato eo q̃ ẽ in alto q̃ ſb'dito q̃ ẽ in ymo: in q̃ nõ ita faale cadit q̃s. nec ita grauit. Ite. ſignũ ẽ diuini amoꝛis: cũ q̃s no exponit occupacõibz p̃latõis. Greg⁹. Miſericoꝛs deus q̃s tenere diligit: ab exterioꝛibz occupacõibz abſcõdit. Ida ⁊ p̃fũlias ad eũ laboze ſeruos mittit a q⁹ filios ſuſpẽdit: et vnde filij decoꝛ ſuit: inde ſeruꝰ ĩ puluẽ deturpãt. Signũ veꝝ diuine iracũdie: ẽ occupatio ĩ p̃latõe. Aug⁹. In nullo magis mẽ deũ ſentio iratũ: q̃ q̃ cũ eſſe idignus poni ad remũ: poſit⁹ ſũ ad gubnaculũ. Cũ igit̃ ſedm hoc p̃ lat⁹ maiora ſigna habeat diuine iracũdie ꝛt ſe q̃ ſubdit⁹: magis eſt ei timẽdũ q̃ ſubdito. Ite. p̃lat⁹ ad plura obligat⁹ q̃ ſubdit⁹: ſic dñs alicui⁹ ville ad plura tenet⁹ et q⁹ ad hoſpitalitatẽ ⁊ quo ad elemoſinas ⁊ quo ad alia mlta: q̃ ſui ſb'dita. Lu. xij. Cui ꝛ mẽdauerũt ml'tũ: plus petẽt ab eo. De q̃bz gḡ⁹. ĩ paſtoli. Sit ergo rector neceſſe ẽ cogitacõe mũd⁹. actioe p̃caput⁹ ſilẽtio diſcret⁹. ĩ vbo utilis. ſiguli⁹ ꝛpaſſioe. prim⁹. ꝓ cũctis ꝛtẽplatione ſuſpẽſ⁹. bñ agẽtibz hũilitate ſocius: ꝛtra deliquẽtũ vicia ꝙ zelũ iuſticie erect⁹. inferioꝛ cura ĩ exterioꝛũ occupacõe nõ minuẽs: exterioꝛ puidẽtia in ĩternoꝛ ſolliciudie nõ reliquẽs. Cui ãt ad plura tenet⁹. pl⁹ debet timẽ. Vñ hoc gḡ⁹ nazãzen⁹ videꝫ q̃ non poterat adiplẽ tot ad q̃t teneba tur. timẽs aĩe ſue relicto epiſcopatu fugit ĩ ſolitudinẽ: ſicut legit ĩ apologetico ei⁹. Ite. inter ſeptẽ epos aſie q̃ ꝓpt̃ ſui excellẽtiã vocati ſũt angeli. mlti rep ti ſũt ꝛt quos dñs aliq̃ habuit. et licꝫ pauca ĩ nõ omiſit quin ulla ĩperaꝝ. Cñtũ igit̃ debẽt alij p̃lati ſibi timẽ⁹ q̃ lõge ſẽ a ſtatu ãgelico. Ite. iudiciũ duriſſim⁹ ĩ hijs q̃ p̃ſũt fiet⁹: ſicut dr ſap. vj. Si igit̃ oibz ẽ timẽdũ iudiciũ: tñ pl⁹ ẽ iſtis timẽdũ ꝓter iudiciũ duriciã: qđ ꝛminatur ei⁹ ſcptura. Cña igit̃ ꝓpt̃ hec magis timẽdũ ẽ plato q̃ ſubdito: bñ dicat. Tioze cor̃ deo ſubſtrah⁹ ſit pedibz vñs: ut ſi ſupioꝛ ſit honõe. ĩferioꝛ ſit tioze. Seq̃t De valẽtate coꝝ q̃ ptinẽt ad officiũ ipm̃ prelati: dxr. Ca^m. occs ſeipſũ bonoꝝ opm

ꝑbeat exēplū. ¶Corripiat inq̄etos. ꝛsolet pusillāimes: ſuſcipiat ifir mos: paciēs ſit ad oēs. ¶Hic tradi t mādatū cēa q̄rta bona plati cō ditione: q̄ ptinet ad offiaj exeaui onē. ¶Et notādū q̄ ſedm mltiplī cē ſubditor varietatē: icūbit va ria age. ¶Huj āt exēplū pōit gḡ. nazāzen⁹ dicēs. ¶Si poſſibile eſſz vnū aiāl fieri ex diuſis aialiū et beſtiarū generibz: icūbēt ei q̄ cu rā habēt illi⁹ aialis tot varia fa cē: quot varietas ſigulor aialiū req̄ret. ¶Nō ei eadē vox apta eſt oībz. nec eisdē ſibilus agit⁹: nec idē cibus oībz ꝛpetit. nec palpan di ⁊ fouēdi mod⁹ idē ē: ymo ip̄is q̄bz alia mutigāt. alia excitant ad furorē. ¶Cū igit eccīe corp⁹ ſit ꝛgregacōes ꝛmiſſe plato. hmōi varietates habeāt ymo plures: ſedm hmōi varietates oportz pre lata officiū variari. ¶Huj āt exem plū habet j paulo. Vn idē gḡ. ¶Vs digne eloq valeat cotidianā p ſi gulis ꝓuidētiā: et ſolliciudinē o nū eccīarū paul⁹: erga oēs mi ſericors: erga oēs fraēno caritatis angebat affectu. ¶Offēdiculū q̄s patiebat: ⁊ paul⁹ infirmabatur. ¶Scādalizabat ali⁹: ⁊ paulus ure bat. ¶Leges dat ſeruis ⁊ dñis. p̄n apibz ⁊ ſubiectis. viris ⁊ mlieribz. ꝑuulis ⁊ liberis. nuptis ⁊ inuptis. ꝛtinētibz ⁊ luxuriosis. ſapiētibz et īſipiētibz. crucifixor ⁊ ꝓpugn. eccīe et ſclo. ſpūi ⁊ carni: p alys quidē letat ⁊ grās agit. alios caſtigat et corripit: alios grauiū ⁊ cō nāōnat. alios vō ſhulnae notat. ¶Cū alys q̄dē bn crētibz curit: a lios āt male crētes refrenat et reuocat. ¶Nūc ſeparat de eccīa: nūc recipit ⁊ caritatē ꝛfirmat. ¶Nūc luget aliq̄s: nūc letificat ex a lys. ¶Nūc lacte potat: nūc miſteia reuelat. ¶Nūc ſe deiat ⁊ exequat hu milibz: nūc ſecū erigit hūles ⁊ ex altat. ¶Nūc ꝓponit ſpm māſuetudi nis: nūc ſuꝑbis ⁊ arrogātibz aplic ꝑtatis vgā minat. ¶Nūc erigit adu ſus erectos: nūc effiat diſciplis tēp ſi nutrix foueat filios ſuos. ¶Nunc aplor oīm ē minim⁹: nūc ꝺcaumē tū ſuū pollueret p eū q̄ in ſe loḡt. ¶Nūc deſidat diſſolui ⁊ ee cū xpo: nūc ymanē ī carne ꝓp eos q̄ idiget neceſſa riū ꝓbat. ¶Nō ei q̄rit q̄ ſua ſūt: ſ q̄rit q̄ filioz ſūt. ¶Iez igit ſedm p̄dicta plu rima ptineāt ad p̄lata officia: tamē augḡ. cēa pauca ſez q̄nq magis neceſ ſaria ꝺcit hic mandatū dicēs: cēa oēs ⁊c. ¶Sūt āt hec tracta ab aplo p mū ſumit de epla tē ij: alia q̄dor de epla j thessa. v. ¶Et nota q̄ int oīa q̄ magis ſūt nēcia plato. ē bonū exē plū: ſine hoc ei caret efficacia q̄q facit. ¶Sedm ē corrō malor. ¶Nō ei ꝓdeſt ei bn facē: ſi mala ſuſtineret: ¶Cū ē affluctor ꝛſolatio. ¶Nō ei ſolū ot vnaq̄ debet adhibē remediū: ſ ot deſolatōes remediū ꝛſolationū. ¶Virtū ē ꝓpaſſiois exhibitio p effec tū. ¶Nō ei ꝓdeſt vbis ꝛſolari: ſi ubi req̄rit ifirmitas mētis vl̄ corpis. nō adhibeat op⁹ ꝓpaſſiois. ¶Incōtiē ē pacīa. ¶Cū ei in his q̄ habēt age mlta q̄dua oriāt a ſubditis: parū ē eis oīa bona facē. ſi deſit paga ī q̄dāmbz q̄ inferūt a ſubiectis. ꝓpt ꝑmū igit iſtor dr. cēa oēs ⁊c. ꝓpt ſedm dr. corripiat ⁊c. ꝓpt ecūdū dr ſolet ⁊c. ꝓpt q̄rtū dr. ſuſcipiat ⁊c. ꝓpt q̄ntū dr. pacīēs ⁊c. De bono p latoz exēplo: clxxi Ca.

Et nōndū cēa ꝑmū q̄ ꝑla to nō ſuffiat ſolū dicē. more ſcarbarū ⁊ phariseoz. q̄ di

cāt ⁊ nō facit: ſz debet exēplo xp̄i facē ⁊ docē. Vmo ſicut ſūme ptīet ad eū docē: ita ptinet ad eū ſūme facē. Ggī. ī pastorali. Sit vīor opa cōe papinus: ut vite vīa ſubditis bene viuēdo denūciet: ⁊ grex q̄ pastorus vocē moresq̄ ſequit p exēpla meli⁹ q̄ p v̄ba gradiat. Cui ei loca ſuā nēcitate exigit ſūma dicē: hac eadē nēcitate xpel ut ſūma monſtrare. Vt hoc igit bñ diat operū: q̄ dicēt. Nō ſit cō ētu⁹ v̄bis bonus ad ſubditos: ſz po tius īuitet bonis opm exēplis: ſic ⁊ bñd. ī regla de abbate loq̄⁹ diat. Qđa bona ⁊ facta factis ā plis q̄ v̄bis oñdat. Itē. nō ſufficiat ei bona facē occulta: ñ faciat ⁊ ma nifeſta. Vñ aya. v. dr̄ pmitiuus pre latus. Sic luceat lux vīa corā hoīb⁹: ut videāt opa vīa bona. Et idō di cit. exēplū. Itē. nō ſufficiat ei cauē a malo exēplo: ñ det et bonū. Vnde lu. xij. dr̄ eiſdē. Sit lūbi vīi pcincti. q̄d ptinet ad declinationē a malo ſēm ggī: et lucīne ardētes ī māi bz vīis. q̄d ptinz ad oñſionē boni exēpli. Et idō dicat. bonoꝝ. Itē. non ſufficiat ei dare exēplū ī vmo bono: niſi det ⁊ ī oīb⁹. Tyt. ij. In oīb⁹ pbe te exēplū bonoꝝ operū. Et ī o die. bonoꝝ opm ī gene: ſine diſtīctiōe pticulari. Itē. nō ſufficiat ei dare bo nū exēplū aliq̄bz ſolū: ñ det ⁊ oīb⁹. Ma. v. Ponūt lucēnā ſup cādelabz: ut luceat oīb⁹ q̄ ī domo ſūt. Et idō diat. cta oēs. Sic igit q̄nq̄ tāgit ī hoc v̄bo cta plati exēplū. Debz ei poc⁹ īuiti exēplis opm q̄ ver bis. Itē. nō ſolū opib⁹ occultis: ſz mānifeſtis. Itē. nō ſolū cauē a ma lo exēplo: ſz dare operā ad bonū exēplū. Itē. nō ſolū ī vno: ſz ī oīb⁹. Itē. nō ſolū aliq̄bz: ſz oīb⁹ debz dāe bonū exēplū. Et nōdū. q̄ luc⁹ oēs debeāt dare bonū exēplū. ux ī. qđ cōit dr̄ Io. xiij. Exēplū dedi vob. vt q̄d ego fēci vob. ita et vos faciatis. Itē. nō ſufficiat ei dare exēplū aliq̄bz ſolū: ñ det ⁊ oīb⁹. Ma. v. Ponūt lucēnā ſup cādelabz: ut luceat oīb⁹ q̄ ī domo ſūt. Et idō diat. cta oēs. Sic igit q̄nq̄ tāgit ī hoc v̄bo cta plati exēplū. Debz ei poc⁹ īuiti exēplis opm q̄ ver bis. Itē. nō ſolū opib⁹ occultis: ſz mānifeſtis. Itē. nō ſolū cauē a ma lo exēplo: ſz dare operā ad bonū exēplū. Itē. nō ſolū ī vno: ſz ī oīb⁹. Itē. nō ſolū aliq̄bz: ſz oīb⁹ debz dāe bonū exēplū. Et nōdū. q̄ luc⁹ oēs debeāt dare bonū exēplū. ux ī. qđ cōit dr̄ Io. xiij. Exēplū dedi vob. vt q̄d ego fēci vob. ita et vos faciatis. Itē. nō ſufficiat ei dare exēplū ī vmo bono: niſi det ⁊ ī oīb⁹. Tyt. ij. In oīb⁹ pbe te exēplū bonoꝝ operū. Et ī o die. bonoꝝ opm ī gene: ſine diſtīctiōe pticulari. Itē. nō ſufficiat ei dare bo nū exēplū aliq̄bz ſolū: ñ det ⁊ oīb⁹. Ma. v. Ponūt lucēnā ſup cādelabz: ut luceat oīb⁹ q̄ ī domo ſūt. Et idō diat. cta oēs. Sic igit q̄nq̄ tāgit ī hoc v̄bo cta plati exēplū. Debz ei poc⁹ īuiti exēplis opm q̄ ver bis. Itē. nō ſolū opib⁹ occultis: ſz mānifeſtis. Itē. nō ſolū cauē a ma lo exēplo: ſz dare operā ad bonū exēplū. Itē. nō ſolū ī vno: ſz ī oīb⁹. Itē. nō ſolū aliq̄bz: ſz oīb⁹ debz dāe bonū exēplū. Et nōdū. q̄ luc⁹ oēs debeāt dare bonū exēplū. ux ī. qđ cōit dr̄ Io. xiij. Exēplū dedi vob. vt q̄d ego fēci vob. ita et vos faciatis. Itē. nō ſufficiat ei dare exēplū ī vmo bono: niſi det ⁊ ī oīb⁹. Tyt. ij. In oīb⁹ pbe te exēplū bonoꝝ operū. Et ī o die. bonoꝝ opm ī gene: ſine diſtīctiōe pticulari. Itē. nō ſufficiat ei dare bo nū exēplū aliq̄bz ſolū: ñ det ⁊ oīb⁹. Ma. v. Ponūt lucēnā ſup cādelabz: ut luceat oīb⁹ q̄ ī domo ſūt. Et idō diat. cta oēs. Sic igit q̄nq̄ tāgit ī hoc v̄bo cta plati exēplū. Debz ei poc⁹ īuiti exēplis opm q̄ ver bis. Itē. nō ſolū opib⁹ occultis: ſz mānifeſtis. Itē. nō ſolū cauē a ma lo exēplo: ſz dare operā ad bonū exēplū. Itē. nō ſolū ī vno: ſz ī oīb⁹. Itē. nō ſolū aliq̄bz: ſz oīb⁹ debz dāe

tis viscera aīa ad ignoscēdū flectit. ꝫ nūq̄ plus q̄ decet ignoscēs ab arce rectitudis ēclinat: q̄ nulla illicita ꝑpetrat. ꝫ ꝑpetrata ab aliis ut ꝓpria deplorat: q̄ ex affectu cordis aliene īfirmitati ꝯpatit. sicq̄ ī bonis ꝓximi sicut ī suis ꝓfectibꝫ letat: qui se imitabilē ceteris ita ī cūctis q̄ agit īsinuat. ut int' eos nō habeat qd' saltē de ꝑtitis erubescat: q̄ sic studet viuē. ut ꝓrior q̄ corda aretina. doctne fluentis valeat irrigare: q̄ oīnis usu ⁊ exim̄eto iā didicit. q̄ obtinē a dño q̄ poposcerit possit. ¶ tē. ꝑlat' ē sicut ductor gregis. sed illud ꝑs: deduristi sicut oues populū tuū. ī manu moysi ⁊ aarō. Et ido si vadit ꝑ viā malor opm: seq̄t eū ꝓplūs ꝑ viā eandē. Bg. Vñ fit. ut cū pastor ꝑ abrupta gradit: ꝑ ꝑcipitia grex seq̄t. Et ido dicat idē gg? Scire debēt ꝑlati. q̄m tot mortibꝫ digni sūt. quot exēpla ꝓdicēdo ad subditos trānsmittūt: q̄ nimirū ꝑ illa exēpla ꝑua eos ad mortē ducūt. ¶ Mira ꝓditio. horrēda crudelitas: ducē ad mortē etnā. qs debeāt ducē ad vitā etnā. Ne igit sit rei ꝑlati tot mortiū. debēt ab exēplo ducēte ad mortē cauē: ⁊ exēplū ducens ad vitā ostēdē. Bg. ¶ Non debet hōim ducatū suscipē: q̄ nesat homines bn viuēdo preire. ¶ tē. ꝑlati sūt mīstri dei. Et ido sicut fauli regis pulchrius īduti īcedūt q̄ ceteri populares: ita ⁊ ipi debēt pulchriorē vtutū iustactionē ostēdē. ꝙ. cor. vj. ¶ In oībꝫ exhibeam' nosmetipos sicut dei mīstros: ī mlta paīa. ⁊c. Cū dicit. ¶ In oībꝫ his sic nos oznem?: ut decet seruos tāti dñi. ¶ tē. ꝑlati sūt q̄si signū positū ad sagittā multorū obloquētiū de eis facile: ⁊ ideo expedit ut cū hoc remediū apponāt. ¶ Hoc aūt nō ꝓt aliter ita bn fieri: sicut ꝑ bonū exēplū. Et ido dicit' pe. ij. ¶ Hec ē volūtas dei: ut bn facientes obmutescere faciatis īprudētiā hōinū ignorātiā. ¶ tē. ī mūdo ecclie sūt diti sūt q̄ corpa īfiora ⁊ terrestria: ꝑlati vo q̄ corpa superiora celestia. q̄ luceāda sūt: ⁊ ido debēt lucē sic stelle: q̄s posuit dns ī firmamēto ut luceāt sup terrā: sicut dr gen. j. Greg. Multi ī tenebꝫ vite ꝓnis dū superiores de se exēpla ꝑbēt: astrorū more desup lucēt. ¶ tē. opus exēpli ꝑficit efficaciā vbo: q̄ sedm gg. plus exēpla q̄ vba mouēt. Cū igit ꝑlati sit docē. debet exēplū addē: ut vox sua vocē habeat vtutis. Et ido dr ecclī. xxix. Cōfirma vbū: sez ꝑ opa. Bg. Auctoritas logq̄ di ꝓditur: cū vox ope nō iuuatur. ¶ tē. ꝑlat' habet officiū medici. Et ido cōrā īfirmis nō debet aliquā īfirmitatē portare: ne dicat ei illud euāgelicū. medice cura teipsū. Bg. ī passō. Qua ꝑsūptōe alios mederi ꝓpeat: q̄ ī face vuln' portat: Ne igit ei' officiū ostēpnat': debet cōrā aliis oī modā suu ondē sanitatē. ¶ tē. filios ē imitari piem: sedm i. Io. v. Que cūq̄ ꝑ fecit: hec ⁊ filius filiē faciat. Et ī cauēdū ē ꝑlato ne sit de illis de q̄bꝫ dr aga. xxiij. sedm opa eorū nolite facē: sz poci' possit cū aplō dicē. imitatores mei estote. philip. iij. Qa igit tot rōnes ocurūt ad hoc ut ꝑlat' teneat dare ceteris bonū exēplū: bn dicat vir sc̄s: seipsū bonor opm ꝑbeat exēplū. Ord' ⁊ si graue sit: recordet q̄ ꝓpter xp̄c sustinuit ꝑ dādo bonū exēplū. xp̄c igit pe. j. ij. passꝰ ē ꝑ nob: vob relīqs exēplū.

De correptione q̄ debz ve
rtra ḡe p̄lat̄ dxrij La.
sedm nōiū. q̄ q̄dā se p̄
lati cā correptiōe delictoꝝ negligē
tes. dr q̄s dr i ps. Corripiet me iu
stus i misedia z increpabit me. Sic
ei dñi tractū q̄ iustī sūt exercet iu
sticiā cā deliquētes: ita ad p̄latū
iustū ptinz corrigē: nec ē hoc mali
cia sz misedia. Itē. p̄lati negligētes
i correptione sedm ysidoꝝ assilant
dormiēti: de cui manu cadit ba
culꝰ pastoralis. Et pictores pingūt
talē q̄ accubentē in cathedra sup
cubitū sopno quatū: et cadētem de
manu eiꝰ baculū pastoralē. Et be
ne sic assilant. Ex dormitōe enī
negligētie: vgā correptiōis amit
tūt. Et ido ad euigilādū eos dicit
i psona sūmi p̄lati. Symō dormi.
aīe. xiuj. Itē. sūt sicut p̄lates q̄ nō
se ferri faciūt gladiū z tñ sñ cau
sa: qe sūt ita ignes q̄ nūq̄ eo u
tūt. Cōt q̄s dr. xo. xiij. Si malū se
cuis time p̄lāte: nō ei sñ causa
gladiū portat. Itē. sūt sicut yma
go bti nycolai mortua tenēs baculū i manu: q̄ nūq̄ utit. Hoc q̄d de
talibz dr. o pastor z ydolū: zach. xj.
Pterea isti sūt. q̄ nūq̄ voluit scire cul
pas subditoꝝ: ymo z q̄uāt cū eis
dicit z ad corrigēdū matāt: oia
dissimulare volētes. Cōt q̄d dicat
bnd. i regla. Nō dissimulet abbas
pcta deliquētū: sz mox ut ozit ce
perit. radicit ea ut puglet ā putz.
Itē. isti sūt q̄ nūq̄ utūt vasabili
potētia i bonū. nō vasc̄tes vtra
deluta: sz oia cū q̄dā stulta pacia
q̄ insensibiles sustinētes. Cōt q̄d
dicat bn. Nō vasa ubi vasc̄di
ē: pcm ē. Itē. isti sūt. q̄ i excusatio
nē sue ignauie dicē solēt. q̄ religi
osi subditi magis regēdi sūt benig
nitate q̄ severitate: magis amore
q̄ timore. Q̄d licz in dō habeat ve
tatē: tñ nō sp. Vñ aug⁹ ad bōifacū.
Quidā dixit pudore z lubrice libēs
retinē sanctus ee credo q̄ metu.
Hoc q̄d verū ē. Sz sicut meliores
sūt q̄s dirigit amor: ita plures sē
q̄s corrigit tor. Et ysidor. Qui blā
do vbo castigat z nō corrigit: acri
us nāte ē q̄ arguat. Cū dolore enī
absc̄dēda sūt: que lenitate sanari
nō pnt. Et nōdū q̄ negligētiam
corrigēdi mlta mala sequūt? q̄z
vnū i p̄latū redūdat. aliud i deli
quētē: aliud i vniūsitatē. Sūt aūt
tria mala q̄ redūdāt i prelatum.
Primū ē offusio. Sicut ei honor est
pri bonos habē filios: ita redit i
offusionē sua malicia filioꝝ. Ecc.
xxij. Cōfusio ē pris de filio indisci
plinato. Secdm ē culpa. Trāseūt
ei in p̄latū culpe subditoꝝ q̄s non
corrigit. Ezech. i pastōli. Si vōr mi
nor⁹ tra culpas acrēdat: culparū ō
nū reus ipe tenet. Hui⁹ aūt exem
plū mānifestū ē i medico. Certū ē
ei q̄ reus ē mortis infirmi suscep
ti i cura: ni faciat q̄d i se ē de infir
mo curādo. Aliud exēplū ponit i
glo. sr̄ nu. xxv. de pedagogo: cui d'
pa attribuit. si puer sue instructioni
omiss⁹ min⁹ disciplinat ex negli
gētia sua iueniat. Aliud exēplū
ponit bnd. i regla sua de pastore.
dicēs. Sciat abbas culpe pastōis
icūbē: q̄cq̄d p̄familias i ouibz mi
n⁹ utilitatis potuit inuenire. Cui
ē pena tpalis. Punitur ei nō solū
i fure. sz eciā i p̄nti: p̄lati negligē
tes p culpis subditoꝝ. Hinc ē q̄d dr
nu. xxv. Iniuat ē isr̄ beelphegor:
et irat⁹ dñs dixit ad moysen. Tol
le cūctos p̄ncipes ppli: z suspende
eos dr̄ solē in patibulis. Hinc ē iux

qđ dr j. kł. iij. ¶ Dixit dñs. eo q̄ nouerat hely ī digne agē filios suos et nō corripuit eos: ideo iurauī do mui hely. q̄ nō expiet iniq̄tas dom̄ ei⁹ victimis & muneribz ī etnū. ¶ Hic ē iterū. qđ dr apoc. ij. ăgelo pgami. ꝛgrendo & ꝛminādo. ¶ Habeo adūsū te pauca. q̄ habē illic tenētes doctrīā balaam. Et post. Age penitētiā. Si q̄ min⁹: veniā tibi. hoc ē ad malū tuū. Et iterū alia ta mala: q̄ redūdāt ī dāpnū deliquētis. ¶ Pmū ē extrcatio. Cred⁹ ei int̄dū deliquēs cū nō corrigit. illud qđ facit nō ē malū: vl̄ non ē tm malū ut ē. ¶ Ido dicat g̃g⁹ in pastorali. ¶ Nonulla vehemēt̄ increpanda sūt: ut dū culpa ab actore nō ꝛgnoscat. q̄nto pondis sit ab increpantis ore sentiat. Et ido dr pu. xxix. ¶ Vga & correctio tribuit sapiam. Sdm ē delicti mltiplicatio. Delictū ei qđ nō corrigit: facilius mltiplicat. Unde ¶ Impunitas ē insolētie mr. radix ipudentie: trīsgressionū nutrix. Et ideo dr eccls viij. ¶ Nō cito ꝑ malos non fert sēnia: ideo absq̄ timore ullo. filij hoim ꝑpetrāt mala. Ceū est finalis pdictio. Quū ei nō corrigūtur: & ideo delicta ꝛtinuāt finalit pdūt: sicut patz de adonia dicēte ego regnabo: quē pī nō corripuit aliq̄n & ido finalit ē infect⁹ ¶ Iij bij j. ¶ Ido dr eccls xl. De pēe ipio ꝛgrunt filij: q̄m ꝑpt ipm sūt ī obpbriū. Dicat de quodā iuuene. q̄ cū ꝑpt delecta sua duceret ad patibulū. & a pie eū sequēte peteret osculū ī fine: arripiēs eū dētibz nasū abscidit: & dixit. q̄ hoc fecat. q̄ ꝑpt ei⁹ culpā q̄ nūq̄ eū correxerat ab īfāntia venerat ad obpbriū. Sūt aūt alia ta mala: q̄ redūdāt ī dāpnū tocī⁹ vnīūsalis. ¶ Pmū ē īfectio. Sicut ei⁹ oūs morbida ꝛsequitur ī fiat gregē: ita ꝑtīm vnī⁹ incorrectū ī fiat alios. Eugenes sr̄ p. nū. xxv. suspēde principes ī patibulis ꝑ pplō. dicat. Cogit ꝑpositi rōnē reddē. ne forte nō dauerit: ne cōtagiū dispgēt ī plures. Sdm est difficultās corrigēdi. Quāto enī in plures trīsit īfectio: tāto difficiliꝰ ē eā corrigē. Unde ¶ sr̄ illo vbo job xli. squamis sese pmētibz. Quidi uisi corrigi potuerūt: iniq̄tatū suarū pinacia vniti ꝑdurāt. Cauē rebellio ad dē bonū. Delictū ei incorrectū nō solū ī fiat alios. ẜ infectos ōi bono rebelles reddit: ita ut nullū bonū spūale possit ad eos ītroduci. Job xli. Una vni cōiūgit̄ & ita ut nec spiraculū q̄dē ī cedat ꝑ eas. Qđ ido dr sdm gg⁹: q̄ nulla exhortatio spūal⁹ apud tales ꝑficat. ꝑdē hec igit̄ pdām: bñ dicat plato ut corripiat. De fratribz inqetis: clxxiij. Capl̄i.

Sed attēde ꝑ ydū ē q̄ sit q̄s vocat inqetos: et de m⁹ sis hī inqtudis. & de re phēsibilibz cū tales: & q̄re speciālit dicāt corrigēdi. Inqeti sēdz glo. tḥessa. v. dicūt curiosi siue gyrouagi. Et q̄. elicat. q̄ inqeti ꝑ dia pnt. q̄ curiositāte exagitati secū ꝓsistē nō pnt: ẜ modo ī mō ert. mō in portis cū extneis. mō in locatorio cū frībz. modo ī hospicio. mō in ifirmitorio: mō ī orto. modo ī coqna. & sic de alīs locis. Dixit q̄dā cuidā talī derīdēdo ipsū. Tu es sicut deus: q̄ q̄u vadat q̄s ibi ī ueniris: sicut deus ē ubiq̄. Sz seneca elegātius de ridet hoiem hmōi dicēs. Musq̄ ē q̄ ubiq̄ ē. Porro hmōi hoies st

sicut mustra aial iqetū: q modo sup vnū hoīnē residēs mō sup aliū ⁊ sic p mltos discrēs. ones molestat. Sic ⁊ iste discurrendo mō illū sā dalixat. mō aū alio lutigāt: modo illū deridet. modo illū batat. ⁊ filia. Cōt qđ dicat. j. thessa. iij. Rogam⁹ vos frēs: ut detis opā ⁊ qeti sitis. Sūt iterū. sicut pull⁹ equin⁹ habēs sb cauda spinā: q ubiqz discrēs nusqz pt qesce. Sic nec iste. nec ī cella. nec ī oratorio: nec ī aliq loco pnt qeti resīde. Cōt qđ dr exe. j. Plāta pedis eor qi plāta pedis virgu: q saalus nō ē ad motū. Videt iterū iste habe argētū viuū ī pedibz: q quiesce nō pnt. Cōt qđ dr jhe. xiij. Hec dicat dns pplo q dilexit mouē pedes suos: ⁊ dño nō placuit. Circa causas h⁹ iquietudinis nōndū ē: q pnt ee tres cause. Una ē leuitas cordis: sicut accidit ī goliardis. q ex leuitate hoī discurrunt ubiqz secdm ipetū cordis sui. Psa. lvij. Cubuit vagus secdm ipetū cordis. Alia ē digētia intrī seca: sicut accidit de paupe. q cum desiderāt ei bona ī domo sua cogit discrē huc ⁊ illuc: ut inueniat in q refiiat. Et ido ysa. lvij. iungunt egeni ⁊ vagi. ubi dr. egeno⁹ vago⁹ qz ⁊ t: q egestas facit vagū. Alia ē egritudo aīe. Sicut ei egritudo corpalis nō sinit hoīnē qesce sz fiat eū trāsire de loco ad locū: ita h⁹mōi mobilitas signū ē mterious egtudis. Seneca. Egri āi mi iactatio ista ē. Circa reprhensionē istoz nōndū: q mali multoaēs describūt iqeti ⁊ vagi. Inde ē q gen. iij. pm⁹ mal⁹ post adam. caym scz. describit vag⁹. Job xxj. dyabol⁹ dicit circuire trā ⁊ p ābulare eā. Dēs vo bnd. ī regula. qrtū monachoz gen⁹ qđ ē peius oibz aliis. dicit ee gironagos. pu. vij. mlier mala dicit vaga qetis ipacaēs. nec valēs ī domo ꝛsistere pedibz suis: nūc fous. nūc ī plateis nūc iuxta āgulos. Ecōtrio vo. boni describūt quieti ⁊ stātes. Hic ē q bēyamin amātissim⁹ dñi totq die ī thalamo ꝛmozari dr: deut. xxxiij. Jo. vo. ij. describit iohēs bapt̄ista stans. Stabat inqt iohēs. Bta vo vgo qetis amatr notat ī eo: q āgel⁹ ingressū ad eā dicit eā ī secreto inuenisse. Bta eaā mag dalena dicit domi sedēs: jo. xx. Et descripsit igit tali q mali dicūt vagi ⁊ iqeti. boni vo ecōtrio: patet hoz rephēsio. Dicēa ī laudē hoz frequēt recitat q fuerit qeti. Hic ē qđ dr tren. iij. de viro bono. Sedebit solitari⁹ et tacebit. Et a pl⁹ ij. thessa. iij. de se. Nō fuim⁹ inqeti int vos. Et ī vitaspr. legit de quodā sene: q cū veniebat ei cogitatio de mouendo se de loco ī q erat: prius q se mouēt p mltū tēp⁹ delliberabat cogitās apud se qđ expediret. Et de ꝛfessore scō cātat ecclia vniūsal. Humilis prudicq⁹ sobriꝰ casꝰ tus fuit et qetus. Cid āt ex tali laude colligit: n rephēsio iquietudis: Dicēa vba scōz mltū sē ttōmōi iqetudinē. Un apl⁹ ij. thessl. iij. Audiui⁹ int vos qsdā ābulare iqete nichil opātes: sz curiose agētes. His āt q h⁹mōi se denūciam⁹ et obsecram⁹ ī dño ihu xpo: ut cū silētio opātes panē suū māducēt. Ite ihō. A monachū se ee nō log⁹ do et discurrēdo: sz tacēdo ⁊ sedendo ꝛsz nouerit. Ite. ī vitaspr. fr̄ qdā intrograuit abbatē āthoniū dicēs. Cid custodiēs placebo dño. Et dr

ei senex. ¶ Quocūq; vadis habe de
um p̄ oculis: et ī oīb; q̄ agis ad
hibe testificationē diuinaꝝ scrip
rū: ¶ ī quocūq; loco sederis nō ci
to moueat. in. ¶ Hec tā custodie ¶
salu⁹ eris. ¶ Itē. eze. ij. dr. fili hōim⁹
sta sup̄ pedes tuos: nō dr. discre
pedibz tuis. ¶ Qr rep̄hēsibile ergo
ē: qđ apls. qđ scūs. qđ senex. qđ ip
se deus suis vbis sic dehortant.
¶ Preterea mlte sūt rōnes ad idē: q̄
sic patet. ¶ Nō ē custodis discurre:
sz stare iuxta rē custodiēdā. ¶ Cū i
git̄ homo habeat custodie septm
iuxe. ill⁹ deut. iiij. custodi temetip
sū: ¶ aīam tuā sollicite: m⁹lēū pti
net ad eū stare apud se. ¶ Et iō dic
abacuc ij. Sup custodiā meā sta
bo. ¶ Itē. in tra hostiu⁹ facli⁹ occidi
tur discurrēs: q̄ q̄scēs. ¶ Cū igit
nos sim⁹ int̄ hostes: facli⁹ ne rim⁹
mortis p̄iculū discrētes. q̄ q̄scē
tes. ¶ Et iđo dr semey. iij. Rē. ij. Nō e
grediaris hinc atq; illuc. ¶ Quocū
q; āt die egressꝰ fueris: scito te ī
terficiēdū. ¶ Et sic factū ē. ¶ Itē. ma
ius signū bōitatis ē ī puero q̄ libē
ter manet ī domo cū p̄nt̄ibz. q̄
q̄n discāt. sicut patz in iacob. q̄
gen. xxv. dr habitasse simplex ī ta
bernaculis: ezau vō vagus et gna
rus venādi. ¶ Argumētū ergo ē bo
ne mētis. q̄scē. Seneca. p̄mū ar
gumētū p̄posite cē existimo: si sil
tē ¶ secū morari. ¶ Itē. ī discursibus
plures accidūt occasiones pēcī: sic
facli⁹ maculāt pedes discrēti⁹ q̄
q̄scētis. ¶ Et iđo cū arseni⁹ q̄rēt a
dn̄o qđ cēt ei faciēdū p̄ salute: fā
ē ad eū vox dicēs: fuge tace q̄sce:
hec ei sūt radices nō peccādi. ¶ Itē.
sicut dicat apls. heb. ulē: optimū ē
gr̄a stabilire cor. ¶ Hmōi āt exagi
tatio. signū ē aīmi ī⁹statis: q̄ ex
tiora hōis īdicāt īteriora. Seneca.
¶ Nō statis āi ē discurrē: ¶ locoꝝ
varietatibz iquietari. Et gḡ? Qui
statū mētis p̄didit. sub q̄cūq; foās
p̄ ī⁹stantiā motibis fluit: atq; ex
tiori mobilitate īdicat. q̄ nulla ī⁹
rius radice subsistat. ¶ Itē. m⁹lēū ē
nōnariū. hōi secū habē aīm suū. Et
iđo cū valde sit labilis. cauēdū est
ab oī qđ ē occasio elabēdi: ¶ danda
opa ad illud p̄ qđ facli⁹ retineē.
¶ Hor āt ē q̄es corpalis. Seneca. Ut
aīm possis ītueri: p̄mū corpis tui
figurā siste. ¶ Itē nō accidit de fa
cili q̄n vas fragile fregē nisserit
de loco ad locū. q̄n aliq̄d de liquōe
q̄ ꝯtinet effūdat: ita m⁹lis fuit oc
casio grē effūdēde hmōi ī⁹stabilitā.
Et iō dr ī ysa. sedm aliā trām vl
tōislationē. Sup quē req̄escz id ē
remanebit sp̄s me⁹? n̄ sup hūilē
et q̄etū. ¶ Itē. dr ī p̄ubio. pere mo
nāt aut nō monse: ita ¶ tales q̄
sp̄ sūt ī motu nō ascēdūt de facli
ad aliquā vtutē. Et iđo dr e duīso
lu. ulē. Vos āt sedete ī ciuitate: q̄
aduscz iduanū vtute ex alto. In
q̄ inuit. q̄ q̄es m⁹lēū valeat ad
acq̄sitionē vtutis. ¶ Itē. hō vagus
et cēp⁹ amittēdo ī q̄ nichil fruct.
et seipsū inutilē fatigādo: sibi no
cet nō modicū. Seneca. ¶ Nisi cep
sū statuas null⁹ eā loc⁹ tibi pla
cebit: ¶ q̄cq̄d facis ītra facis: ¶ ip
so motu tibi noces. ¶ Itē. res q̄n in
ordiate sūt nō q̄scūt: q̄n vō ordi
nate sūt q̄scūt. sicut patz ī elemē
tis. ¶ In q̄etudo igit̄ signū ē ī⁹ordi
nacōis. Aug⁹. ¶ Rum⁹ ordiata nō q̄
escūt: q̄ vō ordiata sūt q̄scūt. ¶ Itē.
gen. iiij. sedm aliā trām dr. Egres
sꝰ cayn a facie dn̄i habitauit ī t̄
ra naad: qđ ītrp̄tat fluctuatio.
¶ Hō. Quicūq; a dn̄o recedit. stat

fluctubz scli q̃ut: ⁊ mouẽt pedes eius.
Ps mõi igit mot⁹ ẽ recessꝰ a deo: sic̃ accidit in sũulo regi assistẽti. q̃ electus ab eo fit vagabũd⁹? Sic igitur patz tã ex deceptoribz bonoꝝ. q̃ ex laudibz eoꝝ. necnõ ex dictis scꝛarũ ⁊ rõnibz mltis: q̃ replẽ sibilis sit i q̃etudo pdca. Circa ultim nõndũ q̃ ta sũt: ppt̃ q̃ aliq̃d vicii magis ẽ corrigẽdũ. Pmũ ẽ. q̃n ẽ mãifestũ: sedm ẽ. q̃n alios ꝺcebat: tm̃ ẽ. q̃n ex dissimulacõe leuis⁹ à nullo reputat. Et ido cũ oĩa ista ꝺcrãt i vico i q̃etudis: dicat̃ spẽaliꝰ corrigẽdũ. Qd̃ si faciẽdũ de isto: q̃nto magis de maioribz? De ꝺsolacõe faciẽda frĩbz a plato: dxxiiij Lã.

Circa tm̃ nõndũ q̃ q̃da sũt plato tãta austeritatẽ sp̃ ptendẽtes i vbis. in vulnꝰ ⁊ factis: q̃ tribulati frẽs infirmitatib⁹ vl̃ tẽptacoibz vl̃ alijs angustijs nũq̃ iuenit apud eos aliquã ꝺsolationẽ. Ista licz sit vicarius xp̃i q̃ dicat vnctꝰ: tm̃ ei ꝺtry magis ubi cauterio q̃ vnguẽto. Quo cõtra bñ⁹ xp̃c magis usꝰ ẽ vnguento q̃ cauterio. Ista licz i custodia receptꝰ sauciatũ: tm̃ ñ nouerit vel nibz ei⁹ apponẽ ñ solũ vinũ. Quo ꝺ dr lu. x. de samaritano q̃ dicat custos. q̃ infudit vulnibz sauciati nõ solũ vinũ: ẓ ifundẽs inde oleũ ⁊ vinum. Itẽ. ista fuit media quidẽ: ẓ nõ nouerũt ꝺsicẽ vnctiões suauitatis. Quo ꝺ dr eccli xxxviij. Vnguẽtarius faciet pigmẽta suauitatis: ⁊ vnctiones ꝺsicãt sanitatis. Ista nõ habet i archa sua ñ vsũ cõtionis ⁊ tabulas pceptoꝝ⁹: cũ tm̃ in archa dicẽt cũ istis mãna. qđ habet dulcedinẽ: sicut dr heb. ix. Itẽ. ista fuit. q̃ loco mellis mistrat absinthiũ: cũ indigẽ dulcedie ꝺsolacois ecclẽbet amaritudinẽ austeritatis. Tre. iij. Repleuit me amaritudie: iebriauit me absinthio. Ista filijs petẽtibz panẽ vl̃ ouũ. vl̃ piscẽ ꝺsolacõũ dat lapidẽ vl̃ serpẽtẽ. vl̃ scorpionẽ asperitatis: ꝺ illud qđ de pie dr lu. xj. Timẽdũ ẽ istis ne ipi sit sicut iudei vl̃ peiores eis⁹: cũ filijs petẽtibz refrigeriũ vl̃ potũ. mistrant potũ odioꝝ: iux illꝰ ps. ⁊ in siti mea potauerũt me aceto. Timẽ dũ ẽ istis ne ipleat i illꝰ lamẽtatio illa de crudelitate struthionis: de q̃ dr tren. iij. Filia ppli mei crudelis: q̃ struthio i deserto. Hec ãt ẽ crudelitas. q̃ iduratꝰ ad filios q̃ nõ sit sui filij: sicut dr job xxxix. Timẽdũ ẽ istis ne iustitia quã ptendũt sit falsa: q̃ sedm q̃ dr. vera iustitia cõpassionẽ habet. Et sedm eũdẽ. q̃ ẽ iustitia sũ misedia: Itẽ. ysa. lxj dr. Spũs dñi sup me: eo q̃ unxerit me. Et post. Ut ꝺsolarer oẽs lugentes. Quo igit habet spm sanctũ ꝺsolatoꝝ dicat. ⁊ qs unguẽt facit ꝺsolatores aliorũ⁹? q̃ de subditoꝝ nõ curat cõsolacõe? Et nõndũ. q̃ ex defectu huius ꝺsolacois mlta mala solẽt accidẽ in subditis Inedũ ei ppt̃ hoc ducũt vitã i amaritudinẽ. Tren. j. Ideo ego ploraũs ⁊ oculꝰ meus deducẽs aquã: qa longe factꝰ ẽ a me ꝺsolatoꝝ. Inter dũ dimittũt bona ꝺsueta. Tren. j. Deposita ẽ vehemẽter: nõ habẽs ꝺsolatorẽ. Qđ fit: q̃n aĩa ppt̃ defectũ ꝺsolatois cadit a bonis q̃ faciebat ãte. Inedũ facit vacillare ẽa statũ mũdi ⁊ suũ mutandũ: ⁊ ido e diuso dr act. xv. Judas ⁊ Sylas cũ eẽnt pphete. ꝺsolati sũt frẽs ⁊ ꝺfirmauerũt. Monit ꝺsolatio ꝺfirmatiõi: q̃ ꝺsolatio ꝺfirmat. Inedũ facit deficẽ i labore: ppt̃ qđ dñs dedit mãna laborãtibz i deserto ne dificerent. Et

ideo dicat aplꝰ. philip. iiij. Dia pos
sū in eo q̄ me ꝛfortat. Inde dū facit
cade in despatōne. Et ō dic aplꝰ
e diuso. ij. cor. ij. Cōsolamū eū q̄
eiusmodi ē: ne forte abūdātiori tri
tia absorbeat. Ite. faat ḡtia ꝛa
pe dr̄ platū: ut rebelliões vel a
lia hmōi. Exēplū. iij. kr̄. xij. de roboam. a q̄ recessit isrl̄ & rebellauit
ppetuo: q̄ nō ē ei locꝰ lenia aur̄
ꝓsiliū senū: ſz dura iuxta ꝓsiliū iu
uenū. Ita igit tot mala sequūt
ex defectu ꝓsolatiōis i subditis: ml̄
tū ptinz ad platū subditoꝝ ꝓsola
cōibz operā dare. Possūt ad hoc
ipsū ml̄a ītatare: et pmo exēpla.
et int̄ pma ista. exēplū dei q̄ aplꝰ
vocat deū toa ꝓsolacōis: & dicit de
eo. ij. cor. j. Qui ꝓsolat nos i oī t
bulacōe nr̄a. Sēdo exēplū āgeli:
de q̄ zach. j. Rñdit dñs āgelo q̄
loq̄bat̄ vba bona & ꝓsolatoria: q̄
ſz dixit āgel? Tao. exēpla bono
rū viroꝝ et her ml̄a. Job. sic dr̄
eide xxix. cū sedēt q̄si rex cūctāte
se exercitu: erat tñ merētiū ꝓso
lator. Tobias. sicut dr̄ eide j. cor
die pgebat p ꝛgnationē suā: et
ꝓsolabat eos. Paul? nō solū pre
sēs ꝓsolabat: ſz absēs mittebat
tymoteū. ut ꝓsolaret corda discipu
lorū: sicut patz ephe. v. et colo. iiij.
Sēdo ītatare pt̄. et debet officiū
plati ei ē exercere ēta subditoꝝ affec
tū mr̄is. Vñ bn̄. ad plato. Dsate
mres ee vos subditoꝝ nō dnos.
Matris āt ē: de filioꝝ ꝓsolacōe ee
sollicitū. Et ō post p̄dictū vbū di
at idē ses. Mānsuefacite deponite fe
ritatē. suspēdite vbera: vbera p
ducite: pectora lacte pingue scrnt.
nō typo turgescāt. Si spūale est:
īstruite i spū lenitatis. Que mr̄
e. ubera habet & nō vacua: nec
cessat de ubē ꝓpassiōis. exp̄mere
lac ꝓsolacōis. Videas eā si q̄ forte
deprehēderit forte tēptacōe ꝛcussū
et ideo tbatū. tste q̄ pusillāimē
factū: q̄o ꝛdolet. mulcet. plāgit.
ꝓsolat: q̄t argumēta pietatis re
perit. q̄bz erigit desolatū. Et ō dr̄
ysa. xlvi. Ad ubera portabimi: &
sup genua blādiēt vobis. Quō
si cui mater blādiat: ita ꝓsolabor
vos. Mater siq̄dē ut ꝓsolet filiū
modo dat ei pomū: mō cātat. mō
dat ei ubera: mō sup genua blā
dit: & filia exogitat q̄cūq̄ p̄nt
filiū ꝓsolari. Sic igit faciedū ē p̄
lato officiū mr̄is habēti. Tao ita
tare p̄nt facta mūdana. ij. kr̄. x.
legit. q̄ dauid misit seruos suos
ad anon regē filioꝝ amon: ut
ꝓsolarēt eū sup̄ iteritu p̄us. Job
ij. legit. q̄ tres amici iob q̄ dicit
thoꝛages: venerūt singuli de lo
cis suis. ut p̄t ꝓsolarēt iob. Jo.
xj. legit. q̄ mlta iudei venerūt ad
mariā & marthā: ut ꝓsolarēt e
as de frē suo. Si ista tā solliciti fu
erūt de ꝓsolacōe desolatoꝝ quoꝝ
curā nō habebāt. q̄ vl̄ miserūt
vl̄ venerūt aliūde ad hoc: q̄nta
crudelitas ē. si ille q̄ curā habet
aliq̄s desolati. & eū coram se vidēt
cotidie: nō habet curā de ꝓsolā
do ipm. Bene igit aug? dicit pla
to. ut ꝓsolet. Sz quos: Pusillanimes aut.

De pusillanimitate: dxxv.

Quia q̄d nōdū ē ca.m
q̄ vocēt pusillāimes &
q̄re sp̄ialit̄ dicāt ꝓsolā
di: & de his q̄ p̄nt valē ad ꝓsolati
onē eoꝝ. Nondū ē igit q̄ sm̄ pho.
magnāimitas ē vt̄ me audaci
ā & timiditatē. Vñ sicut temeri
tas audacie p̄uēit ex āi magni
tudie: ita pusillāimitas ex āi p

uitute. Potest ergo dici pusillanimitatiõr ī moderat⁹ ex animi puritate p̄cedēs. Porro ista pusillanimitas fuat ītendū estimare de re q̄ nō ē p̄cīm. q̄ sit p̄cīm? sicut accidit ī mlt⁹ religiosis. maxīe ī p̄incipio ⁊ iuioīs siue. q̄ ī mlt⁹ estimāt p̄cīm ēe ubi nō est: sicut dues timid⁹. q̄ q̄n videt pauperē estimat furē: q̄n videt diuitē estimat p̄donē: ⁊ cū sit paxī sidia⁹ suspicat. Ps. Illic trepidauerūt timore: ubi nō erat timor. Inedū vō fuat ītendere q̄ nō sūt timēda vē: luz habeāt effigiē timēdā: ut adulteres et vba hoīm: ⁊ hmōi sicut pueri timēt laruas q̄ vē nō sē timende. Bñ. Timēt q̄ nō oportz. Inedū rē timidū fuat nimis timē: ut timē piacula: sicut accidit q̄busdā: q̄ in mari ⁊tinue timēt ⁊ nimis. Ista sūt q̄ sentētes tēptatiões ⁊ pcellà mūdi: damāt dicētes. Dñe salua nos: perim⁹. Ds dñs reprehendēs de nimia timiditate: dic. Qd timidi estis modice fidei: a. viij. Inedū refugit ab aggressione arduu. Bñ. Pusillanis ab aggressione futuri laboris vitat⁹. nō telo. ꝛ tuba p̄strnit. Inedū ardua īcho ata fuat dimittē ex diffidētia ꝛsumatiõis. Ihē. xlvj. Vidi pauidos terga vertētes. Qd fit cū ex timiditate recedit q̄s ab aliq̄ laboriosō ope: cui ꝛsumādo debebat intendē. Et sic patz q̄ dicit⁹ pusillanimes. Circa ꝛsolatiõnē istor⁹ nōndū. q̄ q̄da sūt passiões fortiscētes: ut ī mēbris ertioubz. Quedā vō intiscēt. ut ī mtionibz: ⁊ tal⁹ ē pusillanimis. Deut. xxvij. Fortē vastabit eos gladi⁹: ⁊ inē pauor. Ite. q̄da sūt q̄ nō īcurrūt de facili: luz vō de facili. Leuit. xxvj. Terrebit eos sonit⁹ folij volatus. Ite. q̄dā sūt q̄ nō inerūt n̄ ex pauca causis: luz vō ex mltis. Job xviij. Undiq; terrebūt eū formidies. Ite q̄dā sūt intpolate: luz vō q̄ cōtinua. Deut. xxviij. Timebis nocte ac die: ⁊ nō credes vite tue. Mane dicis q̄s m̄ det vesperā: et vespe q̄s m̄ det mane: ꝓpt cordis tui formidinē. Ite. q̄dā sūt sine magno piculo: luz vō valde piculosa ē: q̄ ē via ad desp̄atiõnē ⁊ mortē. Bñ. Increpabis tribulatio parit pusillanimitatē: pusillanimitas p̄turbationē. p̄turbatio desp̄atiõnē: desp̄atio vō ītrimit. Ite. q̄dā sūt facile sanabiles: ab ista vō vix aliq⁹ sanat. Et ido dic⁹ p̄s. q̄ saluū me fecit a pusillanimitate spūs: q̄ miraculū hoc ꝛputāt. Ite. ista passio ut frequēt reputat vtū ab habētē: q̄ dicit scīptū bīs vir q̄ sp ē pauid⁹: ⁊ nō cogitat hoc dicē⁹ q̄ alia scīptā dicit ecclī vij. Noli ēe pusillanis ī aīo tuo. Et iō piculosior. Porro ꝛsolatio ē q̄ electuariū ꝛfortatiuū cordis. Ruth. ij. Consolat⁹ es me: ⁊ locut⁹ es ad cor ancille tue. Ad istud āt elāuarium nūstrādū. misit apl⁹ ephesiis titeū: dicēs. ephe. vj. Quē misi ad vos: ut ꝛsoletis corda vīa. Cū igit passio pusillanimitatis p̄dēta tā q̄ uis tota p̄cedat ex affectu cordis valde piū ē illius q̄ hmōi sūt ꝛsolationē ītendē. Preterea pusillanimitas vni⁹ ml⁹ alios timidos facit. Deut. xx. Ds ē hō formidolos⁹ et corde pauido: reuocat ī domū sua: ne pauē faciat corda frm suorū. Et ido reputat in dāpnū cōe pusillanimis. Ite. dēones magis īfestāt pusillanimes: sicut nisus magis īsequit aues pauidas ut colūbas: et anes magis īsequūtur aīalia pauida ut leporē et cuc⁹:

et timiditas ſume dat audaciam hoſtu iſequēti. Et iō dicit aplūs e diuſo. ephe. vj. Cōfortamini i dño & in potētia virtutis ei⁹: et p̄ induite vos arma dei: ut poſſitis ſtare adūſ⁹ iſidias diaboli: inuēs p hoc. q cordis ꝛfortacio mlt̄ū valet ad dēonū ipugnationē. Ex his igit̄ patz q ꝛſolatio puſillāimū. opus ē magne pietatis: credit i bonū cōe. & ꝛfert ad malicā dēonū: et iō puſillanīes ſ̄t ſpecialit̄ ꝛſolandi. Circa ea q̄ valēt ad ꝛſolationē taliū nōndū: q ad ꝛſolationē puſillāimū q̄ ſūt i dei ſeruicio multa valē p̄nt. Vnū ē. vbū diuinū. Ipe ei deus ē: q̄ dicit lu. xij. Nolite timē puſill⁹ grex. Si magna ē ꝛſolatio exiſtēti i periculo maris vl̄ ifirmitatis vl̄ belli. q̄n dicit ſapiēs gubnator nauigātibz. ſapiēs medic⁹ infirmātibz. ſapiēs dux pugnātibz. nolite timē: q̄nta ꝛſolatio debet ee illis q̄bz tant⁹ & tā ſapiēs dic. nolite timē: Aliud ē ſpes de dño auxilio. Sperare ei p̄t oīs ei ſeruiēs. q non deſeret: ſz habebit curā de creatura ſua. ſāguīe ſuo redēpta. Et iō dr ysa. xliij. Noli timē: quia ego redemi te. Nō dicēt. Et iō cura ē m⁹ ꝛſolatoria de re magna. Si āt ſpes oīs ē ꝛſolatoria uix illud. ſpe gaudētes: q̄nto magis talis ſpes debet ꝛſolari: Aliud ē. p̄missio h⁹ auxilij. qđ mai⁹ ē q̄ ſpes: de q̄ ysa. xlj. Seru⁹ me⁹ es tu. elegi te & non abiecī te: ne timeas q̄m ego tecū ſū. Si obſeſſis magna ē ꝛſolatio q̄n aliq̄s potēs mādat eis q̄ cū eis erit et iuuabit eos: q̄nto magis maior debet ee ꝛſolatio illis cū q̄bz dicit dñs ſe nō futurū ſz adēē: Aliud ē. ſocietas bona & magna. Qs eſt ei adeo timid⁹ q̄ nō ſocietas bona nō ꝛfortet: Sperāt āt q̄ ſeruiētes deo nō habēt ſolū ſecū i ſocietate āgelos: ymo & bonos viros ut p̄ ſentis: ymo & ſcōs. Cap. iij. vj. dicit helizeus puero ſuo timēti. Noli timē: plures ei nobiſcū ſūt. Qđ dic. de āgelis. Q̄ntū ergo ꝛfortāt p̄nt: q̄ cū angelus etiā habēt & ſcōs & bonos adhuc viuētes: Aliud ē. ſtri orū pſtratio. Q̄cq̄d ei ē in mūdo terribile. ſiue petim. ſiue dyabol⁹ ſiue p̄ſpa. ſiue adūſa. & hmōi: totū de uictū ē a dño. Et iō dr jo. xvij. Cōfidite: ego vici mūdū. Sicut igit̄ min⁹ timet q̄ pugnatur⁹ ē cū hoſte iā debellato: ita poſtq̄ deuict⁹ ē mūd⁹ magna ꝛſolatio fiducie p̄t oriri i cordibz oīm q̄ habēt cū ipō pugnare. Aliud ē. bñficiū grē. Grā ei ē ſicut gladi⁹: quo ſufficāē ter p̄t ſe hō defendē ob oī re timēda. Vnde qđ dixit dñs aplo petēn amoueri ſtimulū. Sufficit t̄ gra mea: ſz ad defendēdū te pugnaturū. Sicut igit̄ magna ꝛſolatio ē bon⁹ gladi⁹ pugnaturo: ita gra dei cuilibet i tōre aliq̄ ꝛſtituto. Et iō dicit aplūs ij. thio. ij. Tu āt fili mi ꝛfortare i gra: q̄ ē i xpo ihu. Aliud ē. remūeratōis ꝛsideratio. Ego. Q̄cq̄d itolerabile puſillanimis aſſerit: hoc leue et facile ſpes remūeratōis oīndit. Et iō dicit dñs. lu. xij. Nolite timē puſillus grex: q̄ ꝛplacuit p̄ri vr̄o vobis dare regnū. Nō dicēt. Regni promiſſio vos ꝛforter. Patz ex iā dictis. quō q̄uēit placo ꝛſolari: & ſpeciali puſillāimes. De modo p̄la ti ſe habēdi ad ifirmos: clxxvj. Cā.

Quarta q̄rit nōndū: q ml̄tiplex ē ifirmitas. Aliq̄da ē. corpalis egritudo. Lu. iiij. Dēs q̄ habebāt ifirmos uariis lāguoribz: ducebāt illos ad

ihesū. Ait ipe ponēs man⁹ sup illū: curabat eos. Hui⁹ āt exēplo tales infirmi suscipiēdi sūt a plato in viscerib⁹ ꝑpassionis: ad medicinalia p salute. Vñ aug⁹ sup. Fiat sine murmure de⁹ silio mediante: ita ut eaā si nolut. nubēte ꝓposito faciat. qđ faciēdū ē p salute. Alia ē. corpalis debilitatis. Ma. xxvij. Caro āt infirma: id ē debilis. Sic infirmi sūt. q⁹ complexione habēt debilē: et tales suscipiēdi sūt pie dispēsatiue ad aliqs recreacões spēales. Vñ et sup. Et si eis q venerūt ex mōb⁹ dilatoribz ad mōstriū aliqđ alimētorū. vestimētor⁹. opimētor⁹ dat. qđ aliis fortioribz nō dat: non debet aliis molestū ee. Alia ē infirmitas ꝙ carnis: ex q⁹ dig⁹ q aliqs medū patit lubrica turpem vel frequētē licz occultū. Ro. vi. Dē infirmitatē carnis: glo. q ē ex carne. Hmōi āt infirmi suscipiēdi sūt cū oī benignitate in foro cōfessionis: ne det eis occasio fugiēdi confessionē. Vñ. Cur mors ꝙ a sepēte p uul⁹ fugit ꝙ sciam sacerdotis: ad quā oportebat tang⁹ ad sinū mris recurrē. Alia ē infirmitas morū suoz. Vñ. An nō mali more: sē mali humores. Mali āt humores. sē morbi causa. Tali āt infirmitate laborāt hoīes iracūdi. hoīes impacētes. hoīes ipetuosi: hoīes durē obīe. Hmōi. Tales āt suscipiēdi sūt int⁹ bracha pacie: ut sit materia ad mercēdū. Vñ. Causaris aliqrū q tecū sūt magis gnauri cōsortio q⁹ frui solacio: cū sol⁹ oīb⁹ dat⁹ sis solatiū tang⁹ oīm sanior. oīm fortior. Denicq; q̄ntū gnaris tm lucris: t q̄ntū iuuaris. tm tibi pmū minuis. Fuge ergo qs eligas: à q gnando iuuēt: à q iuuā do grauēt. Hij tibi pmotores: illi st⁹ pmij fraudatores. Alia ē infirmitas vacillacōis: de q̄ sap. iij. dī in figura. Infirmit⁹ posita a vēto ꝙmouebit⁹. Hmōi āt sūt: q nō sūt firmi in statu suo. Et tales suscipiēdi sūt sollicite ad confirmādū. Apoc. iij. Esto vigilās: t confirma reliq q mortua erāt. Alia ē infirmitas dubitacionis: t hec duplex. Quedā circa credēda: de q̄ to. xiiij. Infirmū in fide assumite. Quedā circa agēda: de q. i. cor. viij. Cōscia ipox cū sit infirma polluit. Hmōi āt infirmitate laborāt: q vel tēptāt de fide vl⁹ pusillanimitate ꝙ circa agēdis vacillāt. Tales infirmi suscipiēdi sūt in spū mansuetudis ad instruēdū. Gala. vj. Vos q spuales estis. instruite hmōdi in spū lenitatis: illos scz q ꝓpocupātur in aliq⁹ delicto. Tales āt st hmōi infirmi: qui nō ex malicia. sz ex ignorātia caduit in mēdū: sicut ceus in via. Alia ē infirmitas ipfectionis: de q. i. cor. xv. Fact⁹ sū infirmus inf⁹ mus. Tales āt sūt nouicij t alij: q nōdū ascēderūt ad pfectionē in xpo. Et isti suscipiēdi caritatiue tang⁹ puuli: ad puulox nutrimētū, i. cor. iij. Tang⁹ puulis in xpo lac potū de di vobis: nō escā. Sz sūt aliqui p latu qđ cū dolore referēdū ē. qui infirmis nō viscera pietatis. sz potius crudelitatis ondūt: nō ꝺdescēdete cox infirmitatibz. Nō sūt isti sicut bēs nycolaus: q sup afflictos pagestabat viscera. Nō sicut iob: cui q ab infācia sua creuit miseratio. Nō sicut paul⁹: q dicebat. Nis infirmat: et ego nō infirmor: Isti sūt medici aiarū: sz nō ē eis cura de male habētibz. Cōt qđ dic. bn⁹. Sciūt fideles ꝓpositi aiarū lāgueū sibi curā traditū. Cuq; mēdū

cui qꝫ mimur q̄rule vocas dephendit. ⁊ si ī ipōs usqz ad ꝺuitia pueriē? mediocres nō dnos se ꝺgnoscētes. parāt ꝺfectum ꝺ aīe frenesim nō vidictā: sz mediana. ¶ Isti fuit illi pastores maledī: de qbz dr exe. xxxiiij. Ve pastoribz isrl. Et p? Rō ifirmū fuit nō ꝺsolidatis. ⁊ qꝺ egrotū nō sanastis: qꝺ fractū nō alligastis. ⁊ qꝺ abiectū nō reduxistis: ⁊ qꝺ perierat nō q̄sistis. ¶ Tē. cōi xxx. ꝺi. de bono pie. Ꝺ aīabz filioꝝ colligabit vulnā sua: ⁊ sup ōnē vocē t̄ habūt̄ viscera ei?. Rō ꝺ ꝓpt̄ hoc. qꝫ q̄ēqz audiūt hmōi prēs aliqꝺ malū de filijs. ꝓpt̄ viscera pietatis q̄ hnt ad ipsos statī t̄ bāt. Ex loge igit fuit a tali statu prēs illi q̄ sic ad filios īduāt: ut claudāt ad īfirmos viscera pietatis. ¶ Itereā de spū scō legit ḡo. viij: qꝫ adiuuat īfirmitatē nr̄am. De paulo itez legit̄ act. xx. qꝫ ipe laboabat manibz ꝓpris ut habēt vnde susapet īfirmos: ⁊ sic faciēdū exēplo suo mōstrat. ¶ Itā iterū docuit oīa aīalia: qꝫ maiorē aurā habēt de fetibz adhuc debilibz qꝫ q̄n facti fuit fortes. Cōtrij igit fuit spūs. ⁊ trij paulo. ⁊ trij nature: plati ad īfirmos crudeles. ¶ Tē. plat? poci? assūit ad onus. qꝫ ad honorē. Et ꝺ illos subditos q̄ ꝓpt̄ aliquā īfirmitatē mētis vl̄ corpis sē onerosi nō debet prec: sz poci? humeros suppone ad portādū. Bern? Ung ē aīarū ifirmarū. ¶ Rā q̄ sani fuit. portari nō ꝺigēt. Rsatz igit de tuis iuenis tristes pusillanimes ⁊ q̄rulosos: ipoz te prēm ꝺgnoscēs ⁊ abbatē: ꝺsolādo et exhortādo. ī crepādo age opus tuū. porta onꝰ tuū: ⁊ portādo sanes. ꝺs sanādo portas. ¶ Tē. plati fuit in ecclīa nō ꝓpt̄ bonos ⁊ pfos: sz ꝓpter min? bonos. Quo igit faceret officiū plati?. q̄ tā tales nō vult exercere. Bn?. Rs doctis magr bone: si oēs īdoctos repulleris. Quoz habebis diligētiā disciplineꝫ si ōnes īdisciplinatos effugaueris vl̄ fugeris. ¶ In qbz pbabis tuā paciētiā: si solos admiseris māsuetos et īqetos exclus̄is. ¶ Tē legit̄ in vitaspr̄. qꝫ venerūt aliq̄n tres senes ad abbatē achillē: quoz vn? habebat malā opinionē. Et dixit ei vn?. Abba fac m̄ vnā sagenā. Et dixit abbas. Nō faciā. Et dix? alt̄ ei. ¶ Fac nobis. ut habeamus mēoriā tui. Et ille dixit. Nō m̄ vacat. Dixit ei tā? q̄ habebat malā opinionē. ¶ Fac m̄: ut habeam de manu tua bn̄dictionē. Et dixit ei. Ego tibi faciā. Et dixerūt ei illi duo. Quare ꝓpt̄ nō nō fecisti. sz ꝓpt̄ istū. Et dixit abbas. Ꝺē vos nō fecā: q̄ nō ꝺstabimū. Huic āt si nō fecero. dicturi ē. Audiuit senex de opinionē mea mala. ⁊ ideo noluit m̄ facē. ¶ Idē iterū legit. Si facis bonū fr̄i de quo audisti bonū. duplū fac illi de q̄ audisti malū: ipe ei est q̄ ifirmat. Et ex his appar?: qꝫ ifirmi sūt leniūs tractandi. Et ī bn̄dict? suscipiat ifirmos: sz ī visāb cautā.

De pacā prelati ad oēs subditos: clxxvij. cā.

Quia tū nōndū: q̄ tā sūt q̄ dare solēt occasionē ī paciētie. q̄mū ē magnitudo stat?. ¶ Facili ei ira fracta solēt viri magni q̄ nō habēt sup se repimētē: q̄ minores. Extī xxviij. Sicut lignа silue sic exarde sz ignis: ⁊ sicut ventē hoīs id ē po

tēaā. sic ira cū dia illi erit. Aliud ē grauamē. sicut patz ī infirmo: q ꝑt ḡuamē infirmitatis aa cō mouet. Exēplū de iob: q qi ḡuat ī infirmitate. videt mlta qi īpaa cō dixisse amicas ꝫ solari eū volē tibz. Aliud ē. mltitudo negociorū. Hec ei sūt qi musce ꝓuēgetes: et ideo q̄nto plura sūt. tāto magis molestāt: sicut mltitudo muscaꝝ. Et ideo dicat ḡg de vecis religiosis. Sel' accepit sabbatū id ē q etem ī mūnē: egipt' ꝑcutē muscaꝝ mltitudīe. Ista vō ita sūt ī plato: q et ī aliorū statu ē. ⁊ ḡuat' onē regimīs. ⁊ mltis cotidie distract negocijs: ⁊ ideo mltas habet occasiones īpaāe. Verū īpaca plati mltū ē periculosa. Ad ipsū ei ꝑt' regimē ptinet cūcta facē sapiēt. Impaciēta vō ꝑtbat sapiam. Pu xviij. Impacēs opat' ḡlīa ē ꝑ. Nō vō pacēs ē. mlta gubnat sapia. Ad ipm iterū ptinz iuste iudicāe: iuste corrigē ⁊ oīa iuste facē. Impacia vō fat pīse ⁊ iuste oīa facē. Ja. Ira vir iusticā dei nō opat. Tē. ipacēs ē qi furios: sedz illud oratij. Ira furor breuis ē. Iuria vō periculosior ē ī soluto. q̄ī ligato. ꝫ relat' vō ē qi solut' ⁊ qr nō est ligat' ꝫ obiam sicut subdit: ⁊ ideo sua īpacia totā domū ꝑtbat. sicut furios' solut'. Cōt qđ dr eccli. iij. Noli eē sicut leo ī domo tua: euertēs domesticos tuos. ⁊ oppmēs subiectos tibi. Patz ex his q̄ periculosa sit īpacia plati: cū ꝑturbet ei' sapiam ⁊ subtrahat iusticā: et faciat abuti potētia. Rōndū ād q̄ sicut plat' habet alios portāe: ita ⁊ ipē īdiget portari a sbditis. Nichil ād ē qđ faciat eū magis importabilē: q̄ īpacia. Pu xviij. Spiritū ad ira sēdū fatue: qs potit sustinē: Pec mirū: qr sicut dr eccē xxvij. graue ē saxū ⁊ onerosa arena: ꝫ ira stulti utroq; ḡuior. Tē. debet eē talis ad quē oēs possit recurrē: īpacēti vō vix audet aliqs appropiāre: sicut scptū ē de nabal. j. Rē. xxv. Ipe ē filius belial: ita ut nemo possit ei loq'. Tē prelat' ē qi signū ad sagittā: cui vl' ad quē alius debloqt. alius mmurat: alius iudicat. Aliū uenit dure obedīre. aliū pūse. aliū īsipiēt agēte. aliū ī tali defectu. aliū ī tali delicto: et ita nō sit pacēs. sp erit turbat' et nūq; tranquill': qđ valde ē ptīū statui placēdis. Sicut eū deus q oīa regit. ī sūma ē tranquillitate: ita decet platū ī tranquillitate oīa disponē: ⁊ nō turbari ēbinbz alios. Un de dauid rege dr ij. Rē. xiij. Sicut āgel' dei sic ē dns meus rex: ut nec bndīone nec maledīone moueat. Cra igit' plat' caue debet ne sit aliis onōsꝰ. et aliis eā accessibilē debet se pbē. ⁊ tranquillitati sue puidē: nocīa ē ei pacia. Bn ergo dr plato mādatū de pacia habēda ad oēs: qr ⁊ occasiones mltas habet īpaciēte: ⁊ periculosa valde ē īpacia e ius. ⁊ nocia ē ei pacia ꝑt' mlta ut patz ex iā dictis. Sequt. ¶ Disciplinā libēs habeat: metuend' ꝫ ponat. In hoc q̄nto māda to cia bonas odicōes plati, determīat quō debeat se habē cia disciplinā. Et nōndū. q̄ disciplina tpliat' accipit. Cuiq; ei dicat correctio ꝫ Pu. xxiij. Noli subtrahē a puero disciplinā. Cuiq; dicat' religiosa morū ꝫ positio. Hugo de scō victore. Disciplina ē mēbroꝝ ōnīū mot' ordinat': et dispositio decēs ī oī habitu ⁊ actioē. Cuiq; dr

opus penitēciale: ut sūt abstinēcia. ieiunia. vigilie: vestis aspitas. stratu duriacēs. & hmōi q̄ pūnēt ad vite aspitatē. Heb. xij. Quis disciplina in pūtu videt nō ee gaudij sz meroris. & hoc modo accipiē hic.

Cont religiosos i q̄bz periit vita austeritat. clxxviij La. Et nondū q̄ quibusdā religiōibz ita periit hō disciplina siue vite aspitas: q̄ nec apud maiores nec apud minores seruat. In alijs vō religiōibz & si seruet apud miores: nō tm apud maiores. Apud quosdā vō alios suat hec maiores q̄dā sz nō minores: q̄ nō ad hoc vocāt. Pōt pmū loqs bn̄ diuisis locis. dicat sic. Nouū. vnde int monachos tāta ītēperāta ī carnes salibz & potacōibz & vestimētis & lectisternijs ī solesce potuit. Cere paritas reputat auaricia. sobrietas austeritas credit: silētiū tristicia reputat. Crōt. remissio discretio dicat. effusio libalitat. locatas affabilitas. cachinatio ioculditas. molliacs vestimētor honestas: lectorū supflu cultus mūdicia. Cuiz hec alterutrū ipendim. caritē putat. Hec caritas caritatē destruit: talis misedia ē delutate plena ē. Que ei ē q̄tas: carnē diligē & spm odiue. Que misedia. acallā refice & dnam interfice. Vis vnq̄ q̄n cepit ordo monastic. ad tāta credet ieriā monachos deuenire. Quātū distam ab illis: q̄ i diebz anthonij exiterūt monachi. Diq̄dē illi tuitē cum se tuiserēt. tāta auiditate panē aiarū papiebāt: ut abū corpis oblit. diēq̄z ieiuni tm sigerēt: ut pti digniori. aie sz. pus seruiet. Nobis āt sueniētibz. panē celestē nemo ē q̄ reqrat: nēo q̄ tribuat. Nichil de septis. nichil de salute agē aiarū: sz riso & nuge pferūt i vētū. Int prādendū q̄ntū fauces dapibz: tātū aures pascūt vīonibz. Interi āt. ferula ferulis apponūt: et p solis carnibz a qbz abstinet. grādi a piscū corpa duplicāt: & ai pōi bz fueris sacia t. si seāuos attigeis. videberis nōdū pisces gustasse. Tā ta q̄ppe accuracōe & arte coquorū oīa pparāt: ut q̄nq̄z vl sex ferculis degustatis pma nō ipediāt nouissima: nec saaetas minuat appetitū. Vis ei suffiaat dicē. q̄t modis ut cetā taceā sola ona versāt & verāt: q̄nto studio euertūt. subtūt. liquāt. durāt. diminuūt. Et nūc q̄dē frixa. nūc assa. nē elixa. nūc farsa: nūq̄ mixtī. nūc sigillatim apponūt. Ipa denīq̄z rerū qualitas talis desōris apparē curat: ut nō min aspect delectet. q̄ gustus. Jā vō de potu aq̄ q̄d dicā: q̄n nec vinū aquatū ullo mō admittit. Dēs q̄dē postq̄ monachi sum ifirmos stomachos habem: & utinā vel solo vino vno puro ītēr ēem. Puder dicē. Videas ī vno prādio. ter vl q̄ter semiplenū calicē portari: ut diuisis vinis magis olfactus q̄ gustatus. nec tā hausus q̄ attactus. sagaca pbacōe de plūbz q̄d sit fortius eligat. Vd de ipo habitu dicā: ī q̄ nō tā calor sz color q̄rit. nec sēm regulā. q̄d vilius iuenīri pt. sz q̄d vanius ostētari. Ecce habit nr q̄ hūilitatis solebat ee ī signe. a modernis portatur ī signū superbie: & vix iueniet in nrīs pricijs quo vestri digniem. Heu me cur adhuc viuo vidē ad hoc ordinē nrm deuenisse. Et nondū q̄ diues ille euāgelicus q̄ epulabat

cotidie splẽdide ⁊ iducbat̃ pur̃
pura ⁊ bisso. de tãtis deliciis mul
tũ reph̃ensibilis iudicat̃: q̃ tomagis sũt reph̃ensibiles nimie delicie
in paupe ⁊ xp̃i paupe q̃lis ẽ religioso. ℣ Itẽ. multũ displicuit dño q̃ filij isrl̃ acupierũt acupiam̃ i deserto: id ẽ. acupisibilia. ¶ Et licet dñs
satisfecit eox desiderio: tñ eos gũ
ter sup hoc puniuit. ℣ Ps. ℣ Mãducauerũt ⁊ saturati sũt nimis: et
desiderũ eox attulit eis. ¶ Et post.
Adhuc esce eox erãt i ore ipox̃: et ira dei ascẽdit sup eos. ¶ Ñtũ ergo timẽdũ ẽ illis: q̃ i deserto religiois faciũt excessꝰ pdictos ẽra
deliciaas. ℣ Itẽ. dicit dñs jo. xv. ℣ Nõ ẽ
seruꝰ maior dño suo. ¶ Quo igit̃
sũt veri serui ihu xp̃i: q̃ tot utũt
deliciis. cũ ipe xp̃c austerã sp̃m vitã
duxerit i hoc mũdo. ℣ Itẽ. valde ẽ ordinata ẽ curia i q̃ multũ curat de
fatuis sacãdis: ⁊ i q̃ serui maioribz dñant. ¶ Alis ãt ẽ religio i q̃ tã
ta cura habẽt de fatuo corpe ip̃lẽdo deliciis: ⁊ i q̃ vtus sẽsibilis q̃ debet ẽe subiecta potẽtijs rõnabilibz dñat̃ eisdẽ. ℣ Ro dr e diuso pũ xix.
℣ Nõ decẽt stultũ deliciae: nec seruũ
dñari pncipibz. ¶ Vñ fit. q̃n corpꝰ
ip̃let̃ deliciis: ⁊ sensui subiectũ̃ potẽtie rõnales. ℣ Itẽ. boni viri nõ habẽt hic padisũ suũ. q̃ sonat i deliciaas: ⁊ expectãt alibi meliorẽ: ⁊
nõ ip̃lent se mõ deliciis carnalibz
grossis. ⁊ expectãt subtiliores. ℣ Ps.
Expectabũt onagri i siti sua. ℣ Unde dic. glo: q̃ onagri q̃ntũcũq̃z sitiant. nõ ip̃lent se aq̃s tẽbris: ⁊ expectãt quisq̃z ꝑueniant li ꝑidẽ aq̃s.
¶ Ex̃ loge igit̃ sũt a statu scõ: q̃ sic i
plẽt se carnalibz voluptatibz in
claustris. ℣ Itẽ. clerici nõ habẽt i bonis ecie ñ solũ suas nãtates. et
residuũ ẽ pauperũ sicut dicũt multe
auctes scõx: ergo mlõmagis religiosi. ¶ Ñta igit̃ iiquitas: cũ nõ stent nãtatibz. bona pauperũ expẽdũt
i superfluitatibz: ℣ Unde. ℣ Ubera scõx quã
possidẽt tã iiqua agũt: q̃ stipẽdia q̃
sufficiẽ debent nõ stenti: superflua q̃bz
egeni sustẽtandi esset i usꝰ superbie ⁊
luxurie assumẽ nõ verẽt. ℣ Itẽ. nũq̃d
decet hoiẽ ꝑpt̃ xp̃m crucifixũ q̃rẽ
deliciaas: ¶ Crisost. de xp̃ucrõe. Eos q̃
videt sustulisse crucẽ suã ⁊ seq̃ xp̃z.
p lacã ⁊ spaciosã itẽdẽ viã: nõne
tibi ꝑdigiosũ videt: ¶ Denicz monachi cũ de monasterijs requirũt. an oia
requirũt. si sit reqes i loco: ⁊ si abundãt oia. ℣ Itẽ. sicut caro ditia ẽ sp̃ũi:
ita carnalitas deliciarũ ditat̃ donis sp̃s sã. ℣ Jo. xvj. ℣ Nisi abiero: paracl̃ꝰ nõ veiet ad vos. ℣ Unde. ¶ Ns audeat de cetẽ carnis illecebs fãtasticas dedit̃ sp̃m paclitũ expectare:
¶ Cũ igit̃ ꝑpt̃ sp̃ualia dei dona. quilibet ad religionẽ venire debeat: q̃
tũ ẽ cuilibet religioso cauẽdũ ab hõ
deliciis: ℣ Idẽ hec igit̃ ꝑdicta. ve religiõi: a qua recessit vite austeritas.

Cont̃ ꝑlatos ⁊ alios maiores q̃ vitant deliciarũ q̃ subditi: dicit. Cap̃m.

De secõdo loquẽs idẽ bn̄ dic:
Videas quosdã de maioribz comedẽ lautius. bibẽ
sapidius. idui pulchrius: cubare mollius. loq̃ lucrãq̃. orare rarius. ℣ Hec ei
ẽ abusio fere i tota ecia: ut sicut sẽ
hoies i statu sublimiori: sic ⁊ magis velit vitare deliciare. ℣ Nõ sũt isti
ꝑlati secm̃ ordinẽ aplor̃: de q̃bz dr
j. cor. iiij. usq̃z i hãc horã esurim̃
et sitim̃ ⁊ nudi sum̃: ⁊ secm̃ ordinẽ scribarũ ⁊ phariseox: q̃ ipo
nũt onera grauia ⁊ iportabilia in
humeros hoim. digito ãt suo nolũt ea mouẽ: ysa. xxiij. Dauid

rex sitiens noluit bibe aquā quā
tres fortes cū periclo vite apportaue
rūt ei: ꝙ libauit eā dño dicēs. ꝓ
cius sit mihi dns ne faciā hāc rē. ut
sāguinē istoꝝ hoīm ⁊ aiārū pricu
lū bibā: ꝙ fa. xxiij. ¶ Nulla āt de sta
tu hūili tñ seētes ad qlēcūq; statū
altioꝛē: fecerūt sibi magnas delica
as assidue de hiis q̄ paupes frēs cū
mlto labore corpis ⁊ anguſtia cor
dis acq̄rūt. ¶ Legit ī hyſtoꝛia ẽpoꝝ.
q̄ cū theodosi⁹ imp̄ator eēt ī q̄dā ex
pedicōe in q̄ exercitꝰ nō iuēiebat
ad bibēdū: q̄dā vidēs eū estuantē
p sitī obtulit ei potū lapidissimi sfer
tū ex aromatibz: aq̄ frigida supfu
sa. ¶ Qui vīces aīm suū noluit acci
pe: ꝙ dixit offēsa. ut alij cui vellet
offerret. ¶ Et hoc fecit: ut corda ali
oꝝ intuētū hoc. p hec aiārēt ad
tolerātiā sitis. ¶ Simile legit de a
lexādro: q̄ cū eēt ī quodā arido
loco cū suis: q̄dā vidēs eū sitientē.
quādā aquā modicā iuēiēs obtu
lit ei. ¶ Ille vo noluit bibe: ꝙ supfu
dit eā suo corpi soli: ut suos filiꝫ
aiaret ad tolerātiā sitis. ¶ Mirare rē
ymo abuſio. ¶ Joies sclares. digni
tatis ipialis abstinēt ī siti a potu
ut suo exēplo animēt alios: ⁊ pre
lati ecīastici ymo religiosi nō cu
rāt si subditi eoꝝ abb⁹ ⁊ ponbz du
rū victū ducētes. exēplo suoꝝ exes
suū ī abis ⁊ ponbz scādalizēt ad
morte. ¶ Moyses ⁊ aaron pncipes
ppli de eade aq̄ ⁊ eode potu usi sūt
ī deserto quo ppli: sicut pbat p i.
apli. j. cor. x. ¶ Oēs eāde esā spūa
lē. id ē spūalia significātē māduca
uerūt: ⁊ eūde potū spūalē sūpse
rūt. ¶ Et q̄dā plati vl' offiales
religiosoꝝ nō dignāt comedē vl'
bibē: q̄d comedit vl' bibit q̄uēt?
¶ Legit de bto germano alaſiodorē
si: q̄ fuit nobilissim⁹ ⁊ āte epatū
secularibz ⁊ deliciis dedit⁹ val
de: ꝙ postq̄ fact⁹ fuit epūs usq; ad
minū vite sue. sz ānis tēpora. corp⁹
suū sic afflixit: q̄ postea nūq̄ cō
edit panē frumēti. nec bibit vinū
ñ ī die natiuitatis ⁊ pasche. nec a
cetū. nec oleū. nec sal ꝙ sapōe cōe
dit. ¶ ꝙ āt ieiunās ī vespe comede
bat: ⁊ cineres ī refectiōe pūbabat.
¶ Nullā habuit vestē: pt̄ caliaū ⁊
cucullā. ¶ Lectū⁹ ei⁹ cineres rotundi
na ipressiōe duratos: supposito tm
uno sacco cū caliceo strinebat. ¶ Nūq̄
vestimētū: raro calciamēta à an
gulū exthebat. ¶ Ad dicēt ad hoīes
irrisiones. q̄ p mot⁹ ad modica
dignitates ī religiōe. nichil volūt
austeritatis sustinē ī vita: ꝙ sp singu
lares ī cibis ⁊ potibz ⁊ lectisterni
is ⁊ vestibz. nūq̄ cōibz sūt ptenti.
¶ Rechabite ꝓpt̄ p̄ceptū ionadab.
pūs sui. filij rechab abstinēt a vi
no ꝑpetuo: sicut dr̄ jhe. xxxv. ¶ Dia
mani sicut legit ī hyſtoꝛia alexan
dri. ꝓpt̄ istictū rōnis abstinēt ab
oībz deliciis corpalibz: et q̄dā pla
ti q̄ debēt eē filij dei p imitatiōnē.
et ī quibz magis debet vigē rato:
nec ꝓpt̄ dei mādata. nec ꝓpt̄ rōnis
istinctū. pūt a supfluis deliciaꝝ
exercitijs cohiberi. ¶ Deniq; pastoꝛ
dr̄ a pascēdo nō se ꝙ gregē: unde
j. pe. v. ¶ Pascite q̄ ī vobis ē gregem
dei. ¶ Ish vo nō curāt de pascēdo gre
gē quēt ꝙ solū de se: ⁊ ido maledī
citur a dño p̄ ꝓphetā dicēte. eze.
xxxiij. ¶ De pastoꝛibz isrl: q̄ pasce
bāt semetipos. ¶ None gregē pas
cūt a pastoꝛibz? ¶ Ex his patz q̄ p rep
hēsibile sit: cū apud maiores ī re
ligione vite austeritas nō inue
nitur. ¶ Cont̄ prelatos molles ad
subditos ī disciplina: clxxx. Ca⁹ ⁊

De tuo nondū. q̄ sūt q̄dā p̄ lati q̄ uel uuat disciplā te. tm̄ ex quodā zelo defectu vl̄ pusillanimitate vl̄ tūore displi cēdi sūt adeo molles ad subditos: q̄ q̄ nūq̄ p excessibz duā peni tēaā vl̄ aliquā duā obiam vl̄ ne cessitatē seruādi austitates ordis ī ponūt eis. ¶ Dē q̄ apud eos subdi tos pereat oīno disciplina. ¶ Mōi āt plati sūt sicut formidies posite ī a gris ad tenē auiū vl̄ bestiarū: q̄ tenēt arcū extēdū ⁊ nūq̄ pauiunt. Baruch vlt̄. Sicut formidines sē mi cucumerario. Sūt uterū sicut rege nō habētes baculū n̄ arundineū: sicut deriſiue factū fuit xp̄o: aza. xxvij. Cōē q̄d dr̄ ī ps. Reges eos ī vga ferrea. Sūt eaā sicut burgē ses ciuitatū: q̄ filios suos exponūt volūtatibz suis ⁊ deliciis oibz: et nō tenēt eos sub aliq̄ vga: ⁊ ido fi nalit̄ ꝯfundūt se ⁊ pntes. Cōē q̄d dr̄. ephe. vj. Educate filios vr̄os in disciplina ⁊ correptōe dn̄i. Nō eli quit nobis h̄? mollicei exēplū saluator: q̄ flagello usꝰ ē ad uberandū delīquentes ī tēplo. jo. ij. Nō aplus: q̄ fornicatorē sathāe tradidit. j. cor. v. Nō petrus: ad aui cipationē ꝑ petrij morte subita corruerūt: act. v. Nō ē sa piēs medici sp uti lenibz: q̄ pl? pfuit mēdū corpi ad salutē aspēa. Cōg. Cū dolore abcidēda sūt: q̄ le niter sanari nō pnt. Quale igit sūt ista media: q̄ ad oēs ⁊ ad one gen? ifirmitatis nūq̄ n̄ lenibus utūt. Dicat apl̄s heb. xij. Si extē disciplinā estis. cui? ptipes facti sūt oēs filij dei: ergo adulterei estis et nō filij dei. Qui igit subditos suos reliquit sn̄ disciplā. de filijs dei facit filios dyaboli siue belial: q̄d dicat absq̄ iugo. ¶ Tito. v. dicit apl̄s discipło suo facto ꝑlato. ¶ Dec tātes corā oibz argue: ut ceteri timorē habeāt. ¶ Igit boni plati ē. sic argue uirilit̄: ut ab oibz alijs tīe atur. Et ō bn̄ dicat uir sēs. Disciplinā metuēd̄ ponat: id ē ita strenuē ponat q̄ timeat. ¶ Patz ex iā dictis. q̄ reprēhēsibile sit. cū i religi one pereat disciplīa siue austitas: vl̄ apud oēs, uel apud maiores solū: vl̄ apud minores solū. Et ido ut apud oēs uigeat. dicat uir sēs de ꝑlato: disciplinā libēs habeat. metuēd̄ ponat. Sequē. ¶ Et q̄u utrūq̄ sit nāturū: tm̄ plg a vobis amari appetat q̄ timeri: sp cogi tās deo se ꝑ vobis reddituru ee rōnē. Un̄ vos magis obediēdo. nō solū vr̄u. sz eaā ip̄i mīsemi: q̄ iter vos q̄nto ī loco superiore tāto ī pclo maiore vsat. ¶ In hoc sexto loco ponit mādatū cūa bonas ꝑ lati ꝯditiōes. q̄ntū ad āi īteriora. Sūt āt hec duo. sz actiōes ⁊ cogi tatiōes: cūa quor utrūq̄ tradit mādatū. Circa ꝑmū. cū dicat. et q̄us: cūa secm̄. cū dicat. sp cogitū. ⁊ Circa ꝑmū nōndū: q̄ ad ꝑlatū ptinet ⁊ timeri ⁊ amari: sz secm̄ ē meli? Et ō cū dixiss ī ꝑcedēti mā dato metuēd̄ ponat: subdit. q̄ q̄ uis utrūq̄ sit ei appetēdū. tm̄ secū dū plus. Q̄ naturū ē ꝑlato ut ti meat: dxxxj Ca.m

Secūdū igit̄. q̄ secm̄ q̄d hic dr̄. naturū ē ꝑlato q̄ timeat: et hoc ꝓpt̄ subditor utilitatē. Sūt ei mlti illor freq̄nt: q̄ magis tīo re q̄ amore īducūt ad bonū. Aug. Sicut meliores q̄s amor dirigit: ita plures sūt q̄s timor corrigit. ¶ Ite. ꝓpt̄ statū sui exigētiā. ¶ Indecēs eni ē ⁊ īcōueniēs. q̄ aliq̄s ꝑsit aliq̄b?

et nō timeat ab eis. Et ido dns q̄
dedit hōi dominiū sup aīalia: imi
sit aī hoc tiore ip̄i sup ea. Gen. ix.
Terror vr ac tremor sit sup aīta
aīalia tre. Ite ppt dei honorē. Nō
ei ē ad honorē regis z ad q̄fusio
nē: aī ei⁹ baliu⁹ nō timet. Et ip̄
dr. lu. x. plat⁹. Qui vos spernit
me spnit. Porro h⁹ exēplū vide
liez q̄ plat⁹ timeat. habet i natu.
Int aīalia oia illud qđ magis ti
met ab ōibz aīalibz ē illud qđ na
tura feat regē sup oia aīalia: scz
leo. Ite habet exēplū i pīnatibus
scli. Pro. xiij. Si male feceris: time
pīnatē. Nō ei sine causa gladium
portat. Ite habet i pīnapibz aplō
rū. Paul⁹ ei fraēs se timeri dicit
j. cor. iiij. In vḡa veniā ad vos. a
i caritate z spū māsuetudis. Petr⁹
vo occasis quietaris iussit tiore ō
nibz. Act. v. Fact⁹ ē tior magn⁹ i
vnūsa ecīa: ita ōes q̄ audierūt
hec. Sūt āt ta: q̄ valēt ad hoc ut
plat⁹ tīeat. Pmū ē. morū gnitas.
Sicut ei qn̄ oformat se cotidianis
leuitatibz mlt̄arū dis fit ex hoc cō
tēptibil' plat⁹: sic gnitas facit ha
beri i tiore reuentiali. Ppt hoc
dr de iob. xxix. Videbāt me iuue
nes z absōdebāt. Secdm ē. usus
auctoritas. Sūt ei q̄dā q̄ nūq̄ p
deūt ad op⁹ aliq̄d vurle ex aucto
ritate quā habēt: z ido nō timēt:
sicut statue q̄ nūq̄ aliq̄d faciūt.
Pcessu tpis nō timēt ab auibus
Et ido dr tyt. ij. Arguc ai ōi ipio:
nēo te z tēptmat. Vñ dicēt. Ideo h⁹
fac ipiose: ne vtar⁹ i tēptum.
Cau ē vigor iustiae; aī videlicet
talis ē q̄ nō acedit q̄ aliquo mō
a iustiaa flectat. Et ido dr de he
rode. añ. vi. Herodes metuebat
iohānē: sciens eū virū iustū et
scm. Patz ex iā dictis. q̄ nc̄auerū ē
plato ut timeat: z q̄ sint h⁹ exēpla.
et q̄ valēt ad hoc.

Q. plato magis amādū ē de amore subditor. q̄ de timore. ar. iij.

Iterū secdm q̄ tiore: arguit⁹ sic.
hoc dr. liez sit naturū plato
q̄ timeat: tū magis ē ei a
mādū de amore subditor. z
hoc mlt̄is de causis: q̄rū alie sūt ex
pte subditor. alie ex pte platorū.
Ad sic patz. Illud qđ ponit amā
ti liez difficile sit: tñ fit facili⁹ q̄ qđ
ponit timēti. Vñ auctor. Amāti
nichil ē difficile. Ite. qđ fit a tali q̄
fit hylariter z nō cū tristicia sicut qđ
fit ex tiore: accepti⁹ ē deo, ij. cor. ix.
Nō ex tristicia vl ex necitate: hilarē
ei datorē diligit deus. Ite. timētis
ē fugē. dilgētis vo adhere: et ō
ubi subditi timētes fugiūt ire dū.
ipi dilgētes adherēt plato ifati
gabiliter: sicut lucas paulo. secdm
ihō. Et ō dicit colo. iij. caritas vī
culū pfectionis: id ē. vinculū pfectū.
Ite. plato idigēt i mlt̄is portari:
hoc āt facit amor. Aug⁹. Tantū
q̄sq; portat. q̄ntū amat. Ite. indi
gēt iuuari i mlt̄is: hoc āt fiat di
lector: amici ei ē iuuare amicū:
et p adiutorio solet vn⁹ ad alter
recurrē. Vñ illud iob xix. Miserē
mei miserē mei saltē vos amia
mei: scz ad adiuuādū. Ite. frequēter
a subditis molestāt: z si dilāo non
nouit hoc facē: q̄ dilāo primi ma
lū nō opat: scz z dilectū: ho. xiij.
Quātū igit debēt plato appetere ut
a subditis nō solū timeat. sz poa
dilgāt. Cū subditō sciali hoc fa
ciat obedire. z acceptabili deo ser
uire. z fortius eis i bono adhere.
et pōs platos faciat portari i su
is defectibz. z i suis iuuari negoc⁹:
et ad eos se habē q̄etius. Et ido

nō solū aug⁹. sz ꝟ bñ. dicat ad ꝓlatos. Studete magis amari ꝙ timeri. Et ysidor⁹. Tale te redde subditis: ut magis ameris ꝙ timearis. Quis igit dubitz qñ hoc a spū sco sit. i quo tres tāta doctores vno ore concordāt: Sz nōdū. ad hoc q ꝓlat⁹ diligat a subditis. cauēdū ē ei a superbia: hec ei diligi nō facit. sz odiosū reddit. Ecc. vj. Odibilis ē coram deo ꝟ hōibz superbia. Itē. a duplicitate. Hec ei reddidit roboā pplō odiosū: ij. Reg. xij. Et ido dr extrio ecc. vj. In mānsuetudine opa tua p fice: ꝟ super gloriā hōim diligeris. Itē. a singularitate. Cū ei seformat ꝓlat⁹ se aliis: ꝟ ē in illis qi vn⁹ ex illis: et hoc acquirit sibi aliox amorē. Ecc. xiij. Dē aīal diligit sile sibi. Sic igit patz qñ tū plus ē nāta dilīo ꝙ tioz subdito rū ꝓlato: ꝟ a qbz cauēdū ē ei ut diligat.

De cogitāo de reddēda rōne a prelato: clxxxiij Ca^m.

Restat vidē post hmōi appetitū p̄inēte ad affectū: de cogitacōibz ꝓlatū p̄tinētibz ad intellectū. Int oēs aūt cogitacōes p̄tinētes ad statū ei⁹ hec ē de magis nāturijs: ut nō ad horā. sz sp cogitz de rōne reddēda deo de subditis. Ideꝰ qd dicat: sp cogitās deo se p vobis reddituru ee rōnē. Et nōdū. qd q dā sūt ita sui iuris: q nō habet de factis suis aliis rōnē reddē. ut reges. Quidā vo sūt qs oportz rōnē reddē aliis de factis suis: ut sē balliui q sūt sub rege: iux. ꝙd dr. Luxij. villico. Redde rōnē villicatōis tue. Et tales sūt ꝓlati: qr se ministri dei. Itē. a magnatibz qñz sstruūtur aliq. q ꝓp eis audiāt aliqs rōēs: qñq vo ipi met audiūt i ꝓpa pso na aliqs rōnē reddētes. Et sic facet dñs de ꝓlatis. Exe. xxxiij. Et ego reqrā gregē meū de manu pastox. Et p⁹. Egoꝛpe reqrā oues meas. Itē. qñq exigit ratio de rebz parū valentibz: ꝓlato vo habet rōnē reddē de rebz pnosissīs. sz a nūabz. Heb. ulē. Ipī puigilāt qi reddituri rōnē de āīabz vīs. Prelatos ergo oportz rōnē reddē: et deo. ꝟ de āīabz. Et nōdū cū rōnē reddēdā de āīabz: q dñs rēqret rōnē de nūo. Ihe. xxxiij. Adhuc tñsibūt greges ad manū numerantis. Et ido ꝓlat⁹ debet habē curā solliciū de custodia ōim: exēplo saluatoris q dicit Jo. xvij. Qs de dīsti m custodiui: ꝟ nēo periit ex eis nisi filius pditōis. Itē. de fructu. Bñdi. i regla. Sciat abbas culpe pastoris ītribē: q qđ i oubz pfūdias min⁹ utilitatis potuit īuenire. Et iō debet ꝓlat⁹ dare operā diligētē cū subditos, ut debitum fructū reddāt: exēplo illi⁹ boni pastoris. q dicat gen. xxxj. Oues tue ꝟ arīe tue steriles nō fuerūt. Itē. de qlitatē videlicz qles erūt: pīgues a tenues. Ezc. xxxiij. Et ce ego iudico int pecus pingue ꝟ macilētū. Et iō debet ꝓlat⁹ solli cit⁹ ee de bñ pascēdo gregē: ut deo pīgues oues reddē possit: iux. ꝙd dicit dñs petro ter: pasce pas ce. pasce oues meas: ad īuiedū ꝙ solliciat⁹ debet ee ꝓlat⁹ de īpinguādo gregē: Jo. ulē. Nōdū ite rū. q ista ratio nō solū erit de vna āīa: sz de sīgulis omissis aure ꝓlati. Ad expauescēs aug⁹ dix. Ad facia: cū exiget a me ratio tot āīarū q pendent ad collū me ū: Itē. deficiēs i rōne. nō leuiter puniet: ymo redz aīaz p aīa. ij. Reg. xx. Custodi vias istius: q si lapsus fuerit: erit āīa tua p āīa

illi. ℣ Itē. ista pena ī curret nō solū p omissiōe: ꝫ eaā p omissione negligēte cūa gregē. Et iō dr̄ pu. vj. ℣ Fili mi si sposp̄deris p amico tuo: defixisti apud extr̄neū aiam tuā. Hac ergo qđ dico. Discite. festina: sustata amicū tuū. ℣ Ne dederis somnū oculis tuis: nec dormitent palpebre tue. Vñ dicēt. Non sis negligēs: qñ facias qđ potes pro aīa tua liberāda. Ex q̄ relinquit: q̄ p negligētia ī currit pīculū a nīe ī hoc casu. Ex hīs igit apparz: q̄ iudiciū durissim ī his q̄ p̄sūt fiet. Durū: q̄ de sigul' aīabz omissis o portebit reddē rōnē. Durius: q̄ aīa p aīa puniet. Durissimū: q̄ p sola negligētia hec ī curr̄e p̄nt. ℣ De mltis platis q̄ hoc nō cogitāt: et ido nō p̄uēt in futurū. Et iō dicat vir scs. sēp cogitās deo se p vobis reddituru ee rōnē: ut ex tali cogitatōe īducat plat' ad facēdū cūa subditos qđ debet. Itē dēdū vō. q̄ cū aīa plati sit ī maiori pīclo q̄ aīe subditorū ℣ hoc ppt̄ eos: mltū tenēt sbditi apatri aīab' eor. ℣ dare operā ne ppt̄ eos ip̄as p̄dant. ℣ Hoc āt faciūt: cū bñ obediūt. Et ido ī cident subdit. Vñ et vos magis obediēdo nō solū vīuīs illud miserē aīe tue. ꝫ ℣ ip̄i miserī. q̄ ppt̄ hoc euadit dāpnationē: q̄ int̄ vos q̄nto ī loco sup̄iore. tāto ī pīclo maiore vsat: et ly ppt̄ vos: ppt̄ qđ magis teneminī ip̄i misereri.

De pericl̄o plator: et nōdū. clxxxiij Ca'.

Circa pīculū istud. q̄ plati eō q̄ sūt ī alto. exp̄ōi sūt vēto vanitatis: q̄ p flant altissīa venti: ℣ ido facile euanescit. ℣ Inimica vō dī mox ut hō exaltati fuerit ℣ exaltati: deficientes q̄ admodū fum' deficiēt. exinaniti ꝫ ōi bono. ℣ Itē. sicut ī altitudie mōtiū sūt turbines tē pestatū: ita et ip̄i sūt ī turbīe occupationū et negociō. Cū ē? Qđ ē ptās cūlmis: n tēpestas mētis? ℣ Itē. sicut ī mōtibz abundat frigis: ita ℣ feruor q̄ apud mlt̄os viguit in imo. cū sublimati sūt refrigescat. Vñ apoc ij. dr̄ plato epheſi. Sz habeo adūsū te paucā: q̄ caritatē tuā p̄mā dēliqsti. ℣ Itē. sicut ī altis locis facile pauuit fulgura: ita ℣ isti diuina vīdicta subito ferīūt in dū Act. xij. Statuto die herodes vestit' veste regali sedit p tribunali: pl̄s āt acclamabat ei. Dei voces ℣ nō hōis. Cōfestī āt pcussit eū angelus dñi. ℣ Itē. tales de facili obstupescētes. cadūt ℣ predicātē. Vñ. ℣ facile ē ī alto se otuentē obstupescē: ℣ de vita predicatori. ℣ Itē. tales ab hostibz facile deicīūt. Lu. iij. Duxerūt eū ad sup̄ciliū mōtis: ut p̄cipitarēt eū. Itē. isti sūt sicut speculatorī alto a q̄ req̄rit mors subditorū: si non clamat modo debito hostibz supuenīētibz. Eze. xxxiij. Si speculator viderit gladiū venientem ℣ nō īsonuerit buccina ℣ pl̄s se nō custodierit: venit̄q; gladius et tulerit de eis aīmā. ille quidē ī iniq̄tate sua capt' ē: sāguinē āt eius de manu speculatoris req̄rā. ℣ Itē. sūt sicut p̄ceps: a quo speciālit̄ req̄rit pl̄i ruina. ℣ Isa. iij. Esto p̄ceps hec ruina hec sub manu tua. ℣ Itē. sūt sicut instrumentū: qđ q̄nto rebz pluribz ℣ frequētius occupat. tāto magis īsumit. Vñ yethro dixit moysi: exo. xviij. Stulto labore cōsumeris. ppt̄ hec igit ℣ alia pcla bñ dic aug. Q̄nto ī loco sup̄iore: tāto ī pīculo maiore vsat. Sequit Donet dñs

ut obseruetis hec oīa tanq̄ spūa
lis pulchritudis amatores: et bono
xp̄i odore de bona p̄uisacōe fragrā
tes: nō sicut seruꝰ sub lege. sz sicut
liberi sub gr̄a constituti. Hec est se
cundū qd faciat ad regle obseruatio
nē scz p̄na oīo: ut dēm ē supꝰ.
Et nōndū. q̄ boni doctoris ē. nō
solū studē sapiē. ut sciat qd doce
at. nō solū docē vbo vl̄ scpto ut m
strugt: sz ⁊ dare operā ut obser
uet qd dicat ut p̄ficiat. Na vō nō
ē seminatis nec tre sēinate frām
pduce sz dei soli: ido refert bonus
doctor sup hoc ad deū p oīonē. In
de ē. q̄ doctor egregi⁹ i fine doctri
ne sue i eplis sp orabat dicens.
Gr̄a dñi nr̄i ihesu xp̄i cū oībz vo
bis: q̄ scz moueat ⁊ iuuet ad fa
ciēdū q̄ dcm. Eodē modo orat et
mō aug⁹ diēs. donet dñs ut ob
seruetis ⁊c: q̄ dicēt. Nō p̄dest.
me i istis studuisse ⁊ vobis ista
didisse: q̄d p̄dest vobis. ista au
disse vl̄ legisse vl̄ intellexisse. nisi
obseruetis: Ido rogo dñm: ut ip
se q̄ solus pt. donet. ut hec obser
uetis. Cōt religiosos q̄ nō seruāt
o ordinē suū: dxxxv. La⁹.
Grandū āt p̄mo. q̄ fuit
qdā religiosi q̄ tradita
sibi mādata adeo puipēdūt. q̄
ea passim trāsgrediētes ordinē
suū dissipāt: filēs illi qui dr ihē. ij.
Al seclo fregisti iugū rupisti vīcla:
et dixisti. Nō seruiā. Ista fuit sicut
rinoceros: q̄ sicut dicat gḡ sup illo
vbo iob xxxix. nūq̄d volet rinoce
ros seruire tibi. ē aīal adeo īdomi
te nature: q̄ si liget mout. vl̄ vin
culū dissoluit. Primo sē sicut filij be
lial: qd dicat absq̄ iugo. Ozee. vij.
Ideo si fuit id ē retroūsi sz ad sta
tū scī: ut eēnt absq̄ iugo. Primo
fuit nō monachi sz dēoniaci: q̄ vnus
dēoniacū vīcla dissoluit. Luce. viij.
Rupīs vīculis agebat a dēonio
i deserta. Et vē i deserta: nā hō di
vīculoꝝ diruptoꝝ. duxat eos ad sta
tū oī bono desertū. Sz ve istis: nā
sicut agn⁹ absq̄ iugo discrēs q̄ pa
ta libere. ipīguat ad mortē: ita
et isti. Ozee. iij. Sicut vacca lasci
uiēs declinauit isrl: vnde sz q̄ debe
bat ee stēplatiu⁹ deseruit statū su
ū: nūc pascet eos dñs q̄si agnū i
latitudie: sz q̄ dimittit libē discrē.
et ipīguat ad mortē. Secūdū āt.
q̄ mlta fuit q̄ facē p̄nt ad hoc. ut re
ligiosi xp̄iani apponāt curā mag
nā ad custodiēdū ordinē suū: q̄ cō
sistut i mādatis maioꝝ. Unū est.
exēpla p̄oꝝ. Legit siq̄dē ihe. xxxv.
q̄ rechabite ita stricte seruāt mā
datū p̄is sui ionadab: q̄ nō bibt
vinū. negz seruit agrīs. negz plan
tāt vineas: nec domos edificāt. nec
habitāt i eis. sz solū i tabnaculis:
qz sic p̄cepit eis p̄r suus ionadab.
Itē legit ad. vij. q̄ oēs phariszei ⁊
oēs iudei. sic districte seruāt ē diti
ones seniorꝝ: q̄ n̄ crebro lauent
manꝰ suas nō māducāt: ⁊ a foro
n̄ baptizēt nō comedūt: ⁊ alia
mlta fuit. q̄ tradita fuit eis seruāde
baptismata calicū ⁊ urceoꝝ et
ramētoꝝ ⁊ lectoꝝ. Itē legē p sa
riū ⁊ medrīū null⁹ audet viola
re: sicut dr. hes. j. Cū igit rechabi
te ⁊ oēs iudei ⁊ medi ⁊ pse sic di
ligēt seruāt mādata maioꝝ su
oꝝ licz īiuria: q̄ tomagis religio
si xp̄iani seruare debēt mādata
scōꝝ. scōꝝ p̄m suoꝝ. ⁊ n̄ faciāt timē
dū ē eis. ne illi surgāt sup eos i iu
dicio. ⁊ deprimāt eos. Aliud ē pro
missiois obligatio. fidē p̄ professionē.
Aliud ei p̄mittit ⁊ nō reddit: ipe

sibi laqueū mortis sue faat. Et iō de illo q̄ feat pfessionē diat bñd. i regla: q̄ si aliq̄n aliē feāt a deo se dāpnādū sciat quē urridz. Aliud ē apparētia exteriōr. Nō ei p̄ dest nomē habit religiōis: ubi desūt opa religiōis pfesse. Amb? Nō sum? i pfessiōe. actiōe poci? q̄ nōie demōstrem?. ut nomē sue niat actiōi. & actio rndeat nomi?: ne sit nomē iane & ēmen imanē. ne sit deifica pfessio & illicita actio: ne sit religiōs? amict? et ureligios? pfess?. Aliud ē successio scōrū. Dum ei religiosi tang? filij succedt i hēditate scōr. Et si vē sūt filij et nō adulteri: debēt eos imitari i opibz. Io. viij. Si filij abrahe estis: opa abrahe faate. Eadē rōne. si filij bñdā vl' augusti vl' dñi vel feāsci estis: opa eor q̄ fecerūt & faacēda vobis tradiderūt faate. Aliud ē. ordio habitatiōis. Ratio ei exigit ut oīs habitator. viuat sēdm leges tre i q̄ habitat. Leuit. xviij. Iuxta ? consuetudinē tre egipti nō facietis: iuxē morē chanaan nō agetis: neq̄ i legitis eor ābulabitis. Iudicia mea facietis: & p̄cepta mea seruabitis. Si āt dñs hoc voluit sic obseruari ab israelitis q̄s introduxit i iudeā: q̄nto magis hoc obseruādū ē a veris israelitis religionē ingressis. Aliud ē. ominatio diuina. Comminat ei dñs destructionē habitatibz i loco suo: & iobedientibz sibi. Jhe. vij. Ite ad locū meū i silo. ubi habitauit nomē meū a pricipio: & videte q̄d fecerī ei ppter malicā ppli mei isrl. Et p? Ecce locut? sū ad vos mane ? surgēs et loquēs & nō audistis. vocaui et nō rndistis: facā domui huic i q̄ inuocatū ē nomē meū. in q̄ vos habetis fiduciā. & loco quē dedi vobis & pribz vrīs. sicut fea silo: et proiciā vos a facie mea sicut proieci oēs fres vros. vniū sē semē effraym. Si āt ominatiōes pricipū mouēt pplos ad seruādū legē eor: q̄nto magis ominatio diuina debet ad hoc mouē religiosos. Aliud ē. mlitudo iconuenientiū. q̄ oriūt ex ordis trīsgressiōe. Nō sic patz. Dr ei pū. xij. Est q̄ p̄mittit & nō soluit: & q̄ gladio pugnē ? sāe. Hmōi āt trīsgressores. sē q̄ ptinace i āgustia ? sāe. Ite. ecce. v. dr. Displicuz deo stulta & infidelis p̄missio. Hec āt ē i talibz: & ido deo displicet. Ex q̄ seq̄t. q̄ q̄q̄ faciūt & si ea bona videant. deo nō placēt. Nō ei placēt deo opa hōis: n̄ ipe primo placeat. Ite. dr ecce. xxxvj. Ubi nō ē sepes: diripiet possessio. Cū ergo obseruātie regulares sīt q̄ sepes ēa meliora bona spūalia seq̄t ex earū dissipatōe direptio oīū bonor spūaliū. Ite. & si oē mē datū sit rephē sibile: tñ q̄to maior ē cui q̄s mētit. tāto ē rephensibilius mēdaciū. Tales āt deo au se obligauerūt mētiūt: et nō valde timēdū ē eis de morte subita: sicut accidit ananye ex eadē causa. Act. v. Nō es mētit? hōibz: sed. Audiēs āt ananyas hec vba: ce cidit & exp̄rauit. Ite. tales sē sic statua dauid. i q̄ nō ē iuētū n solū vestes & pelles caprarū. j. Reg. xix: i q̄ illusū ē regi saul: q̄nō sīt i dignatōe ei? Quare inq̄t sic illusisti m: Nūq̄d nō ē illusio sibi? q̄n nō iuenit i religiōe n̄ sol? habit? Ite. dr ecce. x. Qui dissipat sepē: mordebit eū coluber. Nō ē āt dubiū: q̄n coluber antiqu?

lateat ī hmōi sepibz dissipati. Et
ido totaes ifiat veneno. ⁊ moidet
dissipatoē hi sepis: quotaes eū
dissipat. Itē. dr esd. iij. q seniores
q viderāt tēplū cū eēt āte funda
tū. ⁊ hoc tēplū ī oculis eox: flebāt.
Et dīat causa hi flet? qi qi nichil
erat illud ī spacōe ad pmū. Vñ
tā ergo materiā dolois habēt
uri pfī: q videt religionē tā gra
uit corruisse a statu ātiquo. Itē.
religio ē via ad padisū. Vt ergo
dissipat eā: faciunt ne segtes p e
ā possit illuc tēdere. Ysa. xxxiij.
Dissipate sūt vie: cessauit tēsiēs
p semitā. Itē. ml'ti videtes religio
nes dissipatas: amittūt deuotio
nē ītrādi ad eas. Baruch. iij. A
ml'tis delicta sū ppt pcām filioz me
oz: q declinauerūt a lege dei. Itē.
sclārīz ppt hoc facta ē in deriſū.
Treñ. ij. Plauserūt sup te mānibz:
oēs trāseūtes p viā. Sibilauerūt
et mouerūt capita sua sup filiā
ihlm. Hec ciuitas ē vrbs pfecti dece
ns? Itē. qđ pcūs ē: hec fēa ē ab
hoīnabilis. Ihe. ij. Ingressi gentes
uas tuā meā: ⁊ hereditatē meā
posuistis ī abhoīnatiōnē. Itē. dr
lu. x. Nēo mittēs manū ad ara
trū ⁊ respiaēs retro: aptus ē regno
dei. Qđ igit talibz debuit ēe via
ad regnū celoz p laborē obīe as
sūptū: p trāsgressiōes fuit eos in
dignos tā bēo regno. Itē. legit ī
vitaspr. q cū q̄dam volēs ītrare
religionē phibēt a mīre. ⁊ ipe ei
dīēt. volo saluare aiam meā:
ipa tandē ꝛsentīēte ingressū ē. Cū
āt post tēp aliqđ ī quo bñ vix
fuit fuisset dissolut: ingrēs ifir
mitatē ⁊ fuit ī extasi rapt ē ad
iudiciū: ⁊ collocat a pte dāpnā
doz. Visū āt ē sibi: q vid ibi ma
trē suā clamātē ⁊ dīcētē. Vbi ē fi
li q dicebas: volo saluare aiam
meā? Ad hāc at voce ꝛfuit redijt ad
se. ⁊ qualē sēs rediit ad ppōsī sta
tū bonū: dicēs apud se. Si ipperi
ū mīs mee sustinē nō potui: quō
ipperiū dei ⁊ scōz ageloz posse m
sustinē ī illa die. si ordinē meū nō
seruās collocauer cū reprobis? Et
ido si oēs reprobi ꝛfūdēt ī tm vehemē
tius ꝛfūdent q de statu religioso p
iurāt in societate reproz: ⁊ de statu
āgelico cū dēonibz in ignē eternū.
Hec āt ⁊ qđa alia sūt īuenienda.
Ppt qđ dīat salōn eccīs. v. Melius est
nō vouēre q post votū pmissa non
reddē. Et ne īcurrāt hec īuenien
da: curādū ē valde religioso de pro
misso ordīe suo seruādo. Colligit ex
pdīs. q exēpla ⁊ pmissio: ⁊ exterior
apparēna ⁊ scōz suasio: ⁊ habita
tiois ꝛdictio. ⁊ dāpnatio diuina:
et cuitatio īmodōrū ml'toz: mo
uē debēt religiosū ad sui ordinis
obseruationem. Cōt illos q nō ser
uāt ītegre ordinē suū: clxxxvij^a^m.

Et nōndū scdo. q sūt aliq
q nō ītegre seruāt ordi
nē suū: ꝛ aliquā ptē p
fessionis sue obseruāt: aliquā nō.
Isti sūt sicut samarite: q prius cole
bāt deū. ptī ydola. iij. Reg. xvij. Fue
rūt igit gētes iste timētes quidē
dñm: ꝛ nichilomi et ydolis suis
seruētes. Itē. sī sicut q induunt
veste lanā aspernatus ptī: et lino
mollitiei sēlaris ptī ꝛtexta. Cont
qđ dr deut. xxij. Nō īduēris vestim
to qđ lana linoq ꝛtextū ē. Isti sūt
q sequūt dñm claudicādo: cū ptī
īcedūt recte ī mādatis sibi ēditis:
ptī declināt ab eis. Cōt qđ dīc he
lyas. iij. Reg. xviij. Vsq q claudicatis
i duas ptes? Sūt iterū sicut adul

terra: q̄ licz a viro nō recedat oī
no. tū iuxta eū recipit adulterū.
Ista ꝓ ista iuxta dñm qui adherēt
seruādo q̄dā mādata. recipiunt
dyabolū: alia ad ei⁹ istinctū tūs
grediēdo. Ysa. lvij. Iuxta me dis
cooperuisti te: ꝓ suscepisti adulte
rū. Et iterū sicut pica: q̄ ptī ē al
ba ptī nigra. Et ista ptī sūt boni
q̄ntū ad ea q̄ seruāt: et ptī mali:
q̄ntū ad ea q̄ nō seruāt. Ad obstu
pescēs dīs. diat p ihemiā xij. Nū
q̄d auis discolor hēditas mea mi:
Dicēdū āt q̄ ex hmōi paryali
oꝛ dis tūs gressiōē: sequūt mlta
mala. Tales eī sūt sicut vas pfo
ratū: ꝓ ido bona alia q̄ faciūt. p
ptē religiois quā frāgūt amittūt
Ecēs yr. Et q̄ī vno peccauit: mlta bona amittit. Exēplū ī vitis pr.
de quodā. q̄ vis ē hauire aquā de puteo et ponē ī lapide pfora
to: ꝓ inde tota exibat. Itē. tales
ita rei oim sūt: sicut si nichil ser
uarēt. Ja. ij. Qui ī vno offend⁹
fact⁹ ē oīm reus. Exēplū. Diat
q̄ q̄dā miles īuenit quēdā stul
tū monachū. q̄ amore vxois sue
ferebat vestē quādā. q̄ ptī erat
religiosa. ptim sclāris in quodā
loco suspecto: ꝓ capiēs eū dixit.
Dñe monache ex pte ista q̄ reli
giosa ē nō audere vos tāgē ne
esse excōicat: si ex ista pte sclari
bene possū vos tāgē. Et ex illa
pte tantū vberauit eū ita q̄ mor
tuus ē: ac si p totū vberatꝰ eēt.
Nō ē āt dubiū. q̄n sibi oēs hoꝝ
deus ꝛdēpnet: ac si totā pfessio
nē suā trāsgrederēt. Itē. tales sē
ita detpati sicut nūcij dauid q̄n
rasa fuit barba eoꝝ dimidia:
et vestes medie pēse usq; ad
nates. Et ido nō fuit dignū stare
ī ꝛspectu veri dauid. Et ido diat ei.
Manete ī iherycho. donec cresc at
barba vīa: ij. Rꝭ. x. Itē. p fractū
religiois īgrediūt hostes. Job. x
xx. Cū rupto muro ꝓ apta ianu
a irruerit sup me. Quo āt pnt
se excusare de pdicōe pessimilli q̄
existētes int religionē facunt
hostibz hmōi aptura: Itē. tales
oīa debēt q̄ pmiserūt. Et ido si
ptē reddāt et nō totū: nō euadt
tortores. Ma. xviij. Iratus dns
ei⁹ tradidit eū tortoribz: quous
reddet vniūsū debitū. Ma igit
īdecēs ē semiplene religionē ser
uare. ꝓ tot mala inde sequūt: bñ
diat vir scs. ut obseruet⁹ hec oīa.

De spūali plchitudie vtutū: dxxxvij.ª

Certo nōndū. q̄ sicut ē q̄
dā pulchitudo corpalis:
ita ē q̄dā spūalis. scz vtutū. Vñ seneca ad lucillū. Si aī
mū boni viri nobis licēt īspicē:
o q̄ pulchrā facē. q̄ ex magni
fico placidoq; fulgētē vidēmus:
hīc iustīcia. hīc fortitudo. hīc pu
dētia. tēperātiaq; q̄ secūtbz. pul
chas. frugalitas. ꝛ nētia. tolerā
tia. liberalitas. comites q̄. Hec
ē pulchitudo quā repntat plchi
tudo tēpli. pulchitudo vestimētoꝝ
sacēdotaliū. ꝓ pulchitudo scāꝝ mu
lierū: et oīs pulchitudo de q̄ men
tio fit ī biblia diffuse: sicut patz
p exposicōes scōꝝ. Cū āt iste pul
chitudies sit valde magne ꝓ stu
pēde: q̄ magna existimāda ē ista
pulchitudo vtutū. quā oēs iste re
pntat: Itē. hec ē pulchitudo de q̄
sapiētissim⁹ salōn mltū philoso
phat: ē licz alij phi pauca tāta
uerit de pulchitudie corpis natā
lis: sicut patz ī libro cātico. ī q̄
tot ꝓ tāta diat de plchitudie spon

se. ¶figurā plēchitudis huius. ¶Itē hec
ē cā quā habēdā. viri sā diligēt
studuerūt: sicut mlieres cā pulch
tudinē corpis. ¶Eccli. xliij. Pulchri
tudis studiū habēres sez vtutū: q̄
dicat de viris scīs. ¶Itē hec ē quam
dns ipe āmirās cān. iij. dicit aie
sce: modo q̄ pulchra es amica mea
mō. tota pulchra es. ¶Discurrēs
q̄ p mēbra dicat. mō. pulchre gre
ne tue. mō. q̄ pulchri gressꝰ tui in
mlcaamētis: et sic mlta alia. ¶Itē.
hec ē q̄ rddt hoiez silez plēchrio deo.
Vñ q̄ homo factꝰ dicat ad silitu
dinē dei. dicit scā referēdū ad vtu
tutes: p q̄s hō deo assilat. ¶Itē. hec
ē sola. q̄ reddit aiam deo amabi
lē: ut i ps. postq̄ dictū ē aie. audi
filia. q̄d ē obie: īclina aurē tuam.
q̄d ē hūilitatis. ¶ obliuiscē ppl'm
tuū. q̄d ē extinctois carnalis affēs.
q̄ oīa sonat i vtutē: seq̄t. ¶ concupis
cet rex decorē tuū. ¶Itē. pulchitudo
hec nō ē mutuata sicut mlte plēch
tudies corpales: sz ē substātialis
et naīalis ipi vtuti. Seneca. Nl'
lo honestamēto indiget vt ipa: mg
nū decus sui ē. Et ido maior ē: sicut
pulchitudies nāles i floribz. ¶Itē pul
chitudies corpales ato marcescūt.
Ja. j. Exorta ē sol cū ardore ¶ aresce
at fenū. et flos eiꝰ decidit. ¶ decor
vultꝰ eiꝰ deperijt: ita ¶ diues i itine
ribz suis marcescat. Nō sic aī eit de
plēchitudie bonoꝝ: q̄ ē i vtutibz. Et
ido dr cān. vj. aia scā pulchra ut
luna: cui sez plēchitudo nō defīat: ¶
eodē mō plēchitudo scōꝝ aiāꝝ du
rabit i etnū. ¶Itē. plēchitudo corpalis
i mlīs habet mō solacia sua: sz is
ta habebit i fruō. Vñ de mlliere for
ti dr pu. ule. Fortitudo ¶ decor i du
mētū ei. q̄d expōit glo. de decore vtu
tū: ¶ ridebit i die nouissīo. Porro
ista plēchitudo vtutū mlīū refulgz
i obseruātijs regularibz: q̄ nō sūt
aliud q̄ ipa opa vtutū diuisarū. Et
ido dr sap. iij. Ō q̄ pulchra ē casta
gnātio cū claritate sez vtutū. Nue
est ei casta genīatio. n religiō. Sic
ei mlieres natūlit diligūt plēchitu
dinē corpis vanā: ita aie sce dili
gūt hāc plēchitudinē scām ps. Dne
dilexi decorē domꝰ tue. Glo. Bonoꝝ
actꝰ q̄bz decoratꝰ domꝰ tua. ¶ hmōi
āt amor facit ut apponat cura:
q̄ oīa q̄ ad pulchitudinē pinēt ob
seruēt. Vñ exēplo legit i vitis pr̄. de
bō anthonio: q̄ cū vidisset quādam
mlierē valde ornatā. fleuit dicēs.
¶ Ignosce m̄ ops deus: q̄ vniꝰ diei
mētricas ornatꝰ. tociꝰ vite mee su
peraut īdustrie ornamēta. ¶ Ista
tāta. p mūdo exposuit: et ego tibi i
mortali dño placē exposui: ¶ filia
p meā negligētiā nō ipleui. Vt
hec igit bñ dicat vir scs. tā q̄ spūa
lis pulchitudis amatores: q̄ aōr
hꝰ pulchitudis mlīū facit ad obser
uātias regulares distīte seruāda.

De odore bone fame: clxxviij. Lª.

Quarto nōndū ē: q̄ i scīa
diuina. bona fama dicat
odor mlīs de causis. ¶ Odor
ei egredit a rebz vilibz: ut ē lutū
vel sterqus ¶ hmōi. Sz bonꝰ odor
egredit a rebz pciosis: ut ē cynāo
mū ¶ balsamū et hmōi. Eodē mō
fama bona. a pgosa bōitate scō
rū egredit. ¶ Igit fama a bono ope
vires accipit. Vñ judith viij. Hec
erat i oībz famosissīa: q̄m tīebat
dīm valde. ¶Itē. sicut bonꝰ odor cū
sentat i diat vē cuiꝰ ē: ita bona fama
i xpo. i dicat xp̄m ee apud eos q̄ sic
redlēt, ij. cor. ij. Xp̄i bonꝰ odor sumꝰ.
Glo. Odor xp̄i dicit apli: q̄ i ōi vi
ta sua ¶ pdicatōe xp̄c ondit. ¶Itē

siaut bonꝰ odor refiat: ita ⁊ bona fama. Pu. xv. Bona fama impinguat ossa, sz terrora illoꝝ ad qs venit: sedm ꝑ. pu. xxvj. Variis odoribz delectat cor. Gg. Ei qđ me vidē nō licet: bona me pasat opinio. Itē. siaut odor bonꝰ liez reglarit ⁊ fortat. tm qbusdā venenatis aialibz nocet: ut bufoni. Ita ⁊ bona fama, i. cor. ij. Xpi bonꝰ odor sum ⁊ hīs qui salui fiūt. ⁊ hīs q pereūt: aliis qđē odor mortis in mortē. alijs odor vite in vitā. Glo. Illi q̄ uidebāt bone fame paulo xpi: bono odore pībāt. Noli igit uidē: ⁊ nō occidet te bonꝰ odor. Itē. siaut odor ex re odorifera ꝑcussa magis eliat: ita ⁊ fama bonorū. Can. v. Pfla oratū meū: ⁊ fluet ad mata uli. Glo. Ecclia pulsata ⁊ ꝑbata, odorē ꝑstāne sue ⁊ abūdātioris vtutis ubiq; diffūdit. Itē. bonū odor attrahit. Vñ dicit de pāchera. q ꝑpt bonū odorē suū sequūt eā alie fere: ita ⁊ bona fama. Can. i. Curremꝰ i odore unguētorū tuorū. Exēplū de regina saba. quā fama salōnis traxit a finibz terre: i. paralip. ix. Jhō. Ad ortū luuii ab ultimis hyspaniarū galliarūq; finibz quosdā venisse legim ⁊ qs ad suu stēplacionē roma nō traxerat. uni hois fama ꝑduxit. Itē. bonꝰ odor sedm medicos resoluit: ita ⁊ bona fama resoluit mltos i deuotionē. Vñ tob. vij. Audito nōine tobie seniorꝭ. misit se raguel et cū lacrimis osculat ē iuniorē tobiā: ⁊ plorās sup collū ei dixit. Benedictꝰ sit tibi fili mi: qr bonꝰ et optimi viri es filꝰ. Sed dū ait qr a mltis. mltis modis erat ecclia hui famā. Sūt ei alīq q ōino nō curāt de fama sua qlis sit. Lōt qđ ecclia xlj. Curā habe de bono nōine. Alij sūt. q ꝑpt ꝓfidētiā bone ꝓsōe famam neglugūt. Lōt qđ ihō. Nō habeā paratū illud. suffiat m ꝓsōa mea: nō auro qđ loquāt de me hōines. Apli ꝑuidebāt bona: nō solū cora deo. sz ecclā cora hoibz. Alij sūt. q bonā famā amittūt nō ex malicia: sz ex negligētia. Lōt qđ aug. Scā ꝓuisatio cauta debet ee: ne forte eī mala uita nō sit ꝑ lasciuiam. mala sit fama ꝑ negligētiā. Alij sūt. q nō parcētes sue fame. audaciter alīq omittūt cū dispēdio fame sue. Lōt qđ gg. i regist. Ne qđ grauare pt opinionē tuā ōino refugias: ⁊ omitte illud nulli sua ioē ōsēcas. Alij sūt. q de suspitiōibz hōim nō curāt: dicētes illud aplicū ad se. Michi ꝑ mīmo ē: ut a vobis iudicer: a ab hūano die. Lōt qđ dic. ihō. Caueto ōino suspitiōes: ⁊ qcqđ pt fīgi ne fingat ee deuita. Alij sūt. q dūmodo a veris malis caueāt: nō curāt malis similia declinare. Lōt qđ apls i. thessa. v. Ab oī specie mala abstinete vos. Alij sūt. q ⁊ si in uno loco reliquūt bonā famā: non tm sic i alijs. Lōt qđ. v. cor. ij. Odorē notitie sue ꝑ nos mānifestat ī oī loco. Alij sūt. q ⁊ si cora aliqbz sit bona fame: nō tm sic cora alijs. Lōt qđ tho. xij. Videtes bona nō tm cora deo: sz ecclā cora ōibz hoibz. Alij sūt. q ⁊ si ex ꝑte redoleāt q ad aliqua bona: tm quo ad alīq mala olent. Lōt qđ. v. cor. ij. Xpi bonꝰ odor sum. Viri siqđē sā dicūt odorē qr siaut qlibet ps odoris ē odor: ita ⁊ ꝑs tota redolet: siaut q̄da arbores. qrū ⁊ folia. flores ⁊ fructꝰ ⁊ cortex. ⁊ qcqđ de eis ē bonū odorē habet. Alij sūt. quoꝝ fama ⁊ si bona: tm nō mltū diffūdit. Lōt qđ. j. mach. iij. Et nōiatus ē iudas: usq; ad nouissimū tēre.

Alij sūt. q̄ min⁹ sollicitj sūt. de aḡ
rēdis eis q̄ ptinēt ad bonā famā.
Cōt qđ phūp. iiij. Quecūq; bone fa
me hēr cogitate: sz quō facaţ ea.
Sūt āt mlta ppt q̄ boni viri debent
apponē diligēţā ad habēdū bonā
famā. Vnū ē. utilitas ꝑrimi. Aug⁹
Nobis necaria ē vita nr̄a: alijs fa
ma nr̄a. Ppt qđ dr̄ ī glo. j. cor. viij.
sē illo ūbo ꝓuidem⁹ bona coꝝā hoīb⁹.
Crudelis q̄ famā negligit: sicut dicat
crudelis q nō curat alijs subuenire.
Aliud ē utilitas ꝓpa. Idē. Qđ alijs
mīstrm⁹ miserićordit ad lucē: ad nr̄
q̄ redūdat utilitatē. Aliud ē ꝯso
latio amicoꝝ. Aug⁹. Qui nō amāt
q̄rūt qđ laudēt ī nobis: q̄ āt nos o
diūt dēt hūt nobis. Nos āt ī medi
o ꝑstituī a diuinitate deo ⁊ vitā nos
trā ⁊ famā custodire debem⁹: ut nō
erubescāt coꝝā detractoribz lauda
toies. Aliud ē. de certo īimicoꝝ.
Tyr. ij. In oīb⁹ ꝓbe teipsū exēplū bo
noꝝ opm: ut vereat⁹ is q̄ ex aduso
ē. nichil malū habēs dicē dē nobis.
Aliud ē ꝓpus decor: ꝑ quo solēt mul
ti zelare. Ion. Fortitudo tua ē ꝯfidē
tia fidelis ⁊ sāe: decor tuus ē splen
dor bone opinionis. Aliud ē fructus
diuturnitas. Fama ei nō solū ꝓficit
alijs dū homo viuit sicut doctri
na: sz eā post mortē ī longū. ꝙ a
diu durat. Ecā. xlj. Bone vite nu
mer⁹ dieꝝ: bonū āt nomē ꝑma
nebit ī euū. Aliud ē amor ꝓximo
rum. Nō ei ē honor hoīb⁹ q̄ habeāt
ī domo fetida. Et ido debet cauē q̄
libet habitator: ne aliq̄d fiat qđ
reddat domū fetidā. Ido ecclīa ad
dmēdationē dom⁹ sue dicit sponsa
can⁹. j. Lectulus nr̄ floridus: tigna do
morū nr̄arū cedrina. lagaria cꝑ ſ
sina: q̄ oīa redolēt. Aliud ē reuere
tia diuini nōis. Jho. Apls ꝓuidet
bona nō solū coꝝā deo. sz eā coꝝā
hoīb⁹: ne p illū nomē dñi blasphe
met⁹ in gētib⁹. Aliud ē exhibitio de
lēabilis seruicij creatori: q̄ ī sēptua
dicat delectarī odore suauitatis: ⁊ ido
dr̄ sponse can⁹. iiij. Odor vestimēto
rū tuoꝝ sz bonoꝝ opm exīoꝝ sedz
glo. sicut odor thuris: q̄ sz nō solū
diffūdit ī latū. sz ꝓpue ascēdit in
altū. ad me sz. Licz āt oēs boni vi
ri debeāt bona fama redolē: tū ē
ligiosi magis. Interest ei regie digni
tatis habē cellā aromatū: sicut ha
buit salomon: de q̄ ysa. xxxix. Ite.
ortū aromatū. sicut habuit idē: de
q̄ ecclīa. ij. ⁊ can⁹. iiij. Ite. oratoriū spe
ciale ad fumigādū aromata. qđ idē
fecit: de q̄. j. paliꝝ. ij. Dignū igit et
queniēs ē: ut ⁊ rex glorie eadē ha
beat ī ecclīa sua. Constat āt. q̄ nō
ē aliq̄s stat⁹ ī ecclīa cui ista ita ꝑ
ueniāt: sicut religioso. Debet igit
religio redolē tāq̄ apotheca: tāq̄
ort⁹ aromatic⁹: tanq̄ oratoriū in
quo aromata adolent. Ptea illi
qui tractāt aromata solēt redolē.
ut apothecarij: siliter illi q̄ deferūt
ea. ut illi q̄ deferūt muscū: ⁊ illi q̄
deferūt vestimēta fragrātia. ut
iacob q̄ ex hoc redolūit pūi. Porro
religiosi q̄ ītinue sūt int⁹ species
aromaticas. ⁊ tractāt eas: ut sūt
sacre sēpture. exēpla sōꝝ. oīones.
sacrificia. ⁊ sacrīmēta. Siliter ꝓpr
ē portare xp̄m quocūq; vadāt: q̄
adeo redolet. q̄ dixit ei ioēs cua
gelista. Odor tuus suauissimus in me
exstruit etīnas. Siliter ꝓpr ē ꝓfa
tionē bonā int⁹ gētes habē. cui ē
redolē: sedm⁹ can⁹. iiij. Odor vesti
mētoꝝ tuoꝝ. Glo. Vocabulo vesti
mētoꝝ facta iustoꝝ notāt: q̄ fo
ris sūt. Ve religiosis. q̄ sic redolē
debent. ⁊ rōne officij cū sīt pigmē

tarij. ⁊ rõne eⁱ quẽ ferre debẽt in
corpe suo. ⁊ rõne vestimẽtorũ: cũ id
dũt p odore fetorẽ. Idũtedũ ãt ẽ qꝫ
ẽ qdã fama q̃ oritᵉ ex malo aliquo
ꝑpetrato: cũ laudat ꝓcor j desideri
is aĩe sue ⁊ ũiqꝫ bñdiat. Sũt aũt
aliq. q̃ solẽt ĩ tali fama letari: et
sũt silẽs q̃busdã. qui ex corrupcõe
magna solẽt ĩ fetoribz sterco⁹ de
lectari. Alia ẽ de factis sclaribz q̃ p
tinẽt ad potẽtiã vl' sapiam vl' di
uitias. Iste ãt odor nõ ẽ diuin⁹ sed
mẽtricius: qꝫ ad lectam gratẽ ꝓfert
cũ ĩ his hõies delectãt. De q̃ j. palip
xvj. Posuerũt eũ sup lectũ. plenũ
aromatibz: ⁊ vnguẽtis mẽtricijs.
Alia ẽ fama de bona ꝯsacõe: in
q̃ ⁊ si aliq̃ q̃rãt q̃ dei sũt: tñ aliq̃n
querũt aliq̃d suũ. Et iste ẽ odor nõ
purus ꝫ mixt⁹. Cõt qꝺ ecã xviij.
Cũ balsamũ nõ mixtũ odor me⁹
Ita igit̃ viri religiosi tãtũ debẽt
curare de bona fama ut ꝑdictũ ẽ.
et solũ de fama oriẽte ex sciãtia ⁊
pure ꝓpt̃ xpm: hñ diat vnꝰ scs. ob
seruẽtis licet tãꝫ bono xpi odore de
bona ꝯsacõe fragrãtes: ut ꝑ hoc
qꝺ diat bona ostendat. qꝫ nũq̃m
de malo debẽt q̃rẽ famã. ꝑ hoc vo
qꝺ diat ꝯsacõe. declarat qꝫ nõ
ex factis sclaribz ꝫ solũ ex opibz
bonis ẽ fama eis q̃venda: ꝑ hꝰ vo
qꝺ diat bono xpi odore. notat qꝫ
fama sua nichil debẽt q̃rẽ ĩ xpm.

**Cõt illo⁹ q̃ qi ĩuita ⁊ nõ ex aõ fr̃ũt
ea q̃ faciũt ĩ religiõe: clxxxix Lã.**

Quĩto nõndũ. qꝫ sẽ aliqui
q̃ nõ ex aõ: ꝫ qꝫ ĩuiti
faciũt ea q̃ faciũt ĩ re
ligiõe. Isti sũt silẽs dẽonibz: q̃ fa
ciebãt xpi mãdata. ꝫ cũ clamore.
Exibãt inqt̃ lu. iiij. sꝫ ad mãda
tũ xpi dẽonia clamãtia. Et itez
sicut rota carri: q̃ ad tractũ boũ
vadit q̃dẽ. ꝫ cũ mmure. Recordia
ĩquit factu q̃ rota carri: ecã xxiij.
Isti ecã sũt q̃ crucẽ dñi portãt: ꝫ ĩ
angaria. Via. xxvij. Symonẽ an
gariauerũt: ut tolleꝛ crucẽ eius.
Isti nõ sũt boni cor: q̃ cũ parãt ci
bũ dño bonũ. cũ abo offerũt ei sal
sã amarã sꝫ cordis amaritudinẽ.
cũ q̃ opant. Vbꝛ qꝺ q̃rit ꝑs. diẽs.
Dederũt ĩ escã meã fel. Pedes ta
lũ sũt silẽs pedibz statue quã vi
dit nabugodonosor. dan. ij: quoꝝ
pars erat ferrea ⁊ ps fictilis: sa
et gẽtes sũt ut fortiũ ad eũdũ in
via mãdatoꝝ: ⁊ cito deficiũt ut rẽ
fragilis. Cõt qꝺ dr exe. x. de sãs ro
tis. Vocauit eas volubiles audi
ẽte me. Qꝺ ido diat: qꝫ scorũ est
et facile moueri: nec cito fatigãi
i ope dei. Ite. isti sũt sicut mali rus
tici. q̃ nũq̃ faciũt aliq̃d seruicium
dño suo nisi cũ dolore: vꝺ qꝺ dr in
ꝑs: seruite dño ĩ leticia. Porro bo
ni religiosi nõ sũt tales: ꝫ volun
tarij ⁊ ex aĩo exercẽt̃ in seruicio
creatoris qꝺ volũtarie ꝓmiserũt.
exẽplo illi⁹ q̃ diat. Volũtarie sa
crificabo tibi. Ad hoc ãt studuit
dauid ĩ ultimis suis ĩducẽ filium
suũ salonẽ: cũ dixit j. palip xxv
iij. Cu vo serui dño aĩo volũtãio.
Hoc ẽ qꝺ optãt iudei de ihꝰ solis
frũbz suis ĩ egypto: dicẽtes ij. mach j.
Det vobis dñs cor oĩbz ut fr̃ãtis
ei⁹ volũtatẽ aĩo voleti. Hoc ẽ ite
rũ ad qꝺ apls ĩducebat: dicens
ephe. vj. Ut serui xpi faciẽtes vo
lũtatẽ dei ex aĩo: cũ bona volun
tate. Et sciẽdũ. qꝫ hmõi seruiciũ
qꝺ fit ex aĩo ⁊ bona volũtate et
lete. magis ẽ acceptũ deo: qꝫ sic
diat aũctꝰ. coacta seruicia nõ pla
cẽt deo. Ido diat apls ij. cor. ix.
Nõ ex tristicia aꝺ ex nẽcitate: hi

larē ei dat oze diligit deus. Ite. le
uius ē facēti. Qui ei facit aliq̄d
ei gamie ai. duplicat grauat:
sez corpali labore ꝯ aio. Qui vo
facit ex aio. nō habet gamē n
corpis: ꝯ ido min⁹ gnat. Vn⁹. La
bor meus vix ē vni⁹ hore: ꝯ si pl⁹
ē. p amore nō senao. Et ido solēt
cātare laborātes: ut ex letica a
nimi labor corpis minuat. Ite.
terret dēones: sicut leticia exerci
tus tiret aduſarios. Anthoni⁹. Vn
nica ratio vicēdi timiti: ē leticia
ſpūalis. Ite. ſortat ſocios: sicut
viator let⁹ ſocios pegnos. Vnde
auctr⁹. Iocūd⁹ ſocio, velcūlū ē i
via. Ite. attrhit extneos. Libētiꝰ
ei se adiūgūt ſclares religiosis le
tus q̄ tristibz: putāt ei qs vident
ee tristes. penitē de hoc qd fecerit.
Vn dr. q̄ quidā religioso q̄ sp vi
debat tristis. cū hortaret quendā
vnū lrātū ad ingressū ordis sui:
vndit ille q̄ nō intraret: q̄ videba
tur ei q̄ ipe penitēt. q̄ sp videbat
cū trisce: ꝯ iduxit ad hoc exēplū dr
ees: q̄ duo clerici lubrici amoe cas
titatis ꝛdixerūt: q̄ se facēt castri.
Qd cū vn⁹ fecisz astante alio. ꝯ di
cēt astāti q̄ facēt ſdm p̄missū: vn
dit ille q̄ nō facēt: q̄ videbat ei q̄
penitēt de hoc qd fecerat: q̄ nimi⁹
vultū malū faciebat. Sic dico igit
ꝯ tibi. Tristicia igit i religioso retra
hit extneos: ꝯ exh leticia attrahit.
Vn dr j. kī. x. de saul: q̄ chozo psal
lēciū se adiūxit. Ite. letificat ma
iozes. Religiosi ei q̄ nō faciūt a
liq̄d n iuiti. ſūt q̄ lapides difficile
mobiles: i qbz q̄ tñsfert eos affli
git: sicut dr ecēs x. Et ido dr exō.
heb. ult. Obedite p̄positis vīs: ip
si ei puigilāt q̄ rōnē reddituri p
aiabz vīs: ut cū gaudio hoc faci
āt ꝯ nō gemētes. Ite. ofert ad vo
bur corpis. ps. xvij. Anim⁹ gau
dēs etatē floridā facit: ſp̄s tristis
exicat ossa. Ora igit seruicia ex
hibitū deo cū iocūditate. tot bona
ofert. bñ dicit vir ſcs. ut obſeruc
tis hec oīa. nō sicut serui. q̄ qd fa
ciūt. faciūt ex q̄da coactioe ꝯ cū
q̄da angustia aīmi: ſz liberi qui
volūtarie ꝯ cū letica qd faciūt
ꝙequūt. Patz ex iā dictis. q̄ oīo
augustī q̄q̄z otinet. Vtilis ē. q̄
mādata regle sue obſeruēt: cum
dicit. hec. Sedm ē. integre: cū dicit.
oīa. Cū ē. q̄d ad hoc debeat mo
uē q̄ntū ad utilitatē p̄pā: cū dicit.
tā q̄ ſpual. ꝛc. Virtū qd debeat mo
uē q̄tū ad utilitatē p̄rimi: cū dicit.
et bono xp̄i odze. Quātū ē. q̄ liceat
obſeruēt: cū dicit nō sicut serui. ꝯ.
Sequ. Vt āt vos i libello hoc tā
q̄ i ſpeculo possitis ispicē: ne per
obliuionē aliq̄d negligatis. semel
i septīana vobis legat. Hic agit
de tno. qd valet ad regle obſerua
tionē: qd ē mēoria mādatoꝝ ei⁹.
Ora vo ista mēoria habet p regle
lectionē. p̄mo tdit mādatū ara
hmōi lāonē: sēdo ēra ea q̄ facēda
sūt post lāonē. ubi dicit: ꝯ ubi vo⁹
īuenerītis. ꝛc. Licet āt fr̄es p̄ legi
debeat regula a suis pfessoribz: tñ
ne ēra hoc fiat aliq̄ omissio. artat
ad tēp⁹ certū legēdi. cū dr. semel. ꝯ.
Ite. causā hui⁹ assignat cū dicit: ut
āt vos i libello hoc. ꝛc. Ite. utilitatē
hui⁹ declarat. cū dicit: ne p obliuionē.
Sūt āt q̄tuor notabilia. q̄ eliciūt
ex hoc mādato. Vnū ē. q̄ nō solū
cauēdū ē ne fiat aliq̄d q̄ntūcūq̄z
modicū ꝺ regulā ex ꝺceptu: qd
patz p hoc qd dicit. ne aliq̄d neg
ligat. Aliud ē. q̄ nō debēt cadē a
mēoria q̄ p̄tinēt ad salutē: qd no

tat cū dicat. ne p obliuionē aliq̄d negligat. Aliud ē. qz ad vitādū hmōi obliuionē. īsistēdū ē lāoni frequēt: qđ notat cū dicat. semel in septīana. Aliud ē. qz legēs vl' aut diēs regulā. debet ī hmōi lāone ītendē sz ognitionē sui: qđ nōt cū dicat. ut vos ī libello hoc possitis īspicē. Cont negligētiā: exc.

Quinta pmū nōndū? Cā. qz ad cauēdū negligētiā quācūqz cīa salutaria mādata: ponit dīs speciale mādatū. dicēs deut. vij. Observa ⁊ cauē: ne qñ negligas mādata ei⁹ atqz iudicia ⁊ cerīonias. Nō solū aūt dat cīa hoc mādatū: sz addit durā ominationē. leuit. xx. Si negligēs pplīs tire. ⁊ qñ pui pēdēs īperiū meū. dimiserit hoīnē q̄ dederit de sēine suo moloch: ponā faciē meā sup hoīnē illū et ognationē ei⁹. sup̄dictāqz illā. Non solū aūt ponit cīa hoc ominationē: sz ⁊ graue pena legit īflixisse. Exo. ix. Qui neglexerit sermonē dñi: dimisit seruos suos ⁊ iumēta ī agrū. Et p⁹. Et pausīt grādo ī oī tra egipti cūcta q̄ fuerūt in agris: ab hoīe usqz ad iumēta. Preā dr ihe. xlviij. Maledict q̄ facit opꝰ dñi fraudulēter: ⁊ sdm aliā lram dr ibi negligēt. Cū igit obseruātia regule opꝰ sit dñi: qui ī hoc omittit negligentiā. maledicit ꝰ ē a spū illi⁹ q̄ loquit ī pphā. Itē dr pu. xix. Qui custodit mādatū custodit aiam suā: q̄ aūt negligit viā suā mortificabit eum. Cū igit regula religiosi sit via sua: sicut q̄ negligit custodie viā bonā iterdū īcurrit pculū mortis: ita q̄ ī suā regulā negligētiā cōmittit. Itē dr eccī xix. Qui spnit modica: paulatī decidet. Sicut igit dom⁹ cui⁹ reputatio negligit subito cadit: ita ⁊ talis. Itē dr nu. v. Vir siue mlier cū p negligētiā trāsgr si fuerit mādatū dñi. peccm suū cōfitebit: ⁊ reddet ipm caput. qz tūqz pte desup ei ī quē peccauerit. Ergo negligētia nō excusat a gui pnia ⁊ pena. Cū igit ad cauē dū negligētiā cīa mādata salutaria dīs speciale mādatū dederit: et ominationē ⁊ penā graue addiderit. ⁊ tirū facētes maledōnē diuinā ⁊ pculū mortis ī fine et ānichilationē ī pnti īcurrāt. nec a graui pnia excusent. ut patet ex pdictis: valde cauendū ē vro religioso. ne ab ipo aliq̄d de sua regula negligat. Sciēdū aūt q̄ tria sūt. q̄ solēt ee occasio hꝰ negligēte. pmū ē. minor tior dñi. Qui enī ml'tū timet dñm cui seruit: ml'tū cauet ne aliquā īcurrat negligētiā. ī suo seruitio. Et ido dr eccī. vij. Qui timet dñm nichil negligit. Sedm ē. minor cura aīe sue. Si ei hoīes tātū curarēt de salute aīe sue sicut curāt de salute corpis: nichil negligēnt eor q̄ ptinēnt ad aīe salutē. sicut nichil omittūt eor q̄ ad salutē corpis ptinēt. Ido qz nō faciūt: minat eis ap'ls dicēs hebr. ij. Si ois īobia iusta accepit mercēdē retributōis: quō nos effugiem⁹ si tāta neglexerim⁹ salutē? Et cū est occupatio cīa alia negotia. Eccī. xxvj. Difficile exuit negotiās a negligētia sua: id est negligētia cīa sc̄a sua salutē ptinētia. Exēpl. aya. xxij. Illi aūt neglexerūt: et abierūt ali⁹ ī villā suā: ali⁹ ad negotiationē suā. Ut igit nichil negligat de regla sua a vro religioso. habēda ē ⁊ solliciturdo cīa pia salu

tē: ⁊ fugiēda ē occupatio sēl'aris. Si vō contigat hmōi negligētia ⁊ aurē: nō est purgatio negligenda. Ecc̄a. vij. De negligētia purgate ⁊ paucas: hoc ē. ⁊ si pauca sint q̄ hoc faciāt. De rebz salutaribz habēdis ī mēte: capi. ca.

Quarta bēdi ī mēte: cap̄ ca. sēdm nōndū: q̄ p̄. plm. mēoria ē thesaur⁹ specierū: q̄ sūt p̄ virtutes apprehēsiuas inducūt in aiam. Sz aliqui st. q̄ in isto thesauro reseruāt inēdū paleas friuolarū cogitationū: vl' putridos fructꝰ carnaliū cogitationū: vl' gladios ⁊ arma cogitationū malignoꝝ: mēores hoc ad meditādū. Nō sic faciebat q̄ dix. Mēorabor iustitie tue solus. Nō dicēt. Nec vanū aliq̄d nec turpe nec malignū habebo ī memoria mea: sz sola q̄ ptinēt ad iustitiā tuā dñe. Felix arcta. mēoria talis: q̄ nō habet ī se n̄ virgā ⁊ mana ⁊ tabulas testamēti: que oia sonāt ī bonū. Legit de q̄da sācta mliere. q̄ ita habebat mēoriam ab oibz vanis ⁊ illicitis depuratā: q̄ dormiēdo nō sōpniabat n̄ xpm. et ad xpm ptinēna. Hoc āt ē q̄d ptinet ad virū bonū: ut ī thesauro mēorie sue nō habeat n̄ bonū: sēdm illud lu. vj. Bonꝰ homo de bono thesauro cordis sui pfert bonū. Nō dī ei pfert de thesauro: ibi erat. Porro int̄ oia bona q̄ debet vir bonꝰ ī mēoria habē: spēaliꝰ debet habē dei mādata sp ī mēte. Hīc ē q̄d dī ecc̄i. iij. Que preceptit tibi deus. cogita illa sp. Et p̄u. vij. Fili liga legē meā ī digitis tuis: et scribe illā ī tabulis cordis tui. Et deut̄ vj. Erūt vba tua hec. q̄ ego p̄cipio tibi hodie ī corde tuo: et narrabis ea filijs tuis: et meditaberis sedēs ī domo tua. ⁊ ābulās in itinē: dormiēs atq̄ cōsurgēs: et ligabis ea q̄si signū ī manu tua. erūtq̄ ⁊ mouebūt ante oculos tuos: scribēq̄ ea ī limine ⁊ postibz domꝰ tue. Et nu. xv. Dic ad filios isr̄l: ut faciāt sibi fimbrias p̄ quatuor angulos palliorū: ponētes in eis vittas iacētinas: quas cū viderit. recordabūt oīm mādatorū dei. Et ī ps̄ dī de viro iusto. Et ī lege ei⁹ meditabit die ac nocte. Et dauid de se dicit. tota die meditatio mea ē: sz lex tua. Et ozee. iij. dī. q̄ oblita es legis dei tui: obliuiscar filiorū tuorū ⁊ ego. Et nōndū. q̄ dicat mḡr ī hystor. q̄ pharizei maiores fimbrias q̄ alij fientes spinas eis alligabāt: quibz pūcti ī ābulādo efficiēbāt mēores mādatorū dei. Nō ido fecisse credūt: ut īplent q̄d dicūt scripture de mādatis dñi mēorādis. Si igit̄ isti falsi religiosi ypocrite tantā curā apposuerūt ut eēnt sp mēores mandatorū dei: q̄nto magis veri religiosi debēt ad hoc apponē curā magnā. Nō solū āt ecc̄a hec. sz ecc̄a regulā pfessiōis sue sollicitudo ē apponēda viro religioso: ut ī mēoria sp habeat. Un̄ dī de bēo bnardo. q̄ apud se fregit dicebat bnardē bnde ad q̄d venisti. reducēs sibimet ad mēoriā pfessionē suā fāz Et hꝰ ocieniēs ē. Dī ei ihe. ij. Numquid pt obliuisci vgo ornamēti sui: Cū ergo regla sit ornamētū spuale ⁊ valde pulchrū viri religiosi: quō q̄uenit ut ea tradat obliuioni. Itē. pu. ij. dī de meretrice. Pacti dei sui oblita ē. Adultera igit ⁊ mētrix ē aīa: q̄ pactū p̄fessiōis deo facte tradit obliuiōi.

Ite. dr i vit pr. q tres sūt vitutes
sathane: obliuio. negligētia t cō
cupīa. Obliuio mater ē negligē
tie: de negligētia vō oritʒ cōtu
pisceaa: de cupīa corruit homo.
Obliuio igit pfessiois: ficaū ē to
aus ruine i religiōe. Et rō bn di
cat: ne p obliuionē aliq negli
gatur. De regla fregt legēdi: c
Qurta trū nōnd: xxij. la.m
q qr ea q scīūt vl' itelli
gūt. vl' audīūt vl' diciū
tur vl' fiunt faale de mēoria ela
būt: ido adiuēte sūt sēpture. ut
ea q expedit habeī mēoria per
sēpturā ppetuēt. Exo. ij. Scribe h
ob monimētū i libro: id ē ob me
moriā. Dz sūt aliq religiosi q ta
fastidiūt legē i scriptis: q raro
vel nūq occupāt se i eis. Cōt qd
aug. sup. Codices eta hora sīgu
lis diebz petūt. Sūt alij q cū le
gūt. lubētius legūt i libis gētiu
um q i sacris. Vnde qd dr o. rap
tus ad iudicū fuit gīuissīe fla
gellat. usq ad abiuratiōnē hg.
laonū. Cōt qd. j. mach. xij. Habē
tes solatio libros scōs: q st i mā
bus nris. Sūt alij q t si libēt le
gāt i sacris sēpūs: tn parū sciūt
vel scire curāt de regla pfessionis
sue. Isa st sic stulta aduocati: q nū
q studēt i textu vl' glosa de mate
ria sup q ferēda ē sīa a iudice.
Dedm ei regulā pfessiois sue q li
bet ē iudicand. Vnde ostio quē
dā monachū scm q qi sp ferebat
i manibz regulā bti benedā. mō
legēs i ea. mō studēs i ea: modo
qrēs ei dubitabilia t obscura.
cui iueniebat virū discretū. Na
vō mlta eta studiū licz puule pigri
ueiunt apponit vir scs remedi
ū: ut qd quidā p se facē nō curāt.
videlicz ut legāt frequēt regulā
suā: fiat eis ab alio. Vn diat vol
legat. Ad faciēdū ē talu loco t ta
lu tpe: q si fieri pt ab oibz audiat.
Et ido fit a mlts i refectorio: cum
ad mēsā solēt cōit sedere. Verū
ne assiduitas lāonis fastidiū ge
neret. sicut abi ideptus: determi
nat eta hoc mediocratē cū diat.
semel i septiana. Aute dēdū aut
qd mgr diat i hystor. q pharzei
pitaca tartarū q dicebātur phi
lacteria i fronte ferebāt etiligā
ta in brachio sinistro. q bz decēpt
erat decalog. t hoc ut p sēpturā
ate oculos posita sp esset meo
res mādator dei. Ite deut. xvij. di.
Postq sederit rex i solio rgni su.
describat sibi deutnomiū legis h
i volūine: legetq illud oibz die
bz vite sue. Ite. Nec. ix. legit. Le
gerūt i volūine legis dni q ter i
die t q ter i nocte. Si igit phārzei
et rex secularis t iudei tā diligē
tes fuerūt i legēdo legē vite: qii
tomagis vir religiosus debet esse
solliat de legēdo vl' audiēdo ab
alio saltē semel i septiana rgulā
sue pfessiois sicut diat i hoc mā
dato. ex q dependet sal t vita sua.
Vnde solēt plati discreti ordiare.
q illi q ex occupacōe aliq vl' neg
ligētia hoc nō faciūt: alio tpe sup
pleāt qd min fecerūt. De cogni
Qirta noē sui: cxciij. la.m
q rtū nōndū. q sūt q dā
q cū eta mlta studeant
cognoscēda: seipos tn nō cognos
cūt. Vn. Multi multa sciūt: sed
seipos ne sciūt. Verū oibz sciēti
bet ē pferēda: scz cognitio sui. Glo.
aug. sup illo vbo scīa inflat. j. cor. viij.
Ponēda est scīa scē. Meli ē ei sci
re ifirmitates nras: q naturas

terū. ¶ laudabiliorē ē eū aīm. aū
nota ē ifirmitas sua. qp qui ea nō
respecta; sideru vias scrutat. ⁊ fun
dameta tra ru ⁊ fastigia celoru:
meliores q̄ sūt. q̄ huic sāe ꝓponūt
nosse seipos. ¶ Hic ē qđ dī ī libro phi
losophico de ꝯsolatōe. De celo venīt
gnothy zolitos: hoc ē ognosce teip
su. Et ī eōđē iterū. ¶ Quane nature
ista; ꝯdiao ē. ut tm̄ ceteris rebz tuīc ex
cellat cū se ognoscit: iure eāđē tm̄
int bestias rediget si se nosse dese
erit. ¶ Nā ceteris aīantibz sese ignoa
re nature ē: hoī vo vicio venit. ¶ Hic
iterū dicat scs aug⁹. tāte sāe vite
tādo. ¶ Noueri te. noueri me. Et bn⁹.
¶ Noueris liez oīa misteria. nouis
lata tre. nouis alta celi. pfūda absī
si: si te nesciueris. eris silis edificatī
sn fūdameto. ruinā nō structurā
sapiēs. ¶ Hic iterū ipe dns dicat dis
aplis: ioa. xiiij. ¶ Videte vosmetip
sos. ¶ Phus igit ⁊ scs ⁊ ipe xpc. ī hoc
ordie ꝓueniūt. ¶ Ponit cām sui ogi
nationē tā ortūt: qđ sit q̄ ad natu
rā: qs q̄ ad statū: qualis q̄ ad mo
res. ¶ Vn⁹ de ꝯsideratōe. Tui ꝯsidera
tio ī tā diuidit: ut ꝯsideres. qđ. quis.
qlis sis. ¶ Qđ ī natura: qs ī psona:
qlis ī moribz: Vbi gra. ¶ Qđ homo:
qs papa: qlis benign⁹ vl' māsue
tus. vel q̄ qđ tale ē. Et attēde diu.
qp ī libs nālibz ꝓmū ognoscat: ī li
bris iuris secūdū: in quibz multa
tradūt de ptinētibz ad oēm statū
ecclīasticū vl' xpianū: ī libris vo
scis trāū: in qbz tradit qđ agēdū qđ
cauēdū. Liez āt oīs hmōi ꝯsidera
tio sit utilis: tm̄ ultima melior est.
Et ido ī laudē ei⁹ dicat bn⁹. Cōsidera
tio hec qlis sis. te tenet ī te: nec te
a te aolare sinit. nec ābulare in
magnis supp te. ¶ In te ꝯsiste: noli ī
fra deici. non extolli supī: nō euadē
logius. nō extēdi ī latius. ¶ Longū
dico. cū sibi homo lōgiorē ꝓmittit
vitā: latū. cū supflūs homo extē
dit auris: altū. cū de se plus ꝓsūit:
ꝓfundū. cū se plus deiat. ¶ Lōgitudo
ext̄miniū habē solet: dilatatio sas
surā: altitudo ruinā: ꝓfundū. ab
sorptionē. Ita igit ista ꝯsideratio
sui q̄ ad mores ē adeo utilis. ⁊ mā
data dei sicut dicat ḡg⁹. sit speculū ī
quo scē aīe sp aspiciāt. ⁊ si q̄ in eis
sūt foditates deprehēdāt: hēs aug⁹.
fecat quēdā librū quē vocauit spe
culū ecclie: in q⁹ collegit dei māda
ta. ut q̄libet xpian⁹ ī eo legēs pos
set vide qlis ēet vl' ī bono vl' ī ma
lo. ¶ Dicet āt illū librū genālē quē
ad oēs fecit. ⁊ hūc regule libellū
ꝓposuit. quē speculo ꝓparat: q̄ reli
giosi sue ꝓfessionis in hoc legētes
pnt ognoscē qđ habeāt ī se de illa re
gula: ⁊ qđ eis desit. Et nōdū. qp
mlieres solēt frequēt respicē ī spe
culo: ut ī eo videāt statū facei sue.
¶ Barbitōsores eāđ solēt habē spe
culā ī opatorio suo: ut ī eis hoies
possīt ispicē si bn⁹ sit rasi. ¶ In ītroi
tu eāđ tabnaculi fuit lauatoriū
ī q⁹ erāt affixa speacula sicut dicat
mgr ī hystor: ut sacerdotes īgredie
tes ad mīsteriū ī eis possēt ispi
cē. si quā indecētiā habent. ¶ Sic igit
ista ita solliciti sūt de respiciēdo se
corpalit in speculis corpalibz: qp
tomagis viri religiosi debēt se sol
licite in hmōi spūali speculo spūa
lē intuerī. ¶ Bn⁹ igit dicat vir scs:
ut vos ī libello hoc tanq̄ ī speculo
possitis ispicē. Et bn⁹ dicit vos. nō
alios: ī suggillatiōnē quoruđā q̄
magis curātes de aliis qp de se. so
lēt cū legūt vel audīt regulā. me
ea magis notare defect⁹ aliorū qp
suos: de illud ē sosōi dicētis. ¶ Vide

qđ tu ꝓfeceris. Nđ ad te de ceteris? Patet ex iã dictis ĉca hoc mãdatũ. q̃ ad cauẽdã negligẽtiã ĉca regule obseruãtiã. cauẽda ẽ oblitio? ad cauẽdã oblitionẽ. frequẽtanda ẽ regl̃e lectio: ad hoc ãt ut utilis sit lectio. grẽda ẽ i lãone tali sui ꝯgruitio. Sedq̃. ¶ Et ubi vos iuenitis ea q̃ scripta sũt facẽtes: agite grãs dño bonoꝝ oĩm largitori. Dato mãdato ĉca regule lãonẽ: tradit mandatũ ĉca ea q̃ sũt post lãonẽ hymni faciẽda. Sed dũ ãt q̃ ꝯsiderãti se q̃lis sit duo ocurrũt: scz q̃lis sit in bono: et q̃lis sit i malo. Vñ. Vigilanter discerne qualis sis ex te: et q̃lis ex dono dei. Vnde ꝯsiderãs se i speculo regule sue. interdũ inuenit se q̃ scripta sũt facẽtẽ. et hoc ẽ bonũ: interdũ nõ facẽtẽ. et hoc malũ. Cura ꝑ mũ tradit huic mãdatũ. videlicet de grãrũ actiõe: ĉca secũdũ ubi. ubi ãt. scz de ꝑnia. De grãz actiõe ꝑ ura bonis: ex riij Lã.

Quãꝑmũ nõndũ: q̃ sũt qui dã. q̃ dũ ꝯsideãt se facẽtes q̃ facẽ debẽt i anit extollunt̃: silẽs plus q̃ nõ glorificauerit deũ a grãs egerũt. scz euanuerũt in cogitacõibz suis: ro. j. Cõt. qđ ꝑ cor iij. Nđ habes qđ nõ accepisti? Si ãut accepisti: qđ gloriaris q̃i nõ accepisti? Alij sũt q̃ nõ solũ extollũt i anit se: scz et sr alios i his deficientes gloriãt̃: silẽs pharizeo ypocrite: dicẽti lu. xviij. Grãs tibi ago dñe: q̃ nõ sũ sicut ceteri hõies. Cõt. qđ ro. xj. Nolo gloriari aduersꝰ ramos. scz fractos. Alij sũt q̃ licet sciant. q̃ q̃cqđ boni fecerũt ex dei dono habẽt: tñ ex q̃dã rusticitate nõ referũt ei grãas: ymo q̃uis assidua recapiãt bñficia: tñ sp remanẽt ingrati. Cõt. qđ di. colo. iij. Et gratie estote. Porro ex hymni ingratitudie sequũt tria mala. Primũ ẽ. spoliatio de bonis acceptis. Gratiarũ ei actio. sicut dicit ĉ sost: ẽ ĉ sus quẽ dñs retinz sup oĩa bona q̃ ꝯfert. Et ido sicut ille q̃ non reddit cẽsũ debitũ. de iure ꝑt spoliari de q̃ debebat cẽnsu: ita ingrat bonis acceptis. Aug. Nđ deus deberat gratis: abstulit ingratis. Secm ẽ ipedimẽtũ accipiẽdoꝝ. Nõ ẽ ei ꝯsuetudo vl ratio: q̃ ingrato de iã acceptis ꝯferãt alia. Greg. Nõ ẽ dignꝰ dandis: q̃ nõ agit grãs de datis. Tertiũ ẽ punitio eaã tpalis. Nõ ei stent ẽ dñs hymni ingratis auferre data et alia nõ largiri: scz penã supaddit tpalẽ q̃ntz. Vñ dicit Josephus. q̃ ezechias. licet hostias imolasset dño post triumphũ de sennacherib. interfuit cẽtũ octogintaq̃ntz milibz: tñ q̃ nõ reddidit dignas deo grãs. faciẽdo ei nouũ cãticũ sicut italibz piis facere ꝯsueuerũt. egrotauit usq̃z ad mortẽ: eũ i hoc dño puniẽte. Ex grãrũ vo actiõe exitio sequũtur bona. Primũ ẽ. ꝯseruatio bonorũ iã ꝑceptoꝝ. Vñ. Hic in hymni dolor diminuis mlta q̃z tristicia cordis mei: q̃ nõnullos tã ꝑnos ad leuitatẽ ad insũ. ad vba otiosa et fabulosa videor: ut primesca valde. ne forte plus q̃ expediat ingratus sup tam mltis bñficijs diuine misdie. aliq̃n deseratẽ a gra: quã nõ habẽt ut gratiã. Et ido q̃ dicit o sẽsu speraturi ꝑt: q̃ i istis q̃ grati fuerit. dona gre ꝯseruẽt. Ad dñm ei bonũ ꝑtinet: ꝯseruare hõi bona que recognoscat se ab eo retinẽ: et a quibz cẽnsũ debitũ sibi reddit. Censz ãt iste i hoc casu ẽ grãrũ actio: ut ꝑdictũ est. Secm est bonoꝝ multi

plicatio. Siaut ei in pñtu ingratitudo hoc ipedit sedm bñ. dicẽte. ingratitudo ẽ vent⁹ vrens et exicãs fontẽ pietatis. roꝛẽ miserie. fluẽta grie: ita ecꝛio grãs exhibẽtes de pceptis bñficijs. digni sũt pape ãplioꝛa. Vñ diat bñ. Ad locũ vnde exeũt flũina grãrũ reuertũt sez per grãrũ actionẽ. ut iterũ fluant. Eaũ ẽ pmotio ad maioꝛa in futuꝛo. Dñs ei de bñficijs oĩbz q̃ offert wlt q̃ homo habeat totã utilitatẽ: ipse vo gloriã. Qui ergo nõ glorificat eũ p grãs. tãq̃ seruꝰ infidelis retinẽs pẽ eiꝰ: dignꝰ ẽ pena graui. Qui vo sic eũ glorificat tãq̃ seruꝰ fidelis. ad maioꝛa pmouebit infuturo. Ma. xxv. Euge serue bone et fidelis: qi sup pauca fuisti fidelis: sup multa te ostituã. Ma igit ex ingratitudĩe tot mala pueniũt. et ex grãrũ actione tot bona: ecclia nos inuitat ad grãrũ actiões. dicẽs cotidie. Dignũ et iustũ ẽ. equũ et salutare: nos tibi sp et ubiq̃ gras agere dñe sce. Et aug⁹ ad hoc idẽ inuitans dicit. Ad meli⁹ aio geram⁹ oꝛe, pmam⁹. calamo scribam⁹ q̃ deo grãs: Hoc ãt nec dici breuius. nec audiri letius: nec itelligi grandius. nec agi fructuosi⁹ pt. Et bñ⁹ ad idẽ exitas. diat. Discei referendo grãs nõ cẽ tardꝰ a segnis: discere ad singula deo grãs agere. Et ido cũ facere bonũ sit donũ dei speciale: q̃ sine ipo nichil boni possum⁹ facere et valde utile ẽ. q̃ sine hoc nõ ẽ salus: bñ diat vir scs. Vbi vos inuenitis ea q̃ scripta sũt facite: agite grãs dño bonoꝛũ oĩm largitoꝛi. Sequit. Vbi ãt sibi quisq̃ vrm videt aliq̃d deesse: doleat de ptito et caueat de futuro: oꝛãs ut et sibi debitũ dimittat. et i tẽptationẽ nõ inducat. Post mãdatũ pcedẽs traditũ de grãrũ actiõe. p hys que lecta regla. de illa inuentiõe obseruata: subiũgit hic mãdatũ de penitẽcia p hys q̃ inuenit nõ obseruata. Ea vo pnia vera est sedm ãb⁹. ptica mala plangẽ et plagenda iterũ nõ omittẽ: ido sedm h. duo mãdat: vnũ cũ dicit. doleat de ptito: aliud cũ diat. caueat de futuro. Ea vo i utroq̃ hoꝛũ ẽ necessariũ donũ dei: subiũgit. oꝛãs ut sibi debitũ dimittat. q̃ntũ ad pmũ. et nõ in tẽptationẽ induat. q̃ntum ad secũdũ. De dolore ꝑ tñs gressione Et vide regle. cxcv. Ca. i. Ca pmũ q̃d diat dolet: q̃nta cura fuit augꝰ tino. de regula districte seruãda. Superi⁹ ei dixit. si q̃d seruatũ min⁹ fuerit nõ negligẽt pereat: p ea dixit. ne p obliuionẽ aliq̃d negligatis: nũc ãt diat. ubi ãt sibi quicũq̃ vrm videt aliq̃d deesse. doleat de ptito. Ite. alii p̃lati abutẽtes potestate sibi cõmissa. iterũ omittũt aliq̃d de regula ad q̃d alios cogũt: alii officiales rõne occupationũ ab aliquibz se excusãt: claustrales eaã simplices intẽdũ continuã obseruãtiã regule sibi intolerabile reputãt. Sz aug⁹ nullũ excipiẽs ab obseruãtia regule diat. Qui cũq̃ vrm. sez p̃lat⁹ vl officialis vl simpler claustralis. viderit sibi aliq̃d deesse &c. Ite. sũt alii qui si de tñs gressione regule iterũ ocꝛiteãt vl se accusẽt: in raro dolẽt ex corde. vl corrigũt se. Et q̃ sine his pma nõ suffician⁹: ido diat doleat et caueat: q̃d melius ẽ q̃ solũ ocꝛitei vl accusare. Et nõdũ q̃ in. K. xxv. legit. q̃ cũ legisset saphan librũ legis reptũ i domo dñi cora rege

nõ inducat. Post mãdatũ pcedẽs traditũ de grãrũ actiõe. p hys que lecta regla. de illa inuentiõe obseruata: subiũgit hic mãdatũ de penitẽcia p hys q̃ inuenit nõ obseruata. Ea vo pnia vera est sedm ãb⁹. ptica mala plangẽ et plagenda iterũ nõ omittẽ: ido sedm h. duo mãdat: vnũ cũ dicit. doleat de ptito: aliud cũ diat. caueat de futuro. Ea vo i utroq̃ hoꝛũ ẽ necessariũ donũ dei: subiũgit. oꝛãs ut sibi debitũ dimittat. q̃ntũ ad pmũ. et nõ in tẽptationẽ induat. q̃ntum ad secũdũ. De dolore ꝑ tñs gressione Et vide regle. cxcv. Ca. i. Ca pmũ q̃d diat dolet: q̃nta cura fuit augꝰ tino. de regula districte seruãda. Superi⁹ ei dixit. si q̃d seruatũ min⁹ fuerit nõ negligẽt pereat: p ea dixit. ne p obliuionẽ aliq̃d negligatis: nũc ãt diat. ubi ãt sibi quicũq̃ vrm videt aliq̃d deesse. doleat de ptito. Ite. alii p̃lati abutẽtes potestate sibi cõmissa. iterũ omittũt aliq̃d de regula ad q̃d alios cogũt: aliq̃ officiales rõne occupationũ ab aliquibz se excusãt: claustrales eaã simplices intẽdũ continuã obseruãtiã regule sibi intolerabile reputãt. Sz aug⁹ nullũ excipiẽs ab obseruãtia regule diat. Qui cũq̃ vrm. sez p̃lat⁹ vl officialis vl simpler claustralis. viderit sibi aliq̃d deesse &c. Ite. sũt alii qui si de tñs gressione regule iterũ ocꝛiteãt vl se accusẽt: in raro dolẽt ex corde. vl corrigũt se. Et q̃ sine his pma nõ suffician⁹: ido diat doleat et caueat: q̃d melius ẽ q̃ solũ ocꝛitei vl accusare. Et nõdũ q̃ in. K. xxv. legit. q̃ cũ legisset saphan librũ legis reptũ i domo dñi cora rege

iosia. ℣ audisset rex verba libri legis dñi: scidit vestimēta sua. ℣ dixit. ℣ Magna ira dñi succēsa ē in nob: q̄ non audierunt pres nr̄i verba libri h̄ ut faciant oē q̄d scriptū ē nob. ℣ tē. ℣ ree. viij. legit. q̄ cū ezras legisset librū legis dei corā plo de ciuitatibz congregato. flebat oīs plus: ido scz. q̄ videbāt i legē se peccasse. ℣ tē. ihe. xxxvj. legit. q̄ cū lectus fuisset corā rege ioachi ℣ seruis suis volumē ihemie. q̄d miserat p baruch. nō timuerūt neq; scidērūt vestimēta sua. ℣ oēs simul ei q̄ audierūt vnius simōes isto: ppt q̄d secuta ē ḡuis cōminatio dñi dicēt. ℣ rea h̄ dicit dñs. ℣ ioachi. ℣ nō est q̄ sedeat ex eo fr̄s soliū dō: ℣ cadauer ei⁹ iacet ad estū p diē: ℣ ad gelu p noctē. ℣ ūtū q̄ isto argumētū. ymo q̄ntū exēplū reliquit ex his religioso dolēdi super trīsgressione legis salutis suē. cū ei recitat in libro: ℣ preterea dicit dauid. ℣ Extinus aq̄rū deduxerūt oculi mei: q̄a nō custodierūt legē tuā. ℣ Si igit sic abūdat fleuit rex iste p trīsgressione legis ei a deo ēdicte: nūq̄d nō est dolendū religioso p trīsgressionē legis p deo voluntarie assūpte: ℣ tē. i vitis pr̄. legit. q̄ cū abbas siluan⁹ raptus⁹ ad iudiciū vidisset multos de habitu religioso eūtes ad tormēta: reuersus ad se flebat a deo ideo solabilit⁹ q̄ nolebat exire de cella: ℣ si q̄n⁹ appellēt exire. operiebat faciem suā capucio dicēs. ℣ d nāre est vide lumen istud: i quo nichil utile ē: ℣ Si āt sic iste fleuit p aliis religiosis q̄a dāpnatis: q̄ tomagi dolēdū ē religioso super trīsgressione sue pfessionis ne dāpnet: ℣ dñi ibidē legit: q̄ cū abbas macharius de sithi veniss ad senes de mōte nitrio. vocat⁹ ab eis: et rogasset eū ut faceret eis vbū: ille plorās dixit. ℣ res plorem⁹ et pduc̄t oculi nr̄i lacrimas: a tēp eam⁹ huc ad locū ubi lacrime nre corpa nīa burāt. Et fleuerūt oēs: cadentes i facies suas. ℣ dicētes. Ora pro nobis pr̄. ℣ tē. multū pinet dolē ad mercatorē: q̄ pdidit illud i quo tota pecuniā suā cōmutauit. Talis āt ē religios⁹: q̄ suā regulā plene nō observat. Vñ sicut de i vitis pr̄. scē memorie basilius. cuidā q̄ senatori fuerat. ℣ fact⁹ monach⁹ aliq̄ sibi retinu erat ad usū suos: dixit. Et senator cē desijsti: ℣ te monachū nō fecisti. ℣ Similiter igit quicūq; regulā suam plene nō seruat. ℣ seculū amisit: et deū p quo illud dimiserat amittit: ℣ sic totū pdēs sicut ille q̄ amittit obulū ℣ ouū. mlta pt̄ habē matri a dolorib. ℣ tē. tali. mādatū q̄d debuerat ee ad vitā p obseruatiā vite i mortē p trīsgressionē: iux i. applicatio. vij. Et iuentū ē m mādatū q̄d erat ad vitā: hoc ee ad mortē. Vñ tū igit sup hoc dolēdū ē: Vñ. ve tibi: qui vita vult i mortē. ℣ tē. q̄ addit scām: addit ℣ dolorē. Nullus ei dolet de dāpno q̄d incurrit quousq; illud ignorat: vel de malo suo quousq; illud capit. Cū igit deo ergule ostēdat religioso q̄ bona desunt ei. vl q̄ mala habet. sicut specula ondit mlieri feditatē suā. q̄ ostēsio ē sibi causa tristicie: bñ dicat. Vbi āt sibi quicūq; vīm videt aliq̄d deesse: doleat de ptō. De pēi placēta ℣ ei⁹ recidiuo: excvi Capitm.

Qurca secūdū nōndū q̄d dicat caueat de futo: q̄ i delicto ē aliq̄ placēta p ter aliq̄d q̄d i eo delectat. ℣ tē. ē i eo aliq̄ audacia: i eo q̄ deliques et deū nō veret. Et ideo sic⁊ virgo post corruptionē ppt delectationē iā experta

cā attrahēte faalius ī clinat pēis
ſcādarijs q̄ ꝑmis: et latro vidēs
nichil mali ſibi acidiſſe ex primo
furto. audatius ꝛmittit alia furta:
ita ī oī delicto acidit. q̄ poſt ꝓma
homo faali ī clinat ad ſcēa alia
ꝑpetrāda. Et ideo reddēs aug⁹ carta
hoc religioſū cautū. dicat. caueat
de furto: ī nuēs q̄ de faali cadet ī idē.
niſi caueat diligēt. Attēdendū ēt.
q̄ pēi recidiuū auſert fructū toti⁹
purgacōis ꝑterite: ſiue ꝓ ꝓfeſſionē.
ſiue ꝓ opa ſatiſfōnis. ſiue alio modo facte. Ecā xxxiij.
Qui baptizat a mortuo ⁊ iterum
tāgit mortuū: qđ ꝓdeſt lauacro e⁹
ius. Ité. vilificat nobiliſſimā creaturā hoīē ſcz: uſq̄ ad canis vilita
tē. ꝑdu. xxvj. Sicut canis reuerſꝰ ad
vomitū: ſic ī prudēs q̄ iterat ſtulti
cia ſua. Et ideo dr̄ ihe. ij. aie tali. Ꝛe
vilis facta es. iteras vias tuas? Et
vē vilis: q̄ ſicut canis ē ī talu redi
tu. Ité. redigit ī maiorē ptātē dya
boli. Lu. xj. Cū ſcz q̄n reuēterē ī mū
dus ſp̄us ī domū ſuā: vadit ⁊ aſſu
mit ſeptē alios ſp̄us neq̄ores ſe: et
ingreſſi habitāt ibi. Ité. priuat labo
res utilitate. Ecā xxxiij. Vn⁹ edi
ficās ⁊ alt⁹ deſtruēs: qđ ꝓdeſt illus
niſi labor? Vn⁹ orās ⁊ alter male
dicēs: cui⁹ vocē exaudiet dñs? Sic
homo qui reiunat ī pcīis ſuis. id ē
ꝓ pcīis ſuis. ⁊ iterū eādē faciens:
qđ ꝓfiat hūiliādo ſe? Oratiōnē eius
quis exaudiet? Ité. aggr̄uat pecca
tū: ſicut recidiuatio ī firmitatē. Lu.
xj. Et fiūt nouiſſima hoīs illi⁹ peiora
ꝓribus. Ité. ꝓuocat dr̄ ſe angelos
ī iudicio. Habuerūt ei grauiū de
ꝓſtione ꝓcorū: et mai⁹ expectant
de glorificatione: et ideo multū po
terūt idignari dr̄ illos. q̄ ꝓ recidi
uū fraudāt eos tali gaudio. Bn⁹.
Tu q̄ ad vomitū redire delibera? pu
ta⁹ ne placatos habebis ī iudicio? qs
tā ſperato priuare vis gaudio?
Ité. deū grauiꝰ offendit: ⁊ hoc ꝓter
gratiā facta ī precedēti remiſſiōe.
Vñ aya. xviij. vocato illo au debitū
dimiſerat. loquēs aſperius q̄ pri
mo ꝓpt culpā ſequētē. dicat dñs.
Serue nequā oē debitū dimiſi ti
bi: q̄m rogaſti me. Et trad⁹ tradi
dit eū tortoribz: quo aduſq̄ redde
ret vniuſſū debitū. Vt q̄d cā tam
grauis ē iteratio pcā: dicat bn⁹.
Recidē q̄ ī cidē deterius. Ité. dicat
ſapiēs ecīi xxj. Fili peccaſti nō ad
iciās iterū: ſz et de priſtinis depre
care. ut tibi dimittāt. Dicat ⁊ dñs
Io viij. deprehēſe ī adulterio. Vade. ⁊
ā plius noli peccare. Hoc āt ſolū di
cēs. ī nuit nichil adeo utile ēe poſt
pcīm. ſicut caueā a recidiuo: q̄ ſine
hoc nichil valēt oīa alia q̄ ꝓ pcīis
dimittēdis fiūt. Et ideo poſtq̄ dix⁹
aug⁹. doleat de ꝓcto: bn⁹ addit. ca
ueat de futo. Porro ad cauēdū re
cidiuū pēi: mlt̄ū valet ꝓceptio fir
mi ꝓpoſiti de cauēdo. Sicut ei aciē
frangit vacillās oſtiū ab ī imico
q̄ firmū: ſic āim⁹ ſine firmitate
ꝓpoſiti cicī vinat a dyabolo. Et ideo
dixit dñs deprehenſe ī adulterio ⁊ pe
nitētia: nā noli peccare: ⁊ nō dixit. nō
velis. Maior ei firmitas ꝓpoſiti per
noli ī portat: q̄ ꝓ nō velis: q̄ ibi no
tat ſolū negatio voluntatis: hic vō
notat voluntas negatiōis. Ité. valet
ad idē timor ꝓpriꝰ casꝰ. Qui ei ml̄t̄ū
timet cadē meliꝰ cauet ſibi: ⁊ ideo nō
ita de faali cadit. Et ideo dr̄. j. cor. x.
Qui ſe exiſtimat ſtare: videat ne
cadat. Ité. confidēta ī dño. Qui ei de
ſe ꝓſumūt ſtant ſup pedē ſuperbie:
ubi ceciderūt q̄ opant ī mundicīe: ⁊
ideo de faali cadūt ꝓpt hmōi pedis

fragilitatē. Qui vō de se diffidētes spem ponūt ī dño: ei⁹ adiutorio. stant ⁊ ītendūt firmius. Ps. Qui confidūt ī dño sicut mons syon nō cōmouebit ī ētnū. Ite. solliatudo cāa sui custodiā. Nō ei ita cito capitur castrū solliate custoditū: sicut custoditū negligent. Et iō dr deut iiij. Custodi temetipsū ⁊ aiam tuā solliate. Ite. cōsideratio causax p̄ cta cū apposicōe remedij. Sicut ei vir prudēs ifirmitatē iaurēs cōsiderat causā infirmitatis. si fuerit frigus vl' calor vl' hmōi: et causa inuēta apponit remediū et cautelā ī antea: ita veri pēn tēt⁹ ē cōsiderare q̄ fuerūt occasiones p̄ctī sui. ⁊ cū remedio de prē tito cautelā apponē ī futurū. Aug⁹ Satisfacē ē causas p̄cōrū excidē. et cor⁹ suggestiōibz aditū non indulgē. Ite. abscōsio a periculis. Sicut ei ī locis guerrarū q̄ se exponūt cito ledunt: q̄ q̄ se abscondūt: ita mltū valet dr sagittas īimici abscondi. Pu. xxij. Callid⁹ videt malū ⁊ abscondit se: īnocēs ser simpler trāsit ⁊ afflict⁹ ē dāpno. Ite. fuga occasionū p̄ctī. Eccl. xxj. Cū a facie colubri fuge peccm. Qui ei vult cauē ne inficiat a serpētis veneno. nō solū nō tāgit eū: sz ⁊ valde ab eo ⁊ loco oī ei viano se elōgat. Ite ⁊ oīs p̄ctī occasio. siue locus siue psona siue aliud q̄d sit fugiēda ē. Ite. occupatio scā. Sicut ei p̄fatū as illos quos īuenit ociosos ī plateis. ponit ī ope suo q̄d ē vtus: ita q̄s dyabol⁹ īuenit ociosos. ponit in ope suo q̄d ē p̄ctm. Iō dic ihō. Sēp aliq̄ bōi opis facto: ne te dyabol⁹ īuenīat ociosū. Ite. fidelis de certatio. Qui ei bene vult cauē peccm: debet cū īuadē. dr illud fi delit decīare. Eccl. iij. Pusillaa sz seruāda agonizare p aīa tua: sz dr peccm. Seneca. Cū hōibz pacē cū vicijs bellū habeto. Ad decertā tē āt fidelit ptinet pmo. ut vires suas totas applicet ad sui defēsionē: q̄d qr q̄da nō fecerūt ī hoc bello: dicat apls eis. heb. xij. Nondū usq̄ ad sanguinē restitistis: adiuersus peccm repugnātes. Secō. ut armis q̄bz pōt se iuuet. Ephe. vj. Induite vos armatura dei: ut possitis stare adūs⁹ īsidias dyabol. Hmōi āt arma sūt oīones. cruc⁹ signatio: mortis mēoria ⁊ silia. Tertio. īuocatio auxilij. Vndt q̄d dauid īuocans diuinū auxiliū dicat. Deus ī adiutoriū meū intēde. Invocās vō auxiliū sōr dicit. Leuauī oculos meos ī mōtes: vnde vēt auxiliū mi. Quarto. ītimatio belli. Q̄d ei p̄dest ad horā certare bene: vbi āto defīat q̄s: Eccl. iij. Usq̄ ad mortē certa p iustica. Patz ex iā dictis. q̄ facile ē recidiuare: ⁊ q̄ graue ē: ⁊ quō. Vnde hoc mādat aug⁹ hoc cauendū: et q̄ valēt ad hoc cauēdū. De his q̄ valēt ad rimissionē hīdā: cxc

Quarta trāū q̄d dicat. vij cā. orās ut debitū sibi dimittat. nondū: q̄ q̄rū aūq̄ doleat q̄s de dimissis. tū nū q̄ est certus de remissiōe. Ione. iij. Quis scit si deus ignoscat: ⁊ ignoscat deus: Et ido prudēs ē sp timē de hui⁹ remissiōe. Eccl. v. De ppiciatu p̄ cato, noli ēe sine metu. Vndt istius tōie cuia sēa sp orat p peccīs dimittēdis. Ps. Pro hac sz p remissione p̄ctī orabit ad te oīs scūs ī tpe oportuno. Verū q̄ oīo sine adiutorio oris nō valet mltū: iō dr tren. iij. Leuem⁹ corda nr̄a cum

manibz ad dñm ī celū. Ōrāti p ta
li remissiōe: facēda sūt ea q̄ valēt
ad talē remissionē. Sūt āt hec mlt
ta. Vnū ē pāri recognitio. Ps. dr qđ
dauid dicat. A pāo meo munda
me. q̄m iniq̄tē meā ego agnosco:
et sic factū ē ei. Ipo ei dicēte pec
cauī dño: dixit statī nathan pphā:
et dñs trānstulit pēam tuā a te: ij.
Ḷ. xij. Aliud ē sui ipi⁹ coīā deo ac
cusatio. Ps. Dixi confitebor adūsū
me iusticiā meā dño: qđ aggra
uādo culpā meā ī cōspectu eius:
et tu remisisti impietatē pēi mei.
Aliud ē, ostrīcio de pāo: sicut ap
paret ī petro. cui ppt fletū amā
rū dimissū ē pēam. Lu. xxij. Si
septies ī die peccauīt ī te frr tu
us. et septies in die cōūs⁹ fuerit ad
te dicēs penitet me: dimitte illi.
Cōstat āt. q̄ illud qđ dimittunt
discipuli. dñs dimittit. Aliud ē.
confessio oris. Ps. Facta ē iudea sā
ctificatio ei⁹. Qđ ido dr: q̄ iudea cō
fessio dicat. q̄ mūdat a pēis. Ali
ud ē. pāri desertio. Sine hac enī
nō suffragat confessio. Dn. xxviij. Q̄
confess⁹ fuerit scelera sua et reliq̄rit
ea: misēdiā cōsequet. Aliud ē. sa
tisfactiōis ī posite cōpleto. De q̄
dā dicat. q̄ manū ei⁹ erāt denigr
te eo q̄ cū eis fecisset homagiū dy
abolo. q̄ postq̄ ad cor reuersus fa
cebat pniam iniūctā. paulatī
sicut faciebat de albabāt manū
ei⁹: et cōpleta pēna, ex toto sūt de
albate. Ex quo habet argumē
tū: q̄ executio satisfactiōis valz
ad dealbationē satisfactiōis aīe.
Et ido dicat apls. Rō. vj. Exhibe
te mēbra vra seruire iustīe. sc̄z
sanctificationis: ī sanctificationē. Aliud
ē. opa misēdie. Nō ei pūt ee sic
dicit āb⁹. q̄ riuus fluat p mi
sēdiā: et fons pm⁹ siccet. Et ido q̄
fiat misēdia ī aliū: deus ipi⁹ mi
sebit. Ja. v. Dā misericordes:
q̄m ipi misēdiā cōsequēt. Aliud
ē remissio iniurie. Ecc. xxviij. Prōi
que prīo tuo nocētī te: et tūc dēpā
ti tibi pēa soluēt. Aliud ē remis
sio ecclastica. Jo. xx. Quoz remi
seritis pēa: remittūt eis. Aliud
ē flagellū dñi pie susceptū. Tob.
iij. Cū irat⁹ fuis misēdiā faciet:
et ī tpe tribulacōis pēa dimittis
his qui inuocāt te. Aliud ē, inter
cessio sca. Job seru⁹ meus orabit
p vobis: ut nō imputet vobis stul
ticia: job xlij. Aliud ē, meritū a
lienū. Lu. v. Quoz fidē ut vidit:
ait paluco. Ihō remittūt tibi p⁹
cata tua. Aliud ē īmēsitas di
lacōnis. Lu. vij. Dimittūt ei pēa
mlta: q̄m dilexit mltū. Ōrāti
igit̄ p pēis, laborādū ē ea ista:
ut leuatis manibz operiū cū vo
te. oīo ei⁹ cito exaudiat. De tēp
tacōibz: cxcviij. Capl̄z.

Quarta q̄rtū qđ dicat. et ī
tēptatione nō īducat.
nōndū: q̄ sūt qđā quos dyabo
lus nūq̄ vel raro tēptat: q̄ sc̄z
sibi vel gratis seruiūt. Gg. Il
los pulsare negligit: qs quieto
iure possidē se sentit. Alios vo
q̄ xpo seruiūt magis tēptacōibz
vexat: sicut pharao filios isrl.
Et ī dr cū ij. Fili accedēs ad ser
uitutē dei: ppara aīam tuā ad tēp
tationē. Sūt āt multe cause: gre
dyabol⁹ mltī īpugnat seruū dei.
Vna ē superbia. Superbz ei ē dyabo
lus: et ideo q̄n aliquē se extra eum
muniētē cognoscit, indignat⁹ insur
git cōtra eū: sicut tyrānus ī munie
tē se cōtra eū. Gg. Antiqu⁹ hostis
tāto graui⁹ cōtra bonos seuit: q̄to

vallari eos ꝺſpiat. Alia ē īuidia. Inuidia ei quā habuit erga hoīnē ab īcio ne aſcēdēt ī celū non ceſſat: ⁊ idō qñ videt illuc bonos tendē. nitit eos īpedire. Gg. Illꝰ antiquꝰ hoſtis magnoope rapē nitit: qꝫ deſpectis tīenis ſtudijs. nūgi celeſtibꝫ ꝺtēplat. Alia ē vindicta. Eſt ei maliciosꝰ: et idō qñ aliqꝫs facit ei vituperiū repellēdo eū a ſe ſicut fecit boni: nititur ſe vīdicare. Gg. Tāto dyabolꝰ m hoīnis fractiōe duriozē ſe exhibet: qñto q ab eo pieꝫ fuit dolet. Alia ē cauſa īimicicie antiq int dyabolū ⁊ hoīnē. ī quibꝫ boni magiꝰ ei rebellāt: ⁊ iō ipē eoꝝ gꝝ ipugnāt. Gg. Hoſtis nr adhuc ī hac vita nos poſitos qñto magis nos ſibi rebellare ꝺſpiat: tāto acrius nos īpugnare ꝺtēdit. Alia cauſa eſt īpedimētū aliorū. Bonorū ei ē alios iuuare: et idō dyabolꝰ dat eis tantū ētra ſe facē: ne tali iuua mini poſſit intendē. Gg. Sit plez qꝫ ut hoſtes callidi dei miltē terribiliuſ ī ſemetipo tēptent. qñto eū pualē ī corde alieno videt: ut dū illū ad ſe tuendū reuocāt: libēuꝰ aliena corda īuadat. Alia eſt. amor depredādi. Sicut accidit ī raptoribꝫ: qui libēter turbāt patriā. ut plꝰ valeāt depredari. Gg. Hꝰ ꝫ bonos ꝺſiliū maligni ſps in deſinēt ineunt: ut qs ſeruire deo ī trāquillitate ꝺſpiciat: turbat ad voraginē culpe trahāt. Dcēdū āt. qꝫ dns nō pmittēt hō tēptacōes cuenire electis ſuis q bꝫ oīa cooperant ī bonū: niſi ꝺcerēt ad utilitatē ipoꝝ. Pſunt igit illis iurē i. j. cor. x. faciet cum tēptacōe puentū: ⁊ hoc ad mltā. ꝓmo ad inqrendū ſciam pug nādi: ſicut torneamētū multi. Ecc. xxxiij. Qui nō ē tēptat: qli a ſat. ſcz de bello ſpuali: ad quam ſciam ſūme valet expientia. Scdo ad expellēdā negligētiā. Qui ei nō ſentiūt ſe hoſtes habē: frequēter pigreſcūt. Glo. ſr illo vbo. proba me dne ⁊ tēpta me. Niſi tēptaret: negligētes eſſem⁹. Tcio. ad ꝓficiēdū ī vtutibꝫ. Vñ cuida fr dicēti qꝫ nō habēt tēptationem: dixit ſenex. Vade ⁊ roga deū moueri qꝫ tē bellū: qñ pugnādo pficiat aia: ſicut dr ī vitis pr. Senex. Multū adiuat ſibi vtus lacēſſita: ſicut annis ꝓuocat⁹ fit bellicoſior. Qrto ad expellēdū elationē. ij. cor. xij. Ne magnitudo reuelatoꝝ nū extollat me: dat⁹ eſt m ſtimulus carnis mee angel⁹ ſathane q me colaphizet. Et gg. Num diſpēſatōe nobiſcū agit: ut mēs nō nūq̄ pulſatōe culpe feriat. Nam ē ſe magnarū virtum hō credēt: ſi nūq̄ earūdē virtū defectū mētis archana ſentiret. Qnto. ad alios inſtruēdū. Vnde ei ſā q tñ ſierūt p mltas tēptacōes: melius ſciūt alios tēptatos ītruē. ij. cor. j. Siue tribulam p via exhortacōe: id ē. ut ſciam⁹ vos exhortari ētra ſilia. Hebr. ij. In eo in quo tēptat⁹ ē: potes ē ⁊ alijs auxiliari. Sexto. ad coronā ꝺſequendā. Ja. j. Bts vir q ſuffert tēptationē: qm cū pbat⁹ fuerit: accipiet cōnā vite. Septimo ad ꝺcendū iterū. q ſicut tēptationes abuſdā ſcz bonis cedūt ī bonū exemplo xpi cui nullo modo potuerūt nocē: ita q buſdā cedūt in malū. ut patz ī pmis pmtbz. Hꝰmodi āt malū ē mltiplex. Pmū ē deceptio. Gen. iij. Serpens decepit me: dixit mulier. Nō ceſſauit

ãt dyabol⁹ ab hmõi deceptione: ymo valde dilatauit eã. Apoc xij. Dyabolus ⁊ sathanas. q̃ seducit vniũsũ orbẽ. Sedm ẽ. ocupãe inflãmatio. Iob xli. Alitus ei⁹ prunas ardẽ facit. Hg̃. Cãto in pũnis aluꝰ leuiathan flat: q̃to nisu suggestiois occulte mẽtes hũanas illicite iflãmat. Cãu ẽ illaq̃ atio. j. thio. vj. Qui volũt diuites fieri. iaĩdũt i tẽptacõem et i laqueũ dyaboli. Et de hmõi dr ij. thio. ij. Vt resipiscãt a laqs dyaboli: a q⁹ captiui tenẽt ad ipi⁹ voluntatẽ. Cntũ ẽ auulsio semis tor⁹ boni a corde. Lu. viij. Venit dyabol⁹ et tollit vbũ scr̃ seminatũ de corde eorũ: ne credẽtes salui fiãt. Cntũ ẽ vulneratio ⁊ spoliatio ab õni bono. Lu. x. Homo q̃dã iadit in latrones⁹ q̃ expolauerũt eũ: ⁊ plagis ĩpositis abierũt semiuiuo relicto. Cr̃ fit pauldubio: q̃n q̃s iducit⁹ in dyaboli tẽptatione. Sertũ ẽ. sepatio a deo. Lu. viij. Et in tpe tẽptacõis recedũt: sicut fecerunt illi de q̃bz dr j. thio. v. Cõuersi sũt retrorsũ post sathanã. Cra. zgit tẽptacões tã inules sũt his q̃ non superãt ab eis. ⁊ tã nociue his q̃ vincũt⁹ apponẽda ẽ cura maxĩa õibz ut ĩ tẽptacõnẽ nõ intret⁹ iux illud aya. xxvj. Vigilate ⁊ orate: ut nõ ĩtretis ĩ tẽptationẽ. Intẽre võ q̃s dicat: q̃n usq̃ ad ꝓsensũ perducit⁹. Sũt ãt multa: q̃ ad hoc ca uendũ valẽt. Pmũ ẽ. assidua memoria belli. Cui ei assidue cogitat se hostes habẽ: meli⁹ sibi cauet. Et ido dr job xl. Memẽto belli. Sedm ẽ. vigilãtia⁹: sicut ĩ castris tpe hostili: ĩ quibz vigilat⁹ eciã de nocte ppt hostiũ piculũ. Et ido dr j. pe. v. Vigilate: q⁹ aduersarius vr dyabol⁹ tanq̃ leo rugiens circuit q̃rẽs quẽ deuorẽt. Cõiũ ẽ ꝓfectio cordis. Multi ei ex cordis defãu solẽt ĩ pugna succũbẽ. Et ido dr ios. j. Cõfortare ⁊ esto robustus: noli metuẽ ⁊ noli timẽ. Cr̃tũ ẽ. conat⁹ ĩ pugnãdo. Ja. iiij. Resistite dyabolo: et fugiet a vobis. Ido ei pt multũ sup̃ hoiem. Et ido si q̃s conat⁹ aliq̃ tulũ dr eũ: stati vincat⁹. Cntũ ẽ. adiutoriũ bonorũ. Eccĩ. iiij. Et si q̃s pia ꝓualuerit dr vni: duo resistẽt ei. Et ido debẽt q̃re solluare ad iutoria ⁊ oões bonorũ. Sertũ ẽ vtus fidei. Sã ei p fidẽ vicerũt regna. Et hec ẽ victoria q̃ vincit mundũ fides nra. Et silr pũcipem mũdi. Et ido dr j. pe. v. Cui resistite fortes ĩ fide. Septim ẽ. fideli⁹ reuelatio tẽptationũ ĩ ꝓfessione bonis viris. Vñ ĩ vit pr̃. Puchul ita ꝓfundit ⁊ alludit vtute deonũ: q̃ si q̃s secreta cogitacõnũ reuelauerit sãctissimis pũbz, latronũ ei ẽ fugẽ ubi ꝓpendũt. Octauũ est. meditatio sacre scripture. Cor ei humanũ ẽ sicut molẽdinũ: q̃d sẽp aliq̃d molit. Et ido q̃n reuoluit in se sacrã scripturã: no recipit aliud q̃d dyabol⁹ afferat ad molendũ p cogitacões. Bñ. De cotidiana lãõne aliq̃d in vẽtre mẽorie dimittẽdũ ẽ. q̃d fidelius digerat. ⁊ sursũ reuocatũ crebrius rũminet⁹: q̃d ꝓposito ꝙueniat. q̃d ĩtentiõi pficiat: ⁊ q̃d detineat aĩm. ut aliena cogitare nõ libeat. Nonũ ẽ. cruris mẽoratio. Hoc ei ẽ vexillum regale: q̃d erectũ. terret ⁊ fugat dẽones. Cirsosẽ. Cãta ẽ vtus sedule meditacõis crucis xpi: q̃ si fidelit⁹ in corde teneat: stati ad eius mẽoriã tot⁹ dyaboli fugit⁹ exercit⁹. Decimũ ẽ. scia diuina: que ĩ

multis ĩstruit cũ istud bellũ. In bello eĩ pl' valẽ solet sapia: q̃ vires vl' arma bellica. Ysa. xl. Nõ nocebũt neq; occidẽt ĩ vniuerso monte meo sc̃o hostes ĩfernales: q̃ repleta ẽ tĩa sc̃a dñi. Vnde cũm ẽ ctrio capitis tẽptationũ: sc̃z cogitationũ pmarũ. Lubricꝰ ẽ eũ cõ luber tortuosꝰ sicut dicit yho: & ñ capite teneat. tot' illabit. Vñ. Si tẽptacõ ĩ corde nascẽs festine nõ resistit: hac cadẽ mora q̃ nutrit roborat. Quodcũm et sine q̃ alia nõ pfuit. ẽ diuinũ auxiliũ. Ipe ei deus ẽ. q̃ seruat ĩ tẽptatione. Ecc̃i xxxiii. In tẽptacõe seruabꝫ illũ a malis: sc̃z deus timentẽ se. Ite. eripit a tẽptacõe. Ps. In te eripiar a tẽptacõe. Ite. nõ pmittet tẽptationẽ ũ alesce. i. cor. x. Nõ pmittet vos tẽptari sup̃ id q̃d pot̃estis. Et ideo q̃ ad sũmũ re medĩũ docẽs fugẽ. sequẽs doctrinã dñi. dicat aug⁹. Oians ut ĩ tẽptationẽ nõ inducat: a dño sc̃z pmissiue. Felices qui pdictis utentes remedijs: viriliter resistũt tẽptationibz. Nã sicut dicit bn⁹. quociẽs tẽptacõibz resistim⁹. corones superam⁹: angelos letificam⁹. deum honorificam⁹. Ipe nos hortat ut pugnem⁹. adiuuat ut vincam⁹: cũ tẽ spectat defiacetes sublleuat: vincentes coronat.

Explicat cõmentũ venabilis fris Humberti. magistri ordis predicatoꝝ. sup̃ regulam Bñ̃ti Augustini epi. Doctoris eximij.

Incipit regula beati augustini epi.

Ante õnia fratres karissimi dilignt deus: deinde proximus: quia ista precepta sũt pria palit nobis data. Hec igit sũt: q̃ ut obseruetis papim⁹ in monasterio cõstituti. Primũ ꝓpter q̃d in vnũ estis cõgregati. ut vnãmes habitetis in domo: et sit vobis anima vna: & cor vnũ in deo. Et nõ dicatis aliq̃d ꝓpriũ: sz sit vobis oĩa cõia. Et distribuat vnicuiq; vestrũ a ꝓposito vestro victus & tegumentũ: nõ equaliter õnibz. qa nõ equaliter valetis õnes: sed potius vnicuiq; sicut cuiq; opus fuerit. Sic enĩ legitis in actibus apostolorꝫ: quia erãt illis õnia cõmunia: et distribuebat vnicuiq; sicut cuiq; opus erat. Cum vero aliquid habebãt in seculo: q̃ndo ingressi fuerĩt monasteriũ. libenter velint illud esse cõmune. Cui autẽ non habebãt: non ea que rant ĩ monasterio. que nec forsꝫ habere potuerũt. Sz tamẽ eorũ infirmitati q̃d opus ẽ tribuat: eaã si pauptas eorũ q̃ forsꝫ erãt. nec ipsa necessaria poterat ĩuenire. Non tamẽ ideo putẽt se esse felices. qa ĩuenerũt victũ et tegumentũ: quale forsꝫ inuenire nõ potuerũt. Nec erigant cervicẽ. qa socianꝫ eis ad quos forsꝫ accedẽ non audebãt: sed sursum cor habeãt. et terrena vana nõ querãt: ne incipiant monasteria esse diuitibus utilia et non pauperibz. si diuites illuc humiliantẽ. et pauperes

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

illic inflantur. Rursus etiã illi qui aliquid esse videbãtur ĩ seculo: non habeãt fastidio frẽs suos. qui ad illã sanctã societatem ex pauptate venerũt. Nagis autẽ studeant nõ de parentum diuitũ dignitate: sz de pauperũ fratrũ societate gloriari. Nec extollãtur si cõi vite aliqd de suis facultatibz contulerũt: nec de suis diuitijs magis supbiant. quia eas monasterio partiũtur: cp si eis in seculo fruerẽtur. Alia quippe quetiqz iniquitas in malis operibz exerceret ut fiant: supbia vero etiã bonis opibus insidiat ut pereãt. Et quid prodest dispergendo dare paupibz et pauperẽ fieri: cũ aĩa misera supbior efficiatur diuicias cõtẽpnendo. cp fuerat possidendo? Oẽs ergo vnanimiter et cõcorditer viuite: et honorate deũ in vobis inuicẽ. cui templa facti estis.

Ca. vi. Oracõibz insiate: horis et temporibz constitutis. In oratorio nemo aliquid agat nisi ad quod factũ est. vnde et nomen accepit: ut si forte aliq etiã preter horas constitutas. si eis vacat orare voluerint: non eis sint ipedimento. qui ibi aliquid agendũ putauerit. Psalmis et ymnis cum oratis deũ: hoc versetur in corde. qd profert in ore. Et nolite cantare: nisi qd legitis esse cantandũ. Quod autẽ non ita scriptũ est ut cantetur: non cantetur. Carnẽ vestrã domate. ieiuniis et abstinẽtia esce et potus: quantũ valitudo permittit. Quãdo autẽ aliquis non potest ieiunare: nõ tamẽ extra horam prandij aliquid alimento vũ sumat: nisi ei egrotat. Cũ accreditis ad mẽsam. donec ide surgatis. qd vobis sedim cõsuetudinẽ legit. sine tumultu et cõtentione audite: ne sole vobis fauces sumãt abũ: sz et aures esuriant verbũ dei. Qui infirmi fuit ex pristina consuetudine. si aliter tractant in victu: nõ debet aliis molestũ esse. nec iniustũ videri eis. quos forsan aliqua cõsuetudo fortiores. Nec illos feliciores putent. qa sumũt qd non sumũt ipsi: sz sibi potius gratulent. quia valent. qd nõ valent illi. Et si eis qui venerũt ex moribus delicatioribz ad monasteriũ. aliqd alimẽtorũ. vestimẽtorũ. operimẽtorũ ve datur. qd aliis fortioribz et ideo feliciorib nõ datur: cogitare debẽt quibz non datur. quantũ de sua seculari vita illi ad istã descenderit: cuius usqz ad aliorũ qui fuit corpore firmiores frugalitatẽ. puenire nõ potuerit. Nec debẽt velle õnes. qd paucos vident amplius nõ quia honorant. sz qa tolerant accipere: ne cõtingat detestãda puersitas: ut in monasterio. ubi quantũ possũt fuit diuites laboriosi. fiant pauperes delicati. Sane quẽadmodum egrotantes necesse habẽt minꝰ accipere ne grauẽtur: ita post egritudinẽ sic tractandi sũt. ut citius recreentur: etiã si de humilima seculi pauptate venerũt: tangꝝ hoc illis cõtulerit rectior egritudo: qd diuitibz anterior cõsuetudo. Sz cũ vires pristinas reparauerit. redeant ad feliciorẽ

cōsuetudinē suā: que famulos
dei tanto āplius decet. quanto
minus indigent: ne cibi eos te
neat voluptas iā vegetatos.
quos necessitas leuarat infir
mos. Illos estiment dictores:
qui in sustinēda paratate fue
rint fortiores. Melius est enī
minus egēre: q̄ plus habere.

Cā. iij. Non sit notabilis habitus
vester: nec affectetis vestibz pla
cere. sz moribz. Quādo procedit.
simul ambulate: cū veneritis q̄
uis. simul state. In incessu. statu.
habitu. et in ōnibz motibz vīs
nichil fiat. qd cuiusq̄ offendat as
pectū: sz qd vestrū deceat sancti
tatē. Oculi vestri et si iaciant in
aliquā feminarū: in nulla figā
tur. Neq enī quādo procedi
tis. feminas videre prohibemī: sed
appetere vel ab ipsis appeti velle.
crimino sū est. Nec solo tacito
affectu: sed affectu et aspectu q̄
appetitur et appetit cōcupiscētia
feminarū. Nec dicatis vos habē
animos pudicos. si habeat oculos
īpudicos: quia īpudicus o
culus. īpudica cordis ē nūcius.
Et cū se inuicē sibimet eā tacē
te lingua. cōspectu mutuo. corda
nūciant īpudica: et sedm cōcu
piscentiā carnis. alterutro delec
tant ardore: eā intactas ab im
mūda violatōe corporibus. fi
git castitas ipsa de moribz. Hec
putare debet. qui in feminā fi
git oculū. et illius in seipsū dili
git fixum: ab alijs se nō videri
cū hoc faciat. Videt ōnino: et a
quibz se videri nō arbitratur.
Sz et si lateat et a nemine hōi
nū videatur: quid faciet de il
lo despx inspectore. quē latere
nichil potest. An ideo putandus
est non videre: qa tanto videt
patiētius. q̄nto sapiētius. Illi er
go vir sactus timeat displicē: ne
velit femine male placere. Illā
cogitet ōnia vidē: ne velit femi
nam male vidē. Illius nāq̄ et
in hac causa cōmendatus est a
mor: ubi sarptū est. Abhomina
tio est dño defigens oculū. Cū
ergo simul estis in ecclesia. et ubi
cūq̄ femine sūt: inuicē vestrā
pudicicia custodite. Deus enim
qui habitat in vobis: ea ipse
modo custodiet vos ex vobis.
Et si hāc de qua loquor. odi pe
tulantia in aliquo vestrū aduer
teritis: statim āmonete. ne cep
ta progrediant: sz de proximo
corrigant. Si aut et post ām
nitionē iterū vel alio quoq̄ de
idipsū facē eū videritis: iam ve
lut vulneratū sanandū prodat.
quicūq̄ hoc potuerit inuenire.
Prius tamē et alteri vel terao de
mōstrandū: ut duorū vel trium
possit ore cōuinci. et cōpetenti se
ueritate coerceri. Nec vos iudi
cetis esse maliuolos: q̄n hoc in
dicatis. Magis quippe inocētes
nō estis: si fratres vōs quos i di
cando corrigē potestis. tacendo
perire pmittitis. Si enī frater tu
us vulnus habet in corpore qd
velit occultare dū timet secari:
nōne crudelitā a te fileret. et mi
sericordiē indicaretur: Quāto
ergo potius debes manifestare:
ne deterius putrescat in corde:
Sz antēq̄ alijs demōstretur. p
quos cōuincēdus ē si negauerit:
prius ipsi debet ostendi. si am
monitus neglexerit corrigi: ne
forte possit secretius coercē? nō

ĩnoteſcẽ ceteris. Si autẽ negauerit? tũc neganti adhibẽdi ſũt alij eaã coram õnibz: ut poſſit nõ ab vno teſte tantũ argui. ſed a duobz vel tribz cõuincatur. Cõuictus vero: ſedm ꝓpoſita vel eaã preſbiteri ad cui⁹ diſpenſationẽ ptinet arbitriũ. debet emendatoriam ſubire vindictã. Quã ſi ferre recuſauerit: eaã ſi ipſe nõ abeſſerit. de veſtra ſocietate proiicat. Nõ enĩ et hoc fit crudeliter: ſz miſericorditer: ne cõtagione peſtifera plurimos perdat. Et hoc qd dixi de oculo non figendo? eaã in ceteris ĩueniẽdis. prohibẽdis. indicandis. cõuincẽdis. iudicãdis qz peccatis. diligẽter et fidelit obſeruetur: cũ dilectione hoĩm et odio vitioꝝ.

¶ Quicũqz autẽ in tantũ progreſſus fuerit malũ. ut occulte ab aliquo leũas vel qdlibet munus acceperit: ſi hoc ultro cõfitet. paratt illi et ozetur pro eo. Si autẽ deprehendit et conuincatur: ſedm arbitriũ ꝓpoſiti vel preſbiteri grauius emendetur. ¶ Veſtẽ veſtras ĩ vnũ habeatis ſub vno cuſtode vel duobz? vel quot ſuffice poſſint ad eas exaurien das: nẽ a tinea ledantur. Et ſicut paſcamũ ex vno cellario: ſic induamũ ex vno veſtiario. Si fieri poteſt. ad vos non ptineat qd vobis indumẽtũ pro tẽporũ congruẽtia proferat? utrũ hoc recipiat vnuſquiſqz qd depoſuerat. an aliud quod alter habuerat: dũ tamẽ vnicuiqz prout cuiqz opus eſt nõ negetur. Si autẽ hĩc int vos cõtentiones et murmura oriũtur? cũ conqritur aliquis ſe deterius accepiſſe ꝙ prius habuerat. et indignũ ſe ẽe. ꝙ nõ ita veſtiat. ſicut alius eiꝰ frater veſtiebatur: hĩc vos probate. qñtũ vobis deſit ĩ illo ſancto interiore habitu cordis. qui pro habitu corporis luigatis.

¶ Tamẽ ſi veſtra toleratur infirmitas. ut hoc recipiatis qd poſueritis? in vno tamẽ loco ſub cõibus cuſtodibz habete quod ponitis: ita ſane. ut nullus ſibi aliquid operet? ſz õnia opera vĩa in vnũ fiant. maiori ſtudio et frequẽtiori alacritate: qꝫ ſi vobis ſinguli facẽtis ꝓpa. Caritas enĩ de qua ſcriptũ eſt. ꝙ non querat que ſua ſũt. ſic intelligit: quia cõia ꝓpriis. nõ ꝓpria cõibus anteponit. Et ido qñto amplius rem cõem. ꝙ ꝓpria vĩa curaueritis? tanto vos ãplius proficẽ noueritis? ut in õnibz quibz utẽ trãſito via neceſſitas. ſupemineat q̃ pmanet caritas. Conſequens ergo eſt. ut eaã cũ quis ſuis filijs. aut aliqua neceſſitudine ad ſe ptinẽtibz in monaſterio cõſtitutis. aliquã cõtulerit veſtem. ſiue qdlibet aliud int necẽſſaria deputãdũ: nõ occulte recipiatur? ſz ſit in poteſtate ꝓpoſiti: ut in rem cõem redactũ. cui neceſſe fuerit prebeat. Qz ſi aliqs rem ſibi collatã celauerit: furti iudicio ꝺdẽpnet.

¶ Indumẽta veſtra ſedm arbitriũ ꝓpoſiti lauẽtur. ſiue a vob ſiue a fullonibz: ne interiores aĩe ſordes cõtrahat mũde veſtis nimius appetitus. Lauacrũ eaã corpoꝝ. cum infirmitatẽ neceſſitas cogit: minime denegetur. Fiat ſine murmure de

cōsilio mediante: ita ut eāā si no
lit. iubente ꝓposito fraāt. qđ fa
ciendū est ꝓ salute. Si autē
velit et forte non expedit: sue
aplditati non obediatur. Ali
quādo enī eāā si noceat: pro
desse creditur qđ delectat. De
nigz si latens est dolor in cor
pore: famulo dei dicenti quid
sibi doleat. sine dubitatione
credatur. Sed tamē utrū sa
nando illi dolorū qđ delectat
expediat: si nō est certū. me
dicus cōsulatur. Nec eant ad
balnea. siue quocūqz ire ne
cesse fuerit: minus ꝙ duo vl
tres. Et ille qui habet aliquo
eundi necessitatē: cum quibz
ꝓpositus iusserit. ire debet. E
grotantiū cura. siue post egri
tudinē reficiendorū. siue aliq̄
imbecillitate. eāā sine febribz
laborantiū: vni aliqui debet
iniūgi: ut ipse de cellario pe
tat. quod cuiqz opus esse ꝑspex
erit. Siue autē qui cellario. si
ue qui vestibz. siue qui ꝯdiab⁹
ꝓponūtur: sine murmure ser
uiant fratribz suis. Codice certa hora singulis diebz petant.
Extra horām qui pētierit: nō
accipiat. Vestimēta vero et cal
camēta. quādo fuerint indi
gentibz necessaria: dare non
differāt. sub quorū custodia sūt
que poscūtur. Lites a nul
las habeatis. aut ꝙ celerrime
finiatis: ne ira crescat i odiū.
et trabē faciat de festuca: et a
nimā faciat homicidā. Sic enī
legitis. Qui odit fratrē suū:
homicida est. Quicūqz cōuicio
o. vel maledicto vel eāam cri
minis obiectu aliquē leserit:
meminerit satisfactione quan
tocius curare qđ fiat: et ille
qui lesus est. sine disceptatiōe
dimittere. Si autē inuicē se
leserint. inuicem sibi debita re
laxare debebūt. ꝓpter oratio
nes vestras: quās utiqz quā
to crebriores habetis. tanto
sanctiores habere debetis. Me
lior est autē qui quāuis ira se
pe temptet. tamē impetrāe fes
tinat. ut sibi dimittat cui se fe
cisse agnoscat iniuriā: ꝙ qui
tardius irascatur. et ad veniā
petendā tardius inclinatur.
Qui autē nūquā vult petē
veniā. aut nō ex animo petit:
sine causa est in monasterio.
eāā si inde nō proiciatur. Pro
inde vobis a verbis duriōibz
parate. Que si emissa fuerit
ex ore vestro: non pigeat ex
ipso ore proferre medicamēta.
vnde facta sūt vulnera.
Quādo autē necessitas disci
pline in moribz cōcernendis. di
cere vos dura verba cōpellit:
si eāā ipsi modū vos excessisse
sentatis. non a vobis exigitur.
ut a vobis subditis veniā pos
tuletis: ne apud eos. quos o
portet esse subiectos. dum ni
miū seruatur humilitas. re
gendi frangatur auctoritas.
Sed tamē petenda est venia
ab oīm dño: qui nouit eos.
quos plus iusto forte corripi
tis. quāta beniuolētia diligā
tis. Non autē carnalis: ꝫ spi
ritualis inter vos debet esse
dilectio. Preposito tanqm
patri obediatur: multo ma
gis presbitero. qui omnium
vestrum curam gerit.

Cā. v.

Cā. v

Ca. viij.

Ut ergo cūcta ista seruent. et si quid seruatū minus fuerit. non neglegēter pretereat. ꝫ ut emendandū corrigendū ꝙ curetur: ad ꝓpositū papue pertinebit. ut ad presbiterū cuius est apud vos maior auctoritas referat: qđ modū vel vires eius excedit. Ipse vero qui vobis preest: non se existimet potestate dominante. ꝫ caritate seruiente felicē. Honore cōrā vobis prelatus sit vobis: timore cōrā deo substratus sit pedibz vestris. Circa ōnes seipsū bonorū opez prebeat exemplū. Corripiat inquietos. cōsoletur pusillanimes: susapiat infirmos: patiens sit ad ōnes. Disciplinā libens habeat: metuendus imponat. Et quāuis utrūq; sit necessariū: tamē plus amari a vobis appetat qm timeri: semp cogitans deo se pro vobis reddituru esse rationē. Unde vos magis obediendo. nō solū vestri. ꝫ eciā ipsius miseremini: qui inter vos. quāto in loco superiore. tanto in periculo maiore versatur. Donet dns. ut obseruetis hec ōnia. tanq̄ spiritualis pulchritudinis amatores: et bono xpi odore de bona cōuersatiōne fingrātes: non sicut serui sub lege. sed sicut liberi sub gracia constituti. Ut autē vos in libello hoc. tanq̄m in speculo possitis inspicere: ne per obliuionem aliquid negligatur. semel in septimana vobis legatur. Et ubi vos inueneritis ea que scripta sunt facientes: agite gracias dño bonorū ōnium largitori. Ubi autē sibi quicūq; vestrū videt aliquid deesse: doleat de preterito. caueat de futuro: orans ut sibi debitū dimittatur. et in temptacionē nō inducatur.

Explicat regula beati Augustini episcopi. pris nostri.

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

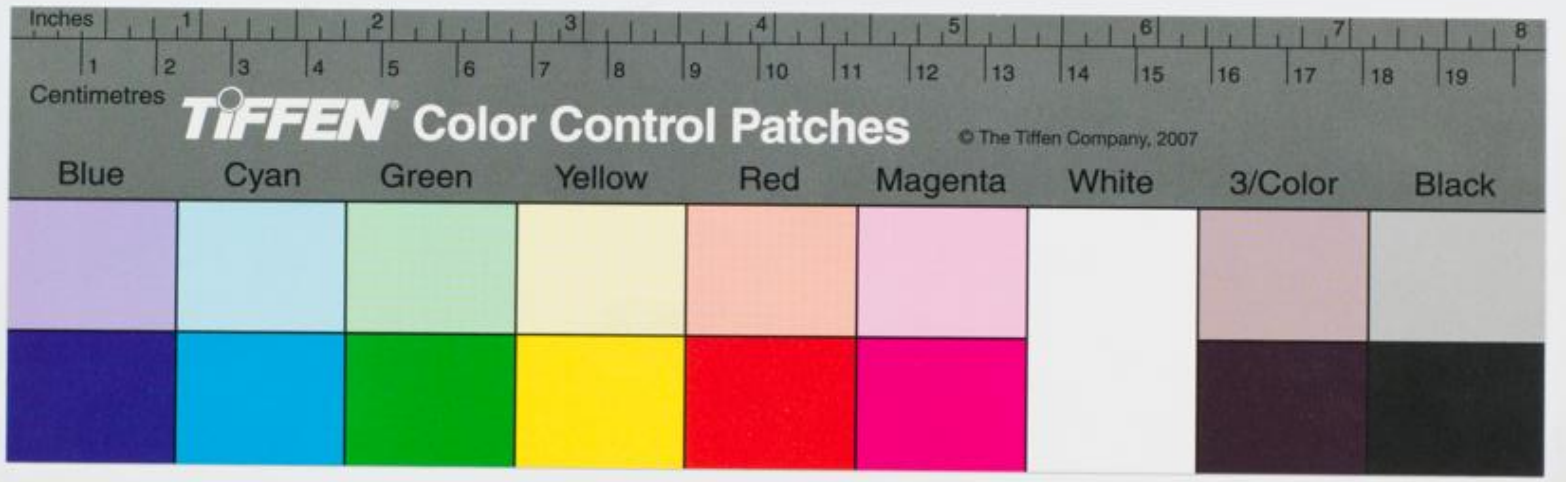
Inches
Centimetres
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black

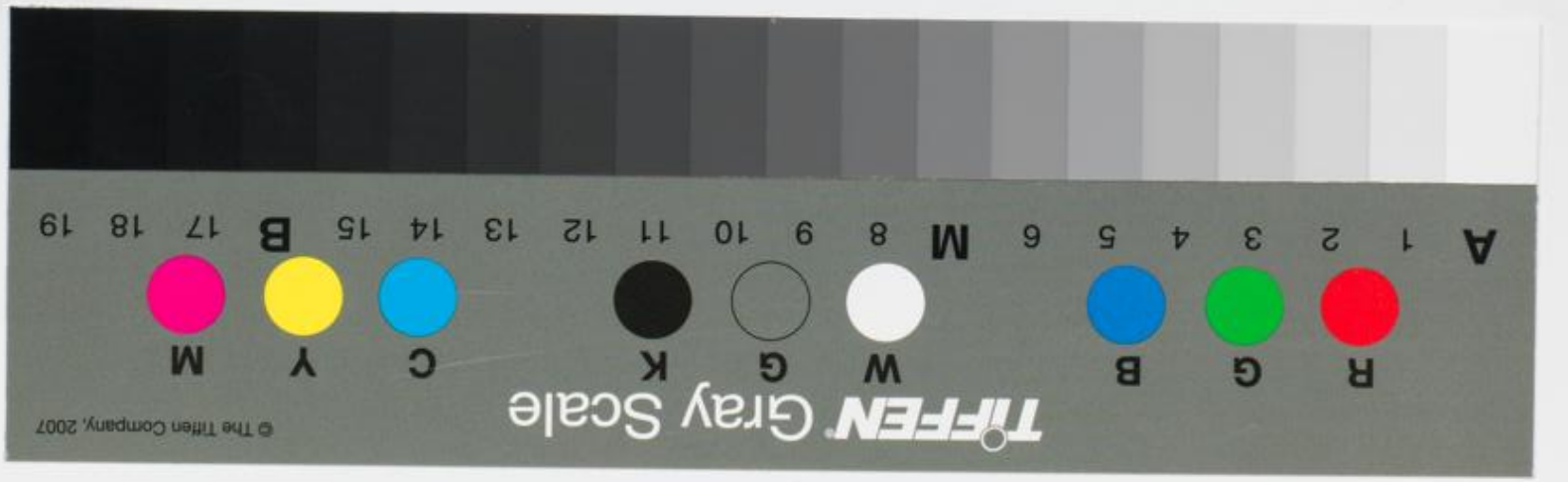
TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19
R G B W G K C Y M